

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600084756-

GRAECAE GRAMMATICAE

RUDIMENTA.

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

7 PATERNOSTER ROW

GRAECAE GRAMMATICAE

RUDIMENTA

IN USUM SCHOLARUM

EDITIO OCTAVA-DECIMA

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

MDCCCLXXVII

304. g. 93.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

PRAEFATIO

PRIMAE EDITIONIS.

Cum hodiè inter omnes constet Graecam Grammaticam vulgò Etonensem dictam, et plusquàm duo abhinc saecula compositam, provectiori hujus aetatis scientiae parum respondere, sperabam equidem me commodis ejus provinciae, cui vitâ et officio addictus sum, nonnihil inserviturum, si Graecae linguae rudimenta vetere nostro Auctore paulò plenius et emendatius tradere conarer. Quod consilium cùm cepissem, duplex rei perficiendae videbatur esse ratio. Poteram enim vel novam omninò, secundum ea principia, quae recentioribus Grammaticis, maximè in Germaniâ, placent, Grammaticam adornare, vel veterem illam mendis purgatam, et supplementis idoneis auctam, denuò edere. Priorem rationem multi jam iique non indocti viri nuper secuti erant: quo successu, dixerint alii: posterior adhuc tentanda erat. *Illa* quidem specie simplicior est; regulis paucioribus utitur; si *linguae philosophiam*, quam vocant, spectas, ad veritatè sine dubio propiùs accedit. *Haec* molestiae discentium occurrere ante omnia vult; subtilioris scientiae argutias, ut a puerorum disciplinâ alienas, procul ablegat; rerum effectus magis quàm causas respicit; simpliciores regulas multitudine exceptionum

lucrari nolit. Quod si res de integro agenda esset, illa fortasse probabilior; haec certè ad praesentem scholarum statum magis accommodata: neque enim leve est, in publico puerorum seminario, certo quovis tempore institutionis quasi flumen perenne in novum omninò alveum convertere. Atque hoc erat, fateor, quod me potissimùm impulit, ut viam, quam secutus sim, insisterem; et spem inde fore concepi, ut, si non omnia, quae cuperem, efficere possem, aliquantulum tamen his nostris artibus adjumenti afferrem, si neque a tritis discentium formulis, neque a solitâ docentium consuetudine longiùs discessissem. Itaque, cùm horum amborum commoditati praecipuè consulendum esse statuerem, illud in animo habui; veterem libellum Etonensem utpote celeberrimum, et in plerisque jam scholis diu usurpatum, ita denuò ad incudem revocare, ut abundantia resecarem, omissa supplerem, errata corrigerem, rationem tamen pristinam ac methodum operis, quoad fieri posset, conservarem. Ea nimirùm in emendando, delendo, amplificando, adhibenda erat moderatio,

“ *Mutatam ignorent subitò ne semina matrem.*”

Quarè meminerint, quaeso, Critici non mihi integrum fuisse ejusmodi opus conscribere, quale per se optimum judicarem, sed quale et lectorum praejudicatam opinionem minimùm offenderet, et ab erroribus, qui veterem illum libellum maculant, plerisque certè purgatum esset.

Restitit alter dubitationi locus, utrum in opere scribendo linguâ uti Latinâ an vernaculâ praestaret. Difficilis sanè et vexata quaestio; de quâ equidem confiteor fuisse me diu multumque haesitaturum, nisi doctiores viros, quos sequi debeo, consulissem; quos cùm in tali

re νεωτερίσκειν non volentes viderem, satius duxi cum iis consentire, quàm committere (id quod a bono Praeceptore alienissimum esse sentio) ut saeculi vel ignaviae vel fastidio indulsisse existimarer.

Quod si quis, ex iis quae supra dixi, existimabit me Germanorum Grammaticorum merita et auctoritatem elevare velle, immò non etiam maximi aestimare, id tantum a vero aberit, ut, me ipso iudice, ad hanc opellam suscipiendam ne minimâ quidem ex parte instructus accessissem, nisi Virorum inter eos clarissimorum, Buttmanni scilicet, Matthiaei, Thierschii, Rostii, et praecipuè Kühneri, opera diligenter priùs evolvissem; unde, nî fallor, factum est, ut paenè universam Graecae Grammaticae materiem, et, quae dicuntur, *Accidentia*, post eos retractârim, nonnulla etiam, quae vix alibi reperiantur, de meo adjecerim. Erat enim pars neque inutilis, uti spero, neque inepta propositi mei, ut Grammaticam, Scholarum usibus praecipuè destinatam, ejusmodi concinnarem, quae neque *nimia* videretur, cum *nihil omitteret*, quamque *Thrones* in manus libenter caperent, *Veterani* in usu retinere non dedignarentur.

Ceterùm quicquid vel exactae scientiae, vel reconditioris doctrinae hoc opusculum contineat, id potissimum fratri meo Joanni Wordsworth, M. A. Collegii S. S. Trin. apud Cant. Socio, Viro in his artibus, si quis alius, inter principes numerando, acceptum et ego gratissimè refero, et lectores mei, velim, referant.

C. W.

Ventae Belgarum,
Mens. Jan. 1839.

PRAEFATIO

SECUNDAE EDITIONIS.

PRODIT maturiùs, quàm sperâram, repetita hujus Grammaticae editio. Itaque cùm multa praeteritus annus mihi quidem tulit luctuosissima, hoc feliciter accidisse fateor, quod opella haec nostra idoneis iudicibus se quodammodo probaverit; et eo nomine Magistris Informatoribus, imprimis Harroviensi, Rugbaeo, Vintoniensi, qui libellum discipulis suis ediscendum tradiderint, gratias habeo, agoque maximas; non quasi ex hâc doctissimorum Virorum testimonio mihimet ipsi gloriolae aliquid aucupari velim; sed quia Scholasticarum artium studia, si liceat, promovere, id mihi profectò laboris est praemium et gratissimum, et amplissimum. Interim nonnulla mutavi, addidi, correxi, prout, vel meo vel amicorum iudicio, res postulabat; idem libentissimè factururus, si quando Viri Docti vel doctrinae suae vel experientiae fructus mecum communicaverint.

C. W.

Ventae Belgarum,
Mens. Jan. 1840.

PRAEFATIO

SEXTAE-DECIMAE EDITIONIS.

IN hâc sextâ-decimâ Editione Declinationes Substantivorum in tres tantùm conclusae sunt; Declinationibus Contractorum sub tertiam redactis, et in quinque *formulas*, quae nunc vocantur, (nomine scilicet mutatas, re easdem) divisis.

Ut ex pristinâ methodo in hâc re decederetur, effecit sententia et auctoritas Virorum Doctissimorum qui Scholis novem Publicis, in Angliâ primariis, Informatorum loco praesidentes, quod discipulis suis commodius judicabant, jure optimo videbantur praescribere.

Quaedam etiam minora subinde in libello corriguntur, suppleantur: caetera manent immutata. Totum autem opus prodit, uti spero, emendatius, ne dicam perfectius, cùm alias ob causas tùm praecipuè quòd Vir Eruditissimus, Britanniarum Porsonus alter, Gulielmus Veitch, chartulas e prelo missas inspicere, et si quid erratum deprehendisset notare, pro humanitate suâ dignatus sit.

C. W.

*Perthae apud Scotos,
Mens. Jul. 1867.*

TABULA RERUM.

I. ELEMENTA VOCUM.

	Pag.		Pag.
Litterae	1	Elisio, Synaeresis, Cra-	
Dialecti	5	sis, et <i>v</i> Paragogi-	
Spiritus, Accentus, et		cum	7
Puncta	6	Partes Orationis	8

II. DECLINATIO VOCUM.

	Pag.		Pag.
Articulus	9	Temporum Formatio	70
Nomina Substantiva ...	10	Verba in $\mu\iota$	86
Nomina Adjectiva.....	22	Verba Defectiva, &c.	102
Numeralia	30	Syncope Verborum...	103
Pronomina.....	32	Metathesis Verborum	104
Verba in ω	37	Verba Anomala	105
Conjugationes	57	Indeclinabilia	120

III. DERIVATIO VOCUM.

	Pag.		Pag.
Substantiva Derivata	122	Verba Derivata	129
Adjectiva.....	127	Adverbia	131

APPENDIX.

	Pag.		Pag.
Literarum nexus	133	Accentus regulae	140
Euphoniae leges	134	Contractionis conspectus	143
Dialectica varietas	136	Craseos conspectus....	144
Spiritus diversitas	139	Vocabularium	145

TABULA EXEMPLORUM.

EXEMPLA SUBSTANTIVORUM.

Declinationis	Primae,	ταμίας, κριτής, μουσα, τιμή, φιλα, ἡμέρα;
	Secundae,	λόγος, ξύλον; <i>Contractae</i> , νόος, ὀστέον;
		<i>Atticae</i> , λεῶς, ἀνώγειν.
	Tertiae <i>Simplicis</i> ,	σῶμα, τίτᾱν.
	——	<i>Contractae</i> secundum quinque formulas :
	1.	Δημοσθένης, τεῖχος
	2.	πόλις, πῆχυς, σῖνυπι, ἄστν
	3.	βασιλεὺς
	4.	αἰδῶς, φειδῶ
	5.	κέρας.

EXEMPLA ADJECTIVORUM.

Classis	Primae,	(a) καλὸς, δίκαιος, ἐχθρὸς (b) χαρλεῖς (c) ὀξὺς
	Secundae,	(a) ἀθάνατος (b) ἀληθής (c) εὐχαρις
		(d) ἄρσην (e) σῶφρων (f) εὖνους
		(g) δίπηχυς (h) ὤλεως
	Tertiae,	πένυς.

EXEMPLA VERBORUM IN Ω.

Conjugationis	Primae,	τέρπω, λείβω, γράφω, τύπτω
	Secundae,	πλέκω, λέγω, βρέχω, τάσσω, -ττω
	Tertiae,	ἀνύτω, ξερίδω, πείθω, φράζω
	Quartae,	ἀγγέλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω
	Quintae,	{ Non-Contractae, τίω, παύω Contractae, τιμάω, φιλέω, χρυσόω.

EXEMPLA VERBORUM IN ΜΙ.

Form.	Primae,	ἵστημι	Form.	Tertiae,	δίδωμι
	Secundae,	τίθημι		Quartae,	δείκνυμι.

MONITUM.

Partes libri, quae majoribus typis impressae sunt, utpote Principia Grammaticae continentes, plerasque edisci prius volumus, quàm ad ceteras, minore descriptas formuld, accedatur.

Asteriscum () Verborum formis inusitatis, et, quas vocant, Radicibus, praefigi jussimus.*

RUDIMENTA GRAECAE GRAMMATICAE.

ELEMENTA VOCUM.

LITERAE.

§ 1. LITERAE apud Graecos sunt viginti quatuor.

Figura.†	Nomen.		Potestas.
A α	ἄλφα	Alpha	a
B β	βῆτα	Beta	b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
E ε	ἐ ψιλόν	Epsilon	e breve
Z ζ	ζῆτα	Zêta	z
H η	ἦτα	Êta	e longum
Θ θ	θῆτα	Thêta	th
I ι	ἰώτα	Iōta	i
K κ	κάππα	Kappa	k, c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
M μ	μῦ	Mu	m
N ν	νῦ	Nu	n
Ξ ξ	ξί	Xi	x
O ο	ὀ μικρόν	Omîeron	o parvum
Π π	πί	Pi	p
P ρ	ῥῶ	Rho	r, rh
Σ σ s	σίγμα	Sigma	s
T τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὕ ψιλόν	Upsilon	u, y
Φ φ	φί	Phi	ph
X χ	χί	Chi	ch
Ψ ψ	ψί	Psi	ps
Ω ω	ὦ μέγα	Omēga	o magnum

(a.) Solum Σίγμα duas habet formas minores σ s, quarum illa in initio et medio, haec in fine vocis usurpari solet, ut in σοφιστῆς *sophista*.

† Literarum nexus et contractiones, quales sunt σ pro ου, ς pro οτ, vide in Appendice, cap. 1.

(b.) Litera γ ante γ , κ , χ , ξ , tanquam ν pronuntiatur; ut in ἄγγελος *angelus*, συγκοπή *Syncope*, Ἀχίλλης *Anchises*, Σφίγξ *Sphinx*.

(c.) Syllaba τ ante vocalem, ut in Γαλατία *Galatia*, contra morem Latine legendi semper sine sibilatione pronuntiatur.

Obs. 1. Veteribus Graecis literae fuerunt tantum sedecim numero $\alpha \beta \gamma \delta \epsilon \zeta \eta \theta \iota \kappa \lambda \mu \nu \rho \sigma \tau \upsilon$ quas in *Graeciam intulisse e Phoenice Cadmum* testis est, post Herodotum 5. 58, 59, Plinius H. N. vii. 56; idque ex earum forma, ordine, ac nominibus verisimillimum videtur. Postea ab aliis ac praesertim a Simonide (nam de Palamede et Epicharmo testimonia minus constant) adjectae sunt $\theta \phi \chi$ — $\xi \psi$ — $\eta \omega$; quae tamen non tam nova literarum elementa sunt habenda, quam ex antiquioribus simplicioribusque signis composita; literae enim $\theta \phi \chi$, quae dicuntur *aspiratae*, ex literis tenuibus $\tau \pi \kappa$, adjecta aspiratione, sunt formatae; tum *duplices* $\xi \psi$ ex aliqua mutarum cum σ compositae; denique *vocales* $\eta \omega$ non aliam potestatem habent quam productae literae $\epsilon \circ$ (Lennep. Anal. p. 30. Conf. Plat. Cratyl. § 91, 114); unde verisimile est harum omnium vim antea in pronuntiatione exstitisse (Bent. Phal. p. 241). His accedat *aspirationis* signum, quod antiquiores Graeci, plane ut Latini Graecos imitati, formam H (eadem scilicet quae postea literae vicem gessit) expresserunt. Ceterum recentiores octo literae primum in Ionia, ac praecipue Samo, usurpatae, peragrata dehinc Graecia, postremo tandem apud Atticos auctoritate publica receptae sunt, Archonte Euclide, A. C. 403: unde viginti quatuor literae, (hoc est, totum Alphabetum,) τὰ Ἰωνικὰ γράμματα, antiquiores vero sedecim τὰ Ἀττικὰ, distinctionis causa appellatae sunt. Quod vero hodie in Homero, caeterisque antiquissimis Scriptoribus, qui prius floruerunt quam plenus hic literarum ordo repertus est, eandem orthographiam, quam in recentiorum Graecorum scriptis, invenimus, id Grammaticistribuendum est, qui jam olim veterum Poetarum opera refinxerunt ad eam scribendi legem, quae ipsorum temporibus vigeret. Lennep. Anal. p. 34.

Obs. 2. In antiquissima lingua tria alia elementa exstiterunt, quae inusitata postea, a Grammaticis dumtaxat inter signa numeralia (ἐπισήμων nomine) recensentur: haec sunt I. *f*, *Baū*, *Vau*, sive, ut a Grammaticis propter formam appellatum est, *Digamma*, addito cognomine *Aeolicum*, quoddam Aeolibus diutius quam ceteris in usu perstitit. Etiam Homeri aetate nondum interierat, et in ejus carminibus recte constitutis suum locum jure vindicat. Idem apud Latinos fere per V exprimitur; ut in *fēlea Velia*, αἰὼν *aevum*, *Is vis*. 2. *Q Koppa*. 3. *η Σampi*, vide § 36.

Literae sunt vel Vocales, vel Consonantes.

§ 2. VOCALIS sunt septem; α ε η ι ο υ ω: quarum

breves sunt ε ο, ut χαῖρῃ *salve*, πόνος *labor*.

longae — η ω, ut τιμῇ *honor*, τύπτω *verbero*.

ancipites — α ι υ, ut { σῶμα *corpus*, ἡμέρα *dies*,
μέλι *mel*, κρητὶς *fundus*,
γλυκὺ *dulce*, ὄμνυ *jura*.

Ex his vocalibus ita conjunctis, ut ι vel υ semper posteriores sint, DIPHTHONGI PROPRIAE fiunt octo; αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, υι, ηυ:

e quibus αι Latine fit	{	ae, ut Φαῖδρος <i>Phaedrus</i> .
	{	ai, ut Μαῖα <i>Maia</i> , vel aj ut Αἶας <i>Ajax</i> .
αυ —	{	au ante consonantem, ut Γλαῦκος <i>Glaucus</i> .
	{	av ante vocalem, ut Τιμαῖος <i>Timaeus</i> .
ει —	{	i, ut Νεῖλος <i>Nilus</i> .
	{	e, ut Μήδεια <i>Medea</i> .
ευ —	{	eu ante consonantem, ut Εὐρος <i>Eurus</i> .
	{	ev ante vocalem, ut Ἐβανδρος <i>Evander</i> .
οι —		oe, ut Βοιωτία <i>Boeotia</i> (raro oj, ut Τροία, <i>Troja</i> .)
ου —		u, ut Μοῦσα <i>Musa</i> .
υι —		yi, ut Εἰλειθυία <i>Ilithyia</i> . (Lat. Gr. § 98. § 99.)

His accedunt tres vocalium conjunctiones sic scriptae ρ, η, φ; hoc est, cum ι, posteriore vocali, non amplius ad latus, quod olim semper fieri solebat (immo etiamnum fit ubi literis uncialibus scribitur), sed subter positâ; ut in τῷ καλῷ *honesto*; literis uncialibus ΤΩΙ ΚΑΛΩΙ: ita ut, potestate Diphthongorum salvâ, figura tamen amittatur; unde IMPROPRIAE DIPHTHONGI appellatae sunt.

Obs. 1. Nimirum litera ι cum a recentiorum linguis in illâ sede, hoc est, post longam vocalem, vix pronuntiari posset, loco etiam cedere coacta est. Hinc Latine a τραγωδὸς antiquius factum est *tragoedus*, recentius verò a προσῳδία, formâ Diphthongi demum amissâ, *Prosodia*.

Obs. 2. Nona Diphthongus ων pro αυ apud *Ionicos* scriptores solos reperitur; ut ἐωντοῦ pro ἐαυτοῦ.

Vocalis, sive syllaba, dicitur pura, quam altera vocalis, vel diphthongus, proximè praecedit; ut in σοφία *sapientia* α est pura, in δίκαιος *justus* ος est pura.

§ 3. CONSONANTES sunt aliae Simples, aliae Duplices sive compositae.

(a.) Simples sunt quatuordecim;

1. Semivocales quinque, $\lambda \mu \nu \rho$ (quae Liquidae vocantur) cum literâ *s*.

2. Mutae novem, scilicet

Tenuēs	$\pi \kappa \tau$
Mediae	$\beta \gamma \delta$
Aspiratae	$\phi \chi \theta$.

Inter se cognatae sunt, ita ut invicem mutantur in Verborum et Nominum inflexionibus, (Lat. Gr. § 97.)

$\pi \beta \phi$	}	quae vocantur	{	b soni, sive Labiales;
$\kappa \gamma \chi$				c soni, sive Gutturales;
$\tau \delta \theta$				d soni, sive Linguales.

(b.) Duplices sunt tres, $\zeta \xi \psi$; quae ex aliquâ Mutarum cum *s* componuntur; nempe ζ ex δs vel $\sigma \delta$;— ξ ex κs (γs vel χs);— ψ ex πs (βs vel ϕs). ζ praeterea nascitur interdum ex $\gamma \chi \gamma \gamma$ cum *s* compositis. Conf. § 47. c.

Obs. 1. Scilicet—(quod imprimis notandum est in nominum ac verborum inflexione, Conf. § 21. b.)—

p sonus cum sequente *s* fit ψ ; ut

$\lambda\alpha\iota\lambda\alpha\psi$ (πs) Gen. - πos ; $\chi\acute{\alpha}\lambda\upsilon\psi$ (βs) - βos ; $\kappa\alpha\tau\eta\lambda\iota\psi s$ (ϕs) - ϕos ;

$\beta\lambda\acute{\epsilon}\psi\omega$ ($\pi\sigma$) Fut. a $\beta\lambda\acute{\epsilon}\pi\omega$; $\tau\rho\acute{\iota}\psi\omega$ ($\beta\sigma$) a $\tau\rho\acute{\iota}\beta\omega$; $\gamma\rho\acute{\alpha}\psi\omega$ ($\phi\sigma$) a $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$;

k sonus cum sequente *s* fit ξ ; ut

$\kappa\acute{o}\rho\alpha\zeta$ (κs) Gen. - κos ; $\pi\tau\acute{\epsilon}\rho\nu\zeta$ (γs) - $\gamma. s$; $\delta\nu\zeta$ (χs) - χos ;

$\pi\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$ ($\kappa\sigma$) Fut. a $\pi\lambda\acute{\epsilon}\kappa\omega$; $\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$ ($\gamma\sigma$) a $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$; $\beta\rho\acute{\epsilon}\xi\omega$ ($\chi\sigma$) a $\beta\rho\acute{\epsilon}\chi\omega$;

t sonus, sequente *s*, plerumque ejicitur; ut

$\pi\acute{\epsilon}\nu\eta s$ (τs) Gen. - τos ; $\xi\rho\iota s$ (δs) - δos ; $\kappa\acute{o}\rho\upsilon s$ (θs) - θos ;

$\acute{\alpha}\nu\acute{\iota}\sigma\omega$ ($\tau\sigma$) ab $\acute{\alpha}\nu\acute{\iota}\tau\omega$; $\acute{\epsilon}\rho\epsilon\acute{\iota}\sigma\omega$ ($\delta\sigma$) ab $\acute{\epsilon}\rho\epsilon\acute{\iota}\delta\omega$; $\pi\epsilon\acute{\iota}\sigma\omega$ ($\theta\sigma$) a $\pi\epsilon\acute{\iota}\theta\omega$;

sed aliquando δ cum *s* vel sequente, vel praeunte, fit ζ ; ut

* $\phi\rho\acute{\alpha}\delta\sigma\omega$ fit $\phi\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$; $\kappa\omega\mu\acute{\alpha}\delta\sigma\omega$ fit $\kappa\omega\mu\acute{\alpha}\zeta\omega$; $\text{'}\acute{\alpha}\theta\eta\nu\alpha s\delta\epsilon$ fit $\text{'}\acute{\alpha}\theta\eta\nu\alpha\zeta\epsilon$.

Obs. 2. *Acrotes* ac *Dores* Duplicum usu abstinebant; scilicet scribebant $\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\sigma\delta\epsilon\tau\alpha\iota$, non $\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\zeta\epsilon\tau\alpha\iota$; $\kappa\acute{\sigma}\epsilon\nu os$, non $\acute{\epsilon}\zeta\epsilon\nu os$; $\Pi\acute{\epsilon}\lambda os\pi s$, non $\Pi\acute{\epsilon}\lambda os\psi s$.

Literae variè inter se permutantur, vel ex Euphoniae legibus (vide Append. cap. 2), vel ex usu Dialectorum.

Obs. *Poëtae* etiam, metri causâ, transponebant literas, quam licentiam ΜΕΤΑΤΗΕΣΙΝ vocant Grammatici, ut $\kappa\rho\alpha\delta\acute{\iota}\eta$ *Ep.* pro $\kappa\rho\alpha\delta\acute{\iota}\alpha$, *oor*; $\xi\pi\rho\alpha\theta\omega$ pro $\xi\pi\rho\alpha\theta\omega$ a $\pi\acute{\epsilon}\rho\theta\omega$, *vasto*. Conf. § 84.

DIALECTI.

§ 4. DIALECTI, sive loquendi varietates praecipuae, sunt quatuor; tres, pro numero praecipuarum Graeciae gentium, viz. DORICA, AEOLICA, et IONICA; ex Ionicâ deinde quarta profluxit, cognomine ATTICA, utpote ab Atheniensibus Ionicae stirpis usurpata. Nam prisca quidem Hellenica oratio, ante harum gentium originem, qualis fuerit, hodiè non licet conjecturam facere, nisi ex reliquiis antiquissimorum Poëtarum, praesertim Homeri et Hesiodi, qui hanc Dialectorum divisionem aetate praecesserunt: unde vetustior illa lingua EPICA, sive HOMERICA, appellari solet. Denique post Philippi et Alexandri tempora, vulgatior jam lingua atque aded corruptior facta, in quintam quasi dialectum, vel potius novam universi sermonis speciem transiit; quae ex recentiori Atticismo, cum vocibus tralatitiis, praesertim Macedonicis et Alexandrinis, commixto originem nacta, dialectus COMMUNIS (ἡ κοινή), *Macedonica*, sive *Alexandrina* vocata est.

Obs. 1. Hinc Grammaticos, qui idiomatica Homerica alia ad aliam Dialectum referant, anachronismo uti apparet. Nimirum, cum ita loquuntur, id agunt, ut varietates Epicae dictionis insigniores facilius distinguant, indito, unicuique nomine ejus Dialecti, quae illam postea praecipue retinisset.

Obs. 2. Ex his quatuor Dialectis, *Dorica* asperitate et *πλατειασμῶ*, sive usu literae α productae, insignis est. Huic *Aeolica*, etsi cultior, affinis: cujus linguae, ut ait *Quintil.* 6. *sermo Latinus est similissimus.* (1.) *Ionica*, mollis ac jucunda, aspirationem rejicit; Hiatūs patientissima, vocalium contractionibus abstinet, diphthongos resolvit; η ferè ponit, ubi Dores α. Contrà *Attica*, omnium purissima, contractionibus imprimis gaudet. Harum cujusque varietas insignior suo quaeque in loco reperietur: conspectum universarum adjecimus in Appendice, cap. 3.

Ceterum Doricâ usi sunt *Pindarus*, et *Bucolici Poëtae*; Aeolicâ *Poëtae Lyrici*; Ionicâ *Herodotus*, *Hippocrates*; Atticâ *Thucydides*, *Xenophon*, *Plato*, *Oratores*, et *Poëtae Scenici*; praeterquam in melicis, ubi Doricas quasdam formulas admiscuerunt.—*Scriptores Novi Testamenti* et *Veteris*, quos vocant, *Septuaginta Interpretes* Communi, sive Alexandrinâ dialecto scripserunt; et Ἑλληνιστὰ dicti sunt, ut qui alienae stirpis Graecè tamen loquerentur; lingua eorum Hellenistica appellatur.

SPIRITUS, ACCENTUS ET PUNCTA.

Ad Graecè legendum et scribendum haec pertinent.

§ 5. Omnis vocalis et una consonans ρ in initio vocis cum Spiritu pronunciatur, quod notâ suprâ eam positâ indicatur.

SPIRITUS duplex est, lenis et asper.

1. Lenis sic (') notatur, ut in *ῥος mons*.

2. Asper, qui eandem ac Latina litera H potestatem habet (et antiquissimis temporibus eodem modo scribebatur), sic (´), ut in *ῥος terminus*, *ἥρως heros*.

In diphthongis spiritus supra posteriorem vocalem ponitur; ut in *εἶθvs statim*, *οἶος qualis*.

Omnes voces incipientes ab v vel ρ aspirantur, ut *ῥδωρ aqua*, *ῥήτωρ rhetor*.

Obs. Spiritus differentiâ nonnunquam pendet ex Dialectis, quarum alia quasdam voces cum aspero, alia cum leni libentiùs pronuntiabat, sic vulgo *Ἀῖθης*, Atticè *Ἀἰθης*. Praesertim ubi fit mutatio literarum, spiritus parùm sibi constat, et saepiùs asper transit in lenem, sic *ἥλιος*, Ionicè *ἡελιος*; *ῥμυν*, Aeolicè *ῥμμυν*. Vide plura in Appendice, cap. 4.

§ 6. ACCENTUS etiam, sive syllabae tonum, voces ferè singulae inscriptum habent, qui supra vocales ponitur; in diphthongis autem supra vocalem posteriorem.

Accentus † duo sunt, Acutus (´), et Circumflexus (˘). Acutus autem in fine dictionis, nisi ante punctum, invertitur, sic (˘).

Accentus cadere mavult in terminationem Vocis; nec usquam rejicitur a fine, si Acutus, ultra antepenultimam syllabam, si Circumflexus, ultra penultimam.

§ 7. PUNCTORUM ratio eadem est atque in libris hodiernis, nisi quòd duo nostra colon et semicolon hòc uno signo (:) notentur; deinde quòd nota interrogationis sic (;) scribatur; exclamationis, non appingatur.

† Accentus regulas vide in Appendice, cap. 5.

ELISIO, SYNAERESIS, CRASIS, &c.

Oratio Graeca, imprimis Atticorum, abhorret ab HIRATU, hoc est, concursu vocalium, praesertim in carminibus. Hinc vocalium concurrentium saepius vel alteram ELIDUNT, vel ambas in unam CONTRAHUNT, atque adeo MISCENT, vel denique consonantem *ν* INTERPONUNT.

§ 8. ELISIO per Apostrophum (') notatur; ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν *secundum eum*.

Si vocalis, quae Elisionem facit, aspiratur, mutatur tenuis praecedens in aspiratam; ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν *a nobis*.

Obs. Praeterquam apud *Ionas*, qui tenuem retinet; ut ἀπ' ἡμέων.

§ 9. SYNAERESIS,* sive Contractio, fit cum in eadem voce duae syllabae in unam contrahuntur; vel immutatis vocalibus, ut τελεχεῖ, τελεχει *muro*, ἡχοῖ, ἡχοῖ *sono*; vel mutata vocali alterâ aut utrâque, ut τριήρεις, τριήρεις *triremes*, ἄσπεα, ἄσπεα *urbes*; vel alterâ ejectâ, ut φιλέω, φιλω *amo*, βότρυες, βότρυς *racemi*, δῆιος, δῆιος *hostilis*.

§ 10. CRASIS,† sive Mixtura, (cujus signum, Coronis appellatum, idem est ac spiritus lenis,) fit cum in diversis vocibus duae syllabae per contractionem vocalium ita coeunt, ut syllaba una longa, una vox efficiatur; ut καὶ ἔλεγον per Crasin κάλεγον *et dicebant*; ὁ αὐτὸς, αὐτὸς *idem*; τοὶ ἄρα, τᾶρα *tamen certe*; ἐγὼ οἶδα, ἐγὼδα *ego novi*.

Si Crasis fit cum aspiratâ vocali, praecedente tenui, tenuis in aspiratam suam mutatur; ut καὶ ἔτερος, χᾶτερος *et alter*; ὅτου ἔνεκα, ὁθούνεκα *quod*.

Obs. 1. *Iones* tamen tenuem retinent; ut τοῦνεκα.

Obs. 2. Alterum genus est Craseos apud *Poëtas*, nomine SYNIZESIS, quod fit ubi duae syllabae vel singularum vocum vel binarum continentium, specie quidem neque contractas neque mixtas, ita tamen pronuntiando coalescant, ut pro unâ syllabâ habeantur; ut θεοὶ, μὴ οὐ pro monosyllabis, πόλεως, ἐπεὶ οὐ pro dissyllabis.

* Contractionis conspectum vide in Appendice, cap. 6.

† Craseos conspectum vide in Appendice, cap. 7.

§ II. Dativis pluralibus, et tertiis personis Verborum in ι vel ε desinentibus, necnon Adverbiis quibusdam, si vocalis vel diphthongus sequatur, frequentissimè ν additur (quod inde παραγωγικόν, sive ἐφελκυστικόν vocatur); ut, λέουσιν ἐκείνοις *leonibus illis*; ἐτυπτεν αὐτὸν *verberabat eum*.

Obs. Et apud Ποῖτας, metri gratiā, etiam ubi consonans sequitur; ut ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν, Eurip. Orest. 12.

PARTES ORATIONIS.

I. NOMEN.

Substantivum	Adjectivum
cum Pronominibus Substantivis.	cum Articulo, Pronominibus Adjectivis, et Participiis Verborum.

2. VERBUM.

3. PARTICULAE.

Conjunctio.	Praepositio.	Adverbium.	Interjectio.
-------------	--------------	------------	--------------

DECLINATIO VOCUM.

NOMEN.

§ 12. NOMINA, sive Substantiva, sive Adjectiva, eandem ferè sequuntur normam Declinationis.

NUMERI sunt tres, Singularis, Dualis, et Pluralis.

CASUS sunt quinque, Nominativus, Vocativus, Accusativus, Genitivus, Dativus; e quibus Nominativum rectum, ceteros obliquos appellamus.

GENERA sunt tria, Masculinum, Femininum, Neutrum.

Regulas Generales.

Neutra omnia similes habent Nominativum, Vocativum, et Accusativum per omnes Numeros.

Genitivus Pluralis semper desinit in *ων*.

Dativus Singularis semper desinit in *ι*, quod tamen plerumque subscribi solet.

Obs. Necnon Dativus Pluralis olim semper exiit in *ι*; siquidem terminationes *αις, οις* vi Apocopes factae sunt pro *αισι, οισι*; quae formae in *Atticâ* prosâ perrârò, in *Ionicâ*, et apud *Poëtas omnium Dialectorum*, non infrequenter reperiuntur.

ARTICULUS.

§ 13. ARTICULUS est *ὁ, ἡ, τὸ (thē)*, qui sic declinatur;

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plural.</i>		
M.	F.	N.	M.	F.	N.	M.	F.	N.
N. <i>ὁ</i>	<i>ἡ</i>	<i>τὸ</i>	N. A.			N. <i>οἱ</i>	<i>αἱ</i>	<i>τὰ</i>
A. <i>τὸν</i>	<i>τὴν</i>	<i>τὸ</i>	<i>τὸ</i>	<i>τὰ</i>	<i>τὸ</i>	A. <i>τοὺς</i>	<i>τὰς</i>	<i>τὰ</i>
G. <i>τοῦ</i>	<i>τῆς</i>	<i>τοῦ</i>	G. D.			G. <i>τῶν</i>	<i>τῶν</i>	<i>τῶν</i>
D. <i>τῷ</i>	<i>τῇ</i>	<i>τῷ</i>	<i>τοῖν</i>	<i>ταῖν</i>	<i>τοῖν</i>	D. <i>τοῖς</i>	<i>ταῖς</i>	<i>τοῖς</i> .

Obs. 1. Articulus in priscâ linguâ Pronominis potius quàm Articuli partes gerebat, et hic ejus usus apud Homerum constans est. Conf. § 37. a. Obs.

Obs. 2. DIALECTI. Masculinum et Neutrum genus sequuntur variationes secundae declinationis, Femininum primae; quibus adde Gen. *τεῦ Ep.* pro *τοῦ*; Plur. Nom. *τοί, ται Ep.* et *Dor.* pro *οἱ, αἱ*. Dualis apud *Atticos* interdum caret Feminino genere. Conf. *ὄντος*. p. 35.

§ 14. NOMINA SUBSTANTIVA.

Declinationes Substantivorum sunt tres; quarum duae priores sunt parisyllabicae, hoc est, *non crescunt Genitivo*; tertia verò imparisyllabica, hoc est, *Genitivo crescit*.

§ 15. PRIMA DECLINATIO.

PRIMA Declinatio quatuor habet terminationes; *as* et *ης* generis masculini, ut *ὁ ταμίας dispensator*, *ὁ κριτής judex*; et *a* et *η* feminini generis, ut *ἡ μουσα musa*, *ἡ τιμή honor*.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N. ταμίας	N.V.A. ταμίᾱ	N. ταμίαι
V. ταμίᾱ	G.D. ταμίαιν	V. ταμίαι
A. ταμίᾱν		A. ταμίᾱς
G. ταμίον		G. ταμίῶν
D. ταμίᾱ		D. ταμίαις.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N. κριτής	N.V.A. κριτᾶ	N. κριταὶ
V. κριτᾶ	G.D. κριταῖν	V. κριταὶ
A. κριτήν		A. κριτὰς
G. κριτοῦ		G. κριτῶν
D. κριτῇ		D. κριταῖς.

Obs. 1. Quaedam nomina in *ης* Vocativum formant per *η*, non per *ᾱ*; ut, *ὦ Ἀτρεΐδῃ O Atride!* Et nonnulla per *η* et *a*; ut *ὦ Ἑρμῇ vel -ᾱ O Mercuri!* Hinc apud *Horatium* leguntur '*Atridē*' et '*Atridᾱ*.'

Sing. N.V. μουσᾶ A. μουσᾶν G. μουσῆς D. μουσῇ.
 N.V. τιμῇ A. τιμῇν G. τιμῆς D. τιμῇ.

Dualis et Pluralis sequuntur formas masculinas.

§ 16. Quòd si *a* finalis nominum femininorum vocalem vel *ρ* praeuntem habeat, servatur *a* per omnes casus

Singulares; sin minus, in Genitivo et Dativo fit inflexio per η; ut ἡ φίλλα *amicitia*; ἡ ἡμέρα *dies*.

Sing. N.V. φίλλα A. φίλλαν G. φίλλας D. φίλλᾱ.

N.V. ἡμέρα A. ἡμέραν G. ἡμέρας D. ἡμέρᾱ.

Excipe μῆνᾱ *mina*, μῆνᾱς; Ἀθηνᾶ *Minerva*, -νᾱς; quippe quae contrahantur a μῆνᾱ, Ἀθηνᾶ; et quaedam Nomina Propria, ut Ἀθήνᾱ, Ἀνδρομέδᾱ.

Obs. DIALECTI. *Iones* ā (rarius ä) per omnes casus Singulares hujus declinationis in η mutare amant; ut νεηνίης pro -ας, *juvenis*, -η, -ην; φίλη -ης, -η, -ην. *Dores* e contrario η in α; ut δεσπότης *magister*, pro -της; τιμᾶ, ᾱς, -ῆ, -ᾶν.

Quae sequuntur in singulari ad masculinas tantum formas pertinent:—

Sing.	Nom.	Acc.	Gen.	Plur.	Acc.	Gen.	Dat.
<i>Ep.</i>			ᾱο, ω	<i>Ep.</i>		ᾱων	αισι
<i>Ion.</i>		εα	εω	<i>Ion.</i>	εας	εων	ησι, ης
<i>Dor.</i>			ᾱ	<i>Dor.</i>	ᾱς	ᾱν	
<i>Aeol.</i>	ᾱ pro ης			<i>Aeol.</i>	αις.		

Ex *Aeolico* Nominativo in ᾱ pro ης fluxere Latina illa *Poëta*, *Propheta*, *Nauta* et similia. Conf. § 4. Obs. 2.

§ 17. SECUNDA DECLINATIO.

SECUNDA Declinatio duas habet terminationes *ος* et *ον*; *ος* masculini, feminini, et communis generis; ut ὁ λόγος *sermo*, ἡ νόσος *morbis*, ὁ καὶ ἡ θεὸς *Deus* vel *Dea*; et *ον* neutrius; ut τὸ ξύλον *lignum*.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N. λόγος	N.V.A. λόγῳ	N. V. λόγοι
V. λόγε	G.D. λόγοιω	A. λόγους
A. λόγον		G. λόγων
G. λόγου		D. λόγοις.
D. λόγῳ		
<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N.V.A. ξύλον	N.V.A. ξύλῳ	N.V.A. ξύλα
G. ξύλου	G.D. ξύλοιω	G. ξύλων
D. ξύλῳ		D. ξύλοις.

§ 18. Nomina in εος, εον, οος, οον, in omnibus casibus contrahuntur; ut δ νόος, νοὺς *mens*; τὸ ὁστέον, ὁστοῦν *os*.

<i>Sing.</i>		<i>Sing.</i>	
N. V. A.	νόος, νοὺς	N. V. A.	ὁστέον, -οῦν
V.	νόε, νοῦ	G.	ὁστέου, -οῦ
A.	νόον, νοῦν	D.	ὁστέφ, -ῶ
G.	νόου, νοῦ		
D.	νόφ, νῶ		
<i>Dual.</i>		<i>Dual.</i>	
N. V. A.	νώ, νῶ	N. V. A.	ὁστέω, -ῶ
G. D.	νόοιν, νοῖν	G. D.	ὁστέοιν, -οῖν
<i>Plural.</i>		<i>Plural.</i>	
N. V. A.	νόοι, νοῖ	N. V. A.	ὁστέα, -ᾶ
A.	νόους, νοῦς	G.	ὁστέων, -ῶν
G.	νόων, νῶν	D.	ὁστέοις, -οῖς.
D.	νόοις, νοῖς.		

Obs. 1. Nominum in *os* Nominativus saepe pro Vocativo ponitur, praesertim apud *Atticos*; ut ὦ θεὸς *O Deus!* ὦ φίλος *O amice!*

Obs. 2. Huc pertinent duae Voces Hebraicae; viz. Nomen Sacro-sanctum Ἰησοῦς *Jesus*, quod facit Acc. Ἰησοῦν, Voc. Gen. et Dat. Ἰησοῦ; Σάββατον, quod habet alteram formam σάββας -ἄτος, unde Dat. Pl. σάββασι.

Obs. 3. Quaedam sunt substantiva in *os* quae cum in Singulari numero masculina tantum aut feminina sunt, in Plurali vel communiter vel universè neutra fiunt, praesertim in *Dialectico* vel *Poëtico* sermone: sic

δ δεσμός <i>vinculum</i>	Pl. -οι et -ὰ	δ σταθμός <i>statio</i>	Pl. -οι et -ὰ
δ δρυμός <i>querquetum</i>	-οι et -ὰ	δ (ῆ) δίφρος <i>currus</i>	-οι et -α
δ θεσμός <i>lex</i>	-οι et -ὰ	ἡ κέλευθος <i>via</i>	-οι et -α
δ κύκλος <i>orbis</i>	-οι et -α	δ σῖτος <i>frumentum</i>	-α
δ λήχνος <i>lucerna</i>	-οι et -α	δ (ῆ) Τάρταρος <i>Tartarus</i>	-α
δ ῥύπος <i>sordes</i>	-οι et -α		

Contrà, unum neutrum in *ον* fit in Plurali masculinum, τὸ στάδιον *stadium*; Plur. οἱ στάδιοι et -α.

Obs. 4. DIALECTI.

<i>Ep.</i> Gen. οιο.	Dual. Gen. Dat. ουν.
<i>Dor.</i> — ω.	Plur. Ac. ως, ος.
<i>Ion.</i> — εω.	Plur. (Gen. εων) Dat. οισι. vide § 12. Obs.

Obs. 5. Recentiores formant νοὺς, Gen. νοὺς, πλοῦς, Gen. πλοὺς; more tertiae Declinationis. Conf. § 20. Obs. 2.

§ 19. Ad secundam etiam Declinationem pertinent quaedam nomina, Atticorum ferè propria, quae desinunt in *ως* et *ων*; *ως* masculini ac feminini generis, ut ὁ λεῶς *populus*, ἡ ἀλως *area*; et *ων* neutrius, ut τὸ ἀνώγειον *coenaculum*.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N.V. λεῶς	N.V.A. λεῶ	N.V. λεῶ
A. λεῶν	G.D. λεῶν	A. λεῶς
G. λεῶ		G. λεῶν
D. λεῶ		D. λεῶς.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N.V.A. ἀνώγειον	N.V.A. ἀνώγειω	N.V.A. ἀνώγειω
G. ἀνώγειω	G.D. ἀνώγειων	G. ἀνώγειων
D. ἀνώγειω		D. ἀνώγειως.

Obs. 1. Exempla hujusmodi Nominum, Atticè formata, sunt

ὁ λεῶς <i>populus Att.</i> pro λαῶς	ὁ κάλως <i>rudens Att.</i> pro κάλος
ὁ νεὼς <i>templum</i> — νᾶς	ἡ ἔως <i>aurora</i> — ἡὼς
ὁ Τυνδάρως — Τυνδάρως	ὁ Ἀμφιδράως — Ἀμφιδράως:

Item Adjectiva

ἱλέως <i>propitiu</i> — ἱλῶς	πλέως <i>plenus</i> — πλέος
ἀγήρως <i>senii expers</i> — ἀγήραος	εὐγείως <i>fertilis</i> — εὐγείος
εὐκέρως <i>benè cornutus</i> — εὐκέραος	ἀνώγειως <i>supraterrenus</i> — ἀνώγειος,

unde τὸ ἀνώγειον, quod reverà adjectivum est, subintellectà voce οἶκημα.

Obs. 2. Quaedam etiam nomina in *ως*, vulgò imparisyllabica, Atticam inflexionem in quibusdam casibus Singularibus admittunt; sic

ἡ ἀλως <i>area</i> , -ωος et -ω	ὁ μήτρως <i>avunculus</i> , -ωος et -ω
ὁ Μίνως <i>Minos</i> , -ωος et -ω	ὁ πάτρως <i>patruus</i> , -ωος et -ω
ὁ τυφῶς <i>turbo</i> , -ῶος et -ῶ	ὁ γέλως <i>risus</i> , -ωτα et -ων

ἰδρῶς *sudor* -ῶτος, apud Homerum facit Dat. ἰδρῶ, Acc. ἰδρῶ.

Item Adjectivum φιλόγελως *risus amans* habet -ωτος et -ω.

Obs. 3. Nonnulla interdum *ν* Accusativi abjiciunt, praesertim Nomina Propria; ut τὴν Κῶ, τὴν Τέω, τὴν ἄλω, τὴν ἔω.—Idem faciunt Adjectiva in neutro genere posita et in Nominativo et Accusativo; ut τὸ ἀγήρως, τὸ ἐπίπλω.

Obs. 4. *Επιο*. Gen. desinit in *ωο*; ut Πηνέλεως, -ωο.

§ 20. TERTIA DECLINATIO.

TERTIA Declinatio, imparisyllabica, complures habet terminationes, quarum tres, α, ι, υ, generis neutrius sunt; ut τὸ σῶμα *corpus*; reliquae pleraeque aut masculini aut feminini; ut ὁ Τίταν *Titan*, ἡ χεὶρ *manus*.

Obs. Olim una tantum hujus declinationis terminatio fuisse videtur, nempe litera s post consonantes ferè omnes et plerasque vocales; quae litera Nominativum constituit, et o ante eam immissa Genitivum: σῶμα nimirum primitus fuerit σωμας; μέλι, μέλις *mel*; γόνυ, γονύς vel γονύς *genu*; τίταν, τίτανος; μάρτυρ, μάρτυς *testis*; νῆξ, νυκτός *nox*; φλέψ, φλέψ *vena*. Hinc in quibusdam nominibus duplex terminatio orta est; ut ῥίς et ῥιν *naris*, ἀκρίς et -ιν *jubar*, δελφίς et -ιν *delphin*.

Sing.		Dual.		Plural.	
N.V.A.	σῶμα	N.V.A.	σώματε	N.V.A.	σώματα
G.	σώματος	G.D.	σώματι	G.	σώματων
D.	σώματι			D.	σώμασι.
Sing.		Dual.		Plural.	
N.V.	Τίταν	N.V.A.	Τιτᾶνε	N.V.	Τιτᾶνες
A.	Τιτᾶνα	G.D.	Τιτάνοι	A.	Τιτᾶνας
G.	Τιτᾶνος			G.	Τιτάνων
D.	Τιτᾶνι			D.	Τιτᾶσι.

Obs. 1. Vox anomala ἡ ναὺς *navis* sic declinatur;

Sing.		Dual.		Plural.	
Ion.	Att.	Ion.	Att.	Ion.	Att.
N.	νηὺς	N. V. A.	νῆε	N.	νῆες
V.	νηῦ	G. D.	νεοῦν	V.	νῆες
A.	νῆα			A.	νῆας ναὺς
G.	νηὺς			G.	νηῶν νεῶν
D.	νηῖ			D.	νηυσὶ ναυσὶ.

Reliquae formationes sunt,

Ep. S. νῆῡς, νέα, νεός.

Pl. νέες, νέας, νεῶν, νῆ- et νέ-εσσι.

Dor. ναὺς, ναῦν, νᾶς, ναί.

ναές, νᾶς, νᾶων, ναυσὶ et νέεσσι.

Apud *Tragicos* etiam *Doricæ* formæ G. νᾶς, D. ναί reperiuntur: apud *Herodotum* *Epicæ* tantum nisi in *Dativo* Sing. et *Plur.*

Obs. 2. Eodem modo, quo ναὺς, declinatur γρᾶνς *anus*, *Ionice* γρηῖς; *Nom. Plur.* γρηᾶς vel γρηῖς; βοὺς, *Gen.* βοῶς et Ποῖτ. βοῦ, *Nom. Plur.* βόες; χόος, χούς *cumulus*, *Gen.* χόος; sic etiam χόος, χούς *congius*, *Acc.* χούν et χοᾶ, *Gen.* χόος et χόός, *Dat.* χοί. Conf. § 18. Obs. 5.

REGULAE TERTIAE DECLINATIONIS.

§ 21. GENITIVUS hujus Declinationis ferè formatur addendo *τος*, si nomen in vocalem desinit; ut *σῶμα -ατος*, si in consonantem, *ος*; ut *Τιτᾶν -ᾶτος*. Sed etiam post consonantem *ν* saepè subjicitur *τος*, ut *Ξενοφῶν Xenophon, -ῶτος*. In plerisque autem ulterius fit mutatio:

(a.) Nomina, quæ desinunt in *s*, vel omninò *s* abjiciunt; ut *ἥρως heros, ἥρωος*; vel ejus vice assumunt

nonnulla <i>τ</i>	ut	χάρις	<i>gratia</i>	Gen.	χάριτος
alia	<i>δ</i>	ἐλπὶς	<i>spes</i>	—	ἐλπίδος
alia	<i>θ</i>	ὄρνις	<i>avis</i>	—	ὄρνιθος
alia	<i>ν</i>	Σαλαμὶς	<i>Salamis</i>	—	Σαλαμῖνος:

et, post *ν* addito *τος*; ut *ἱμᾶς habena, ἱμάντος*.

(b.) Quæ desinunt in *ξ, ψ*, hoc est *ks, ys, xs* vel *ps, bs*, *φs*, semper abjiciunt *s*; ut

κόραξ(<i>ks</i>)	<i>corvus, -akos</i>	λαῦλαψ(<i>ps</i>)	<i>procella, -apos</i>
πτέρυξ(<i>ys</i>)	<i>penna, -ygos</i>	χάλυψ(<i>bs</i>)	<i>ferrum, -ybos</i>
ὄνυξ(<i>xs</i>)	<i>ungula, -ychos</i>	κατῆλιψ(<i>φs</i>)	<i>scala, -ifos.</i>

Ex his duo addunt *τος*; scilicet *νύξ(ks) νοξ, νυκτὸς*; *ἄναξ(ks) rex, -aktos*.

Obs. Θρίξ *coma* facit genitivum *τριχὸς* pro *θριχὸς*; vide p. 134 § 2. *φάρυγξ guttur, φάρυγγος, et Poëtico φάρυγος*.

(c.) Longa vocalis in ultimâ Nominativi posita, in penultimâ Genitivi mutatur in cognatam brevem; ut

ποιμὴν pastor, -ένος; *ρήτωρ rhetor, -οπος*:

et, post *ν* addito *τος*; ut *γέρων senex, -οντος*.

Excipiuntur autem multa, praesertim monosyllaba, quæ vocalem longam retinent; ut

θῆρ fera, θηρὸς; *ἀγὼν certamen, -ῶνος*.

Obs. 1. Quaedam in *ων* interdum apud Poëtas ambabus formis *ωνος* et *ωνος*, illâ plerumque post longam Vocalem, hâc post brevem, utuntur; sic *Κρονίων -ωνος*, et *Κρονίων -ωνος*; *Ἀκταίων -ωνος* et *-ωνος*.

Obs. 2. Pleraque neutra in *α* vice *ρ* assumunt *τ*; ut, *φρέαρ puteus, -ᾶτος, ἡπαρ jecur, -ᾶτος*; *στέαρ sebum, -ᾶτος*, contr. *στήτος*; sic *Ἀνόμαλα ἔδωρ aqua, ἔδᾶτος*; *σκῆψις siccus, σκῆψός*. Femininum *δάμαρ*, post *ρ* addito *τος*, facit *δάμαρτος*.

Obs. 3. Nomen *ἄνθρωπος homo*, imparisyllabicum, mutatâ *ε* in *δ* ex Euphoniae lege (p. 135) parisyllabicè declinatur; quâ quidem declinatione *Ἀνδρῶς*

semper utuntur; sic N. δ ἄνθρωπος, G. ἄνθρωπος, D. ἀνέρι, ἀνδρὶ κ. τ. λ. Idem in Dativo Plurali (pro ἀνέροσι) tantum facit ἀνδράσι. Huic similia sunt tria Nomina πατήρ pater, μήτηρ mater, θυγάτηρ filia, quae in Gen. et Dat. Sing. item in Dat. Plur. semper apud Atticos Syncopen patiuntur; sic N. δ πατήρ, G. πατὴρ, D. πατρί κ. τ. λ.

Obs. 4. Quaedam, praesertim Nomina Propria, in *is*, -idos, *Epiciè*, *Doricè*, et *Ionicè* abijciunt δ; ut Θέτις *Thetis*, -ios, D. Θέτι; Θέμις *Justitia*, -ios, et *Ep.* -ios. Conf. § 26. Obs. 1. δαῖς *pugna Ep.* Dat. δαί. Quaedam in *is* purum, ut κληῖς (*Ion.*) *clavis*, *Atticè* per omnes casus contrahuntur; sic N. κληῖς, κληῖς, G. κληῖδος -ῆδος κ. τ. λ. Conf. § 30. b. Obs.

Obs. 5. Ex iis quae desinunt in *ν*, alia in Genitivo omittunt τ; ut δάκρυ *lacryma*, -vos; νᾶρυ *sinapi*, -vos; alia pro *ν* ante *τ* assumunt α; ut γόνυ *genu*, -ατος, *Ion.* γούνατος; δόρυ *hasta*, -ατος, *Ion.* δούρατος; unde per Sync. Ποῖται usurpant G. δουρὸς, D. δουρί κ. τ. λ., Attici ex δόρατος, G. δορὸς, D. δορί, et rarius δόρει.

Obs. 6. ANOMALA sunt

γάλα *lao*, γάλακτος tanquam a γάλαξ.

γυνή *mulier*, γυναῖκος, tanquam a γύναιξ.

κύων *canis*, per Syncopen κυνὸς.

κτεῖς *peculen*, et πούς *pes*, correptā diphthongo, κτενὸς, ποδὸς. Sic Σιμοίς *Simois*, -εντος, more Participiorum in *eis*.

χεῖρ *manus*, Gen. χειρὸς, sed Ποῖτ. χερὸς. Conf. § 24. Obs. 1.

ὀδὸς *dens* (*Ion.* ὀδών), ὀδόντος; οὖς *auris* (*Dor.* ὠς), ὠτός, *Ion.* οὐατος.

Zeὺς *Gen. Ποῖτ. Ζηνός*, vulgo Διὸς a Δεὸς vel Δις inusitato.

κάρα *caput*, Vox Ποῖτ. (*Ep.* κάρη -ητος -ῆατος), κρᾶτος, D. κρατὶ et κάρq.

υῖος *filius* triplicem Declinationem sibi vindicat; sic, praeter Gen. υῖού,

Dat. υῖφ κ. τ. λ. reperiuntur *Epicae* formae G. υῖος, D. υῖι, κ. τ. λ. Dat.

Plur. υῖοσι, tanquam a *υῖς;—et, A. υῖέα *Ep.* G. υῖέος *Ep.* et *Att.* D. υῖεῖ

Ep. υῖεῖ *Ep.* et *Att.* κ. τ. λ. Dat. Plur. υῖεσί *Att.* tanquam a υῖς.

§ 22. ACCUSATIVUS desinit in α *imparisyllabicè*; ut Τῖτᾱν, Τῖτᾱνα; nisi nomen neutrius generis sit, ut τὸ πῦρ *ignis* et *ignem*. Conf. § 12.

Obs. 1. Pauca in *is* et *us* cum Accus. *imparisyllabico* in α alterum etiam habent *parisyllabicum*, quo Attici propè solo utuntur, mutando *s* in *ν*; ut

ἔρις *his*, -ida et -iv χάρις *gratia*, -ita et -iv

κόρυς *galea*, -vsa et -vυ κλεῖς *clavis*, κλεῖδα et κλεῖν.

Quaedam etiam, praesertim *monosyllaba* in *is* et *us*, hunc solum Accusat. habent *uv* et *iv*; ut

λῖς <i>leo</i> ,	λῖν	μῦς <i>mus</i> ,	μῖν	ἰσχὺς <i>vis</i> ,	-ὖν
κῖς <i>curculio</i> ,	κῖν	ῖς <i>sus</i> ,	ῖν	ἰχθὺς <i>piscis</i> ,	-ὖν

et recentiores Ποῖται ἰχθῦα. Conf. § 20. Obs. 1. 2.

Obs. 2. Nonnulla in *ων*, -ωνος abijciunt να in Accusativo; sic Ἀπόλλω *Apollinem*, Ποσειδῶ *Neptunum*, pro Ἀπόλλωνα κ. τ. λ. Alia in *ως*, -ως abijciunt α, ut ἥρω pro ἥρωα; sed Conf. § 19. Obs. 2.

§ 23. VOCATIVUS plerumque similis est Nominativo; nonnunquam tamen variatur:

(a.) Nomina in *ηρ, ωρ* et *ων*, quae vocalem in obliquis corripunt, eandem retinent brevem in Vocativo; ut *μήτηρ mater*, -ερος, ὦ μήτηρ; *ρήτωρ -oros, rhetor*, ὦ ρήτωρ; *γέρων -ontos, senex*, ὦ γέρον.

(b.) Nomina in *ις* et *υς* formant Vocativum abjiciendo *s*; ut *Θαïs Thais*, ὦ Θαί; *βότρυς racemus*, ὦ βότρυ.

(c.) Nomina in *ας*, Gen. *αντος*, formant Vocativum in *αν*; ut *Άλας Ajax*, -αντος, ὦ Αίαν; *γίγας gigas*, ὦ γίγαν; nonnulla etiam abjiciunt *ν*; ut ὦ Πολυδάμᾱ *Polydamas*.

Obs. 1. Etiam horum tamen plerisque Vocativus interdum similis est Nominativo, praesertim apud *Atticos*; sic reperiuntur

ὦ Άλας *Ajax*, ὦ Σαλαμῖς *Salamis*, ὦ Ἐρυνὸς *Furia*.

Obs. 2. Haec tria vocalem in obliquis longam, in Vocativo tamen corripunt; *Ἀπόλλων -ωνος*, ὦ Ἀπολλόν; *Ποσειδῶν -ῶνος*, ὦ Πόσειδον; *σῶτηρ -ήρος servator*, ὦ σῶτερ.

Obs. 3. Anomala sunt ὦ γύναι *a γυνή mulier*: ὦ ἑνᾶ ab *ἑναξ, rex Deus* (vel *Dea*, pro *ἑνασσα*). Nominativus tamen pro Vocativo non modò ad homines, sed etiam ad Deos usitatio est; ut ὦ ἑναξ, per Crasin *ἑναξ*.

§ 24. DATIVUS PLURALIS formatur a Dativo Singulari inserendo *σ* ante finalem *ι*; ut

ρήτωρ	-ορι	-ορσι	λαῖλαψ	-απι	-α(πο)ψι
βότρυς	-υι	-ῦσι	κόραξ	-ακι	-α(κο)ξι:

et abjiciendo, ubicunque praecedunt, *δ, θ, ν, τ*; ut

ἐλπίς	-ίδι	-ίσι	τίτᾱν	-ᾱνι	-ᾱσι
ὄρνις	-ῖθι	-ῖσι	σῶμα	-ᾗτι	-ᾗσι.

Sin praecedant *ντ, νθ*, ambae abjiciuntur, et vocalis praecedens, si sit *ο*, mutatur in diphthongum *ου*; si sit *α* vel *ι*, non mutatur quidem, sed producta servatur; ut

γέρων	-οντι	-ουσι	γίγας	-αντι	-ᾱσι.
-------	-------	-------	-------	-------	-------

ἔλμυς *vermis* -ινθι, -ῖσι. (Conf. *Append.* cap. 2.)

Obs. 1. *Χεῖρ* facit in Dativo Duali *χεροῖν* (interdum *χειροῖν*), et in Dativo Plurali *χερολ*. Conf. § 21. Obs. 6.

Obs. 2. *Epica* lingua suum habet Dativum Pluralem, qui a Genitivo Singulari formatur mutando *ος* in *εσι* vel *εσσι*; ut *ἑναξ -ακτος*, Dat. Pl. *ἑνάκτεσι*; *κύων, κυνὸς*, Dat. Pl. *κύνεσσι*.

FORMULAE CONTRACTIONUM IN TERTIA DECLINATIONE.

Multa Nomina quae ad hanc Declinationem pertinent, contractionem patiuntur, cujus quinque sunt formulae.

§ 25. PRIMA Contractionis formula duas habet terminationes *ης* et *ος*: *ης* masculini generis, et Nominum tantum Propriorum, ut ὁ Δημοσθένης *Demosthenes*; et *ος* neutrius, ut τὸ τεῖχος *murus*.

<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>
N. Δημοσθένης	N.V.A. τεῖχος
V. Δημόσθενης	G. τείχεος, -ους
A. Δημοσθέnea, -η	D. τειχεῖ, -ει
G. Δημοσθέneos, -ους	
D. Δημοσθέnei, -ει.	
	<i>Dual.</i>
	N.V.A. τείχεε, -η
	G.D. τειχέοιν, -οῖν
	<i>Plural.</i>
	N.V.A. τείχεα, -η
	G. τειχέων, -ῶν
	D. τείχεσι.

Obs. 1. Composita a κλέος *gloria*, ut Περικλῆς *Pericles*, Ἡρακλῆς *Hercules*, contrahuntur etiam in Nominativo (et hanc quidem formā Comici et Prosaici *Attici* constanter utuntur); quapropter in Dativo, et rariùs in Accusativo duplicem contractionem patiuntur.

<i>Sing.</i> N. Ἡρακλῆς	-λῆς	
V. Ἡράκλεες	-λεῖς	
A. Ἡρακλέα	-λέα	-λῆ Ion. -ηα
G. Ἡρακλέος	-λέους	Ion. -eos et -ῆος
D. Ἡρακλεῖ	-λέει	Ion. -εῖ et -ῆι.

Obs. 2. Nomina propria in *ης*, quae huc pertinent, non rarò in Accusativo utuntur etiam formâ parisyllabicâ, secundum primam Declinationem, in *ην*; ut ὁ Σωκράτης, *Acc.* Σωκράτεια -η et Σωκράτην.

§ 26. SECUNDA Contractionis formula quatuor habet terminationes *is, i, vs et v*: *is* et *vs* masculini aut feminini generis; ut ἡ πόλις *ciuitas*, ὁ πῆχυς *cubitus*; et *i* et *v* neutrius; ut τὸ σινᾶπι *sinapi*, τὸ ἄστυ *urbs*.

<i>Sing.</i>		<i>Sing.</i>	
N.	πόλις	N.	πῆχυς
V.	πόλι	V.	πῆχυν
A.	πόλιν	A.	πῆχυν
G.	πόλεως, <i>rar.</i> -εος	G.	πήχεως, <i>vel</i> -εος
D.	πόλεϊ, -λει	D.	πήχεϊ, -ει
<i>Dual.</i>		<i>Dual.</i>	
N.V.A.	πόлее	N.V.A.	πήχέε
G.D.	πολέοιν	G.D.	πηχέοιν
<i>Plural.</i>		<i>Plural.</i>	
N.V.	πόλεες, -εις	N.V.	πήχέες, -εις
A.	πόλεας, -εις	A.	πήχεας, -εις
G.	πόλεων	G.	πήχεων
D.	πόλεσι.	D.	πήχεσι.
<i>Sing.</i>		<i>Sing.</i>	
N.V.A.	σινᾶπι	N.V.A.	ἄστυ
G.	σινάπεος, <i>rar.</i> -εως	G.	ἄστεος, <i>rar.</i> -εως
D.	σινάπεϊ, -ει	D.	ἄστεϊ, -ει
<i>Dual.</i>		<i>Dual.</i>	
N.V.A.	σινάπεε	N.V.A.	ἄστεε
G.D.	σιναπέοιν	G.D.	ἀστέοιν
<i>Plural.</i>		<i>Plural.</i>	
N.V.A.	σινάπεα, -η	N.V.A.	ἄστεα, -η
G.	σιναπέων	G.	ἀστέων
D.	σινάπεσι.	D.	ἄστεσι.

Obs. 1. Nomina huiusmodi in *is* *Ion.* inflectuntur per *i* et *Poët.* per *η*: sic *Ion.* πόλις G. πόλιος D. πόλιϊ et πόλι Pl. N. πόλιες πόλις κ. τ. λ.

Poët. — G. πόληος D. πόληϊ A. πόληα.

Obs. 2. De formis *υίέος, υίέτ -εϊ, κ. τ. λ.*, tanquam a *υίτς*, vide § 20. Obs. 6.

Obs. 3. Nomina in *-ios, -us, -vos*, quae in Singulâri pertinent ad tertiam Declinationem Simplicem, contrahuntur in Plurali N. V. A. : ut

<i>πόρτις vitula</i>	Pl. N. V. <i>πόρτιες, -is</i>	A. <i>πόρτιας, -is</i>
<i>ἰχθὺς piscis</i>	Pl. N. V. <i>ἰχθύες, -ūs</i>	A. <i>ἰχθύας, -ūs.</i>

sed *ἐγγέλus anguilla* Pl. N. (*Ion. ἐγγέλus*) vulgò *ἐγγέλεις*, G. *-εων*, κ. τ. λ. Vox *δῖς ovīs*, in Plur. Nom. et Acc. duplicem contractionem patitur; ut N. *δῖες, δῖς et οἷς*, A. *δῖας, οἷας et οἷς*.

Obs. 4. Etiam *ὄρνις avis*, G. *ὄρνιθος*, praeter suam Declinationem habet in Sing. A. *ὄρνιν* et Pl. N. A. *ὄρνεις* vel *-is*, G. *ὄρνεων*.

§ 27. TERTIA Contractionis formula unam habet terminationem in *-eus* generis masculini; ut *ὁ βασιλεὺς rex*.

<i>Sing.</i>	<i>Plural.</i>
N. <i>βασιλεὺς</i>	N. <i>βασιλέες, -εῖς et -ῆς</i>
V. <i>βασιλεῦ</i>	V. <i>βασιλέες, -εῖς</i>
A. <i>βασιλέᾱ, -ῆ</i>	A. <i>βασιλέας, -εῖς</i>
G. <i>βασιλέος, -έως</i>	G. <i>βασιλέων</i>
D. <i>βασιλέϊ, rar. -εῖ</i>	D. <i>βασιλεῦσι</i>

Dual.

N.V.A. <i>βασιλέε</i>	G.D. <i>βασιλέοιν.</i>
-----------------------	------------------------

Obs. 1. Apud *Ionas* fit inflectio per *η*: sic G. *βασιλέῃος -ῆϊ, -ῆα, κ. τ. λ.*

Obs. 2. Nomina in *-eus* purum, ut *ὁ χοεὺς congius* saepius *Atticè* contrahuntur hoc modo; Sing. N. *ὁ χοεὺς*, G. *χοεῖος -ῶς*, A. *χοέα -ᾱ*, Plur. G. *χοέων -ῶν*, A. *χοέας, ᾱς*.

§ 28. QUARTA Contractionis formula duas habet terminationes *-ws et -ω* generis feminini; ut *ἡ αἰδὼς pudor, ἡ φειδῶ parsimonia*.

<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>
N. <i>αἰδὼς</i>	N. <i>φειδῶ</i>
V. <i>αἰδοῖ</i>	V. <i>φειδοῖ</i>
A. <i>αἰδόα, -ῶ</i>	A. <i>φειδόα, -ῶ</i>
G. <i>αἰδόος, -οῦς</i>	G. <i>φειδόος, -οῦς</i>
D. <i>αἰδοῖ, -οῖ.</i>	D. <i>φειδοῖ, οῖ.</i>

Hujusmodi nomina carent Duali et Plurali.

Obs. Quaedam in *-ων, -ονος Atticè* etiam huc pertinent; ut *εἰκὼν imago, ὄνος*, et *-οὺς*, tanquam ab *εἰκῶ; ἀηδὼν lusciniâ, ὄνος et -οὺς*.

§ 29. QUINTA Contractionis formula unam habet terminationem in *as*, generis neutrius; ut τὸ κέρας *cornu*. Hujusmodi autem nomina partim ad simpliciter declinata pertinent.

		<i>Sing.</i>		
b	N.V.A.	κέρᾱς		
	G.	κέρᾱτος	<i>Ion.</i> κέραος	<i>Att.</i> κέρως
	D.	κέρᾱτι	— κέραϊ	— κέρᾱ.
		<i>Dual.</i>		
	N.V.A.	κέρᾱτε	— κέραε	— κέρᾱ
	G.D.	κέρᾱτοι	— κέρᾱοιν	— κερῶν.
		<i>Plural.</i>		
	N.V.A.	κέρᾱτα	— [κέρᾱα]	— κέρα
	G.	κέρᾱτων	— κέρᾱων	— κερῶν
	D.	[κέρᾱτεσι]	— κέρᾱεσι	— κέρᾱσι.

Obs. 1. Sic etiam declinantur
κρέας caro -ἄτος, -ἄος, Pl. κρεῖᾱτα [-aa] -ᾶ, G. -ἄτων, -ἄων, -ᾶν. *Ion.* κρειῶν.
τέρας prodigium, -ἄτος, -ἄος, sed contrahitur tantum in Plurali, ut τέρα.
οὔδας auris, -ἄτος ad simpliciter tantum declinata referendum.

Contra γέρας *praemium honoris*, -ας, γῆρας *senectus*, -ας, -ως, δέπας *poculum*, -ας, κνέφας *caligo*, -ας, -ους, (Conf. Obs. 2.), σκέπας *tegmen*, -ας, nunquam sumunt τ; neque (praeter γῆρας) contrahi solent in Genitivo. Contractum α in Nom. et Acc. Plur. Ποῖται saepè corripunt, ut κέρᾱ, κρέᾱ, σκέᾱ.

Obs. 2. Apud *Ionas* in his nonnunquam ε pro α legitur; ut G. κέρεος, pro -ας, tanquam α κέρος. Quod etiam vulgò sequuntur haec Ποῖται; *Βρέτας simulacrum*, G. -εος, οὔδας solum, G. -εος, κῶας *vellus*, Pl. N. κῶεα.

OBSERVATIONES GENERALES.

Obs. 1. Nominibus cujuscunque Declinationis apud *Epicos Poetas* additur interdum syllaba φι vel φιν pro inflexione Genitivi et Dativi Singularis et Pluralis, ita ut

Parisyllabica in ος vel ον forment hos casus in ηφι ut εὐνήφι ab εὐνή *cubile*
 ος vel ον οφι θεόφι α θεός *Deus*
 Imparisyllabica in ος (Gen. εος) εσφι ὄρεσφι ab ὄρος *mons*.

Obs. 2. Eodem modo syllaba θε vel θεν pro Genitivis apponitur; ut Τροίαθε α Τροία *Troja*: οὐρανόθεν ab οὐρανός *caelum*.

NOMINA ADJECTIVA.

ADJECTIVA in tres classes dividuntur, ut apud Latinos, prout pro tribus suis generibus vel tres, vel duas, vel unam tantum terminationem habent.

Participia ferè declinantur more Adjectivorum trium terminationum.

§ 30. PRIMAE CLASSIS Adjectiva sunt,

(a.) Desinentia in os, η, ον; ut καλός, -ή, -όν, *honestus*, -a, -um. Quod si os vocalem vel ρ praeceuntem habeat, fit femininum per α; ut δίκαιος, -ᾱ, ον, *justus*, -a, -um; ἐχθρός, -ᾱ, -όν, *inimicus*, -a, -um. (Conf. § 16.)

Sing.

M.	F.	N.	M.	F.	N.	M.	F.	N.
N. καλός, -ή, -όν			δίκαιος, -α, -ον			ἐχθρός, -ὰ, -όν		
V. καλέ, -ή, -όν			δίκαιε, -α, -ον			ἐχθρε, -ὰ, -όν		
A. καλόν, -ήν, -όν			δίκαιον, -α, -ον			ἐχθρόν, -ὰν, -όν		
G. καλοῦ, -ῆς, -οῦ			δικαίου, -ας, -ον			ἐχθροῦ, -ᾱς, -οῦ		
D. καλῶ, -ῇ, -ῶ			δικαίῳ, -ᾱ, -ῶ			ἐχθρῶ, -ᾱ, -ῶ		

Dual.

N.V.A. —	ω,	-α,	-ω
G.D. —	οιν,	-αιν,	-οιν.

Plural.

N.V. —	οι,	-αι,	-α
A. —	ους,	-ας,	-α
G. —	ων,	-ων,	-ων
D. —	οις,	-αις	-οις.

Obs. 1. Quaedam in oos desinentia, neglectâ regulâ purorum, formant femininum per η; ut ὕδατος, -ή, -οον, *octavus*.

Obs. 2. Quaedam in oos et eos per omnes casus contrahuntur; ut διπλός duplex, χρύσεος aureus, ἀργύρεος argenteus: sic

Sing. M. διπλός, -οὺς	F. διπλή, -ή	N. διπλόν, -οῦν	Pl. N. διπλά, -ᾱ
χρύσεος, -οὺς	χρυσέα, -ή	χρύσειον, -οῦν	χρύσεια, -ᾱ
ἀργύρεος, -οὺς	ἀργυρέα, -ᾱ	ἀργύρειον, -οῦν	ἀργυρέα, -ᾱ

ubi notanda in Singulari contractio έα in η, χρυσέα, -ή; sin ρ praecedat, in ᾱ, ἀργυρέα, -ᾱ. Conf. § 27. Obs. 2.

Obs. 3. Dialectos Sing. Numeri vid. § 18. Obs. 4. Plur. § 16. Obs.

(b.) Desinentia in *eis*, *εσσα*, *εν*; ut *χαρίεις*, *gratiosus*.

Sing.

N. <i>χαρίεις</i>	<i>χαρίεσσα</i>	<i>χαρίεν</i>
V. <i>χαρίεν</i>	<i>χαρίεσσα</i>	<i>χαρίεν</i>
A. <i>χαρίεντα</i>	<i>χαρίεσσαν</i>	<i>χαρίεν</i>
G. <i>χαρίεντος</i>	<i>χαρίεσσης</i>	<i>χαρίεντος</i>
D. <i>χαρίεντι</i>	<i>χαρίεσση</i>	<i>χαρίεντι</i> .

Dual.

N.V.A. <i>χαρίεντε</i>	<i>χαρίεσσᾱ</i>	<i>χαρίεντε</i>
G.D. <i>χαρίέντοιω</i>	<i>χαρίεσσαιν</i>	<i>χαρίέντοιω</i> .

Plural.

N.V. <i>χαρίεντες</i>	<i>χαρίεσσαι</i>	<i>χαρίεντα</i>
A. <i>χαρίεντάς</i>	<i>χαρίεσσᾱς</i>	<i>χαρίεντα</i>
G. <i>χαρίέντων</i>	<i>χαρίεσσῶν</i>	<i>χαρίέντων</i>
D. <i>χαρίεσι</i>	<i>χαρίεσσαίς</i>	<i>χαρίεσι</i> .

Obs. Desinentia in *heis* et *deis* saepe per omnes casus contrahuntur: sic *τιμήεις*, *-ῆς*, *honoratus*, *-ήεσσα*, *-ῆσσαι*, *-ῆεν*, *-ῆν* (Dor. *-ᾱς*, *-ᾱσσαι*, *-ᾱν*), *μελιτόεις*, *-οῦς*, *mellitus*, *-δέεσσα*, *-οῦσσαι*, *-όεν*, *-οῦν*. Conf. § 21. Obs. 4.

(c.) Desinentia in *vs*, *εία*, *ῦ*; ut *δξὺς*, *acutus*.

Sing.

N. <i>δξὺς</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξὺ</i>
V. <i>δξὺ</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξὺ</i>
A. <i>δξὺν</i>	<i>δξεῖᾱν</i>	<i>δξὺ</i>
G. <i>δξέος</i>	<i>δξεῖᾱς</i>	<i>δξέος</i>
D. <i>δξεί, -εῖ</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξεί, -εῖ</i> .

Dual.

N.V.A. <i>δξέε</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξέε</i>
G.D. <i>δξέοιω</i>	<i>δξεῖᾱω</i>	<i>δξέοιω</i> .

Plural.

N.V. <i>δξέες, -εῖς</i>	<i>δξεῖαι</i>	<i>δξέα</i>
A. <i>δξέας, -εῖς</i>	<i>δξεῖᾱς</i>	<i>δξέα</i>
G. <i>δξέων</i>	<i>δξεῖᾱν</i>	<i>δξέων</i>
D. <i>δξέσι</i>	<i>δξεῖαις</i>	<i>δξέσι</i> .

Obs. 1. *Iones* pro *ā* longo ponunt *η*, ut Fem. Gen. *δξείης*, *-εῖη*, *-εῖην*. *Poëtae* insuper ponunt *ε* in penultimā pro *ει*, ut Fem. N. *δξέα*, *-έης*, *-έη*, *-έων*.

Obs. 2. Est etiam Accus. *Poëticus* in *ea*, ut *εὐρέα πόντον*, Hom.

Obs. 3. Nonnulla in *vs* apud *Poëtas* tanquam communia usurpantur, ut *Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα*, Hom. Il. T. 97. *ταρῆς θρίξ*, Aesch. *ἄδεα χαίταν*, Theocr.

(d.) Duo in *as*, *αινᾶ*, *ᾶν*; *μέλας niger*, et *τάλας miser*.

Sing.

N. μέλας	μέλαινα	μέλαν
V. μέλαν	μέλαινα	μέλαν
A. μέλανα	μέλαιναν	μέλαν
G. μέλανος	μελαίνης	μέλανος
D. μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι.

Dual.

N.V.A. μέλανε	μελαίνᾱ	μέλανε.
G.D. μελάνοιν	μελαίναιν	μελάνοιν.

Plural.

N.V. μέλανεσ	μέλαιναι	μέλانا
A. μέλανεσ	μελαίνεσ	μέλانا
G. μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
D. μέλασι	μελαίναις	μέλασι.

(e.) Unicum in *as*, *ασα*, *αν*, *πᾶς*, *omnis*, cum compositis, *ἄπᾶς*, *σύμπας*, κ. τ. λ. (Conf. Participia in *as*, p. 41);

Sing.

N.V. πᾶς	πᾶσα	πᾶν
A. πάντα	πᾶσαν	πᾶν
G. παντὸς	πάσης	παντὸς
D. παντὶ	πάσῃ	παντὶ.

Dual.

N.V.A. πάντε	πάσα	πάντε
G.D. πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν.

Plural.

N.V. πάντεσ	πᾶσαι	πάντα
A. πάντεσ	πάσας	πάντα
G. πάντων	πασῶν	πάντων
D. πᾶσι	πάσαις	πᾶσι.

Duo Anomala in *vs*, et *as*, *πολὺς multus* et *μέγας magnus*, plerumque declinantur, tanquam *πολλὸς*, et **μέγας*; sic

N. πολλὸς, πολλή, πολλὸν	μέγας, μεγάλη, μέγα
A. πολλὺν, πολλήν, πολλὰ	μέγαν, μεγάλην, μέγα
G. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ	μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου
D. πολλῷ, πολλῇ, πολλῶ.	μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ.

Obs. Apud *Ροῖας* πολλὸς per omnes casus Masc. et Neutr. inflectitur. Sing. πολλὸς (*Ion.* πολλὸς), -έος, -έι, πολλὸν. Pl. πολέες. Neutr. πολέα. G. -έων, κ.τ.λ. Ceterum πολλὸς exstat in *Ionicā* dialecto; μέγας omnino inusitatus est: in Vocativo autem reperiuntur μέγας et μέγας.

§ 31. SECUNDAE CLASSIS Adjectiva sunt

(a.) Composita ferè omnia in os, et quaedam alia, imprimis in ἰμος desinentia, quae formant Neutrum in ον; ut

ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος *immortalis*, τὸ ἀθάνατον,

ὁ καὶ ἡ δόκιμος *probabilis*, τὸ δόκιμον,

et cetera, ut καλὸς, nisi quod formae Femininae desunt.

Obs. 1. Excipe composita in κορ desinentia, quae semper tres terminationes habent; ut ἐπιδεικτικός, -ή, -ον, *demonstrativus*, -α, -um.

Obs. 2. Omnia Adjectiva composita in os apud antiquissimos Graecos per tria genera declinabantur: velut ἀθανάτη, Hom. II. Hujusmodi formae complures etiam apud *Atticos Ροῖας* reperiuntur.

(b.) Desinentia in ης, quae formant Neutrum in ες; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές *verus*,

V. ἀληθές

A. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα -ῆ, τὸ ἀληθές

G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἀληθέος -οῦς

D. τῷ, τῇ, τῷ ἀληθεί -εῖ.

Dual. N.V.A. τῶ, τὰ, τῶ ἀληθέε

G.D. τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀληθέοιν -οῖν.

Plural. N.V. οἱ καὶ αἱ ἀληθείες -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ

A. τοὺς καὶ τὰς ἀληθείας -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ

G. τῶν ἀληθέων -ῶν

D. τοῖς, ταῖς, τοῖς ἀληθέσι.

Obs. 1. Quae desinunt in ης purum, in Acc. Sing. contrahunt ea in α; ut ὕγιης *sanus*, Acc. Sing. ὕγέα -ᾱ; sed in Plur. ὕγιεις -εῖς, non -ᾱς. Composita α κλέος *gloria* habent alteram formam Accusativi in -εᾱ, ultimā brevi; ut εὐκλέα *gloriosum*, tanquam ab εὐκλής.

Obs. 2. Composita ab ἔτος *annus* alteram femininam habent formam in ις; ut ὁ καὶ ἡ ἐπῆτης, et ἡ ἐπῆτης *septennis*.

FORMULAE CONTRACTIONUM IN TERTIA DECLINATIONE.

Multa Nomina quae ad hanc Declinationem pertinent, contractionem patiuntur, eujus quinque sunt formulae.

§ 25. PRIMA Contractionis formula duas habet terminationes *ης* et *ος*: *ης* masculini generis, et Nominum tantum Propriorum, ut ὁ Δημοσθένης *Demosthenes*; et *ος* neutrius, ut τὸ τεῖχος *murus*.

<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>
N. Δημοσθένης	N.V.A. τεῖχος
V. Δημοσθενες	G. τεῖχος, -ους
A. Δημοσθέnea, -η	D. τεῖχεϊ, -ει
G. Δημοσθέneos, -ους	
D. Δημοσθένει, -ει.	
	<i>Dual.</i>
	N.V.A. τεῖχεε, -η
	G.D. τειχέουν, -οῖν
	<i>Plural.</i>
	N.V.A. τεῖχεα, -η
	G. τειχέων, -ῶν
	D. τείχεσι.

Obs. 1. Composita a κλέος *gloria*, ut Περικλῆς *Pericles*, Ἡρακλῆς *Hercules*, contrahuntur etiam in Nominativo (et hanc quidem formam Comici et Prosaici Attici constanter utuntur); quaspropter in Dativo, et rariùs in Accusativo duplicem contractionem patiuntur.

<i>Sing.</i> N. Ἡρακλῆς	-λῆς		
V. Ἡράκλεες	-λεις		
A. Ἡρακλέα	-λέα	-λῆ	<i>Ion.</i> -ηα
G. Ἡρακλέος	-λέους		<i>Ion.</i> -eos et -ηος
D. Ἡρακλέϊ	-λέει	-λεῖ	<i>Ion.</i> -εῖ et -ῆι.

Obs. 2. Nomina propria in *ης*, quae huc pertinent, non rarò in Accusativo utuntur etiam formam parisyllabicam, secundum primam Declinationem, in *ην*; ut ὁ Σωκράτης, *Acc.* Σωκράτεια -η et Σωκράτην.

§ 26. SECUNDA Contractionis formula quatuor habet terminationes *is, ι, vs et υ*: *is* et *vs* masculini aut feminini generis; ut ἡ πόλις *civitas*, ὁ πῆχυς *cubitus*; et *ι* et *υ* neutrius; ut τὸ σινᾶπι *sinapi*, τὸ ἄστυ *urbs*.

<i>Sing.</i>		<i>Sing.</i>	
N.	πόλις	N.	πῆχυς
V.	πόλι	V.	πῆχυν
A.	πόλιν	A.	πῆχυν
G.	πόλεως, <i>rar.</i> -εως	G.	πήχεως, <i>vel</i> -εως
D.	πόλεϊ, -λει	D.	πήχεϊ, -ει
<i>Dual.</i>		<i>Dual.</i>	
N.V.A.	πόлее	N.V.A.	πήχέε
G.D.	πολέοιν	G.D.	πηχέοιν
<i>Plural.</i>		<i>Plural.</i>	
N.V.	πόλεες, -εις	N.V.	πήχέες, -εις
A.	πόλεας, -εις	A.	πήχεας, -εις
G.	πόλεων	G.	πήχεων
D.	πόλεσι.	D.	πήχεσι.
<i>Sing.</i>		<i>Sing.</i>	
N.V.A.	σινᾶπι	N.V.A.	ἄστυ
G.	σινάπεος, <i>rar.</i> -εως	G.	ἄστεος, <i>rar.</i> -εως
D.	σινάπεϊ, -ει	D.	ἄστεϊ, -ει
<i>Dual.</i>		<i>Dual.</i>	
N.V.A.	σινάπεε	N.V.A.	ἄστεε
G.D.	σιναπέοιν	G.D.	ἀστέοιν
<i>Plural.</i>		<i>Plural.</i>	
N.V.A.	σινάπεα, -η	N.V.A.	ἄστεα, -η
G.	σιναπέων	G.	ἀστέων
D.	σινάπεσι.	D.	ἄστεσι.

Obs. 1. Nomina hujusmodi in *is* *Ion.* inflectuntur per *ι* et *Poët.* per *η*: sic *Ion.* πόλις G. πόλιος D. πόλιῦ et πόλι Pl. N. πόλιες πόλις κ. τ. λ.

Poët. — G. πόλῆος D. πόλῆϊ A. πόλῆα.

Obs. 2. De formis *νίεος, νιέτ* -εῖ, κ. τ. λ., tanquam a *νίης*, vide § 20. Obs. 6.

Obs. 3. Nomina in *is* -*ios*, *us* -*vos*, quae in Singulari pertinent ad tertiam Declinationem Simplicem, contrahuntur in Plurali N. V. A. : ut

<i>πόρτις vitula</i>	Pl. N. V. <i>πόρτιες, -is</i>	A. <i>πόρτιας, -is</i>
<i>ἰχθύς piscis</i>	Pl. N. V. <i>ἰχθύες, -ūs</i>	A. <i>ἰχθύας, -ūs</i>

sed *ἐγγελυς anguilla* Pl. N. (*Ion. ἐγγέλυες*) vulgò *ἐγγέλεις*, G. -*ων*, κ. τ. λ. Vox *δῖς ovīs*, in Plur. Nom. et Acc. duplicem contractionem patitur; ut N. *δῖες, δῖς et οἷς*, A. *δῖας, οἷας et οἷς*.

Obs. 4. Etiam *ὄρνις avis*, G. *ὄρνιθος*, praeter suam Declinationem habet in Sing. A. *ὄρνιν* et Pl. N. A. *ὄρνεις* vel -*is*, G. *ὄρνων*.

§ 27. TERTIA Contractionis formula unam habet terminationem in *eus* generis masculini; ut *ὁ βασιλεὺς rex*.

<i>Sing.</i>	<i>Plural.</i>
N. βασιλεὺς	N. βασιλέες, -εῖς et -ῆς
V. βασιλεῦ	V. βασιλέες, -εῖς
A. βασιλέᾱ, -ῆ	A. βασιλέᾱς, -εῖς
G. βασιλέος, -έως	G. βασιλέων
D. βασιλέϊ, rar. -εῖ	D. βασιλεῦσι

Dual.

N.V.A. βασιλέε	G.D. βασιλέων.
----------------	----------------

Obs. 1. Apud *Ionas* fit inflectio per *η*: sic G. *βασιληῆος -ῆι, -ῆα*, κ. τ. λ.

Obs. 2. Nomina in *eus* purum, ut *ὁ χοεὺς congius* saepius *Atticè* contrahuntur hoc modo; Sing. N. *ὁ χοεὺς*, G. *χοεῖως -ῶς*, A. *χοεῖα -ᾱ*, Plur. G. *χοεῖων -ῶν*, A. *χοεῖας, ᾱς*.

§ 28. QUARTA Contractionis formula duas habet terminationes *ως* et *ω* generis feminini; ut *ἡ αἰδὼς pudor, ἡ φειδῶ parsimonia*.

<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>
N. αἰδὼς	N. φειδῶ
V. αἰδοῖ	V. φειδοῖ
A. αἰδόα, -ῶ	A. φειδόα, -ῶ
G. αἰδόος, -οῦς	G. φειδόος, -οῦς
D. αἰδοῖ, -οῖ.	D. φειδοῖ, οῖ.

Hujusmodi nomina carent Duali et Plurali.

Obs. Quaedam in *ων*, -*ονος Atticè* etiam huc pertinent; ut *εἰκὼν imago, -δνς*, et -*οῦς*, tanquam ab *εἰκῶ*; *ἀνδρὼν fuscina, -δνς* et -*οῦς*.

§ 29. QUINTA Contractionis formula unam habet terminationem in *as*, generis neutrius; ut τὸ κέρας *cornu*. Hujusmodi autem nomina partim ad simpliciter declinata pertinent.

				<i>Sing.</i>	
b	N.V.A.	κέρᾱs			
	G.	κέρᾱτος	<i>Ion.</i>	κέραος	<i>Att.</i> κέρως
	D.	κέρᾱτι	—	κέραι	— κέρῃ.
<i>Dual.</i>					
	N.V.A.	κέρᾱτε	—	κέραε	— κέρᾱ
	G.D.	κεράτου	—	κεράου	— κερῶν.
<i>Plural.</i>					
	N.V.A.	κέρᾱτα	—	[κέρᾱα]	— κέρα
	G.	κεράτων	—	κεράων	— κερῶν
	D.	[κεράτεσι]	—	κεράεσι	— κέρασι.

Obs. 1. Sic etiam declinantur
κέρας caro -ἄτος, -ἄος, -ως, Pl. κρεῖτα [-aa] -ᾶ, G. -ἄτων, -ἄων, -ῶν. *Ion.* κρεῖων.
τέρας prodigium, -ἄτος, -ἄος, sed contrahitur tantum in Plurali, ut τέρα.
οἶδας auris, -ἄτος ad simpliciter tantum declinata referendum.

Contra γέρας *praemium honoris*, -aos, γῆρας *senectus*, -aos, -ως, δέπας *poculum*, -aos, κνέφας *caligo*, -aos, -ους, (Conf. Obs. 2.), σκέπας *tegmen*, -aos, nunquam sumunt τ; neque (praeter γῆρας) contrahi solent in Genitivo. Contractum α in Nom. et Acc. Plur. Ποῖται saepè corripunt, ut κέρᾱ, κρέᾱ, σκέπᾱ.

Obs. 2. Apud *Ionas* in his nonnunquam ε pro α legitur; ut G. κέρεος, pro -aos, tanquam a κέρος. Quod etiam vulgò sequuntur haec Ποῖτικα; βρέτας *simulacrum*, G. -εος, οἶδας *solum*, G. -εος, κῶας *vellus*, Pl. N. κῶα.

OBSERVATIONES GENERALES.

Obs. 1. Nominibus cujuscunque Declinationis apud *Epicos Poetas* additur interdum syllaba φι vel φιν pro inflexione Genitivi et Dativi Singularis et Pluralis, ita ut

Parisyllabica in η vel α forment hos casus in ηφι ut εὐνήφι ab εὐνή *cubile*
 os vel ov οφι θεόφιν a θεός *Deus*
 Imparisyllabica in os (Gen. eos) εσφι ὕρεσφι ab ὕρος *mons*.

Obs. 2. Eodem modo syllaba θε vel θεν pro Genitivis apponitur; ut Τροίαθε α Τροία *Troja*: οὐρανόθεν ab οὐρανός *caelum*.

NOMINA ADJECTIVA.

ADJECTIVA in tres classes dividuntur, ut apud Latinos, prout pro tribus suis generibus vel tres, vel duas, vel unam tantum terminationem habent.

Participia ferè declinantur more Adjectivorum trium terminationum.

§ 30. PRIMAE CLASSIS Adjectiva sunt,

(a.) Desinentia in os, η, ον; ut καλὸς, -ῆ, -ὄν, *honestus*, -α, -um. Quod si os vocalem vel ρ praeceuntem habeat, fit femininum per α; ut δίκαιος, -ᾶ, ον, *justus*, -α, -um; ἐχθρὸς, -ᾶ, -ὄν, *inimicus*, -α, -um. (Conf. § 16.)

Sing.

M.	F.	N.	M.	F.	N.	M.	F.	N.
N. καλὸς, -ῆ, -ὄν			δίκαιος, -α, -ον			ἐχθρὸς, -ᾶ, -ὄν		
V. καλῆ, -ῆ, -ὄν			δίκαιε, -α, -ον			ἐχθρῆ, -ᾶ, -ὄν		
A. καλὸν, -ῆν, -ὄν			δίκαιον, -αν, -ον			ἐχθρόν, -ᾶν, -ὄν		
G. καλοῦ, -ῆς, -οῦ			δικαίου, -ας, -ου			ἐχθροῦ, -ᾶς, -οῦ		
D. καλῶ, -ῆ, -ῶ			δικαίῳ, -ᾶ, -ῶ			ἐχθρῶ, -ᾶ, -ῶ		

Dual.

N.V.A. —	ω,	-α,	-ω
G.D. —	οιν,	-αιν,	-οιν.

Plural.

N.V. —	οι,	-αι,	-α
A. —	ους,	-ας,	-α
G. —	ων,	-ων,	-ων
D. —	οις,	-αις	-οις.

Obs. 1. Quaedam in oos desinentia, neglectâ regulâ purorum, formant femininum per η; ut ὀγδοός, -ή, -οον, *octavus*.

Obs. 2. Quaedam in oos et eos per omnes casus contrahuntur; ut διπλὸς *duplex*, χρύσεος *aureus*, ἀργύρεος *argenteus*: sic

Sing. M. διπλὸς, -οὺς	F. διπλή, -ῆ	N. διπλόν, -οὖν	Pl. N. διπλά, -ᾶ
χρύσεος, -οὺς	χρυσέα, -ῆ	χρύσειον, -οὖν	χρύσεια, -ᾶ
ἀργύρεος, -οὺς	ἀργυρέα, -ᾶ	ἀργύρεον, -οὖν	ἀργυρέα, -ᾶ

ubi notanda in Singulari contractio έα in ῆ, χρυσέα, -ῆ; sin ρ praecedat, in ᾶ, ἀργυρέα, -ᾶ. Conf. § 27. Obs. 2.

Obs. 3. Dialectos Sing. Numeri vid. § 18. Obs. 4. Plur. § 16. Obs.

(b.) Desinentia in *eis*, *εσσα*, *εν*; ut *χαρίεις*, *gratiosus*.

Sing.

N. <i>χαρίεις</i>	<i>χαρίεσσα</i>	<i>χαρίεν</i>
V. <i>χαρίεν</i>	<i>χαρίεσσα</i>	<i>χαρίεν</i>
A. <i>χαρίεντα</i>	<i>χαρίεσσαν</i>	<i>χαρίεν</i>
G. <i>χαρίεντος</i>	<i>χαρίέσσης</i>	<i>χαρίεντος</i>
D. <i>χαρίεντι</i>	<i>χαρίέσση</i>	<i>χαρίεντι.</i>

Dual.

N.V.A. <i>χαρίεντε</i>	<i>χαρίέσσᾱ</i>	<i>χαρίεντε</i>
G.D. <i>χαριέντοιιν</i>	<i>χαριέσσαιν</i>	<i>χαριέντοιιν.</i>

Plural.

N.V. <i>χαρίεντες</i>	<i>χαρίεσσαι</i>	<i>χαρίεντα</i>
A. <i>χαρίεντάς</i>	<i>χαριέσσᾱς</i>	<i>χαρίεντα</i>
G. <i>χαριέντων</i>	<i>χαριεσσῶν</i>	<i>χαριέντων</i>
D. <i>χαρίεσι</i>	<i>χαριέσσαις</i>	<i>χαρίεσι.</i>

Obs. Desinentia in *heis* et *deis* saepè per omnes casus contrahuntur: sic *τιμήεις*, *-ῆς*, *honoratus*, *-ήεσσα*, *-ήσσο*, *-ῆεν*, *-ῆν* (Dor. *-ᾱς*, *-ᾱσσο*, *-ᾱν*), *μελιτόεις*, *-οῦς*, *mellitus*, *-έεσσα*, *-οῦσσο*, *-έν*, *-ούν*. Conf. § 21. Obs. 4.

(c.) Desinentia in *vs*, *εία*, *ὺ*; ut *δξὺς*, *acutus*.

Sing.

N. <i>δξὺς</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξὺ</i>
V. <i>δξὺ</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξὺ</i>
A. <i>δξὺν</i>	<i>δξεῖᾱν</i>	<i>δξὺ</i>
G. <i>δξέος</i>	<i>δξεῖᾱς</i>	<i>δξέος</i>
D. <i>δξέϊ, -εῖ</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξέϊ, -εῖ.</i>

Dual.

N.V.A. <i>δξέε</i>	<i>δξεῖᾱ</i>	<i>δξέε</i>
G.D. <i>δξέοιν</i>	<i>δξεῖαιν</i>	<i>δξέοιν.</i>

Plural.

N.V. <i>δξέες, -εῖς</i>	<i>δξεῖαι</i>	<i>δξέα</i>
A. <i>δξέας, -εῖς</i>	<i>δξεῖᾱς</i>	<i>δξέα</i>
G. <i>δξέων</i>	<i>δξεῖων</i>	<i>δξέων</i>
D. <i>δξέσι</i>	<i>δξεῖαις</i>	<i>δξέσι.</i>

Obs. 1. *Iones* pro *ā* longo ponunt *η*, ut Fem. Gen. *δξείης*, *-είη*, *-είην*. *Poëtae* insuper ponunt *ε* in penultimā pro *ει*, ut Fem. N. *δξέα*, *-έης*, *-έη*, *-έων*.

Obs. 2. Est etiam Accus. *Poëticus* in *ea*, ut *εὐρέα πόντον*, Hom.

Obs. 3. Nonnulla in *us* apud *Poëtas* tanquam communia usurpantur, ut *ἡρῇ θῆλος εὐούσα*, Hom. II. T. 97. *ταρῆς θρίξ*, Aesch. *ἄδεα χαίταν*, Theocr.

(d.) Duo in *as*, *αινᾶ*, *ᾶν*; *μέλας niger*, et *τάλας miser*.

Sing.

N. μέλας	μέλαινα	μέλαν
V. μέλαν	μέλαινα	μέλαν
A. μέλανα	μέλαιναν	μέλαν
G. μέλανος	μελαίνης	μέλανος
D. μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι.

Dual.

N.V.A. μέλανε	μελαίνᾱ	μέλανε.
G.D. μελάνοιιν	μελαίναιν	μελάνοιν.

Plural.

N.V. μέλανες	μέλαιναι	μέλανα
A. μέλανας	μελαίνας	μέλανα
G. μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
D. μέλασι	μελαίναίς	μέλασι.

(e.) Unicum in *as*, *ασα*, *αν*, *πᾶς*, *οἷς*, cum compositis, *ἄπᾶς*, *σύμπας*, κ. τ. λ. (Conf. Participia in *as*, p. 41);

Sing.

N.V. πᾶς	πᾶσα	πᾶν
A. πάντα	πᾶσαν	πᾶν
G. παντὸς	πάσης	παντὸς
D. παντὶ	πάσῃ	παντὶ.

Dual.

N.V.A. πάντε	πάσα	πάντε
G.D. πάντοιιν	πάσαιιν	πάντοιιν.

Plural.

N.V. πάντες	πᾶσαι	πάντα
A. πάντας	πάσας	πάντα
G. πάντων	πασῶν	πάντων
D. πᾶσι	πάσαις	πᾶσι.

Duo Anomala in *us*, et *as*, *πολὺς multus* et *μέγας magnus*, plerumque declinantur, tanquam *πολλὸς*, et **μέγας*; sic

N. πολλὸς, πολλή, πολὺ	μέγας, μεγάλη, μέγα
A. πολλόν, πολλήν, πολλύ	μέγαν, μεγάλην, μέγα
G. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ	μεγάλου, μεγάλης, μέγαλου
D. πολλῷ, πολλῇ, πολλῷ.	μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ.

Obs. Apud *Ροῖας* πολλὸς per omnes casus Masc. et Neutr. inflectitur. Sing. πολλὸς (*Ion. πουλὸς*), -έος, -έι, πολλόν. Pl. πολέες. Neutr. πολέα. G. -έων, κ.τ.λ. Ceterum πολλὸς exstat in *Ionicā* dialecto; μέγας omnino inusitatus est: in Vocativo autem reperiuntur *μεγάλε* et *μέγας*.

§ 31. SECUNDAE CLASSIS Adjectiva sunt

(α.) Composita ferè omnia in os, et quaedam alia, imprimis in *μος* desinentia, quae formant Neutrum in *ον*; ut

ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος *immortalis*, τὸ ἀθάνατον,

ὁ καὶ ἡ δόκιμος *probabilis*, τὸ δόκιμον,

et cetera, ut καλὸς, nisi quod formae Femininae desunt.

Obs. 1. Excipe composita in *κος* desinentia, quae semper tres terminationes habent; ut *ἐπιδεικτικός*, -ή, -όν, *demonstrativus*, -α, -ον.

Obs. 2. Omnia Adjectiva composita in *ος* apud antiquissimos Graecos per tria genera declinabantur: velut *ἀθανάτη*, Hom. II. Hujusmodi formae complures etiam apud *Atticos Ροῖας* reperiuntur.

(β.) Desinentia in *ης*, quae formant Neutrum in *ες*; ut *Sing.* N. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές *verus*,

V. ἀληθές

A. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα -ῇ, τὸ ἀληθές

G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἀληθέος -οῦς

D. τῷ, τῇ, τῷ ἀληθεί -εῖ.

Dual. N.V.A. τὸ, τὰ, τὸ ἀληθές

G.D. τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀληθέων -οῖν.

Plural. N.V. οἱ καὶ αἱ ἀληθείες -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῇ

A. τοὺς καὶ τὰς ἀληθείας -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῇ

G. τῶν ἀληθέων -ῶν

D. τοῖς, ταῖς, τοῖς ἀληθέσι.

Obs. 1. Quae desinunt in *ης* purum, in Acc. Sing. contrahunt ea in α; ut *ὕγις sapiens*, Acc. Sing. *ὕγιεα* -α; sed in Plur. *ὕγιες* -εῖς, non -ας. Composita a κλέος *gloria* habent alteram formam Accusativi in -εά, ultimā brevi; ut *εὐκλέα gloriosum*, tanquam ab *εὐκλής*.

Obs. 2. Composita ab ἔτος *annus* alteram femininam habent formam in ις; ut ὁ καὶ ἡ ἐπτάτης, et ἡ ἐπτάτης *septennia*.

- (c.) Desinentia in *is*, quae formant Neutrum in *i*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὐχαρίς, τὸ εὐχαρί gratiosus,
 G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὐχάρματος, κ. τ. λ.

Hujusmodi Adjectiva ferè omnia composita sunt, et sequuntur inflexionem Primitivorum, nisi quod Accusativus Masc. et Fem. generis semper desinit in *iv*.

Obs. 1. Excipe composita a πόλις, quae faciunt *idos*; ut ἡ πόλις *expers civitatis*, Gen. -*idos* (Ion. -*ios*), Dat. -*ιδι* (Ion. -*i*), Acc. -*ida* et -*iv*. Conf. § 22. Obs. 1.

Obs. 2. Primitiva, quae huc pertinent, sequuntur tertiam Declinationem, partim ad normam secundae Contractorum formulae, partim vero secundum simplicem formam; sic

ἴδρις sciens	Ion. - <i>ios</i> (Att. - <i>ews</i>)	νῆστις jejuni	- <i>ios</i> (- <i>ews</i>)	- <i>idos</i>
τρόφις pinguis	— - <i>ios</i>	εὖνις orbus	- <i>ios</i> (- <i>ews</i>)	- <i>idos</i>

- (d.) Desinentia in *iv*, quae formant Neutrum in *ev*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἄρσην, τὸ ἄρσεν masculus,
 G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἄρσενος, κ. τ. λ.

Obs. Unum in *iv* tres habet terminationes, τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener.

- (e.) Desinentia in *ov*, quae formant Neutrum in *ov*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ σῶφρων, τὸ σῶφρον modestus,
 G. τοῦ, τῆς, τοῦ σῶφρονος, κ. τ. λ.

- (f.) Desinentia in *ovs*, quae formant Neutrum in *ovun*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὖνους, τὸ εὖνουν benevolus,
 G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὖνου, κ. τ. λ.

Obs. 1. Composita a ποῦς duplicem habent formam vel secundae vel tertiae Declinationis; ut ὁ καὶ ἡ πολύπους *multipes*, τὸ πολύπουν. G. τοῦ, τῆς, τοῦ πολύπου vel πολύποδος, κ. τ. λ.

Obs. 2. Composita ab ὁδὸς *dens* faciunt Neutrum per *ov*, ut ὁ καὶ ἡ μονόδοον *unum habens dentem*, τὸ μονόδοον. G. τοῦ, τῆς, τοῦ μονόδοοντος.

- (g.) Composita in *vs*, quae formant Neutrum in *v*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ δίπηχυς, τὸ δίπηχυν bicubitus,
 G. τοῦ, τῆς, τοῦ διπήχεος, κ. τ. λ.

- (h.) Nomina Attica in *ws*, quae formant Neutr. in *ovun*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἕλεω, τὸ ἕλεω propitius,
 G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἕλεω, κ. τ. λ. (Conf. § 19.)

Obs. Composita in *ws* partim sequuntur tertiam Declinationem; ut ὁ καὶ ἡ ἁμοβρῶς, *cruidivorus*, -*a*; G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἁμοβρῶτος; partim duas formas, et secundae, et tertiae Declinationis, habent; ut ὁ καὶ ἡ φιλόγελως, *ridibundus*; G. -*ov* et -*wtos*. Conf. § 19. Obs. 2.

§ 32. TERTIAE CLASSIS Adjectiva variè desinunt. Exemplum sit δ , καὶ η , καὶ τὸ πένης *pauper*, G. πένητος.

Obs. 1. Hujusmodi Adjectiva rariùs, et vix extra Genitivum et Dativum, in neutro genere ponuntur; ut πένητι σώματι *pauperi corpori*, μανίδσιν λυσήμασιν *furiosâ rabie*. Ceterum alia potiùs cum Nominibus Masculinis, alia cum Femininis concordare solent. (Conf. p. 128.) Quae ferè concordant

cum Masculinis, desinunt in
as, ου, ut γεννᾶδας *magnanimus*
ης, ου, ut ἐβελοντῆς *lubens*

cum Femininis, desinunt in
as, ados, ut μανιάς *furiosus*
is, idos, ut εὐώπης *pulchra*.

Alia porrò ferè communiter usurpantur cum Nominibus vel Masculini vel Feminini generis. Hujusmodi sunt quae desinunt

in as, αντος, ut ἀκμάας *indefessus*
ην, ἦνος, ut ἀπτήν *implumis*
us, υδος, ut ἐπήλυσ *advena*

in òs, ὠτος, ut ἀγνώς *ignotus*
ξ, ut ἡλιξ *aequalis*
ψ, ut αἰγλήψ *proclivis*;

cum quibusdam compositis, quae ita desinunt, ut formam Substantivorum sine mutatione servant; ut

ab αἰῶν	aevum	μακραίων	-ωνος	longaevus
χείρ	manus	μακρόχειρ	-ειρος	longimanus
ῥις	nasus	εὐρις	-ivos	nusutus.

Obs. 2. Reperiuntur δ καὶ η μάκαρ *beatus* et η μάκαιρα; sic
 δ καὶ η παιδολέτωρ *sobolis perditior* et η παιδολέτειρα
 δ καὶ η παμμήτωρ *omnium mater* et η παμμήτειρα.

COMPARATIO ADJECTIVORUM.

§ 33. Ad formandos gradus Comparationis, Positivis plerumque additur in Comparativo *τερος*, in Superlativo *τατος*; ut μάκαρ *beatus*, μακάρ *-τερος*, μακάρ *-τατος*.

(a.) Finita in os etiam abjiciunt s; ut

ἐνδοξος *gloriosus*, ἐνδοξό *-τερος*, ἐνδοξό *-τατος*.

Porrò quae penultimam habent brevem, mutant o in ω; ut φρόνιμος *prudens*, φρονιμ *-ώτερος*, φρονιμ *-ώτατος*.

Obs. 1. Excipe στενός *angustus* (Ion. στεινός) *-ότερος* *-ότατος*
κενός *vacuus* (Ion. κεινός) *-ότερος* *-ότατος*
et contrà λᾶρς *hilaris* *-ώτερος* *-ώτατος*
δυσχρὺς *calamitosus* *-ώτερος* *-ώτατος*.

Obs. 2. Ex iis quae penultimam habent communem, sequente mutâ cum liquidâ, Dissyllaba per o, Hyperdissyllaba saepius per ω, comparantur; sic πικρός *acerbus*, *-ότερος*: δύσπῦτος *infelix*, *-ώτερος*.

Obs. 3. Nonnulla in *aios*, solent *o* elidere; ut *ἡσυχάιος* *quietus*, -*αίτερος*, -*αίτατος*. Sic

<i>γεραιὸς</i> <i>senilis</i>	- <i>αίτερος</i> - <i>αίτατος</i>		<i>σχολαῖος</i> <i>otiosus</i>	- <i>αίτερος</i> - <i>αίτατος</i>
<i>παλαιὸς</i> <i>vetus</i>	- <i>αίτερος</i> - <i>αίτατος</i>			

sic *φίλος* *amicus*, elidit *ω*; *φίλτερος*, *φίλτατος*.

Obs. 4. *Atticè* etiam comparantur quaedam in *os* per *αίτερος*, *αίτατος*; ut *ἴσος* *aequalis*, -*αίτερος*, -*αίτατος*. Sic

<i>εὐδῖος</i> <i>serenus</i>		<i>νέος</i> <i>novus</i>		<i>φίλος</i> <i>carius</i>
<i>μέσος</i> <i>medius</i>		<i>πλήσιος</i> <i>propinquus</i>		<i>ἥσμενος</i> <i>placitus</i>

quorum haec duo *μέσος*, *νέος*, alterum quoque interdum Superlativum habent *μέστατος*, *νέτατος*.

Alia in *os* comparantur per *έστερος*, *έστατος*, tanquam a Nominibus in *ης*; ut *ἔθρονος* *invidiae expers*, -*έστερος*, -*έστατος*. Sic

<i>αἰδοῖος</i> <i>reuerabilis</i>		<i>ἔμφορος</i> <i>informis</i>		<i>ἐρρωμένος</i> <i>robustus</i>
<i>ἡκράτος</i> <i>immixtus</i>		<i>ἥσμενος</i> <i>placitus</i>		<i>ἥκονος</i> <i>laboris expers</i>

postrema duo, et *σπουδαῖος* *diligens*, communem formam frequentius adascunt.

Alia porro per *ίστερος*, *ίστατος*, tanquam a Nominibus in *is*; ut *ἄλδος* *loquax*, -*ίστερος*, -*ίστατος*. Sic

<i>ὀψοφάγος</i> <i>gulosus</i>		<i>πτωχὸς</i> <i>mendiculus</i> .
--------------------------------	--	-----------------------------------

(b.) Finita in *eis* amittunt *i* diphthongi; ut

χαρίεις *gratiosus*, *χαρι* -*έστερος*, *χαρι* -*έστατος*.

(c.) Finita in *as* et *ης*, et partim in *us* (Conf. infra, § 34.), adhibent Neutrius terminationem *αν*, *es*, et *v*; ut

μέλας *niger*, Neutr. -*αν*, *μελ* -*άντερος* -*άντατος*

εὐσεβής *pious*, Neutr. -*ēs*, *εὐσεβ* -*έστερος* -*έστατος*

εὐρὺς *latus*, Neutr. -*ū*, *εὐρ* -*ύτερος* -*ύτατος*.

Obs. Excipe nonnulla in *ης*, praesertim declinata e more primae Declinationis, quae comparantur tanquam a Nominibus in *is*; ut *ψευδής* *mendax*, -*ίστερος*, -*ίστατος*; sic *κλέπτης* *furax*, *πλεονέκτης* *avarus*.

(d.) Finita in *ων*, adhibitâ *ον* terminatione Neutrius, porro inserunt syllabam *es*; ut

εὐδαίμων *felix*, Neutr. -*ον*, *εὐδαίμων* -*έστερος*, -*έστατος*.

Obs. Excipe *πέπων* *maturus*, *πεπαίτερος* *πεπαίτατος*
πίων *pinguis*, *πιότερος* *πιότατος*.

(e.) Finita in *ξ*, resolutâ *ξ* in elementa sua, vocalem *e* vel *i* inter eadem inserunt; ut

ἀφῆλιξ (*κς*) *adultus*, *ἀφηλικ* -*έστερος* -*έστατος*

ἄρπαξ (*γς*) *raptus*, *ἄρπαγ* -*ίστερος* -*ίστατος*.

Obs. *βλάξ* *mollis* facit *βλακίστερος* et *βλακιώτερος*.

§ 34. Quibusdam Adjectivis usitatio forma comparationis fit per *ῶν*, *ιστος*, praesertim exeuntibus in *us*; ut *ἡδὺς dulcis*, *-ῶν*, *-ιστος*; *κακὸς malus*, *-ῶν*, *-ιστος*.

Nonnulla in *pos* amittunt *ρ* ante *-ῶν* et *-ιστος*; ut *αἰσχροὺς turpis*, *αἰσχῶν*, *αἰσχιστος*.

Obs. 1. Penultima in *ῶν*, a ceteris correpta, apud *Aἰῆτες* producitur.

Obs. 2. *ANOMALA* sunt

ἀλγινὸς [ἄλγος]	ἀλγῶν <i>molestior</i>	ἄλγιςτος
[? *ἀμενής, i. q. ζαμενής]	ἀμείνων <i>melior</i>	
[? Ἀρης]	ἀρείων <i>Poët. praestantior</i>	ἄριστος
βέλους	βέλτερος et βελτίων <i>melior</i>	βέλτατος et βέλτιστος
βραδὺς <i>tardus</i>	βραδίων, βράδων	βάρδιςτος
ἐλαχὺς <i>parvus</i>	[* ἐλαχίων] ἐλάσσων	ἐλάχιστος
[* ἡκὺς]	[* ἡκίων] ἡσσων <i>minor</i>	ἡκίςτος
καλὸς [κάλλος]	καλλίων <i>honestior</i>	κάλλιστος
κερδαλέος [κέρδος]	κερδίων <i>quasiestusior</i>	κέρδιςτος
κρατὺς, [κράτος]	{ [* κρατίων, * κράσσων] Ion. κρέσσων, κρείσσων <i>melior</i>	{ κράτιστος et κάρτιστος
[* λώϊος <i>gratus</i>]	λωϊτερος et λῶων <i>proior</i>	λῶςτος
μακρὸς <i>longus</i>	} [* μακίων] μάσσων	μήκιστος
[* μηκὺς, * μακὺς]		
μέγας <i>magnus</i>	μείζων, et Ion. μέζων	μέγιστος
[* μέος, Conf. πλέος]	μείων <i>minor</i>	[μείςτος]
ὀλίγος <i>paucus</i>		ὀλίγιστος
[* ὀπλον]	ὀπλότερος <i>junior</i>	ὀπλότατος
παχὺς <i>pinguis</i>	[* παχίων] πάσσων	πάχιστος
πλέος <i>plenus</i>	πλέων et πλείων	πλεῖςτος
ῥάδιος [* ῥάος, ῥέος]	ῥάων <i>facilior</i>	ῥᾶςτος
ταχὺς <i>celer</i>	[ταχίων] θάσσων	τάχιστος
[* φερὺς a φέρω]	φέρτερος <i>validior</i>	φέρτατος et φέριςτος
* χερὺς <i>tenuis</i>	χείρων <i>deterior</i>	χείριςτος.

§ 35. Comparativa in *ων*, ut *ἡσσων minor*, in quibusdam casibus contrahuntur; ut

Sing. Acc. ἡσσονα [-oa] -ω Neutr. ἡσσον

Plur. N.V. ἡσσονες [-oes] -ους — ἡσσονα [-oa] -ω

Acc. ἡσσονας [-oas] -ους — ἡσσονα [-oa] -ω.

De Comparatione Adverbiorum vide infra, p. 121.

§ 36. NUMERALIA Adjectiva sunt vel Cardinalia vel Ordinalia.

<i>Cardinalia.</i>		<i>Ordinalia.</i>	
1 α'	εἷς, μία, ἐν	<i>unus</i>	πρῶτος
2 β'	δύο	<i>duo</i>	δεύτερος
3 γ'	τρεις, τρία	<i>tres</i>	τρίτος
4 δ'	τέσσαρες	<i>quatuor</i>	τέταρτος
5 ε'	πέντε	<i>quinque</i>	πέμπτος
6 ς'	ἕξ	<i>sex</i>	ἕκτος
7 ζ'	ἐπτά	<i>septem</i>	ἑβδομος
8 η'	ὀκτώ	<i>octo</i>	ὀγδοος
9 θ'	ἐννέα	<i>novem</i>	ἐννατος
10 ι'	δέκα	<i>decem</i>	δέκατος
11 ια'	ἐνδεκα	<i>undecim</i>	ἐνδέκατος
12 ιβ'	δώδεκα	<i>duodecim</i>	δωδέκατος
13 ιγ'	τρίς καὶ δέκα	<i>tredecim</i>	τρίς καὶ δέκατος
20 κ'	εἴκοσι	<i>viginti</i>	εἰκοστὸς
21 κα'	εἴκοσι καὶ εἷς	<i>unus et vig.</i>	εἰκοστὸς πρῶτος
30 λ'	τριᾶκοντα	<i>triginta</i>	τριᾶκοστὸς
40 μ'	τεσσαράκοντα	<i>quadraginta</i>	τεσσαρακοστὸς
50 ν'	πεντήκοντα	<i>quinginta</i>	πεντηκοστὸς
60 ξ'	ἑξήκοντα	<i>sexaginta</i>	ἑξηκοστὸς
70 ο'	ἑβδομήκοντα	<i>septuaginta</i>	ἑβδομηκοστὸς
80 π'	ὀγδοήκοντα	<i>octoginta</i>	ὀγδοηκοστὸς
90 Ϙ†	ἐνενήκοντα	<i>nonaginta</i>	ἐνενηκοστὸς
100 ρ'	ἑκατὸν	<i>centum</i>	ἑκατοστὸς
200 σ'	διᾱκόσιοι	<i>ducenti</i>	διᾱκοσιοστὸς
300 τ'	τριᾱκόσιοι	<i>trecenti</i>	τριᾱκοσιοστὸς
400 υ'	τετρακόσιοι	<i>quadringenti</i>	τετρακοσιοστὸς
500 φ'	πεντακόσιοι	<i>quingenti</i>	πεντακοσιοστὸς
600 χ'	ἑξακόσιοι	<i>sexcenti</i>	ἑξακοσιοστὸς
700 ψ'	ἑπτακόσιοι	<i>septingenti</i>	ἑπτακοσιοστὸς
800 ω'	ὀκτακόσιοι	<i>octingenti</i>	ὀκτακοσιοστὸς
900 ϡ†	ἐννακόσιοι	<i>noningenti</i>	ἐννακοσιοστὸς

† De his figuris vide suprā, § 1. Obs. 2.

1,000 ,α χίλιοι	<i>mille</i>	χιλιοστός
2,000 β διςχίλιοι	<i>duo millia</i>	διςχιλιοστός
3,000 γ τριςχίλιοι	<i>tria millia</i>	τριςχιλιοστός
10,000 ι μύριοι	<i>decem millia</i>	μυριοστός
20,000 κ διςμύριοι	<i>viginti millia</i>	διςμυριοστός
100,000 ρ δεκακισμύριοι	<i>centum millia</i>	δεκακισμυριοστός.

(a.) CARDINALIA quatuor priora declinantur sic ;

N. εἷς	μία	ἐν	δύο	et	δύω
A. ἕνα	μιάν	ἐν	δύο	et	δύω
G. ἐνός	μιάς	ἐνός	δυοῖν	<i>recentiūs</i>	δυεῖν
D. ἐνὶ	μῇ	ἐνὶ	δυοῖν		<i>raro</i> δυσὶ.

Eodem modo quo εἷς, declinantur composita οὐδεῖς et μῆδεις *nullus*, sic οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν ; et eodem modo quo δύο declinatur ἄμφω *ambo*.

Obs. Δύω, *Atticè* semper δύο scriptum, et ἄμφω, tanquam indeclinabilia, non raro pro δυοῖν et ἀμφοῖν reperiuntur.

N. τρεῖς	τρία	τέσσαρες	τέσσαρα
A. τρεῖς	τρία	τέσσαρας	τέσσαρα
G. τριῶν		τεσσάρων	
D. τρισὶ		τέσσαρσι, <i>Poët.</i>	τέττασι.

Cetera Cardinalia a quinque usque ad centum indeclinabilia ; post centum, declinabilia sunt.

(b.) ORDINALIA omnia declinantur more Adjectivorum primae Classis in os, ut πρῶτος, -η, -ον, *primus*.

Obs. Ex his Numeralibus dependent alia, quae expriment

(a.) Multiplicationem.	(c.) Quoties (ποσάκις;) quid agatur.
ἁπλός -ους, <i>simplex</i>	ἅπαξ <i>semel</i>
διπλός -ους <i>duplex</i>	δὶς <i>bis</i>
sic τριπλός, τετραπλός, κ. τ. λ.	sic τρίς, τετράκις, ἑξάκις, κ. τ. λ.
(b.) Proportionem.	(d.) Diem quo (ποσταῖος;) quid agatur.
διπλάσιος <i>duplo major</i>	δευτεραῖος, <i>secundo die</i>
sic τριπλάσιος, τετραπλάσιος, κ. τ. λ.	sic τριταῖος, τεταρταῖος, κ. τ. λ.

PRONOMEN.

PRONOMINA sunt vel Substantiva vel Adjectiva.

§ 37. SUBSTANTIVA PRONOMINA sunt

a.) PERSONALIA ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Obs. Tertia persona caret suo pronomine; οὗ enim, etsi saepe in *Epicâ* et *Ionica* linguâ simpliciter tertiam personam designat, apud *Atticos* ferè semper, praeterquam in Dat. Sing. et Plur., Reflexivum est. Hunc defectum quodammodo supplet partim Demonstrativum αὐτός *ipse*, quod in Nominativo solo propriam vim vindicat, in ceteris autem casibus tertiae personae usui inservit; partim Articulus ὁ, ἡ, τὸ. (Conf. § 13. Obs. 1.) ; partim, quod ad accusativum attinet, formulae *Poëticae*, νιν, σφέ, et *Ionica* μιν, quae plerumque Reflexivae non sunt.

Sing.

N. ἐγὼ	σὺ	
A. ἐμὲ, με	σέ	ἐ
G. ἐμοῦ, μοῦ	σοῦ	οὔ
D. ἐμοί, μοί	σοί	οἱ

Dual.

N.A. νὼ	σφὼ	
G.D. νῶν	σφῶν	σφῶν

Plural.

N. ἡμεῖς	ὕμεῖς	σφεῖς	N. σφέα
A. ἡμᾶς	ὕμᾶς	σφᾶς	N. σφέα
G. ἡμῶν	ὕμῶν	σφῶν	
D. ἡμῖν	ὕμῖν	σφίσι.	

Obs. DIALECTI.

Sing.

N. ἐγὼν <i>Aeol. Ep.</i>	τὸ Dor., τόνη <i>Ep.</i>	ἐε <i>Ep.</i> νιν <i>Dor.</i> et <i>Att.</i> <i>Poët.</i> trium generum. μιν <i>Ion.</i> trium generum. σφέ <i>Dor.</i> et <i>Att.</i> <i>Poët.</i> trium gen. Conf. Plur.
A.	τὲ Dor. <i>Ep.</i> τιν Dor. τὸ Dor.	
G. ἐμέο, ἐμεῦ, μεῦ, <i>Ep. Ion.</i>	τεῦ Dor. σέο, σεῦ, <i>Ep. Ion.</i>	ἐο, εῖ, <i>Ep. Ion.</i>
ἐμείο, ἐμέθεν, <i>Ep.</i>	σείο, τεοίο <i>Ep.</i> σέθεν <i>Poët.</i>	εῖο, ἐείο, ἔθεν, <i>Ep.</i>
ἐμεὺς, ἐμοὺς, <i>Aeol. Dor.</i>	τεῦς, τεοὺς, <i>Aeol. Dor.</i>	εῖους, <i>Aeol. Dor.</i>
D. ἐμῖν Dor.	τῖν Dor., τέν <i>Aeol. Ep.</i> τοῖ <i>Ep. Ion.</i>	ἱν Dor., σφῖν <i>Poët.</i> εῖο <i>Ep.</i>

Dual.		
N. νῶϊ <i>Ep.</i>	σφῶϊ <i>Ep.</i>	σφῶϊ, σφῶ, <i>Ep.</i> σφῶϊν <i>Ep.</i>
A. νῶϊ <i>Ep.</i>	σφῶϊ <i>Ep.</i>	
G.D. νῶϊν <i>Ep.</i>	σφῶϊν <i>Ep.</i>	
Plur.		
N. ἡμέες <i>Ion.</i>	ὁμέες <i>Ion.</i>	σφέας <i>Ion. Ep.</i> σφέ <i>Ep. et Att. Poët.</i> trium gen. Conf. Sing. ψέ <i>Dor.</i> , ἔσφε <i>Aeol.</i> νιν <i>Att. Poët.</i> trium generum. σφέων <i>Ion. Ep.</i> σφέων <i>Ep.</i> σφί, σφίν <i>Poët.</i> φιν, ψιν <i>Dor.</i>
ἡμέες <i>Dor.</i> , ἕμμε <i>Aeol.</i>	ὁμέες <i>Dor.</i> , ὕμμε <i>Aeol.</i>	
A. ἡμέας <i>Ion.</i>	ὁμέας <i>Ion.</i>	
ἕμμε <i>Aeol. Ep.</i>	ὕμμε <i>Aeol. Ep.</i>	
ἡμέ <i>Dor.</i>	ὁμέ <i>Dor.</i>	
G. ἡμέων <i>Ion. Ep.</i>	ὁμέων <i>Ion. Ep.</i>	
ἡμέων <i>Ep.</i>	ὁμέων <i>Ep.</i>	
ἡμέων <i>Aeol.</i>	ὁμέων <i>Aeol.</i>	
D. ἕμμι <i>Aeol. Ep.</i>	ὕμμι <i>Aeol. Ep.</i>	
ἡμέσι <i>Aeol.</i>		

(b.) REFLEXIVA (quae derivantur a Personalibus cum Demonstrativo αὐτὸς *ipse* compositis) ἑμαυτοῦ *mei ipsius*, σεαυτοῦ, contractum *σαντοῦ*, τῷ *ipsius*, ἑαυτοῦ, contractum αὐτοῦ, *sui ipsius*.

Obs. Ἐαυτοῦ, αὐτοῦ interdum pro ἑμαυτοῦ et σεαυτοῦ positum reperitur.

S. A. ἑμαυτὸν,	-ῆν	σεαυτὸν,	-ῆν	ἑαυτὸν,	-ῆν, -ὸ
G. ἑμαυτοῦ,	-ῆς	σεαυτοῦ,	-ῆς	ἑαυτοῦ,	-ῆς, -οῦ
D. ἑμαυτῶ,	-ῇ	σεαυτῶ,	-ῇ	ἑαυτῶ,	-ῇ, -ῶ
Pl. A. ἡμᾶς αὐτοὺς,	-ὰς	ὕμᾶς αὐτοὺς,	-ὰς	ἑαυτοὺς,-ὰς,	-ὰ
G. ἡμῶν αὐτῶν		ὕμῶν αὐτῶν		ἑαυτῶν -ῶν,	-ῶν
D. ἡμῖν αὐτοῖς,	-αῖς	ὕμῖν αὐτοῖς,	-αῖς	ἑαυτοῖς,-αῖς,-οῖς.	

Obs. Pro ἑαυτῶν, -οῖς, -οὖς, κ. τ. λ., leguntur etiam σφῶν *autῶν*, σφίσιν *αὐτοῖς*, σφᾶς *αὐτοῖς*.

(c.) RECIPROCUM ;

Dual. A. ἀλλήλω,	-α, -ω	Plural. ἀλλήλους,	-ας, -α
G. } ἀλλήλων,	-αιν, -οιν	ἀλλήλων	
D. }		ἀλλήλοις,	-αῖς, -οῖς.

§ 38. ADJECTIVA PRONOMINA SUNT

(a.) POSSESSIVA, quae a Personalibus derivantur

ἐμὸς (*Poët.* ἀμὸς) *meus* | σὸς (*Poët.* τεὸς) *tuus*
 ἡμέτερος (*Dor.* ἀμὸς) *noster* | ὑμέτερος (*Ep. et Dor.* ὑμὸς) *vester*.

Obs. 1. Tertiae personae et singularis numeri Possessivum, ἐὼς (ἐῆ vel ἐὰ) et ὅς *suius* *Ionicè*, *Doricè*, et *Poëticè* legitur. A Duali Personalium derivata σφώτερος et ρώτερος tantum *Homericæ* sunt.

Obs. 2. Pronomen σφὸς *Homericum* semper tertiae Personae et Pluralis numeri Possessivum est. Sic et σφέτερος apud *Homerum*; ut ἄστυ σφέτερον, *sua ipsorum urbs*: sed apud *Hesiodum* interdum etiam secundae Personae Plurali inservit; ut σφέτερον πατέρα, *vestrum patrem*. Postea ad Nomina vel Singularis numeri referri coepit; ut σφετέραις φρεσίν, *sua ipsius mente*, Aesch. Pers. 898. Tum apud *Xenophontem* positum reperitur pro ἡμέτερος; denique apud *Theocritum* etiam pro ἐμὸς et σὸς. Itaque fit ut hoc Pronomen aliquandò omnium Personarum utriusque numeri commune sit.

(b.) RELATIVUM δς, ἥ, δ, *qui, quae, quod*, quod eodem modo quo Articulus inflectitur, omisso τ; sic

Sing. N. δς, ἥ, δ. *G.* οὗ, ἧς, οὗ, κ. τ. λ.

Obs. E Relativo et Indefinito τις componitur δστις (*Ep.* δστις) *quicunque, ἥτις, δτι*; Gen. δτον, Dat. δτω. Plur. Gen. δτων, Dat. δτοις. Idem *Atticè* in Plurali facit ἄττα et ἄσσα pro ἅττα. Sed ἄττα sine aspiratione *Atticè* ponitur pro τινὰ *quaedam*.

(c.) INDEFINITUM τις *aliquis*.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N. τις τι	N.A. τινε	N. τινες τινα
A. τινα τι	G.D. τινωιν	A. τινας τινα.
G. τινος vel του		G. τινων
D. τινι vel τῳ		D. τισι

Obs. 1. Dialecticae varietates sunt;

Sing. Ep. G. τεο, τευ. *D.* τεω, τω. *Plur. Ep.* G. τεων. *Ion.* D. τεοισι.

Obs. 2. Indefinitum *Atticum* δείνα, omnium generum, sic declinatur:

<i>Sing.</i> N. δείνα.	A. δείνα.	G. δείνος.	D. δείνι.
<i>Plur.</i> N. δείνες.	A. δείνας.	G. δείνων.	D. δεest.

(d.) INTERROGATIVA τίς, cum accentu, *quis?* ποῖος *qualis?* πόσος *quantus?* πότερος *uter?*

Obs. His, cum obliquè interrogant, praefigitur vel ὅς, ut in δστις, vel δ, ut in δτις (*Ep.*), ὁποῖος, ὁπόσος, ὁπότερος. Conf. supr. (b.) Obs.

(e.) DEMONSTRATIVA ἐκεῖνος *is, ille*, οὗτος *hic*, ὅδε *hicce*, αὐτός *ipse* (tantum in Nomin., in obliquis *is*, Conf. § 37. Obs.),

ὁ αὐτὸς *idem*; quae omnia, et ἄλλος *alius*, faciunt Neutrum genus per ο; more Articuli ὁ, ἡ, τὸ. Sic declinatur οὗτος:—

	<i>Sing.</i>		
N. οὗτος	αὕτη	τούτο	
A. τοῦτον	ταύτην	τοῦτο	
G. τούτου	ταύτης	τούτου	
D. τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ	

	<i>Dual.</i>		
N.A. τούτω	ταῦτα	τούτω	
G.D. τούτοι	ταῦται	τούτοι	

	<i>Plural.</i>		
N. οὗτοι	αὗται	ταῦτα	
A. τούτους	ταύτας	ταῦτα	
G. τούτων	τούτων	τούτων	
D. τούτοις	ταύταις	τούτοις.	

Obs. 1. Dualis *Atticè* caret interdum feminino genere. Conf. § 13. Obs. 2.

Obs. 2. Composita cum *οὗτος* eodem modo declinantur; viz.

α τοῖος, τοιοῦτος	<i>talis</i>	α τηλίκος, τηλικούτος	<i>tantus aetatis</i>
α τόσος, τοσοῦτος	<i>tantus</i>	α τυννός, τυννούτος	<i>tantillus</i>

nisi quodd horum Neutrum *Atticè* vulgò desinit in *ον*. *Attici* etiam ταῦτ'ον, per Crasin pro τὸ αὐτὸ *idem*, scribunt potiùs quàm ταῦτδ. Apud *Sophoclem* τηλικούτος legitur pro feminino τηλικαύτη.

Obs. 3. Quaedam sunt Adjectiva-Pronomina, quae inter se respondent; sic

Interrogativa.	Indefinita.	Demonstrativa.	Relativa.
[πός]	[πος]	[τός]	ὅς, ὅτε <i>qui</i> .
πόσος <i>quantus?</i>	ποσὸς <i>aliquantus</i> .	τόσος <i>tantus</i> .	ὅσος <i>quantus</i> .
ποῖος <i>qualis?</i>	ποῖος <i>qualis</i> .	τοῖος <i>talis</i> .	οἷος <i>qualis</i> .
πηλίκος <i>cujus aetatis?</i>	πηλίκος <i>uticujus aetatis</i> .	τηλίκος <i>ejus aetatis</i> .	ἡλίκος <i>cujus aetatis</i> .

Unde Adverbialia-Pronomina oriuntur; viz.

ποῦ <i>ubi?</i>	ποῦ <i>alicubi</i> .	αὐτοῦ <i>ibidem</i> .	οὗ <i>ubi</i> .
πόθεν <i>unde?</i>	ποθεν <i>alicunde</i> .	τόθεν <i>inde</i> .	θεν <i>unde</i> .
ποῖ <i>quo?</i>	ποῖ <i>aliquo</i> .	αὐτόσε <i>eodem</i> .	οἶ <i>Poët. quo</i> .
πότε <i>quando?</i>	ποτὲ <i>aliquando</i> .	τότε <i>tunc</i> .	τε <i>quum</i> .
πηνίκα <i>quo temporis puncto?</i>	deest.	τηνίκα <i>eo temporis puncto</i> .	ηνίκα <i>quo ipso tempore</i> .
πῶς <i>quomodo?</i>	πῶς <i>aliquo modo</i> .	τῶς <i>Poët. eo modo</i> .	ὥς <i>quomodo</i> .
πῇ <i>quo? quid?</i>	πῇ <i>aliquo</i> .	τῇ <i>Poët. eò, hìc</i> .	ῇ <i>quo</i> .

Horum Interrogativis, cum obliquè interrogant, praefigitur ὅς; sic ὁπόσος, ὅπου κ. τ. λ.: quae formae non rarò etiam pro Relativis ponuntur; sic δόσος pro ὅσος, ὅπου pro οὗ.

VERBUM.

VERBI, quod ad formam attinet, genera sunt duo:

(a.) Unum desinit in ω , ut $\tauύπτω$ *verbero* ;

(b.) Alterum in μ i, ut $\tauύπτοιμι$ *statuo*.

§ 39. VOCES sunt tres, Activa, Media, et Passiva.

Activa et Passiva Vox eandem vim habent, quam apud Latinos, ut $\tauύπτω$ *verbero*, $\tauύπτοιμι$ *verberor*.

Vox Media ita dicitur, quòd *actionem cum passione mixtam* denotet, et sic inter Vocem Activam et Passivam reverà *mediam* se habeat ; ut $\tauύπτοιμι$ *verbero me ipsum*.

Nonnulla tamen verba sunt, quae formationem quidem habent partim Mediam, partim Passivam, at significationem plane Activam, ut $\deltaέχομαι$ *accipio* ; itaque, *deposità* vi proprià, *Deponentia* vocantur, ut apud Latinos.

Obs. 1. Verborum verè Mediorum vis Reflexiva est ; hoc est *ipsius in semet*, vel *sibimet*, *aliquid agentis*, aut *agendum curantis* ; idque tribus ferè modis ; sic

(a.) $\lambdaούομαι$ *lavo me ipsum*, $\lambdaούομαι$ τὸ σῶμα *meum ipsius corpus lavo*.

(b.) $\kappaατεστρέψατο$ τὸν Μῆδον *sibi subdidit Medorum Regem*.
 $\ἀμύνομαι$ πολέμιον *hostem a me ipso arceo*.

(c.) $\deltaιδάσκομαι$ τὸν υἱόν *meum mihimet filium docendum curo*.

Obs. 2. Praeter-Perfectum et Pluperfectum Medium, quae vulgò dicuntur, nec formam nec ferè sensum habent cum Medià Voce communem, et potiùs Perfectum et Pluperfectum secundum Activae Vocis haberi debent.

§ 40. MODI sunt quinque, Indicativus, Imperativus, Subjunctivus, Optativus, Infinitivus.

Obs. Modus Subjunctivus *subjicitur* Conjunctioni aut Relativo, plerumque ubi sermo est de re Praesenti, aut Futurà. Modus, qui dicitur Optativus, tribus aequè nominibus poterat appellari ; nam et Subjunctivi vicem gerit, et Optativi et Potentialis : *Subjunctivi*, quoties subjicitur Conjunctioni aut Relativo, ubi sermo est de re Praeteritā ; *Optativi*, quoties, per se positus, *optatum* exprimit ; *Potentialis*, quoties conjungitur cum particulà $\ἀν$, vel apud *Epicos Poëtas* cum $\kappaε$, $\kappaεν$: sic

Subj. *I raise, or will raise, my arm*, $\tauύπτω$ *that I may strike*.

Opt. (a.) *I raised my arm*, $\tauύπτοιμι$ *that I might strike*.

(b.) $\tauύπτοιμι$ *might I strike ! optantis*.

(c.) $\tauύπτοιμι$ $\ἀν$, vel $\kappaε$, *I might strike, possibly, or if I chose*.

VERBA IN Ω.

§ 41. VERBORUM IN ω Modi plerumque sex TEMPORA complectuntur; quorum tria vocamus *Primaria*: reliqua tria nuncupari solent *Historica*, quia in Historiâ conscribendâ praecipuè usurpantur.

PRIMARIA Tempora sunt Praesens, Futurum, et Praeteritum-Perfectum.

HISTORICA nuncupantur Praeteritum-Imperfectum, Praeteritum-Pluperfectum, et Praeteritum-Aoristum.

Praeteritum-Aoristum per omnes Voces, et Futurum in Passivâ, duas habent formas, quibus nomina sunt Primum, Secundum; Passivae etiam tertium Futurum accedit, quod vocatur Perfectum, vel Paulo-post-Futurum.

Ceterum Futuro carent Imperativus et Subjunctivus.

Obs. 1. Paucissimis tamen verbis exstitit, in eâdem utique Voce, et apud Scriptores ejusdem aevi ac Dialecti, utraque Aoristi forma; sed verbum aliud hanc, aliud illam sibi maluit: Conf. § 66. Obs. 1. Sic Verbi *τύπτω* Vocis Activae Aoristum vulgè legitur *ἔτυψα*, non autem *ἔτυπον*. Contra verbi *λείπω* Aoristum vulgè legitur *ἔλιπον*, non autem *ἔλειψα*.

Obs. 2. De significatione Temporum, praeter sensus usitatos, singulis Temporibus infrâ affixos, haec etiam notanda sunt:

(a.) Praeter.-Imperfectum non modò significat *quod quis agebat*, (*to be about a thing*), sed interdum etiam *quod agere solet* (*to be often about it*): *quod agere coeperat* (*to be just about it*); *quod agere volebat, vel conabatur* (*to be desirous or eager about it*); denique *quod quis agens dicitur* (*to be described or represented as about it*).

(b.) Praeter.-Aoristum etiam saepe significat non modò *quod quis egit*, sed etiam *quod agere solitus est*; praesertim, si additur particula *ἀν*.

Verbis, ut Nominibus, Numeri sunt tres; Numeris tres Personae; nisi quòd Dualis, in Voce saltem Activâ, primâ Personâ caret.

Apud Tempora Primaria Modi Indicativi, et apud omnia Subjunctivi, ambae Dualis personae exeunt in *ον*, apud Historica Indicativi, et apud omnia Optativi exeunt in *ην*.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Tempus Praesens τύπω, *I strike.*

<i>Sing.</i> τύπω	τύπεις	τύπει
<i>Dual.</i>	τύπτετον	τύπτετον
<i>Plur.</i> τύπτομεν	τύπτετε	τύπτουσι.

Futurum, *I shall strike.*

<i>Sing.</i> τύψω	τύψεις	τύψει
-------------------	--------	-------

Et cetera ut Praesens.

Futurum Circumflexum -ῶ, -είς, -εί, -είτον, -είτον, -οῦμεν, -είτε, -οῦσι.

Praeteritum-Perfectum, *I have struck.*

<i>Sing.</i> τέτυψᾱ	τέτυπᾱς	τέτυφε
<i>Dual.</i>	τετύφᾱτον	τετύφᾱτον
<i>Plur.</i> τετύφαμεν	τετύφατε	τετύφασι.

Praeteritum-Imperfectum, *I was striking.*

<i>Sing.</i> ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
<i>Dual.</i>	ἔτυπέτην	ἔτυπέτην
<i>Plur.</i> ἐτύπομεν	ἐτύπετε	ἔτυπον.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had struck.*

<i>Sing.</i> ἐτετύφειν	ἐτετύφεις	ἐτετύφει
<i>Dual.</i>	ἐτετυφέτην	ἐτετυφέτην
<i>Plur.</i> ἐτετύφεμεν	ἐτετύφετε	ἐτετύφεισαν,

[vel, quod usitatius est, -εσαν.]

Praeteritum-Aoristum I. *I struck.*

<i>Sing.</i> ἔτυψᾱ	ἔτυψᾱς	ἔτυψε
<i>Dual.</i>	ἔτυψάτην	ἔτυψάτην
<i>Plur.</i> ἐτύψαμεν	ἐτύφατε	ἔτυψαν.

Praeteritum-Aoristum II. *I struck.*

<i>Sing.</i> ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
---------------------	--------	-------

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens, *strike thou.*

<i>Sing.</i> τύπτε	τυπτέτω
<i>Dual.</i> τύπτετον	τυπτέτων
<i>Plur.</i> τύπτετε	τυπτέωσαν, vel τυπτόντων.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τέτυφε	τετυφέτω
---------------------	----------

Et cetera ut Praesens; sed rarissimè legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τύψον	τυψάτω
<i>Dual.</i> τύψατον	τυψάτων
<i>Plur.</i> τύψατε	τυψάτωσαν, vel τυψάντων.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύπε	τυπέτω
-------------------	--------

Et cetera ut Praesens.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens, *I may strike.*

<i>Sing.</i> τύπτω	τύπτης	τύπτη
<i>Dual.</i>	τύπτητον	τύπτητον
<i>Plur.</i> τύπτωμεν	τύπτητε	τύπτωσι.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τετύφω	τετύφης	τετύφη
---------------------	---------	--------

Et cetera ut Praesens; sed rarè legitur. Vid. § 42. *Obs.* 8.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τύψω	τύψης	τύψη
-------------------	-------	------

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύπω	τύπης	τύπη
-------------------	-------	------

Et cetera ut Praesens.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens, *I might strike.*

<i>Sing.</i> τύπομι	τύποις	τύποι
<i>Dual.</i>	τυποίτην	τυποίτην
<i>Plur.</i> τύπομεν	τύποιτε	τύποιεν.

Futurum.

<i>Sing.</i> τύψομι	τύφοις	τύφοι
---------------------	--------	-------

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τετύφομι	τετύφοις	τετύφοι
-----------------------	----------	---------

Et cetera ut Praesens; sed raro legitur. Vid. § 42. Obs. 8.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 42. Obs. II.)

<i>Sing.</i> τύψαμι	τύψαις (vel -ειας)	τύψαι (vel -ειε)
<i>Dual.</i>	τυψαίτην	τυψαίτην
<i>Plur.</i> τύψαμεν	τύψαιτε	τύψαιεν (vel -ειαν).

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύποιμι	τύποις	τύποι
----------------------	--------	-------

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens τύπτειν, <i>to strike.</i>	Futurum τύψειν.
Praet.-Perf. τετυπέναι.	Aor. I. τύψαι. Aor. II. τυπεῖν.

PARTICIPIA.

Praesens, *striking.*

<i>Sing.</i> N.V. τύπων	τύπουσᾶ	τύπον
A. τύποντα	τύπουσᾶν	τύπον
G. τύποντος	τυπούσης	τύποντος
D. τύποντι	τυπούσῃ	τύποντι.
<i>Dual.</i> N.A. τύπουτε	τυπούσᾶ	τύπουτε
G.D. τυπόντων	τυπούσαιν	τυπόντων.
<i>Plur.</i> N.V. τύποντες	τύπουσαι	τύποντα
A. τύποντας	τυπούσας	τύποντα
G. τυπόντων	τυπουσῶν	τυπόντων
D. τύπουσι	τυπούσαις	τύπουσι.

Futurum, *about to strike.*

<i>Sing.</i> N.V.	τύψων	τύψουσα	τύψον
G.	τύψοντος,	<i>et cetera ut Praesens.</i>	

Futurum Circumflexum.

N. -ῶν, -οῦσα, -οῦν, G. -οῦντος, -ούσης, -οὔντος, κ. τ. λ.

Praeteritum-Perfectum, *having struck.*

<i>Sing.</i> N.V.	τετυφῶς	τετυφυῖᾱ	τετυφὸς
A.	τετυφότα	τετυφυῖᾶν	τετυφὸς
G.	τετυφότος	τετυφυῖᾱς	τετυφότος
D.	τετυφότε	τετυφυῖᾳ	τετυφότε.
<i>Dual.</i> N.A.	τετυφότε	τετυφυῖᾱ	τετυφότε
G.D.	τετυφότοιιν	τετυφυῖαιν	τετυφότοιιν.
<i>Plur.</i> N.V.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα
A.	τετυφότᾱς	τετυφυῖᾱς	τετυφότα
G.	τετυφότων	τετυφυῖῶν	τετυφότων
D.	τετυφόσι	τετυφυῖαις	τετυφόσι.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 42. Obs. 13.)

<i>Sing.</i> N.V.	τύψας	τύψᾱσᾱ	τύψᾶν
A.	τύψαντα	τύψασᾶν	τύψᾶν
G.	τύψαντος	τυψάσης	τύψαντος
D.	τύψαντι	τυψάσῃ	τύψαντι.
<i>Dual.</i> N.A.	τύψαντε	τυψάσα	τύψαντε
G.D.	τυψάντοιιν	τυψάσαιιν	τυψάντοιιν.
<i>Plur.</i> N.V.	τύψαντες	τύψασαι	τύψαντα
A.	τύψαντᾱς	τυψάσᾱς	τύψαντα
G.	τυψάντων	τυψασῶν	τυψάντων
D.	τύψασι	τυψάσαις	τύψασι.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> N.V.	τυπῶν	τυποῦσα	τυπὼν
G.	τυπόντος,	<i>et cetera ut Praesens.</i>	

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE ACTIVA.

Obs. 1. OMNIUM TEMPORUM prima persona Pluralis *Doricè* erat in $\mu\epsilon\varsigma$, et PRIMARIORUM tertia in $\nu\tau\iota$; unde Latinae terminationes ortae sunt *mus, nt*; ut *τύπτομες verberamus, ἤνθομες venimus, τύπτοντι verberant, ᾤδῃσαντι tumuerunt*. Interdum etiam PRAESENTIS et FUTURI tertia Pluralis *Dorica* erat in $\omicron\iota\varsigma$ pro $\omicron\upsilon\varsigma\iota$, ut *περιπνέοιςι, νολοιςι*.

Obs. 2. PRAESENTIS in secundâ personâ Singulari *Dores* pro $\epsilon\iota\varsigma$, saepiùs ponunt $\epsilon\varsigma$, ut *συρίδες* pro *συρίζεις*; et in tertiâ nonnunquam η pro $\epsilon\iota$, ut *διδάσκη*, pro *διδάσκει*. Et PERFECTUM inflectunt per $\eta\varsigma$, η , pro $\alpha\varsigma$, ϵ ; ut *πέπονθης, ὀπώπη*, pro *πέπονθας, ὀπωπε*.

Obs. 3. TEMPORUM HISTORICORUM in *Communi* Dialecto reperitur tertia Pluralis in $\sigma\alpha\nu$ pro ν , ut *ἐσχάζοσαν* pro *ἐσχάζον, ἐδολοῖσαν* pro *ἐδολούν*.

Obs. 4. PLUPERFECTI forma *Ionica* erat in $\epsilon\alpha$, $\epsilon\alpha\varsigma$, $\epsilon\epsilon$; unde *Dorica* $\epsilon\iota\alpha$, et contracta *Attica* antiquior in η ; sic in Media Voce ab * $\epsilon\iota\delta\omega$ Pluperf. $\eta\delta\epsilon\iota\nu$ et *Att.* $\eta\delta\eta$. Conf. infra, § 43. Obs. 5.

Obs. 5. SUBJUNCTIVI prima persona in *Epicè* linguâ interdum fit tantum Verbum in $\mu\iota$; ut *κτείνωμι*, pro *κτείνω*. Conf. infra, Obs. 7.

Obs. 6. Secundae personae, praesertim Modi Subjunctivi, *Dores* addunt $\theta\alpha$; ut *τύπτησθα* pro *τύπτης*; *ἔχεισθα* pro *ἔχεις*. Conf. § 72. Obs. 1.

Obs. 7. Subjunctivi tertiae personae Singulari *Dores* addunt $\tau\iota$, *Ionες* $\sigma\iota$; ut *τύπτητι, Dor.*, *τύπτησι, Ion.*, pro *τύπτη*. Conf. Obs. 5.

Obs. 8. Subjunctivi primae et secundae personae Pluralis penultima longa apud *Veteres Poëtas* saepè corripitur mutato ω in \omicron , η in ϵ ; ut *εἶδομεν, εἶδετε* pro *εἰδῶμεν, εἰδῆτε*.

Obs. 9. Pro SUBJUNCTIVI ET OPTATIVI PERFECTO, quod rarè legitur, circumlocutio saepiùs fit, sicut in Passivâ Voce, per Participium et eosdem Modos Verbi Substantivi; ut *τετυφῶς ὢ* pro *τετύφω*; *τετυφῶς εἶην* pro *τετύφοιμι*.

Obs. 10. OPTATIVI Pluperfectum, necnon FUTURUM QUARTAE CONJUGATIONIS (sicuti Verborum Contractorum in $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\omicron}\omega$) desinit in $\acute{\omicron}\lambda\eta\nu$, $\eta\varsigma$, κ , τ , λ ., 3 plur. $\epsilon\nu$; ut *ἐκπεφηνγολήν* pro $\omicron\iota\mu\iota$, *φανολήν* pro $\omicron\iota\mu\iota$.

Obs. 11. Optativo tertium Aoristum est, nomine *Aeolicum*, quod formatur ab Aoristo primo Indicativi, interserendo $\epsilon\iota$ ante α , et abijciendo Argumentum; ut *ἐτύψα, τύψεια*.

$\tauύψεια$, $\epsilon\epsilon\iota\alpha\varsigma$, $\epsilon\epsilon\iota\epsilon$ | $\epsilon\epsilon\iota\acute{\alpha}\tau\eta\nu$, $\epsilon\epsilon\iota\acute{\alpha}\tau\eta\nu$ | $\epsilon\epsilon\iota\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\epsilon\iota\acute{\alpha}\tau\epsilon$, $\epsilon\epsilon\iota\acute{\alpha}\nu$.
Hujus Aoristi persona secunda et tertia Singularis et tertia Pluralis vulgè, apud *Atticos* etiam, alteris formis usitatiores sunt: reliquae personae vix uspiam leguntur.

Obs. 12. INFINITIVUS apud *Veteres Poëtas* desinit in $\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ et $\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu$ pro $\epsilon\iota\nu$ vel $\acute{\epsilon}\omega$; ut $\acute{\epsilon}\lambda\theta\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ et $\acute{\epsilon}\lambda\theta\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu$ pro $\acute{\epsilon}\lambda\theta\acute{\epsilon}\omega$. Idem apud *Doras* exit in $\epsilon\nu$, rariùs $\eta\nu$; ut *τύπτεν* pro *τύπτειν*, *ἄρμόσεν*, *λάβεν*, *χαίρην*, *λαβῆν*.

Obs. 13. PARTICIPIA Praesentis Femininum *Doricè* formant in $\omicron\iota\sigma\alpha$ pro $\omicron\upsilon\sigma\alpha$, ut *τύπτοισα* pro *τύπτοουσα*; et Aoristi primi Masculinum et Femininum in $\alpha\iota\varsigma$, $\alpha\iota\sigma\alpha$, pro $\alpha\varsigma$, $\alpha\sigma\alpha$; ut *τύψα\varsigma*, $\alpha\iota\sigma\alpha$, pro *τύψας*, $\alpha\sigma\alpha$.

§ 42. PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens, *I strike myself.*

<i>Sing.</i> τύπτομαι	τύπτει (vel -η)	τύπτεται
<i>Dual.</i> τυπτόμεθον	τύπτεσθον	τύπτεσθον
<i>Plur.</i> τυπτόμεθα	τύπτεσθε	τύπτονται.

Futurum, *I shall strike myself.*

<i>Sing.</i> τύψομαι	τύψει (vel -η)	τύψεται
----------------------	----------------	---------

Et cetera ut Praesens.

Futurum Circumflexum.

-οῦμαι, -εῖ, -εῖται, -οῦμεθον, -εῖσθον, -εῖσθον, -οῦμεθα, -εῖσθε, -οῦνται.

Praeteritum-Perfectum, *I have struck*, vid. § 39. *Obs.* 2.

<i>Sing.</i> τέτυπα	τέτυπᾱς	τέτυπε
---------------------	---------	--------

*Et cetera ut Perfectum Activum.*Praeteritum-Imperfectum, *I was striking myself.*

<i>Sing.</i> ἐτυπτόμην	ἐτύπτου	ἐτύπτετο
<i>Dual.</i> ἐτυπτόμεθον	ἐτυπτέσθην	ἐτυπτέσθην
<i>Plur.</i> ἐτυπτόμεθα	ἐτύπτεσθε	ἐτύπτοντο.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had struck*, vid. § 39. *Obs.* 2.

<i>Sing.</i> ἐτετύπειν	ἐτετύπεις	ἐτετύπει
------------------------	-----------	----------

*Et cetera ut Pluperfectum Activum.*Praeteritum-Aoristum I. *I struck myself.*

<i>Sing.</i> ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
<i>Dual.</i> ἐτυψάμεθον	ἐτυψάσθην	ἐτυψάσθην
<i>Plur.</i> ἐτυψάμεθα	ἐτύψασθε	ἐτύψαντο.

Praeteritum-Aoristum II. *I struck myself.*

<i>Sing.</i> ἐτυπόμην	ἐτύπου	ἐτύπετο
-----------------------	--------	---------

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens, *strike thyself.*

Sing. τύπου

τυπέσθω

Dual. τύπτεσθον

τυπέσθων

Plur. τύπτεσθε

τυπέσθωσαν et τυπέσθων.

Praeteritum-Perfectum.

Sing. τέτυπε

τετυπέτω

Et cetera ut Praes. Imperat. Activ. ; sed rariss: legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing. τύψαι

τυψάσθω

Dual. τύψασθον

τυψάσθων

Plur. τύψασθε

τυψάσθωσαν et τυψάσθων.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. τυπού

τυπέσθω

Et cetera ut Praesens.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens, *I may strike myself.*

Sing. τύπτωμαι

τύπτῃ

τύπτηται

Dual. τυπτώμεθον

τύπτησθον

τύπτησθον

Plur. τυπτώμεθα

τύπτησθε

τύπτωνται.

Praeteritum-Perfectum.

Sing. τετύπω

τετύπῃς

τετύπη

Et cetera ut Praes. Act. ; sed rarè legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

Sing. τύψωμαι

τύψῃ

τύψηται

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. τύπωμαι

τύπῃ

τύπηται

Et cetera ut Praesens.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens, *I might strike myself.*

<i>Sing.</i> τυπτοίμην	τύπτοιο	τύπτοιο
<i>Dual.</i> τυπτοίμεθον	τυπτοίσθην	τυπτοίσθην
<i>Plur.</i> τυπτοίμεθα	τύπτοισθε	τύπτοιυντο.

Futurum.

<i>Sing.</i> τυψοίμην	τύψοιο	τύψοιο
-----------------------	--------	--------

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
------------------------	----------	---------

Et cetera ut Praesens Optativi Activi; sed raro legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τυψαίμην	τύψαιο	τύψαιτο
<i>Dual.</i> τυψαίμεθον	τυψαίσθην	τυψαίσθην
<i>Plur.</i> τυψαίμεθα	τύψαισθε	τύψαιυντο.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τυποίμην	τύποιο	τύποιο
-----------------------	--------	--------

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens	τύπτεσθαι.	Futurum	τύψεσθαι.
Praet.-Perf.	τετυπέναι.	Praet.-Aor. I.	τύψασθαι.
		Aor. II.	τυπέσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens τυπτόμενος -η -ον, G. -ου -ης -ον.

Futurum τυψόμενος -η -ον, ut Praesens.

Praet.-Perf. τετυπὼς -υῖα -δς, ut Perf. Act.

Obs. De formulis contractis in ὡς ὦσα, ὡς vel δς vide p. 101. § 83 (δ.)
 τετριγῶτας Acc. Plur., a τρίζω *strideo* reperitur apud Hom. II. ii. 314.

Aor. I. τυψάμενος -η -ον, ut Praesens.

Aor. II. τυπόμενος -η -ον, ut Praesens.

§ 43. PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum, *I have been struck.*

<i>Sing.</i>	τέτυμμαι	τέτυψαι	τέτυπται
<i>Dual.</i>	τετύμμεθον	τέτυφθον	τέτυφθον
<i>Plur.</i>	τετύμμεθα	τέτυφθε	τετυμμένοι† εἰσι.

Praeteritum-Imperfectum ut Imperfectum Medium.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had been struck.*

<i>Sing.</i>	ἐτετύμμην	ἐτέτυψο	ἐτέτυπτο
<i>Dual.</i>	ἐτετύμμεθον	ἐτετύφθην	ἐτετύφθην
<i>Plur.</i>	ἐτετύμμεθα	ἐτέτυφθε	τετυμμένοι ἦσαν.

Praeteritum-Aoristum I. *I was struck.*

<i>Sing.</i>	ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη
<i>Dual.</i>		ἐτυφθήτην	ἐτυφθήτην
<i>Plur.</i>	ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν.

Praeteritum-Aoristum II. *I was struck.*

<i>Sing.</i>	ἐτύπην	ἐτύπης	ἐτύπη
--------------	--------	--------	-------

*Et cetera ut Aoristum I.*Futurum I. *I shall be struck.*

<i>Sing.</i>	τυφθήσομαι	τυφθήσει (vel η) τυφθήσεται
--------------	------------	-----------------------------

*Et cetera ut Praesens.*Futurum II. *I shall be struck.*

<i>Sing.</i>	τυπήσομαι	τυπήσει (vel η) τυπήσεται
--------------	-----------	---------------------------

*Et cetera ut Praesens.*Paulo-post-Futurum, *I shall have been struck.*

<i>Sing.</i>	τετύψομαι	τετύψει (vel η) τετύπεται
--------------	-----------	---------------------------

Et cetera ut Praesens.

† Sed de verbis quae ται in tertiâ Sing. purum habent, vide § 43. Obs. 8.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τέτυψο	τετύφθω
<i>Dual.</i> τέτυφθον	τετύφθων
<i>Plur.</i> τέτυφθε	τετύφθωσαν et τετύφθων.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 43. Obs. 10.)

<i>Sing.</i> τύφθητι	τυφθήτω
<i>Dual.</i> τύφθητον	τυφθήτων
<i>Plur.</i> τύφθητε	τυφθήτωσαν et τυφθέντων.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύπηθι	τυπήτω
Et cetera ut Aoristum I.	

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum (Conf. § 43. Obs. 12.)

<i>Sing.</i> τετυμμένος	† ὦ	—ῆς	—ῆ
<i>Dual.</i> τετυμμένω		—ῆτον	—ῆτον
<i>Plur.</i> τετυμμένοι	ὦμεν	—ῆτε	—ῶσι.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τυφθῶ	τυφθῆς	τυφθῇ
Et cetera ut Praesens Subjunctivi Activi.		

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τυπῶ	τυπῆς	τυπῇ
Et cetera ut Praesens Subjunctivi Activi.		

† A verbo εἰμι sum, quod vide infrà, § 80 (a.)

MODUS OPTATIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum (Conf. § 43. Obs. 12.)

<i>Sing.</i> τετυμμένος	† εἶην	— εἶης	— εἶη
<i>Dual.</i> τετυμμένω		— εἶήτην	— εἶήτην
<i>Plur.</i> τετυμμένοι	εἶμεν	— εἶητε	— εἶησαν
—————	εἶμεν	— εἶτε	— εἶεν.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τυφθείην	τυφθείης	τυφθείη
<i>Dual.</i>	τυφθειήτην	τυφθειήτην
<i>Plur.</i> τυφθείμεν	τυφθείητε	(τυφθείησαν)
————— εἶμεν	————— εἶτε	————— εἶεν.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τυπέην	τυπέης	τυπέη
---------------------	--------	-------

Et cetera ut Aoristum I.

Futurum I.

<i>Sing.</i> τυφθήσοιμην	τυφθήσοιο	τυφθήσοιτο
--------------------------	-----------	------------

Et cetera ut Praesens.

Futurum II.

<i>Sing.</i> τυπήσοιμην	τυπήσοιο	τυπήσοιτο
-------------------------	----------	-----------

Et cetera ut Praesens.

Paulo-post-Futurum.

<i>Sing.</i> τετυψόιμην	τετύψοιο	τετύψοιτο
-------------------------	----------	-----------

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens τύπτεσθαι, ut Praesens Medium.

Praet.-Perf. τετύφθαι. Aor. I. τυφθῆναι. Aor. II. τυπήναι.

Fut. I. τυφθήσεσθαι.

Fut. II. τυπήσεσθαι.

Paulo-post-Fut. τετύψεσθαι.

† Ab εἶμι sum, quod vide infrà, § 80 (a.)

PARTICIPIA.

Praesens	τυπτόμενος	-η	-ον.
Praet.-Perf.	τετυμμένος	-η	-ον, G. -ον -ης -ον.
Aor. I.	τυφθεις	-είσα	-εν (vide infra.)
Aor. II.	τυπεις	-είσα	-εν ut Aor. I.
Futurum I.	τυφθησόμενος	-η	-ον, G. -ον -ης -ον.
II.	τυπησόμενος	-η	-ον, G. -ον -ης -ον.
Paulo-post-Fut.	τετυψόμενος	-η	-ον, G. -ον -ης -ον.

Sic declinatur Participium Aoristi I.

Sing.

N.V. τυφθεις	τυφθείσᾱ	τυφθὲν
A. τυφθέντα	τυφθείσᾶν	τυφθὲν
G. τυφθέντος	τυφθείσης	τυφθέντος
D. τυφθέντι	τυφθείσῃ	τυφθέντι.

Dual.

N.A.V. τυφθέντε	τυφθείσα	τυφθέντε
G.D. τυφθέντοιω	τυφθείσαιω	τυφθέντοιω.

Plur.

N.V. τυφθέντες	τυφθείσαι	τυφθέντα
A. τυφθέντᾱς	τυφθείσᾱς	τυφθέντα
G. τυφθέντων	τυφθεισῶν	τυφθέντων
D. τυφθείσι	τυφθείσαις	τυφθείσι.

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE MEDIA ET PASSIVA.

Obs. 1. TEMPORUM OMNIUM quorum prima persona exit in $\mu\alpha\iota$, secundae antiquior forma erat in $\sigma\alpha\iota$. Sic olim in Praesenti ac Futuris ab $\omicron\mu\alpha\iota$ secunda persona fiebat $\epsilon\sigma\alpha\iota$, et ab $\omega\mu\alpha\iota$ in Subjunctivo $\eta\sigma\alpha\iota$; *Iones* tollebant σ , ac deinde *Attici* contrahebant $\epsilon\alpha\iota$ et $\eta\alpha\iota$ in η ; quod, quo Modos facilius distinguerent, in Subjunctivo quidem retinuerunt, in Indicativo autem $\epsilon\iota$ pro η libentius scripserunt; praesertim in his Praesentibus $\beta\omicron\upsilon\lambda\epsilon\iota$ *vis*, $\sigma\epsilon\iota$ *puicus*; in Futuro $\delta\upsilon\psi\epsilon\iota$ ab $\delta\omicron\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$ *video*; et in omnibus Futuris circumflexis, ut $\sigma\pi\epsilon\tau\omicron\upsilon\mu\alpha\iota$, $\sigma\pi\epsilon\tau\epsilon\iota$; $\tau\epsilon\lambda\omicron\upsilon\mu\alpha\iota$, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota$.

Obs. 2. Simili modo Temporum, quorum prima persona exit in $\delta\omicron\mu\eta\iota$ vel $\delta\mu\eta\iota$, olim secunda erat illi $\epsilon\sigma\omicron$, huic $\alpha\sigma\omicron$; *Iones* tollebant σ , et deinde *Attici* contrahebant $\epsilon\omicron$ in $\omicron\upsilon$, $\alpha\omicron$ in ω ; sic Imperf. $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\tau\omicron\delta\mu\eta\iota$, - $\epsilon\sigma\omicron$, *Ion.* - $\epsilon\omicron$, *Att.* - $\omicron\upsilon$; Aor. I. Med. $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\delta\mu\eta\iota$, - $\alpha\sigma\omicron$, *Ion.* - $\alpha\omega$, *Att.* - ω . Idem quoque factum est in Imperativo; sic $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon\sigma\omicron$, - $\epsilon\omicron$, - $\omicron\upsilon$. Quod si ϵ praecedat $\epsilon\alpha\iota$ vel $\epsilon\omicron$, *Ionice* saepius ejicitur; sic $\phi\iota\lambda\epsilon\alpha\iota$, *Ion.* pro $\phi\iota\lambda\epsilon\epsilon\alpha\iota$; $\phi\iota\lambda\epsilon\omicron$ pro $\phi\iota\lambda\epsilon\epsilon\omicron$. Deinde $\epsilon\omicron$ apud *Homerum* nonnunquam producit in $\epsilon\iota\omicron$, ut $\acute{\epsilon}\rho\epsilon\iota\omicron$, $\sigma\pi\epsilon\iota\omicron$.

Obs. 3. In primâ personâ Plurali *Poëtae* pro $\mu\epsilon\theta\alpha$ saepè ponunt antiquiorem formam $\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$; ut $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$ pro - $\mu\epsilon\theta\alpha$.

Obs. 4. In tertiâ personâ Plur. pro ν , ante $\tau\omicron$, *Iones* ponunt a , mutatâ etiam \omicron vel a vel ϵ , si præcedat, in ϵ , ut $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\lambda\alpha\tau\omicron$ pro $\tau\upsilon\pi\tau\alpha\upsilon\tau\omicron$; $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\epsilon\alpha\tau\omicron$ pro $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\omicron\tau\omicron$; $\epsilon\delta\upsilon\alpha\epsilon\alpha\tau\omicron$ pro $\epsilon\delta\upsilon\alpha\upsilon\tau\omicron$; $\epsilon\kappa\epsilon\alpha\tau\omicron$ pro $\epsilon\kappa\epsilon\upsilon\tau\omicron$. Pro terminatione $\alpha\upsilon\tau\alpha$ vel $\epsilon\upsilon\tau\alpha$ ponunt etiam $\epsilon\alpha\tau\alpha$; ut $\pi\epsilon\pi\tau\epsilon\alpha\tau\alpha$ pro $\pi\epsilon\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$, $\kappa\epsilon\alpha\tau\alpha$ pro $\kappa\epsilon\iota\tau\alpha$.

Obs. 5. Anomalum PERFECTUM MEDIUM $\omicron\delta\alpha$ novi, sic inflectitur: Sing. $\omicron\delta\alpha$, $\omicron\sigma\theta\alpha$, (rar. $\omicron\delta\alpha\varsigma$), $\omicron\delta\epsilon$. Du. $\iota\sigma\tau\omicron\nu$, $\iota\sigma\tau\omicron\nu$. Pl. $\iota\sigma\mu\epsilon\upsilon$, (*Ion.* $\iota\delta\mu\epsilon\upsilon$), $\iota\sigma\tau\epsilon$, $\iota\sigma\alpha\varsigma$.

In Plur. reperiuntur $\omicron\delta\alpha\mu\epsilon\upsilon$, $\omicron\delta\alpha\tau\epsilon$, $\omicron\delta\alpha\varsigma$ sed ferè tantum apud *Recent.* Modi reliqui sunt $\iota\sigma\theta\iota$, $\epsilon\iota\delta\omega$, $\epsilon\iota\delta\epsilon\iota\eta\eta$, $\epsilon\iota\delta\epsilon\upsilon\alpha\iota$, et Participium $\epsilon\iota\delta\delta\omicron\varsigma$. Conf. $\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$ ab $\epsilon\iota\kappa\alpha$. Vid. § 68. Obs. 2. Hinc PLUPERFECTUM $\eta\delta\epsilon\upsilon$ (*Ep.* $\eta\epsilon\iota\delta\epsilon\upsilon$) *novam*, quod sic inflectitur;

S. $\eta\delta\epsilon\upsilon$ Att. $\eta\delta\eta$	D. $\eta\delta\epsilon\iota\tau\eta\eta$ et $\eta\delta\sigma\tau\eta\eta$ $\eta\delta\epsilon\iota\tau\eta\eta$ et $\eta\delta\sigma\tau\eta\eta$	P. $\eta\delta\epsilon\mu\epsilon\upsilon$ et $\eta\delta\mu\epsilon\upsilon$ $\eta\delta\epsilon\iota\tau\epsilon$ et $\eta\delta\sigma\tau\epsilon$ $\eta\delta\epsilon\sigma\alpha\upsilon$ et $\eta\delta\sigma\alpha\upsilon$.
$\eta\delta\epsilon\iota\varsigma$ $\eta\delta\eta\varsigma$ § 72. Obs. 1.		
$\eta\delta\epsilon\iota$ $\eta\delta\eta$, et $\epsilon\iota\upsilon$		

Perf. Med. $\epsilon\iota\kappa\alpha$ *Epicè* facit in Duali $\epsilon\iota\kappa\tau\omicron\nu$ pro $\epsilon\iota\kappa\alpha\tau\omicron\nu$ (vid. infr. p. 103, § 83) et Pluperfectum in Sing. $\eta\iota\kappa\tau\omicron$ (*Atticè*), vel $\epsilon\iota\kappa\tau\omicron$, et in Duali $\epsilon\iota\kappa\tau\eta\eta$.

Obs. 6. AORISTUM PRIMUM MEDIUM *Epicè* interdum mutat a in ϵ in penultimâ; ut $\epsilon\beta\eta\sigma\epsilon\tau\omicron$ pro $\alpha\tau\omicron$, Imperat. $\beta\eta\sigma\epsilon\sigma$ pro $\alpha\omicron$.

Obs. 7. PERFECTUM PASSIVUM in reliquis Conjugationibus sic inflectitur:

2. Conj. $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$	$\epsilon\zeta\alpha\iota$	$\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$	$\epsilon\gamma\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$\epsilon\chi\theta\omicron\nu$	$\epsilon\chi\theta\omicron\nu$, k. t. l.
3. Conj. $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$	$\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$	$\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$	$\epsilon\iota\sigma\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$\epsilon\iota\sigma\theta\omicron\nu$	$\epsilon\iota\sigma\theta\omicron\nu$, k. t. l.
4. Conj. $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\mu\alpha\iota$	$\alpha\rho\sigma\alpha\iota$	$\alpha\rho\tau\alpha\iota$	$\alpha\rho\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$\alpha\rho\theta\omicron\nu$	$\alpha\rho\theta\omicron\nu$, k. t. l.
5. Conj. $\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\upsilon\mu\alpha\iota$	$\alpha\upsilon\sigma\alpha\iota$	$\alpha\upsilon\tau\alpha\iota$	$\alpha\upsilon\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$\alpha\upsilon\sigma\theta\omicron\nu$	$\alpha\upsilon\sigma\theta\omicron\nu$, k. t. l.

Imperat. $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\zeta\omicron$	$\epsilon\chi\theta\omega$:	$\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\sigma\omicron$	$\alpha\rho\theta\omega$:
$\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\omicron$	$\epsilon\iota\sigma\theta\omega$:	$\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\upsilon\sigma\omicron$	$\alpha\upsilon\sigma\theta\omega$.

Anomalum Perfectum $\eta\mu\alpha\iota$ *sedeo* in tertiâ Singulari facit $\eta\sigma\tau\alpha\iota$ (sed in composito $\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\tau\alpha\iota$); Pluperfectum $\eta\mu\eta\eta$ facit $\eta\sigma\tau\omicron$ (in composito $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\sigma\tau\omicron$ et $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\sigma\tau\omicron$).

Obs. 8. Perfecti et Pluperfecti Passivi tertia Pluralis ritè formatur a tertiâ Singulari, inserendo ν ante $\tau\alpha\iota$ vel $\tau\omicron$, ut $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\tau\alpha\iota$, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\tau\alpha\iota$; $\epsilon\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\tau\omicron$, $\epsilon\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\tau\omicron$. Quòd si $\tau\alpha\iota$ vel $\tau\omicron$ sit impurum, ne plures consonantes concurrant (p. 135. § 6.), circumlocutio fit per Participium et $\epsilon\iota\sigma\iota$ seu $\eta\sigma\alpha\upsilon$. *Iones* verò, eidem incommode alitè medentes, more suo pro consonante ν ante $\tau\alpha\iota$ vel $\tau\omicron$ ponunt vocalem a , tenui simul præeunte in aspiratâ mutata, et σ in θ , aliquando in δ ; sic

a $\tau\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\alpha\iota$ fit $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ pro $\tau\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\alpha\iota$,	<i>Ion.</i> $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha\tau\alpha\iota$
$\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$ $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\gamma\acute{\mu}\epsilon\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$,	$\lambda\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\chi\alpha\tau\alpha\iota$
$\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\acute{\mu}\epsilon\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$,	$\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\beta\alpha\tau\alpha\iota$
$\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\sigma\acute{\mu}\epsilon\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ $\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\sigma\tau\alpha\iota$,	$\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\delta\alpha\tau\alpha\iota$.

Praeterea si vocalis longa vel diphthongus præcedat, *Ionicè* corripitur; ut $\kappa\epsilon\kappa\omicron\sigma\mu\acute{\epsilon}\alpha\tau\alpha$ pro $\kappa\epsilon\kappa\omicron\delta\sigma\mu\eta\tau\alpha\iota$, $\tau\epsilon\theta\acute{\epsilon}\alpha\tau\alpha$ pro $\tau\epsilon\theta\epsilon\iota\tau\alpha\iota$. Conf. Obs. 4.

Obs. 9. AORISTI PASSIVI tertia persona Pluralis apud *Poëtâs* interdum exit in $\epsilon\upsilon$ pro $\eta\sigma\alpha\upsilon$, ut $\epsilon\kappa\rho\upsilon\phi\theta\epsilon\upsilon$ pro $\epsilon\kappa\rho\upsilon\phi\theta\eta\sigma\alpha\upsilon$.

Obs. 10. IMPERATIVI Aoristum Primum Passivum formatur in $\tau\iota$ pro $\theta\iota$, ut $\tau\upsilon\phi\theta\eta\tau\iota$ pro $\tau\upsilon\phi\theta\eta\theta\iota$, ex euphoniae lege. Vid. Infra, p. 134, § 2. Obs. 2.

Obs. 11. SUBJUNCTIVI in Aoristis Passivis *Iones*, quod solent, circumflexam syllabam resolvunt inserendo ε; sic τυφῶ, -ῆς, -ῆ fit τυφθέω, -έrs, -έrs, κ.τ.λ.

Obs. 12. Quaedam verba, secundum quintam Conjugationem inflexa, formant Perfectum SUBJUNCTIVI ET OPTATIVI sine circumlocutione; ut κτάσμαι *acquirō*, P.P. κέκτημαι, Subj. κεκτῶμαι, Opt. κεκτῆμην; sic

* βλάω, βάλλω *ocio*, P.P. βέβλημαι, Subj. βεβλώμαι;
καλέω *voco*, P.P. κέκλημαι, Opt. κεκλήμην, -ρο, -ρητο;
* μνῶω *memoro*, P.P. μέμνημαι, Subj. μεμνώμαι, Opt. μεμνήμην,
* τμῶω, τέμνω *seco*, P.P. τέτμημαι, Subj. τετμῶμαι. [vel μεμνέμην;

Obs. 13. INFINITIVI Aorista Passiva *Epicè* exeunt in ἦμεναι, *Doricè* in ἦμεν, aliquando ην, pro ἦναι; ut, φανῆμεναι, φανῆμεν pro φανῆναι; μεθύσθην pro μεθύσθηναι.

Obs. 14. VERBA DEPONENTIA.

αἰδέομαι *verecundor*
αἰνίζομαι *admiror*
αἰνίσσομαι *aenigma do*
αἰσθάνομαι *sentio*
αἰτιδομαι *accuso*
ἀκέομαι *medeor*
ἀκροάομαι *audio*
ἀλάομαι *erro*
ἀλέομαι } *vito*
ἀλέομαι } *vito*
ἄλθομαι *sanus fio*
ἄλλομαι *salio*
ἀναίνομαι *recuso*
ἀπεχθάνομαι *invisus sum*
ἀποκρίνομαι *respondeo*
ἀρῶμαι *precor*
ἀρνέομαι *nego*
ἀσῶμαι *nauseo*
ἀσπάζομαι *saluto*
ἐχθόμαι *oneror*
βιάζομαι *violō*
βοῶλομαι *volo*
βρῦχάομαι *rugio*
γείνομαι } *nascor*
γίγνομαι } *nascor*
δεδίσσομαι *terreo*
δέρκομαι *video*
δέχομαι *accipio*
διανοέομαι *meditor*
ἐπαυρίσκομαι *frigor*

ἐπίσταμαι *scio*
ἐπομαι *sequor*
ἐργάζομαι *operor*
ἐρέπτομαι *edo*
ἐρομαι *interrogo*
ἐρχομαι *eo*
εὐχόμαι *precor*
ἡγέομαι *duco*
ἡμαι *sedeo*
ἡσῶμαι *vincor*
θεῶμαι *specto*
θέρομαι *calefacio*
ἰδομαι *sano*
ἰκνέομαι *venio*
ἰλάσκομαι *placo*
καθέζομαι *sedeo*
*κατατροίκομαι vel -ίζομαι *impune irrideo*
καυχάομαι *glorior*
κείμαι Perf. *jaceo*
κέλομαι *jubeo*
κῆδομαι *curo*
κτάομαι *obtineo*
λίλαλομαι *cupio*
λίσσομαι *oro*
μαίνομαι *insanio*
μαίομαι } *peto*
μάομαι } *peto*
μάχομαι *pugno*
μείρομαι *sortior*

μέμφομαι *culpro*
μηκδομαι *tuigio*
μνῶμαι *recordor*
μῦκδομαι *tuigio*
νίσσομαι *eo*
ὀδύρομαι *lamentor*
*ὀδύσσομαι *odi*
οἶομαι, οἶμαι *puto*
ὀσφραίνομαι *odoror*
πατέομαι *gusto*
πένομαι *laboro*
πέτομαι *volo*
πεύθομαι } *sciscitor*
πυνθάνομαι } *sciscitor*
ῥῶομαι *libero*
ῥῶομαι *ruo*
σέβομαι *revereor*
σεβάσομαι *metuo*
σίνομαι, σινέομαι *laedo*
σκέπτομαι *considero*
στέρομαι *privo*
στεύμαι Ep. *promitto*
τιτύσκομαι *struo*
ὕπισχνέομαι *promitto*
φείδομαι *parco*
φθέγγομαι *sono*
χάζομαι *recedo*
χρῶομαι *utor*
χῶομαι *irascor*
ὠνέομαι *esto*

§ 44. PARADIGMA VERBORUM CONTRACTORUM.

Verba quae desinunt in *άω, έω, όω* in Praesenti et Imperfecto contrahuntur : ut,
τιμάω -ά, honoro; φιλέω -ά, amo; χρυσάω -ά, inaurō.

VOX ACTIVA.

MODUS INDICATIVUS.

Sing.			Dual.			Plur.		
1. <i>τιμάω,</i>	<i>ά</i>	<i>άεις, άς</i>	<i>άει, ά</i>	<i>άε, ά</i>	<i>άο, ά</i>	<i>άε, ά</i>	<i>άου, ά</i>	
2. <i>φιλέω,</i>	<i>ά</i>	<i>έεις, εις</i>	<i>έει, ει</i>	<i>έε, ει, τον</i>	<i>-τον</i>	<i>έε, ει, τε</i>	<i>έου, ά</i>	<i>σι.</i>
3. <i>χρυσάω,</i>	<i>ά</i>	<i>όεις, όις</i>	<i>όει, όι</i>	<i>όε, όι</i>	<i>όο, όι</i>	<i>όε, όι</i>	<i>όου, όι</i>	

Sing.			Dual.			Plur.		
1. <i>ἐτίμαον,</i>	<i>ων</i>	<i>ας, ας</i>	<i>αε, α</i>	<i>αέ, ά</i>	<i>άο, ά</i>	<i>άε, ά</i>	<i>αον, ων</i>	
2. <i>ἐφίλειον,</i>	<i>ουν</i>	<i>εις, εις</i>	<i>εε, ει</i>	<i>εέ, ει, την</i>	<i>-την</i>	<i>έε, ει, τε</i>	<i>εον, ουν</i>	
3. <i>ἐχρυσουν,</i>	<i>ουν</i>	<i>οες, ους</i>	<i>οε, ου</i>	<i>οέ, ού</i>	<i>όο, όι</i>	<i>όε, όι</i>	<i>οον, ουν.</i>	

IMPERATIVUS.

Sing.			Dual.			Plur.		
1. <i>τίμαε,</i>	<i>α</i>	<i>αέ, ά</i>	<i>αέ, ά</i>	<i>άε, ά</i>	<i>άέ, ά</i>	<i>αόν, άν</i>		
2. <i>φίλαε,</i>	<i>ει</i>	<i>έε, ει, τω</i>	<i>έε, ει, των</i>	<i>έε, ει, τε</i>	<i>έέ, ει, τωσαν, et</i>	<i>έόν, ούν, των</i>		
3. <i>χρύσσε,</i>	<i>ου</i>	<i>οέ, ού</i>	<i>οέ, ού</i>	<i>όέ, όι</i>	<i>όέ, ού</i>	<i>οόν, ούν.</i>		

SUBJUNCTIVUS.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
1. τιμάω, ᾧ	ἀης, ᾗς	ἀη, ῥ̄	ἀη, ᾧ	ἀη, ᾧ	ἀω, ᾧ
2. φιλέω, ᾧ	έης, ῥ̄ς	έη, ῥ̄	έη, τον	έη, ῥ̄, τε	έω, ᾧ, σι.
3. χρυσόω, ᾧ	όης, οῖς	όη, οἱ	όη, ᾧ	όη, ᾧ	όω, ᾧ

OPTATIVUS.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
1. τιμάοιμι, ᾧ	δοις, ᾧς	δοι, ᾧ	αοί, ᾧ	δοι, ᾧ	δοι, ᾧ
2. φιλέοιμι, οἱ, μι	έοις, οῖς	έοι, οἱ	εοί, οἱ, την	έοι, οἱ, τε	έοι, οἱ, εν.
3. χρυσόοιμι, οἱ	όοις, οῖς	όοι, οἱ	οοί, οἱ	όοι, οἱ	όοι, οἱ

Obs. Altera est forma Optativi in *έην, όην*, eaque frequentior apud *Atticos*; unde *Attica* nuncupatur; sed apud *Ionicos* et *Doricos* scriptores etiam reperitur: ut 1. *τιμάέην, -ης, -η*; 2. *φιλεόην, -ης, -η*; 3. *χρυσόέην, -ης, -η*, κ. τ. λ. Hinc in primâ personâ Plurali (*ζώημεν* =) *{έημεν, apud Sophoclem, a ζάω vivo.*

INFINITIVUS.

<i>Sing.</i>		<i>Plur.</i>	
1. τιμάειν, ᾧν	τιμάων, ᾧν	τιμάοντα, ᾧσα	τιμάον, ᾧν
2. φιλέειν, εῖν	φιλέων, ᾧν	φιλέοντα, οὔσα	φιλέον, οὖν
3. χρυσόειν, οὔν	χρυσόων, ᾧν	χρυσόοντα, οὔσα	χρυσόον, οὖν.

PARTICIPIIUM.

VOX MEDIA ET PASSIVA.

INDICATIVUS.

Praesens.

	<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plur.</i>		
	1. τιμάω, ὦ	2. φιλῶ, σὺ, μαι	3. χρυσόω, αὐ	ἀγῇ, ᾗ	δέε, ᾧ	ἀό, ὧ	δέε, ᾧ	δόν, ὧν	έον, οῦν, ται.
	έγῃ, ᾗ†	έγῃ, ᾗ†	έγῃ, οἱ	έε, εἰ, ται	έε, εἰ, σθον	-σθον	έε, εἰ, σθε	δόν, οῦν, ται.	
				δέε, σὺ	δέε, σὺ		δέε, σὺ	δόν, οῦν	

Imperfectum.

	<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plur.</i>		
	1. ἐτιμάω, ὦ	2. ἐφιλῶ, σὺ, μιν	3. ἐχρυσόω, σὺ	δόν, ὧ	δέε, ᾧ	ἀό, ὧ	δέε, ᾧ	δόν, ὧν	έον, οῦν, ται.
	έον, σὺ	έον, σὺ	έον, σὺ	έε, εἰ, το	έε, εἰ, σθον	-σθον	έε, εἰ, σθε	δόν, οῦν, ται.	
	δόν, σὺ	δόν, σὺ	δόν, σὺ	δέε, σὺ	δέε, σὺ		δέε, σὺ	δόν, οῦν	

IMPERATIVUS.

	<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plur.</i>		
	1. τιμάων, ὦ	2. φιλῶν, σὺ	3. χρυσῶν, σὺ	ἀέ, ἀ	δέε, ᾧ	δέε, ᾧ	ἀέ, ἀ	δέε, ᾧ	έε, εἰ, σθων, et σθων.
	έε, εἰ, σθω	έε, εἰ, σθω	έε, εἰ, σθω	έε, εἰ, σθων	έε, εἰ, σθων	-σθων	έε, εἰ, σθων	έε, εἰ, σθων, et σθων.	
	οέ, σὺ	οέ, σὺ	οέ, σὺ	οέ, σὺ	οέ, σὺ		οέ, σὺ	οέ, σὺ	

† Vel φιλῶ.

SUBJUNCTIVUS.

		<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
1. τιμάω, ᾶ,	ἀη, ᾱ	ἀη, ᾱ	ἀη, ᾱ	ἀη, ᾱ	ἀη, ᾱ	ἀη, ᾱ	ἀων, ᾶν
2. φιλέω, ᾶ, μαι	ἐη, ῆ, ται	ἐη, ῆ, ται	ἐη, ῆ, ται	ἐη, ῆ, ται	ἐη, ῆ, ται	ἐη, ῆ, ται	ἐων, ᾶν, ται.
3. χρυσόω, ᾶ	όη, οῖ	όη, ᾶ	όη, ᾶ	όη, ᾶ	όη, ᾶ	όη, ᾶ	όων, ᾶν

OPTATIVUS.

		<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
1. τιμάοι, ᾶ	δοι, ᾶ	δοι, ᾶ	δοι, ᾶ	δοι, ᾶ	δοι, ᾶ	δοι, ᾶ	δων, ᾶν
2. φιλεοί, οί, μην	έοι, οῖ, ο	έοι, οῖ, ο	έοι, οῖ, ο	έοι, οῖ, σθην	έοι, οῖ, σθην	έοι, οῖ, σθην	έων, οῖν, το.
3. χρυσοοί, οί	δοι, οῖ	δοι, οῖ	δοι, οῖ	δοι, οῖ	δοι, οῖ	δοι, οῖ	δων, οῖν

INFINITIVUS.

1. τιμάει, ᾶ
2. φιλέει, εῖ, σθαι.
3. χρυσόει, οῖ

PARTICIPIVM.

1. τιμάόμενος, ᾶ
2. φιλεόμενος, ού, μένος
3. χρυσοόμενος, ού

- αό, ᾶ
- έό, ού, μένον.
- οό, ού

DIALECTI VERBORUM CONTRACTORUM.

Obs. 1. Verborum in *ᾠω*, *ἔω*, *ὄω* formā contractā *Attici* semper utuntur, nisi in dissyllabis in *ἔω*, quae nullam ferè contractionem admittunt, praeter ei, quae semper fit pro *εἰ* vel *εε*; sic a *πλέω* *ναύιγο*, dicunt *Attici* semper *πλεῖ* et *ἔπλει*, non autem *πλώ*, *πλούμεν*, *πλοῦσι* sed *πλέω*, *πλέομεν*, *πλέουσι*. Ceterae Dialecti partim communem contrahendi normam sequuntur, partim novis varietatibus indulgent.

Obs. 2. VERBA IN *ᾠω*.

Iones resolvunt *η* contractam in *εε*, ut *χρηται* in *χρέεται*; et *ω* contractam in *εω*, ut *χρῶνται* in *χρέωνται* (Conf. p. 51. Obs. 9.); unde interdum etiam in aliis formis declinantur haec verba tanquam verba in *ἔω*; sic in OPTATIVO *ἔρωτοη* pro *-ῶη*.

contrahunt *εο* et *εου* (pro *αο* et *αου*) in *ευ*; ut *εἰρώτεον*, pro *-αον*, *εἰρώτευν*; *γελέουσα*, pro *-δουσα*, *γελεύσα*. Conf. Obs. 3.

Dores contrahunt *αε* et *αει* in *η* (pro *α*); ut *τιμέετε*, *-ῆτε*; *ὀρᾶειν*, *-ῆν*: quod etiam *Attici* sequuntur in quibusdam verbis; viz.

<i>διψᾶω</i> sitio	<i>πεινᾶω</i> esurio	<i>χρόσομαι</i> ulor
<i>ζᾶω</i> vivo	<i>σμάω</i> abstergo	<i>ψᾶω</i> tergo
<i>κνᾶω</i> scalpo	<i>χρᾶω</i> oraculum edo	<i>ἱμᾶω</i> haurio, Inf. <i>-ῆν</i> .

sic *ζῶ*, *ζῆς*, *ζῆ*, *ζήτον*, *ζήτε*: quibus accedant nonnullae formae Duales, viz. *προσαυδήτην*, *συλήτην*, *συναυτήτην*, *φοιτήτην*, pro *-άτην*. Conf. τῇ accipe, quasi a **τάω*, apud *Homerum*.

Aeoles contrahunt *αο* et *αου* in *ᾱ* (pro *ω*), ut *πεινᾶομεν* in *-ᾱμες*, *πεινᾶουσι* in *-ᾱντι*.

Epica lingua saepiùs *ᾱ* contractam extendit in *ᾱᾱ*, vel *ᾱᾱ*, et *ω* in *οω* vel *ωω*; sic *ὄρᾱς*, fit *ὄρᾱς*, *μενοινᾱ* fit *μενοινᾱᾱ*; *ναιετᾱσκον* (contr. ex *ναιετᾱεσκον*, Conf. p. 72. Obs. 10.) fit *ναιετᾱασκον*; *ὄρᾱ* fit *ὄρᾱω*, *δρᾱσι* fit *δρᾱωσι* (Conf. *φῶς lux* *φῶς*, et *Poëticè* *φῶς*): interdum post *ω* contractam inserit *ο*, et *ω* vertit in *ωοι*: sic *ἡβᾱντα* fit *ἡβᾱόντα*; *ἡβᾱμι* fit *ἡβᾱοιμι*.

pro Infinitivo *ᾱν* ponit *ἡμεναι*; ut *γοῆμεναι* pro *γοᾶν*.

Apud *recentiores*, et in *Novo Testamento* legitur secunda persona Praesentis Medii, et Passivi in *ᾱσαι* pro *ᾱ*, sic *καυχᾱσαι*, *ὀδυνᾱσαι* pro *καυχᾶ*, *ὀδυνᾶ*.

Obs. 3. VERBA IN *ἔω*.

Iones *ε*, sequente alterā Vocali, producunt in *ει*; ut *φιλέω* in *φιλείω*, *τελέει* in *τελείει*.

ε ante *εαι* vel *εο*, in secundā personā Singulari Mediae et Passivae Vocis saepiùs elidunt; ut *μυθεῖαι* pro *μυθέεαι*, *φοβέο* pro *φοβέεο*. (Conf. § 43. Obs. 1, et 2.) *αἰτεο* Imper. pro *αἰτέεο* = *έου* = *οῦ*.

contrahunt *εο* et *εου* in *ευ* (pro *ου*); sic *φιλέομεν*, *-εῦμεν*, *φιλέου*, *-εῦ*.

Dores in INFINITIVO ponunt *έειν* vel *ῆν* pro *εῖν*; ut *ποιέειν* pro *ποιεῖν*; *φιλήν* pro *φιλεῖν*. Conf. § 43. Obs. 11.

Epica lingua nonnunquam in DUALI ponit *ῆτην* pro *είτην*; ut *ἁπειλήτην* pro *ἡπειλείτην*.

pro INFINITIVO *εῖν* ponit *ἡμεναι*, et aliquando *ῆναι*; ut *φορήμεναι* et *φορήναι* pro *φορεῖν*. Conf. ibid.

Obs. 4. VERBA IN ω .

Iones saepe contrahunt $\omega\omega$ et $\omega\omega$ in $\epsilon\upsilon$ (pro $\omega\upsilon$); ut *στεφανόονται*, *-εύνται*, *δικαίουνσι*, *-εὔσι*.

Epica lingua vel ω producit in ω ; ut *ἰδρώω* pro *ἰδρώω*; vel pro contractione $\omega\upsilon$ sumit $\omega\omega$, et pro $\omega\iota$, $\omega\phi$, quo fit ut huiusmodi verba eandem quam verba in $\acute{\alpha}\omega$ speciem induant (Conf. suprā, Obs. 2.), ut *ἄρῶσι* pro *ἄρῶσι*, *δηῶεν* pro *δηῶεν*.

Communis tertia Pluralis IMPERFECTI in $\omega\upsilon\sigma\alpha\upsilon$ pro $\omega\upsilon\upsilon$ vide § 42. Obs. 1.

Obs. 5. Duo verba, *βρύδω rigeo*, et (*Ionica* vox) *ἰδρώω sudo*, contrahunt $\omega\omega$ et $\omega\epsilon\iota$ in ω (pro $\omega\upsilon$), et $\acute{\alpha}\eta$ in $\acute{\alpha}$ (pro $\acute{\alpha}\iota$): sic Imperf. *ἐπρίγουν*, *-ων*, Infin. *βρύδεν*, *-ών* pro *-ών*, Optat. *ἰδρώην* pro *-ών*.

CONJUGATIONES VERBORUM IN ω .

§ 45. CONJUGATIONES Verborum in ω sunt quinque, quae dignoscuntur per litteram Characteristicam.

Littera Characteristica est ea littera Praesentis quae praecedit ω : sed in $\pi\tau$ prior littera est Characteristica.

Obs. 1. Nempe littera τ posterius in radicem inserta est. Idem factum est in duobus verbis, quae exeunt in $\kappa\tau$; viz. *πέκτω* vel *-έω Att.*, *πείκω Ep.* *πέκω*, *como*, F. *πέξω*; *τίκτω*, **τέκω*, *pario*, F. *τέξω*, et *-ομαι*. A. 2. *ἔτεκον*. Sic etiam in verbis exeuntibus in $\kappa\nu$, $\mu\nu$, littera ν posterius inserta est: Vide *δάκνω*, *κάμνω*, *τέμνω*, apud Verba Anomala; et Conf. infrā, Obs. 2.

Tres priores Conjugationes habent MUTAS Characteristicas;

Prima $\pi\beta\phi$ cum $\pi\tau$ hoc est, b sonos, (Labiales.)

Secunda $\kappa\gamma\chi$ cum $\sigma\sigma\tau\tau$ — — c sonos, (Gutturales.)

Tertia $\tau\delta\theta$ cum ζ — — d sonos, (Linguales.)

Quarta, LIQUIDAS $\lambda\mu\nu\rho$;

Quinta, VOALES et DIPHTHONGOS.

Quinta Conjugatio duplex est;

1. Contracta, quae Vocales *a, e, o*, habet Characteristicas;
2. Non-contracta, quae quamvis aliam Vocale vel Diphthongum habet Characteristicam.

Obs. 2. Binae $\sigma\sigma$, pro quibus *recentioris Atticismi* sunt $\tau\tau$, primitivae non sunt, et singularum κ , γ , vel χ locum occupaverunt; sic *φρίσσω horreo* primitus erat **φρίκω*: *τάσσω ordino*, **τάδω*, *ταράσσω turbo*, **ταράχω*. Similiter duplex ζ locum occupavit simplicis δ , et aliquando γ (quo fit, ut interdum ad secundam Conjugationem pertineat); sic *φράζω dico*, primitus **φράδω*, *κράζω clamo*, **κράδω*. Conf. § 1. Obs. 1; § 70. (b); et § 47. (c) 1. 2.

§ 46. SPECIMEN TEMPORUM PRIMARIORUM IN
CONJUGATIONE.

PRIMA.		F. ψω	P.A. φα	P.P. μαι, μμαι.
π.	τέρπω <i>delecto</i>	τέρψω	τέτερφα	τέτερμαι
β.	λείβω <i>libo</i>	λείψω	λέλειφα	λέλειμμαι
φ.	γράφω <i>scribo</i>	γράψω	γέγραφα	γέγραμμαι
πτ.	τύπτω <i>verbero</i>	τύψω	τέτῡφα	τέτυμμαι.
SECUNDA.		F. ξω.	P.A. χα.	P.P. γμαι.
κ.	πλέκω <i>plico</i>	πλέξω	πέπλεχα	πέπλεγμαι
γ.	λέγω <i>dico</i>	λέξω	*λέλεχα	λέλεγμαι
χ.	βρέχω <i>rigo</i>	βρέξω	βέβρεχα	βέβρεγμαι
σσ.	τάσσω	τάξω	τέταχα	τέταγμαι.
ττ.	τάττω } <i>ordino</i>			
TERTIA.		F. σω.	P.A. κα.	P.P. σμαι.
τ.	ἀνῡτω <i>perficio</i>	ἀνῡσω	ἤνῡκα	ἤνυσμαι
δ.	ἐρείδω <i>firmiter</i>	ἐρείσω	ἤρεικα	ἤρεισμαι
θ.	πείθω <i>persuadeo</i>	πείσω	πέπεικα	πέπεισμαι
ζ.	φράζω <i>dico</i>	φράσω	πέφρακα	πέφρασμαι.
QUARTA.		F. ᾠ.	P.A. κα.	P.P. μαι.
λ.	ἀγγέλλω <i>nuntio</i>	ἀγγελῶ	ἤγγελκα	ἤγγελμαι
μ.	νέμω <i>distribuo</i>	νεμῶ	νενέμηκα	νενέμημαι
ν.	κρίνω <i>judico</i>	κρίνῶ	κέκρικα†	κέκρίμαι
ρ.	σπείρω <i>semo</i>	σπερῶ	*ἔσπαρκα†	ἔσπαρμαι†.
QUINTA.		F. σω.	P.A. κα.	P.P. μαι.
λω.	τίω† <i>honoro</i>	τίσω	τέτικα	τέτιμαι
αύω.	παύω <i>sisto</i>	παύσω	*πέπαυκα	πέπαυμαι
άω.	τιμάω -ᾠ <i>honoro</i>	τιμήσω	τετίμηκα	τετίμημαι
έω.	φιλέω -ᾠ <i>amo</i>	φιλήσω	πεφίληκα	πεφίλημαι
όω.	χρυσόω -ᾠ <i>inauro</i>	χρυσώσω	κεχρύσωκα	κεχρύσμαι.

Verba quae habent Mutam Characteristicam, vocantur Muta; quae habent Liquidam, Liquida; quae Vocalem vel Diphthongum, Pura; quod contra, cetera Impura nuncupantur.

|| Vide § 58. Obs. 3.

† Vide § 53. Obs. 2.

‡ Vox Poëtica.

§ 47. EXCEPTIONES.

(a) In PRIMA Conjugatione.

Verbum *πίπτω*, per Syncopen pro *πιπέτω*, a **πέτω*, cum syllabâ † præfixâ πι, sequitur Conjugationem radices suae; unde Fut. *πεσούμαι*. § 56. Obs. 1.

(b) In SECUNDA Conjugatione.

Quaedam verba in *σω, ττω*, etsi, Characteristicas habent secundae Conjugationis, tertiam tamen sequuntur; ut *ἐρέσω remigo, -έσω, ἥρεκα*. Sic

<i>ἀφάσσω contrecto</i>	-άσω, ἤφασα	<i>πάσσω inspergo</i>	-άσω, πέπῳκα
<i>βλήττω mei exprimo</i>	-ίσω, βέβλικα	<i>πλάσσω fingo</i>	-άσω, πέπλῳκα
<i>ιμάσσω verbero</i>	-άσω	<i>πίττω pinso</i>	-ίσω, ἐπῳκα

ἀφύσσω haurio, -ξω, sed A. 1. *ἤφυσα. νάσσω aequo, -ξω*, sed P.-P. *νένασμαι. κορύσσω galeâ armo, -ξω*, sed A. 1. M. *ἐκορύσαμην. Conf. § 61. Obs. 2.*

(c) In TERTIA Conjugatione.

1. Nonnulla in ζω (praesertim verba, quae soni emittendi notionem habent et plerumque *Poëtica*), etsi, tertiae Conjugationis Characteristicam, prae se ferunt, pertinent ad secundam, prout ζ nata est ex γ, χ; et *Dorice* omnia Verba in ζω cum ξ conjugantur; ut *αἰδέζω lugeo, -ξω. Sic*

<i>ἀλαλάζω clamo</i>	-ξομαι	<i>ἰβέζω exclamo</i>	(-ξω)	<i>πολεμίζω bello</i>	-ξω
<i>ἀλαπάζω spolio</i>	-ξω	<i>κοίζω grunnio</i>	-ξω	<i>ρέζω facio</i>	-ξω
<i>ἀτύζω terreo</i>	-ξω	<i>κράζω clamo</i>	(-ξω)	<i>ῥυστάζω traho</i>	(-ξω)
<i>αὐδάζω loquor</i>	-ξω	<i>κρώζω crocito</i>	(-ξω)	<i>σίζω sibilo</i>	(-ξω)
<i>βάζω loquor</i>	-ξω	<i>μερμηρίζω cogito</i>	-ξω	<i>στάζω stillo</i>	-ξω
<i>βρίζω dormio</i>	-ξω	<i>μύζω musso</i>	(-ξω)	<i>σταλάζω stillo</i>	-ξω
<i>γρίζω grunnio</i>	-ξομαι	<i>ὀδάζω mordeo</i>	-ξω	<i>στενάζω gemo</i>	-ξω
<i>δαίζω divido</i>	-ξω	<i>οἰμώζω gemo</i>	-ξομαι	<i>στίζω pungo</i>	-ξω
<i>ἐγγυαλίζω praebeo</i>	-ξω	<i>ὀλολύζω ululo</i>	-ξομαι	<i>στυφεαλίζω quatio</i>	-ξω
<i>ἐλελίζω clamo</i>	-ξω	<i>ὀτοσύζω ploro</i>	-ξομαι	<i>σφύζω palpiro</i>	-ξω
<i>ἐλελίζω convolvio</i>	-ξω	<i>πελεμίζω moueo</i>	-ξω	<i>φεύζω lamentor</i>	-ξω
<i>ἐναρίζω interficio</i>	-ξω				

2. Pauca etiam in ζω ad ambas Conjugationes pertinent, prout ζ modò ex δ, modò ex γ, χ, nata est: ut *νυστάζω dormito, F. -σω et -ξω. Sic*

<i>ἀρπάζω rapio</i>	F. -σω et -ξω (Dor.)	A. 1. <i>ἤρπασα et ἤρπαξα.</i>
<i>βαστάζω porto</i>	F. -σω, A. 1. <i>ἐβάστασα</i> , sed A. 1. Pass. <i>ἐβαστάχθην.</i>	
<i>παίζω ludo</i>	F. -ξομαι, A. 1. <i>ἐπαίσα et -ξα</i> , P.-P. <i>πέταισμαι et -γμαι.</i>	
<i>πιέζω premo</i>	F. -σω, A. 1. <i>ἐπίεσα</i> , P.-P. <i>πεπίεσμαι et -γμαι.</i>	
<i>σπνρίζω firmo</i>	F. -σω, sed A. 1. <i>ἐσπθριξα</i> , P.-P. <i>ἐσπθριγμαι.</i>	
<i>τρίζω strideo</i>	F. -σω, et -ξω	<i>σπρίζω sibilo, F. -ξω et -σω.</i>

† Quaedam Verba Primitiva in ω, sicut Verba in μ, reduplicationem primae literae cum i, praefixam habent; quae tamen plerumque abjicitur in formatione Temporum; sic

<i>βιβρώσκω</i>	a * <i>βρόω</i>	<i>διδράσκω</i>	a * <i>δρόω</i>	<i>πιπράσκω</i>	a * <i>πρόω</i>
<i>γίγνομαι</i>	a * <i>γένω</i>	<i>μυμνήσκω</i>	a * <i>μνῶω</i>	<i>τιτράω</i>	a * <i>τρώω</i>
<i>γινώσκω</i>	a * <i>γνώω</i>	<i>πιπίσκω</i>	a * <i>πίω</i>	<i>τιτρώσκω</i>	a * <i>τρώω</i>

quae omnia sine reduplicatione conjugantur. Contrà pauca sunt, quae eam retinent; ut *διδάσκω*, a **δῶω*, F. *διδάξω*; *βιβάζω* a **βῶω*, F. *βιβάζω*.

3. Tria in ζω conjugantur tanquam Verba in γγω, prout ζ nata est ex γγ; κλάζω clamo, -γζω, πλάζω errare facio, -γζω, σαλπίζω tubā cano, -γζω.

4. Anomalum σπένδω lido ex Euphoniae lege (p. 135. § 3.) facit F. σπέλω; sic *χάδω (χανδάνω) hio, F. χείσομαι, *πένθω (πόςχω) patior, F. πείσομαι.

(d) In QUARTA Conjugatione.

Futurum antiquius erat in έσω; unde quatuor Verba Poëtica, elisà ε, formant Futurum in σω pro ω; ut

κέλλω navem appello, Fut. κέλω		δρνύω, *δρω excito, δρω
κύρω consequor, — κύρω		φύρω misceo, φύρω;

quibus addi potest *έρω aplo, Fut. έρω, Ion. έρω.

(e) In QUINTA Conjugatione.

1. Quaedam Verba in άω, praesertim ferè omnia quae Vocalem vel p ante άω praeentem habent, conjugantur non per η, sed per α productam; ut άνιδάω molestiā afficio, -άσω; δρδάω facio, δράσω, πορπάω fibulo -άσω. Sic

άγαλλιάω gestio -άσομαι		γηράω senesco -άσομαι		αϊτίδομαι κυτρο -άσομαι
έδάω sino -άσω		*δράω aufugio -άσομαι		άκροδομαι αuidio -άσομαι
θυμιάω suffio -άσω		περάω transeo -άσω		άρδομαι precor -άσομαι
κοπιάω laboro -άσω		φυράω misceo -άσω		θεδομαι video -άσομαι
μειδιδω rideo -άσω		φωράω deprehendo -άσω		ιδάμαι sano -άσομαι.

Adde δρδάω video, Perf. έώρακα; πάδομαι, P.P. πεπάμαι A. 1. M. έπασάμην; θουνάω epulor, -άσω et -ήσω; ποινάω punio, -άσω et -ήσω; πεινάω esurio, vulgò -ήσω, sed apud recentiores interdum -άσω.

Nonnulla etiam sunt, quae α brevem servant; ut χαλάω laxo, -άσω. (Eadem interdum Doricè conjugantur cum ξ, tanquam Verba in ζω; ut γελάω rideo, Fut. γελάξω, A. 1. έγέλαξα. Conf. suprā, c. 1.) Sic

*έλάω agito -άσω		περάω transfero -άσω		άγδομαι admīror -άσομαι
θλάω contundo -άσω		*πετάω expando -άσω		*δδάω divido -άσομαι
*κεράω misceo -άσω		*σκεδάω dissipo -άσω		ιλόδομαι placo -άσομαι
κλάω frango -άσω		σπάω traho -άσω		*μάω prehendō -άσομαι
*κρεμάω suspendo -άσω		*φθάω praevenio -άσω		έρπω απο ήρδσθην.

Contra βοδάω clamo facit βοήσομαι, χρδάω commodo χρήσω, χρδομαι υtor χρήσομαι; άλοάω tritūro facit άλοήσω et -άσω. Denique *δυνάω, δύναμαι possunt facit A. 1. P. έδυνήθην, ήδυνήθην (§ 53. Obs. 2.) et έδυνάσθην.

2. Duo in αίω (άω) tanquam a Verbis in αύω conjugantur: καίω (Att. κάω) urō, καύσω; κλαίω (Att. κλάω) fleo, κλαύσομαι; interdum etiam κλαίησω, κλαήσω.

3. Quaedam Verba in έω vocalem brevem in omnibus Temporibus retinent; ut τελέω perficio, τέλωω, τετέλεκα, τετέλεσομαι, έτετέλεσθην. Sic

άλέω μοιο -έσω		*έω induo έσω		*στορέω sterno -έσω
*άρέω placeo -έσω		ζέω ferveo -έσω		τρέω tremo -έσω
άρκέω sufficio -έσω		νικέω νιχοι -έσω		αϊδέομαι verecundor -έσομαι
*εδέω edo -έσω		ζέω rado -έσω		άκέομαι medeor -έσομαι
έμέω vomo -ούμαι		*άλέω perdo -ώ		*άχθέομαι operor -έσομαι

Quaedam etiam ambabus formis, per η et ε, hāc plerumque in *Atticā*, illā in *Ionica* dialecto, utuntur; ut δέω *ligo*, δῆσω, ἔδησα, sed δέδεκα, δέδεμαι, ἐδέθην (Conf. § 61. Obs. 3. § 64. Obs. 2.). Sic

αἰρέω <i>capio</i>	{ -ήσω,	ἡρήκα,	ἡρήμαι,	sed ἡρέθην
αἰνέω <i>laudo</i>	{ -ήσω, <i>Ion.</i>	ἡνεκα,	ἡνημαι	
	{ -έσω, <i>Att.</i>	ἡνεκα,		ἡνέθην
γαμέω <i>uxorem ducō</i>	{ -ήσω, <i>Ion.</i>	γεγάμηκα,	γεγάμημαι,	ἐγαμήθην
	{ -έσω -ῶ, <i>Att.</i>			ἐγαμέθην
* κορέω <i>satio</i>	{ -έσω -ῶ, <i>Att.</i>	κεκόρηκα,	κεκόρημαι,	ἐκορέσθην
	{ -ήσω,	πεπόθηκα	πεπόθεσμαι,	ἐποθέσθην
ποθέω <i>desidero</i>	{ -έσω et -έσομαι,			
	{ -ήσομαι,	ἐσβηκα	ἐσβεσμαι	ἐσβέσθην
* σβέω <i>extinguo</i>	{ -έσω,		ἐσβεσμαι	ἐσβέσθην
	{ -ήσω,	ἐστέρηκα,	ἐστέρημαι,	ἐστερήθην
στερέω <i>privo</i>	{ -έσω,			

De verbo καλέω *voco*, -έσω, *Att.* -ῶ, κέκληκα, κέκλημαι, ἐκλήθην, vide § 84.

4. Dissyllaba quinque in έω conjugantur tanquam a Verbis in εύω; ut θέω *curro*, θεύσομαι; νέω *no*, νεύσομαι; πλέω *navigo*, πλεύσομαι; πνέω *spiro*, πνεύσω; βρέω *fluo*, βρεύσομαι.

Verbum χέω *fundo*, facit Fut. χέω, Perf. κέχυκα. Conf. § 61. Obs. 4.

5. Verbum φθίω, φθίωω *pereo*, *perdo* (§ 91), in formandis Temporibus, vocalem ι apud *Homerum* producit, apud *Atticos* corripit:

φθίω, φθίωω <i>Hom.</i>	F. φθίσω, A. I. ἐφθίσα	{ P.-P. semper ἐφθίμαι. Conf. § 81. a.
φθίωω <i>Att.</i>	φθίσω ἐφθίσα	

* τίω (*τινω Hom.*, *τινω Att.*) *solvo*, ι in omnibus Temporibus ubique producit; sic τίσω, ἐτίσα; facit tamen in Perfecto Passivo τέτισμαι et τέτιμαι.

6. Tria, ad Verba in έω pertinentia, retinent ο; viz. ἀρώ *aro*, -όσω; δμώω, δμυνμι *juro*, (-όσομαι) -οῦμαι; * ὀνόω, ὀνομαι *vituperō*, -όσομαι.

7. Penultima Verborum in έω, utcumque inconstans in Praesente, in formatione Temporum plerumque longa fit, ut κωλύω *prohibeo*, -ύσω, κεκόλυκα. Excipiuntur tamen non pauca, quae in quibusdam Temporibus vocalem Praesentis vel brevem non producant, ut κύνω *osculor* penultima brevi facit Aor. I. ἐκύσα, vel etiam longam corripiunt, ut πτύωω *exspiro*, penultimā longā facit Fut. πτύσω. Sic

ἀφύω <i>haurio</i> , Aor. I. ἤφύσα.	τανύω <i>tendo</i> , Fut. -ύσω.
ἐλκύω <i>traho</i> , ἐλκύσα.	μεθύω (§ 94 (b)) A. I. ἐμέθυσα.
δύω <i>subeo</i> , δύσω, ἐδύσα, δέδυκα,	sed δέδυμαι, ἐδύθην.
θύω <i>sacrifico</i> , θύσω, ἐθύσα,	sed τέθυκα, τέθυμαι, ἐτύθην.
λύω <i>solvo</i> , λύσω, ἐλύσα,	sed λέλυκα, λελύμαι, ἐλύθην.
εἰλύω <i>verso</i> , -ύσω, P.-P. εἰλύμαι,	sed A. I. εἰλύσα A. I. P. εἰλύ-
	[σθην et ἐλύσθην ab ἐλύω.

μύω *claudio*, μέμυκα, sed A. I. ἐμύσα.

ἐρύω *traho*, -ύσω et -ύω. Vid. § 55. Obs. 2. P.-P. εἶρύμαι.

ρύομαι *libero*, A. I. *Hom.* ῥύσάμην, *Att.* ἐρρύσάμην, A. I. P. recent. ἐρρύσθην

Observanda ad omnes Conjugationes pertinentia.

Obs. 1. Quinque verba Spiritum Asperum ex Euphoniae lege (p. 134. § 2.) modò sumunt, modò deponunt; ut ἔχω habeo, ἔξω; sic θάπτω (*τάφω) fodio, θάψω, P. τέταφα, A. 2. P. ἐτάφη. τρέφω (*θρέφω) nutrio, θρέψω, τέτροφα, τέτραμμαι. A. 2. P. ἐτρέφη. τρέχω (*θρέχω) curro, θρέξομαι, (saepius δραμούμαι). τύφω (*θύφω) fumigo, θύψω, — τέθυμαι. A. 2. P. ἐτύφη.

Obs. 2. Multa sunt verba, quae diversas, sive vulgo, sive pro diversis Dialectis, formas habent, quarum plerumque altera ad hanc, altera ad aliam Conjugationem pertinet; ut ἀνύω et Atticè ἀνύτω perficio. Sic αἰδέομαι et Ep. αἰδομαι verecundor ἀντάω et ἀντομαι occurro ἀντιάω, ἀντιάω et Ep. -άω occurro ἀρμόζω et Att. ἀρμόττω apto ἀρτύω et ἀρτύνω apto ἀρύω et Att. ἀρύτω traheo ἀφάω et ἀφάσσω contrecto βλύω, βλύζω, et βλύττω scaturio βράσσω, Att. -ττω, et βράζω ferveo γίγνομαι et γίνομαι (Ep.) nascor γλύφω et γλύπτω sculpo δαμάω et Ep. δαμάω domo δείδω et *δίω (δείω) timeo δέμω et δομέω aedifico δρέπω et Poët. δρέπτω decerpo ἔλκω et ἐλκύω traheo ἐσθίω, Poët. ἐσθω, et *ἔδω, -εω edo ἔχω, *σχῶ, et ἴσχω habeo, cohibeo ζεύγνυμι et ζευγνύω jungo θρυλλίζω, θρυλλίσσω et Att. -ττω frango ἱκμάζω et ἱκμαίνω humecto κονίω et Att. κονίζω pulvero κτείνω, *κτονέω, et κτίνυμι occido κυλίω, κυλίνδω et -έω volvo λαμβάνω (*λάβω) Poët. λάζομαι et -υμαι capio λίσσομαι et λίτομαι oro μεθύω et μεθύσκω ebrius sum μίγνυμι (*μίγω), μιγνύω et μίσγω misceo μένω et Ep. μίμνω maneo νίζω et νίπτω lauo

ἔμνυμι et ἔμνυω juro ὀνομάζω, et Dor. ὀνομαίνω nomino ὀπτάζω *ὀπτω, ὀπταίνω, et -άω, video πελάω et πελάζω propinquo πέσσω, -ττω, et πέπτω coquo πίπτω (*πέτω) et πίνω vel -έω cado ρήγνυμι (*ρήγω) et Ep. ρήσσω frango ρίπτω jacio et ριπτέω jacto σβέννυμι et σβεννύω extinguo σταλάω, σταλάζω, et σταλάσσω. stillo στενάζω et στενάχω gemo στερέω (στέρομαι), et στερίσκω privo στρέφω, et Poët. et Ion. στρωφάω verto συρίζω, Att. συρίττω, Dor. συρίσσω sibilo σφάζω et Att. σφάττω jugulo σώζω et Ep. σώω servo ταράσσω et Att. θράττω turbo τίνω, τίω, et τίνυμι solvo τρέμω et Ep. et Ion. τρομέω tremo τρέφω et Dor. τράφω nutrio τρέχω et Ep. τραχάω curro, φέρω et Ep. et Ion. φορέω fero φθάνω et *φθάω praevenio φθίνω, et φθίω pereō φοβέομαι et Poët. φέβομαι timeo φρύγω et Dor. φρύσσω torreo χῶω et χώννυμι aggéro χρώζω, χρωνύω et -υμι tingo.

PRAES. IMP. FUT. AOR. 1. PERF. PLUP. AOR. 2.	INDICAT.	IMPERAT.	SUBJUNCT.	OPTAT.	INFIN.	PARTICIP.
Activa.	} τύπω ξυπτον } τύψω ξυνψα } τέτυφα έτετύφειν } έτυπον }	τύπε	τύπω	τύπομαι	τύπτειν	τύπων
		deest	deest	τύσομαι	τύψειν	τύπων
		τύφον	τύφω	τύφαιμι	τύφαι	τύφας
		τέτυφε	τετύφω	τετύφοιμι	τετυφέναι	τετυφώς
		τύπε	τύπω	τύπομαι	τυπείν	τυπών
Media.	} τύπτομαι έντυπτόμην } τύψομαι έντυψάμην } *τέτυπα *έτετύπειν } έτυπόμην }	τύπτον	τύπτομαι	τύπτοίμην	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
		deest	deest	τυψοίμην	τύψεσθαι	τυψόμενος
		τύφαι	τύφωμαι	τυφάιμην	τύφασθαι	τυφόμενος
		τέτυπε	τετύπω	τετύποιμι	τετυπέναι	τετυπώς
		τυποῦ	τύπωμαι	τυποίμην	τυπέσθαι	τυπόμενος
Passiva.	} τέτυμμαι έντετύμην } τετύφομαι έντεφθην } τυφθήσομαι έντεπην } τυπήσομαι }	τέτυφο	τετυμμένος ὦ	τετυμμένος εἶην	τετύφθαι	τετυμμένος
		deest	deest	τετυψοίμην	τετύφεσθαι	τετυψόμενος
		τύφθην	τυφῶ	τυφθείην	τυφθῆναι	τυφθείς
		deest	deest	τυφθήσοιμην	τυφθήσεσθαι	τυφθήσόμενος
		τύπηθι	τυπῶ	τυπήην	τυπήναι	τυπείς
		deest	deest	τυπησοίμην	τυπήσεσθαι	τυπησόμενος

Indicat.		Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infinit.	Particip.
Activa.	Praes.	πλέκε	πλέκω	πλέκοιμι	πλέκειν	πλέκων
	Imp.	δέεσθ	δέεσθ	πλέξοιμι	πλέξειν	πλέξων
	Fut.	πλέξον	πλέξω	πλέξαιμι	πλέξαι	πλέξας
	Aor. 1.	πέπλεχα	πέπλεχω	πεπλέχοιμι	πεπλεχέναι	πεπλεχώς
	Perf.	πλάκε	πλάκω	πλάκοιμι	πλάκειν	πλάκων
	Plup.					
Medi.	Praes.	πλέκου	πλέκωμαι	πλεκοίμην	πλέκεσθαι	πλεκόμενος
	Imp.	δέεσθ	δέεσθ	πλεξοίμην	πλέξεσθαι	πλεξόμενος
	Fut.	πλέξαι	πλέξομαι	πλεξαίμην	πλέξασθαι	πλεξόμενος
	Aor. 1.	πέπλακε	πέπλάκω	πεπλάκοιμι	πεπλακέναι	πεπλακώς
	Perf.	πλακού	πλάκωμαι	πλακοίμην	πλακέσθαι	πλακόμενος
	Plup.					
Passiva.	Praes.	πέπλεξο	πεπλεγμένος ὦ	πεπλεγμένος εἶην	πεπλεχθαι	πεπλεγμένος
	Imp.	δέεσθ	δέεσθ	πεπλεξοίμην	πεπλεχέσθαι	πεπλεξόμενος
	Fut.	πλέξθητι	πλεξθῶ	πλεξθεῖην	πλεχθήναι	πλεχθείς
	Aor. 1.	πλάκηθι	πλάκῳ	πλεχθισοίμην	πλεχθήσεσθαι	πλεχθισόμενος
	Perf.	πλάκηθι	πλάκῳ	πλάκην	πλακῆναι	πλακείς
	Plup.	δέεσθ	δέεσθ	πλακισοίμην	πλακίσθαι	πλακισόμενος

		Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	{ σπείρω ἔσπειρον σπερῶ ἔσπειρα *ἔσπαρκα ἔσπάρκει *ἔσπαρον }	σπείρε	σπείρω	σπεύρομι	σπεῖρην	σπεύρων
	Imp.		deest	deest	σπερούμι	σπερεῖν	σπερῶν
	Fut.		σπεύων	σπείρω	σπείραμι	σπείραι	σπείρας
	Aor. 1.		ἔσπαρκε	ἔσπάρκω	ἔσπάρκοιμι	ἔσπαρκέναι	ἔσπαρκώς
	Perf.						
	Plup.			σπάρε	σπάρω	σπάροιμι	σπαρεῖν
Media.	Praes.	{ σπείρωμαι ἔσπειρόμην σπεύωμαι ἔσπειράμην *ἔσπορα *ἔσπόρην *ἔσπαρόμην }	σπείρον	σπείρωμαι	σπεύροίμην	σπεύρεσθαι	σπεύρομενος
	Imp.		deest	deest	σπερούμην	σπερεῖσθαι	σπερούμενος
	Fut.		σπείραι	σπείρωμαι	σπείραίμην	σπείρασθαι	σπείράμενος
	Aor. 1.		ἔσπορε	ἔσπώρω	ἔσπόροιμι	ἔσπορέναι	ἔσπορῶς
	Perf.						
	Plup.		σπαροῦ	σπάρωμαι	σπαρόίμην	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Passiva.	Praes.	{ ἔσπαρμαι ἔσπάρμην ἔσπαρθην σπαρθήσομαι ἔσπαρην σπαρήσομαι }	ἔσπαρσο	ἔσπαρμένος ᾧ	ἔσπαρμένος εἶην	ἔσπαρθαι	ἔσπαρμένος
	Imp.		σπάρθητι	σπαρθῶ	σπαρθεῖν	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
	Fut.		deest	deest	σπαρθήσομαι	σπαρθήσεσθαι	σπαρθήσόμενος
	Aor. 1.		σπάρθη	σπαρῶ	σπαρῆν	σπαρῆναι	σπαρεὶς
	Perf.						
	Plup.		deest	deest	σπαρῆσθαι	σπαρῆσεσθαι	σπαρῆσόμενος

Verba Quartae Conjugationis carent Paulo-post-Futuro.

	Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infinit.	Particip.
Activa.	Praes. { παύω }	παύε	παύω	παύοιμι	παύειν	παύων
	Imp. { ἔπαυον }	deest	deest	παύσοιμι	παύσειν	παύσων
	Fut. { παύσω }	παύσων	παύσω	παύσαιμι	παύσαι	παύσας
	Aor. i. { ἔπαυσα }					
	Perf. { *πέπαυκα }	πέπαυκε	πέπαύκω	πεπαύκοιμι	πεπαυκέναι	πεπαυκὸς
Media.	Plur. { *ἔπεπαύκειν }					
	Praes. { παύομαι }	παύον	παύωμαι	παυόμην	παύεσθαι	παυόμενος
	Imp. { ἑπαυόμην }	deest	deest	παύσομην	παύσεσθαι	παυσόμενος
	Fut. { παύσομαι }	παύσαι	παύσωμαι	παυσάμην	παύσασθαι	παυσόμενος
Passiva.	Aor. i. { ἑπαυσάμην }					
	Perf. { πέπαυμαι }	πέπαυσο	πεπαυμένος ὦ	πεπαυμένος εἶην	πεπαυσθαι	πεπαυμένος
	Plur. { ἑπεπαύην }	deest	deest	πεπαυσόμην	πεπαύσεσθαι	πεπαυσόμενος
	P.p.f. { πεπαύσομαι }	παύθητι	παυθῶ	παυθείην	παυθῆναι	παυθεὶς
	Aor. i. { ἑπαύθην }	deest	deest	παυθήσομην	παυθήσεσθαι	παυθήσόμενος
	Fut. i. { παυθήσομαι }					

Verba Quintae Conjugationis carent omnibus Temporibus secundis, necnon Perfecto et Plurperfecto Medio; praeter ἀκούω *audío*, quod facit Perfectum Medium ἀκήκοα. Vid. § 68. Obs. 3.

† et ἐπαύσθην. Vid. § 64. Obs. 1.

Indicat.		Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes.	-ε	-ω	-οιμι	-ειν	-ων
	Imp.	deest	deest	-σοιμι, -οίμι	-σειν, -ειν	-ων, -ῶν
	Fut.	-ον	-ω	-αιμι	-αι	-ας
	Aor. 1.	-α	-ω	-οιμι	-έναι	-ῶς
	Perf.	-ε	-ω	-οιμι	-ειν	-ῶς
	Plup.	-ε	-ω	-οιμι	-ειν	-ῶν
Medi.	Aor. 2.	-ε	-ω	-οιμι	-ειν	-ῶν
	Praes.	-ου	-ωμαι	-όμην	-εσθαι	-όμενος
	Imp.	deest	deest	-όμην	-σεσθαι, -εἶσθαι	-σόμενος, -ούμενος
	Fut.	-αι	-ωμαι	-αίμην	-ασθαι	-άμενος
	Aor. 1.	-ε	-ω	-οιμι	-έναι	-ῶς
	Perf.	-ε	-ωμαι	-οίμην	-έσθαι	-όμενος
Passiva.	Aor. 2.	-οῦ	-ωμαι	-οίμην	-έσθαι	-όμενος
	Perf.	-σο	-μένος ᾧ	-μένος εἶην	-θαι	-μένος
	Plup.	deest	deest	-σολύην	-σσεσθαι	-σόμενος
	P. p. F.	deest	-θῶ	-θείην	-θῆναι	-θείς
	Aor. 1.	deest	deest	-θησολύην	-θήσεσθαι	-θησόμενος
	Fut. 1.	-ηθί, or -ήτι	-ᾧ	-έην	-ῆναι	-είς
	Aor. 2.	deest	deest	-ησολύην	-ήσεσθαι	-ησόμενος
	Fut. 2.	deest	deest	-ήσολύην	-ήσεσθαι	-ησόμενος

TEMPORUM FORMATIO.

Conspectus Temporum Formationis.

I. FORMATA A PRAESENTE.

- (a.) *Praesens Medium et Passivum.*
- (b.) *Praeter.-Imperfectum Act. Med. et Pass.*
- (c.) *Futurum Activum.*

II. FORMATA A FUTURO ACTIVO.

- (a.) *Futurum Medium.*
- (b.) *Praeter.-Aoristum 1. Activum ; unde*
- (c.) *Praeter.-Aoristum 1. Medium.*
- (d.) *Praeter.-Perfectum Activum.*

III. FORMATA A P. PERFECTO ACTIVO.

- (a.) *Praeter.-Pluperfectum Activum.*
- (b.) *Praeter.-Perfectum Passivum.*

IV. FORMATA A P. PERFECTO PASSIVO.

- (a.) *Praeter.-Pluperfectum Passivum.*
- (b.) *Paulo-post-Futurum.*
- (c.) *Praeter.-Aoristum 1. Passivum.*

V. FORMATUM AB AORISTO 1. PASSIVO.

Futurum 1. Passivum.

VI. FORMATA AB† ANTIQUIORE FORMA PRAESENTIS.

- (a.) *Praeter.-Aoristum 2. Act. Med. et Pass. ; unde*
- (b.) *Futurum 2. Passivum.*
- (c.) *Praeter.-Perfectum Medium ; unde*
- (d.) *Praeter.-Pluperfectum Medium.*

† Tirones illud intelligant, minimè esse credendum formas antiquiores, quas Radices appellamus, omnes in ipsâ linguâ unquam exstitisse; sed potiùs a Grammaticis recentioribus plerasque fictas esse, ut tota haec doctrina, secundum Analogiae leges, faciliùs animo et distinctiùs comprehendatur.

PRAESENS MEDIUM ET PASSIVUM.

Praesens Medium et Passivum formatur a Praesente Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

PRAET. IMPERFECTUM ACT. MED. ET PASS.

Imperfectum Activum formatur a Praesente, mutando ω in ον, et praeponendo Augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando ομαι in όμην et praeponendo Augmentum, ut τύπτομαι, ἔτυπτόμην.

§ 53. DE AUGMENTO.

Augmentum praefigitur omnibus Temporibus Historicis Modi Indicativi; in reliquis Modis abjicitur.

Obs. Unum *ἔπω dico, ut Grammatici volunt, etiam per omnes Modos in Aoristis servat Augmentum (Conf. infr. b. Obs. 2); ut Aor. 2 εἶπον, εἶπέ, εἶπω, εἶποιμι, εἶπείν, εἶπών: quae tamen, ne contra Analogiam peccent, a radice *ἔπω fortasse melius derivantur. Item ex *ἔγω frango reperiuntur A. 1. Part. ἔδξας, A. 2. P. Subj. ἐαγῶ, et Part. ἐαγῆς. Conf. infr. b. Obs. 7.

Augmentum est duplex, Syllabicum et Temporale.

(a.) SYLLABICUM AUGMENTUM *syllabá auget* verbum, quod a consonante incipiat, praefixâ ε; ut τύπτω, ἔτυπτον.

Si verbum incipiat a ρ, ferè geminatur ρ post Augmentum, ut ῥίπτω *jacio*, ῥριπτον.

Obs. 1. Geminantur etiam ceterae semivocales apud *Epicos Poëtas*, post Augmentum (Conf. p. 139.); ut λαμβάνω *capio* A. 2. ἔλλαβον, μέλω *divido*, A. 2. ἔμμορον, νέω *no*, Imperf. ἔννεον, et, quod *Attici* quoque usurpant, σέβω *agito*, ἔσσευον. Conf. § 61. Obs. 4. 6.

Obs. 2. Haec tria, βούλομαι *volo*, δύναμαι *possum*, μέλλω *futurus sum*, nonnunquam pro Syllabico Augmento praefigunt ἦ, praesertim apud *Atticos*; sic Imperf. ἐβουλόμην et ἦβουλόμην; ἔδυνάμην et ἦδυνάμην; ἔμελλον et ῥίμελλον, sed ferè semper ἐμέλλησα.

(b.) TEMPORALE AUGMENTUM *tempore*, hoc est, quantitate, verbum *auget*, quod a vocali brevi incipiat; scilicet mutando

ᾱ	brevem in η, ut ἀκούω <i>audio</i>	ἦκουον
ε	in η, ut ἐγείρω <i>excito</i>	ἦγειρον
ο	in ω, ut ὀρύσσω <i>fodio</i>	ὤρυsson

ι brevem in ι longam, ut ἵκετεύω *supplicō* ἱκέτευον
 υ̅ brevem in υ̅ longam, ut ὑφαίνω *texo* ὑφαίνον.

In diphthongis augendis prior Vocalis Augmentum capit ;
 posterior, si sit ι, subscribi solet.

Auctae diphthongi sunt tres, αι, αυ, οι.

sic αι mutatur in η, ut αἶρω *tollo* ἥρων
 αυ ——— in ηυ, ut αὐξάνω *augeo* ἡύξανον
 οι ——— in φ, ut οἰκίζω *aedifico* ὤκίζον.

Tres diphthongi, ει, ευ, ου, ferè non capiunt Augmentum ;
 ut εἶκω *cedo*, εἶκον ; εὐθύνω *dirigo*, εὐθύνον ; οὐτάζω *vul-*
nero, οὐτάζον.

Verbum, quod incipit a vocali longâ, nullius Augmenti
 capax est, ut ἡχέω *sono*, ἡχέον ; ὠθίζω *impello*, ὠθίζον ;
 ἰθύνω *dirigo*, ἰθύνον ; ὠλίζω *defaeco*, ὠλίζον.

Obs. 1. Pauca verba, incipientia ab ä brevi, sequente alterâ vocali, augen-
 tur non mutando ä in η, sed eandem producendo, ut ἄω *spiro*, Imperf. ἄων.
 Sic ἄτω (Poët.) *audio* ἄων | ἀηθέσσω *insuetus sum* ἀήθεσσον.

Obs. 2. Quaedam ab ε incipientia pro Augmento η assumunt εἰ di-
 phthongum, ut εἴλω *traho*, εἴλκον.

Sic εἶω <i>sino</i>	εἶσων, -ων	*ἐπω <i>dico</i>	A. 2. εἶπον
ἐθίζω <i>assuefacio</i>	εἰθίζον	ἐπομαι <i>sequor</i>	εἰπόμην
ἔω <i>colloco</i>	A. 1. εἶσα	ἐργάζομαι <i>operor</i>	εἰργαζόμην
ἐλίσσω <i>volvo</i>	εἰλίσσον	ἐρπω <i>serpo</i>	εἶρπον
ἐλκῶ <i>traho</i>	εἴλκυν	ἐρπύζω <i>serpo</i>	εἶρπυζον
*ἔλω <i>capio</i>	A. 2. εἶλον	ἐστιάω <i>convivor</i>	εἰστίαον, -ων
*ἔω <i>induo</i>	P. P. εἶμαι	ἔχω <i>habeo</i>	εἶχον ;

quibus accedant εἰσθήκειν, non minùs repertum quàm ἐσθήκειν, Plusq.-
 Perf. ab ἴσθημι, et Anomalum εἴωθα *assuetus sum*, Perf. Med. ab *ἔω
 inusitato, interpositâ ω.

Obs. 3. Unum ἐορτάζω *festum celebroy* in secundâ syllabâ capit Augmen-
 tum, ut ἐώρταζον ; nisi hujus aucta Tempora melius ad ὀρτάζω referuntur.
 Conf. infr. Obs. 7. Eundem modum in augendo Plusquam-Perfecto
 sequuntur etiam haec tria (Conf. infrâ, Obs. 8.)

*εἴλω <i>similis sum</i>	Perf. εἴωκα	Plusq.-Perf. ἐφέκειν
*ἐλπω <i>sperare facio</i>	ἐόλπα	ἐώλπειν
*ἐργω <i>operor</i>	ἐόργα	ἐώργειν.

Obs. 4. Unum, quod incipit ab αυ diphthongo, sequente vocali, non
 augetur ; αὐαίνω *sicco*, αὐαίνον. Et quaedam incipientia ab οι, scilicet

οινίζω *vinum resipio*, οἰκουρέω *domum custodio*, οἰστρέω *oestro agito*, nec non composita cum οἶαξ *gubernaculum*, et οἶωνος *avis*, rejicere solent Augmentum; οἰνόβομαι *in vinum vertor*, nonnunquam capit Augmentum, saepius rejicit; unde Perf. Pass. οἶνωμαι et φῶνωμαι.

Obs. 5. Unum ab εἰ diphthongo incipiens, εἰκάζω *assimilo*, interdum augetur, mutata εἰ in η, ut ἡκαζον. Et incipientia ab ευ interdum Atticè capiunt augmentum ην, ut εὔχομαι *precor*, ἡχόμεν.

Obs. 6. Verbum ἀνάλωω *consumo*, praeterquam apud Atticos, ᾱ, longam vocalem, interdum mutat in η, ut Aor. 1. ἀνήλωσα. Conf. § 54. Obs. 2.

Obs. 7. Nonnulla verba etiam a Vocali vel Diphthongo incipientia Augmentum sumunt Syllabicum cum Spiritu Praesentis, praesertim si vocalis inceptiva Augmenti Temporalis non capax sit; ut *ἄγω, ἄγνυμι *frango*, A. 1. ἔαξα contr. ἦξα, A. 2. P. ἐάγην, P. M. ἔαγα.

Sic *ἄλωω, ἀλίσκομαι *capior*, A. 2. ἔαλων contr. ἦλων (sed ἄλῶ, ἄλοίην, ἄλῶναι, ἄλοῦς), P. ἐάλωκα contr. ἦλωκα.

*ἄδω, ἀνδάνω *placeo*, A. 2. ἔαδον, P. ἔαδα, Imp. ἐάνδανον.

οὔρέω *tingo*, Imp. εούρουν, P. εούρηκα.

*ᾤθω, ᾤθέω *pellō*, Imp. ἐώθουν, A. 1. ἔωσα, P. ἔωκα, P. P. ἔωσμαι.

ᾤνόεμαι *emo*, Imp. ἐωνόμην, A. 1. ἐωνησάμην, P. ἐώνημαι.

quibus adde haec Anomala (Conf. suprà, Obs. 3.)

*ἔωω *assuesco*, P. M. ἐιώθα (Obs. 2. 3.). ἔλπομαι *spero*, P. M. ἔολπα.

*εἰκω *similis sum*, εἰοικα, Ion. οἶκα.

*ἐργω *facio*, ἔοργα.

Conf. οἶδα, quasi pro εἰοῖδα *novi*, ab *εἰδω.

Obs. 8. Duo verba duplex Augmentum, et Syllabicum et Temporale capiunt; viz.

ὁράω *video*, Imp. ἐάρων, P. ἐάρακα Atticè ἐόρακα, P. P. ἐώραμαι.

ἀνολύω *aperio*, Imp. ἀνέφγων, A. 1. ἀνέφα, (Ion. ἀνῶφα, et recentiores ἡνοιξα), P. ἀνέφγα, P. M. ἀνέφγα, P. P. ἀνέφγωμαι; quibus addi potest ἐφνοχόουν Imp. ab οἰνοχοέω *vinum fundo*, et ἐήνδανον, non minus quàm ἡνδανον, repertum apud Homerum, ab ἀνδάνω. Conf. Obs. 7.

Obs. 9. Ποῦται saepissimè, exceptis Atticis, utrumque Augmentum abjiciebant; et apud Ionas etiam Prosae orationis scriptores abjiciebant Temporale passim, rarius Syllabicum. Contrà in Attico sermone, sive poetico sive pedestri, Augmentum aut omninò nunquam, aut perrarò certè abjectum est, praeterquam in Temporibus Plusquam-Perfectis et in Imperfecto verbi χρή *oportet*, quae Syllabico Augmento saepe carent; ut τετύφειν pro ἐτετύφειν; χρήν pro ἐχρήν. Adde Aoristum ἐξέμην *con sedi*, quod nullum capit Augmentum.

Obs. 10. Iones et Dorae interdum pro initiali Augmento utuntur finali σκον in Imperfecto et Aoristis, scilicet secundae personae Singulari addendo σκον; ut ἔτυπτες, τύπτεσκον, ἔτυψας, τύψασκον. Ceterum σκον fit σκόμην in Medià et Passivà voce; ut τύπτεσκον, -όμην, τύψασκον, -όμην.

§ 54. DE AUGMENTIS COMPOSITORUM.

Verba a Compositis derivata plerumque sumunt Augmentum in initio, ut μυθολογέω *fabulam narro*, ἐμυθολόγουν; οἰκοδομέω *domum aedifico*, ὤκοδόμουν.

At cum Praepositione composita Augmentum ferè habent in medio, ut προσβάλλω *adjicio*, προσέβαλλον.

Obs. 1. Omnes praepositiones, quae in vocalem exeunt, sic positae, elisionem patiuntur, ut καταβάλλω, κατέβαλλον; praeter περί, quod apud Pindarum quidem interdum, et in Aëolicâ dialecto, sed nunquam apud Atticos vocalem amittit; ut περιβάλλω, περιέβαλλον; ἀμφί, quod in quibusdam vocibus non eliditur, ut ἀμφιέννυμι, ἡμφίεσα; et πρό, quod aliàs immutatum manet, aliàs Crasin facit cum ε (προῦ); ut προάγω, προήγον; προβάλλω, προέβαλλον. Ceterum ἐν et συν finalem litteram, quam in compositione, Euphoniae causâ, vel mutaverant vel amiserant, ante ε recipiunt, ut ἐμβάλλω, ἐνέβαλλον; συλλέγω, συνέλεγον; συσπᾶω, συνέσπασον, -ων.

Obs. 2. Nonnulla sunt verba etiam cum praepositione composita, quae Augmentum ferè sumunt in initio; praesertim quorum Simplicitas vel nusquam vel rarissimè obvia sunt; ut καθεύδω *dormio*, ἐκάδευδον; et interdum καθυῖδον.

Sic ἀμφιγυνέω <i>ambigo</i> , ἡμφιγυνέουν	ἀφήμι <i>dimitto</i> , ἡφίουν καθίζω <i>sedere facio</i> , ἐκάθιζον καθέζομαι <i>sedeo</i> , ἐκαθεζόμεην κάθημαι <i>sedeo</i> , ἐκαθήμην;
ἀμφιέννυμι <i>vestio</i> , ἡμφίεσα	
ἀμφισβητέω <i>disputo</i> , ἡμφισβήτουν	
ἀνοίγω, ἀперіо, ἡνοιξα (§ 53. 8.)	

leguntur etiam καθίζον, καθεζόμεην, καθήμην, sine Augmento. Conf. § 53. Obs. 9. Sic ἀνᾶλδω, praeterquam apud Atticos, facit Aor. 1. ἠνᾶλωσα et ἀνῆλωσα, Perf. ἠνᾶλωκα et ἀνῆλωκα. Conf. ibid. Obs. 6.

Obs. 3. Quaedam interdum et in principio et in medio augentur; ut ἀμπέχω *circumdo*, Imp. Med. ἡμπειχόμεην, A. 2. ἡμπεσχόμεην.

Sic ἀμφιγυνέω *ambigo*, Imp. ἡμφεγνέουν (et ἡμφιγνέουν, ut *suprà*.)
ἀμφισβητέω *disputo*, Imp. ἡμφεσβήτουν (et ἡμφισβήτουν ut *suprà*.)
ἀνέχω *sustineo*, Imp. Med. ἡνειχόμεην A. 2. ἡνεσχόμεην.
ἀνορθόω *surrigo*, Imp. ἠνάρθουν, Perf. ἠνάρθωκα, A. 1. ἠνάρθωσα.
ἀντιβολέω *occurro*, A. 1. ἠντεβόλησα.

ἐνοχλέω *turbo*, Imp. ἠνᾶχλουν, Perf. ἠνᾶχληκα, A. 1. ἠνᾶχλησα.
παροινέω *vinolentiâ pecco*, Imp. ἐπαρφόνουν, Perf. πεπαρφόνηκα.

His similia videntur duo Anomala a nominibus formata; viz.

διαιτᾶω (α διαίτα) *arbitror*, A. 1. ἐδίττησα, et ἐδιαίτησα, vel διήττησα.
διακονέω (α διάκονος) *ministro*, Imp. ἐδιηκόνουν et διηκόνουν.

Obs. 4. Composita cum dys et ed, quae a Consonante incipiunt, sequuntur regulam, ut δυστυχέω *infelix sum*, ἐδυστόχουν; εὐδοκίμειω *celebris sum*, ἠδδοκίμουν: quae autem incipiant a vocali, excipiuntur, ut δυσαρεστέω *improbus sum*, δυσαρεστούν; εὐεργετέω *benefacio*, εὐηργετούν.

§ 55. FUTURUM ACTIVUM.

Futurum Activum formatur a Praesente, mutando ultimam syllabam in Conjugatione

Primâ, in ψω, ut τύπτω, τύψω

Secundâ, in ξω, ut πλέκω, πλέξω

Tertiâ, in σω, ut πείθω, πείσω

Quartâ, in ῶ, ut σπείρω, σπερῶ, penult. correptâ.

Quintâ, in σω, ut τῖω, τίσω, penult. productâ.

Verba tertiae Conjugationis in αζω, ιζω, οζω, υζω, penultimam Futuri corripiunt, ut φράζω *dico*, φράσω.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri corripitur,

(a.) vel elidendo secundam Consonantem, ut τέμνω, *scindo*, τεμῶ; (b.) vel secundam Vocalem diphthongi, ut φάινω *ostendo*, φανῶ; (c.) vel corripiendo vocalem ancipitem, ut κρῖνω *judico*, κρῖνῶ.

In quintâ Conjugatione penultima Futuri ferè producitur; ita ut vocales Characteristicae α, ε, ο, mutantur in cognatas longas η, ω; ut τιμάω, -ήσω; φιλέω, -ήσω; χρυσόω, -ώσω.

Obs. 1. Omnium Futurorum Characteristica olim erat litera s, quod in plerisque etiamnum constat; sic τύπτω (*τύπσω), τύπ-σω; πλέκω πλέκ-σω; πείθω, πεί-σω (vid. p. 135. § 3.); σπείρω (*σπέρω), σπερέσω, -έω, -ῶ. Conf. Obs. 2.

Obs. 2. Ex quibusdam Futuris hyperdissyllabis tertiae et quintae Conjugationis in ᾱσω, ἑσω, ὄσω, quae penultimam et antepenultimam brevem habeant, *Iones* tollunt σ, et deinde *Attici* contrahunt in ῶ circumflexum; ut σκεδάω *dissipo*, ᾱσω, Ion. -daw, Att. -ῶ, τελέω *perficio*, -έσω, Ion. -έω, Att. -ῶ.

Obs. 3. Ex Futuris hyperdissyllabis tertiae Conjugationis in ῖσω, *Attici* tollunt σ, et circumflectunt ῶ; ut κομίζω *fero*, -ῖσω, Att. -ῶ. Eodem modo ex Futuris verborum in ῡω *Poëtae* interdum omittunt σ, ut ἐρύω, Fut. pro -ῡσω, ab ἐρύω *traho*; τανύω, pro -ῡσω a τανύω *extendo*.

Obs. 4. Quaedam sunt Futura Anomala et Activae et Mediae Vocis, quae speciem Praesentis habent; ut χέω *fundam* a χέω, φάγομαι *edam*. Sic δήω *inveniam* vox *Epica* βέομαι *vivam* vox *Epica* νέομαι, νείβομαι *ibidem* vox *Poëti*, κείω *jacebo* vox *Epica* ἔδομαι *edam* (ἐσθίω) πίομαι *bibam* (πίνω).

Obs. 5. *Dores* circumflectunt omnia Futura Vocis Activae, ut τυψῶ, -εῖς, -εῖ, κ. τ. λ.

Obs. 6. Verbum κατάγνυμι, vel -ύω *perfringo*, pro κατάξω, interdum facit Futurum κατεῖξω, ne cum Futuro verbi κατάγω *deduco* confundatur.

§ 56. FUTURUM MEDIUM.

Futurum Medium formatur a Futuro Activo, mutando ω in ομαι, ut *τύψω, τύψομαι*; sed ω circumflexum in οῦμαι, ut *σπερῶ, σπεροῦμαι*.

Obs. 1. *Doribus* Futurum Medium semper erat in οῦμαι: quo saepe utebantur etiam reliqui in quibusdam verbis, etsi in Activā voce non circumflexis; ut *φεύγω fugio, φευξοῦμαι et -ομαι*. Sic

<i>κλαίω fleo,</i>	<i>κλαυσσοῦμαι et -ομαι</i>	<i>πνέω flo,</i>	<i>πνευσσοῦμαι et -ομαι</i>
<i>νέω νο,</i>	<i>νευσσοῦμαι et -ομαι</i>	<i>παίζω ludō,</i>	<i>παιζοῦμαι et -ομαι</i>
<i>πλέω navigo</i>	<i>πλευσσοῦμαι et -ομαι</i>		

quibus adde **πέτω, πίπτω cado*, Fut. *πεσσοῦμαι*; **πέθομαι, πυνθάνομαι audio*, Fut. *πεύσομαι* et nonnunquam *πενσσοῦμαι*.

Obs. 2. Duo Verba etiam Mutam Characteristicam habentia, formant Futurum in οῦμαι; viz. *μάχομαι pugno*, Fut. *μαχοῦμαι* (*Ion. μαχέσομαι*). **ἔδω, ἔζομαι sedeo*, Fut. **έδοῦμαι*, ut in composito *καθεδοῦμαι*.

Obs. 3. De Futuris Anomalis *βέομαι, ἔδομαι, κ.τ.λ.* Vide § 55. Obs. 4.

Obs. 4. Multa sunt verba quae Futuro Activo, apud *Atticos* certè, carent, et Futurum Medium ejus loco adsciscunt; praesertim ferè omnia in ω, quae *soni emittendi* notionem habent; Conf. § 47. (c.) 1. ut *ἀκούω audio*, Fut. *ἀκοῦσομαι*, nusquam (nisi apud recentissimos scriptores) *ἀκούσω*.

Sic <i>ἔδω capio</i>	<i>ἔσομαι</i>	* <i>λήχω sortior</i>	<i>λήξομαι</i>
* <i>ἄλῳ capio</i>	<i>ἄλῳσομαι</i>	* <i>μάθῳ disco</i>	<i>μαθῆσομαι</i>
<i>ἁμαρτάνω erro</i>	<i>ἁμαρτήσομαι</i>	* <i>μόλῳ venio</i>	<i>μολοῦμαι</i>
<i>ἀπαντῶ occurreo</i>	<i>ἀπαντήσομαι</i>	<i>νέω νο</i>	<i>νεύσομαι</i> Obs. 1.
<i>ἀπαλαύνω fruor</i>	<i>ἀπολαύσομαι</i>	<i>οἰμῶζω ploro</i>	<i>οἰμῶξομαι</i>
* <i>βάω eo</i>	<i>βήσομαι</i>	<i>δμνῶμι juro</i>	<i>ὀμοῦμαι</i>
<i>βοάω clamo</i>	<i>βοήσομαι</i>	<i>παίζω ludō</i>	<i>παίξομαι</i> Obs. 1.
<i>γελῶω rideo</i>	<i>γελᾶσομαι</i>	* <i>πένθῳ patior</i>	<i>πέλσομαι</i>
<i>γηράω senesco</i>	<i>γηράσομαι</i>	* <i>πέτω cado</i>	<i>πεσσοῦμαι</i>
<i>γρύζω grunnio</i>	<i>γρύξομαι</i>	* <i>πίῳ bibo</i>	<i>πίομαι</i>
* <i>γνῶω novi</i>	<i>γνώσομαι</i>	<i>πλέω navigo</i>	<i>πλεύσομαι</i> Obs. 1.
* <i>δάρθῳ dormio</i>	<i>δαρθήσομαι</i>	<i>πνίγῳ suffoco</i>	<i>πνίξομαι</i>
* <i>δάω divido</i>	<i>δάσομαι</i>	<i>ρέω fluo</i>	<i>ρεύσομαι</i>
* <i>δήκῳ mordeo</i>	<i>δήξομαι</i>	<i>ροφῶω sorbeo</i>	<i>ροφήσομαι</i>
* <i>δράω aufugio</i>	<i>δράσομαι</i>	<i>σιγῶω sileo</i>	<i>σιγήσομαι</i>
* <i>δρέμῳ curro</i>	<i>δραμοῦμαι</i>	<i>σιωπῶω sileo</i>	<i>σιωπήσομαι</i>
<i>θαυμάζω admirror</i>	<i>θαυμάσομαι</i>	<i>σκῶπτῳ cavillor</i>	<i>σκῶψομαι</i>
<i>θέω curro</i>	<i>θεύσομαι</i>	<i>τρέχῳ curro</i>	<i>θρέξομαι</i>
<i>θνήσκῳ morior</i>	<i>θανοῦμαι</i>	<i>τρώγῳ rodo</i>	<i>τρώξομαι</i>
* <i>θόρῳ salio</i>	<i>θοροῦμαι</i>	<i>φεύγῳ fugio</i>	<i>φεύξομαι</i> Obs. 1.
* <i>κάμῳ laboro</i>	<i>καμοῦμαι</i>	* <i>φθᾶω praevenio</i>	<i>φθήσομαι</i>
<i>κλαίω fleo</i>	<i>κλαύσομαι</i>	<i>χωρέω eo</i>	<i>χωρήσομαι</i> PAR. σω.
* <i>λήβῳ capio</i>	<i>λήψομαι</i>	in compositis	<i>χωρήσω, et -ομαι</i> .

Alia sunt, quae utramque Futuri formam vi Activā promiscuè usurpant; ut *ἀρπάζω rapio, -σω et -ασομαι*.

Sic *βαδίζω ingredior, -ίσω et -ιοῦμαι* | *διώκῳ persequor, -ξω et -ξομαι*

ἐπαινέω laudo	-έσω et -έσομαι	πνέω flo	-εύσω et -εύσομαι
ἐσθήκω sto	-ξω et -ξομαι	ποθέω desidero	-έσω et -έσομαι
ζῶω vivo	ζήσω et ζήσομαι	παραινέω hortor	-έσω et -έσομαι
*θίγω iango	-ξω et -ξομαι	συρίζω sibilō	-έω et -έσομαι
κολάζω punio	-άσω et -άσομαι	τεθνήκω morior	-έω et -έσομαι
κυκνέω ejulo	-ύσω et -ύσομαι	*τέκω rutio	-έω et -έσομαι
ναυστολέω navigo	-ήσω et -ήσομαι	φροντίζω cogito	-ιῶ et -ιούμαι.

§ 57. PRAET.-AORISTUM I. ACT. ET MED.

Aoristum Primum Activum formatur a Futuro, mutando ω in α, et praeponendo Augmentum; ut τύψω, ἔτυψα.

Aoristum Primum Medium formatur ab Aoristo Primo Activo, addendo μν; ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri brevis in Aoristo Primo producitur, mutando Futuri

ἄ impuram	in η, ut φαίνω ostendo,	φᾶνῶ, ξφῆνα
α puram	} in ᾱ, {	πιαίνω pinguefacio, πιάνῶ, ἐπιάνα
post ρ		περαίνω finio, περάνῶ, ἐπεράνα
ε	in ει, ut στέλλω mitto,	στελῶ, ἔστειλα
ι	in ι, ut κρίνω judico,	κρίνῶ, ἔκρινα
υ	in υ, ut ἀμύνω, arceo,	ἀμύνῶ, ἡμύνα.

Eadem mutatio per omnes modos servatur; ut φῆνον, φῆνω, φῆναιμι, κ.τ.λ. Sed αἶρω tollo, ἦρα, ἄρον, ἄρω, κ.τ.λ.

Obs. 1. Verba in αίνω in penultimâ Aoristi Primi parum sibi constant, et non rarè quae η, ex regulâ, habitura essent, assumunt ᾱ longam, imprimis apud recentiores, ut κερδαίνω lucror, κερδανῶ, ἐκέρδᾱνα.

Sic ἰσχνάλω attenuo ἰσχνᾶνα	ὀργαίνω irrito ὀργᾶνα
λευκαίνω dealbo ἐλεύκᾶνα	πεπαίνω matura ἐπέπᾶνα
καθαίρω purgo ἐκάθηρα et -ᾱρα	σημαίνω significo ἐσήμηνᾱ et -ᾱνα
κοιλαίνω cavo ἐκόληνα et -ᾱνα	ὕφαίνω texo ὕφηνᾱ et -ᾱνα
σαίνω quatio ἔσηνα et -ᾱνα	φλεγμαίνω ardeo ἐφλέγμηνᾱ et -ᾱνα

Contra quae ᾱ longam debebant, interdum sumunt η, ut κραινῶ efficio, ἐκρηνα; κρααίνω Epicè, geminatâ η, ἐκρήνα.

Sic εὐφραίνω exhilaro εὐφρηνα et -ᾱνα	μαίλω maculo ἐμίληνα et -ᾱνα
μαραίνω extinguo ἐμάρηνα et -ᾱνα	τιτραίνω perforo ἐτίρηνα et -ᾱνα

Legitur etiam apud recentiores ἔφᾶνα pro ἔφηνᾱ a φαίνω.

Obs. 2. Duo Verba inusitata, quae Futuro carent, formant Aoristum Primum a Praesente, vel Radice; ut *ἔπω vel ἔπω (§ 53. Obs.) dico, A. 1. εἶπα; *ἐνέγκω fero, A. 1. ἤνεγκα; quibus addas quatuor Epica Aorista; viz. ἔκηᾱ et ἔκειᾱ, a καὶ uro; ἔσσενα a σέω agito; ἠλέμην ab ἄλλομαι viro; ἐδατέμην a δατέομαι divido.

Verbum χέω fundo, ab anomalo Futuro χέω (§ 55. Obs. 4.), rite facit A. 1. ἔχεα, Ep. ἔχενα.

§ 58. PRAET.-PERFECTUM ACT.

Perfectum Activum formatur a Futuro, praeponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione, et mutando in Conjugatione

Primâ	ψω	in φα, ut	τίψω,	τέτυφα
Secundâ	ξω	in χα, ut	πλέξω,	πέπλεχα
Tertiâ	σω	} in κα, ut	πέισω,	πέπεικα
Quartâ	ῶ		ἄγγελῶ,	ἤγγελκα.
Quintâ	σω		παύσω,	πέπαυκα.

Obs. 1. Verba Muta, imprimis dissyllaba, quae habent ε in penultimâ Futuri, eandem plerumque mutant in ο in Perfecto Activo; in Passivo tamen eadem partim ε continud recipiunt, partim insuper ο in α couvertunt; sed et haec quoque ε in reliquis Temporibus resumunt; ut κλέπτω *futor*, κλέψω, κέκλοφα, κέκλεμαι. Sed στρέφω *uerto*, στρέψω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, (Conf. § 68. Obs. 2);

Sic	βρέχω <i>rigo</i>	βρέξω,	(βέβροχα)	βέβρεγαί
	δείδω <i>timeo</i>	δείσομαι	δέδοικα	
	ἔδω *ἔδω <i>edo</i> ,	ἐδέσω,	ἐδήδοκα,	ἐδήδεσμαι, ἡδέσθην,
	*ἐνέκω <i>fero</i> ,		ἐνήνοχα,	ἐνήνεγαί, ἡνέχθην,
	λέγω <i>dico</i> ,	λέξω,	εἶλοχα,	εἴλεγαί (§ 59. Obs. 2.)
	πέμπω <i>mitto</i> ,	πέμψω,	πέπομφα,	πέπεμμαι;
Sed	τρέπω <i>uerto</i> ,	τρέψω,	τέτροφα,	τέτραμμαι, ἐτρέφθην,
	τρέφω <i>nutrio</i> ,	θρέψω,	τέτροφαί,	τέτραμμαι, ἐθρέφθην.

Iones et *Dores* dicebant etiam ἐστρέφθην et ἐτράφθην.

Obs. 2. Verba Liquida, dissyllaba, quae habent ε in penultimâ Futuri, eandem in Perfecto plerumque mutant in α, quae servatur etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut στέλλω *mitto*, στέλω, ἔσταλκα, ἔσταλμαι, ἐστάλθην.

Sic	φθείρω <i>corrumpo</i> ,	φθερώ,	ἔφθαρκα	πείρω <i>transfigo</i> ,	περώ,	πέπαρμαι
	τείνω <i>tendo</i> ,	τενώ,	τέτακα	σπείρω <i>sepo</i> ,	σπερώ,	ἔσπαρμαι
	κτείνω <i>occido</i> ,	κτενώ,	ἔκτακα?	*μείρω <i>divido</i> ,		εἵμαρμαι.

Obs. 3. Verba quae Liquidam v Characteristicam habent, hanc in Perfecto (a.) vel mutant in γ; ut φαίνω *ostendo*, φανῶ, πέφαγκα;

Sic μολύνω *contamino*, -υνῶ, μεμόλυγα;

(b.) vel omnino ejiciunt, idque non modò in Perfecto, sed etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut κρίνω *judico*, κρίνῶ, κέκρικα, κέκριμαι, ἐκρίθην (et *Poët.* -νθην);

Sic πλύνω *lavo*, πλύνῶ, πέπλυκα, πέπλυμαι, ἐπλύθην (et *Poët.* -νθην). Adde κλίνω *reclino*, τείνω *tendo*, et fortasse κτείνω *occido*; Conf. Obs. 2;

(c.) vel denique Perfectum formant quasi a novo themate in έω; ut μένω *maneo*, quasi α μενέω, format Perf. μεμένηκα.

Et hoc modo conjugantur, quae habent μ Characteristicam; ut νέμω *distribuo*, format Perf. νεμένηκα, *δρέμω *curro*, δεδράμκα; Obs. 2.

§ 59. DE REDUPLICATIONE.

Reduplicatio est prima consonans verbi *reduplicata* cum ε.

Reduplicatione utuntur verba quae incipiunt

(a.) vel a simplici consonante, exceptâ ρ; ut τύψω, τέτυφα, sed ρίψω, ῥέριφα;

(b.) vel a mutâ cum liquidâ, exceptis γν, et plerumque βλ, γλ; ut γράψω, γέγραφα; sed γνωρίζω, *notifico*, γνωρίσω, ἐγνωρίκα.

Cetera verba Augmento-pro-Reduplicatione utuntur; scilicet incipientia

a duplici consonante, ut ψάλλω *psallo*, ψᾶλῶ, ἔψαλκα
a binis sine liquidâ, ut σκάπτω *fodio*, σκάψω, ἔσκαφα
a vocali vel diphthongo, ut ἀμείβω *muto*, ἀμείψω, ἤμειφα.

Si Verbum incipiat ab *aspiratâ*, assumit suam tenuem in Reduplicatione; ut θύω *sacrifico*, θύσω, τέθυκα.

Obs. 1. Excipiuntur quatuor verba, quorum duo a binis mutis, duo a binis liquidis incipiunt, quae tamen sumunt Reduplicationem; ut
κτάομαι *acquirō*, κέκτημαι (Ion. ἔκτημαι) μνᾶομαι *recordor*, μέμνημαι
*πτῶ, πίπτω, κάδο, πέπτωκα μνηστέω *prondeo*, μεμνήστευκα.

Obs. 2. Quatuor verba a liquidâ λ vel μ incipientia pro Reduplicatione sumunt εἰ diphthongum; ut

λέγω *dico* (εἶλοχα tantum in Compositis), P.P. λέλεγμαι et εἰλεγμαι.
*λήβω, λαμβάνω *capiō*, εἴληφα (Ion. λελάβηκα), εἴλημμαι et εἴλημμαι.
*λήχω, λαγχάνω *sortior*, εἴληχα. μέρω *divido* (εἰμαρμαι), 3. pers. εἴμαρται, cum spiritu aspirato. Conf. *ρέω *dico*, εἴρηκα (pro ἔρρηκα).

Obs. 3. Quaedam verba, hyperdissyllaba, incipientia ab ᾱ brevi, ε, ο, praeter temporale Augmentum, novam Reduplicationem, sive duas priores literas thematis, adsciscunt, praesertim apud Atticos, unde Attica Reduplicatio vocata est; ut ἀλέω *molō*, *ήλεκα, ἀλήλεκα; Conf. § 68. Obs. 3.

Sic ἀρώ <i>aro</i>	*ήροκα, ἀρήροκα	*ἐνέκω, <i>fero</i> § 58.	Obs. 1. ἐνήνοχα
ἀγείρω <i>colligo</i>	*ήγερκα, ἀγήγερκα	ἐρείδω <i>firmiter</i>	*ήρεικα, ἐήρεικα
ἐγείρω <i>excito</i>	*ήγερκα, ἐγήγερκα	ἐρίζω <i>contendo</i>	*ήρισμαι, ἐήρισμαι
ἔδω, <i>cdo</i> , § 58. Obs. 1. ἐδήδοκα		*ὀλέω <i>perdo</i>	*ὠλεκα, οἰώλεκα
*ἐλάω <i>agito</i>	*ήλακα, ἐήλακα	*ὀμόω, <i>iuro</i>	*ὠμοκα, ὀμώμοκα
ἐμέω <i>vomo</i>	*ήμεκα, ἐμήμεκα	ὀρύττω <i>fodio</i>	*ὄρυχα, ὀρόρυχα;

Et penultima longa correptâ, ἀλέλω *unguo*, ἡλοῖφα, ἀλήλιφα. Quibus addi potest συνόχωκα, pro συνόκωχα, a συνέχω *contineo*, ἀλάλημαι Ἐρ. ab ἀλάδομαι *ἐπιο*, et Anomalum Perf. ἀγήτοχα (pro ἀγηχα) ab ἄγω *duco*. Adde etiam unum, quod incipit a Diphthongo αι; αἰρέω *capio*, Ion. ἀράρηκα.

Reduplicatio, sive Augmentum-pro-Reduplicazione, locum habet in Perfecto, Pluperfecto, ac Paulo-post-Futuro; et servatur per omnes modos.

§ 60. PRAET.-PLUPERFECTUM ACT.

Pluperfectum Activum formatur a Perfecto, mutando α in ειν, et praeponendo Augmentum; ut τέτυφα ἐτετύφειν, ἔρριφα ἤρριφειν.

Obs. 1. De Augmento interdum abjecto conf. § 53. Obs. 9.

Obs. 2. Attica Reduplicatio Perfecti in Pluperfecto retinetur, sed interdum sine Augmento; ut ὀρώρυχα, ὀρωρύχειν, et interdum ὀρωρύχων.

§ 61. PRAET.-PERFECTUM PASS.

Perfectum Passivum formatur a Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Primâ	φα purum	in μμαι ut τέτυφα, τέτυμμαι
	impurum	in μαι ut τέτερφα, τέτερμαι
Secundâ	χα	in γμαι ut πέπλεχα, πέπλεγμαι
Tertiâ	κα	in σμαι ut πέπεικα, πέπεισμαι
Quartâ	κα	in μαι ut ἤγγελα, ἤγγελμαι
Quintâ	κα penult. longâ	in μαι ut πεφίληκα, πεφίλημαι
	penult. brevi	in σμαι ut τετέλεκα, τετέλεσμαι.

Obs. 1. Tria Verba ο penultimae Perfecti Activi, in Perfecto Passivo mutant in α; ut ἔστροφα, α στρέφω, ἔστραμμαι; τέτροφα, α τρέφω, τέτραμμαι; τέτροφα, α τρέφω, τέτραμμαι. Conf. § 58. Obs. 1. Quibus addi potest τέταλμαι, α τέλλω ex cicio.

Obs. 2. Duo Verba Poëtica, ad Tertiam Conjugationem pertinentia, pro σ ante μαι retinent δ, vel θ Praesentis sui; κορύσσω, *κορύθω galeâ armo, κεκόρυθμαι; φράδω, *φράδω dico, ἐφράδμαι. Quibus addi potest κέκαδμαι Dor. pro κέκασμαι, tanquam a *κάζω, *κάδω ex cello. Conf. καίνυμαι. p. 97. Obs.

Obs. 3. Verborum in αίνω, ἴνω Characteristica ν, quae facta est γ in Perfecto Activo, in Perfecto Passivo reducitur quidem ante ceteras consonantes, sed ante μ

(a.) vel iterum mutatur in σ; ut

φαίνω, πέφαγκα, πέφασμαι, -σμεθα; -σμένος; sed -νσαι, -νται. Sic		
λυμαίνομαι pingo	λελύμασμαι	παχύνω pinguefacio
μαίνω ἐπιγίγνομαι	μεμίλασμαι	περαίνω finio
μολύνω polluo	μεμόλυσμαι	βαίνω madesco
		ἐββάσμαι.

(b.) vel mutatur in μ; ut

αἰσχύνομαι pudescio, ἡσχύνομαι; ξηραίνω arefacio, ἐξήραμμαι.

(c.) vel omnino ejicitur; ut

τραχύνω aspero, τετράχυνμαι.

Obs. 4. Quaedam verba quintae Conjugationis, etsi penultimam habent longam in Perfecto Activo, sumunt tamen *σ* in Perfecto Passivo, et Temporibus inde deductis; ut ἀκούω *audio*, ἤκουκα, ἤκουσαι, ἤκουσθην, ἀκουσθήσμαι.

Sic *βύω, βυνέω obturo	βέβυσμαι	πλέω <i>navigo</i>	πέπλευσαι
*γνῶω <i>posco</i>	ἔγνωσαι	πρίω <i>setto</i>	πέπρισμαι
*ζῶω <i>cingo</i>	ἔζωσαι	πταίω <i>impingo</i>	(ἐπταίμαι)
θραύω <i>frango</i>	τέθραυσμαι	ραίω <i>frango</i>	(ἐρραίμαι)
κνᾶίω, κνᾶω <i>rado</i>	κέκναισαι	σειώ <i>quatit</i>	σέσεισαι
κελεύω <i>jubeo</i>	κεκέλευσαι	ῥῶω <i>riuo</i>	(ῥῶσαι)
κυλίω <i>voluto</i>	κεκύλισμαι	χῶω <i>cutiulo</i>	κέχυσμαι
λέωω <i>lapido</i>	λέλευσμαι	χρῶω <i>commodo</i>	κέχρησαι
ξύω <i>rudo</i>	ἔξυσμαι	χρίω <i>unguo</i>	κέχρισμαι
παίω <i>percutio</i>	πέταισαι	ψαίω <i>lango</i>	ἐψασμαι
παλαίω <i>luctor</i>	πεπάλαισαι		

quaedam modò sumunt, modò omittunt *σ*; ut δράω *facio*, δεδράμαι et -σαι;

Sic κλαίω <i>fleo</i>	κέκλαυμαι et -σαι	ψάω <i>tergo</i>	ἐψημαι et -σαι
κολούω <i>amputo</i>	κεκόλουμαι et -σαι		
κλείω <i>claudio</i>	κέκλειμαι et -σαι	sed solum ἐκλείσθην	
κρούω <i>pulso</i>	κέκρουμαι et -σαι	sed solum ἐκρούσθην.	

Contrà quaedam, etsi penultimam Perfecti Activi brevem habent, faciunt tamen *μαι*, omisà *σ*; ut λύνω *solvo*, λέλυκα, λέλυμαι, ἐλύθην. Conf. § 47. (e.) 7.

Sic αἰνέω <i>laudo</i>	ἤνεκα	ἠνέθην.	Conf. § 47. (e.) 3.
ἀρώω <i>aro</i>	ἀρήροκα	ἀρήρομαι	ἠρόθην. Conf. § 47. (e.) 6.
δέω <i>ligo</i>	δέδεκα	δέδεμαι	ἐδέθην. Conf. § 47. (e.) 3.
*ἐλάω <i>agito</i>	ἐλήλακα	ἐλήλαμαι	ἠλάθην, et Ion. ἠλάσθην
θύω <i>sacrifico</i>	τέθυκα	τέθύμαι	ἐτύθην. Conf. § 47. (e.) 7.
σεύω <i>agito</i>		ἔσσυμαι	ἐσσύθην et ἐσύθην.
φθίω <i>pereo</i> vel <i>perdo</i>	§ 94. (b.) ἔφθίμαι.	Conf. § 47. (e.) 5.	
χέω <i>fundo</i>	κέχυκα	κέχυμαι	ἐχύθην. Conf. § 47. (e.) 4.

quibus adde *πετάω *extendo*, cum duplici formâ, πεπέτασαι, et πέπταμαι, per Syncopen, pro πεπέταμαι. Conf. § 83.

Obs. 5. Duo in Perfecto Passivo corripiunt penultimam, quae in activo longa est; ut δύνω *subeo*, δέδυκα, δέδυμαι; *πύνω *ديو*, πέπυκα, πέπυμαι. Conf. § 79. 3.

Obs. 6. Quaedam verba Poëtica, quae in penultimâ habent diphthongum *ευ*, in Perfectis Passivis usurpant tantum *υ* vocalem, abjectâ *ε*; ut πεύθομαι *audio*, πέπυσμαι.

Sic σεύω <i>agito</i>	ἔσσυμαι	ἔσσύθην	φεύγω <i>fugio</i>	πέφυγμαι.
τεύχω <i>fabrico</i>	τέτευχα	τέτυγμαι		

Obs. 7. Duo sunt Anomala, ἤμαι *sedeo*, κείμει *jaceo*, (tanquam ab *ἔω, *κέω,) quae sub formâ Perfecti vim Praesentis habent, et sic conjugantur; (a.) ἤμαι, ἦσο (in Compos. κάθου, κάθωμαι, καθόμην), ἦσαι, ἦμενος. (b.) κείμει, κείσο, κέωμαι, κείμην, κείσθαι, κείμενος; Fut. κείσομαι.

§ 62. PRAET.-PLUPERFECTUM PASS.

Pluperfectum Passivum formatur a Perfecto, mutando *μαι* in *μην*, et praeponendo Augmentum; ut *τέτυμμαι*, *ἐτετύμμην*.

Obs. Quaedam verba apud *Epicos Poëtas* sub formâ Pluperfecti Passivi, abjectâ Reduplicatione, vim Aoristi habent; ut *δέχομαι*, *ἐδέγγμην* pro *ἐδέγγμην*, *αἰέπε*. 3 Sing. *δέκτο*, Imperat. *δέξο*, Infin. *δέχθαι*. Sic *λέγομαι* *κούο*, *ἐλέγγμην*; *πάλλω* *νίβρο*, *ἐπάλλμην*; **μίγω* *μίσσο*, *ἐμίγγμην*. Conf. § 83.

§ 63. PAULO-POST-FUTURUM.

Paulo-post-Futurum formatur a secundâ personâ singulari Perfecti Passivi, mutando *αι* in *ομαι*; ut *τέτυφαι*, *τετύφομαι*.

§ 64. PRAET.-AORISTUM PRIMUM PASS.

Aoristum Primum Passivum formatur a tertiâ personâ singulari Perfecti, mutando *αι* in *ην*, tenues in aspiratas, et detrahendo literam Reduplicationis; ut *τέτυπται*, *ἐτύφθην*.

Obs. 1. Quaedam verba quintae Conjugationis *σ*, contra regulam, etsi in Perfecto non assumpserant, sumunt tamen in penultimâ Aoristi Primi; ut **μνῶς* in memoriam voco, *μένμηναι*, *ἐμνήσθην*. Sic

πνέω *flo*, Poët. *πέπνυμαι* *ἐπνεύσθην* | *χράομαι* *utor*, *κέχρημαι* *ἐχρήσθην*
ῥωννύω *robore*, *ῥρωμαι* *ἐρρώσθην* | *παύω* *sisto*, *πέπαυμαι* *ἐπαύσθην*
 et *ἐπαύθην*. Contrâ *σώζω* *servo*, *σέσωμαι*, *ἔσώθην*: quod tamen ab antiquo *σώω*, unde et *Atticum* Perfectum *σέσωμαι*, deduci potest.

Obs. 2. Pauca sunt Aorista Prima Passiva, quae penultimam Perfecti longam corripunt; ut *εὐρίσκω* *invenio*, *εὐρήμαι*, *εὐρέθην*.

Sic **θέω* *pono* *τίθειμαι*, *ἐτέθην* | **έω* *mitto* *είμαι*, *εἶθην* et *ἔθην*
**σχεύω* *habeo* *ἔσχημαι*, *ἔσχέθην* | **ρέω* *dico* *είρημαι*, *ἐρήθην* et *-έθην*.

Conf. *αἰνέω*, *ῖρημαι*, *ῖνέθην*; *αἰρέω*, *ῖρημαι*, *ῖρέθην*. Vid. § 47. (e.) 3. **ὀμῶς* *juro*, P.P. *ὀμώσομαι* (Conf. § 59. Obs. 3.) sed in tertiâ personâ *ὀμώσομαι*, unde Aor. 1. *ὀμώθην*.

Obs. 3. Haec duo *θῶ* et **θέω*, *τίθηναι*, abjectâ Praesentis aspiratione, faciunt Aoristum 1. Pass. *ἐτύθην*, *ἐτέθην*; unde Fut. 1. *τυθήσομαι*, *τεθήσομαι*.

§ 65. FUTURUM PRIMUM PASS.

Futurum Primum Passivum formatur ab Aoristo Primo, mutando *ην* in *ησομαι*, et abjiciendo Augmentum; ut *ἐτύφθην*, *τυφθήσομαι*.

§ 66. PRAET-AORISTUM 2. ACT. MED. ET PASS.

Aoristum Secundum Activum formatur a Praesente, mutando α in ον, et praeposendo Augmentum; sed a Praesentis serè antiquiore ac simpliciore formâ, quae *Radix* appellatur; ut *τύπω, *Radix* verbi τύπτω, ἐτύκον.

Aoristum Secundum Medium formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando ον in ομην, ut ἐτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando ον in ην, ut ἐτυπον, ἐτύπην.

(Obs. 1. Paucissima sunt verba, quorum Aorista Secunda Activum et Passivum ambio reperiantur; sic a στρέφω reperitur ἐστράφην, non autem *ἐστράφον; η λαίπω reperitur ἐλαπον, non autem *ἐλίπην.

(Obs. 2. Verbis Impura, imprimis dissyllaba, quae habent ε in penultima Praesentis, vel *Radix*, eundem in Aoristo Secundo plerumque mutant in σ; ut βέρω excoorlo, ἐβάρην, σπείρω *σπέρω sero, ἐσπάρην. Conf. § 68. Obs. 2.

(Obs. 3. Quaedam Aorista secunda in *Epicâ* linguâ sumunt Reduplicationem, quae per omnes modos servatur; ut πείθω *persuadeo*, Aor. 2. Act. πέπειθον, pro ἐπειθον, πέπειθε, πεπίθω, κ. τ. λ.; Med. πεπιθόμην, κ. τ. λ.

ἔλε κἀμὺν λαβοῖτο	κέκαμον	μάρπτω <i>prehendo</i>	μέμαρπον
κοῦθω οὐλο	κέκυθον	πλήσσω <i>percutio</i>	πέπληγον
κλύω αὐτίλο Imperat. κέλευθι		τέρπω <i>delecto</i>	τεταρτόμην
λαγχάνω κοίτιο	λέλαχον	τυγχάνω <i>consequor</i>	τέτυχον
λαμβάνω recipio	λέλαβόμην	φείδομαι <i>parco</i>	πέφιδόμην
λανθάνω lateo	λέλαθον	*χάζω <i>recedo</i>	κέκαθον.

Adde πάλλω νίδρο πέπαλον, (*ἀμπεπαλόν*); φράζω δίσο, πέφραδον, quod etiam, Augmento cummulatum, fit ἐπέφραδον; Conf. ἐμέμνηκα a μηδέομαι βούλο, ἐκεκλόμην η κέλομαι jubeo; ἡρύκακον, unde Infin. ἡρυκακείην, ab ἡρύκω αρεσθ reduplicatione in medio adhibitâ; ἡλίπαπον, ab ἐπίπτω, *objurgo*.

(Obs. 4. Interdum etiam Aoristo Secundo Attica Reduplicatio praefigitur, Augmento simul ο secundâ in primam syllabam promotō; ut ἄγω αἰσο, ἤγω, ἤγαγον; *ἄρω σπείω, ἤρον, ἤραρον.

Eandem Reduplicatio servatur per omnes modos, Augmento tantum deposito; ut ἤγαγον, ἤγαγε, ἤγάγω, ἤγάγοιμι, ἤγαγεῦν, ἤγαγόν.

(Obs. 5. Verbum πίπτω, pro *πιπέτω (Vid. § 47. α.) facit Aor. 2. ἔπεσον, pro ἔπετον, quod tantum *Doricum* est.

§ 67. FUTURUM SECUNDUM PASS.

Futurum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo (sicut Futurum Primum ab Aoristo Primo), mutando ην in ησομαι, et abijciendo Augmentum; ut ἐτύπην, τυπήσομαι.

§ 68. PRAET.-PERFECTUM MEDIUM.

Perfectum Medium formatur a Praesente, vel *Radice*, mutando ω in α, et praeponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione; ut φεύγω *fugio*, πέφευγα; *βάω, *Radix* verbi βαίνω eo, βέβηα.

Obs. 1. Verba impura in Perfecto Medio penultimam Praesentis vel Radicis brevem saepe producant; mutando scilicet

ā in η, ut φαίνω *ostendo*, Radix *φάω, P.M. πέφηνω

ε in η, ut μέλω *curae sum*,

μέμληα

ι in οι, ut λέλω *linguo*, Radix *λίω,

λέλοιπα. Conf. Obs. 2.

Obs. 2. Verba impura, imprimis dissyllaba, quae habent ε in penultimā Praesentis vel Radicis, eandem in Perfecto Medio semper mutant in ο; ut δέρω *excorio*, δέδορα, σπείρω *sero*, *σπέρω, ἔσπορα. (Conf. § 58. Obs. 1.); praeterquam in μέμληα α μέλω *curae sum*. Sic

βρέχω <i>rigo</i> ,	ιβράχην	*πένθω <i>ratior</i> ,	ἐπαθον	πέπονθα
*γένομαι <i>nascor</i> ,	*ἐγανόμην	γέγονα	πέρθω <i>vasto</i> ,	ἐπραθον
δέμω <i>aedifico</i> ,	(δέδομα)	στέλλω <i>mitto</i> ,	ἐστάλην	*ἔστολα
δέσκομαι <i>video</i> ,	ἐδρακον	στέργω <i>diligō</i> ,	ἔστοργα	
*δρέμω <i>currō</i> ,	ἐδραμον	*δέδρομα	στρέφω <i>verto</i> ,	ἔστράφην § 58. Obs. 1.
κλέπτω <i>furo</i> ,	ἐκλάπην	*κέκλοπα	τέρπω <i>delecto</i> ,	ἐτάρπην
κτείνω <i>occido</i> ,	ἐκτανον	ἐκτονα	τρέπω <i>verto</i> ,	ἐτραπον
*λέγχω <i>sortior</i> ,	ἐλαχον	λέλογχα	τρέφω <i>nutrio</i> ,	ἐτρέφην § 58. Obs. 1.
μείρομαι <i>sortior</i> ,	ἐμμορα		φθείρω <i>corrumpo</i>	ἐφθάρην
πέμπω <i>mitto</i> ,	*πέπομπα		ἐφθορα.	

Quaedam autem in Aoristo Secundo retinent ε; ut βλέπω *video*, ἐβλέπην. Sic

λέγω <i>dico</i> ,	ἐλέγην	ψέγω <i>vitupero</i> ,	ἐψέγην (ἐψογα)
λέπω <i>decortico</i> ,	ἐλέπην	*λέλοπα	πλέκω <i>plico</i> ,
*τέκω <i>pario</i> ,	ἔτεκον	τέτοκα	ἐπλέκην et ἐπλάκην
φλέγω <i>uro</i> ,	ἐφλέγην	*πέφλογα	τέμνω <i>seco</i> ,
			ἔτεμον et ἔταμον.

His addi possunt Anomala Perfecta Media ἔοικα, Ion. οἶκα, et Att. rar. εἶκα (Part. εἰκάς; Conf. εἰδώς ab οἶδα, § 43. Obs. 5.), ἔολπα, ἔοργα, et οἶδα (Conf. § 53. b. Obs. 7.), ἐγρήγορα ab ἐγείρω *excito*, et ἀνήνοθα ab *ἀνέθω *prosilio*. Conf. εἴωθα ab *έθω *assuesco*, ἐβρωγα α *βήγω *frango*, βχωκα ab ἔχω *habeo*.

Obs. 3. Interdum etiam in Perfecto Medio *Attica Reduplicatio* fit; ut ἔραρα, ab *ἔρω *upto*. Sic

ἔχω <i>habeo</i> ,	ἔχωκα	οἴχομαι <i>abeo</i> ,	οἴχωκα	*ἔπτω <i>video</i> ,	ἔπωπα
ἔζω <i>oleo</i> ,	ἔζωδα	*ἔλω <i>perdo</i> ,	ἔλωλα	*ἔρω <i>excito</i> ,	ἔρωπα

et, penultimā correptā, ἀκούω *audio*, ἀκήκοα, *ἐλεύθω *venio*, ἐλήλυθα.

Obs. 4. De Perfectis Mediis, quae plerumque Syncopen admittunt, vide § 81. b.

§ 69. PRAET.-PLUPERFECTUM MEDIUM.

Pluperfectum Medium formatur a Perfecto (sicut Pluperfectum Activum a Perfecto Activo), mutando α in ειν, et praeponendo Augmentum; ut τέτυπα, ἐτετύπειν.

§ 70. DE ANTIQUIORE FORMA VERBORUM.

Antiquior forma, sive *Radix*, Verborum, penultimam plerumque brevem habet, et rarò ultra duas syllabas extenditur; itaque tribus ferè modis deprehendi potest:

(a.) Vel reducendo vocalem longam aut diphthongum penultimae in vocalem brevem; sic reducitur

			Aor. 2.	Perf. Med.
η	in α, ut	λήθω <i>lateo</i>	in *λάθω, ἔλαθον,	λέληθα
ι	in ι, ut	πνίγω <i>suffoco</i>	in *πνίγω, ἐπνίγην	
αι	in α, ut	φαίνω <i>ostendo</i>	in *φάνω, ἐφάνην,	πέφηναι
ει	in ι, ante mutam,			
	ut	λείπω <i>linquo</i>	in *λίπω, ἔλιπον,	λέλοιπα
	in ε ante liquidam,			
	ut	σπείρω <i>sepo</i>	*σπέρω, ἐσπάρην, (ἐσπορα)	
ευ	in υ, ut	φεύγω <i>fugio</i>	in *φύγω, ἐφυγον,	πέφευγα

(b.) Vel duarum consonantium abjiciendo posteriorem; mutando geminas πτ, item σσ, ττ, in cognatam Characteristicam ejusdem Conjugationis; et pro duplici ζ rēponendo simplicem δ, aliquando γ, vel γγ; sic

abjicitur	{	λ	ut	βάλλω <i>jacio</i> ,	*βάλω,	ἐβαλον,	*βέβολα
		ν	ut	κάμνω <i>laboro</i> ,	*κάμω,	ἐκαμον	
		τ	ut	τίκτω <i>pario</i> ,	*τέκω,	ἔτεκον,	τέτοκα
				τύπτω <i>verbero</i> ,	*τύπω,	ἔτυπον	
				κλέπτω <i>furo</i> ,	*κλέπω,	ἐκλάπην,	*κέκλοπα.
πτ fit	{	β	ut	βλάπτω <i>noceo</i> ,	βλάβω,	ἐβλάβην	
				κρύπτω <i>celo</i> ,	*κρύβω,	ἐκρύβην (-ον)	
				καλύπτω <i>celo</i> ,	*καλύβω,	ἐκαλύβην	
	{	φ	ut	βάπτω <i>tingo</i> ,	*βάφω,	ἐβάφην	
				θάπτω <i>sepelio</i> ,	*τάφω,	ἐτάφην	
				θρύπτω <i>frango</i> ,	*τρύφω,	ἐτρύφην	
				ράπτω <i>suo</i> ,	*ράφω,	ἐρράφην	
				ρίπτω <i>jacio</i> ,	*ρίφω,	ἐρρίφην	
				σκάπτω <i>fodio</i> ,	*σκάφω,	ἐσκάφην.	

σσ, τ fit	κ ut	φρίσσω <i>horreo</i> ,	*φρίκω,	πέφρικα
	γ ut	νύσσω <i>pungo</i> ,	*νύγω,	ἐνύγην
		πλήσσω <i>percutio</i> ,	*πλήγω,	ἐπλήγην, πέπληγα
		σφάττω <i>tactō</i> ,	*σφάγω,	ἐσφάγην
		τάσσω <i>ordino</i> ,	*τάγω,	ἐτάγην
		φράσσω <i>munio</i> ,	*φράγω,	ἐφράγην
ζ fit	χ ut	δρύσσω <i>fodio</i> ,	*δρύχω,	ὠρύχην
		ταράσσω <i>turbo</i> ,	*ταράχω,	(ταραχή).
	δ ut	φράζω <i>dico</i> ,	*φράδω,	πέφραδον
		χάζομαι <i>recedo</i> ,	*χάδω,	κέχαδον
	γ ut	κλάζω <i>sono</i> ,	*κλάγω,	ἐκλαγον, κέκληγα
		κράζω <i>clamo</i> ,	*κράγω,	ἐκραγον, κέκρᾱγα
		τρίζω <i>strideo</i> ,	*τρίγω,	τέτριγα
	γγ ut	κλάζω <i>sono</i> ,	*κλάγγω,	κέκλαγγα
		πλάζω <i>decipio</i> ,	*πλάγγω	
		σαλπίζω <i>buccino</i> ,	*σαλπίγω.	

Conf. § 45. Obs. 2. § 47. (c.) 1. 2.

(c.) Vel ejiciendo penultimam syllabam insititiam; sic

ejicitur	α, ut	μυκδομαι <i>tuigio</i> ,	*μύκω,	ἐμυκον, μέμυκα
	ε, ut	γηθέω <i>gaudeo</i> ,	*γήθω,	γέγηθα
	αν, ut	ἁμαρτάνω <i>erro</i> ,	*ἁμάρτω,	ἤμαρτον
	αιν, ut	ὀσφραίνομαι <i>odoror</i> ,	*ὄσφρω,	ὠσφρόμην
	νε, ut	ικνέομαι <i>venio</i> ,	*ἴκω,	ἰκόμην
	ισκ, ut	εὐρίσκω <i>invenio</i> ,	*εὔρω,	εὔρον.

(α.) Obs. 1. Excipe πλήσσω *percutio*, quod facit ἐπλήγην (vide δ.), et Ep. A. 2. Act. ἐπέληγον (§ 66. Obs. 3.), sed ἐπλάγην in Compositis. Radix *πράγω, unde πρᾶσσω, naturā longa est.

Verbum τρώγω *rodo*, facit ἔτραγον, quasi a τρήγω. Conf. *ρήγω *frango*, A. 2. ἐρράγην, P.M. ἐρρωγα.

Obs. 2. Adde radicem *θάφω, ἔταφον, τέθηπα, obstupui.

Obs. 3. In nonnullis prior consonans, non posterior, ejicienda est. Sic

*λέγχω <i>sortior</i>	*λέχω	ἐλαχον	λέλογχα
*πένθω <i>patior</i>	*πέθω	ἐπαθον	πέπονθα.

(δ.) Obs. 4. An praeterea aspirata χ reduci debeat in Cognatam Mediam γ, vix satis liquet; ψύχω *refrigero*, facit fortasse ἐψύγην, et -χην.

VERBA IN MI.

§ 71. Verba in *μι* fiunt a verbis, vel radicibus, quintae Conjugationis, in *ω*, mutando *ω* in *μι*, et producendo brevem penultimam, ut **φᾶω*, *φημι* *dico*: et plerumque Reduplicationem praefigendo, modò Radix sit dissyllaba, ut **δόω* *δο*, *δίδωμι*.

Reduplicatio duplex est, Propria et Impropria.

(a.) Propria, cùm repetitur prima consonans thematis (vel, si sit aspirata, ejus tenuis), cum *ι*; ut

**δόω* *δο*, *δίδωμι*; **θέω* *πονο*, *τίθημι*.

(b.) Impropria, cùm *ι* aspirata tantùm praefigitur; quod fit cùm Verbum incipiat vel a *στ*, *πτ*, ut **σῑᾶω*, *ἴσθημι* *statuo*; **πᾶω*, *ἵπῑμαι* *volo*; vel ab aspiratâ vocali, ut **έω*, *ἵημι* *mitto*.

Quatuor sunt Formationes Verborum in *μι*:

Prima, in *ημι*, ab *αω*, ut *ἴσθημι*, a **σῑᾶω* *statuo*.

Secunda, in *ημι*, ab *εω*, ut *τίθημι* a **θέω* *pono*.

Tertia, in *ωμι*, ab *οω*, ut *δίδωμι* a **δόω* *do*.

Quarta, in *υμι*, ab *υω*, ut *δείκνυμι* a *δεικνύω* *ostendo*.

Obs. Omnia ferè Verba quartae Formationis, utpote hyperdissyllaba, carent Reduplicatione. Nimirum verba in *ύω*, a quibus illa profluunt, ferè ipsa ab alio themate profecta sunt, interpositis *νυ* vel *ννυ* ante *ω*; ut *δεικνύω*, a *δείκω*; unde reliqua Tempora formantur; ut Fut. *δείξω*, Aor. 1. *ἔδειξα*, κ.τ.λ. Sic

<i>ἔγω</i>	-νυ -μι <i>frango</i>	ab * <i>έγω</i>	<i>έ</i>	-ννυ -μι <i>induo</i>	ab * <i>έω</i>
<i>δαί</i>	-νυ -μι <i>victum do</i>	a * <i>δαίω</i>	<i>ζώ</i>	-ννυ -μι <i>cingo</i>	a * <i>ζώω</i>
<i>είργω</i>	-νυ -μι <i>cohideo</i>	ab * <i>είργω</i>	<i>κερά</i>	-ννυ -μι <i>misceo</i>	a * <i>κεράω</i>
<i>ζεύγω</i>	-νυ -μι <i>jungo</i>	a * <i>ζεύγω</i>	<i>κορέ</i>	-ννυ -μι <i>satio</i>	a * <i>κορέω</i>
<i>μίγω</i>	-νυ -μι <i>misceo</i>	a * <i>μίγω</i>	<i>κρεμά</i>	-ννυ -μι <i>suspendo</i>	a * <i>κρεμάω</i>
<i>οίγω</i>	-νυ -μι <i>aperio</i>	ab * <i>οίγω</i>	<i>πετά</i>	-ννυ -μι <i>extendo</i>	a * <i>πετάω</i>
<i>ῑμ(ῑμό)</i>	-νυ -μι <i>juro</i>	ab * <i>ῑμός</i>	<i>ρώ</i>	-ννυ -μι <i>roboto</i>	a * <i>ρώω</i>
<i>ῑμόργω</i>	-νυ -μι <i>abstergo</i>	ab * <i>ῑμόργω</i>	<i>σκεδά</i>	-ννυ -μι <i>dissipo</i>	a * <i>σκεδάω</i>
<i>ῑρ</i>	-νυ -μι <i>excito</i>	ab * <i>ῑρω</i>	<i>στορέ</i>	-ννυ -μι	} <i>sterno</i> a { * <i>στορέω</i> * <i>στροέω</i>
<i>πῑγγω</i>	-νυ -μι <i>figo</i>	a * <i>πῑγγω</i>	<i>σπρώ</i>	-ννυ -μι	
<i>ῑγγω</i>	-νυ -μι <i>frango</i>	a * <i>ῑγγω</i>	<i>σβέ</i>	-ννυ -μι <i>extinguo</i>	a * <i>σβέω</i>
<i>τί</i>	-νυ -μι <i>poenas do</i>	a * <i>τίνω</i>	<i>χρώ</i>	-ννυ -μι <i>coloro</i>	a * <i>χρώω</i>

quibus adde *ῑλλῑμι* *perdo*, tanquam pro *ῑλ* -νυ -μι, ab **ῑλω*.

Verbis in μ tria ut plurimùm sunt Tempora; Praesens, Imperfectum, et Aoristum Secundum. Cetera nempe formantur a Radicibus in ω , ut a radice *δόω, Futurum δώσω, Perfectum δέδωκα, κ. τ. λ.

Etiam Aoristo Secundo carent Verba in $\nu\mu$.

Obs. 1. Excipitur σβέννυμι *extinguo*, quod facit Aor. 2. ἔσβην; 1 Plur. ἔσβημεν; Subj. σβῶ; Opt. σβέλην; Infin. σβῆναι; Part. σβείς.

Obs. 2. Haec duo post Reduplicationem inserunt μ ante π ; πλέω, πίμπλημι *impleo*; πράω, πίμπρημι *uro*.

Obs. 3. Multa sunt verba in ω , quae *Aeolica* dialectus formare gaudet per μ ; ut πεφίλημι *amo*, νίκημι *vinco*, pro φιλέω, νικάω.

Obs. 4. A verbis in μ *Ionicè* deduci solent alia verba in ω ; ut ἰστώω ab ἴσσημι, τίθew a τίσημι, ἴω ab ἴημι; unde ἤφιεν, ab ἀφίω, in *Nov. Test.* Conf. § 72. Obs. 2.

§ 72. PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴσσημι,	ης,	ἥσι	ἄτον, ἄτον
τίθημι,	ης,	ἥσι	ἄμεν, ἄτε, (ἁᾱσι) ἁσι
δίδωμι,	ως,	ωσι	ετον, ετον
δείκνυμι,	υς,	υσι	ομεν, οτε, ὁᾱσι et οῖσι
			ῥμεν, ῥτε, ῥᾱσι et ῥσι.

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴσθην,	ης,	ἡ	ἄτην, ἄτην
ἐτίθην,	ης,	ἡ	ἔτην, ἔτην
ἐδίδων,	ως,	ω	ότην, ότην
ἐδείκνυν,	υς,	ῥ	ῥτην, ῥτην
			ἄμεν, ἄτε, ἄσαν
			εμεν, ετε, εσαν
			ομεν, οτε, οσαν
			ῥμεν, ῥτε, ῥσαν.

Verba τίθημι, δίδωμι, et his similia, Imperfectum, in Singularem numero, saepiùs formant ex more Contractorum in έω, όω; ut

ἐτίθουν, εις, ει; ἐδίδουν, ους, ου.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἔστην, ἦς, ἦ		ἦτην, ἦτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν
†(ἔστην, ἦς, ἦ)		†έτην, έτην	†εμεν, ετε, εσαν
†(ἔδων, ὤς, ὤ)		†ότην, ότην	†ομεν, οτε, οσαν.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
†(ἵσταῖθι) ἵστη, ἄτω		ατον, άτων	ατε, άτωσαν et άντων
(τίθει) τίθει, έτω		ετον, έτων	ετε, έτωσαν et έντων
(δίδοθι) δίδου, ότω		οτον, ότων	οτε, ότωσαν et όντων
(δείκνῃθι) δείκνῃ, ύτω		υτον, ύτων	υτε, ύτωσαν et ύντων.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
στήθι, (σταῖ†), στήτω		ἦτον, ἦτων	ἦτε, ἦτωσαν et άντων
(θέτι) θές, θέτω		έτον, έτων	έτε, έτωσαν et έντων
(δόθι) δός, δότω		ότον, ότων	ότε, ότωσαν et όντων.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ιστῶ, ἦς, ἦ		ἦτον, ἦτον	ῶμεν, ἦτε, ῶσι
τιθῶ, ἦς, ἦ		ἦτον, ἦτον	ῶμεν, ἦτε, ῶσι
διδῶ, ῶς, ῶ		ῶτον, ῶτον	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

δείκνῃω, ἦς, ἦ, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in ω .

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. 1. στῶ, ἦς, ἦ. 2. θῶ, ἦς, ἦ. 3. δῶ, ῶς, ῶ.

Et cetera ut Praesens.

† Vide infra, § 72. Obs. 6.

‡ Vide infra, § 72. Obs. 8.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
ἰσταίνην, ἡς, ἡ			αἰήτην, αἰήτην		αἰήμεν, αἰήτε
			αἴτην, αἴτην		αἴμεν, αἴτε, αἴεν
τιθείνην, ἡς, ἡ			ειήτην, ειήτην		εἰήμεν, εἰήτε
			εἴτην, εἴτην		εἴμεν, εἴτε, εἴεν
διδολήν, ἡς, ἡ			οιήτην, οιήτην		οἰήμεν, οἰήτε
et φήν, § 72. Obs. 10.			οἴτην, οἴτην		οἴμεν, οἴτε, οἴεν.

δεικνύοιμι, οἰς, οἱ, κ. τ. λ., ex Declinatione Verborum in ω.

Praeteritum-Aoristum II.

1. σταίνην, ἡς, ἡ. 2. θέλην, ἡς, ἡ. 3. δολήν et δφην, ἡς, ἡ.

Et cetera ut Praesens; nisi quod contractae formae in Duali et Plurali rariùs occurrunt.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens.

1. ἰσᾶναι. 2. τιθέναι. 3. διδόναι. 4. δεικνύναι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. στήναι. 2. θεῖναι. 3. δοῦναι.

PARTICIPIA.

Praesens.

N. ἰσᾶς	ᾶσα, ᾶν	G. ἄντος, ᾶσης, ἄντος
N. τιθείς,	εῖσα, ἐν	G. ἐντος, εἰσης, ἐντος
N. διδούς,	οὔσα, δν	G. όντος, ούσης, όντος
N. δεικνύς,	ύσα, ύν	G. ύντος, ύσης, ύντος.

Praeteritum-Aoristum II.

1. σᾶς, ᾶσα, ᾶν. 2. θείς, εῖσα, ἐν. 3. δούς, οὔσα, δν.

Et cetera ut Praesens.

Verbum ἔμμι mitto eodem ferè modo declinatur quo τίθημι; et φημί dico eodem modo quo ἵστημι.

Obs. Ab ἔμμι Praesentis tertia persona Pluralis exit in -ᾶσι, ut in compos. μεθιᾶσι.

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE ACTIVA.

Obs. 1. PRAESENTIS Secunda personae Singulari in η s *Dores* addunt $\theta\alpha$ (Conf. § 42. Obs. 5), ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\theta\alpha$ pro $\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$; quod etiam *Attici* sequuntur in his quatuor:

$\eta\theta\sigma\alpha$	ab $\epsilon\iota\mu\lambda$ <i>sum</i>	$\eta\epsilon\iota\sigma\theta\alpha$	ab $\epsilon\iota\mu$ <i>ibo</i>
$\xi\phi\eta\sigma\theta\alpha$	a $\phi\eta\mu\lambda$ <i>dico</i>	$\eta\delta\eta\sigma\theta\alpha$	ab $\alpha\iota\delta\alpha$ <i>novi</i> ;

quibus accedat $\alpha\iota\sigma\theta\alpha$ pro $\alpha\iota\delta\alpha\sigma\theta\alpha$ *nosti*, ab eodem. Conf. § 42. Obs. 5.

Obs. 2. In secundâ et tertiâ Conjugatione *Iones*, non solum Imperfecti, sed etiam Praesentis secundam et tertiam personam formant ex more contractorum in $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\omicron}\omega$; ut $\tau\iota\theta\epsilon\iota\varsigma$, $-\epsilon\iota$; $\delta\iota\delta\omicron\iota\varsigma$, $-\alpha\iota$; Part. $\sigma\upsilon\nu\iota\omega\acute{\nu}$, a $\sigma\upsilon\nu\acute{\epsilon}\omega$, $-\acute{\iota}\eta\mu$. Conf. § 71. Obs. 4.

Obs. 3. Praesentis tertia Singularis *Doricè* exit in $\tau\iota$, et tertia Pluralis in $\nu\tau\iota$, ut $\iota\sigma\tau\alpha\tau\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\tau\iota$; $\iota\sigma\tau\alpha\nu\tau\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\nu\tau\iota$.

Obs. 4. Pro IMPERFECTO $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\eta\nu$, vel $-\sigma\upsilon\nu$, *Iones* dicunt $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\epsilon\alpha$, $-\epsilon\alpha\varsigma$, $-\epsilon\epsilon$; et pro $\acute{\iota}\eta\nu$ vel $\acute{\iota}\omicron\nu\nu$, ab $\acute{\iota}\eta\mu$, *Ionice* atque *Attica* forma est $\acute{\iota}\epsilon\omega$. (Conf. § 42. Obs. 3; $\xi\alpha$ Imperf. *Ion.* verbi $\epsilon\iota\mu\lambda$, *sum*; et $\acute{\iota}\epsilon\omega$, Imperf. ab $\epsilon\iota\mu$ *ibo*.)

Obs. 5. Tempora quae finale sive *Ionice* Augmentum adsciscunt, corripiunt vocalem ante $\sigma\kappa\omicron\nu$; ut $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\eta\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\kappa\omicron\nu$; $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omega\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\kappa\omicron\nu$; $\xi\sigma\tau\eta\nu$, $\sigma\tau\acute{\alpha}\delta\sigma\kappa\omicron\nu$; $\xi\delta\omega\nu$, $\delta\acute{\omicron}\sigma\kappa\omicron\nu$.

Obs. 6. AORISTUM SECUNDUM eodem modo declinatur, quo Aorista Passiva Verborum in ω ; praeterquam quod haec tria $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\eta\nu$, $\xi\delta\omega\nu$, et $\acute{\eta}\nu$ ab $\acute{\iota}\eta\mu$, sicut omnia Imperfecta, in Duali ac Plurali brevem faciunt vocalem penultimam. In Singulari Numero eadem planè non occurrunt; sed Aoristi Primi formas mutantur. Ceterum in compositis ab $\acute{\eta}\nu$ penultima Dualis ac Pluralis plerumque producitur vi Augmenti $\epsilon\iota$; ut $\acute{\alpha}\phi\epsilon\acute{\iota}\tau\epsilon$, $\acute{\alpha}\phi\epsilon\acute{\iota}\sigma\alpha\nu$. Conf. § 79. 2.

Obs. 7. IMPERFECTI ET AORISTI SECUNDI Tertia persona Pluralis apud *Epicos* Syncopen patitur. Sic $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$ corripitur in $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\epsilon\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\nu$, $\xi\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$ in $\xi\theta\epsilon\nu$, $\xi\delta\omicron\sigma\alpha\nu$ in $\xi\delta\omicron\nu$. Conf. § 42. Obs. 1. Idem fit, etiamsi penultima vocalis longa fuerit. Sic $\xi\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$ corripitur in $\xi\sigma\tau\acute{\alpha}\nu$, $\xi\phi\acute{\upsilon}\sigma\alpha\nu$ in $\xi\phi\acute{\upsilon}\nu$.

Reperitur etiam $\xi\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\alpha\nu$, pro $\xi\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$, in Aor. 1; et $\xi\sigma\tau\alpha\sigma\alpha\nu$, pro $\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota\sigma\alpha\nu$, in Plupf. apud Homerum et in Pf. Med. apud *Att.* Conf. § 81. δ .

Obs. 8. IMPERATIVI Praesentis prisca terminatio $\theta\iota$ vix reperitur, praeterquam in his quatuor:

$\phi\acute{\alpha}\delta\theta\iota$ a $\phi\eta\mu\lambda$ *dico*, $\iota\sigma\theta\iota$ ab $\epsilon\iota\mu\lambda$ *sum*, $\iota\sigma\theta\iota$ ab $\alpha\iota\delta\alpha$ *novi*, $\iota\theta\iota$ ab $\epsilon\iota\mu$ *ibo*. In Aoristo Secundo formae concisae $\sigma\tau\alpha$ et $\beta\alpha$ pro $\sigma\tau\acute{\eta}\theta\iota$, $\beta\acute{\eta}\theta\iota$, leguntur tantum in Compositis; ut $\acute{\alpha}\nu\theta\acute{\iota}\sigma\tau\alpha$, $\pi\rho\acute{\beta}\beta\alpha$ $-\acute{\alpha}\tau\omega$, $\kappa.\tau.\lambda.$

Obs. 9. In SUBJUNCTIVO *Iones* circumflexam syllabam resolvunt (Conf. § 44. Obs. 2.) inserendo ϵ , et *Poëticè* $\epsilon\iota$, in primâ et secundâ Conjugatione, et ω in tertiâ; sic $\iota\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ pro $\iota\sigma\tau\acute{\omega}$, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\epsilon}\omega$ pro $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$ pro $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$, $\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ et $\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ pro $\sigma\tau\acute{\omega}$, $\theta\acute{\epsilon}\omega$ et $\theta\acute{\epsilon}\omega$ pro $\theta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\omega}$ pro $\delta\acute{\omega}$. Apud *Homerum* legimus etiam formas non contractas $\sigma\tau\acute{\eta}\eta\varsigma$, η ; $\theta\acute{\eta}\eta\varsigma$, η .

Obs. 10. Verbum *δίδωμι* et quaedam alia in OPTATIVO duas habent formas; Praes. *διδόνην* et *διδέην*, Aor. 2. *δόνην* et *δέην*. Reperitur etiam Optativus quartae Conjugationis in *ύνην* vel *ύνην*, ut *φύλνην* a *φῦμι* nascor; *ἐκδύμεν* pro *ἐκδύνην*, ab *ἐκδύμι* exuo.

Obs. 11. Tertiae personae non modò Subjunctivi (Conf. § 42. Obs. 6), sed interdum etiam Optativi *Ιones* addunt *σι*; ut *παράφθαισι* (Opt.)

Obs. 12. Haec duo, *ἔμμι* *spiro*, **κίχμμι* *consequor*, retinent *η* in INFINITIVO; ut *ἄῆναι*, *κίχῆναι*.

Obs. 13. Vetus Infinitivi forma in *μεναι*, et per Apocopen in *μεν*, apud *Epicos Poëtas*, et in *Herodoto*, legitur (Conf. § 42. Obs. 11); ut *ιστάμεναι* et *ιστάμεναι* pro *ιστάναι* | *διδόμεναι* et *διδόμεναι* pro *διδόναι* | *τιθέμεναι* et *τιθέμεναι* pro *τιθέναι* | *δεικνύμεναι*, *δεικνύμεναι* pro *δεικνύναι*. Eadem in Aoristo Secundo thematis vocalem brevem servat; ut *θέμεναι* et *θέμεναι* pro *θέναι*, *δόμεναι* et *δόμεναι* pro *δόναι*, praeterquam in his formis, *στήμεναι* et *στήμεναι* pro *στήναι*, *δύμεναι* et *δύμεναι* pro *δύναι*.

Obs. 14. Variæ occurrunt formæ in quibus brevem thematis vocalem *Poëtae* metri causâ produciunt; (Conf. supr. Obs. 12.) ut *διδόνναι* pro *διδόναι*, *ζευγνύμεναι* pro *ζευγνύμεναι*, *ἰληθῖ* pro *ἰλᾷθι*.

§ 73.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
<i>ιστάμαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>
<i>τίθεμαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>
<i>δίδομαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>
<i>δείκνυμαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
<i>ιστάμην</i> , <i>ασο</i> , et <i>ω</i> , <i>ατο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>
<i>ετιθέμην</i> , <i>εσο</i> , et <i>ου</i> , <i>ετο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>
<i>εδιδόμην</i> , <i>οσο</i> , et <i>ου</i> , <i>οτο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>
<i>εδεικνύμην</i> , <i>υσο</i> , <i>ντο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>		<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>

Praeteritum-Aoristum II.

1. **ἔσταμην*. 2. *ἔθέμην* (*εσο*), *ου*, *ετο*. 3. *ἔδόμην*
(*οσο*), *ου*, *οτο*.

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴστασο et ἴστω, ἄσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
τίθεςο et τίθον, ἑσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δίδοςο et δίδον, ὀσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δείκνυσο ἴσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †σταάσο et στῶ, ἄσθω. 2. (θέσο) θοῦ, ἑσθω.
 3. (δόσο) δοῦ, ὀσθω.
Et cetera ut Praesens.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἰστώμαι, ἦ, ἦται	ώμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ώμεθα, ἦσθε, ὦνται
τιθώμαι, ἦ, ἦται	ώμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ώμεθα, ἦσθε, ὦνται
διδώμαι, ῶ, ὦται	ώμεθον, ὦσθον, ὦσθον	ώμεθα, ὦσθε, ὦνται.

δεικνύωμαι, ἦ, ἦται, ex Declinatione Verborum in ω .

Praeteritum-Aoristum II.

1. *στώμαι, ἦ, ἦται. 2. θώμαι, ἦ, ἦται.
 3. δώμαι, ῶ, ὦται.
Et cetera ut Praesens.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἰσταίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
τιθείμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
διδοίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο.

δεικνυοίμην, ο, το, κ.τ.λ. ex Declinatione Verborum in ω .

Praeteritum-Aoristum II.

1. †σταλμην, ο, το. 2. θέλμην, ο, το. 3. δολμην, ο, το.

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens.

1. ἴστασθαι. 2. τίθεσθαι. 3. δίδοσθαι. 4. δείκνυσθαι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †στόδσθαι. 2. θέσθαι. 3. δόσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens.			Aoristum II.		
1. ἰστάμενος,	η,	ον	† 1. στόμενος,	η,	ον
2. τιθέμενος,	η,	ον	2. θέμενος,	η,	ον
3. δίδόμενος,	η,	ον	3. δόμενος,	η,	ον.
4. δεικνύμενος,	η,	ον			

DIALECTI IN VOCE MEDIA ET PASSIVA.

Obs. 1. *PRESENTIS* secundam personam in *εσαι Attici* frequentius contrahunt in *η*, ut *τιθεσαι* in *τίθη*; et nonnunquam in *Poëtico* sermone *ασαι* in *α*, ut *ἐπιστασαι* in *ἐπιστα*. *Iones*, ex *ασαι* abjectâ *σ*, pro *ασαι* dicunt *εαι*, ut *ἐπιστεαι*, *δύνεαι*; unde contracta forma *δύνεα* apud *Atticos Poëtas* reperitur. Conf. § 43. Obs. 1.

Obs. 2. In tertiâ personâ Plurali *Iones* *ν* ante *ται* vel *το* mutant in *α*, ut *τιθέται* pro *τίθενται*, *δείκνύατο* pro *δείκνυντο*; et *α*, si praecessit, mutatur in *ε*, ut *ἰστέται* pro *ἰστανται*, *ἰστέατο* pro *ἰσταντο*.

Obs. 3. In *IMPERFECTI* et *IMPERATIVI* secundâ personâ *Epici* interdum utuntur formis *Ionicis*, abjectâ *σ*; ut *μάργαο*, *φάο*, *ἐνθεο*, *δαλνο*.

Obs. 4. Verba *τίθεμαι* et *ἵεμαι* in *OPTATIVO* interdum sequuntur formas verborum in *ομαι*; sic Praes. *τιθόμην* pro *τιθέμην*, Aor. 2. *προόμην* pro *προέμην* a *προέμην*. Contrâ reperitur etiam quartae Conjugationis *Optativus* in *ύμην* (pro *υμην*) ex formâ verborum in *μ*; ut *ἐπιδευκνύμην*, *πηγνύμην*.

Obs. 5. In *Aoristo Secundo Optativi* a *τίθημι* *Iones* resolutâ formâ utuntur, tanquam a *θέω*; ut *προσθέοντο*.

Obs. 6. *PARTICIPIMUM* *τιθέμενος* pro *τιθέμενος* occurrit apud *Epicos Poëtas*. Conf. § 72. Obs. 14. Verba *δίζηναι*, et *ἀζηναι* per omnes formas longam penultimae vocalem retinent. Conf. § 72. Obs. 12.

† Leguntur tantum in Compositis.

VERBA IN MI.

§ 71. Verba in *μι* fiunt a verbis, vel radicibus, quintae Conjugationis, in *ω*, mutando *ω* in *μι*, et producendo brevem penultimam, ut *φᾶω, φημί *dico*: et plerumque Reduplicationem praefigendo, modò Radix sit dissyllaba, ut *δόω *do*, δίδωμι.

Reduplicatio duplex est, Propria et Impropria.

(a.) Propria, cùm repetitur prima consonans thematis (vel, si sit aspirata, ejus tenuis), cum *ι*; ut

*δόω *do*, δίδωμι; *θέω *pono*, τίθημι.

(b.) Impropria, cùm *ι* aspirata tantùm praefigitur; quod fit cùm Verbum incipiat vel a *στ*, *πτ*, ut *στᾶω, ἵστημι *statuo*; *πᾶω, ἵπταμαι *volo*; vel ab aspiratâ vocali, ut *ἔω, ἵημι *mitto*.

Quatuor sunt Formationes Verborum in *μι*:

Prima, in *ημι*, ab *αω*, ut ἵστημι, a *στᾶω *statuo*.

Secunda, in *ημι*, ab *εω*, ut τίθημι a *θέω *pono*.

Tertia, in *ωμι*, ab *οω*, ut δίδωμι a *δόω *do*.

Quarta, in *νμι*, ab *νω*, ut δεικνύμι a δεικνύω *ostendo*.

Obs. Omnia ferè Verba quartae Formationis, utpote hyperdissyllaba, carent Reduplicatione. Nimirum verba in *ύω*, a quibus illa profiunt, ferè ipsa ab alio themate profecta sunt, interpositis *νν* vel *ννν* ante *ω*; ut δεικ-*νύ* -*ω*, a δέλω; unde reliqua Tempora formantur; ut Fut. δέξω, Aor. 1. ἔδειξα, κ.τ.λ. Sic

ἄγ	-νν -μι	frango	ab *ἔγω	ἔ	-ννν -μι	induo	ab *ἔω
δαί	-νν -μι	victum do	a *δαίω	ζώ	-ννν -μι	cingo	a *ζώω
εἴργ	-νν -μι	cohibeo	ab *εἴργω	κερά	-ννν -μι	misceo	a *κεράω
ζεύγ	-νν -μι	jungo	a *ζεύγω	κορέ	-ννν -μι	satio	a *κορέω
μίγ	-νν -μι	misceo	a *μίγω	κρεμά	-ννν -μι	suspendo	a *κρεμάω
οἴγ	-νν -μι	aperio	ab *οἴγω	περά	-ννν -μι	extendo	a *περάω
δμ (δμό)	-νν -μι	juro	ab *δμόω	ρό	-ννν -μι	roboro	a *ρόω
δμόργ	-νν -μι	abstergo	ab *δμόργω	σκεδά	-ννν -μι	dissipo	a *σκεδάω
ὄρ	-νν -μι	excito	ab *ὄρω	στορέ	-ννν -μι	} sterno a {	*στορέω
πήγ	-νν -μι	figo	a *πήγω	στρά	-ννν -μι		*στρόω
ρήγ	-νν -μι	frango	a *ρήγω	σβέ	-ννν -μι		*σβέω
τί	-νν -μι	poenas do	a *τίνω	χρώ	-ννν -μι	coloro	a *χρώω

quibus adde ἔλλωμι *perdo*, tanquam pro ἔλλ -νν -μι, ab *ἔλω.

Verbis in μ tria ut plurimùm sunt Tempora; Praesens, Imperfectum, et Aoristum Secundum. Cetera nempe formantur a Radicibus in ω , ut a radice * $\delta\acute{o}\omega$, Futurum $\delta\acute{o}\sigma\omega$, Perfectum $\delta\acute{\epsilon}\delta\omega\kappa\alpha$, κ. τ. λ.

Etiam Aoristo Secundo carent Verba in $\nu\mu$.

Obs. 1. Excipitur $\sigma\beta\acute{\epsilon}\nu\nu\mu$ *extinguo*, quod facit Aor. 2. $\xi\sigma\beta\eta\nu$; 1 Plur. $\xi\sigma\beta\eta\mu\epsilon\nu$; Subj. $\sigma\beta\acute{\omega}$; Opt. $\sigma\beta\acute{\epsilon}\eta\nu$; Infin. $\sigma\beta\grave{\eta}\nu\alpha\iota$; Part. $\sigma\beta\epsilon\iota\varsigma$.

Obs. 2. Haec duo post Redaplicationem inserunt μ ante π ; $\pi\lambda\acute{\epsilon}\omega$, $\pi\acute{\iota}\mu\pi\lambda\eta\mu\iota$ *impleo*; $\pi\rho\acute{\alpha}\omega$, $\pi\acute{\iota}\mu\pi\rho\eta\mu\iota$ *uro*.

Obs. 3. Multa sunt verba in ω , quae *Aeolica* dialectus formare gaudet per μ ; ut $\pi\epsilon\phi\acute{\iota}\lambda\eta\mu\iota$ *amo*, $\nu\acute{\iota}\kappa\eta\mu\iota$ *vinco*, pro $\phi\acute{\iota}\lambda\acute{\epsilon}\omega$, $\nu\acute{\iota}\kappa\acute{\alpha}\omega$.

Obs. 4. A verbis in μ *Ionicè* deduci solent alia verba in ω ; ut $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\omega$ ab $\iota\sigma\tau\eta\mu\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\epsilon}\omega$ a $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\omega$ ab $\acute{\iota}\eta\mu\iota$; unde $\eta\phi\acute{\iota}\epsilon\nu$, ab $\acute{\alpha}\phi\acute{\iota}\omega$, in *Nov. Test.* Conf. § 72. Obs. 2.

§ 72. PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
$\acute{\iota}\sigma\tau\eta\mu\iota$,	$\eta\varsigma$,	$\eta\sigma\iota$	$\acute{\alpha}\tau\omicron\nu$,	$\acute{\alpha}\tau\omicron\nu$	$\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu$, $\acute{\alpha}\tau\epsilon$, ($\acute{\alpha}\alpha\sigma\iota$) $\acute{\alpha}\sigma\iota$
$\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$,	$\eta\varsigma$,	$\eta\sigma\iota$	$\epsilon\tau\omicron\nu$,	$\epsilon\tau\omicron\nu$	$\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\tau\epsilon$, $\acute{\epsilon}\alpha\sigma\iota$ et $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\iota$
$\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$,	$\omega\varsigma$,	$\omega\sigma\iota$	$\omicron\tau\omicron\nu$,	$\omicron\tau\omicron\nu$	$\omicron\mu\epsilon\nu$, $\omicron\tau\epsilon$, $\acute{o}\alpha\sigma\iota$ et $\omicron\upsilon\sigma\iota$
$\delta\acute{\epsilon}\lambda\kappa\nu\mu\iota$,	$\upsilon\varsigma$,	$\upsilon\sigma\iota$	$\upsilon\tau\omicron\nu$,	$\upsilon\tau\omicron\nu$	$\upsilon\mu\epsilon\nu$, $\upsilon\tau\epsilon$, $\acute{\upsilon}\alpha\sigma\iota$ et $\acute{\upsilon}\sigma\iota$.

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
$\acute{\iota}\sigma\tau\eta\nu$,	$\eta\varsigma$,	η	$\acute{\alpha}\tau\eta\nu$,	$\acute{\alpha}\tau\eta\nu$	$\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu$, $\acute{\alpha}\tau\epsilon$, $\acute{\alpha}\sigma\alpha\nu$
$\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$,	$\eta\varsigma$,	η	$\acute{\epsilon}\tau\eta\nu$,	$\acute{\epsilon}\tau\eta\nu$	$\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\sigma\alpha\nu$
$\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omega\nu$,	$\omega\varsigma$,	ω	$\acute{o}\tau\eta\nu$,	$\acute{o}\tau\eta\nu$	$\omicron\mu\epsilon\nu$, $\omicron\tau\epsilon$, $\omicron\sigma\alpha\nu$
$\acute{\epsilon}\delta\acute{\epsilon}\lambda\kappa\nu\nu$,	$\upsilon\varsigma$,	υ	$\acute{\upsilon}\tau\eta\nu$,	$\acute{\upsilon}\tau\eta\nu$	$\upsilon\mu\epsilon\nu$, $\upsilon\tau\epsilon$, $\acute{\upsilon}\sigma\alpha\nu$.

Verba $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, et his similia, Imperfectum, in Singulari numero, saepiùs formant ex more Contractorum in $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{o}\omega$; ut

$\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\omicron\nu\nu$, $\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota$; $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\nu\nu$, $\omicron\nu\varsigma$, $\omicron\nu$.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>				<i>Plur.</i>
ἔστην, ἦς, ἦ			ἦτην, ἦτην		ἡμεν, ἦτε, ἦσαν		
†(ἔθην, ἦς, ἦ)			†έτην, έτην		†εμεν, ετε, εσαν		
†(ἔδων, ὤς, ὦ)			†ότην, ότην		†ομεν, οτε, οσαν.		

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>				<i>Plur.</i>
‡(ἴσταθι) ἴστη, ἄτω			ατον, άτων		ατε, άτωσαν et άντων		
(τῖθετι) τῖθει, έτω			ετον, έτων		ετε, έτωσαν et έντων		
(δῖδοθι) δῖδου, ότω			οτον, ότων		οτε, ότωσαν et όντων		
(δείκνυθι) δείκνυ, ύτω			υτον, ύτων		υτε, ύτωσαν et ύντων.		

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>				<i>Plur.</i>
στήθι, (στα†), στήτω			ἦτον, ἦτων		ἦτε, ἦτωσαν et άντων		
(θέτι) θές, θέτω			έτον, έτων		έτε, έτωσαν et έντων		
(δόθι) δός, δότω			ότον, ότων		ότε, ότωσαν et όντων.		

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>				<i>Plur.</i>
ἴστω, ἦς, ἦ			ἦτον, ἦτον		ᾠμεν, ἦτε, ᾠσι		
τιῶ, ἦς, ἦ			ἦτον, ἦτον		ᾠμεν, ἦτε, ᾠσι		
διῶ, ᾠς, ᾠ			ᾠτον, ᾠτον		ᾠμεν, ᾠτε, ᾠσι.		

δείκνυ, ἦς, ἦ, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in *ω*.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. 1. στῶ, ἦς, ἦ. 2. θῶ, ἦς, ἦ. 3. δῶ, ᾠς, ᾠ.

Et cetera ut Praesens.

† Vide infrà, § 72. Obs. 6.

‡ Vide infrà, § 72. Obs. 8.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ιστάλην, ης, η		αἰήτην, αἰήτην	αἰήμεν, αἰήτε
		αἶτην, αἶτην	αἶμεν, αἶτε, αἶεν
τιθέλην, ης, η		ειήτην, ειήτην	ειήμεν, εἰήτε
		εἶτην, εἶτην	εἶμεν, εἶτε, εἶεν
διδόλην, ης, η		οιήτην, οιήτην	οιήμεν, οἰήτε
et φήν, § 72. Obs. 10.		οἶτην, οἶτην	οἶμεν, οἶτε, οἶεν.

δεικνύοιμι, οἰς, οἱ, κ. τ. λ., ex Declinatione Verborum in ω.

Praeteritum-Aoristum II.

1. σταίην, ης, η. 2. θέλην, ης, η. 3. δόλην et δφην, ης, η.

Et cetera ut Praesens; nisi quod contractae formae in Duali et Plurali rariùs occurrunt.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens.

1. ἰστᾶναι. 2. τιθέναι. 3. διδόναι. 4. δεικνύναι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. στήναι. 2. θείναι. 3. δοῦναι.

PARTICIPIA.

Praesens.

N. ἰστᾶς	ᾶσα, ᾶν	G. ἄντος, ᾶσης, ἄντος
N. τιθεῖς,	είσα, ἐν	G. έντος, εἶσης, έντος
N. διδούς,	οὔσα, ὄν	G. όντος, ούσης, όντος
N. δεικνύς,	ύσα, ὕν	G. ύντος, ύσης, ύντος.

Praeteritum-Aoristum II.

1. στᾶς, ᾶσα, ᾶν. 2. θεῖς, εἶσα, ἐν. 3. δούς, οὔσα, ὄν.

Et cetera ut Praesens.

Verbum ἵημι mitto eodem ferè modo declinatur quo τίθημι; et φημί dico eodem modo quo ἵστημι.

Obs. Ab ἵημι Praesentis tertia persona Pluralis exit in -ᾶσι, ut in compos. μεθιᾶσι.

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE ACTIVA.

Obs. 1. **PRÆSENTIS** Secundae personae Singulari in η s *Dores* addunt $\theta\alpha$ (Conf. § 42. *Obs.* 5), ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\theta\alpha$ pro $\tau\acute{\iota}\theta\eta$ s; quod etiam *Attici* sequuntur in his quatuor:

$\eta\sigma\theta\alpha$	ab $\epsilon\iota\mu$ <i>sum</i>		$\eta\epsilon\iota\sigma\theta\alpha$	ab $\epsilon\iota\mu$ <i>ibo</i>
$\xi\phi\eta\sigma\theta\alpha$	a $\phi\eta\mu$ <i>dico</i>		$\eta\delta\eta\sigma\theta\alpha$	ab $\omicron\iota\delta\alpha$ <i>novi</i> ;

quibus accedat $\omicron\iota\sigma\theta\alpha$ pro $\omicron\iota\delta\alpha\sigma\theta\alpha$ *nosti*, ab eodem. Conf. § 42. *Obs.* 5.

Obs. 2. In secundâ et tertiâ Conjugatione *Iones*, non solum Imperfecti, sed etiam Praesentis secundam et tertiam personam formant ex more contractorum in $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\omicron}\omega$; ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota$ s, $-\epsilon\iota$; $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota$ s, $-\omicron\iota$; Part. *συνιῶν*, a *συνιέω*, $-\acute{\iota}\eta\mu$. Conf. § 71. *Obs.* 4.

Obs. 3. Praesentis tertia Singularis *Doricè* exit in $\tau\iota$, et tertia Pluralis in $\nu\tau\iota$, ut $\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\tau\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\tau\iota$; $\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\nu\tau\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\nu\tau\iota$.

Obs. 4. Pro IMPERFECTO $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, vel $-\omicron\nu$, *Iones* dicunt $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\alpha$, $-\epsilon\alpha$ s, $-\epsilon\epsilon$; et pro $\acute{\iota}\eta\nu$ vel $\acute{\iota}\omicron\nu$, ab $\acute{\iota}\eta\mu$, *Ionice* atque *Attica* forma est $\acute{\iota}\epsilon\nu$. (Conf. § 42. *Obs.* 3; $\xi\alpha$ Imperf. *Ion.* verbi $\epsilon\iota\mu$, *sum*; et $\acute{\iota}\epsilon\nu$, Imperf. ab $\epsilon\iota\mu$ *ibo*.)

Obs. 5. Tempora quae finale sive *Ionicum* Augmentum adsciscunt, corripunt vocale ante $\sigma\kappa\omicron\nu$; ut $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\kappa\omicron\nu$; $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omega\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\kappa\omicron\nu$; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta\nu$, $\sigma\tau\acute{\alpha}\delta\sigma\kappa\omicron\nu$; $\acute{\epsilon}\delta\omega\nu$, $\delta\acute{\omicron}\sigma\kappa\omicron\nu$.

Obs. 6. **AORISTUM SECUNDUM** eodem modo declinatur, quo *Aorista Passiva Verborum* in ω ; praeterquam quod haec tria $\acute{\epsilon}\theta\eta\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\omega\nu$, et $\acute{\eta}\nu$ ab $\acute{\iota}\eta\mu$, sicut omnia Imperfecta, in Duali ac Plurali brevem faciunt vocale penultimam. In Singulari Numero eadem planè non occurrunt; sed *Aoristi Primi* formas mutantur. Ceterum in compositis ab $\acute{\eta}\nu$ penultima Dualis ac Pluralis plerumque producit vi Augmenti $\epsilon\iota$; ut $\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\tau\epsilon$, $\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\sigma\alpha\nu$. Conf. § 79. 2.

Obs. 7. **IMPERFECTI ET AORISTI SECUNDI** Tertia persona Pluralis apud *Epicos* Syncopen patitur. Sic $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$ corripitur in $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\nu$, $\acute{\xi}\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\xi}\theta\epsilon\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\epsilon}\delta\omicron\nu$. Conf. § 42. *Obs.* 1. Idem fit, etiamsi penultima vocalis longa fuerit. Sic $\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$ corripitur in $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\nu$, $\acute{\xi}\phi\omicron\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\xi}\phi\acute{\omicron}\nu$.

Reperitur etiam $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\alpha\nu$, pro $\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$, in Aor. 1; et $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\sigma\alpha\nu$, pro $\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota\sigma\alpha\nu$, in Plupf. apud Homerum et in Pf. Med. apud *Att.* Conf. § 81. b.

Obs. 8. **IMPERATIVI** Praesentis prisca terminatio $\theta\iota$ vix reperitur, praeterquam in his quatuor:

$\phi\acute{\alpha}\delta\theta\iota$ a $\phi\eta\mu$ *dico*, $\acute{\iota}\sigma\theta\iota$ ab $\epsilon\iota\mu$ *sum*, $\acute{\iota}\sigma\theta\iota$ ab $\omicron\iota\delta\alpha$ *novi*, $\eta\theta\iota$ ab $\epsilon\iota\mu$ *ibo*.

In *Aoristo Secundo* formae concisae $\sigma\tau\alpha$ et $\beta\alpha$ pro $\sigma\tau\acute{\eta}\theta\iota$, $\beta\acute{\eta}\theta\iota$, leguntur tantum in Compositis; ut $\acute{\alpha}\nu\acute{\omicron}\sigma\tau\alpha$, $\pi\rho\acute{\omicron}\beta\alpha$ $-\acute{\alpha}\tau\omega$, κ.τ.λ.

Obs. 9. In **SUBJUNCTIVO** *Iones* circumflexam syllabam resolvunt (Conf. § 44. *Obs.* 2.) inserendo ϵ , et *Poëticè* $\epsilon\iota$, in primâ et secundâ Conjugatione, et ω in tertiâ; sic $\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ pro $\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\omega}$, $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\epsilon}\omega$ pro $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$ pro $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$, $\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ et $\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ pro $\sigma\tau\acute{\omega}$, $\theta\acute{\epsilon}\omega$ et $\theta\acute{\epsilon}\omega$ pro $\theta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\omega}$ pro $\delta\acute{\omega}$. Apud *Homerum* legitur etiam formas non contractas $\sigma\tau\acute{\eta}\eta$ s, η ; $\theta\acute{\eta}\eta$ s, η .

Obs. 10. Verbum *δίδωμι* et quaedam alia in OPTATIVO duas habent formas; Praes. *διδόνην* et *διδέην*, Aor. 2. *δόνην* et *δέην*. Reperitur etiam Optativus quartae Conjugationis in *νίην* vel *ήην*, ut *φύιην* a *φῦμι nascor*; *ἐκδύμεν* pro *ἐκδύλημεν*, ab *ἐκδύμι exuo*.

Obs. 11. Tertiae personae non modò Subjunctivi (Conf. § 42. Obs. 6), sed interdum etiam Optativi *Ιones* addunt *σι*; ut *παράφθαίησι* (Opt.)

Obs. 12. Haec duo, *ἄημι spiro*, **κίχηνμι consequor*, retinent *η* in INFINITIVO; ut *ἄηται*, *κίχῃται*.

Obs. 13. Vetus Infinitivi forma in *μεναι*, et per Apocopen in *μεν*, apud *Epicos Poëtas*, et in *Herodoto*, legitur (Conf. § 42. Obs. 11); ut *ιστάμεναι* et *ιστάμεν* pro *ιστάναι* | *διδόμεναι* et *διδόμεν* pro *διδόναι* | *τιθέμεναι* et *τιθέμεν* pro *τιθέναι* | *δεικνύμεναι*, *δεικνύμεν* pro *δεικνύναι*. Eadem in Aoristo Secundo thematis vocalem brevem servat; ut *θέμεναι* et *θέμεν* pro *θεῖναι*, *δόμεναι* et *δόμεν* pro *δούναι*, praeterquam in his formis, *στήμεναι* et *στήμεν* pro *στήναι*, *δύμεναι* et *δύμεν* pro *δύναι*.

Obs. 14. Varias occurrunt formae in quibus brevem thematis vocalem *Poëtae* metri causâ producant; (Conf. supr. Obs. 12.) ut *διδόναι* pro *διδόσαι*, *ζευγνύμεν* pro *ζευγνύμεναι*, *ἴληθι* pro *ἴλασθαι*.

§ 73.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
<i>ιστάμαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>
<i>τίθεμαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>
<i>δίδομαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>
<i>δείκνυμαι</i> , <i>σαι</i> , <i>ται</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθον</i> , <i>σθον</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>νται</i>

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
<i>ιστάμην</i> , <i>ασο</i> , <i>ετ ω</i> , <i>ατο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>
<i>ετιθέμην</i> , <i>εσο</i> , <i>ετ ου</i> , <i>ετο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>
<i>εδιδόμην</i> , <i>οσο</i> , <i>ετ ου</i> , <i>οτο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>
<i>εδεικνύμην</i> , <i>υσο</i> , <i>ντο</i>		<i>μεθον</i> , <i>σθην</i> , <i>σθην</i>	<i>μεθα</i> , <i>σθε</i> , <i>ντο</i>

Praeteritum-Aoristum II.

1. **ἔσταμην*. 2. *ἔθέμην* (*εσο*), *ου*, *ετο*. 3. *ἔδόμην*
(*οσο*), *ου*, *οτο*.

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἵστασο et ἵστω, ἄσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
τίθεςο et τίθον, ἑσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δίδεςο et δίδον, ὀσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δείκνυσο ὑσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †στάσο et στῶ, ἄσθω. 2. (θέσο) θοῦ, ἑσθω.
 3. (δόσο) δοῦ, ὀσθω.

Et cetera ut Praesens.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἰστώμαι, ἦ, ἦται	ώμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ώμεθα, ἦσθε, ὦνται
τιθώμαι, ἦ, ἦται	ώμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ώμεθα, ἦσθε, ὦνται
διδώμαι, ῶ, ὦται	ώμεθον, ὦσθον, ὦσθον	ώμεθα, ὦσθε, ὦνται.

δείκνύωμαι, ἦ, ἦται, ex Declinatione Verborum in ω .

Praeteritum-Aoristum II.

1. *στώμαι, ἦ, ἦται. 2. θώμαι, ἦ, ἦται.
 3. δώμαι, ῶ, ὦται.

Et cetera ut Praesens.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἰσταίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
τιθείμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
διδοίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο.

δείκνυνόίμην, ο, το, κ.τ.λ. ex Declinatione Verborum in α .

† Leguntur tantum in Compositis.

Praeteritum-Aoristum II.

1. ἴσταίμην, ο, το. 2. θέίμην, ο, το. 3. δόίμην, ο, το.

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens.

1. ἴσασθαι. 2. τίθασθαι. 3. δίδασθαι. 4. δείκνυσθαι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. ἴσάσθαι. 2. θέσθαι. 3. δόσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens.			Aoristum II.		
1. ἰστάμενος,	η,	ον	† 1. στάμενος,	η,	ον
2. τιθέμενος,	η,	ον	2. θέμενος,	η,	ον
3. δίδόμενος,	η,	ον	3. δόμενος,	η,	ον.
4. δεικνύμενος,	η,	ον			

DIALECTI IN VOCE MEDIA ET PASSIVA.

Obs. 1. **PRÆSENTIS** secundam personam in *εσαι* *Attici* frequentius contrahunt in η , ut *τίθειςαι* in *τίθη; et nonnunquam in *Poëtico* sermone *ασαι* in α , ut *ἐπιστᾶσαι* in *ἐπίστα*. *Iones*, ex *ασαι* abjectâ σ , pro *ασαι* dicunt *εαι*, ut *ἐπιστᾶεαι*, *δύνεαι*; unde contracta forma *δύνᾳ* apud *Atticos* *Poëtas* reperitur. Conf. § 43. Obs. 1.*

Obs. 2. In tertiâ personâ Plurali *Iones* ν ante *ται* vel *το* mutant in α , ut *τιθέσται* pro *τίθενται*, *ἐδεικνύατο* pro *ἐδείκνυντο*; et α , si praecessit, mutatur in ϵ , ut *ἰστέσται* pro *ἰστανται*, *ἰστέατο* pro *ἰσταντο*.

Obs. 3. In **IMPERFECTI** et **IMPERATIVI** secundâ personâ *Epici* interdum utuntur formis *Ioniciis*, abjectâ σ ; ut *μάργαο*, *φάο*, *ἐνθεο*, *δαίνω*.

Obs. 4. Verba *τίθεμαι* et *ἵεμαι* in **OPTATIVO** interdum sequuntur formas verborum in *ομαι*; sic Praes. *τιθόμην* pro *τιθέμην*, Aor. 2. *προόμην* pro *προείμην* a *προίεμαι*. Contrâ reperitur etiam quartae Conjugationis Optativus in *ύμην* (pro *υίμην*) ex formâ verborum in μ ; ut *ἐπιδεικνύμην*, *πηγνύμην*.

Obs. 5. In **Aoristo Secundo Optativi** a *τίθημι* *Iones* resolutâ formâ utuntur, tanquam a *θέω*; ut *προσθέοιτο*.

Obs. 6. **PARTICIPIUM** *τιθήμενος* pro *τιθέμενος* occurrit apud *Epicos Poëtas*. Conf. § 72. Obs. 14. Verba *δίζημαι*, et *ἀημαι* per omnes formas longam penultimaem vocalem retinent. Conf. § 72. Obs. 12.

† Leguntur tantum in Compositis.

§ 74. *Modi et Tempora in Voce Activa.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infia.	Particip.
Praes. Imperf. Aor. 2.	ἰστανμι ἰσταν ἔσταν	ἰσθη σῆθι	ἰστώ στώ	ἰσταίην σταίην	ἰσταναι σταναι	ἰστὰς σας
Praes. Imperf. Aor. 2.	τιθηνμι τιθην ἔθην	τιθει θες	τιθῶ θῶ	τιθείην θείην	τιθεναι θειναι	τιθεὶς θεις
Praes. Imperf. Aor. 2.	διδωμι διδω ἔδω	διδου δος	διδῶ δῶ	διδόην δόην	διδόναι δούναι	διδούς δους
Praes. Imperf.	δεικνυμι ἔδεικνυν	δείκνυ δείκνυ			δεικνύναι	δεικνύς

Reliquia Tempora a Radicibus in ω.

Fut. στήσω θήσω δώσω δείξω	Aor. 1. ἔστησα ἔθηκα† ἔδωκα† ἔδειξα	Perf. ἔστηκα† τέθεικα* δέδωκα δέδειχα	P. Perf. εἰσθήκειν ἔπεθεικεν ἔδεδώκειν ἔδεδειχεν.
-------------------------------------	--	--	--

Obs. 1. Aorista Prima ἔδωκα, et ἔηκα (et plerumque ἔθηκα) extra Modum Indicativum non leguntur.

Obs. 2. Perfectum ἔστηκα Spiritum asperum, quasi Reduplicationis loco, assumit.

† De concisis formis ἔστησαν, κ.τ.λ., vide § 81. (b.) ‡ Vide § 79. 1. * Vide § 79. 2.

§ 75. Modi et Tempora in Voce Mediâ et Passivâ.

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infîn.	Particip.
Praes. Imperf. Aor. 2.	ἵσταμαι ἵσταμην *ἕσταμην	ἵτασο [et ἵτω *στῶ	ἵτῶμαι *στῶμαι	ἵταίμην *σταίμην	ἵτασθαι *στάσθαι	ἵστάμενος *στάμενος
Praes. Imperf. Aor. 2.	τίθεμαι ἐπιθέμην ἐθέμην	τίθεσο [et τίθου θοῦ	τιθῶμαι θῶμαι	τιθειμην θείμην	τιθεσθαι θέσθαι	τιθέμενος θέμενος
Praes. Imperf. Aor. 2.	δίδομαι ἐδιδόμην ἐδόμην	δίδοσο [et δίδου δοῦ	διδῶμαι δῶμαι	διδόμην δόμην	δίδοσθαι δόσθαι	διδόμενος δόμενος
Praes. Imperf.	δείκνυμαι δεικνύμην				δείκνυσθαι	δεικνύμενος

Reliqua Tempora a Radicibus in ω.

In Voce Mediâ.

Fut. στήσομαι Aor. ἐστηράμην
θήσομαι *ἐθηράμην
δόσομαι *ἐδωράμην
δείξομαι ἐδείξάμην

In Voce Passivâ.

Perf. ἕσταμαι† P. P. ἕσταμην Aor. 1. ἐστάθην Fut. σταθήσομαι
τέθειμαι ἐτεθείμην ἐτέθην† τεθήσομαι
δέδομαι† ἐδεδόμην ἐδόθην δοθήσομαι
δέδειγμαι ἐδεδείγην ἐδείχην δειχθήσομαι.

* Leguntur tantum in Compositis.

† Vide § 79. 2.

† Vide § 79. 3.

TEMPORUM FORMATIO.

§ 76. PRAESENS MED. ET PASS.

Praesens Medium et Passivum formatur a Praesente Activo, mutando μι in μαι, et resumendo vocalem *Radicis* brevem in penultimâ, ut *ἴσθημι, ἴσταμαι*.

Obs. Excipiuntur haec tria, quae vocalem longam retinent in penultimâ; *ἄμμαι spiro, διζήμαι quaero, κίχημαι consequor*.

§ 77. PRAET.-IMPERFECTUM ACT. MED. ET PASS.

Imperfectum Activum formatur a Praesente, mutando μι in ν, et praeposendo Augmentum; ut *τίθην, ἐτίθην*.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando μαι in μην, et praeposendo Augmentum; ut *τίθεμαι, ἐτιθέμην*.

§ 78. PRAET.-AORISTUM 2. ACT. MED. ET PASS.

Aoristum Secundum Activum formatur a Praesente, mutando μι in ν, praeposendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut *τίθημι, ἔθην*.

Aoristum Secundum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando μαι in μην, praeposendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut *τίθεμαι, ἐθέμην*.

§ 79. Verborum in μι Tempora Anomala.

1. Tria verba, *τίθημι, ἵημι, δίδωμι*, σ, Futuri Characteristicam, in Aoristo Primo mutant in κ; ut *θήσω, ἔθηκα; ἦσω, ἦκα, ἰον. ἔηκα; δώσω, ἔδωκα*.

2. Duo verba, *τίθημι* et *ἵημι*, ne cum Aoristo Primo Perfectum confundatur, vocalem η Futuri penultimam in Perfecto mutant in ει; ut *θήσω, τέθεικα, τέθειμαι; ἦσω, εἶκα, εἶμαι*.

Obs. 1. Perf. *εἶκα* Doricè fit *ἔωκα*; unde in *Nov. Test.* ἀφείωνται pro ἀφείνται.

Obs. 2. Etiam in Aoristo Secundo verbum *ἵημι*, vel potius ejus composita, diphthongum ει quasi Augmentum adhibent (vide § 72. Obs. 6), praesertim in Voce Mediâ; ut *ἀφείμην, -εἶσο, -εἶτο, κ. τ. λ.*

3. A Perfectis Activis *ἔστηκα*, *δέδωκα* anomalè formata sunt Perfecta Passiva *ἔσταμαι*, *δέδομαι*; et inde Aorista Prima *ἔστάθην*, *ἔδόθην*, sicut *ἔτέθην* et *ἔθην* ab *ἵμι*, penultimâ correptâ. Conf. § 61. Obs. 4. § 64. Obs. 2.

Obs. Quaedam sunt VERBA DEPONENTIA quae pertinent ad Conjugationes verborum in μι;

<i>ἄγαμαι</i> <i>admiror</i>	<i>ἔραμαι</i> Poët. <i>amo</i>	<i>μάραμαι</i> Poët. <i>pugno</i>
<i>δύναμαι</i> <i>possum</i>	<i>ἵπταμαι</i> <i>volo</i>	<i>πίλναμαι</i> <i>propinquo</i>
<i>ἐπίσταμαι</i> <i>scio</i>	<i>κρέμαμαι</i> <i>suspendor</i>	* <i>πλάμαι</i> <i>emo</i> ;

quae omnia ad primam Conjugationem, *δύνομαι* *vituperor*, ad tertiam, *ἀλνύμαι*, *capio*, *ἄρνυμαι* *acquiror*, *ἔχνυμαι* *doleo*, *καίλνυμαι* *excello*, *κίλνυμαι* *incedo*, *λάλνυμαι* *capio*, ad quartam pertinent.

§ 80. Verba in μι anomalè Declinata.

(a.) VERBUM SUBSTANTIVUM εἰμι *sum*.

INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
<i>εἰμι</i> , <i>εἶ</i> , <i>ἐστί</i>	<i>ἐστόν</i> , <i>ἐστόν</i>	<i>ἐσμέν</i> , <i>ἐστέ</i> , <i>εἰσὶ</i>
<i>εἷς</i> <i>I.</i>		<i>εἰμὲν</i> <i>I.</i> , <i>εἴσιν</i> <i>I. D.</i>
<i>ἐμὶ</i> <i>D.</i> , <i>ἐσσί</i> <i>D. I.</i> , <i>ἐντί</i> <i>D.</i>		<i>εἰμές</i> <i>D.</i> , <i>ἐντι</i> } <i>D.</i>
		<i>ἐμὲν</i> <i>P.</i> , <i>ἐσσι</i> }

Futurum.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἔσομαι, ἔση vel -ει, ἔσται	-όμεθον, εσθον,	-όμεθα, εσθε,
ἔσοῦμαι <i>D.</i> ἔσεται, ἔσεται <i>I.</i>	εσθον	ονται.

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
<i>ἦν</i> , <i>ἦσθα</i> , <i>ἦν</i>	<i>ἦτην</i> , <i>ἦτην</i>	<i>ἦμεν</i> , <i>ἦτε</i> , <i>ἦσαν</i>
et <i>ἦ</i> , et <i>ἦ</i>	<i>ἦστην</i> , <i>ἦστην</i>	<i>ἦστε</i>
<i>ἦα</i> , <i>ἦας</i> , <i>ἦεν</i> <i>I.</i>		<i>ἦατε</i> , <i>ἦσαν</i> <i>I.</i>
<i>ἦς</i> <i>rec. A.</i> , <i>ἦς</i> <i>D.</i>		<i>ἦσαν</i> <i>P.</i>
<i>ἦα</i> , <i>ἦσθα</i> , <i>ἦεν</i> <i>E.</i>		
<i>ἦον</i> <i>E.</i> , <i>ἦην</i> <i>E.</i>		<i>ἦμες</i> } <i>D.</i>
<i>ἦσκον</i> , <i>ἦσκε</i> <i>E. I.</i>		<i>εἶμεν</i> }
<i>ἦμην</i> <i>A.</i>		<i>εἶμεν</i> }
		<i>εἶατο</i> <i>E.</i>

Pro Perfecto et Aoristo usurpantur Perf. γέγονα,
Aor. 2. ἐγενόμην Verbi γίνομαι,

IMPERATIVUS.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴσθι, ἔστω ἔσο E. ἦτω A.	ἔστων, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν vel ἔστων ἐόντων I.

SUBJUNCTIVUS.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ᾤ, ᾗς, ᾗ, ἔω, ἔρς, ἔρ εἴη E.	ᾗτον, ᾗτον ἔητον, κ. τ. λ., I.	ᾤμεν, ᾗτε, ᾤσι.

OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
εἴην, εἴης, εἴη ἔοιμι, ἔοις, ἔοι I.	εἴητην, εἴητην εἴτην A.	εἴημεν, εἴητε, εἴεν rar. εἴμεν, εἴτε, εἴησαν.

Futurum.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἔσοίμην, οἶο, οἶτο	-μέθον, σθην, σθην	-μέθα, σθε, ντο.

INFINITIVUS.

Praesens.

εἶναι
ἔμεναι, ἔμεν I.
ἔμμεναι, ἔμμεν P.
εἶμεν, ἦμεν, ἦμεναι D. P.

Futurum.

ἔσεσθαι.

PARTICIPIUM.

Praesens.

ὦν,	οὔσα,	ὄν
ἔων,	ἐούσα,	ἐόν I.
	ἐοῖσα	} D.
	ἐύσα	
	ἔασσα	

Futurum.

ἐσόμενος, η, ον.

(b.) VERBUM εἶμι ἰδο, rarius eo.

INDICATIVUS.

Significationi Praesentis inservit Verbum ἐρχομαι.

Praesens *plerumque cum significatione Futuri.* (Conf. § 82.)

Sing.			Dual.		Plur.		
εἶμι,	εἶ,	εἶσι	ἴτον,	ἴτον	ἴμεν,	ἴτε,	ἴασι.
eis I.							

Praeteritum-Imperfectum.

Sing.			Dual.		Plur.		
ἦεν,	ἦεις,	ἦει	ἦέλτην,	ἦέλτην	ἦεμεν,	ἦειτε,	ἦεσαν
ἦια, et ἦα,			ἦτην,	ἦτην	ἦμεν,	ἦτε	
ἴον,	ἴες,	ἴε	ἴτην,	ἴτην E.			ἴσαν P.
ἦιον,	ἦιες,	ἦιε I.			ἦομεν,	ἦίσαν	} E.
		ἦε E.				ἦσαν	

IMPERATIVUS.

Sing.		Dual.		Plur.	
ἴθι,	ἴω	ἴτον,	ἴτων	ἴτε,	ἴωσαν
εἴ in comp.				vel ἴντων	
				ἴτων A.	

SUBJUNCTIVUS. ἴω,

ἴης,

ἴη, κ.τ.λ.

OPTATIVUS.

ἴοιμι,

ἴοις,

ἴοι, κ.τ.λ.

ἴοιην A.

INFINITIVUS.

ἴέναι

ἴμεναι, ἴμεν E.

PARTICIPIUM. ἴδων,

ἴδουσα,

ἴδν.

Obs. Mediae Vocis Fut. εἴσομαι et Aor. εἰσάμην leguntur apud *Homerum*.

Conspectus Modorum ac Temporum.

Ind.	Imp.	Subj.	Opt.	Inf.	Part.
εἶμι <i>sum</i>	ἴσθι	ᾧ	εἴην	εἶναι	ᾧν
ἦν			ἔσοίμην	ἔσεσθαι	ἔσόμενος
ἔσομαι					
εἶμι ἰδο	ἴθι	ἴω	ἴοιμι	ἴέναι	ἴδων
ἦεν					

§ 81. Verba in ω quae in quibusdam Temporibus Verborum in μι Formationem sequuntur.

(α.) Quaedam sunt Verba, plerumque Poëtica, ancipitis formulae, quae etai Praesens, vel Radicem habent in ω, in Aoristo secundo sequuntur formationem Verborum in μι; sic ex more

Formationis Primae.

	Aor. 2.	Act. ξῖθην	βῆθι	βῶ	βαίην	βῆναι	βὰς
*βαίω, βαίνω eo		Act. ξβᾶν			βλήην	βλήναι	βλῆμενος
*βλάω, βάλλω jacio		Med. ἐβλήην		βλώμαι	βλέμην	βλήσθαι	βλήμενος
γηράω, γηράσκω senesco		Act. ἐγήρην			γηράην	γηράναι	γηράς
*δράω, διδράσκω auſugio		Act. ἐδράν	δράθι	δρῶ	δραίην	δράναι	δράς
*κτάω, κτείνω occido		Act. ἐκτάν		κτῶ	κταίην	κτάναι	κτάς
		Med. ἐκτάμην			κταίην	κτάσθαι	κτάμενος
οὐτάω νύκτερο		Act. οὐτάν				οὐτάμεναι	Med. οὐτάμενος
*πλάω, πελάζω prorinquo		Med. ἐπλήμην				πτήναι	πτάς
*πτάω, πτάμαι volo		Act. ἐπτήν				πτάσθαι	πτάμενος
		Med. ἐπτάμην			σκαλήν	σκαλήναι	τλάς
*σκαλώ, σκέλλω sicco		Act. ἐσκαλήν	τλήθι	φθῶ	τλαίην	τλήναι	φθῆς
*τλάω περfero		Act. ἐτλήν			φθαίην	φθῆναι	φθάμενος.
*φθάω, φθάνω praevenio		Act. ἐφθην					
		Med.					

Secundae.

	Med.	ἐπλήμην	πλήσο	{ πλείμην et πλήμην }	πλήμενος
*πλέω, πίμπλημι impleo				{ πλείην σβείην σχοίην }	σβῆς
*σβέω, σβέννυμι extinguo		Act. ἐσβην	σβῆθι		σχήν
*σχω, ἔχω habeo		Act. [έσχον]	σχῆς		
				{ πλείμην et πλείμην }	πλήμενος
*ἄλω, ἀλίσκομαι capior		Act. ἤλων § 53. (b. Obs. 6.)	ἄλῶ	ἐλόην	ἄλως
βιάω νίπο		Act. ἐβίον	βιῶ	βιόην	βιώς
*γνώω, γινώσκω novi		Act. ἔγνω	γνώθι	γνοίην	γnows
		Med.		γνοίμην	πλῶς.
πλώω, Ιον., πλέω nauigo		Act. ἔπλων			

Quartae.			
Aor. 2. Act. ἔβην	δεδί	[δέω]	δύει
κλύω αὐτίθ	κλύθι		
Med. ἔλυσεν			
λύω εὐτόν			
Med. ἔσπυον			
σπύω αἰγίον			
Med. ἔχρυσεν			
χρῶ χρῦον			
Anomala sunt			
πίνω δίδω	πιδί		φύει
φθίω, φθίνω corrumpo	Med. ἐφθίμην	φθίωμαι	φθίσθαι
(b.) Quaedam Perfecta et Pluperfecta Media, sive Secunda, formata a radicibus in ω, et linguae Poëticae ferè propria, penultimae vocali per Syncopeon omissâ, praesertim in Duali ac Plurali et in modo Infinitivo, juxta rationem Praesentis et Imperfecti Verborum in μι aptissimè formantur; sic			
*βέω, βαινω eo	Perf. M. *βέβωα	Pl. βέβαινα	βέβαιω et βεβῶς
*γνώ, γίγνομαι nascor	*γέγνα	Pl. γέγαμεν	γεγάω et γεγῶς
*δίδω, δίδω timeo	δέδια	Du. δέδιον	δεδιῶς
*θνήω, θνήσκω morior	*τέθναα	Pl. τέθναμεν	τεθναίην
*μέω, μέω morio	*μέμαα	Pl. μέμαμεν	μεμαῶς
*στῶς, ἵστημι statuo	*ἔσταα	Du. ἔσταον	ἐσταῶς -εῶς et -ῶς
*τλάω fero	*τέτλαα	Du. τέτλαον	τετλαίην

Conf. Anomala Imperativa ἔνωχθι ab ἔνωγα (§ 94 d.) κέρασθι a κέραγα, Pf. Med. verbi κράζω clamor, πέτυσθι a πέθω persuadeo.

Perfectorum hujusmodi 3 pers. Plur. Syncopeon non patitur, ut δεδίαι; sed, a radicibus in δω, darsi contrahitur in ἄσι, ut ἔστιάσι, -ᾱσι; quod Iones resolvunt, insertâ ε ante â circumflexum, ut ἔστειάσι.

Participia quaedam, quae ad hanc formationem pertinent, modo αὐτῶς Poëticae productum in ῶς exhibent, ut τεθνήῶς, τετληῶς, κεκμήῶς a *κμάω, κμάω laboro, quae faciunt Genitivum in ὄτος et ᾠτος; modò in ωs contractum, ut βεβῶς, γεγῶς, ἐστῶς, βιβῶς a *ββῶω, βιβῶωκω edo, πετῶς a *πτῶω, πτῶω cado; modo hoc in εῶς Ionice resolutum, ut τεθνεῶς (et metri gratiâ, τεθνεῖας), ἐστῆς, πετῆς; quae formae, in ᾠς et εῶς, formant Femininum in ᾠσα et Neutrum in ᾠς, aliquando δὲ, Gen. -ᾠτος -ᾠτης ᾠτος, κ. τ. λ. Ceterum cum his Participiis confer Participia Perfecti Epicæ κεκορηῶς, a *κορέω caedō; κεκορηῶς a κορέω irascor; πεπτηῶς a *πτῶω, πτήσσω exspavesco; τετμηῶς a *τμάω vel *τμέω, τέμνω secō.

§ 82. VERBA DEFECTIVA ALIUNDE SUPPLETA.

Paucissima Verba inveniuntur, quae Conjugationem suam omnibus Temporibus absolutam habent. Ex quo fit ut nonnulla, ab alio Themate cognatae significationis Tempora, quibus ipsa carent, mutuentur.

αἰρέω capio, F. *αἰρήσω*, P. *ἤρηκα*, P.P. *ἤρημαι*, A. 1. P. *ἤρέθην*. Vide § 64. *Obs.* 2. **ἔλω*, A. 2. *εἶλον*, Fut. *ἐλοῦμαι*. Vocem Passivam supplet in Praes. *ἄλσκομαι*, in Futuro et Praeteritis **ἄλώω*, F. *ἄλώσομαι*, κ.τ.λ. Vide § 53. (b.) *Obs.* 7.

Perf. *Ion.* *ἄραρηκα*, *ἄραρημαι*, A. 2. M. *Ep.* 3. pers. *γέντο* pro *ἔλετο*.

ἔρχομαι venio, eo, Imperf. *Ποët.* *ἤρχόμην*, **ἐλεύθω*, F. *ἐλεύσομαι*, P. *ἐλήλυθα*, **ἐλύθω*, A. 2. *ἤλυθον*, et per Syncopen *ἤλθον*. Necnon pro Futuro usurpatur verbum *εἶμι ἴδο*, (rarius et vix extra *Homerum*, eo) et pro Imperf. *ἦειν* vel *ἦα*, cum signif. Aoristi.

Perf. *Ep.* *εἰλήλουθα*, 1 pers. Plur. *εἰλήλουθμεν*, per Sync. pro *εἰλήλουθαμεν*, Part. *εἰληλουθῶς* et *ἐληλουθῶς* A. 2. *Dor.* *ἦνθον*. Adverbiū *Ποëticum* *δεῦρο* vicem gerit Imperativi 2 pers. Singularis, *δεῦτε* Pluralis.

ἐσθίω, *Ep.* *ἔδω edo*, F. *ἔδομαι*, vide § 55. *Obs.* 3. P. *ἐδήδοκα*, P. P. *ἐδήδεσμαι*, vide § 59. *Obs.* 3; A. 1. P. *ἠδέσθην*. **φάγω*, A. 2. *ἔφαγον*. F. *φάγομαι*. Vide § 55. *Obs.* 3.

Inf. *Ep.* *ἔδμεναι* Perf. *Ep.* Part. *ἐδηδῶς*, P.P. *ἐδήδομαι*.

ἔχω habeo, Conf. § 85. F. *ἔξω*, **σχω*, A. 2. *ἔσχον* unde F. *σχῆσσω*, vide not. p. 106. P. *ἔσχηκα*, P.P. *ἔσχημαι*. A. 1. P. *ἔσχέθην*. Verb. Adj. *ἐκτός* et *σχετός*.

ὁράω video, Imp. *ἑώρων*, P. *ἑωῤακα*, vide § 53. (b.) *Obs.* 8. P. P. *ἑωῤαμαι*, et ab **ὄπω*, P.P. *ὦμμαι*, F. *ὄψομαι*, A. 1. P. *ὥφθην*, F. *ὀφθήσομαι*. **εἶδω*, *ἴδω video*, A. 2. *εἶδον*.

Praes. *Ion.* *ὀρέω*, Perf. M. *Ion.* et *Ποët.* *ὤπωπα*. A. 2. *Ep.* *ἴδον*.

Huc etiam referendum Perf. *οἶδα scio*, Imperat. *ἴσθι*, Subj. *εἰδῶ*, Opt. *εἰδείην*, Inf. *εἰδέναι*, Part. *εἰδῶς*. Vide § 43. *Obs.* 5.

Inf. *Ep.* *ἴδμεναι*, *ἴδμεν*; et *ἴδμεν Ion.* 1. pers. plur.

τρέχω *curro*, F. θρέξομαι, A. 1. ξθρεξα, ambo rarissima.

*δρέμω, A. 2. ἔδραμον, F. δραμοῦμαι, P. δεδράμηκα.

Perf. M. *Ep.* δέδρομα.

φέρω *fero*, *οἶω, F. οἶσω, Imperat. *Ep.* οἶσε. *ἔγκω, *ἐνέ-
κω, *ἐνέγκω, A. 1. ἤνεγκα, Conf. § 57. Obs. 2. A. 2.
ἤνεγκον. P. ἐνήνοχα, vide § 59. Obs. 3. P. P. ἐνή-
νεγμαι, A. 1. P. ἤνέχθην, F. ἐνεχθήσομαι et οἰσθήσο-
μαι. Verb. Adj. οἰστὸς -έος, Poët. φερτὸς.

φημι *dico*, A. 2. ἔφην. φάσκω, Imp. ἔφασκον. ‡ἔπω,
A. 2. εἶπον, A. 1. εἶπα. εἶρω *Ep. dico*, F. *Ion.* ἐρέω,
Att. ἐρῶ. *ἔρω, per Metathesin *ῥέω, P. εἶρηκα, vide
§ 59. Obs. 2. P. P. εἶρημαι, A. 1. P. ἐρρήθην, vide § 64.
Obs. 2. F. ῥηθήσομαι, P. p. F. εἰρήσομαι. Verb. Adj.
ῥητὸς et -έος.

ὠνέομαι *ono*, F. ὠνήσομαι. *πρίαμαι, A. 2. ἐπριάμην.

§ 83. SYNCOPE VERBORUM.

Verba, quae vulgò Syncopen admittunt, haec sunt

ἐγείρω *excito*, A. 2. M. ἡγρόμην pro ἡγερόμην.

έρχομαι *venio*, A. 2. ἦλθον pro ἤλυθον, vide § 82.

πετάννυμι *extendo*, P. P. πέπταται pro πεπέταται.

πέταμαι, πέτομαι *volo*, F. πτήσομαι pro πετήσομαι, A. 2.

ἐπτάμην pro ἐπετάμην et ἐπτόμην pro ἐπετόμην.

πίπτω, pro *πιπέτω *cado*. Vide § 47. (a.)

ἀγρόμενος pro ἀγερόμενος A. 2. M. Part. *Ep.*, ab ἀγείρω colligo.

ἀνεπαλτο pro ἀνεπάλετο A. 2. M. ab ἀναπάλλω sursum vibro.

ἐκεκλόμην pro ἐκεκελόμην A. 2. cum Redupl., *Hom.* α κέλομαι *jubeo*.

ἐλέγμην pro ἐλεγόμην A. 2. M. (declin. quasi Plusq. Perf., 3. per. Sing.

ἔλεκτο, Imperat. λέξο, vel λέξεο) α λέγομαι *cubo*. Conf. § 62 Obs.

εἶκτον pro εἰόκατον 2 pers. Dual. Perf. M. ab *εἶκω, εἰοικα *videor*.

εἰογμεν pro εἰόκαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. ab εἶκω *videor*.

ἐπέπιθμεν pro ἐπεπίθειμεν 1 pers. Plur. Pluperf. ab ἐπιτεῖσθαι *obedio*.

ἔπεφρον pro ἐπέφερον A. 2. cum Redupl. *Ep.*, α *φένω *occido*.

ἐρύμην pro ἐρύόμην Imperf. ab ἐρύομαι *custodio*, Inf. ἐρύσθαι.

κέκραγμεν pro κεκράγαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. α κράζω *clamo*.

§ 74. *Modi et Tempora in Voce Activâ.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infinit.	Particip.
Praes. Imperf. Aor. 2.	ἵστημι ἵστην ἔστην	ἵστη στήθι τίθει θῆς	ἵσθῶ στήῶ τίθῶ θῶ	ἵσταίην σταίην τιθείην θείην	ἵσταναι στήναι τιθέναι θεῖναι	ἱστᾶς στᾶς τιθεῖς θεῖς
Praes. Imperf. Aor. 2.	τίθῃμι τίθῃην ἔθῃην	τίθει θῆς	τίθῶ θῶ	τιθείην θείην	τιθέναι θεῖναι	τιθεῖς θεῖς
Praes. Imperf. Aor. 2.	δίδωμι δίδωην ἔδωην	δίδου δός	διδῶ δῶ	διδόην δόην	διδόναι δόναι	διδούς δούς
Praes. Imperf.	δείκνυμι δείκνυν	δείκνυ			δεικνύναι	δεικνύς

Reliqua Tempora a Radicibus in ω.

Fut. στήσω θήσω δώσω δείξω	Aor. 1. ἔστησα ἔθηκα† ἔδωκα† ἔδειξα	Perf. ἔστηκα† τέθεικα* δέδωκα δέδειχα	P. Perf. εἰσθήκειν ἔτεθεικεν ἔδεδώκειν ἔδεδείχευ.
-------------------------------------	--	--	--

Obs. 1. Aorista Prima ἔδωκα, et ἦκα (et plerumque ἔθηκα) extra Modum Indicativum non leguntur.

Obs. 2. Perfectum ἔστηκα Spiritum asperum, quasi Reduplicationis loco, assumit.

† De concisis formis ἔσταρον, κ.τ.λ., vide § 81. (b.) ‡ Vide § 79. 1. * Vide § 79. 2.

§ 75. *Modi et Tempora in Voce Mediâ et Passivâ.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infín.	Particip.
Praes. Imperf. Aor. 2.	ἵσταμαι ἵστάνην *ἵστάνην	ἵτασο [et ἵτω *στῶ	ἵτῶμαι *στῶμαι	ἵταίμην *σταίμην	ἵτασθαι *στάσθαι	ἵστάμενος *στάμενος
Praes. Imperf. Aor. 2.	τίθεται ἐπιθέμεν ἐθέμεν	τίθεσο [et τίθου θοῦ	τιθῶμαι θῶμαι	τιθείμην θείμην	τίθεσθαι θέσθαι	τιθέμενος θέμενος
Praes. Imperf. Aor. 2.	δίδουαι ἐδιδόμην ἐδόμην	δίδοσο [et δίδου δοῦ	διδῶμαι δῶμαι	διδόμην δόμην	δίδοσθαι δόσθαι	διδόμενος δόμενος
Praes. Imperf.	δεῖκνυμαι ἐδεικνύμεν				δεῖκνυσθαι	δεικνύμενος

Reliquia Tempora a Radicibus in ω.

In Voce Mediâ.

Fut. στήσομαι Aor. ἐστησάμην
θήσομαι *ἐθηκάμην
δώσομαι *ἐδωκάμην
δείξομαι ἐδειξάμην

In Voce Passivâ.

Perf. ἕσταμαι† P. P. ἐστάμην Aor. 1. ἐστάθην Fut. σταθήσομαι
τέθειμαι ἐτεθέμην ἐτέθην† τεθήσομαι
δέδομαι† ἐδεδόμην ἐδόθην δοθήσομαι
δέδειγμαι ἐδεδείγην ἐδέχθην δεχθήσομαι.

* Leguntur tantum in Compositis.

† Vide § 79. 2.

‡ Vide § 79. 3.

TEMPORUM FORMATIO.

§ 76. PRAESENS MED. ET PASS.

Praesens Medium et Passivum formatur a Praesente Activo, mutando μ in $\mu\alpha\iota$, et resumendo vocalem *Radicis* brevem in penultimâ, ut $\iota\sigma\tau\eta\mu\iota$, $\iota\sigma\tau\alpha\mu\alpha\iota$.

Obs. Excipiuntur haec tria, quae vocalem longam retinent in penultimâ; $\sigma\pi\iota\rho\iota$ *spiro*, $\delta\acute{\iota}\zeta\eta\mu\alpha\iota$ *quaero*, $\kappa\acute{\iota}\chi\eta\mu\alpha\iota$ *consequor*.

§ 77. PRAET.-IMPERFECTUM ACT. MED. ET PASS.

Imperfectum Activum formatur a Praesente, mutando μ in ν , et praeponendo Augmentum; ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\eta\nu$, et praeponendo Augmentum; ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\alpha\iota$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\eta\nu$.

§ 78. PRAET.-AORISTUM 2. ACT. MED. ET PASS.

Aoristum Secundum Activum formatur a Praesente, mutando μ in ν , praeponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\xi\theta\eta\nu$.

Aoristum Secundum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\eta\nu$, praeponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\alpha\iota$, $\xi\theta\epsilon\mu\eta\nu$.

§ 79. Verborum in μι Tempora Anomala.

1. Tria verba, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, σ, Futuri Characteristicam, in Aoristo Primo mutant in κ; ut $\theta\acute{\eta}\sigma\omega$, $\xi\theta\eta\kappa\alpha$; $\acute{\eta}\sigma\omega$, $\acute{\eta}\kappa\alpha$, *Ion.* $\xi\eta\kappa\alpha$; $\delta\acute{\omega}\sigma\omega$, $\xi\delta\omega\kappa\alpha$.

2. Duo verba, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$ et $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, ne cum Aoristo Primo Perfectum confundatur, vocalem η Futuri penultimam in Perfecto mutant in ει; ut $\theta\acute{\eta}\sigma\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\theta\epsilon\iota\kappa\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\theta\epsilon\iota\mu\alpha\iota$; $\acute{\eta}\sigma\omega$, $\epsilon\acute{\iota}\kappa\alpha$, $\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha\iota$.

Obs. 1. Perf. $\epsilon\acute{\iota}\kappa\alpha$ *Doricè* fit $\acute{\iota}\omega\kappa\alpha$; unde in *Nov. Test.* $\acute{\alpha}\phi\acute{\epsilon}\omega\nu\tau\alpha\iota$ pro $\acute{\alpha}\phi\acute{\epsilon}\acute{\iota}\nu\tau\alpha\iota$.

Obs. 2. Etiam in Aoristo Secundo verbum $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, vel potius ejus composita, diphthongum ει quasi Augmentum adhibent (vide § 72. Obs. 6), praesertim in Voce Mediâ; ut $\acute{\alpha}\phi\epsilon\lambda\epsilon\mu\eta\nu$, $-\epsilon\acute{\iota}\sigma\sigma\omega$, $-\epsilon\acute{\iota}\tau\sigma\omega$, κ.τ.λ.

3. A Perfectis Activis ἔστηκα, δέδωκα anomalè formata sunt Perfecta Passiva ἔσταμαι, δέδομαι; et inde Aorista Prima ἐστάθην, ἐδόθην, sicut ἐτέθην et ἔθην ab ἡμι, penultimâ correptâ. Conf. § 61. Obs. 4. § 64. Obs. 2.

Obs. Quaedam sunt VERBA DEPONENTIA quae pertinent ad Conjugationes verborum in μι;

ἄγμαι *admiror*

δύναμαι *possum*

ἐπίσταμαι *scio*

ἔραμαι Poët. *amo*

ἵπταμαι *volo*

κρέμαμαι *suspendor*

μάρναι Poët. *pugno*

πίλναι *propinquo*

*πρίναι *emo*;

quae omnia ad primam Conjugationem, ἔνομαι *vituperor*, ad tertiam, αἰνύμαι, *cario*, ἔρυνται *acquiror*, ἔχυνται *doleo*, καίρυνται *excello*, κίρυνται *incedo*, λάβυνται *cario*, ad quartam pertinent.

§ 80. Verba in μι anomalè Declinata.

(a.) VERBUM SUBSTANTIVUM εἰμι *sum*.

INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
εἰμι, εἶ, ἐστὶ εἰς I. εἰμι D. ἐσσι D. I. ἐντι D.	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμέν, ἐστὲ, εἰσὶ εἰμέν I. ἔασι I. D. εἰμές D. ἔντι } D. ἐμέν P. ἔοντι }

Futurum.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἔσομαι, ἔσῃ vel -ει, ἔσται ἐσοῦμαι D. ἔσεται,	-όμεθον, ἐσθον, ἐσθον	-όμεθα, ἐσθε, ονται.

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἦν, ἦσθα, ἦν et ἦ, et ἦ ἔα, ἔας, ἔην I. ἦς rec. A. ἦς D. ἦα, ἔησθα, ἦεν E. ἔον E. ἦν E. ἔσκειν, ἔσκε E. I. ἦμην A.	ἦτην, ἦτην ἦστην, ἦστην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν ἦστε ἔατε, ἔσαν I. ἔσαν P. ἦμες } D. εἶμεν } εἶμες }

εἶατο E.

Pro Perfecto et Aoristo usurpantur Perf. γέγονα,
Aor. 2. ἐγενόμην Verbi γίνομαι,

IMPERATIVUS.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴσθι, ἕστω ἔσο E. ἦτω A.	ἕστον, ἕστων	ἔστε, ἕστωσαν vel ἕστων ἰόντων I.

SUBJUNCTIVUS.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ᾤ, ᾗς, ᾗ ᾤω, ἔρς, ἔρ εἴη E.	ᾗτον, ᾗτον ἔητον, κ. τ. λ., I.	ᾤμεν, ᾗτε, ᾤσι.

OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
εἴην, εἴης, εἴη ἔοιμι, ἔοις, ἔοι I.	εἴητην, εἴητην εἴτην A.	εἴημεν, εἴητε, εἴεν rar. εἴμεν, εἴτε, εἴσαν.

Futurum.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἔσοίμην, οἶο, οἶτο	-μεθον, σθην, σθην	-μεθα, σθε, ντο.

INFINITIVUS.

Praesens.

εἶναι
ἔμεναι, ἔμεν I.
ἔμμεναι, ἔμμεν P.
εἶμεν, ἦμεν, ἦμεναι D. P.

Futurum.

ἔσεσθαι.

PARTICIPIUM.

Praesens.

ὄν,	οὔσα,	ὄν
έων,	έούσα,	έδν I.
	έούσα } D.	
	έούσα }	
	έάσασα }	

Futurum.

ἔσόμενος, η, ον.

(b.) VERBUM εἰμι ἰδο, rarius eo.

INDICATIVUS.

Significationi Praesentis inservit Verbum ἐρχομαι.
 Praesens *plerumque cum significatione Futuri.* (Conf. § 82.)

Sing.			Dual.		Plur.		
εἰμι,	εἶ,	εἶσι	ἴτον,	ἴτον	ἴμεν,	ἴτε,	ἴασι.
eis I.							

Praeteritum-Imperfectum.

Sing.			Dual.		Plur.		
ἦεν,	ἦεις,	ἦει	ἦέλτην,	ἦέλτην	ἦείμεν,	ἦείτε,	ἦέσαν
ἦια, et ἦα,			ἦήτην,	ἦήτην	ἦίμεν,	ἦίτε	
ἴον,	ἴες,	ἴε	ἴτην,	ἴτην E.			ἴσαν P.
ἦιον,	ἦιες,	ἦιε I.			ἦόμεν,	ἦίσαν	} E.
		ἦε E.				ἦίσαν	

IMPERATIVUS.

Sing.		Dual.		Plur.	
ἴθι,	ἴτω	ἴτον,	ἴτων	ἴτε,	ἴτωσαν
εἴ in comp.					vel ἴντων
					ἴων A.

SUBJUNCTIVUS. ἴω,

ἴης,

ἴη, κ.τ.λ.

OPTATIVUS. ἴοιμι,

ἴοις,

ἴοι, κ.τ.λ.

ἴοιην A.

INFINITIVUS. ἴναι

ἴμεναι, ἴμεν E.

PARTICIPIUM. ἴδων,

ἴούσα,

ἴδν.

Obs. Mediae Vocis Fut. εἶσομαι et Aor. εἰσάμην leguntur apud *Homerum*.

Conspectus Modorum ac Temporum.

Ind.	Imp.	Subj.	Opt.	Inf.	Part.
εἰμι <i>sum</i> ἦν ἔσομαι	ἴσθι	ᾧ	εἴην ἔσοίμην	εἶναι ἔσεσθαι	ᾧν ἔσόμενος
εἰμι ἰδο ἦεν	ἴθι	ἴω	ἴοιμι	ἴναι	ἴδων

§ 81. Verba in ω quae in quibusdam Temporibus Verborum in μι Formationem sequuntur.

(a.) Quaedam sunt Verba, plerumque Poëtica, ancipitis formulae, quae etsi Praesens, vel Radicem habent in ω, in Aoristo secundo sequuntur formationem Verborum in μι; sic ex more

	Aor. 2. Act. ἔβην	Formationis Primae.						
*βᾶω, βαίνω eo	Act. ἔβλην	βῆθι	βᾶω	βαίνην	βῆναι	βᾶς		
*βλάω, βάλλω jacio	Med. ἐβλήμην		βλάμμαι	βλείμην	βλήσθαι	βλήμενος		
γηράω, γηράσκω senesco	Act. ἐγήράω				γηράναι	γηράς		
*δράω, διδράσκω aufugio	Act. ἔδρᾶν	δρᾶθι	δρῶ	δραίνην	δρᾶναι	δράς		
*κτάω, κτείνω occidō	Act. ἔκταν		κτῶ	κταίνην	κτάναι	κτάς		
οὐτάω, οὐτέω	Med. ἐκτάμην				κτάσθαι	κτάμενος		
*πλάω, πλέζω propinquo	Act. οὐτέω				οὐτάμεναι	οὐτάμενος		
*πτάω, πτέμμαι volo	Med. ἐπλήμην							
	Act. ἐπτην				πτήναι	πτάς		
*σκέλλω, σκέλλω sicco	Med. ἐπτάμην				πτάσθαι	πτάμενος		
*τλάω, τέρω	Act. ἐσκέλην	τλήθι		σκέλλην	σκέλλναι	τλάς		
*φθάω, φθάω praevenio	Act. ἐτλήν		φθῶ	φθαίνην	τλήναι	φθάς		
	Act. ἐφθην			φθαίνην	φθῆναι	φθάμενος.		
	Med.							
Secundae.								
*πλέω, πέμπλημι impleo	Med. ἐπλήμην	πλήσο			{ πλείμην et }		πλήμενος	
*σβέω, σβέννυμι extinguo	Act. ἔσβην	σβήθι	σβῶ	σβεύην	σβῆναι	σβεύς		
*σχῶ, ἔχω habeo	Act. [ἔσχον]	σχές	σχῶ	σχοίην	[σχέιν	σχῶν].		
Tertiae.								
*ἄλλω, ἀλλοκομαι capior	Act. ἤλων § 53. (b. Obs. 6.)		ἄλλῶ	ἀλλοήν	ἄλλωναι	ἀλλοῦς		
βιάω, βίω	Act. ἐβλων		βιῶ	βιόην	βιῶναι	βιοῦς		
*γνώω, γινώσκω novi	Act. ἔγνω	γνώθι	γνώ	γνοίην	γνώναι	γνοῦς		
	Med.			γνοίην				
πλώω, ἰων, πλέω ναύω	Act. ἔπλων					πλῶς.		

Quartae.		[δύω]		δύω		δύς	
δύω αὐτοῦ		δύοι		δύοι		δύς	
κλῦν αὐτοῦ		κλῦθι		κλῦθι		κλῦθι	
Αορ. 2. Act. ἔδυν		[ἐκλυνον]		[ἐκλυνον]		[ἐκλυνον]	
Med. ἐλδύν		Med. ἐλδύν		Med. ἐλδύν		Med. ἐλδύν	
Med. ἐσσύμην		Med. ἐσσύμην		Med. ἐσσύμην		Med. ἐσσύμην	
Med. ἔφυν		Med. ἔφυν		Med. ἔφυν		Med. ἔφυν	
Med. ἐχύνην		Med. ἐχύνην		Med. ἐχύνην		Med. ἐχύνην	
πίνω βίβο		πίνω		πίνω		πίνω	
φθίω, φθίνω corrumpo		Med. ἐφθίμην		Med. ἐφθίμην		Med. ἐφθίμην	

(b.) Quaedam Perfecta et Pluperfecta Media, sive Secunda, formata a radicibus in ω, et linguae Poëticae ferè propria, penultima vocali per Synopen omisâ, praesertim in Duali ac Plurali et in modo Infinitivo, juxta rationem Praesentis et Imperfecti Verborum in μ aptissimè formantur; sic

*βῶν, βαίνω eo	Perf. M. *βέβηκα	Pl. βέβαμεν	βέβω	βέβηκα	βέβηκα	βέβηκα	βέβηκα
*γῶν, γίγνομαι nascor	*γέγονα	Pl. γέγαμεν	δέδιθα	δέδιθα	δέδιθα	δέδιθα	δέδιθα
*δῶν, δίδω τιμω	δέδωκα	Du. δέδιτον	τέθνηκα	τέθνηκα	τέθνηκα	τέθνηκα	τέθνηκα
*θῶν, θνήσκω morior	*τέθνηκα	Pl. τέθνηκαμεν	μέμαθα	μέμαθα	μέμαθα	μέμαθα	μέμαθα
*μῶν, μωσκω	*μέμαθα	Pl. μέμακαμεν	ἐστῶ	ἐστῶ	ἐστῶ	ἐστῶ	ἐστῶ
*στῶν, ἵστημι statuo	*ἐστῶκα	Du. ἐστῶκατον	τέτληκα	τέτληκα	τέτληκα	τέτληκα	τέτληκα
*τῶν, τρώω	*τέτληκα	Du. τέτληκατον	κέρω	κέρω	κέρω	κέρω	κέρω

Conf. Anomala Imperativa κῶχθι ab ἄνωγα (§ 94 d.) κέρωχθι a κέρωγα, Pf. Med. verbi κέρω clamor, πέτρωχθι a πέτρω, Persuadeo.

Perfectorum hujusmodi 3 pers. Plur. Synopen non patitur, ut δέδιδοι; sed, a radicibus in δω, δωσι contrahitur in ἄσι, ut ἐστῶσι, -ἄσι; quod *Ionæ* resolvunt, insertâ ε ante â circumflexum, ut ἐστῶσι.

Participia quaedam, quae ad hanc formationem pertinent, modo ad *Poëticae* productum in ης exhibent, ut *τεθνήκως*, *τετληώς*, *κεκλήκως* a *κῶν, κῶνω laboro, quae faciunt Genitivum in ὄτος et ὄτως; modò in ωs contractum, ut *βέβηκως*, *γέγνκως*, *ἐστῶκως*, *βέβηκως* a *βῶν, βιβράσκω edo, πετῶκως a *πῶν, πῶνω cado; modo hoc in εὖς *Ionice* resolutum, ut *τεθνήκως* (et, metri gratiâ, *τεθνεὶκως*), *ἐστῶκως*, *πετῶκως*; quae formae, in ὤς et ὤς, formant Femininum in ὤσα et Neutrum in ὤς, aliquando δς, Gen. -ὄτος -ὄτως, κ. τ. λ. Ceterum cum his Participiis confer Participia Perfecti *Epica* *κεκορηώς*, a *κορέω salio; *κεκοτῆώς* a κοτέω irascor; *πετῆώς* a *πῶν, πῶνω *εὐρανεσco*; *τεμῆώς* a *τῶν, τῶνω vel *τῶν, τῶνω *seco*.

§ 82. VERBA DEFECTIVA ALIUNDE SUPPLETA.

Paucissima Verba inveniuntur, quae Conjugationem suam omnibus Temporibus absolutam habent. Ex quo fit ut nonnulla, ab alio Themate cognatae significationis Tempora, quibus ipsa carent, mutuentur.

αἰρέω *capio*, F. αἰρήσω, P. ἤρηκα, P.P. ἤρημαι, A. 1. P. ἤρέθην. Vide § 64. Obs. 2. *ἔλω, A. 2. εἶλον, Fut. ἐλοῦμαι. Vocem Passivam suppledit in Praes. ἀλλίσκομαι, in Futuro et Praeteritis *ἄλω, F. ἄλωσσομαι, κ.τ.λ. Vide § 53. (b.) Obs. 7.

Perf. Ion. ἀράρηκα, ἀράρημαι, A. 2. M. Ep. 3. pers. γέντο pro ἔλετο.

ἔρχομαι *venio*, eo, Imperf. Ποῦτ. ἤρχόμην, *ἐλεύθω, F. ἐλεύσομαι, P. ἐλήλυθα, *ἐλύθω, A. 2. ἦλυθον, et per Syncopen ἦλθον. Necnon pro Futuro usurpatur verbum εἶμι ἴδο, (rarius et vix extra *Homerum*, eo) et pro Imperf. ἦειν vel ἦα, cum signif. Aoristi.

Perf. Ep. εἰλήλυθα, 1 pers. Plur. εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθμεν, Part. εἰληλουθώς et ἐληλουθώς A. 2. Dor. ἦνθον. Adverbium Ποῦτικῶς δεῦρο vicem gerit Imperativi 2 pers. Singularis, δεῦτε Pluralis.

ἐσθίω, Ep. ἔδω *edo*, F. ἔδομαι, vide § 55. Obs. 3. P. ἐδήδοκα, P. P. ἐδήδεσμαι, vide § 59. Obs. 3; A. 1. P. ἠδέσθην. *φάγω, A. 2. ἔφαγον. F. φάγομαι. Vide § 55. Obs. 3.

Inf. Ep. ἔδμεναι Perf. Ep. Part. ἐδηδώς, P.P. ἐδήδομαι.

ἔχω *habeo*, Conf. § 85. F. ἔξω, *σχω, A. 2. ἔσχον unde F. σχήσω, vide not. p. 106. P. ἔσχηκα, P.P. ἔσχημαι. A. 1. P. ἐσχέθην. Verb. Adj. ἐκτός et σχετός.

ὁράω *video*, Imp. ἑώραν, P. ἑώρακα, vide § 53. (b.) Obs. 8. P. P. ἑώραμαι, et ab *ὄπω, P.P. ὤμμαι, F. ὄψομαι, A. 1. P. ὠφθην, F. ὠφθήσομαι. *εἶδω, ἴδω *video*, A. 2. εἶδον.

Praes. Ion. ὁρέω, Perf. M. Ion. et Ποῦτ. ὤπωπα. A. 2. Ep. ἴδον.

Huc etiam referendum Perf. οἶδα *scio*, Imperat. ἴσθι, Subj. εἰδῶ, Opt. εἰδείην, Inf. εἰδέναι, Part. εἰδώς. Vide § 43. Obs. 5.

Inf. Ep. ἴδμεναι, ἴδμεν; et ἴδμεν Ion. 1. pers. plur.

τρέχω *curro*, F. θρέξομαι, A. 1. ξθρεξα, ambo rarissima.

*δρέμω, A. 2. ξδραμον, F. δραμούμαι, P. δεδράμηκα.

Perf. M. *Ep.* δέδρομα.

φέρω *fero*, *οἶω, F. οἶσω, Imperat. *Ep.* οἶσε. *ἔγκω, *ἐνέκω, *ἐνέγκω, A. 1. ἤνεγκα, Conf. § 57. Obs. 2. A. 2. ἤνεγκον. P. ἐνήνοχα, vide § 59. Obs. 3. P. P. ἐνήνεγμαι, A. 1. P. ἤνέχθην, F. ἐνεχθήσομαι et οἰσθήσομαι. Verb. Adj. οἰστὸς -έος, *Poët.* φερτὸς.

φημί *dico*, A. 2. ἔφην. φάσκω, Imp. ἔφασκον. ‡ἔπω, A. 2. εἶπον, A. 1. εἶπα. εἶρω *Ep. dico*, F. *Ion.* ἐρέω, *Att.* ἐρῶ. *ἔρω, per Metathesin *ρέω, P. εἶρηκα, vide § 59. Obs. 2. P. P. εἶρημαι, A. 1. P. ἐρρήθην, vide § 64. Obs. 2. F. ῥηθήσομαι, P. p. F. εἰρήσομαι. Verb. Adj. ῥητὸς et -έος.

ὠνέομαι *ono*, F. ὠνήσομαι. *πρίαμαι, A. 2. ἐπριάμην.

§ 83. SYNCOPHE VERBORUM.

Verba, quae vulgò Syncopen admittunt, haec sunt

ἐγείρω *excito*, A. 2. M. ἡγρόμην pro ἡγερόμην.

ἔρχομαι *venio*, A. 2. ἦλθον pro ἡλυθον, vide § 82.

πετάννυμι *extendo*, P. P. πέπταται pro πεπέταται.

πέταμαι, πέτομαι *volo*, F. πτήσομαι pro πετήσομαι, A. 2.

ἐπτάμην pro ἐπετάμην et ἐπτόμην pro ἐπετόμην.

πίπτω, pro *πιπέτω *cado*. Vide § 47. (a.)

ἀγρόμενος pro ἀγερόμενος A. 2. M. Part. *Ep.*, ab ἀγείρω *colligo*.

ἀνέπαλτο pro ἀνεπάλετο A. 2. M. ab ἀναπάλλω *sursum vibro*.

ἐκεκλόμην pro ἐκεκελόμην A. 2. cum Redupl., *Hom.* a κέλομαι *jubeo*.

ἐλέγμην pro ἐλεγόμην A. 2. M. (declin. quasi Plusq. Perf., 3. per. Sing.

ἔλεκτο, Imperat. λέξο, vel λέξο) a λέγομαι *cubo*. Conf. § 62 Obs.

ἐίκετον pro εἰκάτεον 2 pers. Dual. Perf. M. ab *εἶκω, εἵκα *videor*.

ἐοργεν pro εοίκαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. ab εἶκω *videor*.

ἐπέπιθμεν pro ἐπεπίθειμεν 1 pers. Plur. Pluperf. ab ἐπιπείθομαι *obedio*.

ἔπεφνον pro ἐπέφενον A. 2. cum Redupl. *Ep.*, a *φένω *occido*.

ἐρύμην pro ἐρύομην Imperf. ab ἐρύομαι *custodio*, Inf. ἐρύσθαι.

κράγαμεν pro κεκράγαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. a κράζω *clamo*.

§ 84. METATHESIS VERBORUM.

Verba, quae vulgò Metathesin admittunt, haec sunt:
βάλλω (*βάλω, per Metath. βλάω) *jacio*, P. βέβληκα,
P. P. βέβλημαι, A. 1. P. ἐβλήθην.

δαμάζω, *Er.* δαμάω (*δάμω, per Metath. δμάω) *domo*,
P. P. δέδμημαι, A. 1. P. ἐδμήθην.

δέμω *Ion.* et *Poët.* (per Metath. δμέω) *aedifico*, P. P. δέδμη-
μαι. *Conf. Verb. praeced.*

θνήσκω (*θάνω, per Metath. θνάω) *morior*, P. τέθνηκα.

καλέω (*κάλω, per Metath. κλάω) *voco*, P. κέκληκα, P. P.
κέκλημαι, A. 1. P. ἐκλήθην.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, P. κέκηκα.

κεράννυμι, *Poët.* *κεράω, (*κέρω, per Metath. κράω) *misceo*.
P. P. κέκρᾱμαι, A. 1. P. ἐκράθην.

πιπράσκω (περάω, *πέρω, per Metath. πράω) *vendo*, P.
πέπρᾱκα, P. P. πέπρᾱμαι, A. 1. P. ἐπρᾱθην.

πίπτω (πιπέτω, *conf.* § 47. (α.)) *πέτω, per Metath. πτέω,
πτώω) *cado*, P. πέπτωκα. *Part. Er.* πεπτέως, *Att.*
πεπτῶς. Vide § 81. (β.)

σκέλλω vel σκελέω (*σκάλω, per Metath. σκλάω vel σκλέω)
siccō, F. σκλήσομαι, P. ἔσκληκα, A. 2. ἔσκλην. Vide
p. 100. § 81. (α.)

στορέννυμι, στρώννυμι (*στόρω, per Metath. στρώω) *sterno*,
F. στρώσω, A. 1. ἔστρωσα. P. P. ἔστρωμαι, A. 1.
ἐστρώθην.

τέμνω (*τέμω et *τάμω, per Metath. τμάω) *sciñdo*, P.
τέτμηκα, P. P. τέτμημαι, A. 1. P. ἐτμήθην.

δαρθάνω *dormio*, A. 2. *Poët.* ἔδραθον pro ἔδαρθον.

δέρκομαι *video*, A. 2. *Poët.* ἔδρακον pro ἔδαρκον.

πέρθω *vasto*, A. 2. *Poët.* ἔπραθον pro ἔπαρθον.

πελάζω, *Er.* πελάω *protrahio* per Syncopeν πλάω, A. 1. *Poët.* ἐπλάθην,
P. P. *Er.* πέπλημαι, A. 2. M. ἐπλήμην, vide § 81. (α.): Nisi hoc melius
per Syncopeν expediri possit, πελάω, πλάω.

*πορέω *impertior* (*πόρω, per Metath. πρώω), P. P. πέπρωμαι.

βέζω *facio*, F. -ζω, per Metath. ab ἔργω, ἔρδω, F. -ζω, P. P. ἔοργᾱ.

*ταλάω *fero* (*τάλω, per Metath. τλάω), F. τλήσομαι, P. τέτληκα, A. 2. ἔτλην.

VERBA ANOMALA.

Verba sunt anomala vel formatione, vel significatione.

ANOMALA FORMATIONE.

Verborum Formatione Anomalorum septem sunt classes.

§ 85. PRIMA CLASSIS.

Verba Impura formata quasi Pura in έω vel άω, ut έθέλω (-έω) *volo*, F. έθελήσω. Sic

αλέξω (-έω) *arceo*.

αὔξω (-έω) αὔξάνω *augeo*.

ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*.

βάλλω (-έω) *jacio*.

βόσκω (-έω) *pasco*.

βούλομαι (-έομαι) *volo*.

γίγνομαι *sum* vel *fiō*.

διδάσκω *doceo*.

εἶλω, εἶλλω vel εἵλλω, ἔλλω,

εἰλέω vel εἰλέω *volvo*.

ἔλκω *traho*.

ἔρομαι (-έομαι) *interrogo*.

ἔρρω (-έω) *ab eo*.

εὔδω (-έω) *dormio*.

ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*.

ἔψω (-έω) *coquo*.

ἕζω, καθίζω (-έω) *sedeo*, vel
sedere facio.

κέλομαι *Poët.* (-έομαι) *jubeo*.

κερδαίνω *lucror*.

κήδω *turbo*.

λαμβάνω *capio*.

μάχομαι (-έομαι) *pugno*.

μέλλω (-έω) *futurus sum*.

μέλω, unde *Impers.* μέλει,

(-έω) *curas sum*.

μένω *maneo*.

μύζω (-έω) *sugo*.

νέμω *distribuo*.

ὄζω (-έω) *oleo*.

οἶχομαι (-έομαι) *ab eo*.

ὀλλυμι, *ὀλω (-έω) *perdo*.

ὀφείλω (-έω) *debeo*.

πέτομαι (-έομαι) *volo*.

τύπτω *verbero*.

χαίρω (-έω) *gaudeo*.

§ 86. Etiam Pura quaedam dissyllaba simili modo formantur: ut δέω (-έω) *egeo*, F. δέησω. Sic

δάω *Ep.* (-έω) *doceo*.

κλαίω, κλάω, (κλαέω) *fleo*.

λόω, λοέω *Poët.* (unde contr.

λούω) *lavo*.

οἶομαι (-έομαι) *puto*.

παίω *percutio*.

ῥέω (*ῥεέω, ῥνέω) *fluo*.

§ 87. SECUNDA CLASSIS.

Verba quae literas *ισκ* post consonantem ante finalem *ω* in themate inserunt, *σκ* post vocalem, quae, si sit *α*, aliquando in *η*, si *ο*, nonnunquam in *ι*, saepius in *ω* mutatur; ut *εύρίσκω* (**εὔρω*) *invenio*, F. *εὔρήσω*; *ἀρέσκω* (**ἀρέω*) *placeo*, F. *ἀρέσω*. Sic

<i>ἀλύσκω</i> Poët. (* <i>ἀλεύομαι</i>) <i>vito</i> .	<i>θνήσκω</i> (* <i>θάνω</i> , <i>θνάω</i>) <i>mori</i> .
<i>ἀλίσκομαι</i> (* <i>ἀλώω</i>) <i>capior</i> .	<i>θρώσκω</i> (* <i>θόρω</i> , <i>θρώω</i>) <i>salio</i> .
<i>ἀμβλίσκω</i> , <i>ἀμβλόω</i> <i>abortior</i> .	<i>ιλάσκομαι</i> , <i>ΐλαμαι</i> , <i>-έομαι</i> , <i>-δομαι</i> , <i>propitium reddo</i> .
<i>ἀμπλακίσκω</i> Poët. (* <i>ἀμπλάκω</i>) <i>erro</i> .	<i>ἴσκω</i> vel <i>ἔισκω</i> <i>assimilo</i> (<i>εἴκω</i> <i>similis sum</i>).
<i>ἀπαφίσκω</i> (* <i>ἄφω</i>) <i>Ep. decipio</i> .	<i>λάσκω</i> (* <i>λάκω</i>) <i>sono</i> .
<i>ἀραρίσκω</i> Poët. (* <i>ἄρω</i>) <i>apto</i> .	<i>μεθύσκω</i> , <i>ebrium reddo</i> (<i>μεθύω</i> <i>ebrius sum</i>).
<i>βιβρώσκω</i> (* <i>βρώω</i>) <i>edo</i> .	<i>μιμνήσκω</i> (* <i>μνάω</i>) <i>in memoriam revoco</i> .
<i>βλώσκω</i> Poët. (* <i>βλόω</i>) <i>venio</i> .	<i>πάσχω</i> (* <i>πάθω</i> , <i>πήθω</i>) <i>patior</i> .
<i>γεγωνίσκω</i> Poët. <i>clamo</i> .	<i>πιπίσκω</i> (* <i>πίω</i>) <i>potum do</i> .
<i>γηράσκω</i> , <i>γηράω</i> <i>senesco</i> .	<i>πιπράσκω</i> (* <i>περάω</i> , <i>πράω</i>) <i>vendo</i> .
<i>γινώσκω</i> (* <i>γνώω</i>) <i>novi</i> .	<i>τιτρώσκω</i> (* <i>τορέω</i> , <i>τρώω</i>) <i>vulnero</i> .
<i>διδάσκω</i> (* <i>δάω</i>) <i>docceo</i> .	<i>τιτύσκω</i> <i>paro</i> (<i>τεύχω</i> <i>fabrico</i>).
<i>διδράσκω</i> (* <i>δράω</i>) <i>aufugio</i> .	
<i>ἐπαυρίσκομαι</i> (* <i>ἐπαύρω</i>) <i>fructum percipio</i> .	
<i>ἡβάσκω</i> <i>pubesco</i> (<i>ἡβάω</i> <i>pu-beo</i>).	

§ 88. TERTIA CLASSIS.

Verba quae literam *ν* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *τέμνω* (**τέμω*) *scindo*, F. *τεμῶ*. Sic

<i>βαίνω</i> (* <i>βάω</i>) <i>eo</i> .	<i>πίνω</i> (* <i>πίω</i>) <i>bibo</i> .
<i>δάκνω</i> (* <i>δάκω</i> , <i>δήκω</i>) <i>mordeo</i> .	<i>τίνω</i> (* <i>τίω</i>) <i>solvo</i> .
<i>δύνω</i> (<i>δύω</i>) <i>subeo</i> .	<i>φθάνω</i> (* <i>φθάω</i>) <i>praevenio</i> .
<i>ἐλαύνω</i> (<i>ἐλάω</i>) <i>agito</i> .	<i>φθίνω</i> , <i>φθίω</i> , <i>Ep. pereor</i> , <i>perdo</i> .
<i>κάμνω</i> (* <i>κάμω</i> , <i>κμάω</i>) <i>laboro</i> .	

§ 89. QUARTA CLASSIS.

Verba quae literas *αν* vel *αιν* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut ἁμαρτάνω (*ἁμάρτω) *erro*, A. 2. ἥμαρτον, ὀσφραίνομαι (*ὀσφρομαι) *odoror*, A. 2. ὠσφρόμη. Sic

αἰσθάνομαι (*αἰσθομαι) <i>sentio</i> .	δαρθάνω (*δάρθω) <i>dormio</i> .
ἀλιταίνω <i>Poët.</i> (*ἀλίτω) <i>pecco</i> .	ἐριδαίνω (*ἐρίδω) <i>rixor</i> .
ἀλφάνω et -αίνω <i>Poët.</i> (*ἄλφω) <i>consequor</i> .	κερδαίνω (*κέρδω) <i>lucror</i> .
ἄπεχθάνομαι, <i>Poët.</i> ἔχθομαι, <i>invisus sum</i> .	κιχάνω (*κίχω, -ημι) <i>consequor</i> .
αὔξανω, αὔξω <i>augeo</i> .	οἰδαίνω, -άνω, οἰδέω <i>tumeo</i> .
βλαστάνω (*βλάστω) <i>germino</i> .	ὀλισθαίνω, -άνω (*ὀλίσθω) <i>elabor</i> .
	ὀφλισκάνω (*ὀφλω) <i>debeo</i> .

§ 90. QUINTA CLASSIS.

Verba quae praeter literas *αν* ante finalem *ω*, literam *ν* vel *γ*, vel *μ* post primam thematis syllabam inserunt; ut λανθάνω (λάθω) *lateo*, A. 2. ἔλαθον. Sic

ἀνδάνω (ἄδω) <i>placeo</i> .	μανθάνω (*μάθω, μήθω) <i>disco</i> .
ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι <i>eructo</i> .	πυνθάνομαι, <i>Poët.</i> πεύθομαι, <i>sciscitor</i> .
θιγγάνω (*θίγω) <i>tango</i> .	
λαγχάνω (*λάχω, λήχω) <i>sor-tior</i> .	τυγχάνω (τεύχω) <i>sum</i> vel <i>consequor</i> .
λαμβάνω (*λάβω, λήβω) <i>capio</i> .	χανδάνω (*χάδω, χήδω, χάνδω) <i>contineo</i> .

§ 91. SEXTA CLASSIS.

Verba quae syllabam *νε* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *κυνέω* (κύω) *osculator*, F. *κῦσω*. Sic

<i>ἀμπισχνέομαι</i> (*ἴσχομαι, ἔχομαι) <i>circuminduo</i> .	<i>ἰκνέομαι</i> , <i>Ep.</i> <i>ἰκω</i> , <i>venio</i> .
<i>βυνέω</i> (βύω) <i>obturo</i> .	<i>ὑπισχνέομαι</i> , vide <i>ἀμπισχνέομαι</i> .

§ 92. SEPTIMA CLASSIS.

Verba pura partim formata quasi impura, ejiciendo litteram *α* vel *ε* ante finalem *ω*; ut *δοκέω* (*δόκω) *videor*, F. *δόξω*. Sic

<i>ἀπαυράω</i> (*ἀπαύρομαι) <i>aufero</i> .	<i>κυρέω</i> <i>Ion.</i> et <i>Poët.</i> (*κύρω) <i>sum vel consequor</i> .
<i>ἀχέω</i> (*ἄχω) <i>doleo</i> .	<i>μηκάομαι</i> (*μήκομαι) <i>ballo</i> .
<i>βρυχάομαι</i> (βρύχομαι) <i>frendeo</i> .	<i>μυκάομαι</i> (μύκομαι) <i>mugio</i> .
<i>γαμέω</i> (*γάμω) <i>duco uxorem</i> .	<i>ξυρέω</i> (ξύρομαι) <i>rado</i> .
<i>γηθέω</i> (*γῆθω) <i>gaudeo</i> .	<i>πατέομαι</i> (*πάτομαι) <i>vescor</i> .
<i>δαμάω</i> <i>Ep.</i> (δάμω) <i>domo</i> .	<i>ρίγέω</i> <i>Poët.</i> (*ρίγω) <i>horreo</i> .
<i>δουπέω</i> <i>Poët.</i> (*δούπω) <i>sono</i> .	<i>στυγέω</i> (*στύγω) <i>odi</i> .
<i>καλέω</i> (*κάλω) <i>voco</i> .	<i>χραισιμέω</i> <i>defendo</i> .
<i>κτυπέω</i> (*κτύπω) <i>strepo</i> .	<i>ῶθέω</i> (*ῶθω) <i>pello</i> .

Obs. 1. Huc accedant nonnulla verba pura apud *Poëtias* reperta, quae litteram *ι* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *δαίω* (*δᾰίω) *divido* F. *ᾰᾰσομαι*. Sic

<i>ἀγαίομαι</i> <i>Ep.</i> et <i>Ion.</i> , <i>ἀγάδομαι</i> <i>Ep.</i> <i>invideo</i> .	<i>μαίομαι</i> <i>Poët.</i> (*μᾰίω) <i>cupio</i> .
<i>δαίω</i> <i>Poët.</i> (*δᾰίω) <i>incendo</i> .	<i>ναίω</i> <i>Poët.</i> (*νᾰίω) <i>habito</i> .

Obs. 2. Adde etiam quae primam litteram thematis reduplicant cum *ι*; ut *τιτῖπᾰω* (*τῖπᾰω) *perforo*. Vide not. p. 59.

§ 93. Verborum Formatione Anomalorum Synopsis
Alphabetica.

ἀγαλομαι *Ep. et Ion.*, ἀγάομαι *Ep.*, *invideo*, F. ἀγᾶσομαι,

A. 1. ἡγάσάμην. Vide ἄγαμαι, p. 97.

αἰσθάνομαι (*αἰσθομαι) *sentio*, A. 2. ἤσθόμην†, unde F. αἰσθήσομαι.

ἀλέξω (-έω) *arceo*, A. 1. ἤλεξάμην, F. ἀλεξήσω.

A. 2. *Poët.* (ab *ἀλέκω, ἄλκω) cum Reduplic. ἡλαλκον, unde F. ἀλαλκήσω.

ἀλίσκομαι (*ἄλώω) *capior*, F. ἄλώσομαι, A. 2. ἐάλων et

† Quaedam sunt Aorista Secunda, praesertim Verborum in ἄνω vel αἶνω, a quibus, tanquam a novo themate in έω, conjugatio oritur in -ήσω, -ηκα;

sic	Aor. 2.	Fut.
ἀμπλακίσκω <i>erro</i> ,	ἡμπλακον,	ἀμπλακήσω
αἰσθάνομαι <i>sentio</i> ,	ἤσθόμην,	αἰσθήσομαι
ἀλισταίνω, <i>pecco</i> ,	ἤλιτον,	ἀλιτήσω
ἁμαρτάνω <i>erro</i> ,	ἡμαρτον,	ἁμαρτήσομαι
ἄνδάνω <i>placeo</i> ,	ἔαδον,	ἄδῃσω
ἀπαφίσκω <i>decipio</i> ,	ἡπαφον,	ἀπαφήσω
ἀπεχθάνομαι <i>invisus sum</i> ,	ἤχθόμην,	ἀπεχθήσομαι
ἀκαχίζω <i>vepo</i> ,	ἡκαχον,	ἀκαχῆσω
βλαστάνω <i>pullulo</i> ,	ἔβλαστον,	βλαστήσω
γίγνομαι <i>nascor</i> ,	ἐγενόμην,	γενήσομαι
δαρθάνω <i>dormio</i> ,	ἔδαρθον,	δάρθῃσομαι
*δρέμω <i>curo</i> ,	ἔδραμον,	δεδράμῃκα
ἐπαυρίσκομαι <i>fruo</i> ,	ἐπηυρόμην,	ἐπαυρήσομαι
ἐρομαι <i>inietrogo</i> ,	ἡρόμην,	ἐρήσομαι
εὐρίσκω <i>invenio</i> ,	εὐρον,	εὐρήσω
κέλομαι <i>judeo</i> ,	ἐκλόμην,	κεκλήσομαι
κιχάνω <i>consequor</i> ,	ἔκιχον,	κιχῆσομαι
λάσκω <i>sopo</i> ,	ἔλακον,	λακήσω
μανθάνω <i>disco</i> ,	ἐμαθον,	μαθήσομαι
δλιεθάνω <i>elabor</i> ,	ᾤλισθον,	δλισθήσω
ὀσφραίνομαι <i>odoror</i> ,	ὠσφρόμην,	ὀσφρήσομαι
ὀφείλω <i>debeo</i> ,	ᾤφελον,	ὀφειλήσω
ὀφλισκάνω <i>debeo</i> ,	ὀφλον,	ὀφλήσω
πείθω <i>persuadeo</i> ,	ἔπιθον,	πιθήσω
ῥέω <i>fluo</i> ,	ἔρρῃην,	ῥυήσομαι
*σχω <i>habeo</i> ,	ἔσχον,	σχήσω
τυγχάνω <i>consequor</i> ,	ἔτυχον,	τετύχηκα
χαίρω <i>gaudeo</i> ,	ἔχῃην,	κεχῃῃκα

ἦλων, P. ἐάλωκα et ἦλωκα. Vide § 53. (b.) Obs. 7.
Tempora Activæ vocis suppeditat verbum αἰρέω.

A. 2. Opt. ἀλοῖην, vide § 81. (a.) Hom. ἀλφην.

ἀλύσκω Poët. (ἀλεύομαι) viito, F. ἀλύξω, A. 1. ἦλυξα.

ἀλιταίνω Poët. (*ἀλίτω) pecco, A. 2. ἤλιτον, unde F. ἀλιτήσω : vide not. p. 109.

Part. Perf. (vel Aor. per Sync.) Ep. ἀλιτημένος.

ἀλφάνω et -αίνω Poët. (*ἄλφω) consequor, A. 2. ἤλφον.

ἀμαρτάνω (*ἀμάρτω) erro, A. 2. ἤμαρτον, unde F. ἀμαρτήσομαι, P. ἤμάρτηκα : vide not. p. 109.

A. 2. Ep. per Metath. ἡμβροτον (cum Spiritu leni) β insertà, et α mutata in ο.

ἀμβλίσκω, ἀμβλώω abortior, F. ἀμβλώσω, P. ἤμβλωκα.

ἀμπισχνέομαι (*ἴσχομαι, ἔχομαι) circuminduo, A. 2. ἡμπεσχόμην, vide § 54. Obs. 3; F. ἀμφέξομαι. Sic ὑπισχνέομαι, Ion. ὑπίσχομαι, promitto, A. 2. ὑπέσχομην, F. ὑποσχέσομαι, P. ὑπέσχημαι.

ἀμπλακίσκω Poët. (*ἀμπλάκω) erro, formatum ab A. 2. ἡμπλακον (vel ἥπλακον), unde F. ἀμπλακήσω. Vide not. p. 109.

ἀνδάνω Ion. et Poët. (*ἄδω, conf. ἦδομαι) placeo, A. 2. ἔαδον, Hom. cum Digamm. εὔαδον, P. ἔαδα : vide § 53. (b.) Obs. 7; F. ἀδήσω : vide not. p. 109.

Imperf. Herod. ἐάνδανον, Hom. ἐήνδανον et ἦνδανον.

ἀπαυράω (*ἀπαύρω) aufero, A. 1. m. ἀπηυράμην.

A. 1. Part. ἀπούρας et A. 1. m. ἀπουράμενος. Ep. tanquam ab ἀπούρω.

ἀπαφίσκω Ep. (*ἄφω, cum Redupl. *ἀπάφω, unde recentius ἀπατάω) decipio, A. 2. ἥπαφον, unde F. ἀπαφήσω : vide not. p. 109. Conf. ἀμπλακίσκω.

ἀπεχθάνομαι, Poët. ἔχθομαι, invisus sum, A. 2. ἀπηχθόμην, unde F. ἀπεχθήσομαι, vide not. p. 109, P. P. ἀπήχθημαι.

ἀραρίσκω Poët. (*ἄρω, cum Reduplic. vide ἀπαφίσκω) arto, F. ἄρσω, A. 1. ἤρσα : vide § 47. (d.) A. 2. cum Reduplic. ἤρᾱρον, P. ἄρηρα, Att. ἄρᾱρα. Conf. § 68. Obs. 3.

P. P. Ep. ἀρήρεμαι. A. 2. M. Part. per Sync. ἄρμενος.

ἀρέσκω (*ἀρέω) *placeo*, F. ἀρέσω, A. 1. ἤρεσα, P. P. ἤρεσμαι. Conf. *Verb. praececed.*

αὐξάνω, αὖξω *augeo*, F. αὐξήσω, A. 1. ᾠξήσα, P. ᾠξήκα, κ.τ.λ., tanquam a themate in έω: vide *not.* p. 109.

ἀχέω, (*άχω) *doleo*, Praes. M. ἄχομαι vel ἄχυνμαι, A. 2. cum reduplic. ἤκαχον, unde F. ἀκαχήσω: vide *not.* p. 109; A. 1. ἡκάχησα, et novum thema ἀκαχίζω *vezo*, P. P. ἀκήχεμαι et per Metathesin quantitatis ἀκάχημαι. Infin. ἀκαχῆσθαι.

ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*, F. ἀχθέσομαι. Conf. § 47. (ε.) 3. A. 1. ἡχθέσθην.

βαίνω (*βάω, cujus a producitur in αι, conf. ἐλαύνω) *eo*, F. βήσομαι, P. βέβηκα, A. 1. ἐβησα *ire feci*, vide § 94. (b.) A. 2. ἐβην, vide § 81. (a.) P. M. *βέβασα, Pl. βέβαμεν, vide § 81. (b.) P. P. βέβαμαι in compositis, ut παραβέβᾶμαι; A. 1. P. παρεβᾶθην, Verb. Adj. βατὸς.

F. Dor. βᾶσεύμαι, Aor. M. Ep. ἐβήσετο et -ατο, Imperat. βήσεο. Vide p. 50. § 43. Obs. 6.

βάλλω (-έω) *jacio*, F. interdum βαλλήσω, et A. 1. ἐβάλ-λησα, vulgò F. βαλῶ, A. 2. ἔβαλον, P. per Metath. βέβληκα, P. P. βέβλημαι: vide § 84.

A. 2. Ep. ἐβλην, Med. ἐβλήμην, vide § 81. (a.); Fut. βλήσομαι; P. P. βεβόλημαι.

βιβρώσκω (*βρώω, cum praefixo βι, vide *notam* p. 59) *edo*, P. βέβρωκα, P. P. βέβρωμαι, A. 1. ἐβρώθην. Reliqua Tempora suppledit verbum ἐσθίω: vide p. 102.

A. 2. Ep. ἔβρων. Perf. Part. βεβρώς, vide § 81. (b.)

βλαστάνω (*βλάστω) *germino*, A. 2. ἐβλαστον, unde F. βλαστήσω, vide *not.* p. 109, Aor. 1. ἐβλάστησα, P. ἐβλάστηκα.

βλώσκω *Poëti.* (*βλώω, *μλόω, per Metath. a *μόλω) *venio*, A. 2. ἔμολον, F. μολοῦμαι, P. μέμβλωκα.

βόσκω (-έω) *pasco*, F. βοσκήσω, A. 1. ἐβόσκησα.

βούλομαι (-έομαι) *volo*, F. βουλήσομαι, P. P. βεβούλημαι.

βρυχάομαι (βρύχομαι) *frendeo*, P. M. *Poët.* βέβρυχα, cum vi Praesentis, F. βρυχήσομαι.

βυνέω (βύω) *obturo*, F. βύσω, A. 1. ξβύσα, P. P. βέβυσμαι, A. 1. P. ἐβύσθη.

γαμέω (*γάω) *duco uxorem*, A. 1. ξγημα, P. γεγάμηκα.

γεγωνίσκω *Poët. clamo*, P. M. γέγωνα cum vi Praesentis unde novum thema γεγωνέω, F. γεγωνήσω.

γηθέω (*γήθω) *gaudeo*, P. M. γέγηθα, F. γηθήσω.

γηράσκω, γηράω *senesco*, F. γηράσομαι, A. 1. ἐγήρᾱσα, A. 2. ἐγήρᾱν, Inf. γηρᾶναι: vide § 81. (a.)

γίγνομαι, per Sync. pro γιγένομαι (*γένομαι cum praefixo γι, vide *notam* p. 59.) *sum* vel *fiō*, A. 2. ἐγενόμην, P. M. γέγονα, F. γενήσομαι, P. P. γεγέννημαι, A. 1. apud *recent.* ἐγενήθη, P. M. Part. γεγώς: vide § 81. (b.)

Praes. *Ep.* γέινωμαι, A. 1. M. ἐγεινᾶμην *genui*, Perf. *Poët.* Plur. γέγαμεν, κ. τ. λ. vide § 81. (b.) A. 2. *Poët.* ἐγεγτο per Sync. pro ἐγένετο.

γιγνώσκω (*γνώω, cum praefixo γι, vide *notam* p. 59.) *novi*, F. γνώσομαι, A. 2. ξγνων, vide § 81. (a.) P. ξγνωκα, P. P. ξγνωσμαι. Verb. Adj. γνωτὸς et -στὸς.

δαίω *Poët.* (*δάω) *divido*, F. δάσομαι, P. P. δέδασμαι, A. 1. M. ἐδάσάμην.

δαίω *Poët.* (*δάω) *incendo*, A. 2. P. ἐδάην, P. M. δέδηκα.

δάκνω (*δάκω, δήκω) *mordeo*, A. 2. ξδακον, F. δήξομαι, P. δέδηχα, P. P. δέδηγμαι, A. 1. P. ἐδήχθη.

δαμάω *Ep.* (δάμω) *domo*, A. 2. ξδαμον, A. 2. Pass. ἐδάμην.

δαρθάνω (*δάρθω) *dormio*, A. 2. ξδαρθον, F. δαρθήσομαι, vide *not.* p. 109, P. δεδάρθηκα.

A. 2. *Poët.* per Metath. ξδραθον.

*δάω *Ep.* (-έω) *doceo*, A. 2. P. ἐδάην. Subj. δαῶ, *Ep.* δαείω. Inf. δαήναι *Ep.* δαήμεναι, F. δαήσομαι, P. P. δεδάημαι.

δέω, unde Impers. δεῖ, (-έω) *egoe*, F. δεήσω, A. 1. ἐδέησα.

διδάσκω (*δάω cum praefixo δι, vide *notam* p. 59) *doceo*, F. διδάξω, P. δεδίδαχα.

Fut. *Poët.* διδασκήσω.

διδράσκω (*δράω, cum praefixo δι, vide *notam* p. 59)
au fugio, F. δράσομαι, A. 1. ξδρᾶσα, A. 2. ξδρᾶν, vide
 § 81. (a.) P. δέδρακα.

δοκέω (*δόκω) *videor*, F. δόξω, A. 1. ξδοξα, P. P. δέδογμαi,
 F. *Poët.* δοκήσω, (Conf. ὦσω et ὠθήσω ab ὠθέω,) A. 1.
 ἐδόκησα, P. P. δεδόκημαι.

δουπέω, *Poët.* (*δούπω) *sono*, P. M. δέδουπα, F. δουπήσω,
 A. 1. ἐδούπησα.

δύνω (δύω) *subeo*, F. δῦσω, A. 1. ξδῦσα, A. 2. ξδῦν, vide
 § 81. (a.); P. δέδῦκα, P. P. δέδῦμαι, A. 1. P. ἐδῦθην,
 vide § 61. *Obs.* 3.

Aor. M. *Ep.* ἐδύσετο, Imperat. δύσεο, Part. δυσόμενος. Conf. ἐβήσετο
 a βαίνω.

ἐθέλω (-έω) *uolo*, F. ἐθελήσω, A. 1. ἡθέλησα, P. ἡθέληκα.
 Conf. θέλω.

εἶλω, εἶλλω vel εἴλλω, ἴλλω, εἰλέω vel εἰλέω, *uolo*,
 F. εἰλήσω, P. P. εἴλημαι.

Praeter Praes. et Imperf. *Homerus* reliqua Tempora deducit ab ἔλω, sic
 A. 1. ἔλσα, P. P. ἔελμαι, A. 2. Pass. ἐάλην, Inf. ἀλῆναι, Part. ἀλέis.

ἐλαύνω (ἐλάω, cuius a producitur in αν, conf. βαίνω) *agito*,
 F. ἐλαῶσω, vide § 47. (e.); A. 1. ἤλασα, P. ἐλήλακα,
 P. P. ἐλήλάμαι, vide § 61. *Obs.* 3.; A. 1. P. ἤλασθην.
 Verb. Adj. ἐλατὸς.

Perf. P. non-Att. ἐλήλασμαι, A. 1. P. ἤλασθην.

ἐλκω *traho*. Atticè tempora formantur ab ἐλκύω.

(έω) F. *Hom.* ἐλκῆσω, A. 1. ἤλκησα.

ἐπαυρίσκομαι (*ἐπαύρω) *fructum percipio*, A. 2. ἐπηῦρον,
 unde F. ἐπαυρήσομαι, A. 2. M. ἐπηυρόμην, vide *not.*
 p. 109.

ἐριδάλω (*ἐρίδω, -έω) *rixor*, F. ἐριδήσω, A. 1. M. Inf.
 ἐριδήσασθαι.

ἐρομαι (-έομαι) *interrogo*, A. 2. ἡρόμην, unde F. ἐρήσομαι.
 Reliqua Tempora suppeditat verbum ἐρωτάω.

Praes. Ion. εἶρομαι, F. εἶρήσομαι.

ἐρρω (-έω) *adeo*, F. ἐρρήσω, A. 1. ἤρρησα.

ἐρρυγάνω, ἐρεύγομαι *eructo*, A. 2. ἤρυγον, F. ἐρεύβομαι.

εὔδω (-έω) *dormio*, F. εὐδήσω.

εὐρίσκω (*εὔρω) *invenio*, A. 2. εὔρον, unde F. εὐρήσω, vide *not.* p. 109. P. εὔρηκα, P. P. εὔρημαι, A. 1. P. εὐρέθην, vide § 64. *Obs.* 2. Verb. Adj. εὐρετός, et -έος.

A. i. m. εὐράμην, Part. εὐράμενος in Nov. Test.

ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*, A. 2. ἔσχον; F. σχήσω, vulgò ξέσω, P. ἔσχηκα, P. P. ἔσχημαι, A. 1. P. ἐσχήθην. Conf. § 64. *Obs.* 2. Verb. Adj. σχετός et ἐκτός, -έος.

A. 2. *Poët.* ἔσχεθον, tanquam a *σχήθω; Perf. *Ep.* (*ἔχα, ᾧχα cum Reduplic. ᾧχαχα) per Metath. ἔχωκα. Conf. οἰχωκα ab οἰχομαι.

ἐψω (-έω) *coquo*, F. ἐψήσω. Verb. Adj. ἐφθός, ἐψητός et ἐψητέος.

ἡβάσκω *rubesco* (ἡβάω *rubeo*), F. ἡβήσω, A. 1. ἡβησα.

θέλω (-έω) *volo*, F. θελήσω, A. 1. ἐθέλησα. Conf. ἐθέλω.

θιγγάνω (*θίγω) *tango*, A. 2. ἔθιγον, F. θίβομαι.

θνήσκω (*θάνω, per Metath. θνάω) *morior*, A. 2. ἔθανον, F. θανοῦμαι, P. τέθνηκα, Plur. τέθναμεν, κ.τ.λ. vide § 81. (b.)

θρώσκω (*θόρω, per Metath. θρόω) *salio*, A. 2. ἔθορον, F. θοροῦμαι, P. M. τέθορα.

ἵζω, καθίζω (-έω) *sedere facio vel sedeo*, F. καθιῶ, F. M. καθιζήσομαι.

ἰκνέομαι, *Ep.* ἴκω, *venio*, F. ἴζομαι, P. P. ἴγμαι, A. 2. ἴκόμεν, unde *Poët.* per Sync. ἴκτο, et Part. ἴκμενος.

ἰλάσκομαι, ἱλαμαι -έομαι -άομαι, *propitium reddo*, F. ἱλάσσομαι, A. 1. ἱλασάμην.

Imperat. *Ep.* ἱλθι *Dor.* ἱλᾷ *propitius sis*, tanquam ab ἱλῃμ.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, F. καμοῦμαι, A. 2. ἔκαμον, P. ἐκέμηκα, Part. κεκμηώς, Gen. -ότος et -ώτος: vide § 81. (b.)

κέλομαι *Poët.* (-έομαι) *jubeo*, A. 2. (ἐκελόμην per Sync. ἐκλόμην) cum Reduplic. ἐκεκλόμην, F. κελήσομαι, vide *not.* p. 109, A. 1. ἐκελησάμην.

κερδαίνω *lucror*.

(*κέρδω -έω) F. *Ion.* κερδήσομαι.

κήδω *turbo*, F. κηδήσω.

κίχάνω (*κίχω -ημι) *consequor*, A. 2. ἔκικον, unde F. κικήσομαι: vide *not.* p. 109.

Præs. Subj. *Ep.* (κικῶ) κικεῖω, Opt. κικεῖην, Inf. κικῆναι, Part. κικεῖς, Imperf. ἐκίχην.

κλαίω, *Att.* κλάω (-έω) *fleo*, F. -ήσω, vulgò κλαύσομαι, A. 1. ἔκλαυσα, P. P. κέκλαυμαι et -σμαι. Verb. Adj. κλαυτὸς -στὸς -στέος.

κτυπέω (*κτύπω) *strepo*, A. 2. ἔκτυπον, F. κτυπήσω, A. 1. ἐκτύπησα.

κυνέω (κύω) *osculor*, F. κύσω, A. 1. ἔκῦσα. Sed προσκυνέω, -ήσω, A. 1. προσεκύνησα, et *Poët.* quoque προσέκυσα.

κῦρέω *Ion.* et *Poët.* (*κῦρω) *sum* vel *consequor*, Imperf. ἔκῦρον, F. κύρσω et κυρήσω, A. 1. ἔκυρσα et ἐκύρησα: vide § 47. (d.)

λαγχάνω (*λάχω, λήχω) *sortior*, A. 2. ἔλαχον, F. λήξομαι, P. εἴληχα et ἐλόγηχα (tanquam a *λέγχω, Conf. πέπονθα a πένθω sub voc. πάσχω), P. P. εἴληγμαι: vide § 59. *Obs.* 2.

Fut. *Ion.* λάξομαι, A. 2. *Ep.* λέλαχον: vide § 66. *Obs.* 3.

λαμβάνω (*λάβω, λήβω) *capio*, A. 2. ἔλαβον, F. λήψομαι, P. εἴληφα, P. P. εἴλημμαι et λέλημμαι, vide § 59. *Obs.* 2; A. 1. P. ἐλήφθην.

Perf. *Ion.* λελάβηκα, F. *Dor.* λαφούμαι, *Ion.* λάμψομαι (tanquam a λάμβω), P. P. λέλαμμαι, A. 1. P. ἐλάμφθην. Verb. Adj. λαμπτέος.

λανθάνω (*λάθω) λήθω *lateo*, A. 2. ἔλαθον, F. λήσω, P. M. λέληθα, P. P. λέλησμαι *oblitus sum*.

λάσκω (*λάκω) *sono*, A. 2. ἔλακον; unde F. λακήσω, A. 1. ἐλάκησα, vide *not.* p. 109; P. M. λέλάκα, unde novum thema λακέω *Dor.*, ληκέω *Ion.* vide sub γεγωνίσκω, p. 111.

λόω, λοέω *Poët.* (unde contr. λούω, F. λούσω) *lauro*.

A. 1. *Hom.* (ἐλόεσα) Inf. λοέσσαι, F. M. λοέσσομαι.

μαίομαι *Poët.* (*μάω) *curio*, F. μάσομαι, A. 1. ἐμαῖσάμην.

μανθάνω (*μάθω, μήθω) *disco*, A. 2. ἔμαθον, F. μαθήσομαι, vide *not.* p. 109, P. μεμάθηκα.

Fut. M. *Dor.* μαθεῖμαι pro -οῦμαι, tanquam a μαθέσουαι.

μάχομαι (-έομαι) *puigno*, F. *μαχοῦμαι*, A. 1. *ἐμαχεσάμην*,
P. P. *μεμάχημαι*. Verb. Adj. *μαχετέος* et *-ητέος*.

μεθύσκω *ebrium reddo*, μεθύω *ebrius sum*, F. μεθύσω,
A. 1. ἐμέθυσσα.

μέλλω (-έω) *futurus sum*, F. μελλήσω, A. 1. ἐμέλλησα.

μέλω, unde Impers. μέλει, (-έω) *curae sum*, F. μελήσω,
A. 1. ἐμέλησα, P. μεμέληκα.

Perf. M. *Ep.* μέμηλα, P. P. (μεμέληται) μέμβλεται.

μένω *maneo*, P. μεμένηκα: vide § 58. *Obs.* 3. (c.)

μηκάομαι (*μήκομαι) *ballo*, A. 2. *ἐμακον*, P. μέμηκα.

μιμνήσκω (*μνάω, cum *praeſixo* *μι*, vide *notam* p. 59) *in*
memoriam revoco, F. μνήσω, A. 1. *ἐμνησα*, P. P. μέμ-
νημαι, A. 1. P. ἐμνήσθην: vide § 64. *Obs.* 1.

μύζω (-έω) *suſco*, F. μυζήσω.

μυκάομαι (*μύκομαι) *muſcio*, A. 2. *ἐμυκον*, P. μέμῶκα.

ναίω *Poët.* (*νάω) *habito*, A. 1. *ἐνάσσα*, *ἐνασσα habitare*
feci. Conf. § 94. (b.) F. M. *νάσσομαι*, A. 1. M. *ἐνασσά-*
μην, A. 1. P. ἐνάσθην.

νέμω *distribuō*, P. *νενέμηκα*, vide § 58. *Obs.* 3. (c.)

ξυρέω (ξύρομαι) *rado*, A. 1. M. *ἐξυράμην*, P. P. *ἐξύρημαι*.

ὄζω (έω) *oleo*, F. *ὀζήσω*, A. 1. *ὠζησα*, P. M., cum *vi*
Praesentis, *ὄδωδα*.

οἰδαίνω, -άνω, οἰδέω *tumeo*, F. οἰδήσω.

οἶομαι (-έομαι) *puto*, F. οἰήσομαι, A. 1. *ὤήτην*.

Praes. Ep. *ὄτω*, *ὄτομαι*, A. 1. *ὠϊσάμην* et *ὠϊσθην*.

οἶχομαι (-έομαι) *abeo*, F. οἰχήσομαι, P. P. *ῥήχημαι tantum*
in compositis, ut *παρῥήχημαι*.

Perf. *Ep.* et *Att. Poët.* (*οἶχα* cum Reduplic. *οἶκωχα*) per Metath. *οἶχωκα*.
Conf. *ἔχωκα* ab *ἔχω*.

ὀλισθαίνω, -άνω, (*ὀλίσθω) *elabor*, A. 2. *ὠλισθον*, F.

ὀλισθήσω, P. *ὠλίσθηκα*: vide *not.* p. 109.

ὀλλυμι, *ὄλω (-έω) *perdo*, A. 1. *ὠλεσα*, P. cum reduplic.

ὀλώλεκα, F. *ὀλῶ*, F. M. *ὀλοῦμαι*, A. 2. M. *ὠλόμην*,

P. M. *ὄλωλα*. Vide § 68. *Obs.* 3.

ὀσφραίνομαι (*ὀσφρομαι) *odoror*, A. 2. ὀσφρόμην, F. ὀσφρήσομαι: vide *not.* p. 109.

A. 1. *Ion.* ὀσφράμην.

ὀφείλω (-έω) *debeo*, A. 2. ὤφελον, F. ὀφειλήσω, vide *not.* p. 109. A. 1. ὠφείλησα. Conf. ὀφλισκάνω.

ὀφλισκάνω (*ὀφλω) *debeo*, A. 2. ὠφλον, F. ὀφλήσω, vide *not.* p. 109. P. ὠφληκα. Conf. ὀφείλω.

παίω *percutio*.

(-έω) F. *Att.* παήσω.

πάσχω, pro πάθσκω, (*πάθω, πήθω) *patior*, A. 2. ἔπαθον; F. πείσομαι, et P. M. πέπονθα† a *πένθω. Verb. Adj. παθητὸς.

Perf. 2. Pl. *Hom.* πέποσθε pro πεπόνθατε, Part. πεπᾶσθαι; A. 1. Part. *Aesch.* πήσας.

πατέομαι (*πάτομαι) *vescor*, A. 1. ἐπασάμην, P. P. πέπασμαι.

πέτομαι (-έομαι) *volo*, F. πετήσομαι, vulgò πτήσομαι, A. 2. per *Sync.* ἐπτόμην, P. πεπότημαι a ποτάομαι.

De alterâ formâ Aoristi Secundi Act. *ἔπτην*, Med. *ἐπτάμην*, vide § 81. (a.)

πίνω (*πίω) *bibō*, F. πίομαι, A. 2. ἔπιον, Imperat. πῖθι, vide § 81. (a.); — (*πόω), P. πέπωκα, P. P. πέπομαι, A. 1. P. ἐπόθην. Verb. Adj. ποτὸς, et -έος.

A. 2. Imperat. *Poët.* πῖε.

πιπίσκω (*πίω, cum praefixo *πι*, vide *notam* p. 59) *potum do*, F. πῖσω, A. 1. ἔπῖσα.

πιπράσκω (*περάω, per *Sync.* πράω, cum praefixo *πι*, vide *notam* p. 59) *vendo*, P. πέπράκα, P. P. πέπράμαι.

πυνθάνομαι, *Poët.* πεύθομαι, *sciscitor*, F. πεύσομαι, A. 2. ἐπυνθόμην, P. P. πέπυσμαι, ὕσαι, κ.τ.λ. Verb. Adj. πυνστὸς et -έος.

ρέω (*ρέέω, ῥνέω) *fluo*, vulgò F. ρεύσομαι, A. 1. ἔρρευσα.

Att. A. 2. ἐρρήν, F. ρυήσομαι, P. ἐρρήκα.

ῥιγέω *Poët.*, (*ρίγω) *horreo*, P. M. ἔρριγα, F. ῥιγήσω.

† Conf. σπείσω a σπένδω; χείσομαι, κέχανδα a *χάνδω, χανδάνω.

στυγέω (*στύγω) *odi*, A. 1. *Ep.* ἔστυξα, A. 2. ἔστυγον, F. στυγήσω, A. 1. ἐστύγησα.

τέμνω (*τέμω, per Metath. τρέω, conf. § 84) *scindo*, F. τεμῶ, A. 2. ἔτεμον et ἔταμον, P. τέτμηκα, P. P. τέτμημαι, A. 1. P. ἐτμήθην.

Praes. Ion. τάμνω, *Ep.* τμήγω, A. 1. ἔτμηξα, A. 2. ἔταγον.

τίνω (*τίω) *solvo*, F. τίσω, A. 1. ἔτισα, P. τέτικα, P. P. τέτισμαι, A. 1. P. ἐτίσθην.

Praes. Ion. τίνυμι.

τιτράω (*τράω) *perforo*, F. τρήσω, P. τέτρηκα. Vide *notam* p. 59.

τιτρώσκω (*τορέω, per *Sync.* τρώω, cum praefixo τι, vide *notam* p. 59) *vulnero*, F. τρώσω, P. P. τέτρωμαι.

τυγχάνω (τεύχω) *sum* vel *consequor*, F. τεύξομαι, A. 2. ἔτυχον, P. τετύχηκα, vide *not.* p. 109. A. 1. *Ep.* ἐτύχησα.

τύπτω *verbero*.

(-έω) F. *Att.* τυπτήσω, P. P. τετύπτημαι. Verb. Adj. τυπτητός.

ὕπισχνέομαι, vide ἀμπισχνέομαι.

φθάνω (*φθάω) *praevenio*, F. φθήσομαι, A. 1. ἔφθᾶσα, A. 2. ἔφθην, vide § 81. (α.); P. ἔφθᾶκα.

Fut. *Dor.* φθαξῶ, A. 1. ἔφθαξα, A. 2. M. *Ep.* ἐφθάμην.

φθίνω, φθίω *Ep.*, *pereo*, *perdo*, F. φθίσω, A. 1. ἔφθισα, P. P. ἔφθιμαι, A. 2. M. ἐφθίμην. Verb. Adj. φθιτός.

χαίρω (-έω) *gaudeo*, A. 2. ἐχάρην, F. χαίρησω, P. κεχάρηκα. Verb. Adj. χαρτός.

A. 1. M. *Ep.* χήρατο, A. 2. cum Redupl. κεχαρόμην, P. P. Παρί. *Eurip.* κεχαρμένος, Fut. *Ep.* cum. Redupl. κεχαρήσω.

χανδάνω (*χάδω, χήδω, χάνδω) *continueo*, A. 2. ἔχαδον, P. κέχανδα, F. χείσομαι, (conf. ἔπαθον, πέπονθα, πείσομαι α πάσχω, σπείσω α σπένδω.)

χραισμέω *defendo*, A. 2. ἔχραισμον, sed F. χραισμήσω.

ώθέω (*ῶθω) *pello*, F. ῶσω et ὠθήσω, (conf. δόξω et δοκήσω α δοκέω,) P. ἔωθα, § 53. (β.) *Obs.* 7. P. P. ἔωσμαι, A. 1. ἐώσθην.

§ 94. ANOMALA SIGNIFICATIONE.

(α.) Quaedam sunt Verba Transitiva, quae in Perfecto, Pluperfecto et Aoristo Secundo Vocis Activae vim Intransitivam sive Passivam habent; ut Transitiva *στάω, ἵστημι *statuo*, στήσω, ἔστησα; Intransitiva ἔστηκα, ἔστην.

Sic	Transitiva.		Intransitiva.	
δύω <i>subdo</i> ,	δῶσω,	ἔδῶσα	δέδῶκα,	ἔδῶν
*σβέω <i>extinguo</i> ,	σβέσω	ἔσβεσα	ἔσβηκα,	ἔσβην
*σκλάω <i>exsicco</i> ,	σκλήσομαι,		ἔσκληκα,	ἔσκλην
φύω <i>gigno</i> ,	φῶσω,	ἔφῶσα	πέφῶκα,	ἔφυν.
ἐρείπω <i>everto</i> ,	ἐρείψω,		ἐρήριπα <i>Poët. ἤριπον Poët.</i>	

His addi potest Radix *άλώω, cujus Perfectum et Aoristum Secundum formae Activae vim Passivam habent. Vide § 53. (β.) *Obs.* 7. et § 82. sub voc. αἰρέω.

(β.) Pauca Verba in ceteris Intransitiva, in Futuro et Aoristo Primo vim Transitivam habent; ut Intransitiva *βάω, βαίνω *eo*, βέβηκα, ἔβην; Transitiva βήσω, ἔβησα.

Sic	Intransitiva.	Transitiva.
μεθύω <i>ebrius sum</i> ,		μεθύσω ἔμέθυσα.
ναίω <i>habito</i> ,	} Intransitiva.	(ἐνασα) ἐνασσα <i>Ep.</i> }
φθίω <i>Ep. pereō</i>		φθίσω ἔφθισα }

(γ.) Nonnulla verba sunt, quorum Praesens Perfecti vim habet; ut ἦκω *veni*, οἴχομαι *perii*.

(δ.) Nonnulla etiam sunt quorum Perfectum vim Praesentis habet; ut οἶδα *novi*.

Sic ἀνωγα *jubeo*, ἔοικα *videor*, κέκτημαι *possideo*.

(ε.) Futura Media, quae vim Activorum habent, vide suprâ, § 56. *Obs.* 4.

(f) Futurum medium aliquandò passivè significat ;
ut λέξομαι, pro λεχθήσομαι dicar.

INDECLINABILIA.

PRAEPOSITIONES.

§ 95. PRAEPOSITIONES sunt octodecim, quae in tres classes dividuntur, prout singulae vel unum, vel duos, vel tres casus regunt.

(a.) Octo unum casum regunt, videlicet

Genitivum	Dativum	Accusativum.
ἀντὶ <i>against</i>	ἐν <i>in</i>	ἀνὰ <i>up</i>
ἀπὸ <i>ab</i>	σὺν, ξὺν <i>cum</i>	εἰς, εἰς <i>into</i>
ἐκ, ἐξ <i>ex</i>		[ὡς <i>to</i>]
πρὸ <i>pro</i>		

(b.) Quatuor binos casus regunt, Genitivum et Accusativum, viz.

διὰ *per* κατὰ *down* μετὰ *with* ὑπὲρ *super*

(c.) Reliquae sex ternos casus regunt, Genitivum, Dativum, et Accusativum, viz.

ἀμφὶ <i>about</i>	παρὰ <i>beside</i>	πρὸς <i>from</i>
ἐπὶ <i>upon</i>	περὶ <i>around</i>	ὑπὸ <i>sub</i>

ADVERBIA.

§ 96. ADVERBIA ferè omnia derivativa sunt (vide infra, p. 130), nonnulla verò primaria; ut

νῦν *nunc* οὐ *non* ἐκεῖ *illuc* ἅλις *satis*.

Adverbia saepe abjiciunt s; ut

ἀτρέμας et -μα <i>quietè</i>	πολλάκις et -κι <i>saepè</i>
ἀντικρὺς et -ρὺν <i>contrà</i>	οὕτως et -τω <i>sic</i> .

COMPARATIO ADVERBIORUM.

§ 97. Adverbia, ab Adjectivis derivata, cùm comparantur, mutuari solent neutra Adjectivorum, in Comparativo, Neutrum Singulare, in Superlativo, Plurale; ut

ἡδέως <i>jucundè</i>	ἥδιον,	ἥδιστα
ἀληθῶς <i>verè</i>	ἀληθέστερον,	ἀληθέστατα
σοφῶς <i>sapienter</i>	σοφώτερον,	σοφώτατα.

Reliqua si qua comparantur utrinque ferè exeunt in ω; ut

ἐκὰς <i>longè</i>	ἐκαστέρω,	ἐκαστάτῳ.
-------------------	-----------	-----------

Obs. 1. Quaedam primaria formantur quasi ab Adjectivis derivata; ut *μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα.*

Obs. 2. Quaedam ambabus formis utuntur; ut *ἐγγὺς propè, ἐγγυτέρω, et ἐγγύτερον, ἐγγυτάτῳ et ἐγγύτατα.* Reperiuntur etiam *ἐγγίον et ἐγγιστα; ἄγχι propè, ἄγχιον et ἄσσον, ἄγχιστα et recentius ἄγχιστάτῳ.*

§ 98. SYLLABAE PRAEFIXAE sunt

ἀρι ut ἀρῖδακρυς <i>lacrymosus</i>
ἐρι ut ἐρίβρομος <i>fremibundus</i>
βον ut βουλιμία <i>ingens fames</i>
δα ut δάσκιος <i>valdè umbrosus</i>
ζα ut ζάκοτος <i>valdè iratus</i>

quae omnia significationem augent.

εὖ ut εὐειδής <i>formosus</i>	ἀνα ut ἀνάελπτος <i>inopinatus</i>
δυσ ut δυσώδης <i>maleolens</i>	ἀνόμοιος <i>dissimilis</i>
α ut ἀβαρής <i>non onerosus</i>	νη ut νήκερος <i>cornibus carens</i>
ἄβρομος <i>valdè fre-</i>	νήνεμος <i>ventis carens.</i>
<i>mens</i>	

§ 99. SYLLABAE SUFFIXAE sunt

ι ut νυνὶ <i>nunc,</i>	φι, φιν apud <i>Epicos Poëtas,</i>
οῖτοσὶ <i>hicce</i>	vide § 29. Obs. Gen. 1.
ουν ut ὅστισούν <i>quicunque</i>	θε, θεν vide <i>ibid.</i> Obs. Gen.
τι ut νεωστὶ <i>nuper</i>	2. et <i>infra</i> , § 113.
περ ut ὅθενπερ <i>undecunque</i>	δε, σε, σι, θι, vide <i>ibid.</i>

DERIVATIO VOCUM.

NOMINA SUBSTANTIVA.

SUBSTANTIVA derivata plerumque vel ab aliis Substantivis, vel a Verbis deducuntur, nonnulla etiam ab Adjectivis.

SUBSTANTIVA DERIVATA AB ALIIS SUBSTANTIVIS.

Derivata ab aliis Substantivis sunt Patronymica, Deminutiva, Amplificativa, et Localia.

§ 100. PATRONYMICA, hoc est, *progeniem significantia*, ferè descendunt a Genitivis Primitivorum.

(a.) Masculina sunt, quæ desinunt in
άδης, ut *Βορεάδης* a *Βορέας*; *Ίπποτάδης* ab *Ίππότης*.
ίδης, ut *Κρονίδης* a *Κρόνος*; *Νεστορίδης* a *Νέστωρ*;
Πηλείδης, contr. *Πηλείδης*, a *Πηλεὺς*.
ιάδης, a nominibus imparisyllabicis, si penultima Genitivi sit longa, ut *Ἀτλαντιάδης* ab *Ἄτλας*, -ντος; *Πηληϊάδης* a *Πηλεὺς*, -ῆος *Ιον*.

Obs. 1. Apud Poëtas formatio Patronymicorum ex necessitate versûs sive Heroici, sive Iambici, maximè pendebat. Hinc apud *Homerum* legitur *Λαερτιάδης* pro *Λαερτίδης* a *Λαέρτης*; apud *Tragicos* *Παλλαντιδης* pro *Παλλαντιάδης* a *Πάλλας*.

Obs. 2. Scriptoribus *Ionicis* in usu erat alia forma ancipitis penultimæ in *ων*, ut *Κρονίων* a *Κρόνος*, *Πηλείων* contr. *Πηλείων* a *Πηλεὺς*; *Αεολίς* alia in *άδιος*, ut *Τρράδιος* ab *Ἄτρας*.

Obs. 3. Anomala sunt

<i>Ἀκρισιωνιάδης</i> ab <i>Ἀκρίσιος</i>		<i>Ἰαπετιονίδης</i> ab <i>Ἰάπετος</i>
<i>Δευκαλίδης</i> a <i>Δευκαλίων</i>		<i>Λαμπετιδης</i> a <i>Λάμπος</i> .

(b.) Feminina sunt, quæ desinunt in
ις, ut *Νηρεΐς* a *Νηρεὺς*; *Νεστορίς* a *Νέστωρ*.
ιάς, ut *Λατωιάς* a *Λατῶ*; et, ejeetâ literâ ι, *Βορεάς* a *Βορέας*.
ινη, ut *Ἀδραστινη* ab *Ἄδραστος*; *Νηρεΐνη*, contr. *Νηρεΐνη* a *Νηρεὺς*.

ώνη, ut Ἀκρισιώνη ab Ἀκρίσιος; Ἡλεκτρώνη ab Ἡλεκτρύων.

(c.) Animalium Patronymica, sive Nomina pullorum, desinunt in

ιδεὺς, ut κυνιδεὺς *catellus* a κύων *canis*; λυκιδεὺς *lupi catulus* a λύκος *lupus*; λαγιδεὺς *leporis pullus* a λαγὼς *lepus*.

§ 101. DEMINUTIVA, vel *deminutionem* significant, vel *amoris quandam fatuitatem*, vel denique *vilitatem ac despectum rei*.

(a.) Masculina sunt, quae desinunt in

ισκος, ut χιτωνίσκος *tunicula* a χιτὼν; ἀνθρωπίσκος *homunculus* ab ἀνθρωπος *homo*; et, elisâ literâ ι, νεανίσκος *juvenculus* a νεανίας *juvenis*.

(b.) Feminina sunt, quae desinunt in

ις, ut λιθίς *lapillus* a λίθος *lapis*; κρηνίς, ἴδος *fonticulus* a κρήνη *fons*.

ισκη, ut παιδίσκη *puellula* a παῖς *puella*, νεανίσκη *juvencula* a νεάνις *juvenca*.

(c.) Neutra sunt, quae desinunt in

ιον, ut παιδίον *pullus* a παῖς *puer*; ἀνθρώπιον *homuncio* ab ἀνθρωπος; et, τ mutatâ in δ, ut κρεάδιον *caruncula* a κρέας *caro*.

ἰδιον, ut γνωμῖδιον *sententiola* a γνώμη *sententia*;

ἀργυρίδιον *pecuniola* ab ἀργυρος *pecunia*.

et, literâ ι vel elisâ vel contractâ, γήδιον *agellus* a γῆ *terra, ager*; ἱματίδιον *vesticula* ab ἱμάτιον *vestis*; ἰχθυῖδιον *pisciculus* ab ἰχθὺς *piscis*.

ἄριον, ut παιδάριον *puerculus* a παῖς *puer*; ἀνθρωπάριον *homunculus* ab ἀνθρωπος *homo*; ἵππριον *vilius equus* ab ἵππος *equus*.

ὄλλιον, ut μειρακύλλιον *juvenculus* a μείραξ *juvenis*.
εἰδύλλιον *formula* ab εἶδος *forma*.

ύφιον, ut ζωύφιον *animalculum* a ζῶον *animal*.
 αιον, ut γύναιον *muliercula* a γυνή *mulier*.

Obs. Reperiuntur et quae desinunt in
 υλος, ut ἐρώτυλος ab ἔρως *amor*; unde Latina terminatio *-ulus*
 ίχνη, ut πολίχνη *urbecula* a πόλις *urbs*,
 ίχνιον, iteratâ deminutionis forinâ,
 ut πολίχνιον *parva urbecula* a πολίχνη.
 ίσκιον, item iteratâ deminutionis formâ,
 ut κοτυλίσκιον *parvula cotula* a κοτυλίσκη *parva cotula*.
 άσιον, ut κοράσιον *puellula* a κόρη *puella*.

§ 102. AMPLIFICATIVA significant vel *augmentum* vel *contemptum rei*.

(a.) Masculina sunt quae desinunt in
 ων, ut χείλων *labeo* a χείλος *labium*. Vide Adjectiva.

(b.) Feminina sunt quae desinunt in
 às, ut αἱμάς *profluvium sanguinis* ab αἷμα *sanguis*;
 λιθὰς *lapidum imber* a λίθος *lapis*;
 φυλλὰς *congeries foliorum* a φύλλον *folium*.

§ 103. LOCALIA significant *locum*, sive habitationem
 nominis, a quo derivantur.

(a.) Masculina sunt quae desinunt in
 ών, ut ἀνδρών *conclave virorum* ab ἀνὴρ *vir*;
 ρόδων *rosetum* a ῥόδον *rosa*;
 κοπρών *finetum* a κόπρος *finus*;
 εών, ut περιστερών *columbarium* a περιστέρα *columba*.

(b.) Feminina sunt quae desinunt in
 ιά, ut ἰωνιά *violarium* ab ἰον *viola*.

Cujusmodi omnia, utpote a Plurali derivata, habent
 notionem quoque multitudinis, seu collectionis; unde
Collectiva nuncupantur.

(c.) Neutra sunt quae desinunt in
 αῖον, ut Ἑραῖον *Junonis templum* ab Ἑρα *Juno*.
 εῖον, ut Ἑκατεῖον et -αῖον *Hecatae templum* ab Ἑκάτη
 Hecata.
 διδασκαλεῖον *schola* a διδάσκαλος *magister*.

ιον, ut ὀπτάνιον et -εῖον *culina* ab ὀπτανεύς *coquus*.
 Διονύσιον *Bacchi templum* a Διόνυσος *Bacchus*.
 δεσμώτηριον *carcer* a δεσμώτης *vinctus*.

SUBSTANTIVA DERIVATA A VERBIS.

Nomina, quae a Verbis descendunt, vocantur Verbalia.

§ 104. VERBALIA Substantiva ferè denotant vel *agentem*, vel *actionem*, vel *actum*, sive *effectum rei*.

(a.) Verbalia, quae denotant *agentem*, desinunt

Masculina in	{	της,	ut κριτής <i>judex</i> a κρίνω <i>judico</i> ; οικέτης <i>domesticus</i> ab οἰκέω <i>habito</i> ; ποιητής <i>factor</i> a ποιέω <i>facio</i> .
		τηρ,	ut σωτήρ <i>servator</i> a σώω <i>servo</i> .
		τωρ,	ut ῥήτωρ <i>rheto</i> r a *ῥέω <i>dico</i> .
		τρος,	ut ἰατρός <i>medicus</i> ab ἰάομαι <i>medeor</i> .
		εὺς,	ut γραφεὺς <i>scriba</i> a γράφω <i>scribo</i> .
Fem. in	{	τρις,	ut αὐλητρίς }
		τρια,	ut αὐλήτρια }
		τειρα,	ut σώτειρα <i>servatrix</i> a σώω <i>servo</i> .

Hujusmodi Verbalia in *της*, *τηρ*, *τωρ*, orta esse videntur a *tertiâ* personâ Praeteriti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione ; ut κριτής *judex* a κέκριται *tertiâ* personâ Perfecti Pass. Verbi κρίνω *judico*.

Obs. 1. Sunt etiam verbalia, agentem denotantia et plerumque Composita, quae desinunt in *as*, *ης*, et *ος* ; sic

in *as*, ut ὀρνιθοθήρ *avis* ab ὄρνις *avis* et θηρῶν *venor*.

in *ης*, ut τριηράρχης *Trierarcha* a τριήρης *triremis* et ἄρχω *gubernor*.

in *ος*, ut κυναγὸς *venator* a κύων *canis* et ἔγω *duco*.

Obs. 2. A verbalibus desinentibus in *τηρ* descendunt alia in *τρον*, quae agentis partim mercedem, partim instrumentum significant ; sic

μῆνυτρον *pretium indicii datum* a μηνύτηρ *index* ;

λύτρον *pretium a redemptore solutum* a λυτήρ *redemptor* ;

λουτήρον *lavacrum* a λουτήρ *lavator*.

(b.) Verbalia, quae denotant *actionem*, desinunt in

σις, ut πόλεις *factio* a ποιέω *facio*.

σια, ut θυσία *sacrificium* a θύω *sacrifico*; quae terminatio non solum actionem, sed saepiùs etiam actum significat. Adde desinentia in

εια, ut δουλεία *servitus* a δουλεύω.

Hujusmodi Verbalia in σις, σια, orta esse videntur a secundâ personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione. Perfecti autem penultima longa interdum in Verballi corripitur; ut θέσις *positio* a τέθεισαι, secundâ personâ Perfecti Pass. Verbi *θέω, τίθημι *pono*.

(c.) Verbalia, quae denotant *actum*, sive *effectum*, desinunt in

μα, ut ποίημα *factum* a ποιέω *facio*.

μη, ut γραμμὴ *linea* a γράφω *scribo*.

μὸς, ut ὀδυρμὸς *lamentum* ab ὀδύρομαι *lamentor*; quae terminatio non solum actum, sed interdum etiam actionem vel instrumentum significat.

Hujusmodi Verbalia orta esse videntur a primâ personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione; penultima autem Perfecti brevis plerumque in Verballi producitur, inserendo σ; ut δέδεμαι, a δέω *vincio*, facit δέσμα, -μὸς, et -μη *vincitura*. Contrâ interdum longa penultima Perfecti in Verballi corripitur; ut Perfectum τέθειμαι a *θέω, τίθημι *pono*, facit Verbale θέμα *thema*.

SUBSTANTIVA DERIVATA AB ADJECTIVIS.

§ 105. Substantiva derivata ab Adjectivis denotant *qualitatem*, quae dicitur, *abstractam*, et ferè desinunt in

ια, ut σοφία *sapientia* a σοφὸς *sapiens*.

εια, ut ἀλήθεια *veritas* ab ἀληθής *verus*.

της, ut παχύτης *densitas* a παχὺς *densus*.

οσύνη, ut δικαιοσύνη *justitia* a δίκαιος *justus*.

ωσύνη, ut ἱερωσύνη *sacerdotium*.

Obs. Desinentia in οσύνη, item in ἐη, quae pellem significant, ut λεοντή *contract. λεοντή leonis pellis*, reverà Feminina Adjectivorum sunt. Vide § 106 et § 109.

NOMINA ADJECTIVA.

ADJECTIVA vel a Substantivis, vel a Verbis, vel denique ab aliis Adjectivis derivantur.

ADJECTIVA DERIVATA A SUBSTANTIVIS.

Derivata a Substantivis sunt Possessiva et Gentilia.

§ 106. POSSESSIVA, hoc est, *possessionem* aut *proprieta-tem* significantia, ferè desinunt in

εος,	ut ἀργύρεος <i>argenteus</i> ab ἀργυρος <i>argentum</i> .	
ιος,	ut οὐράνιος <i>coelestis</i> ab οὐρανός <i>coelum</i> .	
ειος,	ut ἀνθρώπειος	} <i>humanus</i> ab ἄνθρωπος <i>homo</i> .
ινος,	ut ἀνθρώπινος	
ικος,	ut ἀνθρωπικὸς <i>homini conveniens</i> ab eodem.	
εῖδης,	ut ἀνθρωπεῖδης	} <i>homini similis</i> ab eodem.
ώδης,	ut ἀνθρωπόδης	
ανός,	ut πιθανός <i>persuasorius</i> a πειθῶ <i>suada</i> .	
ων,	ut μνήμων <i>memor</i> a μνήμη <i>memoria</i> .	
ρος,	ut λυπρὸς <i>dolorosus</i> a λύπη <i>dolor</i> .	
μος,	ut πόσιμος <i>potabilis</i> a πόσις <i>potus</i> .	
ίλος,	ut ὀργίλος <i>iracundus</i> ab ὀργή <i>ira</i> .	
αλέος,	ut θαρσαλέος <i>audax</i> a θάρσος <i>audacia</i> .	
ήσιος,	ut ἐτήσιος <i>annuus</i> ab ἔτος <i>annus</i> .	
ήεις,	ut πετρήεις <i>saxosus</i> a πέτρα <i>saxum</i> .	
όεις,	ut ἀνεμόεις <i>ventosus</i> ab ἄνεμος <i>ventus</i> .	

Desinentia in ήεις et όεις, et quaedam in ώδης, significant abundantiam; ut θηριώδης *belluosus*.

§ 107. GENTILIA, hoc est, *gentem*, aut *patriam* significantia, ferè desinunt in

ς,	ut Ἀρκὰς <i>Arcas</i> ab Ἀρκαδία.
ός,	ut Ἰταλὸς <i>Italus</i> ab Ἰταλία.
ιος,	ut Κορίνθιος <i>Corinthius</i> a Κόρινθος.
σιος,	ut Ἰθακήσιος <i>Ithacensis</i> ab Ἰθάκη <i>Ithaca</i> .
άσιος,	ut Φλιάσιος <i>Phliuntius</i> a Φλιουῖς <i>Phlius</i> .
αῖος,	ut Ῥωμαῖος <i>Romanus</i> a Ῥώμη.

κός, ut Ἀχαιῶς *Achaïcus* ab Ἀχάλα.
 ανός, ut Σαρδιανός *Sardianus* a Σάρδεις.
 νός, ut Ἀβυδηνός *Abydenu* ab Ἀβυδος.
 ῖνος, ut Ταραντῖνος *Tarentinus* a Τάρας.
 άτης, ut Τεγεάτης *Tegeeus* a Τεγέα.
 ήτης, ut Αἰγινήτης *Aegineta* ab Αἰγίνη.
 ίτης, ut Συβαρίτης *Sybarita* a Σύβαρις.
 ώτης, ut Σικελιώτης *Siciliota* a Σικελία.

Hujusmodi desinentia in *της*, ferè habent Femininum in *τις*, ut *Συβαρίτις*; sic etiam desinentia in

s, ut Λίβυς <i>Libys</i> .	} habent femininum in	σσα, ut Λίβυσσα.
Κρής <i>Cres</i> .		—, ut Κρήσσα.
Κίλιξ (κς) <i>Cilix</i> .		—, ut Κίλισσα.
Αἰθίοψ (πς) <i>Aethiops</i> .		ις, ut Αἰθιοπίς.
Τρὼς <i>Tros</i> .		ὰς, ut Τρωὰς.
ης, ut Σκύθης <i>Scytha</i> .		ις, ut Σκυθίς.
Μάγνης <i>Magnes</i> .		ήτις, ut Μαγνήτις.
εὺς, ut Μεγαρεὺς <i>Megarensis</i> .		ις, ut Μεγαρίς.
ην, ut Ἑλλήν <i>Graecus</i> .		ηνίς, ut Ἑλληνίς.
ων, ut Λάκων <i>Lacon</i> .		αινα, ut Λάκαινα.
		ωνίς, ut Λακωνίς.

Κὰρ *Car* habet Femininum Κάειρα.

Nonnulla, ut Κὰρ a Καρία, Ἀκαρναν ab Ἀκαρνανία, carent terminationis formulâ.

Obs. Unum in *ος*, Αἰτωλὺς *Aetolus*, habet Femininum in *ις*, ut Αἰτωλίς tanquam ab Αἰτωλεὺς.

ADJECTIVA DERIVATA A VERBIS.

§ 108. Verbalia Adjectiva, seu Participialia, ferè desinunt in

ής, ut ἐκλιπής *deficiens* ab ἐκλείπω *deficio*.
 ός, ut φιλητός { *amatus*
 amabilis
 έος, ut φιλητέος *amandus* } a φιλέω *amo*.
 έον, ut φιλητέον *amandum*

Obs. Quaedam Verbalia in *ός* interdum vim habent Activam, ut ὑπό-

πτὸς *suspiciens* ab ὑπόπτομαι; καλυπτὸς *tegens* a καλύπτω; interdum etiam ponuntur tanquam desinentia in *éos*, ut ἑλπιτός *non expectandus*, ἀπώμοτος *abjurandus*.

Hujusmodi Verbalia in ὄς, έός, et έον, formantur a tertiâ personâ Perfecti Passivi, mutando ται in suam terminationem, et abjiciendo reduplicationem, ut πεφίλγται, φιλητός, -έος, -έον, a φιλέω.

Obs. 1. Quaedam Verbalia insertam habent literam σ, quae in penultimâ Perfecti Passivi non reperitur; sic κέχρηται a χράσμαι, χρηστός; πέπανται a παύω, πανστέος; κέκλαυται a κλαίω, κλαυτός et κλαυστός.

Et, versâ vice, quibusdam in Verbalibus σ deest, quae exstat in penultimâ Perfecti Passivi; sic έγνωμαι a *γνώω, γνωτός et recentius γνωστός.

Obs. 2. Verbalia nonnulla corripiunt longam penultimam Perfecti Passivi, mutando η in ε, praesertim si in Aoristo Primo Passivo idem factum sit; sic έβρηται ab εύρίσκω, Aor. 1. P. εύρέθην. Verbale εύρετός et -έος.

A Substantivis Verbalibus in μα vel μος descendunt Adjectiva in
ιος, ut δέσμιος *vinctus* a δέσμος *vinculum*.

ADJECTIVA DERIVATA AB ALIIS ADJECTIVIS.

§ 109. Adjectiva, quae ab aliis Adjectivis oriuntur, ferè desinunt in

ειος, ut μεγαλειός *magnificus* a μέγας *magnus*.

ηλός, ut αίσχυντηλός *pudebundus* ab αίσχυντός *prudens*.

όσυννος, ut δουλόσυννος *servilis* a δοῦλος *servus*.

VERBUM.

VERBA DERIVATA A NOMINIBUS.

§ 110. Verba, quae a Nominibus derivantur, ferè desinunt in άω, έω, όω, εύω, ίζω, αίνω. Quae desinunt in άω, significant *esse* vel *agere* quod nomen exprimit, ut ώχρίάω *palleo* ab ώχρίας *pallidus*; όρμάω *excito* ab όρμή *impetus*.

έω, significant *esse* vel *habere* quod nomen exprimit, ut εύσεβέω *pius sum* ab εύσεβής *pius*; οίκέω *domum habeo* ab οίκος *domus*.

- ὦω, significant *facere* quod nomen exprimit, ut κοινῶω *communico* (sive *communem facio*) a κοινὸς *communis*.
- εὐω, significant *partes gerere* quas nomen exprimit, ut βασιλεύω *regis partes gero* (sive *rex sum*) a βασιλεὺς *rex*.
- ἰζω, significant
- (a.) *efficere* id quod nomen exprimit, ut καθαρίζω *purum reddo* a καθαρὸς *purus*.
- (b.) *imitari* vel *partes sequi* quas nomen exprimit, ut ἐλληνίζω *Graecos imitor* ab Ἕλληρ *Graecus*.
- αἰνώ, significant *esse* vel *efficere* quod nomen exprimit, ut χαλεπαίνω *iratus sum* a χαλεπὸς *morosus*, λευκαίνω *album reddo* a λευκὸς *albus*.

VERBA DERIVATA AB ALIIS VERBIS.

§ III. Verba, quae ab aliis Verbis derivantur, sunt Frequentativa, Inceptiva et Desiderativa.

(a.) FREQUENTATIVA desinunt in

ᾶζω, ut ῥιπτάζω *jacto* a ῥίπτω *jacio*.

ίζω, ut αἰτίζω *mendico* ab αἰτέω *rogo*.

ύζω, ut ἐρπύζω *repto* ab ἔρπω *repro*.

(b.) INCEPTIVA desinunt in

σκω, ut ἡβάσκω *juvenesco* ab ἡβάω *juvenis sum*.

(c.) DESIDERATIVA desinunt in

είω, ut δρασεῖω *facturio* a δράω *facio*, Fut. δράσω.

ιάω, ut στρατηγιάω *exercitus praefecturam affecto* a στρατηγέω *exercitum duco*.

Praeterea a Perfectis Verborum interdum derivantur alia Verba, ejusdem ferè significationis; ut θνήσχω, Perf. τέθνηκα, unde τεθνήσκω *morior*; imprimis apud *Epicos* et *Doricos* Poëtas; ut κλάζω Perf. M. κέκληγα, unde κεκλήγω *clamo*.

Sic δεδοίκα <i>timeo</i> a δέδουκα		πεφύγω <i>fugio</i> a πέφευγα
δεδύκα <i>subeo</i> a δέδυκα		πεφύκα <i>nascor</i> a πέφυκα.

ADVERBIA.

ADVERBIA plerumque derivantur a Nominibus, et significant Modum, vel Locum vel Tempus actionis.

§ 112. Adverbia, MODUM significantia,

Derivata ab adjectivis, ferè desinunt in

ως, ut καλῶς *honestè* a καλός: ἀληθῶς *verè* ab ἀληθής: ὀξέως *acutè* ab ὀξύς: σωφρόνως *modestè* a σώφρων: quibus addi potest οὕτω *sic*, ante consonantem abjecto s, pro οὕτως ab οὗτος *hic*.

ι, ut ὀνομαστὶ *nominatim* ab ὀνομαστός *nominatus*.

δην, ut λογάδην *selectè* a λογὰς *selectus*: ἁρπάδην *raptim* ab ἁρπαξ *rapiax*: κρύβδην et -δὰ *clam* a κρυπτός *occultus*.

λυδην, ut ἀριστίδην *optimos eligendo* ab ἄριστος *optimus*.

Obs. Nonnulla Adverbia in δην orta esse videntur a tertiâ personâ Singulari Perfecti Passivi Verborum; ut ἀνέδην *remissè* ab ἀνείται, Perf. Pass. Verbi αἶρω.

Derivata a Substantivis ferè desinunt in

ει, ut ἀμαχεί *absque pugná* a μάχη *pugna*.

ηδόν, ut κυνηδόν *canum more* a κύων *canis*.

ἀγεληδόν *gregatim* ab ἀγέλη *grex*.

υδόν, ut βοτρυδόν *racematim* a βότρυς *racemus*.

ιστί, ut ἀνδριστί *viriliter* ab ἀνὴρ *vir*.

Σκυθιστί *Scytharum more* a Σκύθης *Scytha*.

ξ, ut ἐναλλάξ *alternatim* ab ἐναλλαγὴ *immutatio*.

§ 113. Adverbia LOCUM significantia,

(α.) denotant *quietem*, quae desinunt in

θι, ut οἰκοθι *domi* ab οἶκος *domus*.

χοῦ, ut πανταχοῦ } *ubique* a πᾶς *omnis*.

χῇ, ut πανταχῇ }

quibus addi possunt veteres Dativi Singulares in οι, ut οἶκοι *domi*, Ἴσθμοι *in Isthmo*, et Plurales in σι, ut Ἀθή-

νησι *Athenis*, Ὀλυμπίᾳσι *Olympiae*, θύρᾳσι *foris*. Item quaedam in ω, a Praepositionibus derivata, ut ἄνω *suprà* ab ἀνὰ, κάτω *infrà* a κατὰ; sic εἴσω, ἔξω, πρόσω.

(b.) denotant *motum ad locum*, quae desinunt in

δε, ut οἰκονδε et οἰκαδε *ad domum* ab οἶκος *domus*;

ζε, ut Ἀθήναζε (pro Ἀθήναςδε) *ad Athenas*; θύραζε (pro θύραςδε) *foras*; Θριῶζε (irreg. pro Θρίαςδε) *ad Thrias*.

σε, ut ἐκεῖσε *illuc* ab ἐκεῖ *illuc*.

(c.) denotant *motum de loco*, quae desinunt in

θεν, ut Εὐβοίηθεν *ab Euboea*.

θεν, ut οἰκοθεν *de domo* ab οἶκος. Conf. § 29. Obs. Gen. 2.

§ 114. Adverbia TEMPUS significantia desinunt in

άκις, ut πολλάκις, et abjecto s, πολλάκι *multoties* a πολὺς *multus*. Cujusmodi omnia *repetitionem* denotant. Conf. § 36. (b.) Obs. c.

APPENDIX.

CAP. I.

LITERARUM NEXUS ET CONTRACTIONES.

LITERARUM nexus, qui Librariis festinantibus, tanquam viae compendiariae, in usum venerunt, sunt fere hi :

αι	αι	κατὰ	κατὰ	α	σ
αλ	αλ	μὰρ	μὰρ	ς	σ
αν	αν	μεθ	μεθ	σα	στα
ἀπο	ἀπο	μεν	μεν	σι	σι
γὰρ	γὰρ	μὲν	μὲν	χ	σχ
γρ	γρ	μετὰ	μετὰ	τ	ται
δὲ	δὲ	οἷον	οἷον	τ	ταίς
δια	δια	ος	ος	τ	τήν
ει	ει	ου	ου	τ	τῆς
ει	ει	οὗτος	οὗτος	τ	τόν
εἶναι	εἶναι	παρα	παρα	τοῦ	τοῦ
ἐλ	ἐλ	περ	περ	τῶ	τοῦ
ἐν	ἐν	περι	περι	ρ	τρ
ἐξ	ἐξ	προ	προ	ρ	τρ
ερ	ερ	ρο	ρο	τῶν	των
ευ	ευ	σαν	σαν	τ	τῶν
ην	ην	σθ	σθ	υ	υ
καὶ	καὶ	σθα	σθα	υ	υν
καὶ	καὶ	σπ	σπ	υ	ύν

CAP. II.

EUPHONIAE LEGES.

§ 1. MUTAE cum Mutis ejusdem generis facillimè congregantur, Tenuis cum Tenui, Media cum Mediâ, Aspirata cum Aspiratâ; sic ex ἐπρὰ fit ἔβρομος, ex ὀκτὼ fit ὄγδοος. Quod si in vocibus inflectendis, derivandis, vel componendis, binae mutae diversi generis convenient, pro priore ejus Cognata ex genere posterioris substitui solet. Sic mutatur

(a.) Tenuis ante Mediam in Cognatam Mediam; ut

pro πλέκεδην fit πλέγδην, pro ῥάπδος fit ῥάβδος.

(b.) Tenuis ante Aspiratam in Cognatam Aspiratam; ut

pro ἐτύπθην fit ἐτύφθην, pro ἐλέκεθην fit ἐλέχεθην.

Obs. Excipe Praepositionem ἐκ, quae semper suam Tenuem retinet; ut ἐκδιδόναι, ἐκθεῖναι.

(c.) Aspirata ante Tenuem in Cognatam Tenuem; ut

pro τέτυφται fit τέτυπται, pro λέλεχται fit λέλεκται.

(d.) Aspirata ante Mediam in Cognatam Mediam; ut

pro γράφδην fit γράβδην.

Sive, ut rem clariùs ante oculos ponamus,

Tenuis	τ	} solas praeceuntes habet Cognatas suas	{	π, κ
Media	δ			β, γ
Aspirata	θ			φ, χ.

§ 2. ASPIRATAE non geminantur, sed priorem locum obtinet Cognata Tenuis, sic Σαπφὼ non Σαφφὼ; praeterquam in Passivis verborum terminationibus, quae incipiunt a θ, ut ἐτύφθην, ἐλέχεθην. Immo ne in eâdem quidem voce vel diversae Aspiratae possunt consistere, sed prior ferè mutatur in Cognatam Tenuem; sic θριξ̄ facit Genitivum τριχὺς, pro θριχὺς; θύω facit Perfectum τέθυκα, pro θέθυκα; a *θέω fit τίθημι, pro βίθημι.

Obs. 1. Excipiuntur nomina composita, ut ἀνθοφόρος; Passivae terminationes verborum, quae incipiunt a θ, ut ἐχύθην a χέω (praeter ἐτέθην a *θέω, ἐτύθην a θύω); et Adverbiorum terminationes in θεν, θι, ut πανταχόθεν.

Obs. 2. Interdum posterior Aspirata, non prior, mutatur in Cognatam Tenuem, ut τύφθητι pro τύφθηθι. Conf. p. 50. § 43. Obs. 9.

§ 3. LITERA *σ*, ex Mutis labialibus, ac gutturalibus, solas Tenues *π*, *κ*, ex lingualibus omnino nullam praeuntem fert; sic, *τέρπω* facit *-ψω* (i. e. *-πσω*), nec minus *τρίβω* *-ψω*, *γράφω* *-ψω*, *πλέκω* facit *-ξω* (i. e. *-κσω*), nec minus *λέγω* *-ξω*, *βρέχω* *-ξω*; sed *άντω* *-σω* non *-τσω*, *έρειδω* *-σω* non *-δσω*, *πείθω* *-σω* non *-θσω*; sic et *φράζω* *-σω* non *-ζσω*; item *σῶμα* Dat. Pl. *-ασι* non *-τσι*.

Porro *ν*, si praecedat, abjicitur; et praecedens vocalis vel ipsa producitur, vel mutatur in diphthongum; sic *λέων* facit Dat. Plur. *λέουσι*, pro *-οντσι*; *σπένδω* facit Fut. *σπείσω*, pro *σπένδσω*; *δείκνυμι* tertiam Plur. *δείκνυσι* pro *-νντσι*.

§ 4. LIQUIDA *μ* praeuntem Labialem sibi assimilat; sic

λείπω, *λείλειμ-μαι*; *τρίβω*, *τέτριμ-μαι*; *γράφω*, *γέγραμ-μαι*;

praeuntem Palatalem mutat in *γ*; sic

πλέκω, *πέπλεγ-μαι*; *βρέχω*, *βέβρεγ-μαι*;

praeuntem Linguaalem mutat in *σ*; sic

άντω, *ήνυσ-μαι*; *έρειδω*, *ήρεισ-μαι*; *πείθω*, *πέπεισ-μαι*.

Sic et *φράζω*, *πέφρασ-μαι*.

§ 5. LIQUIDA *ν* ante Labialem, vel *ψ*, transit in *μ*; sic

συμπάσχω, *έμβάλλω*, *συμφέρω*, *έμψύχω*;

ante Palatalem, vel *ξ*, transit in *γ*; sic

έγκαλῶ, *συγγενής*, *συγχαίρω*, *συγξαίνω*;

ante Liquidas reliquas *λ*, *μ*, *ρ*, ipsa assimilatur; sic

συλλέγω, *έμμένω*, *συρρίπτω*;

ante *σ*, et Duplicem *ζ* plerumque abjicitur; sic

ουσιπάω, *ουζυγία*; *αἰών* in Dat. Plur. facit *αἰῶσι*, pro *αἰῶνσι*.

Obs. Excipiuntur nonnulla, ut *πέφανσαι*, *έλμυς*, et composita cum Praepositione *έν*, ut *ένσπονδος*.

§ 6. TRES CONSONANTES ne concurrant, *σ* saepius ejicitur; *ν* mutatur aliquando in vocalem; sic

τέτυφθε pro *τέτυφσθε*, *λελέχθαι* pro *λελέχσθαι*, *τετύφαται* pro *τέτυφνται*. Conf. § 43. Obs. 7.

§ 7. Vocalis *ε*, posita inter duas liquidas, interdum in Mediam mutatur; ut *μεσημερία*, *μεσημβρία*; *άνερος*, *άνδρός*.

CAP. II.

EUPHONIAE LEGES.

§ 1. MUTAE cum Mutis ejusdem generis facillimè congregantur, Tenuis cum Tenui, Media cum Mediâ, Aspirata cum Aspiratâ; sic ex ἐπτά fit ἑβδομος, ex ὀκτώ fit ὀγδοος. Quod si in vocibus inflectendis, derivandis, vel componendis, binæ mutae diversi generis conveniant, pro priore ejus Cognata ex genere posterioris substitui solet. Sic mutatur

(a.) Tenuis ante Mediam in Cognatam Mediam; ut

pro πλέκδην fit πλέγδην, pro ῥάπδος fit ῥάβδος.

(b.) Tenuis ante Aspiratam in Cognatam Aspiratam; ut

pro ἐτύπθην fit ἐτύφθην, pro ἐλέκθην fit ἐλέχθην.

Obs. Excipe Praepositionem ἐκ, quae semper suam Tenuem retinet; ut ἐκδιδόναι, ἐκθεῖναι.

(c.) Aspirata ante Tenuem in Cognatam Tenuem; ut

pro τέτυφται fit τέτυπται, pro λέλεχται fit λάλεκται.

(d.) Aspirata ante Mediam in Cognatam Mediam; ut

pro γράφδην fit γράβδην.

Sive, ut rem clariùs ante oculos ponamus,

Tenuis	τ	} solas praeceuntes habet Cognatas suas	{	π, κ
Media	δ			β, γ
Aspirata	θ			φ, χ.

§ 2. ASPIRATAE non geminantur, sed priorem locum obtinet Cognata Tenuis, sic Σαπφώ non Σαφφώ; praeterquam in Passivis verborum terminationibus, quae incipiunt a θ, ut ἐτύφθην, ἐλέχθην. Immo ne in eadem quidem voce vel diversae Aspiratae possunt consistere, sed prior ferè mutatur in Cognatam Tenuem; sic θριξ facit Genitivum τριχός, pro θριχός; θύω facit Perfectum τίθεικα, pro θέθυκα; a *θέω fit τίθημι, pro θίθημι.

Obs. 1. Excipiuntur nomina composita, ut ἀνθοφόρος; Passivae terminationes verborum, quae incipiunt a θ, ut ἐχῦθην a χέω (praeter ἐτέθην a *θείω, ἐτίθην a θύω); et Adverbiorum terminationes in θεν, θι, ut πανταχόθεν.

Obs. 2. Interdum posterior Aspirata, non prior, mutatur in Cognatam Tenuem, ut τύφθητι pro τύφθηθι. Conf. p. 50. § 43. Obs. 9.

§ 3. LITERA σ, ex Mutis labialibus, ac gutturalibus, solas Tenues π, κ, ex lingualibus omninò nullam praeuntem fert; sic, *τέρπω* facit -ψω (*i. e.* -πω), nec minùs *τρίβω* -ψω, *γράφω* -ψω, *πλέκω* facit -ξω (*i. e.* -κω), nec minùs *λέγω* -ξω, *βρέχω* -ξω; sed *άνύτω* -σω non -τσω, *ἐρείδω* -σω non -δσω, *πείθω* -σω non -θσω; sic et *φράζω* -σω non -ζσω; item *σῶμα* Dat. Pl. -ασι non -τσι.

Porro ν, si praecedat, abjicitur; et praecedens vocalis vel ipsa producitur, vel mutatur in diphthongum; sic *λέων* facit Dat. Plur. *λέουσι*, pro -οντσι: *σπένδω* facit Fut. *σπείσω*, pro *σπένδσω*; *δείκνυμι* tertiam Plur. *δείκνυσι* pro -υντσι.

§ 4. LIQUIDA μ praeuntem Labialem sibi assimilat; sic

λείπω, *λείλειμ-μαι*; *τρίβω*, *τέτριμ-μαι*; *γράφω*, *γέγραμ-μαι*:

praeuntem Palatalem mutat in γ; sic

πλέκω, *πέπλεγ-μαι*; *βρέχω*, *βέβρεγ-μαι*:

praeuntem Linguaalem mutat in σ; sic

άνύτω, *ήνυσ-μαι*; *ἐρείδω*, *ήρεισ-μαι*; *πείθω*, *πέπεισ-μαι*.

Sic et *φράζω*, *πέφρασ-μαι*.

§ 5. LIQUIDA ν ante Labialem, vel ψ, transit in μ; sic

συμπάσχω, *ἐμβάλλω*, *συμφέρω*, *ἐμψύχω*:

ante Palatalem, vel ξ, transit in γ; sic

ἐγκαλῶ, *συγγενής*, *συγχαίρω*, *συγξαίνω*:

ante Liquidas reliquas λ, μ, ρ, ipsa assimilatur; sic

συλλέγω, *ἐμμένω*, *συρρίπτω*:

ante σ, et Duplicem ζ plerumque abjicitur; sic

ουσιπάω, *ουζυγία*; *αἰών* in Dat. Plur. facit *αἰῶσι*, pro *αἰῶνσι*.

Obs. Excipiuntur nonnulla, ut *πέφανσαι*, *ἔλμινς*, et composita cum Praepositione *ἐν*, ut *ἐνσπονδος*.

§ 6. TRES CONSONANTES ne concurrant, σ saepius ejicitur; ν mutatur aliquando in vocalem; sic

τέτυφθε pro *τέτυφσθε*, *λελέχθαι* pro *λελέχσθαι*, *τετύφαται* pro *τετύφνται*. Conf. § 43. Obs. 7.

§ 7. Vocalis ε, posita inter duas liquidas, interdum in Mediam mutatur; ut *μεσημερία*, *μεσημβρία*; *άνερος*, *άνδρός*.

CAP. III.

CONSPECTUS DIALECTICAE VARIETATIS.

§ 1. DORICA Dialectus

ponit \bar{a} pro η , ut $\phi\acute{\alpha}\mu\alpha$ pro $\phi\acute{\eta}\mu\eta$, $\acute{\alpha}\delta\delta$ pro $\acute{\eta}\delta\delta$, $\tau\epsilon\theta\nu\alpha\kappa\acute{o}\varsigma$ pro $\tau\epsilon\theta\nu\eta\kappa\acute{o}\varsigma$.

\bar{a} — ω , in Gen. Plur. ut $\tau\hat{\alpha}\nu$ $\mu\omicron\upsilon\varsigma\hat{\alpha}\nu$ pro $\tau\hat{\omega}\nu$ $\mu\omicron\upsilon\varsigma\hat{\omega}\nu$.

\check{a} — \bar{a} , in Acc. Plur. Primae Declinationis, ut $\beta\omicron\upsilon\lambda\check{\alpha}\varsigma$ pro $-\bar{a}\varsigma$.

\check{a} — ϵ , ut $\acute{\epsilon}\gamma\omega\gamma\alpha$ pro $-\gamma\epsilon$, $\phi\rho\alpha\varsigma\acute{\iota}\nu$ pro $\phi\rho\epsilon\varsigma\acute{\iota}\nu$; $\sigma\kappa\iota\alpha\rho\delta\varsigma$ pro $\sigma\kappa\iota\epsilon\rho\delta\varsigma$.

ϵ — $\epsilon\iota$, in Verbis, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon\varsigma$ pro $-\epsilon\iota\varsigma$, $\acute{\alpha}\epsilon\iota\delta\epsilon\nu$ pro $-\epsilon\iota\nu$.

η — $\epsilon\iota$, ut $\kappa\eta\nu\omicron\varsigma$ pro $\kappa\acute{\epsilon}\iota\nu\omicron\varsigma$; $\lambda\alpha\beta\eta\eta$ pro $-\epsilon\acute{\iota}\nu$; $\kappa\omicron\sigma\mu\eta$ pro $-\epsilon\acute{\iota}\nu$.

o — ou , praesertim in Acc. Plur. ut $\Theta\epsilon\delta\varsigma$ pro $\Theta\epsilon\omicron\upsilon\varsigma$.

ω — ou , ut $\mu\acute{\omega}\sigma\alpha$ pro $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha$; praesertim in Gen. Sing. et Acc. Plur. Secundae Declinationis, ut $\tau\hat{\omega}$ $\lambda\acute{o}\gamma\omega$, $\tau\acute{\omega}\varsigma$ $\lambda\acute{o}\gamma\omega\varsigma$.

$\alpha\iota$ — \bar{a} , ut $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\tau\iota\mu\alpha\iota\varsigma$ pro $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ $\tau\iota\mu\acute{\alpha}\varsigma$; $\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha\iota\varsigma$ pro $-\alpha\varsigma$.

$\omicron\iota$ — ou , ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\iota\sigma\alpha$ pro $-\omicron\upsilon\sigma\alpha$; $\mu\acute{o}\iota\sigma\alpha$ pro $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha$.

κ — τ , ut $\pi\acute{o}\kappa\alpha$ pro $\pi\omicron\tau\acute{\epsilon}$.

ν — λ , in vocibus $\eta\nu\theta\omicron\nu$, et $\beta\acute{\epsilon}\nu\tau\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$.

ξ — σ , in inflectione Verborum in $\zeta\omega$, ut $\kappa\alpha\theta\acute{\iota}\xi\alpha\varsigma$, $\acute{\alpha}\rho\mu\acute{o}\xi\omega\nu$.

τ — κ , ut $\tau\eta\nu\omicron\varsigma$ pro $\kappa\eta\nu\omicron\varsigma$, hoc est $\kappa\acute{\epsilon}\iota\nu\omicron\varsigma$.

τ — σ , ut $\kappa\acute{\alpha}\pi\epsilon\tau\omicron\nu$, in 3 per. Sing. $\phi\alpha\tau\acute{\iota}$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\tau\iota$.

$\nu\tau$ — σ , in 3 per. Plur. ut $\phi\alpha\nu\tau\acute{\iota}$, $\phi\acute{\iota}\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\tau\iota$ et $-\epsilon\acute{\upsilon}\nu\tau\iota$.

$\sigma\delta$ — ζ , ut $\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\sigma\delta\epsilon\nu$, $\sigma\upsilon\rho\acute{\iota}\sigma\delta\epsilon\nu$.

abjicit o post \bar{a} in $\mu\epsilon\nu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\varsigma$, $\Pi\omicron\sigma\epsilon\iota\delta\acute{\alpha}\nu$.

§ 2. AEOICA

ponit ϵ pro $\epsilon\iota$, geminatâ sequente consonante, ut $\phi\alpha\epsilon\nu\nu\delta\varsigma$ pro $\phi\alpha\epsilon\iota\nu\delta\varsigma$, $\acute{\epsilon}\mu\mu\alpha$ pro $\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha$.

o — a , ut $\sigma\tau\rho\omicron\tau\delta\varsigma$ pro $\sigma\tau\rho\alpha\tau\delta\varsigma$.

δ — γ , in $\delta\acute{\alpha}$, et γ pro β in $\gamma\lambda\acute{\epsilon}\phi\alpha\rho\omicron\nu$ (Dor.)

$\pi.\delta.$ — $\mu.\tau.$, in $\pi\epsilon\delta\acute{\alpha}$ pro $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$.

$\pi\pi$ — $\mu\mu$, $\delta\pi\alpha\tau\alpha$ pro $\delta\mu\mu\alpha\tau\alpha$.

§ 3. IONICA

ponit α pro ϵ , ut $\tau\acute{\alpha}\mu\nu\omega$ pro $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\omega$, $\kappa\tau\alpha\nu\tilde{\omega}$ pro $\kappa\tau\epsilon\nu\tilde{\omega}$.

α — η , ut $\mu\epsilon\sigma\alpha\mu\beta\rho\acute{\iota}\eta$ (- α).

ϵ — α , ut $\kappa\acute{\epsilon}\rho\epsilon\omicron\varsigma$, $\delta\pi\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\epsilon\tau\epsilon\varsigma$, $\delta\pi\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\alpha\iota$, $\pi\lambda\alpha\text{---}\nu\acute{\epsilon}\omicron\upsilon\tau\alpha\iota$.

η — α , ut $\acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\rho\eta$, $\lambda\acute{\iota}\eta\nu$, $\pi\rho\acute{\eta}\sigma\sigma\omega$, $\acute{\eta}\acute{\epsilon}\rho\omicron\varsigma$.

η — $\alpha\iota$, in Dat. Plur. Fem. $\mu\acute{\omicron}\upsilon\sigma\eta\varsigma$ pro $\mu\acute{\omicron}\upsilon\sigma\alpha\iota\varsigma$.

ι — ϵ , ut in $\iota\sigma\tau\acute{\iota}\eta$ pro $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\eta$ hoc est - α .

\omicron — ω , ut $\zeta\omicron\eta$ pro $\zeta\omega\eta$; $\lambda\alpha\gamma\acute{\omicron}\varsigma$ pro $\lambda\alpha\gamma\acute{\omega}\varsigma$.

ω — $\omicron\upsilon$, ut $\tilde{\omega}\nu$ pro $\omicron\upsilon\nu$.

$\eta\nu$ — $\alpha\nu$, ut $\nu\eta\tilde{\upsilon}\varsigma$ pro $\nu\alpha\tilde{\upsilon}\varsigma$.

$\omicron\upsilon$ — \omicron , ut $\mu\acute{\omicron}\upsilon\omicron\nu\omicron\varsigma$ pro $\mu\acute{\omicron}\nu\omicron\varsigma$; $\nu\omicron\upsilon\varsigma\omicron\varsigma$ pro $\nu\acute{\omicron}\varsigma\omicron\varsigma$.

$\alpha\nu$ — $\alpha\nu$, ut $\theta\acute{\alpha}\omega\mu\alpha$ pro $\theta\alpha\tilde{\upsilon}\mu\alpha$.

κ — χ , ut $\delta\acute{\epsilon}\kappa\omicron\mu\alpha\iota$ pro $\delta\acute{\epsilon}\chi\omicron\mu\alpha\iota$.

lenem consonantem pro asperâ, ut $\alpha\tilde{\upsilon}\tau\iota\varsigma$ pro $\alpha\tilde{\upsilon}\theta\iota\varsigma$.

transponit aspiratam, ut $\kappa\iota\theta\tilde{\omega}\nu$ pro $\chi\iota\tau\tilde{\omega}\nu$; $\acute{\epsilon}\nu\theta\alpha\tilde{\upsilon}\tau\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha\tilde{\upsilon}\theta\alpha$.

contrahit $\epsilon\omicron$ in $\epsilon\nu$, ut $\pi\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\epsilon\varsigma$, $\pi\lambda\epsilon\tilde{\upsilon}\nu\epsilon\varsigma$; $\pi\omicron\iota\acute{\epsilon}\omicron\upsilon\sigma\iota$ - $\epsilon\tilde{\upsilon}\sigma\iota$.

$\omicron\eta$ — ω , in medio verborum, ut $\xi\beta\omega\sigma\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\beta\acute{\omicron}\theta\sigma\alpha$;

$\xi\nu\omega\sigma\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\nu\acute{\omicron}\theta\sigma\alpha$; $\acute{\epsilon}\beta\acute{\omega}\theta\epsilon\epsilon$, $\delta\gamma\delta\acute{\omega}\kappa\omicron\nu\tau\alpha$,

Homer. pro $\acute{\epsilon}\beta\acute{\omicron}\theta\eta\beta\epsilon\iota$, $\delta\gamma\delta\acute{\omicron}\theta\kappa\omicron\nu\tau\alpha$.

abjicit ϵ in $\omicron\iota\kappa\tilde{\omega}\varsigma$, $\delta\rho\tau\eta$, $\phi\omicron\beta\acute{\epsilon}\alpha\iota$, $\acute{\eta}\gamma\acute{\epsilon}\omicron$.

ι — $\acute{\alpha}\pi\acute{\omicron}\delta\epsilon\xi\iota\varsigma$, $\acute{\epsilon}\pi\iota\tau\acute{\eta}\delta\epsilon\omicron\varsigma$, $\beta\alpha\theta\acute{\eta}\eta$ (*Ep.*)

inserit ϵ plerumque ante longam vocalem

(*a.*) in nonnullis Genit. tertiae Declinationis ante

ω , atque in $\omicron\tilde{\nu}\tau\omicron\varsigma$ et $\alpha\tilde{\nu}\tau\omicron\varsigma$, ante terminationes longas, ut $\alpha\tilde{\nu}\delta\rho\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\alpha\tilde{\nu}\tau\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\tau\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}\omicron\upsilon$.

(*b.*) in verbis, ut $\iota\sigma\tau\acute{\epsilon}\alpha\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\tau\acute{\epsilon}\omega$, $\chi\rho\epsilon\acute{\omega}\mu\epsilon\omicron\varsigma$, $\delta\upsilon\nu\acute{\epsilon}\omega\mu\alpha\iota$.

α in Verborum term. ante $\tau\omicron$, ut $\acute{\epsilon}\beta\omicron\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\alpha\tau\omicron$.

resolvit Diphthongos et circumflexas vocales. Vid. p. 51.

Obs. 9.

patitur Hiatum, ut $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\alpha\iota$ pro $\phi\iota\lambda\tilde{\eta}$.

usu contractionum, et paragogici ν plerumque abstinet; ut $\pi\acute{\alpha}\sigma\iota$ $\xi\lambda\epsilon\xi\alpha$ pro $\pi\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$ $\xi\lambda\epsilon\xi\alpha$; nonnullas tamen contractiones amat, quibus etiam *Attica* abstinebat, ut $\acute{\iota}\rho\acute{\omicron}\varsigma$, $\acute{\iota}\rho\epsilon\tilde{\nu}\varsigma$ pro $\acute{\iota}\epsilon\rho\acute{\omicron}\varsigma$, $\acute{\iota}\epsilon\rho\epsilon\tilde{\nu}\varsigma$; praecipue contractionem $\omicron\eta$ in ω in medio verborum $\beta\omicron\tilde{\alpha}\omega\nu$ et $\nu\omicron\epsilon\tilde{\iota}\nu$, ut $\acute{\epsilon}\nu\nu\epsilon\nu\tilde{\omega}\kappa\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\nu\nu\epsilon\nu\acute{\omicron}\theta\kappa\alpha$. Conf. § 44. *Obs.* 6.

§ 4. ATTICA, Duplex est, Vetus et Nova :

(a.) *Vetus*, quae, utpote ceteris usitatio ac perfectior, quasi fundamentum Grammaticae omnis ponitur :

ponit *α* pro *αι*, in *ἀεὶ*, *ἀετός*, *κάω*.
gaudet imprimis contractionibus.

(b.) *Nova*,

ponit *η* pro *ει*, ut *κληῖθρα* pro *κλείθρα*.

ρρ — *ρσ*, ut *ἄρρην* pro *ἄρσιν*.

ττ — *σσ*, ut *γλώττα*, *πράττω* (*Ion.*)

ττ — *ζ*, ut *ἀρμόττειν*, *συρίττειν*. Vide p. 62. § 47. *Obs.* 2.

§ 5. EPICA

ponit *ε* pro *ᾶ*, ut *βέρεθρον*, *δύσετο*, *βήσετο*, *μενοίνετον*.

ε — *η*, in Mod. Subj., ut *εἶδετε*, *γέννεται*, *ἄλεται*.

ε — *ει*, ut *βαθέης*, *ὠκέα*, *θηλέας*, a Nom. in *vs.*

η — *α*, ut **Ἀδρηστος*, *ἡνεμόεις* ab *ἄνεμος*.

η — *ε*, ut *ἦν* pro *εἶ*, *ἦντε*, *βασιλῆϊον* (*Ion.*)

ο — *ω*, in Mod. Subj., ut *θείομεν*, *εἶδομεν*.

ο — *ου*, ut *τρίπος*, *βόλεσθε*.

υ — *ο*, in compositis, sic *ἄλνδης*, *διαπρύσιος*.

ω — *ο*, ante vocales vel semivocales, ut *Διώνυσος*.

αι — *ᾶ*, ut *αἰεὶ*, *αἰετός*, *παρὰ*, *ὑπαί*, *καταιβάτης*, *ναίω*.

ει — *ε*, ut *κείνός* (*Ion.*), *εἵνεκα*, *πείρας*, *ὑπεῖρ*, *χρύσειος*,
τελείω, *εἰοικώς*.

οι — *ο*, ut *ἀγνοιῇ*, *πνοιῇ* (*Ion.*)

ου — *ο*, ante semivocales, ut *γούνατα*, *νοῦσος*, *οὔνομα*,
Οὔλυμπος, *οὐλόμενος*.

σ — *ξ*, ut *συν* pro *ξυν*.

praefigit *ε* ante *ε* initialem, longā syllabā sequente, ut in *ἐέρση*,
ἐέικοσι, *ἔειπον*, *ἐέργει*, *ἐέλσαι*, *ἐέλδωρ*; quo-
rum ferè omnia per Digamma incipiebant.

ante *η*, ut *ἔηκα* pro *ἦκα*.

redupl. in Aorist. Secund. ut *λελαβέσθαι* *λελαθέσθαι*.

inserit *α*, ut in *φάνθεν* pro *φάνθεν* (pro *ἐφάνθησαν*).

η, — in *εὐγενής*, *πολεμήϊος*, *πολιότης*.

τ, — in *πτόλις*, *πτόλεμος*, et aliquando *θ*, ut in
μαλθακός, *διχθὰ*.

abjicit α, ut στεροπή pro ἀστεροπή; εἰλήλουθμεν pro εἰληλού-
θαμεν.

ε, ut ῥύομαι pro ἑρύομαι; ἰδυῖα pro εἰδυῖα.

ι, ut βαθέη pro βαθεία.

λ, ut Ἀχιλεὺς pro Ἀχιλλεύς.

transponit ρ, in vocibus θάρσος, κραδίη, βάρδιστος, ἄταρπος.
geminat semivocales λ, μ, ν, ρ, σ;

(a.) post Augmentum, ut ἔλλαβον, ἔμμαθον, ἔννεον
α νέω; ἔρρεον, ἔσσενα. Conf. § 53. Obs. 1.

(b.) in compositis, ut νεδλουτος (α νέος et λούω);
ἄμμορος, ἀννέφελος, ἐύσσελμος.

σ, (a.) in formatione Dativi in σι exeuntis, ut κύ-
νεσσι, νέκυσσι; et in Futuro, atque Aoristo
Primo, ut φράσσομαι, κάλεσσα.

(b.) in medio quorundam vocabulorum, ut ὄσσον,
ὀπίσσω, πρόσσω, μέσσος, θυσσανόεις.

consonantes π in pronom. interrog., quae ab ὅπ in-
cipiunt, ut ὅπως; δ in ἔδδεισεν; κ in πε-
λεκκάω; τ in ὅττι, quodcunque.

CAP. IV.

VOCES QUAE PRO DIVERSITATE SPIRITÛS DIVERSAM
VIM HABENT.

ἀγνός, -ή, -ὄν castus.	αὐτὸς ipse.	ἕκτος sextus.
ἄγνος, -ου, ἡ vitex.	αὐτὸς idem.	ἐκτός extra.
*ἀδέω placeo.	ἥλος, ὁ clavus.	ἦκα lente.
*ἀδέω taedio afficior.	ἥλός, -ή, -ὄν stolidus.	ἦκα misi.
ἄδος, -ου, ὁ gaudium.	ἴασι eunt.	ἦκιστος dulcissimus.
ἄδος, -εος, τὸ satietas.	ἰᾶσι mittunt.	ἦκιστος minimus.
ἄζω sicco.	εἰλέω volo.	ἦσαν fuerunt.
ἄζω veneror.	εἰλέω calefacio.	ἦσαν miserunt.
αἶμων cruentus.	εἰλησις convolutio.	ὀδός, ὁ limen.
αἶμων peritus.	εἰλησις calefactio.	ὀδός, ἡ via.
ἀλέω colligo.	εἰλη, ἡ agmen.	οἶος solus.
ἀλέω molo.	εἰλη, ἡ splendor.	οἶος qualis.
ἀλινος salinus.	εἶργω arceo.	ὄσσος, τὸ oculus.
ἀλινος retibus carens.	εἶργω includo.	ὄσσος quantus.

CAP. V.

ACCENTŪS REGULAE.

ACCENTUS duo sunt: Acutus ', et Circumflexus ^.

Voces quae in ultimâ Syllabâ acutum habent, vocantur *acutitona* (ἀξύτονα), quae in penultimâ, *praeacutitona* (παροξύτονα), quae in antepenultimâ, *peracutitona* (προπαροξύτονα).

I. ACUTUS in fine dictionis invertitur, ut Θεὸς λέγει; nisi ante colon, ut λέγει Θεός.

Si ultima syllaba sit *brevis*, acutus erit in antepenultimâ, ut ἀνθρώπος; si *longa*, in penultimâ, ut ἀνθρώπου.

Obs. In πόλεως, ἀνώγειων, Μενέλεως, et similibus *Atticorum* formis, duae ultimae Syllabae pro unâ habentur; item in compositis a γέλως, κέρας, ἔρως, ut φιλόγελως, βούκερως, δύσερως.

Syllabae *ai* et *oi*, in *fine* dictionis, pro *brevibus*, non *longis*, habentur, ut ἄνθρωποι, ἔχιδναι; nisi in tertiâ personâ Singulari Optativi, ut φιλέοι, ποιήσαι.

Acuuntur ferè in *ultimâ*:

(a.) Verbalia simplicia in *μη, μος, της, τος*, ut γραμμῇ, σπασμός, ποιητῆς, ποιητὸς, a γέγραμμαι, ἔσπασμαι, πεποιήται; et in *a* et *η*, ut φορὰ, γραφή.

(b.) Substantiva in *eus*, ut βασιλεὺς; in *as* et *is* quae crescunt in *άδος, ίνος*, ut λαμπάς, Ἐλευσίς; diminutiva, patronymica, et gentilia in *is*, ut νησίς, Μινωίς, Εὐβωίς; collectiva in *ων*, ut δενδράων *arboretum*.

(c.) Adjectiva simplicia in *ικος, νος, ρος*, et *us*, ut λογικὸς, δεινός, ἱερὸς, ὀξύς.

(d.) Numeralia in *στος*, ut πολλοστός.

(e.) Participia Aoristi Secundi Activi, et Aoristi utriusque Passivi, ut τυπὼν, τυφθεὶς, τυπείς; Participia Perfecti Activi et Perfecti Medii, ut τετυφῶς, τετυπῶς; Verborum in *μι* Participia Activa, quae a verbis in *ω* non formantur, ut τιθείς, στὰς, ζευγνύς.

(f.) Praepositiones dissyllabae, ut περί; adverbia in *δον*, ut κυνηδόν; et *Attica* pronomina et adverbia in *ι*, ut ὅδι, νυνί.

Obs. Praepositiones post casum suum positae retrahunt accentum, ut Θεῶν ἄπο; aut Verborum sensum complexae, ut πάρα pro πάρεστι.

(g.) Imperativi εὐρέ, εἰλθέ, εἰπέ; et *Atticè* λαβέ, ἰδέ.

(h.) Composita ab ἄγω, ποιέω, φέρω, ἔργον, οὖρος, ut λοχαγός, κ. τ. λ.
 Acuuntur in *penultimā* :

- (a.) Verbalia in εος, ut τυπτός, τυπτέα, τυπτέον.
- (b.) Deminutiva in ισκος, et ιον, ut νεανίσκος, χωρίον.
- (c.) Composita activè significantia, ut μητροκτόνος *matricida* ; sed μητρόκτονος *a matre occisus*.
- (d.) Monosyllaba composita in Imperativo, ut ἀπόδος.
- (e.) Infinitivi omnes in ναι, *penultimā brevī*, ut τετυφέναι, ἰστάναι.
- (f.) Infinitivi Aoristi Primi Activi et Praeteriti Passivi, nisi *penultima sit longa naturā*, ut καλέσαι, τετύφθαι, sed πᾶξαι, στήσαι ; et Infinitivi Aoristi Secundi Medii, ut τυπέσθαι.
- (g.) Participia Praeteriti Passivi, ut τετυμμένος ; et Neutra Participia omnia in ον, a Masculinis in ων, ut τυγχάνον.
- (h.) Adverbia in αζε, οσε, οθι, οθεν, a nominibus acutis in ultimā, ut Πλαταιάζε, οὐρανόσε, οὐρανόθι, οὐρανόθεν, a Πλαταιαί, οὐρανός.

II. CIRCUMFLEXUS oritur ex contractione duarum syllabarum, quarum prior acuebatur ante contractionem ; ut φιλέω, φιλῶ, φιλείμι, φιλοῖμι ; quare, si ultima syllaba sit brevis naturā, et *penultima sit vel contracta, vel longa naturā*, circumflexus erit in *penultimā* ; ut θαῦμα, πᾶγμα, αὔλαξ - ἄκος.

Circumflectuntur in *ultimā* :

- (a.) Genitivi Plurales nominum Primae Declinationis, ut ταμῶν, μουσῶν (ex ταμιάων, μουσάων), et Genitivi et Dativi Singulares, Duales, Plurales substantivorum Primae et Secundae Declinationis, quae acuuntur in Nominativo ; ut α τιμή, τιμῆς, τιμῇ, τιμαῖν, τιμῶν, τιμαῖς ; ab οὐρανός, οὐρανοῦ, -ῶ, -οῖν, -ῶν, -οῖς.
- (b.) Futura Prima Activa Quartae Conjugationis, ut σπερῶ.
- (c.) Infinitivi Aoristi Secundi Activi, ut τυπεῖν (a τυπέειν) ; Imperativi Aoristi Secundi Medii, ut τυποῦ ; Subjunctivi utriusque Aoristi Passivi, ut τυφθῶ, τυπῶ.

Obs. 1. Nominativi plurales Primae Declinationis eundem accentum habent ac Nominativi singulares, ut ταμίας, ταμίαι, ἔχιδνα, ἐχιδναί, praeter πολίτης, πολῖται, et similia.

Obs. 2. Substantiva monosyllaba, crescentia in Genitivo, accentum ferè habent in ultimā, in Genitivis et Dativis omnium numerorum ; ut χεῖρ, χεῖρς, χεῖρι, χεῖροιν, χεῖρῶν, χεῖρσι.

Enclitica rejiciunt accentum in ultimam syllabam vocis praecedentis, si non acuatur in penultimā; ut *ἀνθρώπος ἐστι*, *ἀνδρός ἐστι*, sed *ἀνθρώπου ἐστὶ*, *ἀνδρες φασίν*.

Enclitica sunt *τις* indefinitum, obliqui casus pronominum personalium, ut *μου*, *σου*, *του*, *μου*, *σφε*; Indicativi Praesentes verborum *εἰμι*, *φημι* (exceptis secundis personis *εἶ*, *φῆς*, et si quando *εἰμι* significat *existere*); adverbia indefinita *πῶς* et similia; particulae *τε*, *γε*, *νυν* pro *οὖν*.

Accentu carent *οὐ*, *ὅς*, *εἰ*, *ἐν*, *ἐκ*, *ἐξ*, *eis*, *ἐς*, nisi vel in fine orationis, vel cum substantivis suis postponuntur, et Nominativi *ὁ*, *ἡ*, *οἱ*, *αἱ* articuli praepositivi *ὁ*, *ἡ*, *τὰ*, ne confundantur cum *ὁ*, *ἡ*, *οἱ*, *αἱ*, a relativo *ὅς* *qui*.

Oba. Si eliditur acutus, rejicitur in penultimam, ut *δεῖν' ἔπη*, pro *δεῦνὰ ἔπη*; sed in praepositionibus, et in *ἀλλά*, *οὐδέ*, *μηδέ*, *ἥδέ* cum vocali amittitur.

VOCES QUAE PRO DIVERSITATE ACCENTŪS DIVERSAM VIM HABENT.

<i>ἄγων</i> agens.	<i>ἐξ</i> sex.	<i>νόμος</i> lex.
<i>ἀγὼν</i> certamen.	<i>ἐξ</i> ex.	<i>νομὸς</i> tribus.
<i>ἀληθὺς</i> verum.	<i>ἐχθρα</i> inimicitia.	<i>οἶκοι</i> domicilia.
<i>ἄληθες</i> ; itane?	<i>ἐχθρὰ</i> inimica.	<i>οἴκοι</i> domi.
<i>ἄλλα</i> alia.	<i>ἐγείραι</i> 1. Aor. Inf.	<i>ὁμως</i> attamen.
<i>ἀλλὰ</i> sed.	<i>ἐγείραι</i> — Opt.	<i>ὁμῶς</i> una cum.
<i>αὕτη</i> haec.	<i>ἔγειραι</i> 1. A. Imp. Med.	<i>οὐ</i> ubi.
<i>αὕτη</i> ipsa.	<i>ἐπαινος</i> laus.	<i>οὐ</i> non.
<i>βασιλεῖα</i> regina.	<i>ἐπαινὸς</i> verendus.	<i>πείθω</i> suadeo.
<i>βασιλεῖα</i> regnum.	<i>ἡ</i> revera.	<i>πειθῶ</i> suadela.
<i>βίος</i> vita.	<i>ἡ</i> aut.	<i>ποιος</i> qualis?
<i>βίως</i> arcus.	<i>θεά</i> visus.	<i>ποιὸς</i> quispiam.
<i>βροτὸς</i> mortalis.	<i>θεὰ</i> dea.	<i>σίγα</i> sile.
<i>βρότος</i> cruor.	<i>βολὸς</i> faex.	<i>σίγα</i> silenter.
<i>δῆμος</i> populus.	<i>θόλος</i> fastigium.	<i>σιγῇ</i> silet.
<i>δημὸς</i> pinguedo.	<i>κάλως</i> funis.	<i>φόρος</i> tributum.
<i>εἰπὼν</i> dic.	<i>καλῶς</i> pulcrè.	<i>φορὸς</i> ferax.
<i>εἶπον</i> dixi.	<i>κεῖνος</i> ille.	<i>φῶς</i> lux.
<i>εἰμι</i> ido.	<i>κεινὸς</i> Ion. vacuus.	<i>φῶς</i> homo.
<i>εἰμι</i> sum.	<i>κῆρ</i> cor.	<i>ψύχη</i> frigora.
<i>εἷς</i> , <i>ἐν</i> unus -um.	<i>κῆρ</i> fatum.	<i>ψυχὴ</i> anima.
<i>εἷς</i> , <i>ἐν</i> in.	<i>κούρη</i> Ion. puella.	<i>ὤμος</i> humerus.
	<i>κουρὴ</i> — tonsura.	<i>ὦμὸς</i> crudelis.

CAP. VI.

CONSPECTUS CONTRACTIONIS.

(a.)	a + a	= ā	ut σέλαα	= σελά.
	a + ε	}	— τίμαε	= τίμα.
	a + η		— τιμάητε	= τιμάτε.
	a + ι	= φ	— γήραι	= γήρα.
	a + ο	}	— τιμάομεν	= τιμάμεν.
	a + ω		— τιμάωμεν	= τιμάμεν.
	a + ει	}	— τιμάεις	= τιμάς.
	a + η		— τιμάης	= τιμάς.
	a + οι	= φ	— τιμαοίμην	= τιμάμην.
	a + ου	= ω	— τιμάου	= τιμά.
(b.)	ε + α	= η	— τείχεα	= τείχη;
		sed in secundā Declin. ac praecedente vocali,		
	ε + α	= ā	— δστέα	= δστά, ὄγι -έα = ὄγι -ā.
	ε + ε	= ει	— φίλεε	= φίλει.
	ε + ι	= ει	— τείχεϊ	= τείχει.
	ε + ο	= ου	— φιλέομεν	= φιλοῦμεν.
	ε + ω	= ω	— φιλέω	= φιλάω.
	ε + αι	= η	— τύπτει	= τύπτει.
	ε + ει	= ει	— φιλέεις	= φιλείς.
	ε + η	= η	— φιλέης	= φιλής.
	ε + οι	= οι	— φιλέοις	= φιλοῖς.
	ε + ου	= ου	— φιλέου	= φιλοῦ.
(c.)	η + ε	= η	— ὑλήεσσα	= ὑλήσσα.
	η + ι	= η	— Θρηῖσσα	= Θρηῖσσα.
(d.)	ι + α	}	— πόλιας	= πόλῖς (Ion.)
	ι + ε		— δῖες	= οῖς.
	ι + ι	= ἰ	— Χίῖος	= Χίος.
(e.)	ο + α	= ω	— αἰδóa	= αἰδῶ.
	ο + ε	= ου	— δήλοε	= δήλου.
	ο + η	= ω	— δηλόητε	= δηλώτε.
	ο + ι	= οι	— αἰδóι	= αἰδοῖ.
	ο + ο	= ου	— νόος	= νοῦς.
	ο + ω	= ω	— δηλόω	= δηλάω.
	ο + αι	= αι	— ἀπλόαι	= ἀπλαῖ.
	ο + ει	}	— δηλόει	= δηλοῖ.
	ο + η		— δηλόη	= δηλοῖ.
	ο + οι		— δηλόοι	= δηλοῖ.
	ο + ου	= ου	— δηλόουσι	= δηλοῦσι.
(f.)	υ + α	}	— ἰχθύας	= ἰχθύς.
	υ + ε		— ἰχθύες	= ἰχθύς.
	υ + η		— δεικνύηται	= δεικνύται.
	υ + ι		— λελύιτο.	= λελύτο.
	υ + ι	= υι	— νέκυϊ	= νέκυι (Epic).
(g.)	ω + α	= ω	— ἥρωα	= ἥρω (Conf. § 22. Obs. 1.)
	ω + η	= φ	— ζώημεν	= ζώμεν.
	ω + ι	= φ	— λώϊστος	= λώϊστος.

CAP. VII.

CONSPECTUS CRASEOS.

(a.)	α + α	=	ᾱ	ut	τὰ ἀγαθὰ	=	τὰγαθὰ.
	α + ε	=	ᾱ	—	τὰ ἐμὰ	=	τὰμὰ.
	α + ο	=	ω	—	τὰ ὅπλα	=	θὼπλα.
(b.)	η + α	=	ᾱ	—	ἡ ἀρετὴ	=	ἀρετῇ.
	η + α	=	η	—	τυχῇ ἀγαθῇ	=	τυχήγαθῇ.
	η + ε	=	η	—	ἡ ἐμὴ	=	ἡμῇ.
	η + η	=	η	—	τῇ ἡμέρᾳ	=	θῆμέρᾳ.
	η + ευ	=	ηυ	—	ἡ εὐγένεια	=	ηδύγενεια.
(c.)	ο + α	=	ᾱ	—	ὁ ἀνὴρ	=	ἀνῆρ.
	ο + ε	=	ου	—	ὁ ἐπὶ	=	οὔπῃ.
	ο + ι	=	οι	—	τὸ ἰμάτιον	=	θοίμάτιον.
	ο + ο	=	ου	—	τὸ ὄνομα	=	τοῦνομα.
	ο + υ	=	ου	—	τὸ ὄδωρ	=	θοῦδωρ.
	ο + αι	=	α	—	τὸ αἶτιον	=	τᾶτιον.
	ο + αυ	=	αυ	—	τὸ αὐτὸ	=	ταῦτὸ.
	ο + οι	=	ω	—	ὁ οἶνος	=	ῥῖνος.
(d.)	ω + α	=	ω	—	ὁ ἀνθρώπος	=	ῶνθρωπος.
	ω + ε	}	ω	—	τὸ ἐργάτα	=	τὸργάτα.
	ω + ο		ω	—	τὸ ὀφθαλμὸν	=	τὸφθαλμὸν.
	ω + ε		ω	—	τὸ ἐμῶ	=	τὸμῶ.
	ω + ο	}	ω	—	τὸ δῆλον	=	τὸχλον.
	ω + αυ		αυ	—	τὸ αὐτὸ	=	ταῦτὸ.
	ω + ευ	=	ωύ	—	ὁ Εὐριπίδης	=	ωύριπίδης.
	ω + οι	=	φ	—	ἐγὼ οἶδα	=	ἐγῶδα.
(e.)	αι + α	=	ᾱ	—	καὶ ἀρετὴ	=	κἀρετῇ.
	αι + ε	=	ᾱ	—	καὶ ἐγὼ	=	κἀγὼ.
	αι + η	=	η	—	καὶ ἡ	=	χῆ.
	αι + ι	=	ι	—	καὶ ἴσος	=	κῖσος.
	αι + ο	=	ω	—	καὶ ὅτι	=	χῶτι.
	αι + αυ	=	αυ	—	καὶ αὐτὸς	=	καὐτὸς.
	αι + ει	=	ᾱ	—	καὶ εἶτα	=	κᾶτα.
(f.)	οι + α	=	ᾱ	—	μέντοι ἄν	=	μεντᾶν.
	οι + α	=	ω	—	οἱ ἄνδρες	=	ῶνδρες.
	οι + ε	=	ου	—	οἱ ἐμοὶ	=	οὔμοι.
	οι + ε	=	ᾱ	—	οἱ ἑτέροι	=	ᾱτεροι.
(g.)	ου + α	=	ᾱ	—	τοῦ ἀνδρὸς	=	τᾶνδρὸς.
	ου + ε	=	ου	—	ποῦ ἐστίν	=	ποῦστιν.
	ου + ε	=	ᾱ	—	τοῦ ἐτέρου	=	θατέρου.
	ου + η	=	η	—	τοῦ ἡμετέρου	=	θῆμετέρου.
	ου + ο	=	ου	—	τοῦ ὀνόματος	=	τοῦνόματος.
	ου + υ	=	ου	—	τοῦ ὕδατος	=	θοῦδατος.
	ου + αυ	=	αυ	—	τοῦ αὐτοῦ	=	ταῦτοῦ.
	ου + ου	=	ου	—	τοῦ οὐρανοῦ	=	τοῦρανοῦ.

VOCABULARIUM.

SUBSTANTIVA.

VOCABULA PRIMAE DECLINATIONIS.

In ας.

Βορέας *Boreas*.
βύας *bubo*.
κοχλίας *cochlea*.
λάας *lapis*.
Δοξίας *Apollo*.
νεανίας *juvenis*.
ὀρνιθοθήρας *auceps*.

In ης.

ἀγύρτης *circulator*.
Ώιδης *Pluto*.
ἀκροάτης *auditor*.
ἀρότης *arator*.
αὐλητῆς *tibicen*.
βούτης *bulbus*.
δεσπότης *dominus*.
ἐρέτης *remex*.
Ἑρμῆς *Mercurius*.
θεάτης *spectator*.
θεριστῆς *messor*.
θηρευτῆς *venator*.
ἱππότης *eques*.
κιθαριστῆς *citharoedus*.
κλέπτης *fur*.
κτιστῆς *conditor*.
μαθητῆς *discipulus*.

ναύτης *nauta*.
νομοθέτης *legislator*.
οικέτης *domesticus*.
ὄρχηστῆς *saltator*.
ὀφειλέτης *debitor*.
παλαιστῆς *luctator*.
πελταστῆς *pellasta*.
Πέρσης *Persa*.
ποιητῆς *poëta*.
προφήτης *propheta*.
πύκτης *pugil*.
πωλητῆς *venditor*.
Σκύθης *Scytha*.
σκωπτῆς *cavillator*.
σοφιστῆς *sophista*.
τελώνης *publicanus*.
τεχνίτης *artifex*.
τοξότης *sagittarius*.
ἵποκριτῆς *actor*.
φυλέτης *tribulis*.
ὠνητῆς *emtor*.

Patronymica.

Ἀλκμαιωνίδης.
Ἀγρείδης.
Βορεάδης.
Ἡρακλείδης.

Ιπποτάδης.
 Κεκροπίδης.
 Κρονίδης.
 Μενουτιάδης.
 Παλλαντίδης.
 Πανθοίδης.
 Πηλείδης.
 Πηληϊάδης.
 Τελαμωνιάδης.
 Τυδείδης.
 Φερητιάδης.

In α.

ἀελλα *procella*.
 ἄκανθα *spina*.
 ἀμιλλα *certamen*.
 γλῶσσα *lingua*.
 δόξα *opinio*.
 ἔχιδνα *vipera*.
 θάλασσα *mare*.
 μάκελλα *ligo*.
 μέλισσα *apis*.
 μέριμνα *cura*.
 παῦλα *quies*.
 ρίζα *radix*.
 τράπεζα *mensa*.
 χάλαζα *grando*.
 χλαίνα *tunica*.

In η.

ἀκοή *auditus*.
 γαλή *mustela*.
 γῆ *terra*.
 γνώμη *opinio*.
 δίκη *justitia*.
 δίνη *vortex*.
 εἰρήνη *pax*.
 ἐορτή *festum*.
 ζώνη *cingulum*.

ἡδονή *voluptas*.
 θοῖνη *convivium*.
 κεφαλή *caput*.
 λίμνη *palus*.
 λύπη *dolor*.
 νίκη *victoria*.
 νύμφη *sponsa*.
 ὀργή *ira*.
 πλάνη *error*.
 πύλη *porta*.
 ῥώμη *tigor*.
 σελήνη *luna*.
 στέγη *tectum*.
 σχολή *otium*.
 ταραχή *turbatio*.
 τέχνη *ars*.
 τύχη *fortuna*.
 ὕλη *lignum*.
 φάτνη *praesepe*.
 ψυχή *anima*.
 φδῆ *carmen*.
 ὠλένη *cubitus*.
 ὠτειλή *vulnus*.

In α purum.

ἄγνοια *ignorantia*.
 ἄγυιά *vicus*.
 ἀθυμία *animi dejectio*.
 αἰτία *causa*.
 ἀκρίβεια *accuratio*.
 ἀλήθεια *veritas*.
 ἀνδρεία *fortitudo*.
 βασιλεία *regnum*.
 βία *robur*.
 βοήθεια *auxilium*.
 γαῖα *terra*.
 γενεά *generatio*.
 δουλεία *servitus*.
 ἐκκλησία *concio*.

ἐλαία *oliva*.
 ἐστία *focus*.
 εὐγένεια *nobilitas*.
 εὐκλεία *gloria*.
 εὐσέβεια *pietas*.
 εὐτυχία *felicitas*.
 ἡλικία *adolescentia*.
 ἡνία *habena*.
 ἡσυχία *quies*.
 θυσία *sacrificium*.
 ἱκετεία *supplicatio*.
 κακία *malitia*.
 κλισία *tabernaculum*.
 λατρεία *servitus*.
 μαλακία *mollities*.
 μανία *furor*.
 μωρία *stultitia*.
 οἰκία *domus*.
 ὁμιλία *conversatio*.
 παιδεία *educatio*.
 πενία *paupertas*.
 σκιά *umbra*.
 σοφία *sapientia*.

στοὰ *porticus*.
 στρατιά *exercitus*.
 ὑγίεια *sanitas*.
 φιλία *amicitia*.
 χρεία *usus*.

In α, praeunte ρ.

ἀγορά *forum*.
 ἀγκῦρα *anchora*.
 ἄρουρα *arvum*.
 γέφυρα *pons*.
 ἡμέρα *dies*.
 θύρα *janua*.
 λαύρα *vicus*.
 λέπρα *lepra*.
 μοῖρα *pars, fatum*.
 πλευρά *latus*.
 σφαῖρα *globus*.
 σφῦρα *malleus*.
 φρουρά *praesidium*.
 χαρά *gaudium*.
 χώρα *regio*.
 ὥρα *tempus*.

VOCABULA SECUNDAE DECLINATIONIS.

In ος.

ἄγγελος *nuntius*.
 ἀετὸς *aquila*.
 ἄθλος *certamen*.
 ἄμπελος, ἡ, *vinea*.
 ἄνθρωπος *homo*.
 ἄργιλος, ἡ, *argilla*.
 ἄργυρος *argentum*.
 ἄρριχος *corhinus*.
 ἀτμός *vapor*.
 αὐλὸς *tidia*.
 βάρβιτος *barbitus*.
 βάσανος, ἡ, *lapis Lydius*.
 βίβλος, ἡ, *liber*.
 βροτὸς *mortalis*.

βύσσος, ἡ, *byssus*.
 βῶλος *gleba*.
 γέρανος *grus*.
 γνάθος, ἡ, *maxilla*.
 γύψος, ἡ, *gypsum*.
 δῆμος *plebs*.
 διδάσκαλος *magister*.
 δρόσος, ἡ, *ros*.
 Εὐρος *Eurus*.
 Ζέφυρος *Zephyrus*.
 ἡπειρος, ἡ, *terra continens*.
 Θεός, *Deus*; ἡ, *Dea*.
 ἱατρός *medicus*.
 καιρός *opportunitas*.
 κάμνος, ἡ, *fornax*.

κασσίτερος stannum.
κέρας cerasus.
κεραυνός fulmen.
κέρκος, ἡ, candida.
κόπος labor.
κρύσταλλος, ἡ, glacies.
λόγος sermo.
μίλτος, ἡ, minium.
μόλυβδος plumbum.
νῆσος, ἡ, insula.
νόσος, ἡ, morbus.
Νότος Notus.
ὁδός, ἡ, via.
οἶμος, ἡ, semita.
οἶκος domus.
πέλεκτος, ἡ, pelcis.
πέλλος, ἡ, pellis.
σιδηρος ferrum.
σπασμός convulsio.
στρατός exercitus.
φηγός, ἡ, fagus.
χαλκός aes.
χρυσός aurum.
ψῆφος, ἡ, suffragium.
ψίαθος, ὁ et ἡ, teges.

In ον.

ἄθλον praemium certaminis.
ἀργύριον pecunia.
ἄρθρον artus.
ἄριστος prandium.
ἄροτρον aratrum.
βάραθρον fossa.
δάπεδον solum.
δείπνον coena.
δεσμωτήριον carcer.
δῶρον donum.
ἔργον opus.
ζυγὸν jugum.
ζῶον animal.
θέατρον theatrum.
ἱμάτιον testamentum.
Ἴον viola.
κέντρον stimulus.
μῆλον pomum.
μόριον particula.
ξύλον lignum.
οἶκιον domicilium.
παιδίον puerulus.
ρόδον rosa.
φάρμακον venenum.
φορτίον sarcina.

VOCABULA TERTIAE DECLINATIONIS SIMPLICIS.

In α, ι, υ.

γόνυ, ατος, genu.
δόρυ, ατος, hasta.
μέλι, ιτος, mel.
κύμα, ατος, fluctus.
ὄνομα, ατος, nomen.
σῆμα, ατος, signum.
στόμα, ατος, os (oris).
τέρμα, ατος, meta.
φύτευμα, ατος, planta.
χείμα, ατος, hyems.
χρῶμα, ατος, color.
ψήφισμα, ατος, decretum.

In ν.

ἄγκων, ὦνος, cubitus.
ἄγων, ὦνος, certamen.
ἀηδὼν, ὄνος, ἡ, luscinia.
αἰὼν, ὦνος, aevum.
ἄκτιν, ἴνος, ἡ, iubar.
ἄξων, ὄνος, axis.
αὐχὴν, ἑνος, cervix.
γέρων, ὄντος, senex.
γλαῦχιν, ἴνος, ἡ, acies.
δαίμων, ὄνος, genius.
δελφίν, ἴνος, delphin.
δράκων, ὄντος, draco.

Ἑλλην, ἦνος, *Graecus*.
 θεράπων, οντος, *servus*.
 κανὼν, ὄνος, *canon*.
 κώδων, ὠνος, *campana*.
 Λάκων, ὠνος, *Lacon*.
 λειμών, ὦνος, *pratium*.
 λέων, οντος, *leo*.
 λιμήν, ἐνος, *portus*.
 μῆν, μηνός, *mensis*.
 παιὰν, ἄνος, *paean*.
 ποιμήν, ἐνος, *pastor*.
 Σειρήν, ἦνος, ἡ, *Siren*.
 Τίταν, ἄνος, *Titan*.
 φρήν, ἐνός, ἡ, *mens*.
 χειμῶν, ὠνος, *hyems*.
 χελιδὼν, ὄνος, ἡ, *hirundo*.
 χήν, ηνός, ὁ et ἡ, *anser*.
 χθών, ονός, ἡ, *terra*.
 χιτῶν, ὠνος, *tunica*.
 χιών, ὄνος, ἡ, *nix*.
 ὠδὶν, ἴνος, ἡ, *dolor*.

In ρ.

ἔαρ, ἀρος, τὸ, *ver*.
 Κᾶρ, ἀρὸς, *Car*.
 νέκταρ, ἀρος, τὸ, *nectar*.
 οὔθαρ, ατος, τὸ, *uber*.
 ᾄαρ, ἀρος, ἡ, *uxor*.
 στέαρ, ἄτος, τὸ, *sebum*.
 φρέαρ, ἄτος, τὸ, *puteus*.
 ψᾶρ, ἀρὸς, *sturnus*.
 ἀῆρ, ἐρος, *aër*.
 αἰθήρ, ἐρος, *aether*.
 ᾠορτήρ, ἦρος, *lorum*.
 ᾠστήρ, ἐρος, *stella*.
 γαστήρ, ἐρος, -τρός, ἡ, *venter*.
 δαῆρ, ἐρος, *levir*.
 θήρ, ηρός, *fera*.
 μυκτήρ, ἦρος, *nasus*.
 σπινθήρ, ἦρος, *scintilla*.
 ᾠορ, ορος, τὸ, *ensis*.

ἦτορ, ορος, τὸ, *cor*.
 μάρτυρ, υρος, *testis*.
 πῦρ, υρός, τὸ, *ignis*.
 ἔλωρ, ωρος, τὸ, *praeda*.
 φῶρ, φωρός, *fur*.
 φθεῖρ, ρός, *pediculus*.
 χεῖρ, ρός, ἡ, *manus*.

In σ.

ἀνδριάς, ἄντος, *statua*.
 γίγας, ατος, *gigas*.
 δᾶς, δαδός, ἡ, *taeda*.
 ἐλέφας, ατος, *elephas*.
 ἱμάς, ἄδος, ἡ, *humor*.
 ἱμάς, ἄντος, *lorum*.
 λαμπάς, ἄδος, ἡ, *lampas*.
 λυκάβας, ατος, *annus*.
 πέρας, ατος, τὸ, *finis*.
 γόης, ητος, *incantator*.
 λέβης, ητος, *pelvis*.
 σῆς, σητός, *tinea*.
 τᾶπης, ητος, *tapes*.
 ἀκρίς, ἴδος, ἡ, *locusta*.
 ἀσπίς, ἴδος, ἡ, *clypeus*.
 ἀψίς, ἴδος, ἡ, *testudo*.
 βαλβίς, ἴδος, ἡ, *meta*.
 γλωχίς, ἴνος, ἡ, *acies*.
 δελφίς, ἴνος, *delphin*.
 ἐλπίς, ἴδος, ἡ, *spes*.
 ἔρις, δος, ἡ, *lis*.
 ἱς, ἴνός, ἡ, *fibra*.
 κερκίς, ἴδος, ἡ, *tela*.
 κηκίς, ἴδος, ἡ, *nidor*.
 κηλίς, ἴδος, ἡ, *macula*.
 κνημίς, ἴδος, ἡ, *tibiale*.
 κρηπίς, ἴδος, ἡ, *fundus*.
 μέρμις, ἴθος, ἡ, *funis*.
 ὄρνις, ἴθος, ὁ et ἡ, *avis*.
 ῥαφανίς, ἴδος, ἡ, *radicula*.
 ρίς, ρίνός, ἡ, *nasus*.
 Σαλαμίς, ἴνος, ἡ, *Salamis*.

σφραγίς, ἴδος, ἡ, *sigillum*.
 φροντίς, ἴδος, ἡ, *cura*.
 χάρις, ἴτος, ἡ, *gratia*.
 ψηφίς, ἴδος, ἡ, *calculus*.
 ὤδις, ἴνος, ἡ, *dolor*.
 κώμυς, υθος, ἡ, *fascis*.
 ἰδρώς, ὠτος, *sudor*.
 φῶς, φωτός, *vir*.
 φῶς, φωτός, τὸ, *lumen*.
 χρώς, χρωτός, ὁ, *culis*.
 δαίς, δαιτός, ἡ, *epulum*.
 κλείς, κλειδός, ἡ, *clavis*.
 κτεῖς, κτερός, *pecten*.
 ἔλμυς, νθος, ἡ, *tinea*.
 πείρυνς, νθος, ἡ, *crates*.
 Τίρυνς, νθος, *Tiryns*.

In ξ.

ἄναξ, ακτος, *rex*.
 αὔλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.
 δόναξ, ακος, *arundo*.
 Θράξ, ακός, *Thrax*.
 θώραξ, ἄκος, ἡ, *thorax*.
 ἰέραξ, ἄκος, *accipiter*.
 κλίμαξ, ακος, ἡ, *scala*.
 οἶαξ, ἄκος, *gubernaculum*.
 πίναξ, ακος, *tabula*.
 ῥάξ, ῥαγός, ἡ, *acinus*.
 φέναξ, ἄκος, *derisor*.
 ἀλώπηξ, εκος, ἡ, *vulpes*.
 βήξ, βηχός, ἡ, *tussis*.
 αἰξ, αἰκος, ἡ, *impetus*.
 αἶξ, αἰγός, ἡ, *capra*.
 βέμβυξ, ἴκος, ἡ, *turbo*.
 θρίξ, τριχός, ἡ, *coma*.

κύλιξ, ικος, *calix*.
 μάστιξ, ἴγος, ἡ, *flagrum*.
 πέρδιξ, ἴκος, ὁ et ἡ, *perdix*.
 τέττιξ, ἴγος, *cicada*.
 φοῖνιξ, ικος, *palma arbor*.
 ψῖξ, ψιχός, ἡ, *mica*.
 βόμβυξ, υκος, *vermis*.
 κήρυξ, ὕκος, *praeco*.
 κόκκυξ, ὕγος, *cuculus*.
 νύξ, νυκτός, ἡ, *nox*.
 ὄνυξ, υχος, *unguis*.
 ὄρνυξ, υγος, *coturnix*.
 πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*.
 πτύξ, υχός, ἡ, *plica*.
 Στύξ, γός, ἡ, *Styx*.
 φάλαγξ, γγος, ἡ, *phalanx*.
 φάραγξ, γγος, ἡ, *vallis*.
 σάλπιγξ, γγος, *tuba*.
 Σφίγξ, γγός, ἡ, *Sphinx*.
 φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.
 λάρυγξ, γγος, *guttur*.
 λύγξ, γγός, ἡ, *singultus*.
 λύνγξ, γκός, ὁ et ἡ, *lynx*.
 σάρξ, κός, ἡ, *caro*.
 φλόξ, γός, ἡ, *flamma*.

In ψ.

γρύψ, υπός, *Gryphus*.
 γύψ, υπός, *vultur*.
 κατήλιψ, πος et φος, ἡ, *scala*.
 κώνωψ, ωπος, ὁ et ἡ, *culex*.
 λαίλαψ, απος, ἡ, *turbo*.
 φλέψ, βός, ἡ, *vena*.
 ὦψ, ὠπός, *vultus*.

VOCABULA TERTIAE DECLINATIONIS CONTRACTAE.
 FORMULAE PRIMAE.

In ης.

Ἱπποκράτης *Hippocrates*.
 Περικλῆς *Pericles*.
 Σοφοκλῆς *Sophocles*.
 Σωκράτης *Socrates*.

In ος.

ἄγκος *vallis*.
 ἄλγος *moeror*.
 ἄλσος *nemus*.
 ἄνθος *flos*.

ἄχθος *pondus*.
 βάθος *profunditas*.
 γένος *genus*.
 ἔγχος *hasta*.
 ἔδαφος *solum*.
 ἔθνος *gens*.
 ἔθος *consuetudo*.
 ἦθος *mos*.
 θέρος *aestas*.
 θράσος *audacia*.
 ἵχνος *vestigium*.
 κέρδος *lucrum*.
 κῆτος *balaena*.
 κράτος *robur*.

κῦδος *decus*.
 μέγεθος *magnitudo*.
 μέλος *membrum*.
 μένος *ira*.
 μήκος *longitudo*.
 νείκος *riza*.
 νέφος *nubes*.
 ξίφος *gladius*.
 ὄρος *mons*.
 ὄξος *acetum*.
 ῥίγος *rigor*.
 τείχος *murus*.
 ψύχος *frigus*.

FORMULAE SECUNDAE CONTRACTORUM.

In ις.

δάμαλις *juvenca*.
 δύναμις *potestas*.
 μάθησις *cognitio*.
 μάντις *vates*.
 ὄφεις, ὁ, *serpens*.
 ὄψις *vultus*.
 λύσις *solutio*.
 πίστις *fides*.
 ποιήσις *poësis*.
 πόλις *civitas*.
 πόσις *potus*.
 πόσις *maritus*.
 πράξις *actio*.
 τέρψις *delectatio*.
 ὑβρις *superbia*.
 φρόνησις *prudentia*.
 φύσις *natura*.

In υς.

ἄχλὺς, ὅς, ἡ, *caligo*.

βότρυς, ὅς, ἡ, *racemus*.
 ὄρυς, ὅς, ἡ, *quercus*.
 ἔγγελυς, ὅς, ἡ, *anguilla*.
 ἰλὺς, ὅς, ἡ, *coenum*.
 ἰσχὺς, ὅς, ἡ, *robur*.
 μῦς, ὅς, ἡ, *mus*.
 οἰζὺς, ὅς, ἡ, *aerumna*.
 ὀφρύς, ὅς, ἡ, *supercilium*.
 πέλεκυς, ὅς, ἡ, *securis*.
 πίκυς, ὅς, ἡ, *picea*.
 πρέσβυς, ὅς, ἡ, *senex*.
 στάχυς, ὅς, ἡ, *spica*.
 χέλυς, ὅς, ἡ, *testudo*.

In ι.

κόμμι *gummi*.
 πέπερι *piper*.

In υ.

γένν *mentum*.
 μέθυ *vinum*.

FORMULAE TERTIAE CONTRACTORUM.

In εὺς.

βαφεὺς *tinctor*.

βραβεὺς *arbitrator*.
 γναφεὺς *fullo*.

γραφεὺς *pictor*.
 ἑρμηνεὺς *interpres*.
 ἱερεὺς *sacerdos*.
 ἵππεὺς *eques*.
 κεραμεὺς *figulus*.
 ὄρεὺς *mulus*.
 Πειραιεὺς *Piraeus*.

πορθημεὺς *portitor*.
 σπορεὺς *sator*.
 φαρμακεὺς *veneficus*.
 φονεὺς *homicida*.
 φορεὺς *bajulus*.
 χαλκεὺς *faber aetarius*.

VOCABULA QUARTAE FORMULAE CONTRACTORUM.

In ὤς.
 ἥως *aurora*.

In ὦ.
 γληχὼ *pulegium*.

Γοργῶ *Gorgo*.
 ἦχῶ *Echo*.
 Ἴῶ *Io*.
 Λητῶ *Latona*.
 πειθῶ *suada*.

VOCABULA QUINTAE FORMULAE CONTRACTORUM.

In ας.
 γέρας -ᾶος, *praemium honoris*.
 γήρας -ᾶος, *senectus*.
 δέπας -ᾶος, *poculum*.
 δέρας -ᾶτος, *pellis*.

κρέας -ᾶτος, *caro*.
 οὔδας -εος, *humus*.
 σέλας -αος, *fulgor*.
 σφέλας *scabellum*.
 τέρας -ᾶτος, *prodigium*.

NOMINA ADJECTIVA.

PRIMA DECLINATIO.

ος, η, ον.
 ἀλκιμος *fortis*.
 ἀπαλὸς *tener*.
 γυμνὸς *nudus*.
 δῆλος *clarus*.
 δειλὸς *timidus*.
 δεινὸς *dirus*.
 ἐσθλὸς *bonus*.
 θερμὸς *calidus*.
 ἱκανὸς *aptus*.
 ἴσος *aequus*.
 κοινὸς *communis*.
 κομψὸς *scitus*.
 κοῦφος *levis*.

κωφὸς *hebes*.
 λευκὸς *albus*.
 λοξὸς *obliquus*.
 μέσος *medius*.
 μεστὸς *plenus*.
 μόνος *solus*.
 νόμιμος *legitimus*.
 ξύλινος *ligneus*.
 ὄρεινός *montanus*.
 πιθανὸς *probabilis*.
 σεμνὸς *venerabilis*.
 τυφλὸς *caecus*.
 φαεινὸς *lucidus*.
 φυσικὸς *naturalis*.

χαλεπός *molestus*.
 χρήσιμος *utilis*.
 ψιλός *nudus*.
 ὠμός *crudus*.
 ὠφέλιμος *utilis*.

ος, ᾱ, ον.

ἀθρόος *confertus*.
 ἀριστερός *laetus*.
 ἀφαιρός *debilis*.
 ἄγριος *agrestis*.
 αἰδοίος *venerandus*.
 γενναῖος *ingenuus*.
 γαῦρος *arrogans*.
 δέξιος *dexter*.
 δημόσιος *publicus*.
 δίκαιος *justus*.
 δροσερός *roscidus*.
 ἐλαφρὸς *levis*.
 ἐχυρὸς *firmus*.
 ἐχθρὸς *inimicus*.
 ἐσπέριος *vespertinus*.
 ζοφερὸς *caliginosus*.
 ζωὸς *vivus*.
 θαλερὸς *floridus*.
 θέσμιος *legitimus*.
 θαρσάλεος *audax*.
 ἱκέσιος *supplex*.
 ἰσχυρὸς *fortis*.
 λεπρὸς *leprosus*.
 λυγρὸς *tristis*.
 μαρὸς *pollutus*.
 μικρὸς *parvus*.
 νότιος *humidus*.
 ὄμβριος *pluvius*.
 παλαιὸς *antiquus*.
 πετραῖος *saxeus*.
 στερεὸς *solidus*.
 τρομερὸς *tremulus*.
 τρυφερὸς *luxuriosus*.
 ὑπτιος *supinus*.

φλόγεος *flammeus*.
 φοίνιος *cruentus*.
 φαιδρὸς *lucidus*.
 χρόνιος *diuturnus*.
 χλωρὸς *pallidus*.
 ψυχρὸς *frigidus*.

εις, εσσα, εν.

ἄστερόεις *stellis plenus*.
 δεινδρήεις *nemorosus*.
 διωής *vorticocosus*.
 ἐρσήεις *roscidus*.
 ἡχήεις *resonans*.
 ἱμερόεις *desiderabilis*.
 ἰχθυόεις *piscosus*.
 θυής *revolens suffimentis*.
 νιφόεις *nivosus*.
 ὀφρυόεις *excelsus*.
 πτερόεις *velox*.
 ῥοδόεις *rosaceus*.
 σκυόεις *umbrosus*.
 ὕληεις *silvosus*.
 φωνήεις *sonorus*.
 χαρίεις *gratiosus*.

ὕς, εἶα, ὕ.

αἰπὺς *altus*.
 ἀμβλὺς *hebes*.
 βαθὺς *profundus*.
 βραδὺς *tardus*.
 βραχύς *brevis*.
 βριθὺς *gravis*.
 γλυκὺς *dulcis*.
 δασὺς *densus*.
 δριμὺς *asper*.
 ἐλαχὺς *parvus*.
 εὐθὺς *rectus*.
 εὐρὺς *latus*.
 ἡδὺς *dulcis*.
 θήλυσ *faemineus*.
 θρασὺς *audax*.

ὀξὺς *acutus*.
παχὺς *crassus*.

τραχὺς *asper*.
ὥκὺς *celer*.

SECUNDA DECLINATIO.

ος, ον.

ἀγλαός *splendidus*.
ἀλαός *caecus*.
αἰσιμος *fatalis*.
αἰώνιος *aeternus*.
ἄρτιος *integer*.
βάρβαρος *barbarus*.
βέβαιος *firmus*.
γελάσιμος *ridiculus*.
δίδυμος *duplex*.
ἤκλος *quietus*.
ἐνδοξος *nobilis*.
ἐρημος *solitarius*.
ἔτοιμος *promptus*.
ἐτυμος *verus*.
θανάσιμος *mortalis*.
ἡσυχος *tranquillus*.
καθάρσιος *expiatorius*.
καρφαλέος *siccus*.
κερτόμος *mordax*.
μόνιμος *stabilis*.
μόρσιμος *fatalis*.
νόθος *spurius*.
πελώριος *immanis*.
ράδιος *facilis*.
ράθυμος *remissus*.
σκυθρωπός *torvus*.
σύντομος *concisus*.

ης, ες.

ἀληθής *verus*.
ἀκριβής *accuratus*.
ἀκλεής *inglorius*.
ἀολλής *confertus*.
ἀπηνής *crudelis*.

ἀφελής *tenuis*.
ἀτρεμής *securus*.
ἀτρεκής *certus*.
ἀλσώδης *frondosus*.
δαψιλής *largus*.
δημώδης *popularis*.
ἐναργής *clarus*.
ἐπιτηδής *idoneus*.
θειώδης *sulphureus*.
θηριώδης *belluosus*.
θρομβώδης *grumi similis*.
θυμώδης *animosus*.
κομπώδης *sui jactabundus*.
λιπαρής *assiduus*.
ληρώδης *nugator*.
λυσσώδης *rabiosus*.
νήμερτής *verus*.
πετρώδης *petrosus*.
πιμελής *pinguis*.
πλήρης *plenus*.
πρηνής *praeceps*.
τρανής *perspicuus*.
φρικώδης *horribilis*.
χρειώδης *utilis*.
ψευδής *mendax*.
ψοφώδης *sonorus*.

ων, ον.

ἀμύμων *exculpatus*.
ἀλιτήμων *peccans*.
δαήμων *gnarus*.
δειδήμων *meticulosus*.
δηλήμων *nocivus*.
ελεήμων *misericors*.
εὐδαίμων *beatus*.
εὐσχήμων *decens*.

μνήμων *memor*.
 μεθήμων *negligens*.
 οἰκτίρμων *misericors*.

τλήμων *patiens*.
 φράδμων *solers*.

TERTIA DECLINATIO.

ἄγνως, ὥτος *ignarus*.
 αἰθων, ὠνος *ardens*.
 ἀργής, ἦτος *albus*.
 διπλαξ, ακος *duplex*.
 λογάς, ἀδος *electus*.
 μελάγχρους, ὠτος *nigri coloris*.
 νομάς, ἀδος *in pascuis degens*.
 οἰνοψ, ὀπος *vinei coloris*.
 πτώξ, ὠκός *timidus*.

σποράς, ἀδος *dispersus*.
 τανυγλώχιν *extensas habens cus-*
pides.
 τανύθριξ, τρήχος *hirsutus*.
 τρίκορυς, υθός *tres cristas ges-*
tans.
 φορβάς, ἀδος *gregalis*.
 φθινόπωρις, ἶδος *auctumnalis*.
 φωλάς, ἀδος *in lustris degens*.

VERBA IN Ω.

PRIMA CONJUGATIO.

βλέπω A. 2. P. *video*.
 δράπω A. 1. et 2. *de-*
cerpto.
 ερείπω *ερίπω A. 1. et 2. A. et
 P.; P. M. *evertō*.
 εῖρω *serpo*.
 θάλπω *calefacio*.
 λάμπω P. M. *luceo*.
 λείπω *λίπω A. 1. et 2.; P. M.
linquo.
 λέπω A. 2. P. *excorio*.
 ρέπω *inclino*.
 σήπω P. M.; *σάπω A. 2. P.
putrefacio.
 τέρω *τάρπω A. 1. et 2. P. et
 M. *delecto*.
 ἀμείβω *muto*.
 θλίβω A. 2. P. *contero*.
 λείβω *fundo*.
 ρέμβω *circumago*.
 στείβω *στίβω A. 2. A. P. et
 M. *calco*.
 στίλβω *illustro*.

τρίβω A. 1. et 2. P. *tero*.
 ἀλείφω *ἀλίφω A. 1. et 2. P.
ungo.
 γλύφω *sculpo*.
 γράφω A. 2. P. *scribo*.
 δέφω *excorio*.
 ἐρέφω *tego*.
 κάρφω *sicco*.
 νίφω A. 2. *ningo*.
 στέφω *corono*.
 στύφω *adstringo*.
 ἄπτω *ἄπω *incendo*.
 ἀστράπτω *ἀστράπω *fulguro*.
 βάπτω *βάφω A. 2. P. *mergo*.
 βλάπτω *βλάβω A. 1. et 2. P.
laedo.
 δάπτω *δάπω *vorō*.
 δρύπτω *δρύφω *lacero*.
 θώπτω *θώπω *adulor*.
 ιάπτω *jacio*.
 καλύπτω *καλύβω *tego*.
 κάμπτω *κάμπω *flecto*.
 κάπτω *κάπω *spiro*.

κνάμπτω *κνάμφω *flecto*.
 κνάπτω *κνάφω *capro*.
 κολάπτω *κολάφω *tundo*.
 κόπτω *κόπω A. 2. P.; P. M.
seco.
 κρύπτω *κρύβω A. 1. et 2. P.
celo.
 κύπτω *κύβω, κύφω, *inclino*.
 μάρπτω *μάρπω A. 2.; P. M.
prehendo.
 νίπτω *νίβω (Att. νίζω) *abluo*.
 δλόπτω *δλόφω *vello*.

πέπτω *πέπω *coquo*.
 ράπτω *ράφω A. 1. et 2. A.; A.
 2. P. *suo*.
 ρίπτω *ρίφω A. 2. P. *prosterno*.
 ρύπτω *ρύπω *purgo*.
 σκάπτω *σκάφω A. 2. P. *fodio*.
 σκήπτω *σκήπω *fulcio*.
 σκολύπτω *σκολύφω, -βω, *evello*.
 σκάπτω *σκόπω *castillo*.
 τύπτω *τύπω A. 1. et 2. A.; A.
 2. P. *verbero*.
 χρίμπτω *allido*.

SECUNDA CONJUGATIO.

βρύκω *tordeo*.
 δίκω *jacio*.
 διώκω *persequor*.
 εἶκω *cedo*.
 ἔλκω, Augm. εἰ, *traho*.
 ἐρύκω *impedio*.
 ἦκω *adveni*.
 κρέκω *pulso*.
 πλέκω A. 2. P. *necto*.
 τήκω P. M.; A. 2. P. *lique-*
facio.
 ἄγω A. 1. et 2. *duco*.
 ἀμέλγω *mulgeo*.
 ἀρήγω *auxilior*.
 εἶργω *arceo*.
 ἐπέργω *urgeo*.
 ἐρεύνγομαι *eructo*.
 θέλγω *mulceo*.
 θήγω *acu*.
 οἶγω, ἀνοίγω P. M.; A. 2. P.
aperio.
 ὀρέγω *extendo*.
 πνίγω A. 2. P. *suffoco*.
 στέγω *tego*.
 στέργω P. M. *desidero*.
 τρώγω A. 1.; *τράγω A. 2. A.
 et P. *rodo*.

φεύγω P. M.; A. 2. *fugio*.
 φλέγω A. 2. P. *uro*.
 φρύγω A. 2. P. *torreo*.
 ψέγω A. 2. P.; P. M. *vitupero*.
 ἄγχω *strangulo*.
 ἄρχω *impero*.
 βρέχω A. 2. P. *irrigo*.
 βρύχω *friendeo*.
 ἐλέγχω *convincio*.
 λείχω *lambo*.
 νήχω *nato*.
 σμύχω *σμύγω; A. 2. P. *at-*
tero.
 σπέρχω *urgeo*.
 στείχω *στίχω; A. 1. et 2. *vado*.
 στενάχω *gemo*.
 τεύχω *τύχω *fabricor*.
 τρέχω *curro*.
 τρύχω *afflicto*.
 ψήχω *frico*.
 ψύχω *ψύγω A. 1. et 2. P. *re-*
frigero.
 αἰθύσσω *calefacio*.
 αἰμάσσω *cruento*.
 αἰνίττω *occulto*, *innuo*.
 αἰσσω *αἶκω *irruo*.
 ἀλλάσσω *ἀλλάγω A. 2. P. *muto*.

ἀνάσσω *impero*.
 ἀράσσω *abscindo*.
 ἀφάσσω (ἀφάω) *contrecto*.
 ἀφύσσω *ἀφύω *haurio*.
 βλίττω *βλίω *mel exprimo*.
 δράσσω *prehendo*.
 ἐλίσσω *ἐλίκω *volvo*.
 ἐρέσσω (ἐρέθω) *remigo*.
 θρυλλίσσω *collido*.
 θωρήσσω *θωρήκω *armo*.
 θωύσσω *clamo*.
 ἱμάσσω (ἱμάω) *caedo*.
 κηρύσσω *κηρύκω *praedico*.
 κορύσσω *armo*.
 λαφύσσω *deglutio*.
 λιμώσσω *esurio*.
 μαλάσσω *μαλάκω *mollio*.
 μάσσω *μάγω *abstergo*.
 μορύσσω *μορύχω *inquino*.
 νύσσω *νάκω *aequo*.
 νύσσω *pungo*.
 ὀρύσσω *ὀρύγω, ὀρύχω, *fodio*.
 παλάσσω *παλάχω *contamino*.
 πάσσω *inspergo*.
 πατάσσω *πατάγω *percutio*.

πήσσω *πήγω, P. M.; A. 2. P. *coagulo*.
 πλάσσω *figo*.
 πλήσσω *πλήγω A. 2. P. *frango*.
 πλίσσω *πλίκω, πλίχω, *gradior*.
 πράσσω *πράγω P. M. *ago*.
 πτήσσω *πτήκω P. M.; A. 2. *ex-
pavesco*.
 πτίσσω *pinso*.
 πτύσσω *πτύχω *compro*.
 πυρέσσω *febricito*.
 σάττω *σάκω *onero*.
 σπαράσσω *lacro*.
 σταλάσσω *σταλάγω *stillo*.
 συρίττω *συρίγγω *fistulo*.
 σφάττω *σφάγω A. 1. et 2. P. *mac-
tato*.
 ταράσσω *ταράχω *turbo*.
 τάσσω *τάγω A. 1. et 2. P. *ordino*.
 τυλίττω *persecutor*.
 φαρμάσσω φαρμάκω *tingo*.
 φοινίσσω *φοινίκω *rubefacio*.
 φράσσω *φράγω *serpio*.
 φρίσσω *φρίκω P. M. *horreo*.

TERTIA CONJUGATIO.

ἀνύτω *perficio*.
 ἀρύτω *haurio*.
 ἐρείδω *fulcio*.
 ἦδω *delecto*.
 σπεύδω *propereo*.
 φείδομαι *parco*.
 κεύθω P. M.; A. 2. *occulto*.
 κλώθω *neo*.
 πείθω A. 1. et 2. A. et M. *per-
suadeo*.
 πέρθω *πράθω A. 2. *deleo*.
 πλήθω P. M. *impleo*.
 πύθω *putrefacio*.
 αἰχμάζω *hastam mitto*.

ἀκμάζω *maturesco*.
 ἀλαλάζω *ejulo*.
 ἀλαπάζω *diripio*.
 ἀναγκάζω *cogo*.
 ἀντιάζω *occulto*.
 ἀρπάζω *ἀρπάγω *rapio*.
 αἰγάζω *illustro*.
 βαστάζω *βαστάγω *hajulo*.
 βιβάζω *venire facio*.
 γυμνάζω *γυμνάδω *exerceo*.
 δελεάζω *inesco*.
 δικάζω *judico*.
 δοιάζω *dubito*.
 δοκιμάζω *probo*.

δοξάζω *laudo*.
 εικάζω *assimilo*.
 εορτάζω *festum celebroy*.
 ἐπηρεάζω *vezo*.
 ἐτάζω *examino*.
 ἐτοιμάζω *paro*.
 εὐνάζω *sopio*.
 θοάζω *celeriter moveor*.
 ἱκμάζω *humecto*.
 κλάζω *κλάγω A. 1. et 2.; P. M.
clangoy.
 κολάζω *punio*.
 κράζω *κράγω A. 2.; P. M. *clamo*.
 κραυγάζω *vociferor*.
 κορηβάζω *cornibus pugno*.
 κομάζω *choreas ago*.
 λιάζομαι *evado*.
 λιθάζω *λιθάδω *lapido*.
 ὀλβίζω *beo*.
 ὀνομάζω *nomino*.
 ὀπάζω *ὀπάδω *praebeo*.
 ὀργάζω *ὀργάδω *instigo*.
 οὐτάζω *vulnero*.
 πελάζω *πελάθω *appropinquo*.
 πλάζω *πλάγχω *errare facio*.
 πλησιάζω *appropinquo*.
 σκάζω *claudico*.
 σκεδάζω *dispergo*.
 σκευάζω *σκευάδω *instruo*.
 σπουδάζω *festino*.
 στάζω *στάγω *stillo*.
 στεγάζω *tego*.
 στιβάζω *στιβάδω *calco*.
 σφαδάζω *pedes jacto*.
 σχάζω *σχάδω *pungo*.
 σχεδιάζω *σχεδιάδω *temere ago*.
 τωθάζω *dictetius incesso*.

φοιβάζω *φοιβάδω *vaticinor*.
 φράζω *φράδω, A. 1. et 2. *dico*.
 χάζομαι *χάδω, A. 1. et 2. M.
recedo.
 πιέζω *premo*.
 ῥέζω *ῥέγω *facio*.
 αἰκίζω *indigne afficio*.
 βαδίζω *ingredior*.
 γνωρίζω *noscito*.
 ἐθίζω *assuefacio*.
 ἐλπίζω *ἐλπιδω *spero*.
 ἐρίζω *contendo*.
 κνίζω *κνιδω *seco*.
 κομίζω *κομιδω *veho*.
 κτίζω *condo*.
 νομίζω *existimo*.
 ὀνειδίζω *convitior*.
 ὀπλίζω *armo*.
 ὀρίζω *termino*.
 πορίζω *suppedito*.
 σαλπίζω *σαλπίγγω *buccino*.
 στήριζω *στήριγγω *figo*.
 συρίζω *συριγγω *sibilo*.
 σχίζω *σχιδω *findo*.
 τρίζω *τριγγω P. M. *murmuro*.
 ὑβρίζω *ὑβριδω *contumeliā afficio*.
 φροντίζω *φροντιδω *curo*.
 ψηφίζω *ψηφιδω *decerno*.
 παίζω *παίγω *ludo*.
 δανείζω *foenero*.
 ἀρμόζω *ἀρμόδω *apto*.
 δεσπότηζω *δεσποτῶ *dominor*.
 ἀθροίζω *congrego*.
 βλύζω *scaturio*.
 κλύζω *κλύδω *abluo*.
 σφύζω *σφύκω *palpito*.

QUARTA CONJUGATIO.

ἀγάλλω *orno*.
 ἀγγελλω A. 1. et 2. A.; A. 2. P.
nuntio.

ἀσχάλλω *moereo*.
 βάλλω A. 2. *jacio*.
 βδάλλω *zugoy*.

δαυδάλλω *vario*.
 εἶλω *congrego*.
 θάλλω A. 2.; P. M. *vireo*.
 ἴλλω *oculis conniveo*.
 ὀφείλω A. 2. *debeo*.
 ὀφέλλω A. 2. *augeo*.
 πάλλω A. 1. et 2. A. et M. *vibro*.
 ποικίλλω *variego*.
 στέλλω A. 1. et 2. P. *apparo*.
 σφάλλω A. 1. et 2. A.; A. 2. P. *fallo*.
 τέλλω *perficio, orior*.
 τῶλλω *vellico*.
 ψάλλω *fidibus cano*.
 βρέμω *murmuro*.
 γέμω *plenus sum*.
 δέμω P. M. *aedifico*.
 νέμω *distribuo*.
 τρέμω *horreo*.
 μένω *maneo*.
 στένω *gemo*.
 ἀσθμαίνω *anhelo*.
 αἰαίνω *sicco*.
 δειμαίνω *timeo*.
 εὐφραίνω *exhilaro*.
 θερμαίνω *calefacio*.
 ιαίνω *exhilaro*.
 ἱσχυαίνω *emacio*.
 καίνω A. 2. *perimo*.
 κερδαίνω *lucror*.
 κραίνω *perficio*.
 λαίνω *laevigo*.
 λευκαίνω *dealbo*.
 μαραινώ *flaccidum reddo*.
 μαινώ *inquino*.
 ξαίνω *rado*.
 ὀλισθαίνω A. 1. et 2. *labor*.
 περαινώ *finio*.
 πημαίνω *laedo*.
 πιαίνω *pinguescō*.
 πικραίνω *exacerbo*.

ραίνω *aspergo*.
 σαίνω *blandior*.
 σημαίνω *signo*.
 τεκταίνομαι *fabricor*.
 τετραίνω *perforo*.
 ὑγιαίνω *sanus sum*.
 ὑφαίνω *texo*.
 φαίνω P. M.; A. 1. et 2. P. *ostendo*.
 χραίνω *coloro*.
 ἀλλεείνω *evito*.
 κτείνω P. M.; A. 1. et 2. A. *interficio*.
 τείνω *tendo*.
 κλίνω A. 1. et 2. P. *inclino*.
 κρίνω *judico*.
 ὀρίνω *excito*.
 τίνω *luo*.
 ὠδίνω *parturio*.
 κάμνω A. 2. *laboro*.
 τέμνω A. 2. *seco*.
 ἐλαύνω *ἐλάω *agito*.
 ἀβρύνω *orno*.
 αἰσχύνω *contemno*.
 ἀλγύνω *dolore afficio*.
 ἀμβλύνω *obtundo*.
 ἀμύνω *arceo*.
 βραδύνω *cunctor*.
 δηθύνω *tardo*.
 εὐθύνω *complano*.
 θαρσύνω *fiduciam affero*.
 ἰθύνω *dirigo*.
 λαμπρύνω *clarum reddo*.
 μηκύνω *prolongo*.
 μολύνω *contamino*.
 ὀξύνω *acuo*.
 ὀτρύνω *incito*.
 πλύνω *lavo*.
 πραύνω *lenio*.
 ταχύνω *accelero*.
 ἀγείρω A. 2. M. *congrego*.

δοξάζω *laudo*.
 εικάζω *assimilo*.
 εορτάζω *festum celebro*.
 ἐπηρεάζω *vezo*.
 ἐτάζω *examino*.
 ἐτοιμάζω *paro*.
 εὐνάζω *sopio*.
 θοάζω *celeriter moveor*.
 ἱκμάζω *humecto*.
 κλάζω *κλάγω A. 1. et 2.; P. M.
clango.
 κολάζω *punio*.
 κράζω *κράγω A. 2.; P. M. *clamo*.
 κραυγάζω *vociferor*.
 κορηβάζω *cornibus pugno*.
 κωμάζω *choreas ago*.
 λιάζομαι *evado*.
 λιθάζω *λιθάδω *lapido*.
 ὀλβίζω *beo*.
 ὀνομάζω *nomino*.
 ὀπάζω *ὀπάδω *praebeo*.
 ὀργάζω *ὀργάδω *instigo*.
 οὐτάζω *vulnero*.
 πελάζω *πελάθω *appropinquo*.
 πλάζω *πλάγχω *errare facio*.
 πλησιάζω *appropinquo*.
 σκάζω *claudico*.
 σκεδάζω *dispergo*.
 σκευάζω *σκευάδω *instruo*.
 σπουδάζω *festino*.
 στάζω *στάγω *stillo*.
 στεγάζω *tego*.
 στιβάζω *στιβάδω *calco*.
 σφαδάζω *pedes jacto*.
 σχάζω *σχάδω *pungo*.
 σχεδιάζω *σχεδιάδω *temere ago*.
 τωδάζω *dictariis incesso*.

φοιβάζω *φοιβάδω *vaticinor*.
 φράζω *φράδω, A. 1. et 2. *dico*.
 χάζομαι *χάδω, A. 1. et 2. M.
recedo.
 πιέζω *premo*.
 ρέζω *ρέγω *facio*.
 αἰκίζω *indigne afficio*.
 βαδίζω *ingredior*.
 γνωρίζω *noscito*.
 ἐθίζω *assuefacio*.
 ἐλπίζω *ἐλπιδω *spero*.
 ἐρίζω *contendo*.
 κνίζω *κνίδω *seco*.
 κομίζω *κομίδω *veho*.
 κτίζω *condo*.
 νομίζω *existimo*.
 ὀνειδίζω *convitior*.
 ὀπλίζω *armo*.
 ὀρίζω *termino*.
 πορίζω *suppedito*.
 σαλπίζω *σαλπίγγω *buccino*.
 στηρίζω *στηρίγω *figo*.
 συρίζω *συρίγω *sibilo*.
 σχίζω *σχίδω *findo*.
 τρίζω *τρίγω P. M. *murmuro*.
 ὑβρίζω *ὑβρίδω *contumeliā afficio*.
 φροντίζω *φροντίδω *curo*.
 ψηφίζω *ψηφίδω decerno*.
 παίζω *παίγω *ludo*.
 δανείζω *foenero*.
 ἀρμόζω *ἀρμόδω *arpo*.
 δεσπότηζω *δεσπότηω *dominor*.
 ἀθροίζω *congrego*.
 βλύζω *scaturio*.
 κλύζω *κλύδω *abluo*.
 σφύζω *σφύκω *palpito*.

QUARTA CONJUGATIO.

ἀγάλλω *orno*.
 ἀγγέλλω A. 1. et 2. A.; A. 2. P.
nuntio.

ἀσχάλλω *moereo*.
 βάλλω A. 2. *jacio*.
 βδάλλω *sugo*.

δαιδάλλω vario.
 εἶλω congreco.
 θάλλω A. 2. ; P. M. vireo.
 ἴλλω oculis conniveo.
 ὀφείλω A. 2. debeo.
 ὀφέλλω A. 2. augeo.
 πάλλω A. 1. et 2. A. et M. vibro.
 ποικίλλω variego.
 στέλλω A. 1. et 2. P. apparo.
 σφάλλω A. 1. et 2. A. ; A. 2. P.
 fallo.
 τέλλω perficio, orior.
 τίλλω vellico.
 ψάλλω fidibus cano.
 βρέμω murmuro.
 γέμω plenus sum.
 δέμω P. M. aedifico.
 νέμω distribuo.
 τρέμω horreo.
 μένω maneo.
 στένω gemo.
 ἀσθμαίνω anhelio.
 αὔαινω sicco.
 δειμαίνω timeo.
 εὐφραίνω exhallo.
 θερμαίνω calefacio.
 ιαίνω exhilaro.
 ἰσχυαίνω emacio.
 καίνω A. 2. perimo.
 κερδαίνω lucror.
 κραίνω perficio.
 λααίνω laevigo.
 λευκαίνω dealbo.
 μαραίνω flaccidum reddo.
 μααίνω inquino.
 ξαίνω tado.
 ὀλισθαίνω A. 1. et 2. labor.
 περαίνω finio.
 πημαίνω laedo.
 πιαίνω pinguefacio.
 πικραίνω exacerbo.

ραίνω aspergo.
 σαίνω blandior.
 σημαίνω signo.
 τεκταίνομαι fabricor.
 τετραίνω perforo.
 ὑγιαίνω sanus sum.
 ὑφαίνω texo.
 φαίνω P. M. ; A. 1. et 2. P.
 ostendo.
 χραίνω coloro.
 ἀλεείνω evito.
 κτείνω P. M. ; A. 1. et 2. A.
 interficio.
 τείνω tendo.
 κλίνω A. 1. et 2. P. inclino.
 κρίνω judico.
 ὀρίνω excito.
 τίνω luo.
 ὠδίνω parturio.
 κάμνω A. 2. laboro.
 τέμνω A. 2. seco.
 ελαύνω *ἐλάω agito.
 ἀβρύνω orno.
 αἰσχύνω contemno.
 ἀλγύνω dolore afficio.
 ἀμβλύνω obtundo.
 ἀμύνω arceo.
 βραδύνω cunctor.
 δηθύνω tardo.
 εὐθύνω complano.
 θαρσύνω fiduciam affero.
 ἰθύνω dirigo.
 λαμπρύνω clarum reddo.
 μηκύνω prolongo.
 μολύνω contaminio.
 ὀξύνω acuo.
 ὀτρύνω incito.
 πλύνω lavo.
 πραύνω lenio.
 ταχύνω accelero.
 ἀγείρω A. 2. M. congreco.

ἀθύρω *lusito*.
 αἶρω A. 2. M. *tollo*.
 ἀσπαίρω *singultio*.
 δέρω A. 2. P.; P. M. *excorio*.
 ἱμείρω *desidero*.
 καθαίρω *purgo*.
 κείρω A. 2. P. *tondeo*.
 οἰκτείρω *commiseror*.

πείρω A. 1. et 2. *transfodio*.
 σπαίρω *palpito*.
 σπείρω A. 2. P. *semino*.
 σύρω A. 2. P. *traho*.
 τεκμαίρω *probo*.
 φθείρω P. M.; A. 2. P. *cor-rumpo*.

QUINTA CONJUGATIO.

ω.

ἀκούω *audio*.
 γεύω *gustare facio*.
 δακρύω *fleo*.
 δεύω *rigo*.
 δουλεύω *servio*.
 θραύω *frango*.
 θύω *suffio*.
 ἰδρύω *statuo*.
 ἰσχύω *possum*.
 κινδυνεύω *perichitor*.
 κλείω *claudio*.
 κολούω *amputo*.
 κρούω *ferio*.
 κωλύω *impedio*.
 λύω *solvo*.
 μηνύω *indico*.
 ναίω *habito*.
 νεύω *nuo*.
 παλαίω *luctor*.
 παιδεύω *erudio*.
 παύω *cessare facio*.
 πιστεύω *fidem habeo*.
 πορεύω *trajicio*.
 πρίω *serro*.
 πταίω *offendo*.
 πτύω *expro*.
 σείω *concutio*.
 στρατεύω *milito*.
 τίσω *aestimo*.

ῥω *pluo*.
 φυτεύω *planto*.
 χορεύω *salto*.
 χρίω *ungo*.
 ψάύω *tango*.

άω.

ἀγαπάω *diligo*.
 αἰτιάομαι *causam attribuo*.
 ἀκροάομαι *audio*.
 ἀλάομαι *vagor*.
 ἀλοάω *trituro*.
 ἀμάω *meto*.
 ἀνιάω *moerore afficio*.
 ἀπαντάω *occurro*.
 ἀπατάω *fallo*.
 ἀράομαι *precor*.
 ἀρτάω *suspendo*.
 βοάω *clamo*.
 βροντάω *tono*.
 γελάω *rideo*.
 γεννάω *gigno*.
 δαπανάω *sumtus facio*.
 διατάω *alo*.
 διψάω *sitio*.
 δράω *facio*.
 εἰάω *sino*.
 ἐγγνάω *spondeo*.
 ἐράω *amo*.
 ἐρευνάω *investigo*.
 ἐρυθριάω *rubefio*.

ἐρωτάω *quaero*.
 ἐστιάω *convivio accipio*.
 ζάω *vivo*.
 ἡβάω *adulesco*.
 ἡττάω *supero*.
 θεάομαι *contemplor*.
 θηράω *venor*.
 θλάω *frango*.
 θαμιάω *suffio*.
 ἰάομαι *medeor*.
 ἰμάω *haurio*.
 καυχάομαι *glorior*.
 κλάω A. 1. et 2. *frango*.
 κνάω A. 1. et 2. *scalpro*.
 κοιμάω *sopio*.
 κολλάω *glutino*.
 κολυμβάω *nato*.
 λωφάω *respiro*.
 μηχανάομαι *molior*.
 νικάω *vincto*.
 ὀπτάω *asso*.
 ὀρμάω *impello*.
 πειράω *tento*.
 πλανάω *errare facio*.
 σιωπάω *sileo*.
 τιμάω *honoro*.
 τολμάω *audeo*.
 τρυπάω *perforo*.
 φοιτάω *ventilo*.
 φυσάω *insflo*.
 χαλάω *laxo*.
 ψάω *abstergo*.

έω.

ἀγροέω *ignoro*.
 ἀδικέω *injuriā afficio*.
 ἀλγέω *doleo*.
 ἀμφισβητέω *ambigo*.
 ἀριθμέω *numero*.
 ἀρκέω *arceo*.
 ἀσκέω *exerceo*.

αὐλέω *tibid cano*.
 βουκολέω *pasco*.
 δηλέω *laedo*.
 διακονέω *ministro*.
 ἐγχειρέω *tracto*.
 ἐλεέω *misero*.
 ἐνοχλέω *turbo*.
 ἐπιθυμέω *cupio*.
 εὐεργετέω *benefacio*.
 εὐσεβέω *colo*.
 εὐωχέω *convivio accipio*.
 ζέω *ferveo*.
 ζητέω *quaero*.
 ἡγέομαι *duco*.
 θαρρέω *confido*.
 θρηνέω *lamentor*.
 ἱστορέω *inquiro*.
 κεντέω *stimulo*.
 κινέω *moveo*.
 κοινωνέω *convivisco*.
 κορέω *satio*.
 κοσμέω *orno*.
 κρατέω *fortiter impero*.
 κτυπέω A. 2. *strepito*.
 λιπαρέω *persevero*.
 λυπέω *dolore afficio*.
 μαρτυρέω *testor*.
 μετρέω *metior*.
 μισέω *odi*.
 νοέω *intelligo*.
 ξέω *prolio*.
 οἰκέω *habito*.
 πωλέω *vendo*.
 τελέω *finio*.
 τηρέω *observo*.
 φθονέω *invideo*.
 χωρέω *vado*.

όω.

αιματώω *cruento*.
 ακριβόω *exquiro*.

ἀθύρω *lusito*.
 αἶρω A. 2. M. *tollo*.
 ἀσπαίρω *singultio*.
 δέρω A. 2. P.; P. M. *excorio*.
 ἱμείρω *desidero*.
 καθαίρω *purgo*.
 κείρω A. 2. P. *tondeo*.
 οἰκτείρω *commiseror*.

πείρω A. 1. et 2. *transfodio*.
 σπαίρω *palpito*.
 σπείρω A. 2. P. *semino*.
 σύρω A. 2. P. *traho*.
 τεκμαίρω *probo*.
 φθείρω P. M.; A. 2. P. *cor-
 rumpo*.

QUINTA CONJUGATIO.

ω.

ἀκούω *audio*.
 γεύω *gustare facio*.
 δακρύω *fleo*.
 δεύω *rigo*.
 δουλεύω *servio*.
 θραύω *frango*.
 θύω *suffio*.
 ἰδρύνω *statuo*.
 ἰσχύω *possum*.
 κινδυνεύω *perichitor*.
 κλείω *claudio*.
 κολούω *amputo*.
 κρούω *ferio*.
 κωλύω *impedio*.
 λύω *solvo*.
 μηνύω *indico*.
 ναίω *habito*.
 νεύω *nuo*.
 παλαίω *luctor*.
 παιδεύω *erudio*.
 παύω *cessare facio*.
 πιστεύω *fidem habeo*.
 πορεύω *trajicio*.
 πρίω *serro*.
 πταίω *offendo*.
 πτύνω *expuo*.
 σείω *concutio*.
 στρατεύω *milito*.
 τρώ *aestimo*.

ϕύω *pluo*.
 φυτεύω *planto*.
 χορεύω *salto*.
 χρίω *ungo*.
 ψαύω *tango*.

άω.

ἀγαπάω *diligo*.
 αἰτιάομαι *causam attribuo*.
 ἀκροάομαι *audio*.
 ἀλάομαι *vagor*.
 ἀλοάω *trituro*.
 ἀμάω *meto*.
 ἀνιάω *moerore afficio*.
 ἀπαντάω *occipito*.
 ἀπατάω *fallo*.
 ἀράομαι *precor*.
 ἀρτάω *suspendo*.
 βοάω *clamo*.
 βροντάω *tono*.
 γελάω *rideo*.
 γεννάω *gigno*.
 δαπανάω *sumtus facio*.
 διατáω *alo*.
 διψάω *sitio*.
 δράω *facio*.
 εάω *sino*.
 ἐγγνάω *spondeo*.
 ἐράω *amo*.
 ἐρευνάω *investigo*.
 ἐρυθριάω *rubefio*.

ἐρωτάω quaero.
 ἐστιάω convivio excipio.
 ζάω vivo.
 ἡβάω adolesco.
 ἡττάω supero.
 θεάομαι contempler.
 θηράω venor.
 θλάω frango.
 θαμιάω suffio.
 ἰάομαι medeor.
 ἰμάω haurio.
 καυχάομαι glorior.
 κλάω A. 1. et 2. frango.
 κνάω A. 1. et 2. scalpō.
 κοιμάω sorpio.
 κολλάω glutino.
 καλυμβάω nato.
 λωφάω respiro.
 μηχανάομαι molior.
 νικάω vinco.
 ὀπτάω asso.
 ὀρμάω impello.
 πειράω tento.
 πλανάω errare facio.
 σιωπάω sileo.
 τιμάω honoro.
 τολμάω audeo.
 τρυπάω perforo.
 φοιτάω ventito.
 φυσάω inflo.
 χαλάω laxo.
 ψάω abstergo.

έω.

ἀγροέω ignoro.
 ἀδικέω injuriā afficio.
 ἀλγέω doleo.
 ἀμφισβητέω ambigo.
 ἀριθμέω numero.
 ἀρκέω arceo.
 ἀσκέω exerceo.

αἰλέω tibiā cano.
 βουκολέω pasco.
 δηλέω laedo.
 διακονέω ministro.
 ἐγχειρέω tracto.
 ἐλεέω misero.
 ἐνοχλέω turbo.
 ἐπιθυμέω cupio.
 εὐεργετέω benefacio.
 εὐσεβέω colo.
 εὐωχέω convivio accipio.
 ζέω ferveo.
 ζητέω quaero.
 ἡγέομαι duco.
 θαρρέω confido.
 θρηνέω lamentor.
 ἱστορέω inquirō.
 κεντέω stimulo.
 κινέω moveo.
 κοινωνέω communico.
 κορέω satio.
 κοσμέω orno.
 κρατέω fortiter impero.
 κτυπέω A. 2. strepito.
 λιπαρέω persevero.
 λυπέω dolore afficio.
 μαρτυρέω testor.
 μετρέω metior.
 μισέω odi.
 νοέω intelligo.
 ξέω proliō.
 οἰκέω habito.
 πωλέω vendo.
 τελέω finio.
 τηρέω observo.
 φθονέω invideo.
 χωρέω vado.

όω.

αἱματώω cruento.
 ἀκριβόω exquirō.

ἀξιώω *dignor.*
 ἀρώω *aro.*
 βιώω A. 1. et 2. *vivo.*
 δεξιόμαι *dextram jungo.*
 δηλώω *declaro.*
 δουλώω *servum facio.*
 ἐναντιόμαι *adversor.*
 ἐρημόω *vasto.*
 ζηλώω *aemulor.*
 ζημιόω *punio.*
 ἡμερώω *mansuefacio.*
 θυμόω *incito.*

ιδρώω *sudo.*
 κακώω *infesto.*
 κληρώω *sorte lego.*
 κοινώω *communico.*
 ὀρθώω *erigo.*
 πληρώω *impleo.*
 πτερώω *alatum facio.*
 ριζώω *radicor.*
 σημειώω *signo.*
 στεφανώω *corono.*
 τρυχώω *attero.*
 χειρώω *domo.*

VERBA IN MI.

μι, μαι.

ἀγαμαι *admiror.*
 δίζημαι *quaero.*
 δύναμαι *possum.*
 επίσταμαι *scio.*
 ἵπταμαι A. 2. A. et M. *volo.*
 ἴσσημι *scio.*
 ἵσστημι *statuo.*
 κίχρημι *utendum do.*
 μάρναμαι *pugno.*
 πετάννυμι *pando.*
 πίμπλημι A. 1. et 2. M. *impleo.*
 πύμπρημι *incendo.*
 πρίαμαι *emo.*
 *τλήμι, *τλάω A. 2.; P. M.
 Sync. *perfero.*
 τίθημι A. 1. et 2. A. et M.
pono.
 δίδωμι A. 1. et 2. A.; A. 2.
 M. *do.*
 ὄνομαι *vitupero.*

ἄγνυμι A. 2. P.; P. M. *frango.*
 δείκνυμι *ostendo.*
 εἴργνυμι *cohibeo.*
 ζεύγνυμι A. 1. et 2. P. *jungo.*
 ζώννυμι *cingo.*
 καίνυμι *vinco.*
 κεράννυμι *misceo.*
 κορέννυμι *saturo.*
 κρεμάννυμι *suspendo.*
 μίγνυμι A. 1. et 2. P. *misceo.*
 ὀλλυμι A. 2. M.; P. M. *perdo.*
 ὀμνυμι *juro.*
 ὄρνυμι A. 2. M. *excito.*
 πήγνυμι A. 1. et 2. P. et M.;
 P. M. *compingo.*
 ρήγνυμι A. 2. P.; P. M. *rumpo.*
 ῥώννυμι *corroboro.*
 σβέννυμι *extinguo.*
 σκεδάννυμι *dispergo.*
 στορέννυμι *sterno.*
 χρώννυμι *coloro.*
 χώννυμι *aggerem duco.*

SYNTAXIS VOCUM.

DE ARTICULO.

§ 115. ARTICULUS ferè additur Nominibus demonstrationis, distinctionis, eminentiæ gratiâ, interdum etiam irrisuonis; ut

ὁ ἄνθρωπος, *homo*, is sc. *quem scis*, vel *de quo dicitur*.

οἱ ἄνθρωποι, *homines*, sc. *genus humanum*, non *belluæ*.

τὸ ἀγαθόν, *summum bonum*. οἱ πολλοί, *plerique*.

ἡ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου,

quæ pro te pulcro scilicet adolescentulo mortua est.

Eur. Alcest. 714.

Obs. 1. Articulus etiam Propriis Nominibus, iisque quæ *materiam*, aut *notionem*, quæ dicitur, *abstractam* significant, præponi solet; ut

ὁ Σωκράτης, αἱ Ἀθῆναι; ὁ χρυσός, ἡ ἀρετή, ἡ φιλία.

Quod si Nomini Proprio aliud nomen *apponitur*, omittitur Articulus; ut

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, *Socrates ille Philosophus*.

Obs. 2. Articulus sæpe vice fungitur Pronominis Possessivi; ut

ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἐκουσίως,

amicos tuos sponte lædere injustum est. Gnom. Monost. 510.

Obs. 3. Articulus interdum distributioni inservit; ut

ὁ Κύρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὐ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικά τοῦ μηδὲς τῷ στρατιώτῃ, *Cyrus se stipendii, quod prius ferebant, sesquiplum omnibus daturum pollicetur, nimirum pro darico tres dimidiatos daricos singulis in mensem militibus.* Xen. Anab. i. iii. 21.

§ 116. Articulus præpositus distinguit *Subjectum* a *Prædicato*; ut

νῦξ ἡ ἡμέρα ἐγένετο, *dies factus est nox.* Herod. i. 102.

Obs. 1. Interdum tamen omittitur Articulus ante *Subjectum*; ut

οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἐν εἰῃ αἰδώς, *ergo temperantia pudor non erit.* Plat. Charm. 161 A.

Obs. 2. Substantivo si præponitur Articulus, non autem Adjectivo, Adjectivum pro *Prædicato* accipiendum; ut

οὐ γὰρ βδανασον τὴν τέχνην ἐκτετάμην,

non enim illiberalis hæc ars est, quam exerceo. Soph. Aj. 1094.

§ 117. Articulus in neutro genere positus cuilibet

dictioni præfigi potest, ut ipsam dictionem significari ostendat; ut

τὸ ἀνθρώπος, i. e. hæc dictio ἀνθρώπος.

Obs. Idem etiam interdum cum orationis membro construitur, imprimis apud recentiores; ut

ἔζητουν τὸ πῶς ἐνέλωσιν αὐτὸν, *quærebant quomodo eum interficerent.*
S. Luc. xxii. 2.

§ 118. Articulus, ut in prisca lingua pronomen erat potius quàm Articulus, (§ 13. Obs. 1), ita in lingua recentiori Pronominis vim habebat cum Demonstrativi, tum etiam Relativi.

(a.) Demonstrativi passim, præsertim in oratione distributâ, et sequentibus particulis μὲν, δὲ, γὰρ; ut

ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρονος,

hic quidem navis tuæ socius, ille autem exterus. Soph. Phil. 536.

ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταλχμιον,

vir mulierque et quicquid illorum medium est. Æsch. Sept. 179.

(b.) Relativi sæpissime in Ionico et Dorico sermone, nonnunquam etiam in Attico apud Tragicos Poëtas; ut

τὰ μὲν Ὀτάνης εἶπε . . λελέχθω κάμοι ταῦτα, *quæ Otanes dixit, ea mihi quoque dicta sunt.* Herod. iii. 81.

σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ,

dolus, quo me illum mox capturum arbitror. Soph. Phil. 14.

§ 119. Articulus sæpe asciscit Genitivum, subaudito suo nomine, præsertim ubi affinitas vel possessio indicatur; ut

εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χὼ Διὸς Φοῖβος σαφῆς (sub. παῖς),

si Jupiter adhuc est Jupiter, et Jovis filius Apollo verax. Soph. Œd. Col. 623.

σουλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν Θεῶν (sub. χρήματα),

spoliante meas et Deorum possessiones. Soph. Œd. Col. 926.

Obs. Huc refer usum Neutrius Articuli qui frequens est ejusmodi, ut interdum circumlocutioni, interdum amplificationi, interdum etiam breviloquentiæ inserviat; ut

ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' ἐθνῶν πάρα,
ego dicam, si hæ (mulieres) benevolentes adsunt. Soph. Electr. 1203.
φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νῆσου μάθης,
age nunc, o nate, et insulæ hujus naturam disce. Phil. 300.
εἰ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖα λέγειν,
si fas sit tibi dicere quæ ad matrem et patrem attinent. CEd. Col. 269.

DE CONCORDANTIIS.

Concordantiarum Trium eadem ferè ratio est quæ apud Latinos. (Lat. Gram. § 124—127. § 134. § 137.)

SYNTAXIS NOMINUM.

§ 120. Res Dualis semper exponi potest per Pluralem numerum; itaque Poëtæ cum Duali Substantivo nonnunquam construunt Adjectivum Plurale; ut

φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
caris circa manibus amplexi. Hom. Od. xi. 210.

Nonnunquam Plurale Substantivum ponunt, Adjectivum verò, et imprimis Participium, Duale; ut

βασιλῆες... πεπνυμένω ἄμφω,
reges... prudentes ambo. Hom. Od. xviii. 64.

§ 121. Nomina, imprimis gentilia quæ frequentius Substantiva sunt, interdum tanquam Adjectiva ponuntur (Conf. § 32. Obs. 1. Lat. Gram. § 136); ut

τὸν ἡ μήτηρ γλῶσσαν Ἑλλάδα ἐδίδαξεν, hunc mater
linguam Græcam docuit. Herod. iv. c. 78.

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
a quo spoliabitur sceptro regio? Æsch. Prom. 767.

§ 122. Nomen quod dicitur antecedens, interdum, posito suo casu, asciscit casum Relativi, idque vel sequente Relativo vel præeunte; ut

Ἑλένην μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
ἤμαρτες,... ἦδ' ἐστίν.

Helenam quidem, quam tu cupiens perdere frustratus es, hæc est. Eur. Orest. 1646.

μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπηύρων,

Κούρην Βρισῆος,

interque illas erit, quam tunc auferēbam,

Briseïs. Hom. Il. ix. 131. *Conf.* § 149.

§ 123. Adjectiva et Participia sæpe concordant genere aut numero, non cum Substantivo ipso, sed cum eo quod significat Substantivum (h.e. κατὰ σύνεσιν; vide Lat. Gram. § 136.); ut

ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,

O carissime, o fili summo perē dilecte. Eurip. Troad. 741.

Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,

cūm Trojam cēperant tandem classis Argivorum. Æsch.

Ag. 588.

§ 124. Adjectiva et Participia neutralia, præfixo Articulo, sæpissimè partes agunt Substantivorum, imprimis ubi *qualitas rei* significatur; ut

τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν

τό τε φιλότιμον

γλυκὸ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον,

immo verò hoc decus est lubricum, et ambitio

dulcis quidem est, cūm adest verò, angit. Eur. Iph.

Aul. 22.

οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα,

neque in illius voluntatem concessi. Ibid. 1270.

§ 125. Adjectiva neutralia non raro loco Adverbiorum ponuntur, ut apud Latinos (*Conf.* § 97. Lat. Gr. § 166); ut αὔτει δ' ὄξυν, *clama verò argutè.* Æsch. Pers. 1015.

καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιῶσ' ἐπεστράφη,

et sæpe thalamum, egressura, rediit. Eur. Alc. 188.

Obs. Etiam cæteri casus et genera Adjectivorum, et Pronominum, usurpantur tanquam Adverbia, per ellipsin Substantivorum; ut

καὶ τῶνδε κοινῇ Δοξίας ἐπαίτιος, (sub. γνώμη),

et horum puriter Apollo auctor fuit. Æsch. Eum. 443.

φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη βέβαιον, (sub. ὁδῶ),
solet enim hoc non ita evenire. Soph. Antig. 722.

§ 126. Cùm res de quopiam *manifesta*, *certa*, vel *æquitatis* esse dicitur, adjectiva δῆλος, φανερός, δίκαιος et similia eleganter cum personâ construuntur; ut
 ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν,
manifestum est aristocratiam te quærere. Arist. Av. 125.
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν,
æquum est ab his me esse liberatum malis. Soph. Antig. 400. (Lat. Gramm. p. 127.)

DE CASIBUS NOMINUM.

NOMINATIVI SYNTAXIS.

- § 127. NOMINATIVUS sæpe ponitur pro Vocativo, (*Conf.*
 § 18. *Obs.* 1., § 23. *Obs.* 1. Lat. Gram. § 139); ut
 ὦ δύσμορ' Αἶας, *O! infelix Ajax.* Soph. Aj. 923.
 ὦ κάκιον' ἀπολούμενος, *O! pessimè periture!* Arist. Av. 1467.
 § 128. Nominativus interdùm absolutè ponitur; ut
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα,
acerba verò dicta utrobique inter eos fremebant,
custode custodem arguente. Soph. Antig. 259.
 § 129. Nominativum utrinque habent Verba Substantiva, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 134); ut
 θνητῶν οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων φύσει,
nemo mortalium est naturâ beatus. Eur. Med. 1225.

GENITIVI SYNTAXIS.

- § 130. GENITIVUS denotat quidvis proprium sive agentis, sive patientis vel recipientis: (Lat. Gram. § 141.)
 (a.) agentis; hic est Genitivus qui dicitur *subjectivus*; ut
 τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα,
poëmata quorum Homerus auctor est.

ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοιτος, ἢν φόβους λέγῃ,
sed cuilibet nuntio se dat, si modo terrores nuntiet.

Soph. Œd. Tyr. 917.

πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενὰ,
magnæ stultitiæ (est) etiam venari inania. Soph.
 Electr. 1054.

οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ', ἐπεὶ στρατηλάτου
 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τὰνδεᾶ λέγειν,
adversa non nuntiabimus, boni enim ducis est offi-
cium læta, nec vero quæ secus sunt, dicere. Soph.
 Œd. Col. 1429.

Obs. Hinc verba γίγνεσθαι, φῦναι, εἶναι, et similia *ortum* significantia, genitivum *gignentis*, imprimis apud Poëtas, asciscunt, omissâ præpositione ἐκ vel ἀπὸ, quam pedestris orationis scriptores usurpare plerumque solent; ut

τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ, *ex hoc verò ego nata sum.* Eurip. Iph. Taur. 4.
 πατρὸς λέγεται ὁ Κύρος γενέσθαι Καμβύσου,
Cyrus natus fuisse dicitur ex patre Cambyse. Xen. Cyr. i. ii. 1.

(b.) patientis; hic est Genitivus qui dicitur *Objectivus*; ut
 νερτέρων δωρήματα,
donaria Inferorum propria. Eurip. Orest. 123.
 Παλλάδος θεᾶς...εὐγμάτων προσήγορος,
ad Palladem Deam preces faciens. Soph. Ant. 1184.
 ἡ τῶν Πλαταιέων ἐπιστρατεία,
expeditio adversus Platæenses. Thucyd. ii. 79.

Obs. Huc refer quæ defensionem significant; ut πύργος θανάτων *præsidium adversus funera.* Soph. Œd. Tyr. 1200.

§ 131. In Genitivo ponuntur nomina quæ significant tempus, pretium, materiam, causam rei; item locum adversus quem itur.

(a.) Tempus; ut

νυκτὸς καὶ ἡμέρας, nocte dieque.
 καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος, et æstate et hieme.
 Herod. iv. 48.

Obs. 1. Haud rarè tamen Nomen Temporis in Dativo ponitur, vel cum, vel sine præpositione ἐν; ut

ἐν τε θέρει καὶ χειμῶνι. Herod. ibid. 50. ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ. Plat. Phæd. 1.

Obs. 2. Interdum etiam in Genitivo ponuntur quæ locum significant, imprimis apud Poetas; ut

λαιᾶς δὲ χεῖρὸς . . οἰκοῦσι Χάλυβες,
ad sinistram autem manum Chalybes habitant. Æsch. Prom. 714.
οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνή κατ' Ἀχαιῖδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἀργεος, οὔτε Μυκῆνης,
qualis nunc non est mulier per Achaicam terram
nec Pyli sacræ, neque Argis, nec Mycenis. Hom. Od. xxi. 107.

(b.) Pretium; ut

ὠνέονται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων μεγάλων
 χρημάτων, emunt uxores a parentibus ingenti
pretio. Herod. v. 6.

Obs. Similiter Nomina quæ pœnam capitis, adeoque crimen ipsum significant, in Genitivo ponuntur; ut

Ἐάνθιππος θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, ἐδίωκε,
Xantippus Miltiadem capitis reum egit apud populum. Herod. vi. 136.
διῶξομαι σε δειλίας, timiditatis reum te agam. Arist. Eq. 367.
ἐάν τις ἄλφ' κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, κ.τ.λ. Si quis de peculatu
convictus, capitis tamen damnatus non fuerit, &c. Demosth. in
Timoc. p. 732. c. 27. Conf. infrà, § 132. d.

(c.) Materiam; ut

δάφνης ἢ πετελῆς ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
e lauro (factæ) vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
Hesiod. Op. et Dies, ii. 53.

(d.) Causam; ut

δελταὶ τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
infelix ob istum animum et calamitatem pariter.
Soph. Œd. Tyr. 1347.
εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης,
sive is ob vota non reddita nos incusat, sive ob
hecatomben. Hom. Il. i. 65.

Obs. Ejusmodi Genitivus interdum absolutè ponitur, præsertim antecedente exclamationis voce: est autem vel dolentis, vel indignantis, aliquando etiam admirantis et laudantis; ut

οἶμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἶμοι δ' ἐμοῦ!
proh meam uxorem et liberos! proh me! Eur. Herc. Fur. 1374.
τῆς μωρίας! O stultitiam! Aristoph. Eccles. 782.
Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος!
Apollo Averrunce, qui rictus! Aristoph. Av. 61.
χρηστοῦ κοικτήριμονος ἀνδρός! O virum probum et misericordem!
Theoc. xv. 75.

Cæterum cum ejusmodi Genitivis nonnunquam construitur verbum infinitum; ut

ἀλλὰ σοὺ τὸ μὴ φράσαι, κ.τ.λ. *sed te admiror quod non dixisti.* Eur. Alcest. 848.

(e.) Locum adversus quem itur; ut

ἐνθὺ Πελλήνης, *rectā viā in Pellenem.* Arist. Av. 1421.

§ 132. Genitivus construitur cum Verbis, Nominibus et Adverbiis, cum partitio, comparatio, præstantia, dignitas,—studium, sensus, facultas, aut his contraria, significantur.

(a.) Partitio; ut

ἐκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιέται,

hominum ad bonos ibit. Arist. Plut. 495.

Partitioni autem affinis est communio; itaque etiam quæ hanc significant cum Genitivo construuntur; ut

ἐγὼ δὲ καὶ τῇ τῆςδε κοινωνῶ τύχης,

ego vero ipsa quoque particeps sum hujus fortunæ.

Eur. Med. 303.

συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δέϊματος,

multa enim ad hunc metum conferunt. Ibid. 284.

Obs. 1. Huc pertinent imprimis composita cum μετὰ et σὺν, ut μέτειμι, μετέχω, μεταδίδωμι, συλλαμβάνω, συναίρομαι, κ.τ.λ.

Obs. 2. Etiam cum vis verbi transitivi non ad totum id quod nomen significat sed tantum ad partem ejus attinet, nomen in Genitivo ponitur; ut

τῆς γῆς ἔτεμον, *agri partem vastarunt.* Thuc. i. 30.

βεβρωκὸς κρειῶν τε καὶ αἵματος, *pastus carnibus et cruore.* Theoc. xxv. 224.

(b.) Comparatio; ut

τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο,

nihił vanius curiositate.

διπλῆσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἐωῦτοῦ, *duplo major fiebat quam consentaneum erat.* Herod. viii. 137.

Obs. Huc refer Comparativa omnia; inde quæ differentiam significant, viz.

διάφορος *diversus*

ἀλλότριος *alienus*

ἐναντίος *adversus*

ἄλλος *alius*

ἀλλόκοτος *diversus*

διαφερόντως *aliter*

ἄλλοιός *diversus*

ἕτερος *ulter*

ἐμπαλιν *e contrario.*

Ex his tamen ἐναντίος frequentius cum Dativo legitur.

(c.) Præstantia; ut

δικαιότατοι ἀνθρώπων, *hominum justissimi*.

τῇ δόξῃ καὶ τῇ δυνάμει πολλῶ διήνεγκε τῶν ἄλλων,
gloriâ et potentiâ multum præstitit aliis. Isocr.

Panath. p. 272.

Obs. Huc refer Superlativa omnia, item verba quæ subigendi, imperandi dominandi et his contrariam notionem habent; videlicet,

ἀριστεύω	ὑπερέχω	ἄρχω	βασιλεύω	ἐλαττώμαι
κρατιστεύω	προέχω	ἐπιστατέω	τυραννέω	μειδῶμαι
καλλιστεύω	ὑπερφέρω	κυριεύω	εἰκω	πείθωμαι
πρωτεύω	προφέρω	δεσπύζω	ὕστερέω	ἀκούω
πρεσβεύω	ἀνέχομαι	στρατηγέω	δευτερέω	ἀνηκουστέω
περίειμι	κρατέω	κοιρανέω	λείπομαι	ἐπιδεόμαι
περιγίγνομαι	κραίνω	ἐπιτροπέω	νικάμαι	μεινεκτέω.
ὑπερβάλλω	ἡγέομαι	ἀνίσσω	ἡττώμαι	

Multa tamen ex his cum Dativo construuntur, imprimis apud Poëtas; ut

Μυρμιδόνεσσιν ἕνασσε, *Myrmidonibus impera*. Hom. II. i. 180.

Et nonnulla cum Accusativo; ut

τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;

quid vero lucri facies victo domino? Eur. Alc. 506.

(d.) Dignitas; ut

ἐπαίνου ἄξιος, *laude dignus*. Xen. Mem. ii. xiii. 14.

ἐμάχοντο ἄλως λόγου, *pugnaverunt egregiè*. Herod.

vi. 112.

Obs. Huic Genitivo interdum additur Dativus personæ, quæ pretium dignitatis præstare debet; ut

ἡμῖν δ' Ἀχιλλεύς ἄξιος τιμῆς, γύναι, *dignus autem Achilles, qui a nobis honorem accipiat, o mulier*. Eur. Hec. 313.

Hinc post verba accipiendi, is, a quo res accipitur, ponitur in Dativo; ut

δέξασθ' οἱ σκήπτρον ἄσπετος, *accepit ab eo sceptrum*. Hom. II. ii. 186.

(e.) Studium; etiam admiratio, desiderium, adeoque conatus vel principium; ut

Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης οὐ τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε, ὥρεξάσθην τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ, ἀλλὰ, κ. τ. λ. *Critias et Alcibiades non quia vivere more Socratis cupiebant, appetiverunt societatem ejus, sed, &c.* Xen. Mem. i. ii. 15.

πειρώμενος τῶν μαντητῶν, *experimentum faciens oraculorum*. Herod. i. 46.

πημάτων ἀρχὴ λόγος, *hic sermo malorum est initium*. Eur. Alc. 814.

Obs. Huc refer, cum multa alia, tum imprimis verba mediæ vocis quæ in activâ voce ferè capiunt Accusativum, viz.

φροντίζω	ἐπιβάλλομαι	μετατρέπομαι	ἀντιποιόμαι
κῆδομαι	ἄπτομαι	θανμάζω	γεύομαι
ἐπιμελέομαι	ψαύω	ἐφίεμαι	μεθίεμαι
δέομαι	θιγγάνω	ἔραμαι	ἀκηδέω
ἐπιστρέφομαι	εὐλαβέομαι	ἔχομαι	ὀλιγωρέω
ἐπείγομαι	δράσσομαι	ἔρχομαι	παραμελέω
δρμάομαι	ἐντρέπομαι	ὑπάρχω	καταφρονέω.

Adde hæc Poëtica :

ἔλδομαι	λιλαίομαι	τιτύσκομαι	ἀλεγίζω
ἔσσυμαι	γλίσχομαι	τοξεύω	τημέλω.
ἐμπάζομαι	ὀψείω	ἀκοντίζω	
ὄθομαι	στοχάζομαι	ἀλέγω	

Etiam horum nonnullis interdum Accusativus jungitur ; ut

τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντισὶ πατὴρ σέθεν,

hæc autem apud mortuos curabit pater tuus. Eur. Troad. 1234.

(f.) Sensus, etiam intellectus, peritia, adedque memoria; ut

καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω,

mutum percipio, fantis nihil audio vocem. Herod.

i. 47.

τόξων εὖ εἰδώς, arcuum benè sciens. Hom. Il. ii. 718.

μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,

recordabatur enim animo eximii Ægisthi. Hom.

Od. i. 29.

Obs. Huc refer, præter verba videndi et audiendi unitatiora,

αἰσθάνομαι	ὀσφραίνομαι	ἡθὰς	μνημονεύω
πυνθάνομαι	ἐνθυμέομαι	τρίβων	λήθομαι.
ἄτω	ἐπιστήμων	ἀδαῆς	
θεδομαι	ἐμπεiros	ἀπαλδεντος	

Multa tamen quæ huc pertinent, imprimis quæ *audiendi* et *videndi* notionem habent, frequentius asciscunt Accusativum ; ut

ὄρᾳ φάος ἡελίοιο, *videt lumen solis.*

ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀκουσαν, *immitem vero vocem audierunt.*

Obs. Necnon ἀκούω, πυνθάνομαι, et similia, interdum cum Genitivo personæ construntur, et Accusativo rei; ut

ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον,

ab ipso rege omnem rem gestam comperiam. Æsch. Ag. 599.

(g.) Facultas sive copia, adeoque fructus vel successus; ut

ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις, *peritus suppeditandi necessaria militibus.* Xen. Mem. iii. 1. 6.

ἄλῃς δὲ παίδων τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι

Θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα,

satis enim liberorum habeo; horum autem ut fructus mihi contingat

Deos precor; tui enim fructum non percepi. Eur. Alc. 344.

Ad contrariam notionem pertinent quæ defectum, frustrationem vel separationem significant; ut

πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός,

plenus gemituum, neque lacrymarum vacuus. Eur. Hec. 230.

γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες, *uxore bonâ privatus es.*

Eur. Alc. 425.

Obs. 1. Huc generalitèr referri possunt nomina quæ desinunt in ἰκος; item composita cum α privativâ; quibus adde

τυγχάνω	εὐπορέω	ἀλάομαι	στερέω
κύρω	βρύω	σφάλλομαι	κωλύω
ἀντιῶ	πλήθω	ψεύδομαι	εἰργω
ἐφικνέομαι	γέμω	λείπομαι	ἐρηγνύω
λαγχάνω	βρίθω	ἐρημος	νοσφίζω
κληρονομέω	μεστὸς	ὀρφανὸς	ἀπαλλάσσω
γεύομαι	ἐνδεής	γυμνὸς	λύω
ἐπαυράω	σπανίζω	παύω	ἐλευθερος
ἀπολαύω	ἁμαρτάνω	λήγω	χωρίζω.

Ποῦτικα ἀφνειὸς dives, ἐπιστεφής coronatus, et similia.

Obs. 2. Huc etiam referendi sunt Genitivi cum verbis ὄζω oleo, πνέω spiro, et similibus constructi; ut

ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν,

redolent picem et apparatus navium. Arist. Acharn. 190.

Obs. 3. Impersonale δὲ ferè capit Genitivum rei et personæ Accusativum; et

ὥς πάντα πράξας, ὃν σε δεῖ, στείχῃς παλιν,

ut omnibus peractis quorum tibi opus est, abeas rursus. Eur. Hec. 1015.

Sic etiam ponitur impersonale χρῆ apud Homerum.

§ 133. Quibuscumque verbis additur Genitivus ita ut rem, in quâ actio verbi sita est, planius designet, et significet *quod attinet ad*; ut

συνετρίβη τῆς κεφαλῆς, cervicem sibi defregit. Arist. Pac. 71.

Imprimis verba ἔχω, ἤκω, sumptis adverbiiis, sic construuntur; ut

Ἀθηναῖοι δὲ ὥς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθειον ἐς τὸ ᾄστυ, Athenienses vero quantum pedibus valuerunt celerrimè urbi succurrerunt. Herod. vi. 46.

γένους μὲν ἦκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν,

attingis igitur sic hos genere, O Demophon. Eur. Heracl. 124.

Obs. Eodem ferè modo Superlativis additur Genitivus Pronominis Reflexivi, ita ut indicet tempus vel modum, in quo persona, de quo dicitur, se ipsum superasset; ut

εἶθε σοι τότε συνεγενόμην, ὅτε δεινότατος σαντοῦ ἦσθα, utinam tecum essem tunc cum te ipse in his studiis superabas. Xen. Mem. Lib. 1. c. ii. § 46.

DATIVI SYNTAXIS.

§ 134. DATIVUS indicat personam cujus interest vel refert aut esse aliquid aut agi (Lat. Gram. § 143.); ut

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ!

O Antigone, patri egregium germen in domo! Eur. Phoen. 88.

Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν,

Menelaus, cujus gratiâ huc navigavimus. Soph. Aj. 1045.

Obs. Huc pertinet Dativi usus, ex quo res cum limite quodam vel respectu ad quendam habito narratur; ut

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,

Bene dixit ei qui cavet sibi, ne cadat. Soph. Œd. Tyr. 616.

ἀληθεὶ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἔστιν ὁ θησαυρὸς,
ille autem thesaurus, verè ut dicam, non publicus civitatis Corin-
thiorum est. Herod. i. 14.

Præsertim additâ particulâ ὥς; ut

μακρὰν γὰρ, ὥς γέροντι, προῦστάλης ὁδόν,
longiorem enim quam pro sene confecisti viam. Soph. Œd. Col. 10.

Hinc quæ dandi, dicendi, auxiliandi et his similium
 vel contrariorum notionem habent, ferè Dativum ascis-
 cunt Personæ, sive Transitiva sint sive Intransitiva; ut

αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
illi mollia dicam verba. Eur. Med. 774.

ὥς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ,
nam mortuis divitiæ nihil prosunt. Æsch. Pers. 842.

§ 135. In Dativo ponitur instrumentum, locus, et
 modus actionis; necnon agens ipse post Verba Passiva.

(a.) Instrumentum; ut

ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις,
argenteis pugna telis, atque omnia vinces.

(b.) Locus, sed ferè tantum apud Poëtas; ut

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου,
sed Achilles dormiit in recessu tentorii benè compacti.
Hom. Il. ix. 663.

(c.) Modus; ut

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
Trojani quidem cum clangoreque clamoreque incede-
bant, avium instar. Hom. Il. iii. 2.

(d.) Agens; ut

αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται,
a turpibus enim turpia docentur. Soph. Elect. 621.

Interdum etiam causa rei in Dativo ponitur; ut

οἱ δὲ μὴ παρῆεν, τοῦτους ἡγείτο ἢ ἀκρατεῖα τινί, ἢ ἀδικία,
 ἢ ἀμελεῖα ἀπέειναι, *si qui verò non adessent, eos vel*
intemperantiæ vel injustitiæ vel negligentiae causa
putabat abesse. Xen. Cyrop. viii. i. 16.

§ 136. Dativus ferè construitur cum verbis, nominibus, vel adverbis, cum similitudo, societas, obedientia, et his similia aut contraria significantur. (Lat. Gr. § 144.)

(a.) Similitudo, item æqualitas; ut

τοὺς τρόπους καὶ τὴν διαίταν σφῆξιν ἐμπερέστατοι,
moribus et vitæ ratione vespis simillimi. Arist. Vesp.
 1102.

καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί,
et amicum eodem, quo pater, prosequuntur honore.
 Soph. Antig. 644.

Obs. 1. Huc pertinet ὁ αὐτὸς *idem* cum Dativo constructus; ut
 ὁμῆς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῶν σπεύδετε, vos eodem quidem quò nos
 tenditis. Xen. Cyr. i. iii. 4.

Obs. 2. ὁμοιος construitur etiam cum Genitivo; ut
 ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια τοῦ Ἡφαίστου,
sunt autem hæc similia Vulcani. Herod. iii. 37.
conf. ἐναντίος supra, § 132. b. Obs.

(b.) Societas; inde consensus, concordia, usus; ut

ὁ Δημοκρίδης . . . Πολυκράτει ὠμίλησε,
Democedes Polycrate familiariter usus est. Herod. iii. 131.
 ὁμογυνωμονῶ σοὶ καὶ τοῦτο, *consentio tibi etiam de hoc.*
 Xen. Mem. iv. iii. 10.

ἐμάχοντο οἱ Ἕλληνες τοῖσι Πέρσησι, *pugnauerunt Græci
 contra Persas.* Herod. vi. 29.

κείνους δὲ κλαίω ξυμφορᾷ κεχρημένους,
illos vero calamitate premi lugeo. Eur. Med. 347.

Obs. Huc pertinent imprimis cum σὺν et ὁμοῦ composita, quibus adde

ἔπομαι	διάδοχος	παλαιῶ	μάρναμαι
ἀκολουθέω	συγγινώσκω	διάφορος	πολεμῶ
ἔπηδέω	φθονέω	στασιάζω	ἀνδάνω
δμαρτέω	ἐρίζω	ἀγωνίζομαι	

ἀρέσκω *placeo* et cum Dativo et Accusativo legitur.

(c.) Obedientia; ut

Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσησι,
*Arabes verò neutiquam parebant Persis ita ut eorum
 servi essent.* Herod. iii. 88.

§ 137. Dativus interdum ponitur, subauditâ præpositione σὺν, præsertim ubi locum habet pronomen αὐτός; ut
τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε,
procul cum ipsâ galeâ caput excussit. Hom. Il. xx. 482.

ACCUSATIVI SYNTAXIS.

§ 138. ACCUSATIVUS construitur cum plerisque Verbis Transitivity; etiam Verba Neutra Accusativum quem vocant *cognatæ significationis*, asciscere solent, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 146.); ut

εἴμι τλημονεστάτην ὁδόν

ibo miserrimam viam. Eur. Med. 1063.

Obs. Quædam etiam Verba Neutra, quæ gaudium, misericordiam, et similia vel contraria significant, Accusativum asciscunt ejus ob quod ista sentiuntur; ut

τὸ δ' ἔπος οὐκ ἐρῶ τάχ' ἂν ἤδοιο,

id autem quod dicturus sum forsitan gaudeas. Soph. Œd. Tyr. 936.

§ 139. Duplex Accusativus et rei et personæ construitur cum verbis, quæ significant benè aut malè dicere vel facere, docere, rogare, exigere, privare, et similia; ut

ὅς κατὰ μὲν πλείστα Ἑλλήνων εἰργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, *qui ex omnibus Græcis unus vestram familiam plurimis affeci malis.* Thuc. i. 137.

μηδὲ σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἔων, ἀποαίρεο κούρην,
neque tu ab isto, præstans licet sis, auferas puellam.

Hom. Il. i. 275.

Sæpiùs pro Accusativo rei adverbia εὖ vel κακῶς ponuntur; ut

ἄνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς,

mi homo, in mortuos ne sis injurius. Soph. Aj. 1154.

Obs. Huc pertinet verbum γεύω *gustandum præbeo*.

Θούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;

Vine ut primum tibi vinum gustandum præbeam? Eur. Cycl. 149.

§ 140. Interdum Accusativus rei construitur cum Passivis horum, quorum Activa duplicem capiunt Accusativum, vel etiam Dativum personæ cum Accusativo rei; ut

ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα, *armis exuti*. Herod. vii. 103.

οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, *Athenienses illi quibus arcis custodia commissa erat*. Thuc. i. 126.

§ 141. In Accusativo ponuntur quæ significant spatium temporis aut loci; (Lat. Gram. § 151, 152.)

(a.) Temporis; ut

ἡ δὲ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, *florebat autem tunc maximè Sybaris*. Herod. vi. 127.

(b.) Loci; ut

ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίου ἐβδομήκοντα, *Platææ autem a Thebis septuaginta stadia absunt*. Thuc. ii. 5.

§ 142. Accusativus sæpissimè sic ponitur quasi subaudiatur præpositio κατὰ; ut

οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός,
nemo hominum ipse in omnibus sapiens est.

πληγὴς τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ, *percussus caput secūre*. Herod.

§ 143. Quædam nomina in Accusativo posita, subauditâ præpositione κατὰ, tanquam adverbia vel præpositiones usurpantur; ut

ἀρχὴν *primum* vel *omniñd*. τέλος *denique*.

χαρὶν *gratiâ* vel *propter*. δέμας Hom., δίκην Att., *instar*.

§ 144. Accusativus interdum per se positus ad sententiam refertur; ut

Ἑλένην κτάνωμεν—Μενέλεω λύπην πικράν, ,

Helenam interficiamus, quod erit Menelao magnus dolor.
Eur. Orest. 1105.

SYNTAXIS PRONOMINUM.

§ 145. PRONOMEN POSSESSIVUM interdum ponitur pro Primitivo; ut

σὸς πόθος, *desiderium tui*. Hom. Od. xi. 202.

Obs. Genitivus Adjectivi vel Participii sæpe concordat cum Genitivo Primitivi Pronominis, in Possessivo subauditi (Lat. Gram. § 154); ut

τὰμὰ δυστήνου κακά, *mala mei infelicis*. Soph. Œd. Col. 344.

§ 146. REFLEXIVUM Pronomen interdum ponitur pro Reciproco; ut

ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς, *in servitutem redacti sunt cum sibi mutuam opem non ferrent*. Thuc. vi. 77.

§ 147. RELATIVO Pronomini forma olim eadem erat ac Demonstrativo; ut

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδοσται,
sed quæ quidem ex urbibus depredati sumus, ea divisa sunt. Hom. Il. i. 125.

Unde factum est ut etiam apud Atticos exstet Relativum aliquandò Demonstrativè positum, præsertim in formulis ἢ δ' ὅς, ὅς δ' ἔφη, *ille verò dixit*, et in oratione distributâ; ut

πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας
κατάγων, *urbes Græciæ alias funditus evertens, in alias exsules reducens*. Demosth. De Cor. § 22.

§ 148. Relativum aliquando non ad antecedens sed ad sequens refertur substantivum genere et numero; ut

Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, *Persicus gladius, quem acinacem vocant*. Herod. vii. 54. (Lat. Gram. § 137.)

ἡ ἄκρη, αἱ καλεῦνται κληῖδες τῆς Κύπρου, *promontorium quæ claves Cypri vocantur*. Herod. v. 108.

§ 149. Relativum, imprimis apud Atticos, *attrahi* solet in casum antecedentis, nullâ ratione habitâ sequentis verbi; ut

χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω,
utor libris quos habeo. Conf. § 122.

Obs. DEMONSTRATIVUM ὅδε frequenter idem fere valet ac δεῦρο vel ὅδε, præsertim apud Tragicos ubi sermo est de personâ in scenam prodeunte; ut

ἀλλ' ἤδ' ὁπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται,
sed ecce quædam famularum ex ædibus egreditur. Eur. Alc. 137.

SYNTAXIS VERBI.

§ 150. VERBUM Singulare construi solet cum Plurali nomine neutrius generis; ut

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει,
improbi enim viri dona juvamen non habent. Eur. Med.
614.

Obs. 1. Aliàs tamen Plurale nomen neutrius generis Verbum etiam asciscit Plurale, præsertim ubi de animantibus agitur; ut

τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτεον, *tot quidem gentes cum Atheniensibus militaverunt. Thuc. vii. 57.*

Obs. 2. Reperiuntur loci apud Poëtas ubi Verbum Singulare ponitur etiam cum nominibus Pluralibus reliquorum generum, hoc est Masculinis vel Fœmininis, per *Schema*, quod vocant, *Bæotium* vel *Pindaricum*; ut

πρόφρονες ἄντ' ψιδῆς βλοτον θυμήρε' ὑπαζε,
propitiæ pro cantu vitam jucundam præbe. Hom. Hymn. in Cer. xi. 5.
(De Pindaricis exemplis vix satis constat.)

Obs. 3. Locutio ἔστιν ὅς aliquis in Pluralem transit, manente tamen verbo in Singulari, unde ἔστιν οἱ, i. e. ἐνιοί, ἔστιν ὧν, ἔστιν οἷς, κ.τ.λ. neglectâ concordantiæ regulâ; ut

ἔστιν οὐστίνας ἀνθρώπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφίᾳ; *Hominumne sunt quos admirari soles ob sapientiam? Xen. Mem. I. iv. § 2.*

§ 151. Verbum Plurale concordare potest cum Duali Nomine; ut

τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους,
illi verò citò prope venerunt incitantes veloces equos.
Hom. Il. v. 275.

§ 152. Verbum Plurale constare potest cum Nomine Singulari, multitudinem significante, ut apud Latinos ; ut
 ὡς φάσαν ἡ πλῆθὺς, sic dixerunt multitudo. Hom. II.
 ii. 278.

Obs. Plurale Verbum rectè infertur, sive duo Singularia Nomina conjunguntur, sive disjunguntur. Pors. ad Hec. 86. Alcest. 367.

§ 153. Interdùm Verba Substantiva non cum Subjecto sed Prædicato concordant ; ut

τὸ μὲν μήκος τοῦ ὁρύγματος ἐπὶ στάδιον εἶσι, *longitudo fossæ septem stadiorum est.* Herod. iii. 60.

DE MODIS VERBORUM.

§ 154. *Hypothetica* oratio modò Indicativum postulat, modò Subjunctivum, modò Optativum, pro diverso tempore et eventu ejus rei, quæ cogitationi *supposita* est.

(a.) INDICATIVI Tempus Historicum ponitur in Protasi cum conjunctione εἰ, et ejusmodi Tempus in Apodosi cum particulâ ἂν (Epic. κε, κεν), ubi res *hypothetica* in præterito tempore non evenerat, adeòque evenire non potest ; ut

εἰ τοῦτο ἔλεξας, ἤμαρτες ἂν,

si hoc dixisses, errasses. (At hoc, scio, non dixisti ; ergo non errasti.)

(b.) SUBJUNCTIVUS ponitur cum conjunctione ἐὰν, ἥν, vel ἂν, ubi res *hypothetica* præsentis temporis incerta quidem, sed verisimilis, adeòque eventura videatur ; ut

ἥν τοῦτο λέγῃς, vel λέξῃς, ἁμαρτάνεις, vel ἁμαρτήσῃ,
 si hoc dicis (quod te dicere puto) erras, vel errabis.

(c.) OPTATIVUS ponitur cum conjunctione εἰ, ubi res *hypothetica* præsentis vel futuri temporis incerta ac non verisimilis, adeòque non eventura videatur ; ut

εἰ τοῦτο λέγοις, vel λέξεις, ἁμαρτάνοις ἂν,

si hoc dicas, vel diceres (quod tamen te minimè dicere, aut dicturum esse sentio), erres, vel errares.

§ 155. *Finalis oratio*, cum dicitur de re præsenti vel futurâ, plerumque Subjunctivum postulat; cùm dicitur de re præteritâ, Optativum (*Conf. § 40. Obs.*); ut

ταῦτα γράφω, vel γράψω, vel γέγραφα, ἵν' ἔλθῃς,
hæc scribo, vel scribam, vel scripsi, ut venias.

ταῦτα ἔγραφον, ἐγεγράφευ, ἔγραψα, ἵν' ἔλθοις,
hæc scribebam, scripseram, scripsi, ut venires.

Idem obtinet in oratione *subjunctâ* post Pronomina, vel Particulas Pronominales; ut

οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι, non habeo quo me vertam.

οὐκ εἶχον ὅποι τραποίμην, quo me verterem, non habebam.

Obs. Sed hæc regulam per omnia non servabant optimi anctores; scilicet quoties, neglectâ, ex alterutrâ parte, melius vel sensui vel *ἐνεργείᾳ* dictionis consulere poterant; sic Euripides,

πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα

πατήρ, ἵν', εἴποσ' Ἰλίου τέιχῃ πέσοι,

τοῖς ὥσων εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου,

multum vero mecum auri emittit occultè

pater: quo, si quando Ilii mania caderent

viventibus liberis non esset penuria victus. Eur. Hec. 10.

ubi ἐκπέμπει est, quod dicitur *Historicum præsens*. Idem Euripides, ex alterâ parte, paulo postea:

κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν

ξένος πατρός, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἁλὸς

μεθ' ἧχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ,

interfecit me auri miserum gratiâ

hospes paternus; et cum interfecisset in pelagus

abjecit, ut ipse aurum in domo habeat. Ibid. 26.

§ 156. *Obliqua oratio*, precedente Verbo præteriti temporis, post Conjunctiones ὥς, ὅτι, et Pronomina Relativa, plerumque Optativo utitur, interdùm verò (imprimis si res minus ex narrantis ore pendere videatur) Indicativo; ut

Οὔτοι ἔλεγον, ὅτι Κύρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ ἐν τῷ σταθμῷ εἴη, καὶ λέγοι, κ.τ.λ. Hī narrabant *Cyrum mortuum esse, Ariacum verò esse in statione et dicere, &c.* Xen. Anab. ii. 1. c. 3. (Lat. Gram. § 165.)

§ 157. Oratio *frequentativa*, sive *Indefinita*, post Conjunctiones et Pronomina Relativa, si dicitur de repræsentanti, postulat Subjunctivum, plerumque cum particulâ *ἂν*, si dicitur de re præteritâ, Optativum sine istâ particulâ; ut

ὃν ἂν ἴδῃ . . . , κολάζει, si quem viderit, punit.

ὃν ἴδοι . . . , ἐκόλαξε, si quem vidisset, punivit.

§ 158. SUBJUNCTIVI prima persona vim quasi futuram sæpissimè obtinet, præsertim in oratione interrogativâ; subauditur scilicet *χρὴ ἵνα*, vel tale aliquid; ut

εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; ἢ τι δράσομεν;

dicemus, an tacebimus? aut quid agemus? Eur. Ion. 758.

§ 159. OPTATIVUS, adjunctâ particulâ *ἂν*, modò Futuri, modò lenioris ac modestioris Imperativi vice fungitur:

(a.) Futuri; ut

οὐκ ἂν μεθείμην — οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι,

non relinquam — neque ego dimittam. Eur. Iphig.

Aul. 310.

(b.) Imperativi; ut

χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει,

I intro propere. Soph. Elect. 1491.

§ 160. INFINITIVUS interdum *ellipticè* ponitur, ita ut imperandi vel optandi notionem exprimat; ut

Ἵμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρηρεύειν ἐπέεσσιν,

Vos autem aliunde alius eos cohibete verbis. Hom. Il. ii. 75.

ἀλὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

semper optimè te gere et aliis esto præstantior. Hom.

Il. vi. 208.

Θεοὶ πόλῃται, μὴ με δουλείας τυχεῖν,

O Dii urbis tutelares, cavete ne in servitutem redigar.

Æsch. Sept. 253.

Obs. Infinitivus etiam *absolutè* ponitur, particulâ *ὥς* vel adjunctâ vel subauditâ; ut

ὥς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, ut paucis absolvam. Xen. Mem. III. viii. 10.

ὁ δὲ οὐτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοί, puto equidem nihil mali fuisse eum passurum. Herod. vi. 30.

§ 161. Infinitivus cum neutro Articuli vice fungitur Substantivi, vel potius (quod ad obliquos casus attinet) ejus, quod Latinis grammaticis est *gerundium*; (Lat. Gram. § 51. 159.) ut

τὸ λέγειν ὥς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον
ποιούμεθα, *dicere ut decet*, vel *orationem rectam
maximum bene sapiendi indicium putamus*. Isocr.
Nicocl. § 3.

Obs. 1. Interdum, imprimis apud Poëtas, omittitur Articulus; ut
παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν,
ad invitos venit prudentia. Æsch. Ag. 180.

Obs. 2. Nec minus in hujusmodi formulis poni potest Subjectum Infinitivi in suo casu, sive Accusativo, sive Nominativo (*Conf.* § 162); ut
τὸ θηήσκειν τινὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλὴ τις τύχη, *mori aliquem
pro patriâ pulcra quædam fortuna est*. Xen. Cyr. V. iv. 19.
ὁ Κύρος διὰ τὸ φιλομαθὲς εἶναι πολλὰ τοὺς παρόντας ἀνθρώπα, *Cyrus
cum discendi studiosus esset, de multis rebus solebat eos quibuscum
erat interrogare*. Xen. Cyr. I. iv. 2.

§ 162. Infinitivus Nominativum antecedentem capit, cum ejusdem ac Verbum præcedens Subjecti est; cum ad diversum transit, Accusativum, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 134.); ut

Ξέρξης οὐκ ἔφη ὅμοιος εἶσεσθαι Λακεδαιμονίοισι· κείνους
μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα,
ἀποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ ταῦτα οὐ ποιήσῃν,
*Xerxes respondit non se similem futurum Lacedæ-
moniis; illos enim occidendo præcones jura hominibus
omnibus sancta violasse, se verò id non admissurum*.
Herod. vii. 136.

οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκείνον στρατηγεῖν, *dixit* (Cleon)
non se, sed illum (Nician) *prætorem esse*. Thuc. iv. 28.

Obs. Nominativus Pronominis ante Infinitivum nisi emphasis causâ non exprimitur; ut

ὁ Ἀλέξανδρος ἔφασκεν εἶναι Διὸς υἱός, *Alexander prædicabat se esse
Jovis filium*.

SYNTAXIS PARTICIPII.

§ 163. PARTICIPIUM absolutè positum cum nomine suo construi solet in Genitivo ; ut

ἐμοῦ διδάσκοντος, *me docente.*

Obs. Interdum verò Participium absolutè ponitur in Accusativo (præsertim additâ particulâ ὡς) ; quod quidem in Participiis Impersonalium, e.g. ἐξόν, παρόν, δέον, ὑπάρχον, προσήκον, δόξαν, κ.τ.λ. usitatissimum est ; ut

ὡς τοῦ αἵμα χειμάζον πόλιν,

hæc enim cædes exagitat urbem. Soph. Œd. Tyr. 101.

θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,

morior pro te, licito mihi non mori. Eur. Alc. 295.

§ 164. Participia Græcè poni solent ubi Latine plerumque ponitur Infinitivus, præsertim cum verbis quæ ad sensum, intelligentiam, initium, perseverantiam pertinent ; ut

ἴστω νυν εὐκλεῆς γε καθανουμένη,

sciat igitur se gloriose certè morituram esse. Eur.

Ale. 151.

... πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδελφαιτο τις

πόσιν προτιμῶς, ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν ;

quomodo enim magis ostendat ulla

se magni facere maritum quam si velit pro eo mori ?

Ibid. 155.

παῦσαι λέγουσα, *desiste loqui.* Eur. Hipp. 703.

Obs. Verba quæ sciendi notionem habent, si cum Infinitivo construuntur, sensum longè alium præbent, ac cum Participio. Scilicet ἐπίσταμαι ποιεῖν, significat, *scio me facere* ; ἐπίσταμαι ποιεῖν, *scio quomodo faciam.*

§ 165. Participium aliquando ponitur, quasi per Periphrasin, cum verbis, imprimis, ἔχω, τυγχάνω, κυρῶ ; ut

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει,

alterum honoravit, alterum privavit honore. Soph.

Ant. 22.

τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγγανον,

tantum novi, atque ipse præsens adfui. Aj. 748.

οἶγα νυν ἔστως, καὶ μὲν' ὥς κυρεῖς ἔχων,

tacitus igitur aulsta et mane quo es in loco. Aj. 87.

Obs. Verba λαθάνω et φθάνω, necnon τυγχάνω et κυρῶ, cum Participiis constructa optimè plerumque vertuntur, si pro Participio Verbum, pro Verbo Adverbium supponetur; ut

ὁ Κροῖσος φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, *Cræsus filii interfec-
torem imprudenter alebat.* Herod. i. 44.

οὐκ ἂν φθανοίτην τοῦτο πράττοντε,

*non nimis celeriter hoc agere possetis; quod idem valet atque hoc
quam celerrimè agite.* Aristoph. Plut. 487.

SYNTAXIS VERBALIUM.

§ 166. VERBALIA Adjectiva in τέος, τέον, duplici modo construuntur, prout vel Activa sunt vel Passiva.

(a.) Activa regunt Substantivum; quod eo scilicet casu ponitur, quem postulat Verbum, a quo Verbale ductum est; ut

ἀσκητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τὴν ἀρετὴν,

ἐπιθυμητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τῆς ἀρετῆς,
virtutem oportet colere—cupere.

(b.) Passiva concordant cum Substantivo, prorsus ut Latine Participia in dus (Lat. Gram. § 159.); ut

ἀσκητέα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, *colenda est virtus.*

Utrobique Dativus personæ sæpissimè additur; ut

ἐξοιστέον τὰρ' ὅπλα Καδμείων πόλει,

sunt igitur urbi Cadmeorum efferenda arma. Eur.

Phœn. 712.

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα,

mihī quidem igitur ad Salamina est navigandum. Arist.

Lys. 411.

Obs. Interdum post Verbalia pro Dativo personæ ponitur Accusativus; ut πολλὴν τὴν μετὰστασιν δευτέον, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἐποίμωσ, *ostendenda est insignis conversio nobis conferentibus tributa, militantibus, omnia alacritèr gerentibus.* Demosth. Olynth. ii. § 6. Conf. Thucyd. i. 86.

SYNTAXIS ADVERBIORUM.

*Αν.

§ 167. Particula *ἀν* (*Ἐπὶ κε, κεν*) vim ferè *potentialem*, et futuri temporis notionem tribuere solet partibus Verbi, etiam Participiis, quibuscum construitur. *Indicativi* autem Præsens, et Præteritum Perfectum nunquam, nec Futurum nisi apud *Ἐπικούς*, Particulam istam secum conjunctam habent; nec verò *Optativus*, quoties optatum significat. *Conf.* § 40. *Obs.* et § 154.

οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι, *nihil amplius dicam.* Soph.

Æd. Tyr. 343.

πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, *δαιμάλων τόδε, scito te nihil non timere posse siquidem hoc metuis.*

Eur. Rhes. 80.

Obs. 1. Particula *ἀν*, præsertim cum Optativo constructa, sæpius repetitur; ut

σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλέειν βουλοίμεθ' ἂν,
ex te igitur sciscitari et audire velimus. Eur. Hipp. 270.

Obs. 2. Formula *πῶς ἂν* cum Optativo frequens apud Euripidem significat *utinam*; ut

πῶς ἂν ὀλοίμην, *utinam peream.* Eur. Alcest. 881.

Obs. 3. Temporibus Historicis Modi Indicativi, adhibitâ particulâ *ἀν*, notio consuetudinis vel iterationis accedit; ut

ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἂν,
aliquando victum habere solebam, aliquando non habere. Eur.

Phœn. 412.

Obs. 4. Particula *ἀν* cum Participio juxta posito suam vim interdum et cum Participio et cum Verbo communicat, præsertim ubi conditio in Participio inest; ut

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἀδῆλθον, οὐχ ἁμαρτάνοι, *ex his autem signis quæ dixi si quis res a me narratas tales potissimum esse ducat, (quales eas esse dixi) hic profecto non erraverit.* Thuc. i. 21.

De usu Particulæ *ἀν*, cum Historicis Temporibus Indicativi, *vide suprâ*, § 154. *a*; cum Conjunctionibus, *infra*, § 175, 176.

Οὐ, Μὴ.

§ 168. Οὐ, *non**, præcisè negantis est, μὴ, *ne*, vetantis vel deprecantis. Idem ferè obtinet in familiâ vocabulorum utrinque manantium, sc. οὔτε, μήτε, οὐδεῖς, μηδεῖς, κ.τ.λ.; ut

οὐ δράσεις τοῦτο, *non facies hoc.*

μὴ δρᾷ ἐκεῖνο, *illud ne facito.*

οὔτ' ἂν δυναίμην, μητ' ἐπιστάμην λέγειν,

nec possim, neve (opto) sciam dicere. Soph. Antig. 612.

Sed *negat* etiam μὴ *hypotheticè*, hoc est, in oratione ubi res non tam ad *factum* quam ad *cogitatum* refertur; itaque ponitur imprimis post Conjunctiones εἰ, ἐὰν *si*, ὥς, ὅπως, ἵνα, ὅφρα *ut*, ὥστε *ita ut*.

Obs. 1. Μὴ (vetantis) cum Imperativi Præsente, vel Aoristo Subjunctivi jungitur; non autem cum Subjunctivi Præsente, neque, nisi rarissimè, cum Aoristo Imperativi. Rectè dicitur μὴ μέμφου, vel μὴ μέμψῃ; perperam μὴ μέμφῃ, et vix aut ne vix quidem rectè, μὴ μέμψαι.

Obs. 2. Μὴ post Verba, quæ prohibendi, negandi, timendi, liberandi notionem habent, redundare solet; ut

* Ἀριστοδίκος . . ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαλούς, *Aristodicus inhibuit Cymæos ne id facerent.* Herod. i. 158.

Particulæ οὐ μὴ sæpiùs ita conjunguntur, ut altera alterius vim non tollat. Hinc ortæ sunt duæ Syntaxeos formulæ planè diversæ, prout οὐ μὴ cum Futuro Indicativi, aut Aoristo Subjunctivi construuntur.

(a.) Οὐ μὴ, cum Futuro Indicativi constructæ, Interrogationi inserviunt, et plerumque *Imperandi* significationem, vim *prohibendi* obtinent; ut

οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις; *nonne non-infestus eris amicis?* quod idem fere valet ac *ne infestus sis amicis.* Eur. Med. 1148.

(b.) Οὐ μὴ cum Subjunctivo per *Ellipsin* constructæ significationem *Futuri*, vim *negandi* obtinent; ut

* Scribitur οὐκ ante vocalem lenem, οὐχ ante aspiratam. Οὐχὶ *Atticum est.*

καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ. *Intellige οὐ δέδοικα μή. Et his auditis, non (vereor ne) capiar dolo.* Æsch. Sept. 38.

Obs. 3. Particulæ μὴ οὐ, negativâ sententiâ plerumque præeunte, cum Infinitivo construuntur, idemque significant, quod Latine *quin, quominus*; ut

οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν,
non prætermittam quin omnem de hac re veritatem scisciter. Soph.
Trach. 90.

Obs. 4. Locutiones οὐ φημι, οὐ θέλω, οὐκ ἔδω, idem ferè valent ac Latine *nego, nolo, prohibeo.*

οὐποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν,
semper negabo nuptias gaudii plus quam doloris afferre. Eur. Alcest.
244.

Scilicet in his et similibus negationes οὐ et μὴ, non solum rem esse negant, sed etiam contrarium affirmant. Sic οὐ πάνν, *non omnino*, significat *rem omnino aliter se habere.*

§ 169. Negationes duæ aut plures plerumque Græcè vehementiùs negant; ut

ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδένοσ,
nec quisquam cuiquam quidquam paret. Eur. Cycl. 120.

§ 170. Adverbium, præfixo Articulo, vice fungitur Adjectivi, subauditâ scilicet parte aliquâ Participii ὧν; ut
ὧ τέκνα, Κάδμον τοῦ πάλαι νέα τροφῇ,
O filii, veteris Cadmi nova progenies. Soph. Œd.
Tyr. 1.

Obs. Articulus Adverbio præfixus interdum abundat; ut

τὸ νῦν, τὰ νῦν *nunc*, τὸ πρὶν *antea*, τὰ μάλιστα *maximè*, et plurima ejusmodi.

§ 171. Adverbia cum verbo ἔχω eleganter construuntur eadem ferè vi, quam habent Adjectiva et Verbum Substantivum; ut καλῶς ἔχει idem ferè valet ac καλόν ἐστι. *Conf. suprà, § 133.*

§ 172. Genitivus additur Adverbiis quæ locum significant, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 166.); ut

ποῦ γῆς; *ubi terrarum?* ποῖ γῆς; *quo gentium?*

§ 173. Adverbia complura Præpositionum naturam habent, et cum casibus alia aliis construuntur; ut

(a.) Cum Genitivo e. g. ἀγχι vel ἀγχοῦ *prope*; ut

ἀγχι πολιῆς ἁλὸς,
prope canum mare. Pind. Ol. i. 114.

(b.) Cum Dativo e. g. ἅμα *simul*; ut

ἅμα τοῖσι ἀνδράσι, *simul cum hominibus.* Herod.
iv. 116.

(c.) Cum Accusativo e. g. μὰ, νή, jurandi formulæ; ut

μὰ τοὺς παρ' Ἀιδην νερέτερος ἀλάστορας,
non, per dæmones infernos, qui sunt apud Plutonem. Eur. Med. 1049.

§ 174. Nonnulla nomina facta sunt Adverbia, plerumque per ellipsin Præpositionum (*Conf. supra*, § 125); ut ἀγχι *prope*, χάριν *gratiâ*, προῖκα *gratis.* *Conf. infra*, § 189. b. *Obs.*

CONJUNCTIONUM SYNTAXIS.

§ 175. CONJUNCTIONUM usus plurimùm pendet ex Modo Verborum, prout res Indicativum, Subjunctivum, aut Optativum postulat. *Conf. supra*, § 154—156.

Conjunctiones licet in duas ferè classes digerere, *Finalium* scilicet et *non-Finalium*.

§ 176. FINALES Conjunctiones (sive eæ, quæ ad finem spectant) sunt ὥς, ὅπως, ἵνα, et Poëticè ὅφρα *ut*; quarum Syntaxis, quod ad Modos, Subjunctivum scilicet et Optativum, attinet, ex iis, quæ supra dicta sunt de finali oratione, repetenda est. *Vide* § 155.

Ex his Conjunctionibus cum Subjunctivo constructis ὥς et ὅπως frequentius asciscunt ἀν, ἵνα verò et ὅφρα plerumque rejiciunt. Eædem Conjunctiones omnes, cum Optativo constructæ, particulam istam ferè non admittunt.

Obs. 1. Si forte Conjunctio finalis una cum ἀν et Optativo reperiatur, particula ἀν non cum Conjunctione sed potius cum Verbo construi debet.

Obs. 2. Quoties prior sententiæ pars non quid factum sit, sed quid fieri oportuerit designat, Conjunctiones ὥς, ὅπως, ἵνα, Indicativi tempora præ-

terita post sese asciscunt, modò de re præsente aut præteritâ sermo sit; ut

ἰὼ Κιθαῶρων, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν

ἐκτεινας εὐθὺς, ὥς ἔδειξα μήποτε

ἐμαντὸν ἀνθρώποισιν, ἔσθην ἦν γεγώς;

Io Cithæron, quare me recepisti? cur non acceptum

statim me peremisti, quod si fecisses, nunquam docuisssem

homines unde natus essem? Soph. CEd. Tyr. 1391.

Obs. 3. Particula *ὅπως*, vel *ὅπως μή*, in re futurâ, non modò cum Subjunctivo sed etiam cum Futuro Indicativi sæpe construitur; ut

δέδοιχ' ὅπως μοι μή λαν φανεί σοφῆ,

metuo ne mihi nimis sapiens videaris. Eur. Hipp. 520.

Et nonnunquam post ellipsin verbi δέδοικα, vel *ὅρα*; ut

ὅπως μή σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ

vereor ne aliquando te ipsum misereris. Æsch. Prom. 68.

§ 177. Conjunctiones NON-FINALES partim ad factum vel causam respiciunt, partim conditionales vel relativæ sunt.

(a.) Quæ ad *factum* vel *causam* respiciunt, sunt ὥς, ὅτι *quod*; quæ ponuntur imprimis in oratione obliquâ, et interdum cum Indicativo, frequentius cum Optativo construuntur. *Vide suprâ*, § 156.

(b.) Quæ *conditionales* aut *relativæ* sunt, si res Indicativum aut Optativum postulat, ponuntur simpliciter, sine particulâ *ἂν*; ut *εἰ si*, ὅτε, ὁπότε, ὥς, (*ὅπως Att. Poët.*, ὅκως *Ion.*), ἥνικα *cum, quando*, ἐπεὶ, ἐπειδὴ *postquam*, πρὶν, πρὶν ἢ *prius quam*, ἕως, ἕστε *dum, donec*, necnon Pronomina Relativa, et Adverbia Pronominalia conjunctivè posita, ὅς, ὅλος, ὅσος, οὗ, οἷ, ὅπου, ὅποι, κ.τ.λ.

Sin autem res Subjunctivum postulat, postulatur item eædem Conjunctiones cum *ἂν* compositæ, sive conjunctæ, scilicet *ἐὰν* (hoc est *εἰ ἂν*), ἥν vel *ἂν*, ὅταν, ὁπότε, ἥνικ' *ἂν*, ἐπὴν, ἐπειδὰν, πρὶν *ἂν*, ἕως *ἂν*, ἕστ' *ἂν*, ὅς *ἂν*, ὅπου *ἂν*, κ.τ.λ.

Obs. 1. Non rarè tamen in nonnullis horum etiam cum Subjunctivo constructis supprimitur particula *ἂν*, præsertim apud Tragicos; ut

ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαῖς ᾗ, τίνας σοφοί;

si vero Apollo indoctus est, quinam sapientes sunt? Eur. Elect. 972.

Obs. 2. Particula *πρὶν* neque cum Optativo nec Subjunctivo construi solet nisi in priore sententiæ membro adsit negandi aut prohibendi significatio; ut

οὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλι
 πρὶν ἂν σε γάλας θερμόνων ἔξω βάλλω,
non redibo domum

priusquam eiecero te e finibus hujus terræ. Eur. Med. 270.

Eadem tamen sæpius cum Infinitivo quoque construitur, cujuscumque generis sententia præcedat, sive affirmativa, sive negativa; ut

οὐδὲ παύσεται
 χόλου, σαφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τίνα,
neque desistet ab irâ,

bene scio, priusquam fulmine feriat aliquem. Ibid. 92.

Obs. 3. Particula εἰ, vel εἰ γάρ, sicut εἴθε, interdum optantis est; sed notanda in hoc usu differentia Indicativi et Optativi; εἰ γάρ εἶχον, valet *utinam haberem*, vel *habuissem* (de re præteritâ); εἰ γάρ ἔχοιμι, *utinam habeam* (de re præsentis vel futurâ).

§ 178. Conjunctiones quæ extra has duas classes censendæ sunt, facile dignoscuntur; scilicet

(a.) Copulativæ, ut καί, καί—καί, τε—καί, τε—τε, κ.τ.λ.

(b.) Disjunctivæ, ut οὔτε—οὔτε, μήτε—μήτε, κ.τ.λ.

(c.) Partitivæ, ut μέν—δὲ, κ.τ.λ.

SYNTAXIS PRÆPOSITIONUM.

§ 179. Præpositiones apud Poëtas sæpe per *Timesin* a verbis segregantur, cum quibus compositæ sunt; ut

δν...χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψεν, pro κατεκάλυψεν,
quem...aggesta terra cooperuit. Hom. Il. xiv. 114.

Obs. Aliquando Præpositiones, apud Poëtas, post verba sua ponuntur; ut
 Νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐθωδὴν,
Nympha vero apposuit omnem cibum. Hom. Od. v. 196.

§ 180. Præpositiones interdum tanquam Adverbia usurpantur, imprimis ἐν et πρὸς; ut

ἐν δὲ καὶ Λεσβίους εἴλε, *et simul vel inter alios, Lesbios cepit.* Herod. iii. 39.

§ 181. Præpositiones ἄνα, μέτα, πάρα, ἐνι, accentu retracto, eandem simplices vim exerunt quam cum verbo εἰμι, vel, quod rarius, quam cum ἴσθημι compositæ; ut

οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ, (pro μέτεστι),
non enim adest aliquis talis vir. Hom. Od. xxi. 93.

ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο (pro ἀνάστα),
sed surge, neque amplius jace. Hom. Il. xviii. 178.

PRÆPOSITIONUM PRIMA CLASSIS.

In primâ Præpositionum classe continentur, *primo*, ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, et πρὸ, quæ cum Genitivo solo construuntur; *secundo*, ἐν et σὺν, quæ cum Dativo solo construuntur; *tertio*, ἀνὰ et εἰς, vel ἐς, quæ cum Accusativo solo construuntur.

(a.) Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, et πρὸ cum Genitivo solo construuntur.

Ἀντὶ.

§ 182. Præpositio ἀντὶ significat i. q. *pro*, vel *vice*, *propter*, *instar*.

Pro; ut χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω, *gratia pro gratia veniat*.

Eurip. Hel. 1234.

Vice; ut χάρας λείπεται μόνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ,

solus relictus est tui loco hujus terræ custos. Soph. Œd.

Tyr. 1418.

Propter; ut ἀνθ' ὧν ἱκνούμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς,

quapropter implorans per Deos obtestor vos. Œd. Col. 275.

Instar; ut ἀντὶ νυ πολλῶν

λαῶν ἔστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,

is, quem Jupiter carum habet, est instar multarum copiarum.

Hom. Il. ix. 116.

Obs. Est ubi significat id quod πρὸ, *præ* vel *ante*; ut

χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών,
chlamydem purpuream ante oculos obtendens. Hom. Od. iv. 115.

Interdum etiam obtestando inservit, velut πρὸς; ut

ὁ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ, ἱκετεύομεν,
qui te per hasce tuas filias et tuam vitam, pater, obtestamur. Soph.
Œd. Col. 1326.

In COMPOSITIS porro significat *ex adverso*, vel *e regione*; deinde *quamlibet oppositionem* sive *repugnantiam*.

E regione; ut ἀντίθυρον, *locus e regione ostii*.

Oppositionem; ut ἀντιλέγω *contradico*, ἀντιποιέομαι *mihimet contra omnes vindico*.

Ἀπὸ.

§ 183. Præpositio ἀπὸ (Poet. ἀπαι) significat i. q. a. ab;

et propriè locum habet, ubi origo, progressio, distantia vel intervallum loci aut temporis, occasio et opportunitas, vel etiam causa rei faciendæ indicantur.

a, ab; ut

οἱ ἀπὸ Σπάρτης, Spartani. Conf. Virgilianum illud, *Pastor ab Amphryso*.

ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, a principio usque ad finem.

ἡ θάλασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ λίμνης, abest mare a lacu quatuor stadia. Herod. iv. 195.

ἀπὸ παίδων, statim a pueritiâ. ἀφ' οὗ (sc. χρόνου), ex quo.

ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, dies abhinc quatuor. Act. x. 19.

τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων ἔπραξε, eadem minore sumptu fecit. Thuc. viii. 87.

ζῶουσι ἀπὸ θήρης, venatione vitam sustentant. Herod. iv. 22.

ζήτησις μεγάλη ἀπὸ σφέων ἐγένετο τῶν γυναικῶν τουτέων, (ubi ἀπὸ idem ferè valet quod ὑπὸ) magna cura ab illis adhibita fuit ad investigandas mulieres. Herod. ii. 54.

Hinc profecti sunt usus paulò remotiores; e. g.

κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,

miserrimè ob res gestas nobilissimas perit. Soph. Antig. 695.

ἐπεὶ δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, postquam verò cœnandi finem fecerunt. Herod. i. 126.

ἀπὸ δ' αὐτοῦ (sc. δείπνου) θωρήσσοντο, absolutè verò cœnd sese armaverunt. Hom. Il. viii. 54. Conf. Cœl. ap.

Cic. Ep. Fam. viii. iv. 1. a repulsâ, h. e. post repulsam.

οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις, non secus ac sentio dicis. Soph. Trach. 389.

Obs. 1. Præpositio ἀπὸ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant, ut ἀπὸ σπουδῆς, i. q. σπουδαίως, seriò. Sic

ἀπὸ τοῦ προφανοῦς palam

ἀπὸ μνήμης } memoriter

ἀπὸ στόματος }

ἀπὸ γλώσσης vivâ voce

ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα ex tempore

ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου inopinato

ἀπὸ ταυτομάτου } fortuito

ἀπὸ τύχης }

ἀπὸ συνθήματος composito

ἀπὸ μικροῦ parvi (sc. pretii).

Obs. 2. Præpositio ἀπὸ interdum redundat; ut ἀπὸ κρήθεν, a capite. Hes. Clyp. Her. 7.

Interdum deest; ut τὰς πολυχρύσου Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας Θήβας, opulentis a Delphi nobiles adiisti Thebas. Soph. Ed. Tyr. 152.

In COMPOSITIS porro significat quid *abundanter, perfectè, absolutè* facere, atque adeo *cessationem*, vel etiam *negationem* rei.

Abundanter; ut ἀποδείκνυμι *demonstro*; ἀποθαυμάζω *demonstror*, h. e. *valde miror*.

Absolutè; ut ἀποτελεσμένος *omnibus numeris absolutus*; ἀπέχουσι μισθὸν *omnem mercedem habent*.

Cessationem; ut ἀπογίνεσθαι *denasci*, h. e. *mori*; ἀποστράτηγος *expërator*.

Negationem; ut ἀπόφημι *nego*; ἀπειπὴν δμιλίαν *renuntiare consuetudinem*, sed ἀπειπὴν ἀλγει *præ luctu deficere*; ἀπαρέσκαω *displiceo*.

Ἐκ.

§ 184. Præpositio ἐκ, ante vocalem ἐξ, significat i. q. *e, ex*, et propriè locum habet *ubi motus ex interiore* indicatur; sed plerumque simpliciter tantum idem ferè valet quod ἀπὸ. Vide *suprà*, § 183.

E, ex; ut ἐξ ἀειρύτου χοῦς κρήνης ἐνέγκου,

e jugi fonte fer libamina. Soph. Œd. Col. 470.

ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος, *ex mortalibus evanescam.* Soph. Œd. Tyr. 831.

οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων, *non e ligno faciunt navigia sua sed ex pellibus.* Herod. i. 194.

ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε, *ex quo (sc. tempore) pueritiam egressa est.* Soph. Œd. Tyr. 346. *Conf.* ἀπὸ.

ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας (i. q. Αἰτωλός), *sextus erat Ætolus.* Soph. Elect. 704. *Conf.* ἀπὸ.

φιῶλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι. Σκύθαι, *Scythæ gestant phialas ex cingulis suspensas.* Herod. iv. 10.

καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπὴνεμοι,

consedimus prope a summis tumulis vento non expositi. Antig. 411.

καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,

etenim somnium quoque ex Jove est. Hom. Il. i. 63.

ἐκ τοῦ κατ' ἄστου βασιλείως τὰδ' ἄρχεται (ubi ἐκ idem ferè valet quod ὑπὸ, qui usus apud ceteros auctores infrequentior Herodoto admodum familiaris est),

hæc loca a rege, qui urbi præest, gubernantur. Soph. Œd. Col. 67. *Conf.* ἀπό.

ὥς ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, *postquam sacrificandi finem fecit.* Herod. i. 50. *Vide* ἀπό.

τυφλὸς . . . ἐκ δεδοκότος, *nunc cæcus cum antea vidisset.* Soph. Œd. Tyr. 454.

Obs. 1. Præpositio ἐκ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant; ut ἐκ βίας i. q. *violen- tē*. *Vide* ἀπὸ *suprà*, § 183. Obs. 1. Sic

ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς *palam*

ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatè*

ἐκ πρώτου, δευτέρου, κ.τ.λ. *primò, iterum*

ἐξ ἴσου *æqualiter*

ἐκ παρασκευῆς *compositè*

ἐκ περιουσίας *superabundanter*

ἐξ ἐτοίμου *promptè*

ἐκ βραχείος *brevi*

ἐκ ταυτομάτου *fortuitè*

ἐκ τῆς ἰδέλης *rectè*

ἐξ ὑστέρης *postea*

ἐκ νέης *denuò*

ἐξ ἱκανῆς *satīs*.

} Herod.

Obs. 2. Præpositio ἐκ interdum abundat; ut ἐξ οὐρανὸθεν, *e cælo*. Hom. Il. viii. 19.

In COMPOSITIS porrò significat *eminentiam* quandam et *perfectionem* sive *successum*.

Eminentiam; ut ἐκπετής *præ cæteris conspicuus*.

Perfectionem; ut ἐξαιτέομαι *impetro*, h. e. *precando consequor*.

Πρὸ.

§ 185. Præpositio πρὸ significat i. q. *ante, præ, vice vel in gratiam alicujus*.

Ante (de tempore); ut ταῦτα πρὸ τῆς Πεισιστράτου ἡλικίης ἐγένετο, *hæc ante Pisistrati ætatem evenerunt*. Herod. v. 71.

Ante (de loco); ut πρὸ θυρῶν *ante fores*. Arist. Vesp. 273.

Præ; ut οὐδεὶς - οὕτω ἀνόητός ἐστι ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται, *nemo ita amens est ut bellum præferat paci*. Herod. i. 87.

Vice (i. q. ἀντὶ); ut ἦ τις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου, *quæ volebat pro eo, sive ejus vice, mori*. Eur. Alcest. 17. *Conf.* ibid. 434.

In gratiam vel commodum (i. q. ὑπὲρ); ut οὐκ ἐτολήσας

θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, *non ausus es mori tuo pro filio.*

Eur. Alc. 644. *Conf.* ibid. 701.

In COMPOSITIS porro significat quid *palam agere*, vel *vulgare*; ut *προίεσθαι in publicum prodire*, *προκηρύττω publicè denuntio.*

(b.) Ἐν et σὺν cum Dativo solo construuntur.

Ἐν.

§ 186. Præpositio ἐν significat i. q. *in, inter, penes.*

In (de loco); ut ἐν ἀγορᾷ *in foro*, ἐν Πλαταιαῖς *Plataeis.*

In (de tempore); ut ἐν τῷ νῦν χρόνῳ *præsenti tempore.* *Conf.* *suprà*, § 131. a. *Obs.* 1.

Ponitur etiam Græcè præpositio ἐν ubi Latinè *in* rariùs habet, imprimis de *indumentis* vel *instrumentis*; ut ὁ δ' εἰσῆει - ἐν τῇ Περσικῇ στολῇ, *ille verò intravit Persicà veste indutus.* Xen. Cyr. ii. iv. 4.

ἐν πέλταις διαγωνίζονται, *clypeis armati pugnant.* Xen. Mem. iii. ix. 2.

Inter, vel Apud vel Coram; ut ἦστο ἐν μνηστῆρσι, *sedebat inter procos.* Hom. Od. i. 114.

ἐν τοῖς Μήδοις ταῦτα ἐγένετο, *hæc apud Medos*, h. e. *in Medid, evenerunt.* Xen. Cyr. iv. 25.

ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν, *coram tantis viris.* Arist. Plut. 1061.

Penes; ut ἐν σοὶ νῦν ἐστι - καταδουλώσαι Ἀθήνας, *penes te est Athenas ad servitutem redigere.* Herod. vi. 109.

ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν, *in te enim posita est omnis spes nostra.* Cæd. Tyr. 314.

Obs. 1. Notabilis locutio est ἐν ἑαυτῷ (vel ἑαυτοῦ) γίγνεσθαι, *sui competent esse*; ut ἄλλὰ νῦν ἐστ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. Soph. Phil. 950.

Obs. 2. Etiam hæc Præpositio locutionibus adverbialibus inservit; ut ἐν τάχει, i. e. *ταχέως, celeriter.* Sic

ἐν ἡσυχῇ *quietè*

ἐν τούτῳ } *interea*

ἐν μέσῳ }

ἐν ὥρῃ (Herod.) *tempestivè*

ἐν δίκῃ *justè*

ἐν μέρει *vicissim*

ἐν κεφαλῇ *summatim*

ἐν καιρῷ *opportunè.*

Quibus adde formulas ejusmodi, ubi Præpositio cum casu suo pro simplici Nomine accipitur; ut ἐν ἴσῳ, ἐν ὁμοίῳ *par, simile esse*; ἐν

εὐραφῇ facile, ἐν ἡδυνῇ jucundum, ἐν νόμῳ, ἄπειτα; ἐν διαφρῇ πικρῶς, παρτι pendere; ἐν αἰσχύνῃ ἔχει (πρὸ αἰσχυντικῆς) pudibundus sum.

In COMPOSITIS porro nonnullis *minuendi* vim habet; ut *ἐνδιδόναι remittere*.

Σὺν.

§ 187. Præpositio *σὺν* (Atticè *ξύν*) significat i. q. *cum*; ut *σὺν στρατῷ, cum exercitu*.

Ponitur etiam ubi Latina præpositio locum non habet, imprimis ubi *consensus, favor, auxilium* indicatur; ut *σὺν νόμῳ, consentiente lege, seu secundum legem, σὺν Θεῷ, Deo juvante*.

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio nonnullas genuit formulas, quæ adverbialiter accipiendæ sunt; ut *σὺν τάχει celeriter*. Sic

σὺν νόμῳ legitimè | *σὺν χρόνῳ tandem*.

Obs. 2. Præpositio *σὺν* aliquando deest. *Conf. suprâ, § 137.*

In COMPOSITIS porro nonnullis *augendi* vim habet; ut *συντεταμένως, enixè, sc. conjunctis viribus*.

(c.) Ἐνὰ et εἰς vel ἐς, rarò ὥς, cum Accusativo solo construuntur.

Obs. De *ἐνὰ* etiam cum Dativo apud Poëtas constructâ, *vide infrâ, § 188. Obs. 2.*

Ἐνὰ.

§ 188. Præpositio *ἐνὰ* significat i. q. *per*, de loco, vel propriè *sursum per, passim per, inter*.

Per (de loco); ut *ἐνὰ τὴν Ἑλλάδα, per Græcium*.

ἐνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν, adverso flumine navigare. Herod.

i. 194.

ἐσκεδάσθησαν ἐνὰ τὰς πόλεις, passim per urbes dispersi sunt.

Herod. v. 102.

Inter; ut *ἐνὰ τοὺς πρώτους ἔσαν, inter primos erant.* Herod. ix. 86

In numeris *distributivam* vim habet; ut

ἐνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, in quinos parasangas diem. Xen. Anab. iv. vi. 4.

ἐνὰ πᾶσαν ἡμέραν, quotidie. Xen. Cyr. i. ii. 8.

ἀνὰ πᾶν ἔτος vel πάντα ἔτια, quotannis. Herod. i. 136.
viii. 65.

Indicat etiam *intervallum* temporis; ut

ἀνὰ χρόνον, *interjecto tempore*. Herod. i. 173.

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio interdum Nominibus ita jungitur, ut adverbialiter reddi possit; ut ἀνὰ κράτος, *vehementer*, sive *totis viribus*, ἀνὰ μέρος, *alternatim*, sive *per partes*.

Obs. 2. Apud Ionicos et Doricos Poëtas Præpositio ἀνὰ cum Dativo quoque construitur, et significat i. q. *super* vel *cum*; ut

εἴδεται δ' ἀνὰ σκαπτῷ Διὸς αἰετὸς,
dormit vero in sceptrum Jovis aquila. Pind. Pyth. i. 10.

In COMPOSITIS porro significat i. q. *sursum*, *re* —, *retro* vel *retrorsum*.

Sursum; ut ἀνέχειν τὰς χεῖρας, *attollere manus*, ἀναβοᾶω, *elata voce clamo*.

Re —; ut ἀναβλέπω, *visum recipio*, ἀνατίθεμαι, *retracto*, inde *corrigo*, ἀναβάλλω, *rejicio* sive *differo*.

Retrorsum; ut ἀναχωρέω, *retrorsum cedo*.

Εἰς.

§ 189. Præpositio εἰς, vel ἐς significat i. q. *in* cum Accusativo constructa (*into*), *ad* vel *usque ad*, de loco et tempore, *ad*, de fine, *quod attinet ad*, inde *ob* vel *propter*, *erga*, et in numeralibus *circiter*.

In; ut ἐμβαλοῦ μ' εἰς ἀντλίαν, *inijce me in sentinam*. Soph. Phil. 481.

Ad (de loco); ut εἰς Τροίαν μολεῖν, *ad Trojam venire*. Ib. 112.

εἰς τοῦτο συμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, *ed usque calamitatis processimus*. Thuc. iii. 57.

Ad et Sub (de tempore); ut ἔτι καὶ ἐς τὸδε, *ad hoc usque tempus*. Herod. vii. 123.

εἰς ἥλιον καταδύντα, *sub solis occasum*. Hom. Od. iii. 138.

Ad (de fine); ut ἐς χλαῖναν . . πόκον . . δωρήσομαι, *ad vel in lænam* (sc. faciendam) *vellus dabo*. Theoc. v. 98.

Quod attinet ad; ut κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσονες ἐς ταχύτητά ἐστι, *cameli equis, quod ad celeritatem attinet, non inferiores sunt*. Herod. iii. 102.

Ob vel Propter; ut *εἰς τί μ' ἰστορεῖς τόδε; quamobrem hoc me interrogas?* Eur. Phœn. 642.

Erga, in; ut *τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρήτο ἐς πάντας, iracundiā gravi in omnes utebatur.* Thuc. i. 130.

ὑπέρκοπον μηδὲν ποτ' εἴπης αὐτὸς εἰς Θεοὺς ἔπος,
cave ne quid unquam superbè in vel adversùs Deos dicas.
 Soph. Aj. 128.

Circiter; ut *εἰς δισχιλίους, circiter duo mille.*

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio inservit Periphrasi, et cum Nomine suo quandoque adverbialiter redditur; ut *εἰς καιρὸν, opportunè.* Sic

εἰς κενὸν frustrā

εἰς δέον rectè

εἰς ἅπαντα omninè

ἐς τὰ πρῶτα imprimis

εἰς τὸ ἀκριβέστατον accuratissimè

ἐς τὸ παραχρῆμα statim

εἰς εὐτέλειαν viliter

εἰς ἀφθονίαν copiosè.

Obs. 2. Si quando Præpositio *εἰς* Genitivo præponitur, subauditur Accusativus alterius Nominis, scilicet *οἶκον, ἱερὸν*, vel tale aliquid; ut *εἰς Αἴδου* (sc. *οἶκον*) *in Plutonis domum*, *εἰς Ἀσκληπιοῦ* (sc. *ἱερὸν*) *in Æsculapii templum.*

Obs. 3. Interdùm pro *εἰς* legitur altera forma *ὥς*, sed ibi tantùm ubi *motus* imprimis *ad personam* significatur; ut *ἔπεμπον πρέσβεις ὥς τοὺς Ἀθηναίους, miserunt legatos ad Athenienses.* Thuc. v. 44. *ὥς τὸν Δι' ἐς τὸν οὐρανόν, ad Jovem in cælum.* Aristoph. Pac. 104. Vide Herm. ad Soph. Trach. 365.

PRÆPOSITIONUM SECUNDA CLASSIS.

In secundâ Præpositionum classe continentur *διὰ, κατὰ, ὑπὲρ* et *μετὰ*, quæ cum binis casibus, Genitivo scilicet et Accusativo, construuntur.

Obs. De *μετὰ* etiam cum Dativo apud Poëtas constructâ, vide *infra*, § 193. Obs. 2.

Διὰ.

§ 190. (a.) Præpositio *διὰ* (Poëticè *διαί*), cum Genitivo constructa significat i. q. *per*, de causâ *efficiente* vel *instrumentali*, de loco, de tempore, *inter* vel *in*.

Per (de causâ *efficiente*—*by means of*); ut *αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίησεν, ipse per se, h. e. sua unius opera, omnia faciebat.* Isæ.

Per (de spatio loci transeundo); ut ὑπάξας διὰ θυρῶν, *elapsus per fores*. Soph. Aj. 301.

Per (de tempore continuo, sive duratione); ut δι' ἡμέρης, i. q. δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, *per totum diem*. Herod. i. 27.

Per (de temporis intervallo); ut διὰ τρίτου ἔτεος, *tertio quoque anno*. Herod. ii. 4.

διὰ μακροῦ χρόνου, *post longum tempus*. Æsch. Pers. 741.

Inter vel in; ut φλέγει λαμπὰς διὰ χερῶν, *lampas fulget inter manus*, vel *in manibus*. Æsch. Sept. 433.

Obs. 1. Præpositio διὰ cum Genitivis Nominum Substantivorum Verbisque constructa, imprimis cum verbis *ίέναι, ἐρχεσθαι, εἶναι, γίγνεσθαι, ἔχειν, λαμβάνειν*, inservit Periphrasi ita ut Nomen additum ferè positum sit pro Verbo cujus significationem cognatam habeat; ut διὰ πόθου ἐλθεῖν, i. q. *ποθεῖν desiderare*, Eur. Phæn. 385; δι' ἡσυχίης εἶναι, i. q. *ἡσυχάζειν, quietum esse*. Herod. i. 206.

Obs. 2. Apud *Herodotum Præpositio διὰ cum Genitivo constructa porrò *eminentiam* significat; ut διὰ πάντων ἄξια θαυμάσαι, *præ omnibus digna admiratione*. Herod. viii. 37.

Obs. 3. Etiam hæc Præpositio cum Nomine suo interdum adverbiascit; ut διὰ τάχους *celeriter*. Sic

διὰ κενῆς *temerè*
διὰ μέσου *intered*

δι' ὀργῆς *iracundiè*
διὰ τέλους *perpetuè*.

(b.) Præpositio διὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per vel propter*, de causâ meritorîâ, rarius de loco.

Per (de causâ meritorîâ—*on account of*); ut ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σέ, *habeo quæ habeo per te*, h. e. *tuo beneficio*. Soph. Œd. Col. 1129.

Per (de loco); ut διὰ πόντον, *per mare*. Pind. Isth. iv. 10.

Obs. Cæterum διὰ non rarè cum Accusativo construitur, etiam tum, cum *causam efficientem* vel *impellentem* indicat; ut Δι' ἐννέπερε... ὄντε διὰ βορρῶν ἄνδρες δμῶς ἀπατοῖ τε πατοῖ τε, *Jovem celebrate, per quem mortales homines sunt pariter obscurique clarique*. Hes. Op. i. 3.

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *dis* —, *trans*, valdè, *penitus*.

Dis; ut διαγινώσκω *dignosco*, διατέμνω *disseco*.

Trans; ut διαβάλλω *trajicio*.

Valdè; ut δῦσχυρίζομαι *valdè* vel *obnixè contendo*.

Penitus; ὅτ διαπράττω *rem totam facio*, διαχράομαι *conficio*, *interficio*, *perdo*.

Κατὰ.

§ 191. (a.) Præpositio κατὰ cum Genitivo constructa significat i. q. *de* vel potius *deorsum a* in loco, rarius *de* vel *super* (i. q. *περὶ*) in re, *contra*, *sub*.

De, deorsum per (in loco—*adown*) ; ut

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,

ivitque deorsum ab Olympi verticibus concitato motu. Hom.

Il. ii. 167.

De vel super (in re—i. q. *περὶ*) ; ut ταῦτα κατὰ πάντων

Περσῶν ἔχουμεν λέγειν, *hæc de omnibus Persis dicenda habemus.* Xen. Cyr. i. ii. 16.

Contra (de re *in*senso animo, et *nocendi causâ* susceptâ) ; ut

κατὰ τινος εἰπεῖν, *contra aliquem dicere.*

Sub (sæpiùs cum significatione *motûs deorsum* instituti) ; ut

προϋπτον ἐς Ἄιδαν στείχω κατὰ γᾶς,

vado manifestam ad mortem sub terram. Eur. Hipp. 1366.

οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ, *Dii qui sub terrâ sunt*, h. e. *Inferi.*

Eur. Alcest. 75.—κατὰ νότον est *a tergo.* Herod. i. 9.

Obs. In formulis precandi, vel votendi κατὰ cum Genitivo ita ponitur ut *votum* significet ; ut τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῆνεσα εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, *auctor fui ut Dianæ mille capellæ voverentur.* Arist. Eq. 660.

(b.) Præpositio κατὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per* vel *in* de loco et tempore, *e regione*, *secundum*, *quod attinet ad*, *ob* vel *propter*, et in numeralibus *circiter*.

Per (de loco—proprie cum significatione *motûs deorsum*

facti) ; ut κατὰ ῥόον *secundo flumine.* Hom. κατ' ἄστυ *per urbem.* Eur. Alc. 430. κατ' ἔχνος *sequens vestigia.* Soph.

Aj. 32.

Et, contracto sensu, simpliciter *in* loco, vel *apud*, *circa*,

juxta locum ; ut κατ' οἶκον *domi.*—Sed κατὰ γῆν *sub terrâ.*

Etiâ interdum significat i. q. *adversûs* (de loco), *e regione* ;

ut κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους ἔστησε Πέρσας, i. q. *ἀντίον Λακεδαιμονίων, adversûs Lacedæmonios collocavit Persas.*

Herod. ix. 31.

Per (de temporis duratione) ; ut κατ' εὐφρόνην *per noctem*,

et contractiori sensu simpliciter noctu ; ut κατὰ τὸν κατὰ

Κροῖσον χρόνον, *Cræsi ætate*. Herod. i. 67. *Conf. ibid.* 91.
οἱ καθ' ἑαυτὸν *æquales*. Thuc. i. 127. κατὰ φῶς, *cum adhuc*
luceret. Xen. Cyr. iii. iii. 13.

Secundum; ut καθ' ὁμῶς τὰς Ἀπόλλωνος, *secundum vaticinia*
Apollinis. Soph. Œd. Col. 102. κατὰ νόμον, *ex more*.
Herod. vii. 41. καθ' ἀξίαν, *pro dignitate*, κατὰ δύναμιν,
pro viribus, κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν, *parem sibi conjugem*
conjungere. Æsch. Prom. 890. οὐ καθ' ἄνθρωπον φρονῶν,
non, ut hominem decet, sentiens. Soph. Aj. 777. τὸ καθ'
ὑμέας, *quantum in vobis est*. Herod. v. 109.

Hoc ferè sensu comparationibus inservit; ut
τί γὰρ τὸ μείζον ἢ καθ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
quonam enim graviore quàm pro humanâ sorte, laboras
malo? Soph. Œd. Col. 598.

Quod attinet ad; ut κατὰ τὸν Μασίστew θάνατον τοσαῦτα
ἐγένετο, *quod attinet ad Masistis mortem talia evenerunt*.
Herod. ix. 113.

Hinc separandi, atque adeò partiendi sive distribuendi vim
asciscit; ut καθ' ἑαυτὸν, *seorsim, solus*; καθ' ἄνδρα, *vir-
itim*; καθ' ἑνιαυτὸν, *singulis annis*. Herod. ii. 109. κατὰ
κόμας, *per pagos*. Id. i. 96.

Ob, Propter; ut οἱ Φωκέες οὐκ ἐμήδιζον καθ' ἄλλο μὲν οὐδὲν,
κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν, *Phocenses Medorum partibus*
*non favebant ullam aliam ob causam, quam propter Thessa-
lorum odium*. Herod. viii. 30.

Circiter; ut ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους, *occisi*
sunt Barbarorum circiter sex millia. Herod. vi. 117.

Obs. Ponitur etiam κατὰ cum Nomine suo interdum adverbialiter; ut
καθ' ἡσυχίαν *otiosè*. Sic

κατὰ μοῖραν *rectè*
κατὰ καιρὸν *opportunè*
κατὰ μικρὸν *paulatim*
κατὰ τύχην *fortè*
κατὰ κόσμον *rectè*
κατὰ μέρος *vicissim*
κατὰ σόμα *coram*

κατὰ τὸ καρτερὸν *summis viribus*
κατὰ κράτος *vehementer*
κατὰ τὸ ἰσχυρὸν *vi et armis*
κατὰ συντυχίην *casu*. Herod.
κατ' ἐξαιρετον *imprimis*. Id.
κατὰ πόδα *illicè*
κατ' ἀρχὰς *initio*.

Est ubi Nomen solum ponitur, subauditâ Præpositione; ut καιρὸν σφ-

portunè. Pind. Pyth. i. 157. μᾶκος procul. Id. Ol. x. 86. τέλος tandem. Xen. Mem. ii. vii. 12. Conf. εὐπρόδ, § 173.

In COMPOSITIS porro simplicis Verbi significationem intendit; ut καταπράττω perficiò, καθοράω clarè video, κατακαίω comburo, καταλιθόω saxis obruo.

Inde significat ita agere ut penes nos sit id in quo versabamur; ut κατεργάζομαι acquiro. Interdum etiam consumere, perdere; ut κατακυβεύω aled perdo.

Obs. In formulis quæ ad exsilium spectant κατὰ in compositis idem significat quod Latine re—; ut κατάγειν exsulem reducere, κάθοδος reditus, κατιέναι redire, κ.τ.λ.

Ὑπέρ.

§ 192. (a.) Præpositio ὑπέρ cum Genitivo constructa significat i. q. *super* vel *supra*, *pro*, *de*, et rariùs *propter*.

Supra; ut πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστί κοῦ χθονὸς κάτω; *quomodo igitur supra terram est et non subter humum?* Eur. Alc. 45.

Pro (cum significatione commodi); ut μὴ θνήσκ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ, *neque tu morere pro me, neque ego moriar tui causâ.* Eur. Alc. 701.

De (i. q. περὶ); ut τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἐκάστων, *quæ de quodque re memorantur.* Herod. ii. 123.

Propter; ut βραδυτήτος ὑπὲρ, *propter tarditatem.* Soph. Ant. 932.

(b.) Præpositio ὑπέρ cum Accusativo constructa significat i. q. *supra* vel *ultra*, plerumque de rebus modum excedentibus.

Ultra (de loco); ut Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν, *Parnassium ultracivum.* Soph. Antig. 1131.

Ultra (de eo quod excedit); ut ὑπὲρ ἐλπίδα, *ultra spem.*

Ibid. 366. ἔπεσον ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας, *ceciderunt plusquam quadraginta homines.* Herod. v. 64. ὑπὲρ λόγον, *præter fatum.* Hom. Od. i. 34. ὑπὲρ ὄρκια, *contra fœdus.*

Id. Il. iv. 67. ὑπὲρ Θεόν, *invito Deo.* Ibid. xvii. 327.

Ante (de tempore); ut ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ, *ante Persicum bellum.* Thuc. i. 41.

In COMPOSITIS ferè significat i. q. *per-* vel *præ-* hoc est, *maius quid* aut *valdius*, atque adeo *abundantiam*, *eminentiam*, *præstantiam* indicat; ut ὑπερμεγέθης *permagnus*, ὑπερμήκης *prælongus*, ὑπερῆδομαι *vehementer lætor*, ὑπερβάλλω *excello.*

Μετὰ.

§ 193. (a.) Præpositio μετὰ cum Genitivo constructa significat i. q. *cum* de quâlibet ferè *societate* vel *conjunctione*, inde *ope*, *juxta*.

Cum; ut μετὰ νεκρῶν κείσομαι, *mortua cum mortuis jacebo*.

Eur. Hec. 209. μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιείσθαι, *cum periculis*, h. e. *medius in periculis exercitationes facere*.

Thuc. i. 18. μετὰ τινος εἶναι, πολεμεῖν, *a partibus alicujus stare, pugnare*. Thuc.

Ope vel auxilio; ut Θεῶν μέτα (i. q. σὺν Θεοῖς), *ope divinâ*.

Soph. Aj. 950.

Juxta; ut μετὰ τῶν νόμων, *juxta leges*. Demosth. Lept. § 90.

p. 490, 13.

Obs. Interdum cum Nomine suo ita ponitur ut adverbii vice fungatur; ut μετὰ παρησίας liberè, μετ' ἀληθείας verè.

(b.) Præpositio μετὰ cum Accusativo constructa significat *a tergo sequi*, atque adedò *petitum ire*, hinc i. q. *post*, cum de ordine vel loco, tum de tempore, et *secundum*.

A tergo sequi; ut αἰσῶν ὥστ' αἰγυπὺς μετὰ χῆνας, *tuens tanquam vultur insequens anseres*. Hom. Il. xvii. 460.

Petitum ire; ut τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων, *Jason navigavit ad arcessendum aureum vellus*. Theoc. xiii. 16.

Post (de ordine); ut ποταμὸς μέγιστος μετὰ Ἰστρου, *fluviorum maximus post Istrum*, h. e. *excepto Istro*. Herod. iv. 53.

Post (de tempore); ut μετὰ Σόλωνα οἰχόμενον, *post Solonis decessum*. Herod. i. 34.

Secundum; ut νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμόν, *secundum tuam et meam voluntatem*. Hom. Il. xv. 52.

Obs. 1. Rariùs et vix extra Homerum significat i. q. *ad*, h. e. *motum ad*, *inter*, vel *apud*; ut Ζεὺς μετ' Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, *Jupiter ad Æthiopas heri epulandi causâ ivit*. Hom. Il. i. 423. μετὰ πάντας δμήλικας ἔπλευ ἕριστος, *inter omnes æquales erus optimus*. Ibid. ix. 54. μεθ' ἡμέραν, *interdiu*. Eur. Orest. 58. μετὰ χεῖρας ἔχειν, *apud manus, sive in manibus habere*, h. e. *occupatum esse in re aliquâ*. Herod. i. 14 et 16. Thuc. i. 138.

Obs. 2. Apud Poëtas, imprimis Epicos, etiam cum Dativo construitur et significat i. q. *cum* vel *inter*; ut μετ' ἀθανάτοις, *inter immortales*. Hom. κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων, *poculum in manibus tenens*. Hom.

Od. ix. 346. κραταιαῖς μετὰ χειρὶν, non sine validâ manu. Soph. Phil. 1110.

In COMPOSITIS porro ferè *mutationem* significat, interdum *communione*, atque aded id quod inter duo *intervenit*.

Mutationem; ut μεταγινώσκω *sententiam muto*, μεταβαίνω *decedo*; hinc *mutationem retrò vel in pejus*; ut μεθίημι *remitto, omitto, negligo*.

Communione; ut μετέχω *particeps sum*, μεταδίδωμι *communico*.

Quod intervenit; ut μεθόρια, *confinia*. Thuc. iv. 91.

PRÆPOSITIONUM TERTIA CLASSIS.

In tertiâ Præpositionum classe continentur ἀμφὶ, περὶ, ἐπὶ, παρὰ, πρὸς et ὑπὸ, quæ cum Genitivo, Dativo et Accusativo construuntur.—Ex his ἀμφὶ et περὶ, ut constructione, sic ferè significatione conveniunt.

Ἀμφὶ.

§ 194. (a.) Præpositio ἀμφὶ (Poëticè ἀμφὶς, quæ forma semper post nomen ponitur), cum Genitivo constructa, significat i. q. *circa, de, vel quod attinet ad*.

Circa; ut ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι, *circa urbem habitant*. Herod. viii. 104.

De, quod attinet ad (i. q. περὶ); ut τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω παιδὸς θανούσης, *talìa dico de filia tuæ morte*. Eur. Hec. 580. Conf. ibid. 72.

(b.) Præpositio ἀμφὶ cum Dativo constructa significat i. q. *circa, de vel propter, vel quod attinet ad*.

Circa; ut πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι, *vestes lacerat circa corpus*. Æsch. Pers. 199.

Obs. Hinc apud Poëtas interdum significat ferè i. q. *juxta, in vel apud*; ut ἀμφὶ δίαις Εὐρίπου, *juxta vel apud Euripi vortices*. Eurip. Iph. Taur. 6. ἀμφὶ τραπέζαις κρέα διεδάσαντο, *in mensis partiti sunt* (i. e. upon the tables). Pind. Ol. i. 80.

De vel propter; ut τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; *cur, quæso, hospes, med causâ ita ingemiscis?* Soph. Elect. 1180. φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικί, *de salute mulieris metuens*. Herod. vi. 62.

Quod attinet ad; ut ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοιςιν εὖ σχήσει, *sed de his jam satis*. Soph. Aj. 684.

Hinc cum significatione causæ; ut ἀμφὶ φόβῳ, *præ metu*.

Eur. Orest. 825. θέλγει φρένας ἀμφὶ Λατοίδα σοφία, *mulcet mentes per Apollinis artem*. Pind. Pyth. i. 12.

(c.) Præpositio ἀμφὶ cum Accusativo constructa significat *circa*, in tempore et numero *circiter*, *de* vel *super*, in negotiis *occupatum esse*.

Circa; ut ἀμφὶ ῥέεθρα, *circa vel propter flumina*. Hom. Il. ii.

461.—Hinc *ad* vel *apud*, ut ἰκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ, *supplex ad tua genua cado*. Eur. Hel. 894.

Circiter (de tempore); ut ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν, *circiter occasum Pleiadum*. Æsch. Ag. 826. ἀμφὶ δειλὴν, *sub vesperam*. Xen. Cyr. v. iv. 16. Circiter (de numero); ut ἦν ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, *erat annos circiter triginta natus*.

Xen. Anab. ii. vi. 14.

De, *super*; ut ἀμφὶ Ἰλιον . . . ᾄεισον ᾠδάν, *de Ilio dic carmen*.

Eur. Troad. 511.

Occupatum esse in; ut πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιλῆς ἔξομεν; *quando, nisi nunc, in precibus occupabimur?* Æsch. Sept. 102.

Obs. De locutione οἱ ἀμφὶ τινα, vide infra § 195. (c.) Obs.

In COMPOSITIS porro significat *in utroque latere*, *ab utroque parte*; ut ἀμφιλέγειν, *in utramque partem disputare*. Xen. Anab. i. v. 11.

Περὶ.

§ 195. (a.) Præpositio περὶ (Ion. περιῖ) cum Genitivo constructa significat i. q. *de*, vel *quod attinet ad*, *pro* vel *propter*, rariùs *circa* (i. q. ἀμφὶ) *de loco*.

De; ut τί βούλει μαθάνειν; πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν; *Quid vis discere? Utrum de metris, an de versibus?* Arist. Nub. 636.

Quod attinet ad; ut ἀριθμοῦ περί, *quod ad numerum attinet*. Herod. ii. 102.

Pro (i. q. ὑπέρ); ut θνήσκειν περί τινος, *pro aliquo mori*. Eur. Alcest. 178.—Sed περὶ ἔριδος μάχεσθαι, *præ τινὰ pugnare*. Hom. Il. vii. 301.

Circa (de loco); ut *τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῦ ἡμερίς*,
extensa erat circa speluncam cavam vitis. Hom. Od. v. 68.

Obs. Apud Homerum Pindarumque etiam *dignitatem* vel *præstantiam* significat, ut *ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἔλλον*, *vult se esse omnibus aliis superiorem*. Hom. Il. i. 287.

Hinc locutiones passim obviæ apud recentiores *ποιεῖσθαι* vel *ῥηγεῖσθαι* *περὶ πολλοῦ*, *πλείονος*, *πλείστου*, *μικροῦ*, *ἐλάττωνος*, *ἐλαχίστου*, *οὐδενός*, κ.τ.λ., *æstimare magni*, *pluris*, *plurimi*, *parvi*, *minoris*, *minimi*, *nihili*, &c.

(b.) Præpositio *περὶ* cum Dativo constructa significat i. q. *circa*, hinc *in* vel *apud*, *de*.

Circa; ut *στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω*, *coronam circa caput servans*. Theoc. vii. 64.

In; ut *περὶ δουρὶ ἥσπαιρε*, *incumbens in hastile palpitabat*. Hom. Il. xiii. 571. *περὶ ἐαντῷ σφάλλῃσθαι*, *in se offendere*, hoc est *suâ stultitiâ res male gerere*. Thuc. i. 69.

De (i. q. *ἀμφὶ*) post verba *timendi* et similia; ut *ταρασσόμενος περὶ παιδί*, *turbatus de puero vel propter puerum*. Theoc. xiii. 55. *δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ*, *metuentes ne locus caperetur*. Thuc. i. 60.

Obs. Adde *præ* et *pro* apud Poëtas; ut *περὶ φόβῳ, præ metu*. Æsch. Choëph. 33. *περὶ ἣ πατρίδι μαρνάμενος*, *pro suâ patriâ pugnans*. Tyr. i. 2.

(c.) Præpositio *περὶ* cum Accusativo constructa significat i. q. *ἀμφὶ*, *circa* (de loco), *numero*, et *tempore*, *de*, *erga* vel *quod attinet ad*.

Circa (de loco); ut *θώραξ περὶ τὰ στέρνα*, *thorax circa pectus*. Xen. Cyr. ii. 1. 6. Hinc *apud locum* vel *alicubi in loco*, ut *περὶ Πιερίην διέτριβε ἡμέρας συχνὰς*, *aliquamultos dies in Pieriâ est commoratus*. Herod. vii. 131.

Circa (de numero); ut *περὶ μυρίους*, *circa decem mille*.

Circa (de tempore); ut *περὶ τούτους τοὺς χρόνους*, *circa hæc tempora*, vel *hoc ferè tempore*.

De; ut *περὶ σιτία λέγειν*, *de frumento dicere*. Plat. Gorg. p. 490 E.

Erga, adversus; ut *εὐσέβει περὶ ξένους*, *pius esto erga hospites*. Eur. Alcest. 1148.

Quod attinet ad; ut *αἱ περὶ σῶμα ἡδοναὶ*, *voluptates corporis, sive quæ ad corpus attinent*.

Obs. Præpositiones ἀμφὶ et περὶ cum Accusativo, præcedente Articulo, inserviunt periphrasi; ut τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον, i. e. τὰ πολεμικά, *res bellicæ*. Xen. Cyr. ii. 1. 8. οἱ περὶ τοὺς λόγους, *oratores*. Isocr. Et imprimis in personis, ita ut modò asseclæ, modò persona ipsa cum asseclis indicetur; ut οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὑπηρεταί, *adjutores ejus*. Xen. Cyr. v. iii. 19. οἱ περὶ Ἀρχίδαμον, *Archidami comites*. Id. Hist. Græc. vii. v. 12. οἱ ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἐρασιπιδὴν, *Thrasybulus et Erasinides cum suis collegis*. Id. Mem. i. i. 18. οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον, *Thrasybulus ejusque milites*. Thuc. viii. 105. Etiam interdum ita ut persona sola indicetur, sine asseclis, sed ferè tantum apud recentiores. Vide S. Johan. xi. 19.

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *per*—, *admodum*, *valde*—cum notione *abundantiæ* vel *excellentiæ*; ut περικαλλὴς *perpulcher*, περίλιντος *admodum tristis*; περιγίγνομαι *superior sum*; interdum verò, h. e. cum verbis videndi juncta, *contemptus* et *negligentiæ*; ut περιόπτεσθαι *negligere*.

Ἐπὶ.

§ 196. (a.) Præpositio ἐπὶ cum Genitivo constructa significat i. q. *super*, *in* (*on*, *upon*), de loco, *versus*, *in*, de tempore, de personis, *coram*, *super*, de potestate, curâ, munere; denique quibuslibet ferè nominibus præfigitur quæ notionem continent rei *suppositæ* vel *præcedentis*, quæque adeo *originem*, *causam*, *subsidiium*, *materiam*, *cogitationis* sive *sermonis* indicant.

Super, In (de loco—*on*, *upon*, *at*); ut τὰ ἄχθεια οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων, *onera viri capitibus ferunt, mulieres humeris*. Herod. ii. 35. ξείνος ἐπὶ ξένης, *peregrinus peregrinûs in terrâ*. Soph. Œd. Col. 184. ἐπὶ τῶν θυρῶν, *juxta vel ad fores*. Herod. v. 92. προσκεψάμενος ἐπὶ σεωῦτοῦ, *re diligenter tecum deliberat*. Herod. vii. 10. οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, *vivamus soli nobiscum, nostrisque rebus solis fidentes*. Herod. iv. 114. Huc pertinent locutiones τέταρθαι ἐφ' ἐνός, *singulis singulos subsequentibus*, ἐπὶ τεττάρων, *in quaternos*. Xen.

Versus (de motu ad locum); ut πλεῖν ἐπὶ Σάμου, *Samum versus navigare*. Thuc. i. 116.

In (de tempore); ut ἐπ' εἰρήνης, *in pace*. Hom. Il. ii. 797. ἐπὶ Κύρου βασιλεύοντος, *regnante Cyro*. Herod. ἐφ' ἡμῶν, *nostrâ memoriâ*.

Coram, imprimis iuramenti testibus; ut ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν, *juraverunt coram ducibus*. Demosth.

Super (de potestate, curâ, &c.); ut ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, *super quâ re constituti sumus*, h. e. *cui rei præfecti sumus*. Herod. v. 109.

Refertur variè ad rem quæ subest vel præcessit; ut εἶπον ἐπ' ὅρκου, *jurati sive iuramento fulti dixerunt*. Herod. ix. 11.

Hinc refertur ad originem; ut ἐπὶ Λυδοῦ τοῦ Ἄτϋος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, *ex Lydo Atys filio habuerunt cognomen*. Herod. vii. 74. ἐπ' ἐμοῦ, *exemplo meo*. Plat.

Causam; ut ἐπ' ὅτεν; *quare?* h. e. *quâ de causâ?* Herod. ἐπ' ἑωυτοῦ, *sud sponte*. Id.

Subsidium; ut ἐπὶ προσπόλου μιᾶς, *und famulâ comitatus et adjutus*. Soph. Œd. Col. 746.

Materiam cogitationis vel sermonis; ut ὅπερ ἐπὶ τῶν δούλων ἐλέγομεν, *quod in servorum sorte considerandâ diximus*. Plat. Leg. p. 793 E.

(b.) Præpositio ἐπὶ cum Dativo constructa significat i. q. *super, in, apud* de loco, *in* de tempore, *post* de ordine, *penes, adversus, super* de imperio, denique *consilium, causam, pactum ex quo*, et *pretium propter quod* quid fit.

Super, in, apud (de loco); ut ἄγγος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσα, *vas super caput habens*. Herod. v. 12. οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι, *habitantes in ripis Strymonis*. Herod. vii. 75. θεῶν ἐπὶ βωμοῖς, *super vel apud aras Deorum*. Eur. Alcest. 134.

In (de tempore); ut ἐπὶ νυκτὶ, *noctu*. Hom. Il. viii. 529.

Post (de ordine); ut ἀνέστη ἐπ' αὐτῷ, *post eum surrexit*. Xen. Cyr. ii. iii. 4.

Hinc de eo quod accedit; ut ἐσθίουσι ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, *edentes carnem ad panem adhibent*. Xen. Mem. iii. xiv. 2. ἐπὶ τούτοις, *præterea*. Xen. Cyr. iv. v. 38. Conf. Soph. Antig. 556.

Penes; ut τὸ ἐπὶ σοὶ quod te *penes est*, vel, cum significatione officii, *quod tuum est, quod tu potes, et debes facere*.

Adversus; ut ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, *adversus Trojanos pugnare*. Conf. Eur. Phœn. 1379.

Super (de imperio); ut ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι, *reipublicæ præesse*. Demosth.

Consilium vel finem; ut ἐπὶ θήρᾳ ἐξίεναι, *venatum exire*.

Xen. Venat. vi. 5. et cum significatione incommodi; ut συνοιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, *Arcadas, eo ut Spartam aggrederentur, sollicitans*. Herod. vi. 74.

Causam; ut χαίρειν ἐπὶ τινι, *gaudere ob aliquid*; μέγα φρονεῖν ἐπὶ τινι, *superbire de aliquo*.

Pactum; ut ἐπ' ἐλευθερίᾳ, *ed conditione ut liberi essent*. Xen.

Cyr. vii. iv. 2. ἐπὶ τοῖσδε, *hæc conditione*. Eur. Alc. 375.

Sic ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧτε, *ed conditione ut*.

Pretium; ut ἐπὶ μόσχῳ ᾄδειν, *pro vitulo canere*. Arist. Acharn. 13.

(c.) Præpositio ἐπὶ cum Accusativo constructa significat i. q. *super, in* de loco, propriè cum motûs significatione, *versùs, ad, usque ad*, de loco et tempore, item de numeris, *penes vel quod attinet ad, ad*, ita ut *finem, consilium* indicet, inde *adversùs* et *secundùm*.

Super, in; ut ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον, *equum ascendere*; ἐπ' ἐννέα κείτο πέλεσθρα, *jacebat super novem extentus jugera*. Hom. Od. xi. 577.

Versùs, ad; ut ὀρόων ἐπὶ οἶνοπα πόντον, *spectans ad nigrum pontum*. Hom. Il. i. 350. ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, *redibant ad exercitum*. Xen. Cyr. iii. ii. 1. ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ, *dextrorsum, sinistrorsum*. Hom. Hinc τετάχθαι ἐπὶ πολλοὺς, i. q. ἐπὶ πολλῶν. *Conf. suprâ.* (a.) De tempore. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu*. ἐπὶ δύο ἡμέρας, *per biduum*. Thuc. ii. 35. ἐπ' ἐμέ, *usque ad meam ætatem*. De numeris. ἐπὶ τριηκόσια, *ad vel circiter tercentum*. Herod. iv. 198.

Penes, vel quod attinet ad; ut τὸ ἐνί σε, *quantum in te est*. Eur. Hec. 514. Hinc ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, *ut plurimum, generatim*.

Ad (de fine vel consilio); ut ἐπὶ τί; *quare? quorsum?* Arist.

Nub. 256. ἐπὶ θήραν ἵεναι, *venatum ire*. Herod. i. 37. πρὸς σέ ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, *ad te veni ut pecuniam peterem*.

Adversùs (cum motûs significatione); ut στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδοῦς, *bellum gerere adversùs Lydos*. Herod. i. 71.

Secundùm; ut ἐπὶ στάθμην, *ad amussim*. Hom. Od. v. 245.

Obs. Præpositio ἐπὶ cum Nomine suo omnium casuum adverbiascit; ut ἐπ' ἀληθείας, *verè*. Demosth. ἐπ' ἀληθείᾳ. Æsch. Suppl. 628. ἐφ' ἑξῆς, *deinceps*. Xen. ἐπ' ἐλαφρῶ, *facile*. Theoc. ἐπίπαν, *omnino*. Thucyd. ἐπὶ πολλῷ, *longè*. Xen. ἐπ' ἴσᾳ, i. q. ἴσως, *æquè*. Pind. ἐπὶ πόδα, *pedetentim*. Xen.

In COMPOSITIS porro significat *insuper*, ita ut *additamentum*, *accessionem* indicet; ut ἐπιγαμέω, *mortuū uxore alteram duco*. Eur. Alcest. 316.

Παρά.

§ 197. (a.) Præpositio παρὰ cum Genitivo constructa significat propriè *motum a latere*, hinc i. q. *a, ab, de*. Scilicet jungitur Genitivo eorum a quibus quocumque modo aliquid proficisci significatur, ita ut omnino *causam* et *originem* indicet.

A, ab; ut φάσγανον ἐρύσσατο παρὰ μηροῦ, *ensem strinxit a femore*. Hom. Il. i. 190.

ἀγγελίῃ ἦκει παρὰ βασιλῆος, *nuntius venit a rege*. Herod. viii. 140. οἱ παρ' ἡμῶν, *qui a nostrâ erant parte*. Eur.

Phœn. 1189.

De; ut παρ' ἐωῦτοῦ διδόναι, *dare de suo*. Herod. viii. 5.

Obs. Apud Poëtas interdum significat i. q. *apud, juxta*; ut τὰ παρ' ποδὸς, *præsentia*. Pind. Pyth. x. 97. Conf. Soph. Antig. 966. 1123.

(b.) Præpositio παρὰ cum Dativo constructa significat i. q. *apud*; ut αἰσχρὸν παρὰ κλαίονσι θοινᾶσθαι ξένοις, *turpe est apud lugentes hospites, sive in ædibus lugentium hospitum epulari*. Eur. Alcest. 542. παρ' ἐωῦτῳ, *secum*. Herod. iii. 74. παρ' ἐμοί, *meo iudicio*. Herod. i. 33.

(c.) Præpositio παρὰ cum Accusativo constructa significat *ad*, propriè *ad latus, juxta, penes*—*per de tempore*—*præter*—*propter*.

Ad, apud; ut ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσει, *Deus qui apud Acherontem imperat*. Soph. Elect. 184.

ἀπίκοντο παρὰ Κροίσον, *ad Cræsum venerunt*. Herod. i. 56.

Hinc comparationem vel proportionem designat; ut παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι, *præ reliquis*

animalibus homines ut Dii vivunt. Xen. Mem. i. iv. 14. *παρ' οὐδέν, pro nihilo.* Soph. Œd. Tyr. 983.

Penes; ut ἡ νῦν παρ' ἐμὲ εἴουσα δύναμις, potentia quæ nunc mea est. Herod. viii. 140.

Per, de tractu et duratione temporis; ut παρ' ὅλον τὸν βίον, per totam vitam. Plat. proximè post, una cum, inter, *παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, flagrantibus criminibus.* Demosth. *παρὰ τὴν πόσιν, inter potandum.* Anacr. xxii. 1. Sed *παρ' ἡμέραν, modo in diem,* Demosth., *modo alternis diebus,* Soph.

Præter; ut παρὰ πόλιν - ἀγειν, præter urbem ducere agmen. Xen. Cyr. i. vi. 19. Hinc *παρὰ δόξαν, παρὰ φύσιν, præter opinionem, contra naturam, &c.*

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, non sunt alia præter hæc. Arist. Nub. 698.

παρὰ ἐν πάλαισμα ἔδραμε νικῶν Ὀλυμπιάδα, prætermisso, h. e. excepto uno luctationis certamine, erat in eo ut Olympicâ victoriâ potiretur. Herod. ix. 33.

παρ' ὀλίγον διέφευγον, parum aberat quin evaderent. Thuc. vii. 71.

Propter; ut οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσὶ παρὰ τὴν ἐμπειρίαν, hi verò bonâ spe sunt propter experientiam. Arist. Eth. Nic. iii. 9.

In COMPOSITIS porro significat a scopo aberrare, atque adeo quid male, *perperam, negligenter facere; ut παραφρονέω desipio, παρακούω perperam audio.*

Πρὸς.

§ 198. (a.) Præpositio *πρὸς* (Doricè *πρὸτι*) cum Genitivo constructa significat i. q. *a, ab* variis notionibus, quæ exemplis optimè dignoscuntur; item *per* in obtestationibus.

a, ab (de loci situ); ut *πρὸς μεσαμβρίας Ἀραβίη ἐστὶ, ab oriente, h. e. versus orientem vel a latere orientali, est Arabia.* Herod. iii. 107. Sic *πρὸς μητρός, a matre, i. e. relations on the mother's side.* Æsch.

a, ab (de origine, auctore vel mancipe); ut *πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες ξείνοί τε πτωχοί τε, a Jove enim sunt omnes hospitesque et egeni.* Hom. Od. vi. 207. *πρὸς ἄλλης ἰσθὸν ὑφαίρειν, alius jussu telam texere.* Hom. Il. vi. 456. *οὗτοι πρὸς ἡμῶν ὤλετο, nequaquam a nostrâ manu periit.* Eur. Alc. 718. *Conf. ὑπὸ.*

Hinc quod cui *proprium*, *conveniens*, vel *ex officio* est; ut τὸ μεταστρέφειν δεξιῶν πρὸς ἀνδρός ἐστι, *se ad varias res convertere ingeniosi hominis est*. Arist. Ran. 540. ἄτοπα λέγεις, ὦ Σόκρατες, καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ, *inepta dicis, O Socrates, et te prorsus indigna*. Xen. Mem. ii. iii. 15.

Deinde ponitur ubi quid fit *pro aliquo*, vel *in alicujus gratiam* aut *commodum*; ut πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης, *e re divitum, O Apollo, legem ponis*. Eur. Alc. 58. εἶναι πρὸς τινοῦ, *stare ab aliquo, h. e. ab ejus parte*. Herod. i. 124.

Per (in jurejurando et obtestationibus); ut πρὸς Θεῶν, *per Deos*, et, interposito pronomine, quod sæpius fit in hujusmodi formulis; ut πρὸς σε δεξιᾶς ἱκνούμαι, *per te dextram oro*. Eur. Iph. Taur. 1068.

(b.) Præpositio πρὸς cum Dativo constructa significat i. q. *juxta* vel *apud*, *præter*.

Juxta, apud; ut οὐχ ἐκὰς ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, *cum non procul sed juxta ipsum portum sit*. Thuc. viii. 98. Hinc πρὸς πράγματι εἶναι vel γίνεσθαι, *versari in aliquâ re*.

Præter (de accedentibus); ut πρὸς τούτῳ, *præterea*. Xen.

(c.) Præpositio πρὸς cum Accusativo constructa significat i. q. *ad*, *versus*, *adversus*.

Ad (de loco); ut πρὸς τῷ ἄστει δύο κήρυκες ἔπεμπε, *ad urbem duos præcones misit*. Hom. Il. iii. 116.

Sic de domo; ut πρὸς ἡμᾶς, *in nostras aedes*. Arist. Plut. 398. πρὸς τὸν Θεόν, *in templum Dei*. Ibid. 653. λέγειν πρὸς τινα, *dicere ad aliquem*. Plat. σκοπεῖν πρὸς τι, *spectare ad aliquid, considerare*. Ibid. Hinc

Quod attinet ad; ut τέλειος πρὸς ἀρετήν, *perfectus quod ad virtutem attinet*. Plat.

Relativè ad, si spectes ad, ita ut comparisonibus inserviat; ut σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, *considerate res vestras cum rebus aliarum gentium collatas*. Demosth. Et cum notione non modo æquiparandi, sed etiam superandi, imprimis apud Herodotum; ut Ἰνδοὶ φόρον ἀπαγίεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους, *Indi tributum afferebant supra quam reliqui omnes*. Herod. iii. 94. Hinc, i. q. propter; ut πρὸς ταῦτα, *propterea*. Soph. πρὸς

οὐδὲν, *nullâ de causâ*. Ibid. Et secundùm, congruenter, accommodatè; ut πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτῆμεθα, *secundùm eventus enim sapere aut non sapere putamur*. Eur. Hipp. 698. πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην, *ad ejus voluntatem pacem fecerunt*. Demosth.

Ad, versùs; ut ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν, *tendens ad sidera palmas*. Xen. Cyr. vi. i. 3. Hinc i. q. erga; ut Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ οἶον δεῖ, *facere ut Chærephon erga me animatus sit qualem eum oportet esse*. Xen. Mem. ii. iii. 10. Adversùs, cum bono tum malo sensu; ut σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων, *inducias facere cum ducibus Atheniensium*. Thuc. iv. 15. μάχεσθαι πρὸς τινα, *pugnare adversùs aliquem*. Thuc. i. 18. πρὸς κέντρα λακτίζειν, *adversùm stimulos calcare*. Æsch. Ag. 1207. Conf. Terent. Phorm. i. ii. 28.

Ad, i. q. sub vel circa (de tempore); ut πρὸς ἡμέραν ἦν, *erat sub, circa lucem*. Xen. Anab. iv. v. 21. Item i. q. circiter (de numeris); ut πρὸς ἑκατόν, *circiter centum*. Conf. eis.

Ad, i. q. apud; ut πρὸς δεξιάν, *ad dextram*. Eur. Orest. 475.

Obs. 1. Præpositio πρὸς, præcedente Articulo, cum omnibus casibus constructa, inservit Periphrasi; ut οἱ πρὸς αἷματος, *consanguinei*. Soph. οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι, *pincernæ*. Herod. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, *res divinæ*. Isocr.

Obs. 2. Præpositio πρὸς cum Accusativo constructa in quibusdam formulis adverbiascit; ut πρὸς βίαν, i. q. βιαίως, *violenter*. Sic

πρὸς φίλων amicè	πρὸς ὑπερβολὴν egregiè
πρὸς χάριν spontè	πρὸς εὐσεβίαν piè
πρὸς ἡδονὴν libenter	πρὸς τὸ ἀνδρείον viriliter
πρὸς τὸ κατρεπὸν violentè	πρὸς τὸ ἀναιδὲς impudenter.

In COMPOSITIS porro significat i. q. *insuper*, ut προσερωτάω, *insuper interrogo*. Xen.

Ὑπὸ.

§ 199. (a.) Præpositio ὑπὸ, Poëtice ὑπαί, cum Genitivo constructa significat i. q. *sub*, sæpiùs cum notione *motùs ab infra*, *a*, *ab*, de auctore, vel causâ.

Sub; ut κρήνη ὑπὸ σπείους, *fons subter e specu labens*. Hom.

Od. ix. 141. τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, *hunc percussit sub malâ et aure*. Il. xvi. 606.

A, ab (de agente—cum Verbis Passivis, vel passivam notionem indicantibus); ut *κτείνεσθαι ὑπό τινος*, vel *ἀποθανεῖν ὑπό τινος*, *ab aliquo interfici*.

A, ab (de causâ—i. q. præ vel propter); ut *ὑπό μέθης μαίνεσθαι*, *præ vinolentiâ insanire*. Plat. Hinc de remotiore causâ, vel re quâpiam præeunte sive deducente et adjuvante; ut *ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων*, *expeditionem fecit ad cantum fistularum*. Herod. i. 17. *ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε*, *præconis voce proclamavit*. Herod. ix. 98. *ὑπ' εὐκλείας θανεῖν*, *bonâ cum famâ mori*. Eur. Hipp. 1299.

(b.) Præpositio ὑπὸ cum Dativo constructa significat i. q. *sub*, ita ut etiam notionem causæ, ferè similiter ac Genitivo juncta, indicet.

Sub; ut *καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ*, *pulchrâ sub platano*. Hom. II. ii. 307.

Causam (imprimis de eo, qui subdit alterum); ut *ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται*, *sub imperio est Persarum*. Herod. iii. 95. *ὑφ' αὐτῶ ποιείσθαι τοὺς φίλους ταῖς ἐνεργεσίαις*, *devincire sibi amicos beneficiis*. Xen. Cyr. i. x. 4. *πέπληγμα δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ*, *perculsus autem sum morsu cruento*. Æsch. Ag. 1164. Quo in loco, ut sæpiùs alibi (præsertim apud Homerum), præpositio ferè nullam sibi vim obtinet, quæ non in Dativo solo continetur. Hinc *ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύειν*, *saltare ad barbiton*. Anacr. vi. 4. *Conf. suprâ (a.)*

(c.) Præpositio ὑπὸ cum Accusativo constructa significat i. q. *sub*, de loco, tempore, ac personis.

Sub (de loco—imprimis cum notione motûs); ut *ὑπ' Ἰλίων ἦλθον*, *sub Trojæ mœnia venerunt*. Hom. *λῦπαι φίλων τῶν ὑπὸ γαῖαν*, *dolores amicorum qui mortui sunt*. Eur. Alc. 895.

Sub (de tempore); ut *ὑπὸ νύκτα*, *sub noctem*. Herod. i. 31. *ὑπὸ τὴν νύκτα*, *sub nocte*. Herod. ix. 5.

Subjectum esse, sc. alicujus imperio; ut *ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος*, *erat regi tributarius*. Herod. vii. 108.

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *clam*, *furtim*; ut *ὑπεκπέμπω*, *clam emitto*. Eur. Item quod *leniter*, vel *imperfectiùs ât*; ut *ὑποδείκνυμι* *subindico*, *ὑπόλευκος* *subalbus*.

INDEX.

A

Acc. Synt., *Synt.* § 138—144.

ἀγαγε, ἀγαγεῖν, p. 82. § 66. *obs.* 4.

ἀγάγωμι, p. 42. § 42. *obs.* 4.

ἀγαλλιάω, -ᾶσομαι, p. 60. § 47. (e.) 1.

ἀγάδομαι, ἀγαλομαι, -ᾶσομαι, *ibid.*

ἄγαμαι, p. 97. *obs.*

ἀγείρω, ἀγήγεργα, p. 78. § 59. *obs.* 3.

ἀγχοχα, ab ἄγω, *ibid.*

ἀγήρω, τδ, pro ἀγήρων, p. 13. § 19. *obs.* 3.

ἀγήρως, Att. dec. p. 13. § 19. *obs.* 1.

ἄγνυμι, caret reduplicatione, p. 86. § 71. *obs.*

ἀγνός, -ᾶτος, δ, et ἦ, p. 27. § 32. *obs.* 1.

ἀγρόμενος, ab ἀγείρω, p. 103.

ἄγχι, -ιον, et ἄσπον, -ιστα et -στάτω, p. 121. § 97. *obs.* 2.

ἄγω, ἡγαγον, p. 82. § 66. *obs.* 4.

ἀγωνίζομαι, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*

ἄδαης, seq. Gen. § 132. (f.) *obs.*

ἄδεια χαλταν, p. 24. *obs.* 3.

ἄδῃσω, ab ἄνδανω, p. 109. *not.*; p. 110.

Adjectiva neutr. loco Adverb. posita, *Synt.* § 125.

Adjectiva neutr. praeſixo Artic. partes agunt Substant. *Synt.* § 124.

Adjectivum Plurale cum Duali Substant. construct. *Synt.* § 120.

ἄελλπος, non *expectandus*, p. 128. § 108. *obs.*

ἀηδόνος et -οῦς, p. 20. § 28. *obs.*

ἄηθεσσον, ab ἄηθέσσω, p. 71. § 53. (b.) *obs.* 1.

ἄημα longam vocalem retinet, p. 93. § 73. *obs.* 6; p. 96. § 76. *obs.*

ἄηται, ab ἄημι, p. 91. § 72. *obs.* 12.

ἀθανάτη, pro ἀθάνατος, p. 25. § 31. *obs.* 2.

Ἀθηνᾶ, -ᾱς, p. 111. § 16. *Exo.*

αἰδέω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.

Αἶας, δ, pro ᾧ Ἄϊαν, p. 17. § 23. *obs.* 1.

αἰγίλιψ, δ, et ἦ, p. 27. § 32. *obs.* 1.

αἰδέομαι, -έσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14; p. 60. § 47. (e.) 3; Ep. αἰδομαι, p. 62. *obs.* 2.

αἰδοῖος, -έστερος, p. 28. § 33. (a.) *obs.* 4.

αἰνέω, -ήσω, Ion.; -έσω, Att. p. 61. § 47. (e.) 3; *ῥνεκα*, ἡνέθην, p. 80. § 65. *obs.* 4.

αἰνίζομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

αἰνίσσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

αἶον, ab αἶω, p. 71. § 53. (b.) *obs.* 1.

αἰρέω, -ήσω, ἡρέθην, p. 61. § 47. (e.) 3; p. 102.

αἰρέω, ἀραίρηκα, p. 78. § 59. *obs.* 3; ἥρημαι, ἡρέθην, p. 81. § 64. *obs.* 2.

-αις, -αισα pro -ας -ασα, p. 42. § 42. *obs.* 13.

αἰσθάνομαι, ἥσθόμην, αἰσθήσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14. p. 109. et *not.*; seq. Gen. *Synt.* § 132 (f.) *obs.*

αἰσχύνομαι, ἥσχυμαι, p. 79. § 61. *obs.* 3. (b.)

αἰτιδομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

Αἰτωλῆς, p. 128. § 107. *obs.*

αἶω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*

ἀκάμας, -αντος, δ, et ἦ, p. 27. § 32. *obs.* 1.

ἀκαχῆσω, ab ἀκαχίζω, ἡκαχον, p. 109. *not.*; ab ἀχέω, p. 111. § 93.

ἀκαχίζω, -χω, p. 111.

ἀκέομαι, -έσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14; p. 60. § 47. (e.) 3.

- ἀκηδέω, seq. Gen. desiderii, *Synt.* § 132. (e.) obs.
- ἀκήκω, P. M. ab ἀκούω, p. 67. § 52; p. 83. § 68. obs. 3.
- ἀκήχεμαι, ἀκάχημαι, ab ἀχέω, p. 111.
- ἀκολουθέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
- ἀκοντίζω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (e.) obs.
- ἀκουσθήσομαι, p. 79. § 61. obs. 3.
- ἀκούω, ἀκούσομαι, p. 75. § 56. obs. 4; ἤκουσμαι, p. 79. § 61. obs. 4; ἀκήκω. p. 83. § 68. obs. 3; seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.; construitur interdum cum Gen. personæ, et Acc. rei, *Synt.* § 132. (f.) obs.
- ἄκρατος, -έστερος, p. 28. § 33. (a.) obs. 4.
- Ἀκρισιωνιδῆς, p. 122. § 100. (a.) obs. 3.
- ἄκροδομαι, -άσσομαι, p. 51. § 43; obs. 14; p. 60. § 47. (e.) 1.
- Ἀκταίων, -ωνος et -ονος, p. 15. (c.) obs. 1.
- ἄκτιν et ἄκτις, p. 14. § 20. obs.
- ἀλαλάζω, -ξομαι, p. 59. § 47. (c.) 1.
- ἀλαλκίσω, Poët. F. ab ἀλέξω, p. 109.
- ἀλάλημαι, P. P. ab ἀλάσμαι, p. 78. § 59. obs. 3.
- ἀλάσμαι, p. 51. § 43. obs. 14; seq. gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
- ἀλαπάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
- ἀλγίαν, -ιστος, p. 29. § 34. obs. 2.
- ἀλεγίζω, ἀλέγω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (e.) obs.
- ἀλεῖς, Part. A. 2. P. ab εἶλω, p. 113.
- ἀλείφω, ἀλήλιφα, p. 78. § 59. obs. 3.
- ἀλέξω, -έω, -ήσω, p. 109.
- ἀλέομαι, et ἀλεύομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
- ἀλέω, ἀλήλεκα, p. 78. § 59. obs. 3; ἀλέσω, p. 60. § 47. (e.) 3.
- ἀληθέστερον, -τατα, p. 121.
- ἀλήλεκα, ab ἀλέω, p. 78. § 59. obs. 3.
- ἀλήλιφα, ab ἀλείφω, *ibid.*
- ἀλῆναι, Inf. A. 2. P. ab εἶλω, p. 113.
- ἄλθομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
- ἀλίσκομαι, *vide* αἰρέω, p. 102; ἦλων, p. 100. (a.); p. 106.
- ἀλιταίνω, ἤλιτον, ἀλιτήσω, p. 109. *not.*; ἀλιτήμενος, Part. P. vel A. Ep. p. 110.
- ἄλλομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
- ἄλλος, ἄλλοιός, ἀλλότριος, ἀλλόκοτος, seq. Gen. differentię, *Synt.* § 132. (b.) obs.
- ἄλοάω, ἀλοᾶσω et ἀλοήσω, p. 60. § 47. (e.) 1.
- ἄλοιην, ἄλους, ab ἀλίσκομαι, p. 72. § 53. (b.) obs. 7; p. 100. (a.); p. 108.
- ἀλύσκω, -ξω, p. 110.
- ἄλφάνω, -αίνω, p. 110.
- ἄλω, τήν, pro ἄλων, p. 13. § 19. obs. 3.
- ἄλῶ, ἀλῶναι, ab ἀλίσκομαι, p. 73. § 53. (b.) obs. 7; p. 100. (a.)
- ἄλφην, *Hom.*, p. 110.
- ἄλως, ἦ, τῆς, -ως et -ω, p. 13. § 19. obs. 2.
- ἄλώσσομαι, F. M. p. 75. § 56. obs. 4; p. 102; ab ἀλίσκομαι, p. 109.
- ἁμαρτάνω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
- ἁμαρτήσομαι, F. M. p. 75. § 56. obs. 4; ab ἁμαρτάνω, p. 109. *not.*; p. 110.
- ἁμβλίσκω, -όω, -ώσω, p. 110.
- ἁμείνων, *μεῖν*, p. 29. § 34. obs. 2.
- ἁμέ, ἁμές, ἔμμε, ἔμμες, ἁμμέσι, ἁμμένων, ἔμμι, p. 33.
- ἁμορφος, -έστερος, p. 28. § 33. (a.) obs. 4.
- ἁμός Poët. pro ἐμός, p. 34. § 38. (a.)
- ἁμός, Dor. pro ἡμέτερος, p. 34. § 38. (a.)
- ἁμπεπαλόν, pro ἀναπεπαλόν, p. 82. § 66. obs. 3.
- ἁμπισχνέομαι, ἀμφέξομαι, p. 110.
- ἁμπλακίσω, ἀμπλακίσκω, p. 109. *not.*; p. 110.
- ἁμφί, apud Poët. interdum signif. *juvia*, *Synt.* § 194. (b.) obs.
- cum Acc. præced. Art. inservit periphrasi, *Synt.* 194. (c.) obs.
- Ἀμφιδράς, Att. pro Ἀμφιδράας, p. 13. § 19. obs. 1.
- ἁμφω pro ἁμφοῖν, p. 31. § 36. (a.) obs.

ἀν, sæpius repetita, *Synt.* 167. *obs.* 1;
tempor. histor. Indic. adhibita consuetudinem exprimit, *ib.* *obs.* 3.
— cum participio iuxta posita, *ib.* *obs.* 4.
— non raro supprimitur, *Synt.* § 176. *obs.* 1.

ἄνα, cum nomine interdum Adverbiū vim habet, *Synt.* § 188. *obs.* 1.
— apud Ion. et Dor. Poët. cum Dat. constr. *Synt.* § 188. *obs.* 2.

ἄνα, ᾧ, ab ἄναξ, p. 17. § 23. (c.) *obs.* 3.
ἀναίνομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
ἀνάκτεσι, Dat. Plur. Ep. ab ἄναξ, p. 17. § 24. *obs.* 2.

ἀνάσσω, seq. Gen. et Dat. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*

ἀνδάνω, ἀθήσω, p. 109. *not.*; p. 113; seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*

Ἄνδρομέδα, -έδας, p. 11. § 16. *Exo.*

ἀνέδην, *remissè*, p. 131.

ἀνέπαλτο, per Sync. pro ἀνεπάλετο, p. 103.

ἀνέρι, ἀνέρος, ab ἀνὴρ, p. 15. § 21. (c.) *obs.* 3.

ἀνέχομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*

ἀνέφωγα, ἀνέφωγον, ἀνέφωχα, ab ἀνοίγω, cum duplici Augm. p. 72. *obs.* 8.

ἀνηκουστέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*

ἀνήλωσα, ab ἀνᾶλω, p. 72. *obs.* 6.

ἀνήνοθα, P. M. ab ἀνέθω, p. 83. § 68. *obs.* 2.

ἀνὴρ, p. 15. § 21. (c.) *obs.* 3.

ἀνίδω, -ᾶσω, p. 60. § 47. (e.) 1.

ἀνοίγω, habet duplex Augm. p. 72. *obs.* 8.

ἀντάω et ἀντομαι, p. 62. *obs.* 2.

ἀντὶ, id quod πρό, vel προς, *Synt.* § 182. *obs.*

ἀντιδω et ἀντίδω, *ibid.*; seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.

ἀντικῶς, -ρῶ, p. 120.

ἀντιποιέομαι, seq. Gen. studii, *Synt.* § 132. (e.) *obs.*

ἀνύω et ἀνύω, p. 62. *obs.* 2.

ἄνωγα, cum vi Præsentis, *jubeo*, p. 119. (d.)

ἀνώγειν, Forma Att. p. 140. *obs.*

ἀνώγεις, Att. pro ἀνώγαος, p. 13. *obs.* 1.

ἀνῶξα, Ion. pro ἀνέφωξα, ab ἀνοίγω, p. 72. *obs.* 8.

ἄνωχθι, Imp. P. M. p. 101. § 81. (b.)

ἄλιος, seq. Gen. dignitatis et Dat. personæ, *Synt.* § 132. (d.) *obs.*

ἀπαίδευτος, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*

ἀπαλλάσσω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.

ἀπαυτήσομαι, F. M. p. 75. *obs.* 4.

ἄπαξ, *semel*, p. 31. (b.) *obs.*

ἀπαφίshaw, ab ἀπαφίσκω, p. 109. *not.* p. 110.

ἀπειλήτην, Dual Ep. pro ἡπειλείπην, p. 56. § 44. *obs.* 3.

ἀπεχθάνομαι, ἀπεχθήσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14; p. 109. *not.*; ἀπεχθόμην, -ημαι, p. 110.

ἀπηρμάμην, A. 1. m. ab ἀπαυράω, p. 110.

ἄπλδος, -οῦς, p. 31. (b.) *obs.*

ἀπὸ cum Nomine, Adverbiū vim habet, *Synt.* § 183. *obs.* 1; interdum redundat, interdum deest, *ib.* *obs.* 2.

ἀποκρίνομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

ἀπολαύσομαι, F. M. p. 75. *obs.* 4.

ἀπολαύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.

ἄπολις, -ιδος, p. 26. (c.) *obs.* 1.

Ἄπολλον, ᾧ, p. 17. § 23. (c.) *obs.* 2.

Ἀπόλλω, τὸν, pro Ἀπόλλωνα, p. 16. § 22. *obs.*

ἄπονος, -έστερος, p. 28. *obs.* 4.

ἀπούρας, ἐπουράμενος, Ep. Particip. p. 110.

ἀπόστα, pro -σθησι, p. 90. § 72. *obs.* 8.

ἀπρίξ, *tenaciter*, p. 131. § 112. *obs.*

ἀπτήν, ὅ ἐστι, p. 27. § 32. *obs.* 1.

ἄπτομαι, seq. Gen. studii, *Synt.* § 132. (e.) *obs.*

ἀπώματος, *abjunctandus*, p. 128. § 108. *obs.*

ἀραίρηκα, Perf. Ion. ab αἰρέω, p. 78. § 59. *obs.* 3; ἀραίρημαι, p. 102.

ἄρδομαι, -ᾶσομαι, p. 34. § 43. *obs.* 14; p. 60. § 47. (e.) *obs.* 1.

- ἄραρα, P. M. *ab* *ἄρω, p. 83. § 68. obs. 3; p. 110.
 ἀραρίσκαω, F. ἄρω, p. 110.
 ἀργύρεος, ἀργυροῦς, p. 22. obs. 2.
 ἄρην, *sublate*, p. 131.
 ἀρίων, -ιστος, p. 29. § 34. obs. 2.
 ἀρίσκαω, -έω, p. 111; *seq.* Dat. et Acc. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 ἀρίσσω, *ab* *ἄρέω, p. 60. § 47. (e.) 3.
 ἄρηρα, } *ab* ἀραρίσκαω, p. 110.
 ἀρήρεμαι, }
 ἀρήροκα, *ab* ἀρόω, p. 78. § 59. obs. 4.
 ἀρήρομαι, *omissā σ*, p. 80. § 61. obs. 4.
 ἀριστεύω, *seq.* Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 ἄριστος, p. 29. § 34. obs. 2.
 ἀρκέω, -έω, p. 60. § 47. (e.) 3.
 ἄρμενος, A. 2. M. Part. *ab* ἀραρίσκαω, p. 110.
 ἀρμόζω *et* ἀρμόττω, p. 62. obs. 2.
 ἀρνέομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 ἀρόω, -όσω, p. 61. (e.) 6; ἀρήροκα, p. 78. § 59. obs. 3; ἀρήρομαι, p. 80. § 62. obs. 4.
 ἀρώσι, *pro* ἀρούσι, p. 57. § 44. obs. 4.
 ἀρπάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 2; -άσω *et* -άσομαι, p. 76. § 56. obs. 4.
 ἄρωω, Ion. *pro* ἀρῶ, p. 60. § 47. (d); F. *ab* ἀραρίσκαω, p. 110.
 Articulus, additus Nomin. demonstrationis. *Synt.* § 115;—præpositus Nomin. Propr. *Synt.* § 115. obs. 1;—vice fungitur Pronominis Possess. *Synt.* § 115. obs. 2;—distributioni inservit, *Synt.* § 115. obs. 3.
 —præpositus distinguit Subiectum a Prædicato, *Synt.* § 116.
 —in neutro genere dictioni cui libet præfixus, *Synt.* § 117.
 —Pronominis vim habens, *Synt.* § 118.
 —Genitivum asciscens, subauditō suo nomine, *Synt.* § 119.
 ἀρτύνω, -ύω, p. 62. obs. 2.
 ἀρύτω, -ύω, p. 62. obs. 2.
 ἄρχομαι, *seq.* Gen. studii, *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ἄρχω, *seq.* Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 ἀσάομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 ἄσμενος, -ότερος, -αίτερος, p. 28. obs. 4.
 ἄσομαι, F. M. p. 75. § 56. obs. 4.
 ἀσπάζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 ἄσσω, *et* ἄττω, *pro* ἄτινα, p. 34. (b.) obs.
 ἄσφε, Æol. *pro* σφᾶς, p. 33. § 37. (a.)
 Ἀτρείδη, ᾧ, p. 10. § 15. obs. 1.
 ἀτρέμας, *et* -μα, p. 120.
 ἄττω, Att. *pro* τινα, p. 34. § 38. (b.) obs.
 Ἀττικά γράμματα, p. 2. obs. 1.
 ἀτύζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 αἰαίνω, αἰαινον, p. 72. obs. 4.
 αἰδάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 αἰξώ, -έω, -άνω, -ήσω, p. 105; p. 111.
 ἀφείμεν, *ab* ἀφίημι, p. 90. § 72. obs. 6.
 ἀφείλην, *ab* ἀφίημι, p. 96. § 79. obs. 2.
 ἀφέωνται, *pro* ἀφείνται, p. 96. § 79. obs. 1.
 ἀφθονος, -έστερος, p. 28. obs. 4.
 ἀφνειός, *seq.* Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
 ἀφύσσω, -ξω, ἤφυσσα, p. 59. § 47. (b.)
 ἀχέω, ἄχομαι, ἄχυνμαι, p. 111.
 ἄχυνμαι, *doleo*, p. 97. § 79. 3. obs.
 ἄχθομαι, -έομαι, p. 51. § 43. obs. 14; p. 111; -έσομαι, p. 60. (e.) 3.
 B.
 βαδίζω, -ίσω, *et* -ιούμαι, p. 76. § 56. obs. 4.
 βάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 βαίην, a *βάω, βαίνω, p. 100; 111.
 βάλλω, ἔβλην, p. 100; βέβληκα, p. 104; -έω, -ήσω, βαλῶ, p. 105.
 βάς, a *βᾶω, βαίνω, p. 100.
 βασεῖμαι, a βαίνω, F. Ep. *pro* βήσομαι, p. 111.
 βασιλεύω, *seq.* Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 βασιλῆος, Ion. *pro* -έως, p. 20. § 7. obs. 1.
 βαστάζω, ἐβαστάχην, p. 59. § 47. (c.) 2.

- βάρδιστος, α βαρδὺς, p. 29. § 34. obs. 2.
 Baū, sive Digamma p. 2. obs. 2.
 βέβαμεν, P. M. α βαίνω; βεβάναι, βεβαῶς, p. 101. (b.); p. 111.
 βέβηκα, α βαίνω, p. 111.
 βέβληκα, -μαι, α βάλλω, p. 104; 111.
 βέβλικα, α βλίστω, p. 59. § 47. (b.)
 βεβλῶμαι, P. P. Subj. α βάλλω, p. 51. obs. 12.
 βεβόλημαι, pro βέβλημαι, α βάλλω, p. 111.
 βεβούλημαι, α βούλομαι, p. 111.
 βέβρωκα, α βιβρώσκω, p. 111.
 βέβρυχα, P. M. α βρυχώμαι, p. 112.
 βεβρῶς, P. M. α βιβρώσκω, p. 101. (b.); p. 111.
 βέβυσμαι, α βυνέω, p. 80. obs. 4; p. 114.
 βέβα, βεβῶς, P. M. α βαίνω, p. 101. (b.)
 βέλτερος, -ατος, βελτίων, -στος, p. 29. § 34. obs. 2.
 βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, p. 136.
 βέομαι, vītam, p. 74. § 55. (c.) obs. 4.
 βῆθι, βῆναι, α βαίνω, p. 100.
 βήσεο, Imp. A. M. α βαίνω, p. 111.
 βήσομαι, F. M. α βαίνω, p. 75. obs. 4; p. 111.
 βιάζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 βιβάζω, βιβάσω, p. 59. § 47. not.
 βιβρώσκω, α βρώ, p. 59. § 47. not.; βεβρῶς, p. 101. (b.); p. 111.
 βιούς, βιῶ, βίωην, βιῶναι, α βίω, p. 100.
 βλάξ, βλακίστερος, et βλακώτερος, p. 28. (e.) obs.
 βλαστάνω, βλαστήσω, p. 109. not.; p. 111.
 βλείμην, βλήμενος, βλήναι, βλήσθαι, α βάλλω, p. 100.
 βλέπω, ἐβλέπων, p. 83. § 68. obs. 2.
 βλήσομαι, F. Ep. α βάλλω, p. 111.
 βλίσω, α βλίστω, p. 59. § 47. (b.)
 βλύω, βλύττω, βλύω, p. 62. obs. 2.
 βλῶμαι, Conj. A. M. α βάλλω, p. 100.
 βλώσκει, ἐμολογ, p. 111.
 βοήσομαι, α βοάω, p. 60. § 47. (e.) 1; p. 75. § 56. obs. 4.
 βόσσω, -έω, -ήσω, p. 111.
 βούκερως, -ωτος, et -ω, propter accent., p. 140. obs.
 βούλει, nunquam βούλη, p. 49. § 43. obs. 1.
 βούλομαι, -ήσομαι, p. 51. § 43. obs. 14; 111.
 βόες, βοός et βοῦ, α βοῦς, p. 14. § 20. obs. 2.
 βαρδὺς, βράσσων, p. 29. § 34. obs. 2.
 βράσσω et βράζω, p. 62. obs. 2.
 βρέτας, βρέτεος, p. 21. § 29. obs. 2.
 βρέχω, ἐβράχην, p. 83. § 68. obs. 2; (βέβροχα), p. 77. § 58. obs. 1.
 βρίζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 βρίθω, seq. Gen. Synl. § 132. (g.) obs. 1.
 βρυχώμαι, βέβρυχα, p. 51. § 43. obs. 14; 112.
 βρώ, seq. Gen. Synl. § 132. (g.) obs. 1.
 βυνέω, βέβυσμαι, p. 80. § 61. obs. 4; (βύω) p. 112.
 βύσω, α βυνέω, p. 112.
 βῶ, Conj. A. 2. α βαίνω, p. 100. G.
 γάλα, -κτος, p. 16. obs. 6.
 γαμέω, -έσω, ήσω, p. 61. § 47. (e.) 3.
 γέγαμεν, γεγάμεν, γεγαῶς, P. M. α γίγνομαι, p. 101. (b.); p. 112.
 γεγένημαι, α γίγνομαι, p. 112.
 γέγηθα, P. M. α γηθέω, p. 115.
 γέγονα, P. M. α (*γένεομαι) γίγνομαι, p. 83. § 68. obs. 2; p. 112.
 γεγωνίσκω, -ωνα, -ωνήσω, p. 112.
 γεγῶς, Part. P. M. α γίγνομαι, p. 101. (b.)
 γείνομαι, Ep. pro γίγνομαι, p. 112.
 γελᾶω, -ξω, p. 60. (e.) 1; -άσομαι, p. 75. obs. 4.
 γελέουσα, -εῦσα, pro -δουσα, p. 56. obs. 2.
 γέλως, -ωτα et -ων, p. 13. obs. 2.
 γέμω, seq. Gen. Synl. § 132. (g.) obs. 1.
 γενήσομαι, α γίγνομαι, p. 112; 109. not.

Genit. subjectivus, *Synt.* § 130. (a);
object. *ib.* (b.);—tempus exprimens,
Synt. § 131. (a.); locum *ib.* obs.
2.—pretium, *ib.* (b.);—pœnam capi-
tis, *ib.* obs.—materiam, *ib.* (c.);—
causam, *ib.* (d.);—antecedente ex-
clamationis voce, *ib.* obs.—defen-
sionem, p. 168. § 130. (b.) obs.

Genitivi constructio cum Verbis,
Nomin. et Adverb. *Synt.* § 132.

Genit. partitionis, *Synt.* § 132. (a.);—
comparationis, *ib.* (b.);—præstantiæ,
ib. (c.);—dignitatis, *ib.* (d.);—
studii, *ib.* (e.);—sensus, *ib.* (f.);—
copiæ, *ib.* (g.);—partitivus, *Synt.*
§ 132. (a.) obs. 2.

γεννάδας, ου, δ, p. 27. § 32. obs. 1.

γέντο, Α. 2. Μ. Ep. pro ἔλετο, p.
102.

γεραῖος, -αἰτερος, -αἰτατος, p. 28. obs. 3.

γέρας, -αος, p. 21. § 29. obs. 1.

γεύομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.)
obs. et (g.) obs. 1.

γεύω, seq. dupl. Acc. *Synt.* § 139. obs.

γηθέω, γέγηθα, p. 112.

γηράναι, γηράς, Α. 2. a γηράσκω, p.
100; 112.

γήρας, -αος, -ως, p. 21. § 29. obs. 1.

γηράσκω, ἐγήραν, p. 100; 112.

γηράσομαι, F. M. a γηράω, p. 75. obs.
4; p. 112.

γηράω, -άσσομαι, p. 60. (e.) 1; ἐγήρᾱν,
p. 100; ἐγήρᾱσα, p. 112.

γήρας, et -αος, α γήρας, p. 21. § 29.
obs. 1.

γίγας, δ γίγαν, p. 17. § 23. (c.)

γίγνεσθαι, genit. asciscens, omissâ
præpos. ἐκ vel ἀπὸ, *Synt.* § 130. (a.)
obs.

γίγνομαι, a *γένω, p. 51. § 43. obs.
14; 59. § 47. not.; et γέινομαι
p. 62. obs. 2; γέγαμεν, p. 101.
(b.); pro γιγνέομαι, p. 59. not.;
γενήσομαι, p. 109. not.

γιγνώσκω, a *γνώω, p. 59. § 47. not.;
ἐγνων, p. 100; γνώσομαι, p. 112.

γλέφαρον, Dor. pro βλέφαρον, p. 136.

γλίχομαι, seq. Gen. studii, *Synt.*
132. (e.) obs.

γλύπτω, et γλύφω, p. 62. obs. 2.

γνολην, γνολιμην, γνους, γνῶ, γνῶθι,

γνῶναι, Α. 2. a γιγνώσκω, p. 100.

γνώσομαι, F. M. a *γνώω, p. 75. § 56.
obs. 4; sub γιγνώσκω, p. 112.

γνωτὸς, Verb. Adj. a γιγνώσκω, p.
106; et γνωστὸς, p. 129. obs. 1.

γοήμεναι, Ep. pro γοῶν, p. 56. § 44.
obs. 2.

γόνυ, -ατος, Ion. γούνατος, p. 16. obs. 5.
γρᾶες vel γρήες, a γραῦς, γρηῦς, p. 14.
§ 20. obs. 2.

γρῶω, -ξομαι, p. 59. § 47. (e.) 1;
F. M. p. 75. § 56. obs. 4.

γυμνός, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.

γύναι, δ, a γυνή, p. 17. § 23. (c.)
obs. 3.

γυναικὸς, a γυνή, p. 16. obs. 6.

Δ.

δᾶ, Æol. pro γᾶ, p. 136.

δαείω, pro δαῶ, Α. 2. P. Subj. a *δᾶω,
p. 112.

δαήμεναι, pro δᾶηναι, *ib.*

δαήσομαι, a δᾶω, p. 112.

δαῖ, Dat. Ep. a δαῖς pro δαῖδι, p. 16.
§ 21. obs. 4.

δαῖζω, -ξω, p. 59. § 47. (e.) 1.

δαῖω, δᾶσομαι, p. 112.

δαίνυμι, a *δαῖω, p. 86. § 71. obs.

δαίνυο, Ep. pro ἐδάλυνσο, p. 93. § 73.
obs. 3.

δάκνω, (*δᾶκω, δήκω), p. 112.

δάκρυ, -υος, p. 16. § 21. obs. 5.

δαμάζω, -άω, δέδμηκα, p. 104.

δάμαρ, δάμαρτος, p. 15. § 21. obs. 2.

δαμάω, et δαμάζω, p. 62. obs. 2; ἐδά-
μην, p. 112.

δαρθάνω, ἐδραθον, p. 104; δαρθήσομαι,
p. 75. § 56. obs. 4; p. 109. not.;
p. 112.

δᾶσομαι, a *δᾶω, p. 60. (e.) 1; F. M.
p. 75. § 56. obs. 4; a δαῖω, p. 112.

Dativi *Synt.*, *Synt.* § 134.—§ 137.

δᾶω, -έω, δαήσομαι, δεδάημαι, p. 112.

- δεδάρθηκα, a δαρθάνω, p. 112.
 δέδασμαι, a δάω, p. 112.
 δέδεκα, δέδεμαι, a δέω, p. 80. § 61. obs. 3.
 δέδηα, P. M. a δάω, p. 112.
 δέδηχα, -γμαί, a δάκνω, p. 112.
 δέδια, δεδιάσι, δεδιέναι, δέδιθι, δέδιτον
 δεδιώς, a δειδω, *δίω, p. 101. (b.)
 δεδίδαχα, a διδάσκω, p. 112.
 δέδμηκα, -μαι, a δέμω, p. 104.
 δέδογμαί, -κται, a (δόκω)δοκέω, p. 113.
 δέδοικα, omiss. per Ellipsin. p. 191.
 § 176. obs. 3.
 δεδοίκω, p. 130. § 111. (c.)
 δέδομα, P. M. a δέμω, p. 83. § 68. obs. 2.
 δέδομαι, P. P. a δίδωμι, p. 97. § 79. 3.
 δέδορκα, P. M. a δέρκομαι, p. 83. § 68. obs. 2.
 δέδουκα, P. M. a δουπέω, (*δούπω),
 p. 113.
 δέδρακα, a διδράσκω, p. 113.
 δέδραμαι, et δέδρασμαι, a δρᾶω, p. 80.
 § 61. obs. 4.
 δεδράμηκα, a *δρέμω, p. 77. § 58. obs. 3. (c.); p. 109. *not.* sub τρέχω, p. 103.
 δεδρασμαι, et -ᾶμαι, a δρᾶω, p. 80. § 61. obs. 4.
 δέδρομα, P. M. Ep. sub τρέχω, p. 103.
 δεδύκω, p. 130. § 111. (c.)
 δεήσω, a δέω, p. 112.
 δεῖ, seq. Gen. rei et Acc. personæ, *Synt.* § 132. (g.) obs. 3.
 δειδίσσομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 δεῖδω, P. M. δέδια, p. 101. (b.); P. A. δέδοικα, p. 77. § 58. obs. 1.
 δεικνύμεν, -μεναι, Ep. pro δεικνύναι, p. 91. obs. 13.
 δεικνυμι, *caret redupl.*, p. 86. § 71. obs.
 δειν' ἔπη, pro δεινὰ ἔπη, p. 142. obs.
 δέκτο, a δέχομαι, p. 81. 862. obs.
 δελφίς, et -ιν, p. 14. § 20. obs.
 δέμω, et δομέω, p. 62. obs. 2; δέ-
 μνηκα, p. 104.
 δέξω, a δέχομαι, p. 81. § 62. obs.
 δέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
- δέον, absol. posit. in acc. *Synt.* § 163. obs.
 δέπας, -ας, p. 21. § 29. obs. 1.
 δέρκομαι, P. M. δέδορκα, p. 51. § 43. obs. 14; 83. § 68. obs. 2; A. 2.
 Ροῦτ. ἔδρακον, p. 104.
 δέρω, P. M. δέδορα, p. 83. § 68. obs. 2.
 δεσμοί, et -ὰ, p. 12. § 18. obs. 3.
 δεσπόζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 δεσπότης, Dor. pro -της, p. 11. § 16. obs.
 δευήσομαι, ap. Hom. a δέω, p. 105.
 Δευκαλίδης, a Δευκαλίων, p. 122. § 100. (a) obs. 3.
 δεύομαι, ap. Hom. a δέω, p. 112.
 δεῦρο, δεῦτε, vicem gerunt Imperativi, p. 102. § 82.
 δευτεραῖος, *secundo die*, p. 31. (b.) obs.
 δευτερεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 δέχθαι, a δέχομαι, p. 81. § 62. obs.
 δέχομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 — cum Dativo, *Synt.* p. 171. § 132. (d.) obs.
 δέω, δέδεκα, p. 61. § 47. (e.) obs. 3;
 δέδεμαι, p. 80. § 61. obs. 3; δέησω, p. 112.
 δηϊόφειν, Ep. pro δηϊοῖεν, p. 57. § 44. obs. 4.
 δηλος εἰμι, construitur cum personā, *Synt.* § 126.
 δῆξομαι, F. M. a *δήκω, p. 75. § 56. obs. 4; sub δάκνω, p. 112.
 δῆω, *inventiam*, vox Epica, p. 74. § 55. (c.) obs. 4.
 διὰ πόθου ἐλθεῖν, i. q. ποθεῖν, δι' ἡσυχίας εἶναι, i. q. ἡσυχάζειν, *Synt.* § 190. obs. 1.
 — πάντων, *præ omnibus*, *Synt.* § 189. obs. 2.
 — cum nomine interdum Adv. vim habet, *Synt.* § 190. obs. 3.
 — seq. Acc. pro Gen. *Synt.* § 190. (b.) obs.
 διάδοχος, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 διανοόμαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 διάφορος, διαφερόντως, seq. Gen. *diff.*

- ferentiae, *Synt.* § 132. (b.) *obs.*
Dat. Synt. § 136. (b.) *obs.*
 Digamma, p. 12. *obs.* 2.
 διδάξω, a διδάσκω, p. 112.
 διδάσκη, Dor. pro διδάσκει, p. 42. § 42. *obs.* 2.
 διδάσκησθαι, F. Poët. a διδάσκω, p. 105; 112.
 διδάσκω, retinet redupl. p. 59. § 47. *not.*; F. διδάσκησθαι, p. 105; F. διδάξω, p. 112.
 διδοῖς, Ion. pro δίδως, p. 90. § 72. *obs.* 2.
 δίδομεν, -μεναι, Ep. pro διδόναι, p. 91. *obs.* 13.
 διδοσκον, Ion. pro ἐδίδων, p. 90. *obs.* 5.
 διδοῦναι, Poët. pro διδόναι, p. 91. *obs.* 14.
 διδράσκω, a *δράω, cum redupl. p. 59. § 47. *not.*; A. 2. ἐδρᾶν, p. 100. (a.)
 διδρῶν, idem quod διδοῖν, p. 91. *obs.* 10.
 διδῶω, Ion. et Poët. pro διδῶ, p. 90. *obs.* 9.
 διζήμαι, longam vocalem retinet, p. 93. *obs.* 6; p. 96. § 76. *obs.*
 διήττησα, vel ἐδιήττησα, a διαιτάω, p. 73. § 54. *obs.* 3.
 διηκόνουν, et ἐδιηκόνουν, a διακονέω, p. 73. § 54. *obs.* 3.
 δικαιοῦσι, Ion. contrahitur e δικαιοῦσι, p. 57. § 44. *obs.* 4.
 δικαίς εἰμι, cum personā constr. *Synt.* § 126.
 Διὺς, G. a Ζεὺς, p. 16. *obs.* 6.
 διπλάσιος, *duplo major*, p. 31. (b.) *obs.*
 διπλοῦς, per omnes casus contrahitur, p. 22. § 30. (a.) *obs.* 2; *duplex*, § 31. (b.) *obs.*
 δις, bis, p. 31. (b.) *obs.*
 δίφροι et -α, p. 12. § 18. *obs.* 3.
 διψάω, contrahit αε et αει in η, p. 56. § 44. *obs.* 2.
 διώξομαι, et διώξω, p. 76. § 56.
 δοκέω, δόξω, et Ep. δοκήσω, p. 113.
 δόμεν, -εναί, Ep. pro δοῦναι, p. 91. *obs.* 13.
 δόξαν, *absol. posit. in Acc. Synt.* § 163. *obs.*
- δόρατος, δορὺς, δορί, δέρει, δούρατος, δουρή, δουρὺς, a δόρυ, p. 16. § 21. (c.) *obs.* 5.
 δόσκον, Ion. pro ἔδων, p. 90. *obs.* 5.
 δουπέω, p. 113.
 δρᾶθι, δραίην, Imp. et Opt. A. 2. a διδράσκω, p. 100.
 δραμοῦμαι, F. M. a *δρέμω, p. 75. *obs.* 4; sub τρέχω, p. 103.
 δρᾶναι, δρὰς, Inf. et Part. A. 2. a διδράσκω, p. 100.
 δρᾶσομαι, a *δράω, p. 60. (e.) 1; F. M. p. 75. *obs.* 4; sub διδράσκω, p. 113.
 δρᾶσσομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
 δράω, F. δρᾶσω, p. 60. (e.) 1; δέδρᾶμαι, et -σμαι, p. 80. *obs.* 4.
 δρέπτω et δρέπω, p. 62. *obs.* 2.
 δρυμοί et -α, p. 12. *obs.* 4.
 δρῶ, Subj. A. 2. a διδράσκω, p. 100.
 δρώωσι, Ep. pro δρᾶσι, p. 56. § 44. *obs.* 2.
 Dualis res per Pluralem numerum expressa, *Synt.* § 120.
 δῦθι, δύνη, Imp. et Opt. A. 2. a δύνω, p. 101. (a.)
 δῦμεν, -μεναι, Ep. pro δύναι, p. 91. *obs.* 13.
 δύνᾳ et δύνῃ, ap. Att. Poët. pro δύνασαι, p. 93. § 73. *obs.* 1.
 δύναι, Inf. A. 2. δύνω, p. 101. (a.)
 δύναμαι, Verb. Dep. pertinens ad Verba in μι, p. 97. *obs.*
 δύνει, Ion. pro δύνασαι, p. 93. *obs.* 1.
 δύνω, δύσω, etc. p. 113.
 δύο pro δυοῖν, p. 31. (a.) *obs.*
 δὺς, Part. A. 2. a δύνω, p. 101. (a.)
 δύσεο; Imp. A. M. Ep. a δύνω, p. 113.
 δύσερως, propter accent., p. 140. *obs.*
 δυσηρέστουν, a δυσαρεστέω, p. 73. *obs.* 4.
 δυσόμενος, Part. A. M. Ep. a δύνω, p. 113.
 δυσποτμώτερος, a δύσπῦτμος, p. 27. § 33. (a.) *obs.* 2.
 δύνω, Att. δύο, pro δυοῖν, p. 31. (a.) *obs.*

- δύνω, δέδωμαι, p. 61. § 47. (ε.) 7; 80.
 § 61. obs. 5; A. 2. ἔδυν, p. 101.
 § 81. (α.); Trans. et Intrans. p.
 119. § 94. (α.)
 δῶν, idem quod δοῖν, p. 90. obs. 10.
 δῶω, Ion. pro δῶ, p. 90. obs. 9.
 E.
 εα, εας, εασι, εατε, ab εἰμι, p. 97. § 80.
 (α.)
 εα, Imperf. Ion. Verbi εἰμι, p. 90.
 obs. 4.
 εαγα, εαγεις, ab ἔγνυμι, cum Augm.
 Syllab. p. 72. obs. 7; p. 70. § 53.
 obs.
 εαδον, ab ἀνδάνω, cum Augm. Syllab.
 p. 72. obs. 7; p. 110; ἀδήσω, p.
 109. not.
 ἐάλην, A. 2. P. ab εἶλω, p. 113.
 ἐάλωκα et ἤλωκα, ab ἀλίσκομαι, p. 109.
 ἐάλων et ἤλων, A. 2. ab ἀλίσκομαι,
 p. 109; cum Augm. Syllab. p. 72.
 obs. 7.
 ἐάνδανον, Imperf. Herod. ab ἀνδάνω,
 p. 110.
 ἐάζας, Part. A. 1. cum Augm. Syllab.
 ab ἔγνυμι, p. 70. § 53. obs.
 εας, εασι, ab εἰμι, p. 97. § 80. (α.)
 εασσα, Dor. pro οὔσα, p. 98.
 εατε, pro ἦτε, p. 97. § 80. (α.)
 εαυτοῦ pro ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ, p. 33.
 (h.) obs.
 ἐάω, F. εἶσω, p. 60. (ε.) 1.
 ἐβάλλησα, ἔβαλον, A. 1. et 2. α βάλλω
 (-έω), p. 111.
 ἔβην, A. 2. α *βάω, βαίνω, p. 100.
 81; 111. § 93; 119. § 94. (b.)
 ἔβησα, A. 1. α *βάω, βαίνω, p. 111.
 ἐβήσατο et -ετο, A. M. Ep. ib. p. 50.
 § 43. obs. 6.
 ἐβίωv, A. 2. α βίωv, p. 100.
 ἐβλάστησα, -κα, α βλαστάνω, ἔβλα-
 στον, βλαστήσω, p. 109. not.; p. 111.
 ἐβλέπων, A. 2. P. α βλέπω, retinet ε,
 p. 83. obs. 2.
 ἐβλήθηv, A. 1. P. α βάλλω, p. 104.
 ἐβλήμην, ἔβλην, A. 2. α *βλάω, βάλλω,
 p. 100; 111.
 ἐβόσκησα, α βόσκω (-έω), p. 111.
 ἐβρώθηv, ἔβρων, A. 1. P. et A. 2. A.
 α βιβρώσκω, p. 111.
 ἔβωσα, contractum ex ἐβόησα, p. 57.
 § 44. obs. 6; p. 137.
 ἔβυσσα, -σθην, α βυνέω, p. 112.
 ἐγγυαλίω, -ξω, p. 59. § 47. (α.) 1.
 ἐγγύς, -ύτερον, -ντέρω, -ύτατον, -ντά-
 τω, ἐγγίον, -ιστα, p. 121. § 97. obs. 2.
 ἐγεινάμην, A. 1. M. α γίγνομαι, p. 112.
 ἐγείρω, ἐγήγερκα, p. 78. obs. 3; ἡγρό-
 μην, p. 103.
 ἐγενήθηv, α γίγνομαι, p. 112.
 ἐγενόμην, γενήσομαι, p. 109. not.;
 p. 112.
 ἐγεντο, A. 2. Poët. α γίγνομαι, p. 102.
 ἐγήγερκα, ab ἐγείρω, cum Att. redupl.
 p. 78. obs. 3.
 ἐγημα, A. 1. α γαμέω, p. 112.
 ἐγήραν, A. 2. α γηράω, -άσκω, p. 100;
 ἐγήρασα, p. 112.
 ἔγνωv, A. 2. α γνώω, γιγνώσκω, p.
 100; 112.
 ἐγνωσμαι, ἔγνωκα, α *γνώω, γιγνώσκω,
 p. 80. § 61. obs. 4; 112.
 ἐγγχευς, Pl. N. ἐγγχέλεις, p. 20. obs. 3.
 ἐγρήγορα, P. M. ab ἐγείρω, p. 83. obs. 2.
 ἐγωγα, Dor. pro ἔγωγε, p. 136.
 ἐγῶδα, per Crasin ex ἐγὼ οἶδα, p. 144.
 Cap. VII.
 ἐγών, Æol. Ep. pro ἐγώ, p. 32. obs.
 Dial.
 ἐδάην, A. 2. P. α δαίω, p. 112.
 ἔδακον, A. 2. α δάκνω, p. 112.
 ἐδάμην, A. 2. P. α δαμάω, p. 112.
 ἐδάρην, A. 2. P. α δέρω, p. 82. § 66.
 obs. 2.
 ἔδαρθον, δαρθήσομαι, p. 109. not.; A.
 2. α δαρδάνω, p. 112.
 ἔδασάμην, A. 1. M. α δαίω, p. 116.
 ἔδατεάμην, A. 1. M. formatum a Prææ.
 δατέομαι, p. 76. obs. 2.
 ἔδέγμην, α δέχομαι, p. 81. § 62. obs.
 ἔδεθην, α δέω, p. 61. obs. 3; p. 80. obs. 4.
 ἔδεικνύατο, Ion. pro ἐδείκνυντο, p. 93.
 obs. 2.
 ἔδέσω, F. ab *ἔδεω, ἐδο, p. 60. (ε.) 3.

- ἐδεύησα, a δέω, ap. Hom. p. 112.
 ἐδέεσμαι, ab ἐδέω, p. 77. obs. 1; sub
 ἐσθίω, p. 102.
 ἐδήδοκα, P. A. ab *ἔδω, *ἔδέω, p. 77.
 obs. 1; cum Att. redupl. p. 78. §
 59. obs. 3; sub ἐσθίω, p. 102.
 ἐδήδομαι, P. P. Ep., ἐδηδώς, P. Part.
 Ep. sub ἐσθίω, p. 102.
 ἐδήχθην, A. 1. P. a δάκνω, p. 112.
 ἐδιαίτησα et ἐδιήτησα, vel διήτησα, a
 διαίτω, p. 73. obs. 3.
 ἐδίδον, Ep. pro ἐδίδοσαν, p. 90. obs. 7.
 ἐδικόνοουν et διηκόνοουν, a διακονέω, p.
 73. obs. 3.
 ἐδμεναι, Inf. Ep. ab ἐσθίω, p. 102.
 ἐδμήθην, A. 1. P. a δαμάζω, δαμάω,
 p. 104.
 ἐδδθην, A. 1. P. a δίδωμι, p. 97. §
 79. 3.
 ἐδόκησα, ἔδοξα, a δοκέω, p. 113.
 ἐδολιούσαν, pro ἐδολίου, p. 42. obs. 1.
 ἐδομαι, F. Verbi ἐσθίω, p. 74. (c.)
 obs. 4; p. 102.
 ἐδον, Ep. pro ἔδοσαν, p. 90. obs. 7.
 ἐδραθον, A. 2. Poët. pro ἐδαρθον, a
 δαρθάνω, p. 104; 107; 112.
 ἐδρακον, A. 2. Poët. pro ἐδαρκον, a
 δέρκομαι, p. 104.
 ἐδραμον, δεδράμηκα, p. 109. not.; sub
 τρέχω, p. 103.
 ἐδράν, A. 2. a *δράω, διδράσκω, p. 100;
 et A. 1. -σα, p. 113.
 ἐδύθην, A. 1. P. a δύνω (δύω), p. 113.
 ἔδυν, A. 2. a δύω, p. 101. (a.); a δύνω,
 p. 113.
 ἐδυνάσθην, a δύναιμι, p. 60. (e.) 1.
 ἐδυνάετο, Ion. pro ἐδύναντο, p. 50.
 obs. 4.
 ἐδύσετο, A. M. Ep. a δύνω, p. 113.
 ἐδυστόχουν, a δυστόχέω, p. 73. obs. 4.
 ἐέ, Ep. pro ἐ; ἐέω pro οὐ, p. 32.
 ἐελμαι, P. P. ab ἔλω, ap. Hom. p. 113.
 ἐζόμην, Aor. sine Augmento, p. 72.
 obs. 9.
 ἐζώσμαι, p. 80. § 62. obs. 4.
 ἐη, ἐης, ἔητον, p. 98.
 ἔην, ἐησθα, p. 97.
- ἔηνδανον, ab ἀνδάνω, cum duplici
 Augm. ap. Hom. p. 72. obs. 8; p.
 110.
 ἔητον, Ion. pro ἦτον, p. 98.
 ἔηνον, A. 2. a θηήσκω, p. 114.
 ἐελήσω, -σα, ab ἐθέλω (-έω), p. 113.
 ἐθελοντής, -οῦ, ὁ, p. 27. § 32. obs. 1.
 ἐθέλω, -έω, p. 113.
 ἔθεν, Ep. pro ἔθεσαν, p. 90. obs. 7.
 ἔθεν, Ep. pro οὐ, p. 32.
 ἔθην, A. 1. P. ab ἔημι, p. 97. 3.
 ἔθιγον, A. 2. a θιγγάνω, p. 114.
 ἔθορον, A. 2. a θρώσκω, p. 114.
 ἔθρεξα, A. 1. a τρέχω, p. 103.
 εἰ, εἰ γάρ, εἴθε, interdum optantis sunt,
 quando cum Indic. et Opt. constr.
 Synl. § 177. obs. 3.
 εἶαον, Imperf. ab ἔδαω, p. 71. obs. 2.
 εἶατο, Ep. pro ἦσαν, p. 97.
 εἰδείην, εἰδέναι, Opt. et Inf. ab οἶδα,
 p. 50. obs. 5; sub γιγνώσκω, p. 102.
 εἶδετε pro εἰδῆτε, εἰδομεν pro εἰδῶμεν,
 p. 42. obs. 8.
 εἶδον, A. 2. ab ὀράω, p. 102.
 εἰδῶ, εἰδῶς, Subj. et Part. ab οἶδα, p.
 50. obs. 5; sub γιγνώσκω, p. 102.
 εἶη, Ep. pro ἦ; εἶησαν pro εἴεν, p. 98.
 εἶθην, ἔθην, A. P. ab *ἔω, p. 81. § 64.
 obs. 2.
 εἰθίζον, Imperf. ab ἐθίζω, p. 71. obs. 2.
 εἴκα, P. M. εἰκῶς, Part. Att. rar. p.
 83. § 68. obs. 2.
 εἰκάνος, et -οὐς, ab εἰκᾶν, p. 20. § 28.
 obs.
 εἵκτην, p. 50. § 43. obs. 5.
 ἔλκτο, p. 50. § 43. obs. 5.
 ἔλκτον, pro ἐοίκατον, p. 50. § 43. obs.
 5; p. 103. § 83.
 εἴκω, ἔτσκω, p. 106. seq. Gen. Synl.
 § 132. (c.) obs.
 εἰλεγμαι et λέλεγμαι, a λέγω, p. 78.
 obs. 2; p. 77. obs. 1.
 εἰλέω, εἰλέω, -ήσω, -μαι, p. 113.
 εἰληγμαι, P. P. a λαγχάνω, p. 115.
 εἰλήλουθα, P. Ep. ab ἐρχομαι, p. 102.
 εἰλήλουθμεν pro εἰληλουθαμεν, id.;
 p. 139.

- εἴλημμαι et λέλημμαι, εἴληφα, a *λή-
 βα, λαμβάνω, p. 78. obs. 2.; p. 115.
 εἴληχα, P. a *λήχω, λαγχάνω, p. 78.
 obs. 2.; p. 115.
 εἴλισσον, Imperf. ab ελίσσω, p. 71.
 obs. 2.
 εἴλιχα et ἐλήλιχα, P. ab ἐλίσσω, p.
 78. obs. 3.
 εἴλκον et εἴλκουν, Imperf. ab ἔλκω,
 ἐλκύνω, p. 71. § 53. (b.) obs. 2.
 εἴλλω, εἴλλω, p. 113.
 εἴλον, A. 2. ab αἰρέω, p. 102.
 εἴλοχα, P. a λέγω, p. 77. obs. 1; tan-
 tum in compositis, p. 78. obs. 2.
 εἴλυα, A. 1. εἴλυσα, p. 61. obs. 7. A.
 1. P. εἰλύσθην, id.
 εἴλω, εἴλλω, εἴλέω, p. 113.
 εἶμαι, P. P. ab *ἔω, p. 71. obs. 2.
 εἶμαρμαι, εἶμαρται, P. P. a *μείρω, p.
 77. obs. 2; p. 78. obs. 2.
 εἶμεν, εἶμεν, εἶμες, εἶμες, ab εἶμι, p. 97.
 εἶναι, Genit. asciscens, omisâ Πρᾶρ.
 ἐκ vel ἀπό, Synt. § 130. (a.) obs.
 εἶο, Ep. pro οὐ, p. 32.
 εἶπα, A. 1. ab *ἔπω, p. 76. § 57. obs.
 2; sub φημι, p. 103.
 εἶπόμην, Imperf. ab ἔπομαι, p. 71. obs. 2.
 εἶπον, A. 2. ab *ἔπω, *ἔπω, p. 70. §
 53. obs.; p. 71. obs. 2; sub φημι,
 p. 103.
 εἰργάζομην, Imperf. ab ἐργάζομαι, p.
 71. obs. 2.
 εἰργνυμι, ab *ἔργω, p. 86. § 71. obs.
 εἰργω, seq. Gen. Synt. § 132. (g.) obs. 1.
 εἰρηκα pro ἔρηκα, a *ῥέω, p. 78. obs.
 2; sub φημι, p. 103.
 εἰρημαι, εἰρήσομαι, sub φημι, p. 103.
 εἰρήσομαι, Ion. pro ἐρήσομαι, ab ἔρομαι,
 p. 113.
 εἶρομαι, Ion. pro ἔρομαι, p. 113.
 εἶρπον, εἶρπυζον, Imperf. ab ἔρπω,
 ἐρπίζω, p. 71. obs. 2.
 εἶρω, Ep. sub φημι, p. 103.
 εἶρύμαι, P. P. et εἶρύμην, Pl. Perf. ab
 ἔρῳ, p. 61. obs. 7.
 εἰρώτεον, εἰρώτευν, Ion. pro εἰράταον,
 -ων, p. 56. obs. 2.
- εἰς, cum Nomine Adv. vim habet,
 Synt. § 189. obs. 1.
 εἰς, cum Gen. subaudito οἶκον, Synt.
 § 189. obs. 2.
 εἰς, Ion. pro εἰ, ab εἶμι, ac εἶμι, p. 97; 99.
 εἶσα, A. 1. ab ἔω, p. 71. obs. 2.
 εἰσάμην, εἰσομαι, A. et F. M. ab εἶμι,
 ap. Hom. p. 99. obs.
 εἶσκω, vel ἴσκω, p. 106.
 εἰστήκειν, vel ἐστήκειν, p. 71. obs. 2.
 εἰστίων, Imperf. ab ἐστιάω, ibid.
 εἴτε, εἴτην, pro εἴητε, εἴήτην, ab εἶμι,
 p. 98.
 εἶχον, Imperf. ab ἔχω, p. 71. obs. 2.
 εἰώθα, P. M. ab *ἔθω, p. 71. obs. 2;
 p. 72. obs. 7; p. 83. obs. 2.
 εἶων, εἶαον, Imperf. ab ἔδω, p. 71.
 obs. 2.
 ἐκ cum Nomine adverbii vim habet,
 Synt. § 184. obs. 1:—interdum
 abundat, id. obs. 2.
 ἐκαθεζόμεν, ἐκάθευδον, ἐκαθήμην, ἐκά-
 θισον, a καθέζομαι, καθεύδω, κάθημαι,
 καθίζω, p. 73. obs. 2.
 ἐκαμον, A. 2. a κέμνω, p. 114.
 ἐκάς, -τέρω, -τάτω, p. 121. § 97.
 ἐλοῦμαι, F. M. ab αἰρέω, p. 102. § 82.
 ἐνδύμεν pro ἐκδυίμεν, ab ἔκδυμι, p.
 91. obs. 10.
 ἐκέατο, Ion. pro ἔκειντο, p. 50. obs. 4.
 ἐκείμην, a κείμαι, p. 80. obs. 6. (b.)
 ἐκεκλόμην, A. 2. a κέλομαι, p. 82. §
 66. obs. 3; pro ἐκεκελόμην, p. 103.
 § 83; p. 114.
 ἐκελησάμην, A. 1. a κέλομαι, p. 114.
 ἐκελόμην, per Sync. ἐκλόμην, p. 114.
 ἐκησ, Aor. Ep. a καίω, p. 76. obs. 2.
 ἐκίχην, -ον, sub κιχάνω, p. 115.
 ἐκλάπην, A. 2. a κλέπτω, p. 83.
 obs. 2.
 ἐκλαυσα, A. 1. a κλαίω, p. 115.
 ἐκλήθην, A. 1. P. a καλέω, p. 104.
 ἐκλείσθην, A. 1. P. a κλείω, p. 80.
 obs. 4.
 ἐκλόμην, A. 2. M. a κέλομαι, p. 109.
 not.; per Sync. pro ἐκελόμην, p. 114.
 ἐκπεφευγότεν pro -οιμι, p. 42. obs. 10.

- ἐκράθην, A. 1. P. α κεράννυμι, p. 104.
 ἐκρηνα, A. 1. pro ἐκράνα, α κραίνω, p. 76. § 57. obs. 1.
 ἐκρήνηνα, Epicē α κραιαίνω, p. 76. § 57. obs. 1.
 ἐκρίθην, Poët. ἐκρίνθην, p. 77. obs. 3. (b.)
 ἐκρούσθην, A. 1. P. α κρούω, p. 80. obs. 4.
 ἐκρυφθεν, Poët. pro ἐκρύφθησαν, p. 50. obs. 9.
 ἐκτακα, P. A. α κτείνω, p. 77. obs. 2.
 ἐκτάμην, ἐκτάν, A. 2. M. et A. α *κτάω, κτείνω, p. 100.
 ἐκτημαι, Ion. pro κέκτημαι, p. 78. obs. 1.
 ἐκτονα, ἔκτανον, P. M. et A. 2. α κτείνω, p. 83. obs. 2.
 ἐκτός, -έος, et σχετός, -έος, sub ἔχω, p. 102; 114.
 ἐκτυπον, A. 2. α κτυπέω, p. 115.
 ἔκυρον, -σα, et -ησα, A. 2. et 1. α κυρέω, p. 115.
 ἔκυσα, A. 1. α κυνέω, p. 114.
 ἔλαβον, A. 2. α λαμβάνω, p. 115.
 ἔλακον, A. 2. α λάσσω, F. λακῆσω, p. 109. πολ.; A. 1. -ησω, p. 115.
 ἔλαθον, A. 2. α λανθάνω, p. 115.
 ἐλατός, Verb. Adj. ab ἐλαύνω, p. 113.
 ἐλάμφθην, A. 1. P. 1ου. α λαμβάνω, p. 115.
 ἐλάσσω, ab ἐλαχύν, p. 29. obs. 2.
 ἐλᾶσω, F. ab *ἐλάω, ἐλαύνω, p. 60. (e.) 1; p. 113.
 ἐλαττόμαι, seq. Gen. Synt. § 132. (c.) obs.
 ἔλαχον, A. 2. α *λέχω, λαγχάνω, p. 85. obs. 3; p. 115.
 ἐλαχύν, -ιστος, p. 29. obs. 2.
 ἔλδομαι, seq. Gen. apud Poët. Synt. § 132. (e.) obs.
 ἐλέγμην, α λέγομαι, p. 81. § 62. obs.
 ἐλέγχω, P. ἐλήλεγχα, p. 78. obs. 3.
 ἐλελίζω, -ζω, p. 59. (c.) 1.
 ἐλεύθερος, seq. Gen. Synt. § 132. (g.) obs. 1.
 ἐλεύσομαι, F. ab ἔρχομαι, p. 102.
 ἐλήλακα, P. ab *ἐλάω, ἐλαύνω, p. 78. obs. 3; P. P. ἐλήλαμαι, p. 80. 61. obs. 4; et non-Att. ἐλήλασμαι, p. 113.
 ἐλήλεγχα, P. ab ἐλέγχω, p. 78. obs. 3.
 ἐλήλιχα, et ἐλίχα, P. ab ἐλίσσω, ib.
 ἐλήλυθα, P. ab *ἐλεῖθω, ἔρχομαι, p. 83. § 68. obs. 3; p. 102.
 ἐλήφθην, A. 1. P. α λαμβάνω, p. 115.
 ἐλιπον, A. 2. α λείπω, sine A. 2. P. p. 82. obs. 1.
 ἐλίσσω, P. ἐλίχα et ἐλήλιχα, p. 78. obs. 3.
 ἔλκω, F. Hom. ἐλκήσω, p. 113.
 ἔλκω, et -ύω, p. 62. obs. 2.
 ἔλλαβον, Ep. pro ἔλαβον, p. 70. obs. 1.
 Ἑλληνισται, Alexandrinā dial. scripserunt, p. 5. obs. 2.
 ἔλμιν, retinet ν ante σ, p. 135. § 5. obs.
 ἐλσα, A. 1. Hom. ab εἰλω, p. 113.
 ἐλύθην, A. 1. P. α λύω, omisᾶ σ, p. 80. obs. 4.
 ἐλύμην, A. 2. M. α λύω, p. 101. (α.)
 ἐλύσθην, A. 1. P. ab ἐλύω, p. 61. § 47. (e.) 7.
 ἔμαθον, A. 2. α μαθάνω, F. μαθήσομαι, p. 109. πολ.; p. 115.
 ἔμακον, A. 2. α μηκάομαι, p. 116.
 ἔμασάμην, A. 1. α μαλομαι, p. 115.
 ἐμέθεν, ἐμείο, Ep. pro ἐμοῦ, p. 32. obs. Dial.
 ἐμέθυσσα, A. 1. α μεθύσκω, p. 116.
 ἐμέλλησα, α μέλλω, nunquam ἡμέλλησα, p. 70. obs. 2.
 ἐμέμηκον α μηκάομαι, p. 82. § 66. obs. 3.
 -έμεν, -έμεναι, Poët. pro -ειν vel -εἶν, p. 42. obs. 12.
 ἐμέν, Poët. pro ἐσμέν, p. 97.
 ἔμεν, ἔμεναι, Ion. pro εἶναι, p. 98.
 ἐμέο, ἐμεῦ, Ep. ἐμεῦς, Æol. pro ἐμοῦ, p. 32. obs. Dial.
 ἐμούω, F. ἐμοῦμαι, p. 60. (e.) 3; P. ἐμήμεκα, p. 78. obs. 3.
 ἐμίν, Dor. pro ἐμοί, p. 32. obs. Dial.
 ἔμμα, Æol. pro εἶμα, p. 136. § 2.
 ἔμμεν, ἔμμεναι, Poët. pro εἶναι, p. 98.

- ἐμῖ, Dor. pro εἰμῖ, p. 97.
 ἔμμορα, P. M. a μείρωμαι, p. 83. obs. 2.
 ἔμμορον, A. 2. Ποῦτ. a μείρω, p. 70.
 obs. 1.
 ἔμνησα, A. 1. a μιμήσκω, p. 116.
 ἐμνήσθην, A. 1. P. a *μνῶ, μιμήσχω,
 p. 81. § 64. obs. 1; p. 116.
 ἐμπάζομαι, seq. Gen. apud Ποῦτ. *Synt.*
 § 132. (ε.) obs.
 ἔμολον, A. 2. a βλάσκω, p. 111.
 ἐμούμαι, F. ab ἐμέω, p. 60. (ε.) 3.
 ἐμοῦς, Dor. pro ἐμοῦ, p. 32. obs.
Dial.
 ἔμπαλιν, seq. Gen. differentiae, *Synt.*
 § 132. (b.) obs.
 ἔμπειρος, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.)
 obs.
 ἔμκον, A. 2. a μυκάομαι, p. 115.
 ἐν cum nomine adverbii vim habet,
Synt. § 186. obs. 2.
 ἐν ἑαυτῷ, (vel ἑαυτοῦ) γίγνεσθαι, *sui*
comptolem esse, *Synt.* § 186. obs. 1.
 ἐναντίος, seq. Gen. differentiae, *Synt.*
 § 132. (b.) obs.
 ἐναρίζω, -ζω, p. 59. (c.) 1.
 ἐνασα, ἐνασσα, ἐνασάμην, -σθην, A.
 1. A. M. et P. a ναίω, p. 116.
 ἐνδεής, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 ἐννεῶκα, Ion. pro ἐννενόηκα, p. 137.
 ἐννεον, Ep. pro ἐνεον, a νέω, p. 70. obs. 1.
 ἐνεχθήσομαι, F. P. a φέρω, p. 103.
 ἐνήνεγμα, P. P. ab *ἐνέκω, p. 77. obs.
 1; sub φέρω, p. 103.
 ἐνήνοχα, P. ab *ἐνέκω, p. 77. obs. 1;
 p. 78. obs. 3; sub φέρω, p. 103.
 ἐνθεο, Ion. pro ἐνθεσο, p. 93. obs. 3.
 ἐνθυμέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132.
 (f.) obs.
 ἐνθυμι, ab *έω, p. 86. obs.
 ἐνσπονδος, retinet ν ante σ, p. 135. §
 5. obs.
 ἐντι, ἐντι, Dor. pro ἐστὶ, εἰσὶ, p. 97.
 ἐντρέπομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132.
 (g.) obs.
 ἐνωσα, contract. ex ἐνόησα, p. 57. §
 44. obs. 6; p. 137.
 ἐξάκεις, *sexties*, p. 31. (b.) obs.
 ἐξήραμαι, P. P. a ἑηραίνω, p. 79. §
 61. obs. 2. (b.)
 ἐξόν, absol. posit. in Acc. *Synt.* § 163.
 obs.
 ἐξυράμην, -ημαι, A. 1. M. et P. P. a
 ἑυρέω, p. 116.
 ἐξυσμαι, P. P. a ξύω, p. 80. § 62.
 obs. 4.
 ἔξω, F. ab ἔχω, p. 102; 114.
 ἔο, εἰς, Ep. pro οὗ, οἷ, p. 32. obs. *Dial.*
 ἔοιγμεν, pro εἰοκαμεν, p. 103. § 83.
 ἔοικα, P. ab *έίκα, p. 71. obs. 3; p.
 72. obs. 7; p. 83. § 68. obs. 2; p.
 119. § 94. (d.)
 ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Ion. Optat. pro εἴην,
 εἴης, εἴη; ἔοισα, Dor. pro οὐσα, p.
 98.
 ἔολπα, P. M. ab ἔλπομαι, p. 72. obs.
 7; p. 83. obs. 2.
 ἔον, Ion. pro ὄν, p. 98.
 ἔον, Ep. pro ἦν, p. 97.
 ἔοντι, Dor. pro εἰσὶ, ib.
 ἐόντων, Ion. pro ἔστωσαν, p. 98.
 ἔοργα, P. et ἑόργειν, Plurq. P. ab
 *έργω, p. 71, obs. 3; p. 72. obs. 7;
 p. 83. obs. 2; sub ῥέζω, p. 104.
 ἐούρουν, Imperf. et ἐούρηκα, P. ab
 οὐρέω, p. 72. obs. 7.
 ἐοῦς, Æol. Dor. pro οὗ, p. 32. obs. *Dial.*
 ἐοῦσα, pro οὐσα ab εἰμῖ, p. 98.
 ἔπαθον, A. 2. a *πένθω, p. 83. obs. 2;
 a *πέθω, p. 85. obs. 3; sub πάσχω,
 p. 117.
 ἐπαινέσομαι et -έσω, ab ἐπαινέω, p.
 76. § 56.
 ἐπάλμην a πάλλω, p. 81. § 62. obs.
 ἐπαρόντων, Imperf. a παροινέω, p. 73.
 obs. 3.
 ἐπασάμην, A. 1. a πατέομαι, p. 117.
 ἐπαύθην, et -σθην, a παύω, p. 81. §
 64. obs. 1.
 ἐπαυράω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 ἐπαυρίσκομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 ἐπαυρήσομαι, ab -ισκομαι, ἐπηυρόμην,
 p. 113; p. 109. πολ.

- ἐπείγομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.)
obs.
- ἐπέπιθμεν, pro -θειμεν, ab ἐπιτείομαι,
p. 103.
- ἔπεσον, A. 2. a πίπτω, Dog. ἔπετον,
p. 82. obs. 5.
- ἔπεφνον, pro ἐπέφενον, A. 2. a *φένω,
p. 103.
- ἐπήλυσ, -υδος, δ et ἦ, p. 27. § 32.
obs. 1.
- ἐπηγυρόμην, ἐπηγύρον, A. 2. ab ἐπαυρίσ-
κομαι, p. 113 ; p. 109. not.
- ἐπὶ cum nomine Adv. vim habet, *Synt.*
§ 196. (c.) obs.
- ἐπιβάλλομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132.
(e.) obs.
- ἐπιδεικνύμην, pro -οίμην, p. 93. obs. 4.
- ἐπιδεικτικός, -ῆς, ὄν, p. 25. § 31. (a.)
obs. 1.
- ἐπιδεύομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
obs.
- ἐπιθον, A. 2. a πείθω, p. 109. not.
- ἐπιμελέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132.
(e.) obs.
- ἐπιμῆξ, *mistim*, p. 131. § 112. obs.
- ἐπιον, A. 2. a πίνω, p. 117.
- ἐπίπλεω, τὸ, pro -ων, p. 13. obs. 3.
- ἐπίσα, A. 1. a πιπίσκω, p. 117.
- ἐπίστα, Poët. pro ἐπίστασαι, p. 93.
obs. 1.
- ἐπίσταμαι, Verb. Dep. p. 51. § 43.
obs. 14 ; 97. obs. ; cum part. et inf.
quomodo differant. *Synt.* § 164.
obs.
- ἐπιστατέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
obs.
- ἐπίσται, Ion. pro ἐπίστασαι, p. 93.
obs. 1.
- ἐπιστεφής, seq. Gen. *Synt.* § 132.
(g.) obs. 1.
- ἐπιστήμων, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.)
obs.
- ἐπιστέφομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132.
(e.) obs.
- ἐπιτροπέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
obs.
- ἐπλάθην, A. 1. Poët. a πελάζω, p. 104.
- ἐπλήγην, in Compos. ἐπλάγην, a
πλήσσω, p. 85. (a.) obs. 1.
- ἐπλήμην, A. 2. M. a *πλάω, πελάζω,
p. 100 ; 104.
- ἐπλύθην, A. 1. P. a πλύω, Poët.
ἐπλύνθην, p. 77. obs. 3. (b.)
- ἐπλων, A. 2. a πλώω, πλῆς, p. 100.
- ἐπνεύσθην, A. 1. P. a πνέω, p. 81. §
64. obs. 1.
- ἐπόθην, A. 1. P. a πίνω, p. 117.
- ἐπομαι, P. 51. § 43. obs. 14.
- ἐπομαι, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
- ἐπαρθον, pro ἐπαρθον, p. 4. obs. ; A. 2.
a πέρθω, p. 83. obs. 2. ; p. 104.
- ἐπράθην, A. 1. P. a πιπράσκω, p. 104.
- ἐπρίδαμην, A. 2. sub ὠνεόμαι, p. 103.
- ἐπταίσμα, P. P. a πταίω, p. 80. § 61.
obs. 4.
- ἐπτάμην, A. 2. M. a *πτάω, πέτομαι,
p. 100 ; 103 ; 117.
- ἐπτέτις, ἦ, ab ἐπτέτης, p. 25. § 31.
(b.) obs. 2.
- ἐπτην, A. 2. a *πτάω, πέτομαι, p. 100 ;
117.
- ἐπτικά, P. a πτίσσω, p. 59. (b.)
- ἐπτόμην, A. 2. pro ἐπετόμην, a πέτο-
μαι, p. 103.
- ἐπυθόμην, A. 2. a πυθάνομαι, p. 117.
- ἐραμαι, Verb. Dep. p. 97. obs. ; seq.
Gen. *Synt.* ; § 132. (e.) obs.
- ἐράω, A. 1. P. ἡράσθην, p. 60. (e.) 1.
- ἐργάζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
- ἐργω, ἔρδω, ἔοργα, sub ῥέζω, p. 104.
- ἐρείδω, ἐρήρεια, p. 78. obs. 3.
- ἐρειο, ap. Hom. pro ἔρειο, p. 59. obs. 2.
- ἐρείπω, ἐρείψω, Trans. ; ἐρήριπα,
ἤριπον, Intrans. p. 119. (a.)
- ἐρέπτομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
- ἐρέσσω, F. ἐρέσω, p. 59. (b.)
- ἐρέω, ἐρῶ, F. sub φημί, p. 103.
- ἐρεύγομαι, -ξομαι, sub ἐρυγγάνω, p. 114.
- ἐρημος, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
- ἐρήρισμαι, P. P. ah ἐρίζω, p. 78.
- ἐρήρεια, P. ah ἐρείδω, p. 78. obs. 3.
- ἐρήριπα, P. Intrans. ab ἐρείπω, Trans.,
p. 119. (a.)
- ἐρήσομαι, F. ab ἔρομαι, p. 109. not.

- ἐρητύω, seq. Gen. *Synl.* § 132. (g.) *ods.* 1.
 ἐρίζω, seq. Dat. *Synl.* § 136. (b.) *ods.*
 Ἐριωνύς, ᾧ, pro -νύ, p. 17. § 23. (e.)
ods. 1.
 ἐρίδαινω, F. ἐριδήσω, A. 1. M. Inf.
 ἐριδήσασθαι, p. 113.
 ἔρις, A. -ίδα, et -ιν, p. 16. § 22. *ods.* 1.
 Ἐρμᾶ, ᾧ, et Ἐρμῆ, p. 10. § 15. *ods.* 1.
 ἔρξω, F. ab ἔργω, sub ῥέζω, p. 104.
 ἔρομαι, ἠρόμην, ἐρήσομαι, p. 51. § 43.
ods. 14 ; 109. *not.* 113.
 ἐρράγγην, A. 1. P. a *ῥήγω, p. 85. (a.)
ods. 1.
 ἔρραισμαι a ῥαίω, p. 80. § 61. *ods.* 4.
 ἔρρασμαι, P. P. a ῥαίνω, p. 79. § 61.
ods. 2. (a.)
 ἐρρέθην, A. 1. P. a *ῥέω, εἰρημαι, p.
 81. § 64. *ods.* 2.
 ἔρρευσα, A. 1. a ῥέω, p. 117.
 ἐρρήθην, A. 1. P. a *ῥέω, sub φημι,
 p. 103.
 ἐρρήσω, F. ab ἔρρω, p. 113.
 ἔρριγα, P. M. a ῥιγέω, p. 117.
 ἔρριγων, pro ἐροίγουν, a ῥιγέω, p. 57.
 57. *ods.* 5.
 ἐρρύηκα, P. sub *ῥυέω, a ῥέω, p. 117.
 ἐρρύην, ῥύησομαι, a ῥέω, p. 109. *not.* ;
 A. 2. Att. p. 117.
 ἔρρω, F. ἐρρήσω, p. 113.
 ἔρρωγα, Anomal. P. M. a *ῥήγω, p.
 83. *ods.* 2 ; p. 85. *ods.* 1.
 ἔρρωμένος, -έστερος, p. 28. *ods.* 4.
 ἐρρώσθην, A. 1. P. a ῥωνύω, ἔρρωμαι,
 p. 81. § 64. *ods.* 1.
 ἐρυγγάνω, A. 2. ἠρυγον, p. 114.
 ἐρυκαέειν, ab ἐρύκειν, p. 82. § 66. *ods.* 3.
 ἐρύω, -ύσω, p. 61. 7 ; F. Ποῦτ. pro
 -ύσω, p. 74. *ods.* 3.
 ἔρχομαι, F. ἐλεύσομαι, p. 51. § 43. *ods.*
 14 ; 102.
 ἐρωτοίη, pro ἐρωτή, p. 56. *ods.* 2.
 ἐρώτυλος, ab ἔρος, p. 124. § 101.
 ἔσαν, Ion. ab ἦσαν, p. 97.
 ἔσβην, A. 2. a σβέννυμι, p. 87. *ods.*
 1 ; a *σβέω, p. 100.
 ἔσαι, Dor. pro ἔσθ, ἔσεται, Ion. pro
 ἔσται, p. 97.
- ἐσθίω, Ποῦτ. ἔσθω, p. 62. *ods.* 2 ; Ep.
 ἔδω, p. 102.
 ἔσκε, Ep. et Ion. pro ἦν, p. 97.
 ἐσκευάδεται, Ion. pro ἐσκευασμένοι
 εἰσι, p. 50. *ods.* 8.
 ἔσκληκα, P. a σκέλλω, p. 104.
 ἔσκλην, A. 2. a *σκληάω, σκέλλω, p.
 100 ; 104.
 ἔσκον, Ep. pro ἦν, p. 97.
 ἔσο, Ep. pro ἴσθι, p. 98.
 ἐσοῦμαι, Dor. pro ἔσομαι, p. 97.
 ἐσπάρην, A. 2. P. a σπείρω, p. 82.
ods. 2.
 ἔσπαρμαι, P. P. a σπείρω, p. 77. *ods.* 2.
 ἔσπαρ, P. M. a σπείρω, p. 83. *ods.* 2.
 ἔσσαν, Ποῦτ. pro ἦσαν, p. 97.
 ἔσσευα, A. 1. a σεύω, p. 76. § 57. *ods.* 2.
 ἔσσευον, a σεύω, p. 70. § 53. (a.) *ods.* 1.
 ἔσσι, Dor. pro εἰ, p. 97.
 ἐσσύθην, ἔσσυμαι, a σεύω, p. 80. *ods.* 4. 6.
 ἔσσυμαι, seq. Gen. apud Ποῦτ. *Synl.*
 § 132. (e.) *ods.*
 ἐσύμην, A. 2. M. a σεύω, p. 101. (a.)
 ἔσταθι, ab ἴσθημι, p. 101. (b.)
 ἐσταίην, ἐστάην, ἐστάσι, ἔστατον,
 ἐσταώς, ἐστεώς, p. 101. (b.)
 ἐστάλην, A. 2. P. a στέλλω, p. 83.
ods. 2.
 ἔσταλκα, P. a στέλλω, p. 77. *ods.* 2.
 ἔσταμαι, ἐστάθην, p. 97. *ods.* 3.
 ἔσταν, corrept. ex ἔστησαν, p. 90.
ods. 7.
 ἔστασαν, ἔστασαν, pro ἔστησαν, εἰ-
 στήκεισαν, p. 90. *ods.* 7.
 ἐστήξομαι, et -ξω ab ἐστήκω, p. 76.
 § 56.
 ἔστοργα, P. M. a στέργω, p. 83. § 62.
ods. 2.
 ἔστραμμαι, P. P. a στρέφω, ἔστροφα,
 p. 77. *ods.* 1 ; p. 79. § 61. *ods.* 1.
 ἐστράφην, A. 2. P. a στρέφω, sine A.
 2. A. p. 82. *ods.* 1 ; p. 83. *ods.* 2.
 ἐστρέφθην, Ion. et Dor. ἐστράφθην,
 A. 1. P. a στρέφω, p. 77. § 58. *ods.* 1.
 ἔστροφα, P. a στρέφω, P. P. ἔστραμ-
 μαι, p. 77. § 58. *ods.* 1 ; p. 79. § 61.
ods. 1.

- ἐστράβην, -μαι, -σα, α στράβωμι, p. 104.
 ἔστυγον, -ξα, A. 2. et 1. α στυγέω, p. 118.
 ἔστω, ἐστὼς, -ῶσα, ἐστῶτος, ab ἵστυμι, p. 101. (b.)
 ἐσύθην, et ἐσσύθην, A. 1. P. α σεύω, p. 80. obs. 4.
 ἐσχάζουσαν, pro ἐσχαζον, p. 42. obs. 3.
 ἐσχέθην, A. 1. P. α *σχέω, p. 81. § 64. obs. 2; αἰη ἔχω, p. 102; 114.
 ἐσχεθον, A. 2. Poët. ab ἔχω, p. 114.
 ἐσχηκα, P. ab ἔχω, p. 102; 114.
 ἐσχημαι, P. P. α *σχέω, p. 81. obs. 2; sub ἔχω, p. 102; 114.
 ἔσχον, A. 2. ab ἔχω, p. 102; 114. α *σχω, F. σχήσω, p. 109. *not.*
 ἔσω, F. ab *ἔω, p. 60. (e.) 3.
 ἐσώθην, A. 1. P. α σώζω, p. 81. § 64. obs. 1.
 ἔταμον, et ἔτεμον, A. 2. α τέμνω, p. 83. obs. 2; p. 118.
 ἐτάφην, α θάπτω, p. 62. obs. 1.
 ἔταφον, α *θάφω, p. 85. obs. 2.
 ἐτίθην, A. 1. P. α τίθημι, p. 81. § 64. obs. 2. 3; p. 97. 3.
 ἔτεκον, A. 2. α *τέκω, P. M. τέτοκα, p. 83. obs. 2. p. 57. § 45. obs. 1.
 ἔτεμον, et ἔταμον, A. 2. α τέμνω, p. 83. obs. 2; p. 118.
 ἔτερος, seq. Dat. et Gen. differentiae, *Synt.* § 132. (b.) obs.
 ἐτίθεα, Ion. pro ἐτίθην, p. 90. obs. 4.
 ἐτιθεν, Ep. pro ἐτίθεσαν, p. 90. obs. 7.
 ἐτίθουν, vel ἐτίθην, p. 90. obs. 4.
 ἔτισα, -σθην, A. 1. A. et P. α τίνω, p. 118.
 ἔτλην, A. 2. α *τλάω, p. 100. § 81. (a.) vel *ταλάω, p. 104.
 ἔτμαγον, A. 2. α Pæ. Ion. τάμνω, p. 118.
 ἐτμήθην, A. 1. P. α τέμνω, p. 104; 118.
 ἔτμηξα, A. 1. α Pæ. Ep. τμήγω, p. 118.
 ἔτραγον, A. 2. α τρώγω, p. 85. (a.)
 ἔτραπον, A. 2. α τρέπω, p. 83. obs. 2.
 ἐτράβην, A. 2. P. α τρέφω, p. 62. obs. 1; p. 83. obs. 2.
 ἐτράβην, Ion. et Dor. pro ἐτρέφθην, α τρέφω, p. 77. obs. 1.
 ἐτύθην, A. 1. P. α θύω, p. 81. § 64. obs. 3.
 ἐτυπτάτο, Ion. pro ἐτύπτοντο, p. 50. obs. 4.
 ἐτύφην, A. 2. P. α τύφω, p. 62. obs. 1.
 ἐτυχον, A. 2. α τυγχάνω, p. 109. *not.*; A. 1. Ep. -ησα, p. 118.
 εὖ, Ion. pro οὖ, p. 32.
 εὐαδον, A. 2. Hom. ab ἀνδάνω, p. 110.
 εὐβοίηθε, p. 132. § 113.
 εὐγεω, Att. pro εὐγειος, p. 13. obs. 1.
 εὐδιος, εὐδιαίτερος, p. 28. obs. 4.
 εὐδω, -έω, F. -ήσω, p. 114.
 εὐηργέτου, ab εὐεργετέω, p. 73. obs. 4.
 εὐθὺ, εὐθύς, de loco et tempore dicuntur, p. 120. § 96. obs.
 εὐκέρως, Att. pro εὐκέρως, p. 13. obs. 1.
 εὐκλείᾳ, Acc. ab εὐκλείης, p. 25. § 31. (b.) obs. 1.
 εὐλαβέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 εὐνήφι, ab εὐνή, p. 25. obs. *Gener.* 1.
 εὐνις, -ιος, -εως, -ιδος, p. 26. (c.) obs. 2.
 εὐπορέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
 εὐρέα, Poët. pro εὐρύν, p. 24. obs. 2.
 εὐρετέος, εὐρετὸς, Verb. Adj. ab εὐρίσκω, P. P. εὐρήται, p. 129. § 108. obs. 2; p. 114.
 εὐρις, -ινος, p. 27. § 32. obs. 1.
 εὐρίσκω, P. P. εὐρημαι, A. 1. P. εὐρέθην, p. 81. § 64. obs. 2; A. 2. εὐρον, F. εὐρήσω, p. 109. *not.*; P. εὐρηκα, p. 114. εὐράμενος, *ibid.*
 εὔσα, Dor. pro οὔσα, p. 98.
 εὐφραίνα, A. 1. εὐφρηνα, et -ᾶνα, p. 76. obs. 1.
 εὐχομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 εὐώπις, -ιδος, p. 27. § 32. obs. 1.
 ἔφαγον, A. 2. ab ἐσθίω, p. 102.
 ἔφανα pro ἔφηνα, p. 76. obs. 1.
 ἔφασκον, Imperf. α φάσκω sub φημί, p. 103.
 ἔφησθα, Dor. pro ἔφης, p. 90. obs. 1.
 ἐφθάμην, ἐφθαξα, ἐφθασα, -κα, α φθάνω, p. 118.
 ἐφθαρκα, P. α φθείρω, p. 77. obs. 2.

- ἐφθην, A. 2. a *φθάω, φθάνω, p. 100; 118.
 ἐφθίμαι, P. P. a φθίω, p. 80. obs. 4.
 ἐφθίμην, A. 2. M. a φθίνω, p. 101. (a.)
 ἐφθορα, P. M. a φθείρω, p. 83. obs. 2.
 ἐφθός, Verb. Adj. ab ἐψω, p. 114.
 ἐφθισα, -μαι -μην, a φθίνω, p. 118.
 ἐφίεμαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ἐφικνέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 ἐφλέγην, A. 2. P. a φλέγω, p. 83. obs. 2.
 ἐφυν, pro ἐφυσαν, p. 90. § 72. obs. 7;
 A. 2. a φύω, p. 101. (a.)
 ἐχαδον, A. 2. a χανδάνω, p. 118.
 ἐχεα, ἐχενα, A. 1. a F. χέω, p. 76.
 obs. 2.
 ἐχάρην, A. 2. a χαίρω, P. κεχάρηκα,
 p. 109. not.
 ἐχεισθα, pro ἐχεις, p. 42. obs. 6.
 ἐχομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ἐχρήν et χρήν, a χρή, p. 72. obs. 9.
 ἐχρήσθην, A. 1. P. a χράομαι, κέχρη-
 μαί, p. 81. § 94. obs. 1.
 ἐχύθην, A. 1. P. a χέω, p. 80. § 61.
 obs. 4; p. 134. § 2. obs. 1.
 ἐχύμην, A. 2. M. a χέω, p. 101. (a.)
 ἐχω, F. ἔξω, p. 62. obs. 1; et ἴσχω, ib.
 obs. 2; *σχω, A. 2. ἔσχον, p. 100;
 102; F. σχήσω, p. 109. not. 114;
 seq. Gen. et Adv. *Synt.* § 133.
 ἐψαυσμαι, a ψάω, p. 80. obs. 4.
 ἐψέγην, A. 2. P. a ψέγω, P. M. ἐψογα,
 p. 83. § 68. obs. 2.
 ἐψήμαι et -σμαι, p. 80. § 61. obs. 4.
 ἐψύγην et ἐψύχην, A. P. a ψύχω, p.
 85. obs. 4.
 ἔψω, -έω, -ήσω, -ητός, p. 114.
 ἔω, τήν, pro ἔων, p. 13. obs. 3.
 ἔω, Subj. pro ᾧ, p. 98.
 ἔωθουν, Imperf. ab ὠθέω, p. 72. obs. 7.
 ἔωκα, Dor. pro εἴκα, p. 96. § 79. obs. 1.
 ἔωκα, P. ab ὠθέω, p. 118.
 ἐφείκει, ἐώλεται, Plusq. Perf. ab *εἴλω,
 et *ἔλω, p. 71. obs. 3.
 ἔων, Part. pro ὦν, p. 98.
 ἐωνούμην, ἐωνοχόουν, Imperf. ab ὠνέο-
 μαι, οἰνοχόω, p. 72. obs. 7.
 ἐώρᾱκα, P. ab ὀράω, p. 60. (e.) 1; cum
 dupl. Augm. p. 72. obs. 8; ἐώραμαι,
 p. 102.
 ἐόργειν, Plusq. Perf. ab *ἔργω, P.
 ἔοργα, p. 71. obs. 3.
 ἐόρταζον, ab ἐορτάζω, ibid.
 ἐώρων, Imperf. ab ὀράω, cum dupl.
 Augm. p. 72. obs. 8; p. 102.
 ἔως ἡ, Att. pro ἥως, p. 13. obs. 1.
 ἔωσμαι, -θην, P. et A. 1. P. ab ὠθέω,
 *ᾠθω, p. 118.
 ἔωντοῦ, Ion. pro ἔαυτοῦ, p. 3. § 2. obs. 2.
 Z.
 ζάω, ζῆς, ζῆ, p. 56. obs. 2.
 ζευγνύμεν, Poët. pro ζευγνύμεν, p. 91.
 obs. 14.
 ζεύγνυμι, a *ζεύγω, p. 86. obs.
 ζεύγνυμι et -ύω, p. 62. obs. 2.
 Ζεὺς, G. Ζηνός, vulgè Διός, p. 16. obs. 6.
 ζέω, F. ζέσω, p. 60. (e.) 3.
 ζήσομαι, F. M. et ζήσω, a ζάω, p. 76. §
 56.
 ζώννυμι, a *ζώω, p. 86. obs.
 H.
 ῥ, quo, p. 35. obs. 2.
 ῥα, pro ῥν, ab εἰμι, p. 97. § 80. (a.);
 ῥα et ῥια pro ῥειν, ab εἰμι, p. 99; pro
 Imperf. Verbi ἔρχομαι, p. 102.
 ῥβάσκα, -άω, -ήσω, -ήσα, p. 114.
 ῥβουλόμην, et ἐβουλόμην, p. 70. § 53.
 (a.) obs. 2.
 ῥβώοιμι, ῥβώοντα, Ep. pro ῥβῶμι,
 ῥβῶντα, p. 56. § 44. obs. 2.
 ῥγαγον et ῥγον, p. 82. § 66. obs. 4;
 p. 50. obs. 5.
 ῥγέομαι, p. 51. § 43. obs. 14; seq.
 Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 ῥγρόμην, pro ῥγερόμην, A. 2. M. ab
 ἐγείρω, p. 103.
 ῥδε, ῥαοοε, p. 34. (e.) obs.
 ῥδειν, Att. ῥδην, p. 42. obs. 4.
 ῥδιον, -ιστα, ab ῥδέω, p. 121.
 ῥδέσθην, A. 1. P. ab *ἔδω, p. 77. obs. 1.
 ῥδησθα, notas, ab εἶδω, p. 90. obs. 1.
 ῥδομαι, seq. Acc. *Synt.* § 138. obs.
 ῥδυνάμην, et ἔδυνάμην, p. 70. § 53.
 (a.) obs. 2.
 ῥε, Ep. pro ῥει, ab εἰμι, p. 99.

- ἡδυνήθην et ἔδυνάσθη, a δύναμαι, p. 60. (e.) 1.
 ἡεῖδεν, Ep. pro ἥδεν, *novam*, p. 50. *obs.*
 ἥειν, usurpat. pro Imperf. Verbi ἔρχομαι, p. 102.
 ἥεῖσα pro ἥεις, ab εἶμι, p. 90. *obs.* 1.
 ἥέλιος, Ion. pro ἥλιος, p. 6. § 5. *obs.* 2.
 ἦεν et ἦην, Ep. pro ἦν, ab εἶμι, p. 97.
 ἦθας, seq. Gen. *Synl.* § 132. (f.) *obs.*
 ἦθέληκα, -σα, P. et A. 1. ab ἐθέλω, p. 105.
 ἦτε, ἦτες, ἦιον, ἦισαν, pro ἦει, ἦεις, ἦειν, ἦεσαν, ab εἶμι, p. 99.
 ἦϊκτο, Plur. M. ab *εἶκω, p. 50. § 43. *obs.* 5.
 ἦκαον, pro εἶκαζον, ab εἶκάω, p. 72. *obs.* 5.
 ἦκαχον, A. 2. ab ἀκαχίζω, F. -ἦσω, p. 109. *not.*; et ἠκάχησα, sub ἀχέω, p. 111. § 92.
 ἦκιστος, ab [ἦκς], p. 29. § 34. *obs.* 2.
 ἦκουκα, ἠκούσθη, ἠκουσμαι, ab ἀκούω, p. 79. § 61. *obs.* 3.
 ἦκω, Præteriti vim habet, p. 119. (c.); seq. Gen. et Adv. *Synl.* § 133.
 ἠλάδην, Ion. ἠλάσθη, ab *ἐλάω, ἐλαύνω, p. 80. *obs.* 4; p. 113.
 ἠλαλκον, A. 2. Poët. ab ἀλέξω, p. 109.
 ἠλασα, A. 1. ab ἐλαύνω, p. 113.
 ἠλεάμην, A. 1. ab ἀλέομαι, p. 76. § 57. *obs.* 2.
 ἠλεξάμην, A. 1. M. ab ἀλέξω, p. 109.
 ἦλθον, et ἦλυθον, A. 2. ab ἔρχομαι, p. 102; 103.
 ἠλίκος, *cujus ætatis*, p. 35. *obs.* 2.
 ἦλιξ, δ et ἦ, p. 27. § 32. *obs.* 1.
 ἦλιτον, A. 2. ab ἀλιταίνω, F. -ἦσω, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἦλκησιν, A. 1. ab ἀλφάν, ar. Hom. p. 113.
 ἦλοιφα, et ἀλήλιφα, ab ἀλείφω, p. 78. § 59. *obs.* 3.
 ἦλυξα, A. 1. ab ἀλύσκω, p. 110.
 ἦλφον, A. 2. ab ἀλφάν, p. 110.
 ἦλωκα et ἐάλωκα, P. ab ἀλίσκομαι, p. 110.
 ἦλυν, A. 2. ab *ἄλυν, ἀλίσκομαι, p. 100; 110.
 ἦμαι, ἦσαι, ἦσται, etc. p. 50. § 43. *obs.* 7; 51. *obs.* 14; cum vi Præsentis, p. 80. *obs.* 7. (a.)
 ἦμαρτον, A. 2. ab ἁμαρτάνω, F. -ἦσομαι, P. -ἦκα, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἦμβλωκα, P. ab ἀμβλίσκω, p. 110.
 ἦμβροτον, A. 2. Ep. ab ἁμαρτάνω, p. 110.
 ἦμέτες, ἦμέων, ἦμείων, ἦμέας, Ep. et Ion. pro ἦμεῖς, ἦμών, ἦμᾶς, p. 33. (a.)
 ἦμελλον, rarius pro ἔμελλον, p. 70. *obs.* 2.
 ἦμεν, ἦμεναι, pro εἶναι, p. 98.
 ἦμενος, Part. ab ἦμαι, p. 80. *obs.* 7. (a.)
 ἦμες, Dor. pro ἦμεν, p. 97.
 ἦμην, Pluperf. ab ἦμαι, p. 80. *obs.* 6. (a.)
 ἦμην, Att. pro ἦν, p. 97.
 ἦμπεσχόμην, A. 2. M. ab ἀμπεχέω, p. 73. *obs.* 3.
 ἦμπλακον, A. 2. ab ἀμπλακίσκω, F. -ἦσω, p. 109. *not.*; 110.
 ἦμφεγγόνουν et ἦμφιγγόνουν, Impf. ab ἀμφιγγόω, p. 73. *obs.* 2, 3.
 ἦμφίεσα, A. 1. ab ἀμφιέννυμι, p. 73. *obs.* 1, 2.
 ἦμφισβήτην et ἦμφεσβήτην, Imp. ab ἀμφισβητέω, p. 73. *obs.* 3.
 ἦνάλωσα et ἀνῆλωσα, A. 1. ab ἀναλόω, *ibid.*
 ἦνδανον et ἐήνδανον, Imp. ab ἀνδάνω, p. 72. *obs.* 8; p. 110.
 ἦνεγκα, A. 1. ab *ἐνέγκω, p. 76. *obs.* 2; A. 2. ἦνεγκον, sub φέρω, p. 103.
 ἦνέθην, A. 1. P. ab αἰνέω, p. 80. *obs.* 4; p. 81. § 64. *obs.* 2.
 ἦνευχόμην, Imp. M. ab ἀνέχω, p. 73. *obs.* 3.
 ἦνεκα, P. ab αἰνέω, p. 80. *obs.* 4.
 ἦνέχθη, A. 1. P. ab *ἐνέκω, p. 77. *obs.* 1; sub φέρω, p. 103.
 ἦνθομες, Dor. pro -μεν, p. 42. *obs.* 1.
 ἦνθον, A. 2. Dor. ab ἔρχομαι, p. 102.
 ἦνίπαπον, ab ἐνίπτω, p. 82. § 66. *obs.* 3.
 ἦνίκα, quo ipso tempore, p. 35.
 ἦνοιξα, A. 1. pro ἀνέφξα, ab ἀνοίγω, p. 72. *obs.* 8; p. 73. *obs.* 2.
 ἦντεβόλησα, A. 1. ab ἀντιβολέω, p. 73. *obs.* 3.

- ἡνώρθουν, Imp. ab ἀνωρθόω, p. 73. obs. 3.
 ἡνώχλουν, Imp. ab ἐνοχλέω, *ibid.*
 ἥομεν, pro ἤειμεν, p. 99.
 ἥπαρ, -ατος, p. 15. obs. 2.
 ἥπαφον, A. 2. ab ἀπαφίσκω, F.
 -φῆσων, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἥπλακον vel ἥμπλακον, A. 2. ab ἀμπλακίσκω, p. 110.
 Ἡρακλῆης, -λῆς, -έους, p. 18. obs. 1.
 ἥραρον, A. 2. ab *ἔρω, ἀραρίσκω, p. 82. obs. 4; p. 110.
 ἡράσθην, A. 1. P. ab ἐράω, p. 60. (e.) 1.
 ἡρέθην, A. 1. P. ab αἰρέω, p. 81. § 64. obs. 2.
 ἥρεκα, P. ab ἐρέσσω, p. 59. (b.)
 ἥρεσα, -σμαι, A. 1. et P. P. ab ἀρέσσω, p. 111.
 ἥριπον, A. 2. Intrans., a Transit. ἐρείπω, p. 119. (a.)
 ἡρόθην, A. 1. P. ab ἀρόω, p. 80. obs. 4.
 ἡρόμην, A. 2. ab ἔρομαι, F. ἐρήσομαι, p. 109. *not.*; p. 113.
 ἥρρησα, A. 1. ab ἔρρω, p. 113.
 ἥρσα, A. 1. ab ἀραρίσκω, p. 110.
 ἥρυγον, A. 2. ab ἐρυγγάνω, p. 114.
 ἡρύκακον, ab ἐρύκω, p. 82. § 66. obs. 3.
 ἥρω, pro ἥρῳα, p. 16. § 22. obs. 2.
 ἦς, apud rec. Att. pro ἦσθα, et Dor. pro ἦν, p. 97.
 ἦσαι, ab ἦμαι, p. 80. obs. 6. (a.)
 ἦσαν, pro ἦδεσαν, p. 50. § 43. obs. 5.
 ἦσαν, pro ἦεσαν, p. 99. § 80.
 ἦσθα, Dor. et Att. pro ἦς, p. 90. obs. 1.
 ἦσθαι, Inf. ab ἦμαι, p. 80. obs. 7. (a.)
 ἦσθόμην, F. αἰσθόσομαι, ab αἰσθάνομαι, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἦσμεν, ἦστε, ἦσαν, Pluperf. ab *εἶδω p. 50. obs. 5.
 ἦσο, Pluperf. ab ἦμαι, p. 80. obs. 6. (a.)
 ἦσσομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 ἦσσων, ab [ἦκὺς], p. 29. obs. 2.
 ἦσταί, ἦστο, ab ἦμαι, p. 50. § 43. obs. 7.
 ἦσυχαιός, -αίτερος, p. 28. obs. 3.
 ἦσχυμαι, P. P. ab αἰσχύνω, p. 79. § 61. obs. 2. (b.)
 ἦτταδομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
- ἦτω, Att. pro ἔστω, p. 98.
 ἦδοκίμουν, Imp. ab εὐδοκίμέω, p. 73. obs. 4.
 ἦντε, Ep. pro εὐτε, p. 138. § 5.
 ἦνῃσα, -κα, A. 1. et P. ab αὐξάνω, p. 111.
 ἦνχόμην, Imp. ab εὐχομαι, p. 72. obs. 5.
 ἦφιεν, in Nov. Test., ab ἀφίω, -ίημι, p. 87. obs. 4.
 ἦφιούν, Imp. ab ἀφίημι, p. 73. obs. 2.
 ἦφυσσα, A. 1. ab ἀφύσσω, p. 59. (b.)
 ἦχθόμην, A. 2. ab ἀπεχθάνομαι, F. -ήσομαι, p. 109. *not.*
 Θ.
 Θαῖς, V. ᾤ Θαῖ, p. 17. § 23. (b.)
 θανοῦμαι, F. M. a θνήσκω, p. 75. obs. 4. p. 110.
 θάσσω, a ταχύς, p. 29. obs. 2.
 θαυμάζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 θαυμάσομαι, F. M. a θαυμάζω, p. 75. obs. 4.
 θεάσομαι, F. -άσομαι, p. 51. § 43. obs. 14; 60. (e.) 1. seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) obs.
 θέλω, Poët. pro θῶ, p. 90. obs. 9.
 θέμεν, θέμεναι, Ep. pro θέῖναι, p. 91. obs. 13.
 Θέμις, -ιος, -ιστος, p. 16. § 21. obs. 4.
 θεός, ᾧ, p. 12. obs. 1; τὸς—pro τοὺς θεοὺς, Dor. p. 136. § 1.
 θεόφιν, a θεός, p. 21. obs. *Gener.* 1.
 θέρομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 θεσμοί et -ὰ, p. 12. obs. 3.
 Θέτις, -ιος, D. Θέτι, p. 16. § 21. obs. 4.
 θεύσομαι, F. a θέω, p. 61. 4; F. M. p. 75. obs. 4.
 θέω et θείω, Poët. pro θῶ, p. 90. obs. 9.
 θῆρς, -η, Hom. pro θῆς, θῆ, p. 90. obs. 9.
 θῆλυσ, ὅ et ἦ, p. 24. obs. 3.
 θημετέρου, per Crasin ex τοῦ ἡμετέρου, p. 144. Cap. VII.
 θημέρα, per Crasin ex τῇ ἡμέρᾳ, p. 144. Cap. VII.
 θίξομαι, et -ξω, F. a *θίγω, p. 76. § 56; p. 114.
 θλάω, F. θλάσω, p. 60. (e.) 1.

- θήσκω, P. M. *τέθναμεν*, p. 101. (b.);
 A. 2. *θανον*, p. 114.
 θορούμαι, F. M. a **θέρω*, p. 75. obs. 4.
 sub *θρώσκω*, p. 114.
 θούδατος, *θοῦδαρ*, per Crasin ex τοῦ
 ὕδατος, τὸ ὕδαρ, p. 144. Cap. VII.
 θράσσω et τάραττω, p. 62. obs. 2.
 θράνω, P. P. *τέθραυσμαι*, p. 80. obs. 4.
 θρέβομαι, F. a *τρέχω*, p. 62. obs. 1;
 p. 103.
 θρέψω, F. a *τρέφω*, p. 62. obs. 1.
 θρίξ, *τριχὺς*, p. 15. § 21. (b.); p. 134.
 § 2.
 θρυλίξω et θρυλίσσω, p. 62. obs. 2.
 θρώσκω, *θορούμαι*, p. 114.
 θυγάτηρ, *θυγατὶς*, p. 16. § 21. obs. 3.
 θυμιάω, -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
θύρα, *foris*, p. 131. § 113.
θυσσανόεις, σ *geminatā*, p. 139.
 θύψω, F. a *τύφω*, p. 62. obs. 1.
 θῦω, θῦσω, *τέθυκα*, p. 61. 7; P. P.
τέθύμαι, p. 80. obs. 3; A. 1. P.
ἐτύθην, p. 81. § 64. obs. 4.
θάυμα, Ion. pro *θαῦμα*, p. 137.
 I.
ιδομαι, F. *ἰδασμαι*, p. 51. § 43. obs. 14;
 60. (e.) 1.
Ἰαπετιονίδης, ab *Ἰάπετος*, p. 122. §
 100. (a.) obs. 3.
ἱγμαι, P. P. ab *ικνέομαι*, p. 114.
ἰδμεν, *ἰδμεναι*, Inf. Ep. et *ἰδμεν*, 1. pers.
 plur. Ep. ab *οἶδα*, sub *ὀρώω*, p. 102;
 p. 50. obs. 5.
ἰδω, A. 2. Ep. ab *ὀρώω*, p. 102.
ἰδρις, Ion. -ιος, Att. -εως, p. 26. (c.)
 obs. 2.
ἰδρώω, *ἰδρήν*, pro *ἰδρίην*, p. 57. obs. 5.
ἰδρὺς, -ᾶτος, ὡτι et -ῶ, ὡτα et -ᾶ,
 p. 13. § 19. obs. 2.
ἰδρώω, Ep. pro *ἰδρώω*, p. 57. obs. 4.
ἱε, *ἱε*s, pro *ἦει*, *ἦεις*, ab *εἶμι*, p. 99.
*ἱε*ν, Ion. et Att. pro *ἱην* ab *ἱημι*; *ἱε*ν,
 Imperf. ab *εἶμι*, p. 90. obs. 4.
ἱζω, F. M. *καθίζησμαι*, p. 114.
ἱημι, ab **ἔω*, p. 86.
ἱην, Ion. et Att. *ἱε*ν, p. 90. obs. 4.
ἱησοῦς, Voc. *Ἰησοῦ*, p. 12. obs. 2.
ἱθι, Imperat. ab *εἶμι*, p. 90. obs. 8.
ἰθὺ, *ἰθὺς*, de loco et tempore dicuntur,
 p. 120. § 96. obs. 2.
ἱκμάζω et -αίνω, p. 62. obs. 2.
ἱκνέομαι, *ἱκόμεν*, *ἱκτο*, *ἱκμενος*, p. 51.
 § 43. obs. 14; 114.
ἱλαθι, Imperat. Dor. ab *ἰλάσκομαι*,
 p. 114.
ἰλάσκομαι, -αμαι, -ασάμην, p. 51. § 43.
 obs. 14; 114.
ἰλᾶσμαι, ab *ἰλόμαι*, p. 60. (e.) 1.
ἱλεως, Att. pro *ἱλαος*, p. 13. § 19.
 obs. 1.
ἱληθι, Poët. pro *ἱλᾶθι*, p. 91. obs. 14;
 sub *ἰλάσκομαι*, p. 114.
ἱμᾶσσω, -ᾶσω, p. 59. (b.)
ἱμεν, *ἱμεναι*, Ep. pro *ἱέναι*, ab *εἶμι*,
 p. 99.
ἱν, Dor. pro *ἱ*, p. 32. obs. Dial.
ἱνα, cum temp. praeterit. Indic. *Synt.*
 § 175. obs. 2.
ἱξομαι, F. ab *ικνέομαι*, p. 114.
ἰοίην, Att. pro *ἰοιμι*, ab *εἶμι*, p. 99.
ἰον, pro *ἦεν*, *ibid.*
ἰουν vel *ἱην*, Att. et Ion. *ἱε*ν, p. 90.
 obs. 4.
ἱπταμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
ἱσαν, Poët. pro *ἦεσαν*, ab *εἶμι*, p. 99.
ἱσασι, 3 Plur. ab *οἶδα*, p. 50. obs. 5.
ἱσθι, Imperat. ab *εἶμι*, p. 90. obs. 8;
 Imperat. ab *οἶδα*, sub *γιγνώσκω*,
 p. 102.
ἱσχω vel *ἔισχω*, p. 106.
ἱσμεν, 1 Plur. ab *οἶδα*, p. 50. obs. 5.
ἱσος, -αίτερος, p. 28. obs. 4.
ἰσάμεν, *ἰσάμεναι*, pro *ἰσάναι*, apud
 Ep. p. 91. obs. 13.
ἱσταντι, *ἱστατι*, Dor. pro *ἱστανται*,
ἱστησι, p. 90. § 72. obs. 3.
ἰσάω, Verb. Ion. ab *ἱστημι*, p. 87.
 obs. 4.
ἱστε, 2 Plur. ab *οἶδα*, p. 50. obs. 5.
ἱστέαται, Ion. pro *ἱστανται*, p. 93.
 obs. 2.
ἱστέω, Ion. pro *ἰσάω*, p. 90. obs. 9.
ἱστημι, P. M. **ἔσταα*, p. 101. (b.)
ἱστον, 2 et 3 Dual. ab *οἶδα*, p. 50. obs. 5.

- ισχνάλω*, A. 1. *ἰσχνᾶνα*, p. 76. § 57.
obs. 1.
ισχῦς, Acc. -*υν*, p. 16. § 22. *obs.* 1.
ἴτην, Ep. pro *ἦτην*; *ἴτων*, Att. pro
ἰδῶτων, ab *εἶμι*, p. 99.
ἰύς, -*ξω*, p. 59. (c.) 1.
ἰχθύς, Acc. -*υν*, Poët. -*ύας*, p. 16. § 22.
obs. 1.
ἰχθύς, contract. ex *ἰχθύες* et -*ύας*
p. 20. *obs.* 3.
ἴω, Verb. Ion. ab *ἴημι*, p. 87. *obs.* 4.
Ἰωνικά, τὰ *γράμματα*, p. 2. *obs.* 1.
K.
**κάζω*, **κᾶδω*, P. P. *κέκαδμαι*, p. 79.
§ 61. *obs.* 2.
καθαίρω, A. 1. *ἐκάθηρα* et -*ᾶρα*, p. 76.
§ 57. *obs.* 1.
καθεδούμαι, F. a *καθέζομαι*, p. 75. *obs.* 2.
καθέζομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
καθεζόμεν, καθήμεν, καθηύδον, καθίζον,
et ἐκαθεζόμεν, ἐκάθειδον, ἐκαθήμεν,
ἐκάθιζον, p. 73. *obs.* 2.
καθίζω, F. -*ιῶ*, p. 114.
κάθον, καθοίμεν, p. 80. § 61. obs. 7. (a.)
κάθωμαι, Subj. a *κάθημαι*, sub *ἦμαι*,
p. 80. *obs.* 7. (a.)
καίнуμαι, *excello*, p. 97. *obs.*
καίω, F. *κάσω*, p. 60. (e.) 2.
καλέω, P. *κέκληκα*, p. 104.
καλλιστεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132.
(c.) *obs.*
κάλλιστος, -*ίων*, a *καλός*, p. 29. *obs.* 2.
καλυπτός, *tegens*, p. 128. § 108. *obs.*
κάλος, δ, Att. pro δ *κάλος*, p. 13. *obs.* 1.
κάμνω, A. 2. *κέκαμον*, p. 82. *obs.* 3;
Part. P. M. *κεκμηώς*, p. 101. (b.);
P. *κέκληκα*, p. 104; F. *καμοῦμαι*,
p. 114.
καμοῦμαι, F. M. a **κάμω*, p. 75. *obs.* 4;
sub *κάμνω*, p. 114.
κάρα, (Ep. *κάρη*, -*ητος*, -*ῆατος*), Dat.
κάρη, p. 16. *obs.* 6.
κάρτιστος, et *κράτιστος*, a [*κράτος*],
p. 29. *obs.* 2.
κατὰ, cum nomine Adv. vim habet,
Synt. § 191. (b.) *obs.*
—, sepe subaudit. *idid.*
- κατὰ σύνεσιν* concordantia Adj. et
Pronom. *Synt.* § 123.
κῆρα, per Crasin ex καὶ *εἶρα*, p. 144.
Cap. VII.
καταβάτης, Ep. pro *καταβάτης*, p. 138.
**καταπροίκομαι* vel -*ίζομαι*, p. 51.
§ 43. *obs.* 14.
καταφρονέω, seq. Gen. *Synt.* § 132.
(e.) *obs.*
κατεδέξω, F. a *κατάγνυμι*, p. 74. § 55.
obs. 6.
κάσσω, F. a *καίω*, p. 60. (e.) 2.
καυχάομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
καυχᾶσαι, in Nov. Test., pro *καυχῆ*,
p. 56. *obs.* 2.
κέαται, Ion. pro *κεῖνται*, p. 50. *obs.* 4.
κεῖμαι, *κείμενος*, *κεῖσθαι*, p. 51. § 43.
obs. 14; 80. *obs.* 7. (b.)
κεῖσθαι, *κεῖσομαι*, p. 80. § 61. *obs.* 7. (b.)
κεῖω, Fut. Ep. p. 74. *obs.* 4.
κέκαδον, A. 2. a **κάζω*, p. 82. § 66. *obs.* 3.
κέκαμον, A. 2. Ep. a *κάμνω*, p. 82. *obs.* 3.
κεκέλευσμαι, P. P. a *κελεύω*, p. 80.
obs. 4.
κέκλαυμαι et -*σμαι*, P. P. a *κλαίω*,
κλάω, p. 80. *obs.* 4; p. 115.
κέκλειμαι et -*σμαι*, P. P. a *κλείω*, p.
80. *obs.* 4.
κεκλήγω, a *κλάζω*, *κέκληγα*, p. 130.
§ 111.
κέκληκα, -*μαι*, P. A. et P. a *καλέω*,
p. 104.
κεκλήμεν, -*ηο*, -*ητο*, Opt. P. P. a
καλέω, p. 51. *obs.* 12.
κεκλήσομαι, F. a *κέλομαι*, A. 2; ἐ-
κλόμεν, p. 109. *pot.*
κέκλοφα, F. a *κλέπτω*, p. 77. *obs.* 1.
κέκλυθι, Imperat. A. 2. a *κλύω*, p. 82.
obs. 3.
κέκμηκα, P. a *κάμνω*, p. 104; 114.
κεκμηώς, -*οτος* et *ῶτος*, p. 101. (b.);
p. 114.
κέκναισμαι, P. P. a *κναιώ*, -*ᾶω*, p. 80.
obs. 4.
κεκόλουμαι et -*σμαι*, P. P. a *κολούω*,
p. 80. *obs.* 3.
κεκόρεσμαι, P. P. a **κορέω*, p. 60, 3-

- κεκορηώς, p. 101. § 81. (b.)
 κεκοσμέεται, Ion. pro κεκόσμηται,
 p. 50. obs. 8.
 κεκοτῶς, Perf. Part. Ep. a κότεώ,
 p. 101.
 κέκραμι, P.P. a κεράννυμι, p. 104.
 κέκραχθι, p. 101. § 81. (b.)
 κέκρικα, κέκριμαι, P.A. et P. a κρίνω
 p. 77. obs. 3. (b.)
 κέκρουμαι et -σμαι, P.P. a κρούω,
 p. 80. obs. 4.
 κέκτημαι, P. a κτόμαι, p. 78. obs. 1;
 cum vi Præsentis, p. 119. (d.)
 κεκτῆμην, κεκτάμαι, Opt. et Subj. P.P.
 a κτόμαι, p. 51. obs. 12.
 κεκύλισμαι, P.P. a κυλίω, p. 80. obs. 4.
 κέκυθον, A. 2. a κεύθω, p. 82. § 66.
 obs. 3.
 κέλευθοι et -α, p. 12. obs. 3.
 κέλεύω, P.P. κέκελευσμαι, p. 80. obs. 4.
 κέλομαι, A. 2. ἐκεκλόμην, p. 51. § 43.
 obs. 14; 82. obs. 3; p. 103. § 83; F.
 κελήσομαι, p. 109. not.; p. 114.
 κέλσω, F. a κέλλω, p. 60. (d.)
 κενός, -ότερος, p. 27. § 33. obs. 1.
 κεοίμην, Opt. a κείμαι, p. 80. obs. 7. (b.)
 κέρᾱ, Roët. pro κέρατα, p. 21. obs. 1.
 κεράννυμι, a *κεράω, p. 86. obs.; P.P.
 κέκραμαι, p. 104.
 κερᾶσω, F. a *κεράω, p. 60. (e.) 1.
 κερδαίνω, A. 1. ἐκέρδᾱνα, p. 76. obs. 1;
 F. Ion. κερδήσομαι, p. 114; 113.
 κερδιών, -στος, a [κέρδος], p. 29. obs. 2.
 κέρεος, Ion. pro -αος, p. 21. obs. 2.
 κέχανθα, P. a *χάδω, χανδάνω, p.
 117. not.; p. 118.
 κεχάρηκα, P. a *χαίρω, A. 2. ἐχάρην,
 p. 109. not.; p. 118.
 κεχαρήσων, κεχαρμένους, κεχαρόμην, a
 χαίρω, p. 118.
 κέχρησμαι, κέχρισμαι, P.P. a χράω,
 χρίω, p. 80. obs. 4.
 κέχυκα, P. a χέω, p. 61. 4; P.P.
 κέχυμαι, p. 80. obs. 3.
 κέχωσμαι, P.P. a χῶω, p. 80. obs. 4.
 κέωμαι, Subj. a κείμαι, p. 80. obs.
 7. (b.)
 κήδομαι, p. 51. § 43. obs. 14; seq.
 Gen. Synl. § 132. (e.) obs.
 κήδω, F. -ήσω, p. 105. § 85.
 κιθών, Ion. pro χιτών, p. 137. § 3.
 κίνυμαι, incedo, p. 97. obs.
 κίς, Acc. κιν, p. 16. § 22. obs. 1.
 κιχάνω, -ήσομαι, p. 115.
 κιχείην, κιχείς, κιχείω, Ep. Formæ, a
 κιχάνω, p. 115.
 κίχημαι, vocal. longam retinet, p. 96.
 § 76. obs.
 κιχῆραι, retinet η, p. 91. obs. 12; Ep.
 Inf. a κιχάνω, p. 115.
 κλάζω, -γέω, p. 60. (a.) 3.
 κλαίω, F. κλαύσομαι, interdum κλαι-
 ήσω, p. 60. (e.) 2; F.M. p. 75.
 obs. 4; P.P. κέκλαυμαι et -σμαι,
 p. 80. obs. 4; 115.
 κλαυσοῦμαι, Dor. et Att. pro -σσομαι,
 p. 75. obs. 1.
 κλαυστός, κλαντός, Verb. Adj. a
 κλάω, p. 115; 129. obs. 1.
 κλάω, F. κλάσω, p. 60. (e.) 1.
 κλάω, Att. pro κλαίω, p. 60. (e.) 2;
 p. 115.
 κλείς, Acc. κλείδα et κλείν, p. 16.
 § 22. obs. 1.
 κλείω, P.P. κέκλειμαι et -σμαι, p. 80.
 obs. 4.
 κλέπτης, -ίστερος, p. 28. (e.) obs.
 κλέπτω, P. κέκλοφα, p. 77. obs. 1;
 A. 2. P. ἐκλάπην, p. 83. obs. 2.
 κληῖς, κληῖς, G. κληῖδος, -ῆδος, p. 16.
 obs. 4.
 κληρονομέω, seq. Gen. Synl. § 132.
 (g.) Obs. 1.
 κλίνω, P. κέκλικα, p. 77. obs. 3. (b.)
 κλῦθι, Imper. A. 2. a κλύω, p. 101.
 (a.)
 κνάω, κνής, etc. p. 56. obs. 2; vel
 κναίω, P.P. κέναισμαι, p. 80.
 obs. 4.
 κνέφας, -αος, -ους, p. 21. obs. 1.
 κοῖζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 κοιλαίνω, A. 1. ἐκόληνα et -ᾶνα, p. 76.
 obs. 1.
 κοιρανέω, seq. Gen. Synl. § 132. (c.) obs.

κολάσσομαι, et -άσω, p. 76. § 56.
 κολούω, P. P. κεκόλουμαι et -σμαι,
 p. 80. obs. 4.
 κομῶ, Att. F. προ κομίσω, p. 74.
 obs. 3.
 κονίζω et κονίω, p. 62. obs. 2.
 κοσιδῶ, F. -άσω, p. 60. (e.) 1.
 Κόππα, p. 2. obs. 2.
 κοράσιον, a κόρη, p. 124. § 101.
 κορέννυμι, a *κορέω, p. 86. obs.
 κορέσω, -ῶ, Att. a *κορέω, p. 61. 3.
 κόρως, Acc. -υθα et -υν, p. 16. § 22.
 obs. 1.
 κορύσσω, -ξω, A. 1. M. ἐκορυσάμην,
 p. 59. § 47. (b.); a *κορίθω, P. P.
 κεκόρυθμαι, p. 79. § 62. obs. 2.
 κοτυλίσκιον, a κοτυλίσκη, p. 124.
 § 101.
 κραδίη, Ep. προ καρδιά, p. 4. obs.
 κράζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 κραίνω, κραταίρω, κρατέω, seq. Gen.
 et Acc. apud Poët. *Synt.* § 132.
 (c.) obs.
 κρατή, -της, a κῆρα, p. 16. obs. 6.
 κρατιστεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132.
 (c.) obs.
 κράτιστος, a [κρατὺς], p. 29. § 34.
 obs. 2.
 κρέας, Gen. -ἄτος, -ἄς, -ας, p. 21.
 § 29. obs. 1.
 κρείσσων, κρέσσων, a [κράτος], p. 29.
 § 34. obs. 2.
 κρείων, a κρέας, Ion. προ κρεάτων,
 -ῶν, p. 21. § 29. obs. 1.
 κρέμαμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
 κρεμάννυμι, a *κρεμάω, p. 86. obs.
 κρεμᾶσθαι, a *κρεμάω, p. 60. (e.) 1.
 κρέας, contract. ex -ας, a κρέας, p. 21.
 § 29. obs. 1.
 κρίνω, P. κέκρικα, p. 77. obs. 3. (b.)
 Κρονίων, -ονος, et -ωνος, p. 15. (c.)
 obs. 1; a Κρόνος, p. 122. (a.) obs. 2.
 κρούω, P. P. κέκρουμαι et -σμαι, p. 80.
 obs. 4.
 κρώζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 κρένος, Æol. et Dor. προ ξένος, p. 4.
 (b.) obs. 2.

κταίην, κτάμενος, κτάναι, κτὰς, κτὰ-
 σθαι, ab ἐκτᾶν, ἐκτάμην, A. 2. A.
 et M. Verbi *κτάω, κτείνω, p. 100.
 κτάρμαι, P. κέκτημαι, p. 51. § 43.
 obs. 14; 78. obs. 1.
 κτείνω, P. ἔκτακα, p. 77. obs. 2. 3.
 (b.); P. M. ἔκτονα, p. 83. obs. 2;
 A. 2. ἔκτᾶν, p. 100; et κτίνυμι,
 p. 62. obs. 2.
 κτείνωμι, Subj. Ep. προ κτείνω, p. 42.
 obs. 5.
 κτεῖς, κτενὺς, p. 16. § 21. obs. 6.
 κτυπέω, A. 2. ἔκτυπον, p. 115.
 κτῶ, Subj. ab ἔκταν, A. 2. Verbi
 *κτάω, p. 100.
 κύκλοι et -α, p. 12. § 18. obs. 3.
 κυλίνδω, -έω, et κυλίω, p. 62. obs. 2.
 κυλίω, P. P. κεύλισμαι, p. 80. obs. 4.
 κυναγὸς, a κύων et ἄγω, p. 125. obs. 1.
 κύνεσσι, Dat. Pl. Ep. a κύων; p. 17.
 § 24. obs. 2.
 κυνέω, F. κύσω, p. 115.
 κυρέω, *κύρω, F. κύρω, p. 60. (d.) et
 κυρήσω, p. 115; cum part. quo-
 modositvertendum, *Synt.* § 165. obs.
 κυριεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 κύρω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 κύων, κυνὺς, p. 16. obs. 6.
 Κῶ, τήν, προ Κῶν, p. 13. obs. 3.
 κῶεα, Pl. N. a κῶας, p. 21. obs. 2.
 κωκύσσομαι, et -σω, a κωκύω, p. 76.
 § 56.
 κωλύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 Λ.
 λαβῆν, Poët. προ λαβεῖν, p. 42. obs. 12.
 λαγχανώ, P. εἴληχα, p. 78. obs. 2;
 A. 2. Ep. λέλαχον, p. 82. obs. 3;
 F. λήξομαι, p. 115. seq. Gen. *Synt.*
 § 132. (g.) obs. 1.
 Λαερτιάδης, προ Λαερτιάδης, p. 122.
 obs. 1.
 λάζνυμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
 λακέω, Dor. προ λάσκει, p. 115.
 λακήσω, a λάσκει, A. 2. *λακον, P.
 109. ποί.; p. 115.

- λάλος, -ιστερος, p. 28. *obs.* 4.
 λαμβάνω, P. εἴληφα, p. 78. *obs.* 2;
 A. 2. M. Ep. λελαβόμεν, p. 82.
obs. 2; F. λήψομαι, p. 115; P. Ion.
 λελάβηκα, p. 115; et λάζομαι, p.
 62. *obs.* 2.
 λαμπετιδης, a Λάμπες, p. 122. *obs.* 3.
 λαμπτός, λάμψομαι, Verb. Adj. et
 F. Ion. a λαμβάνω, p. 115.
 λανθάνω, A. 2. Ep. λέλασθον, p. 82.
obs. 2; F. λήσω, p. 115; cum Part.
 quomodo vertendum, *Synt.* §. 165.
obs.
 λὰξ, *calce*, p. 131. § 112. *obs.*
 λάζομαι, F. Ion. a λαγχάνω, p. 115.
 λαρότερος, -ώτατος, a λᾶρος, p. 27.
 § 33. (a) *obs.* 1.
 λάσκω, ἔλακον, λακήσω, p. 109. *not.*;
 P. M. λέλακα, p. 115.
 λαψοῦμαι, F. Dor. a λαμβάνω, p. 115.
 λέγω, P. εἶλοχα, p. 77. *obs.* 1; P. P.
 ἔλεγμαι et ἐλεγμαι, p. 78. *obs.* 2.
 λείπομαι, seq. Gen. *Synt.* § 32. (c).
obs. et (g) *obs.* 1.
 λέιπω, reperitur ἔλιπον, non *ἐλίπην,
 p. 82. *obs.* 1; P. M. λέλοιπα, p. 83.
obs. 1.
 λελάβηκα, P. Ion. pro εἴληφα, a λαμ-
 βάνω, p. 78. *obs.* 2; p. 105; p. 115.
 λελαβόμεν, A. 2. M. Ep. a λαμβάνω,
 p. 82. *obs.* 3; p. 138. § 5.
 λέλασθον, A. 2. Ep. a λανθάνω.
 λέλακα, P. M. a λάσκω, p. 115.
 λέλαμμαι, P. P. Ion. a λαμβάνω, p.
 115.
 λέλαχον, A. 2. Ep. a λαγχάνω, *ib.*
 p. 82. *obs.* 3; p. 115.
 ἐλέγμαι, et ἐλεγμαι, P. P. a λ'γω,
 p. 78. *obs.* 2.
 ἐλέυσμαι, P. P. a λεύω, p. 80. *obs.* 4.
 λελέχαται, Ion. 3 Pl. P. P. a λέγω,
 p. 50. *obs.* 8.
 ἐέλθηα, ἐέλησμαι, P. M. et P. a λαν-
 θάνω, p. 115.
 ἐέλημμαι, et εἴλημμαι, P. P. a λαμ-
 βάνω, p. 78. *obs.* 2; p. 115.
 λέλογχα, P. M. a *λέγχω, p. 83.

obs. 2; p. 85. *obs.* 3; et εἴληχα,
 sub λαγχάνω, p. 115.
 λέλοιπα, P. M. a λείπω, p. 83. *obs.* 1.
 λελύμασμαι, P. P. a λυμαίνομαι, p. 79.
 § 61. *obs.* 2. (a.)
 λεοντή, -τή, *leonis pellis*, p. 126.
 § 105. *obs.*
 λευκαίνω, A. I. ἐλευκᾶνα, p. 76. § 57.
obs. 1.
 λεύσω, F. λεύσω, p. 59. (b.)
 λεύω, P. P. ἐλέυσμαι, p. 80. *obs.* 4.
 λῆως, δ, Att. pro λᾶς, p. 13. § 19.
obs. 1.
 λήγω, seq. Gen. *Synt.* §. 132. (g).
obs. 1.
 λήδα, -ας, p. 11. § 16. *Exc.*
 λήθομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f) *obs.*
 ληκέω, Ion. pro λάσκω, p. 115.
 λήξομαι, F. M. a *λήχω, p. 75. *obs.* 4;
 sub λαγχάνω, p. 115.
 λήψομαι, F. M. a *λήχω, p. 75. *obs.* 4;
 sub λαμβάνω, p. 115.
 λιλαίομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14. seq.
 Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (e).
obs.
 λῖς, Acc. λῖν, p. 16. § 22. *obs.* 1.
 λίσσομαι et λίτομαι, p. 51. § 43. *obs.*
 14; 62. *obs.* 2.
 λόγως, τῶς, Dor. pro τοὺς λόγους,
 p. 136. § 1.
 λοέσσαι, λοέσσομαι, Inf. A. 1. et
 F. M. Hom. a λῶω, p. 115.
 λουτρὸν, a λουτήρ, p. 125. *obs.* 2.
 λῶω, -έω, contr. λούω, F. -σω, p. 115.
 λυμαίνομαι, P. λελύμασμαι, p. 79.
 § 61. *obs.* 3. (a.)
 λύτρον, a λυτήρ, p. 125. *obs.* 2.
 λύχνα et -οι, p. 12. *obs.* 3.
 λῶω, F. λῶσω, P. λέλύκα, p. 61. 7;
 P. P. ἐλύμαι, p. 80. *obs.* 4; A. 2.
 M. ἐλύμην, p. 101. (a.); seq. Gen.
Synt. § 132. (g). *obs.* 1.
 λῶϊος, λῶϊτερος, λῶων, λῶστος, p. 29.
obs. 2.

M.

μαθεῦμαι, F. M. Dor. a μανθάνω, p. 115.
 μαθήσομαι, F. a *μάδω, p. 75. § 56.

- obs. 4; sub *μανθάνω*, p. 115; p. 109.
Νοί.
μαίνομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
μαίομαι, F. *μάσομαι*, p. 51. § 43. obs. 14; 115.
μάκαρ, *μάκαιρα*, p. 27. § 32. obs. 2.
μακραίνω, -ωνος, p. 27. § 32. obs. 1.
μακρόχειρ, -ειρος, *ιδίδ.*
μάλα, *μᾶλλον*, *μάλιστα*, p. 121. § 97. obs. 1.
μανθάνω, A. 2. *ἐμαθον*, F. *μαθήσομαι*, p. 109. *ποι.*; p. 115.
μανίας, -άδος, p. 27. § 32. obs. 1.
μάομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
μαραίνω, A. 1. *ἐμάρηνα* et *-άνα*, p. 76. obs. 1.
μάρναμαι, Verh. Dep. p. 97. obs.; seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
μάρναο, Ep. pro *μάρνασο*, p. 93. obs. 3.
μάσομαι, F. a *μαίομαι*, p. 115.
μάσσω, a *μακρός*, p. 29. obs. 2.
μαχέσσομαι, Ion. pro *μαχοῦμαι*, a *μάχομαι*, p. 75. obs. 2; p. 116.
μάχομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
μέγιστος, *μέζων*, a *μέγας*, p. 29. obs. 2.
μεθίστι, 3 pers. plur. a *μεθίημι*, p. 89. obs.
μεθίεμαι, seq. Gen. *Synt.* 132. (e.) obs.
μεθύσθην, Dor. pro *-ήναι*, p. 51. obs. 13.
μεθύσσω, et *μεθύω*, p. 62. obs. 2. F. -όσω, p. 116: Intrans. in Præs. Trans. in Fut. p. 119.
μειδίδω, F. -άσω, p. 60. (e.) 1.
μείζων, a *μέγας*, p. 29. obs. 2.
μειονεκτέω, *μειόομαι*, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
μείρομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
μείστος, *μείων*, a [μέος], p. 29. obs. 2.
μελίσσεν, Dor. pro *μελίσκειν*, p. 136. § 1.
μελίσσεται, Æol. Dor. pro *μελίσσεται*, p. 4. obs. 2.
μελιτώεις, -ούς, p. 23. obs.
μέλλω, -ήσω, *μέλω*, -ήσω, p. 116.
μεμάθηκα, P. a *μανθάνω*, p. 115.
μέμαθι, *μέμαμεν*, *μεμαώς*, Formæ P.M. a *μάω, p. 101. (b.)
μέμαρπον, A. 2. a *μάρπω*, p. 82. obs. 3.
μέμβλεται, P.P. Ep. a *μέλω*, p. 116.
μέμβλωκα, P. a *βλώσκω*, p. 111.
μεμένηκα, P. a *μένω*, p. 77. (c.); p. 105.
μέμηκα, P. a *μηκόομαι*, p. 116.
μέμηλα, P.M. a *μέλω*, p. 83. obs. 1; p. 116.
μεμίσασμαι, P. P. a *μαίνω*, p. 79. § 61. obs. 2. (a.)
μεμνέωμην, Ion. pro *μεμνήμεν*, p. 51. obs. 11.
μémνημαι, P. P. a *μνέομαι*, *μimνήσκω*, p. 78. obs. 1; p. 116.
μεμνήμην, vel *μεμνήμεν*, Opt. P. P. a *μνᾶω, p. 51. obs. 12.
μεμνήστευμαι, P. P. a *μνηστεύω*, p. 78. obs. 1.
μεμνώμαι, Subj. P.P. a *μνᾶω, p. 51. obs. 12.
μεμόλυγκα, P. a *μολύνω*, p. 77. (a.)
μεμόλυσμαι, P. P. a *μολύνω*, p. 79. § 61. (a.)
μέμυκα, P. a *μυκέομαι*, p. 116.
μέμφομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
Μενέλεως, propter accentum, p. 140. obs.
μενοινάω, Ep. pro *μενοινᾷ*, p. 56. obs. 2.
μεντάν, per Crasin ex *μέντοι* ἄν, p. 144. Cap. VII.
μένω, P. *μεμένηκα*, p. 77. (c.); et *μίμνω*, p. 62. obs. 2; p. 116.
μερμηρίζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
μεσαίτερος, -ατος, a *μέσος*, p. 28. obs. 4.
μεσαμβρίη, Ion. pro *μεσημβρία*, p. 137.
μεστός, seq. Gen. *Synt.* 132. (g.) obs. 1.
μετά cum nomine Adv. vim habet, *Synt.* § 193. (a.) obs.
μετά, rarius signif. ad, *Synt.* § 193. (b.) obs. 1.
— cum Dat. constr., *Synt.* § 192. (b.) obs. 2.
μεταδίδωμι, *μετέχω*, seq. Gen. partitionis, *Synt.* § 132. (a.) obs. 1.
μετατρέπομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
μεῦ, Ep. pro *μοῦ*, p. 32.
μή (vetantis) constructio, *Synt.* § 168. obs. 1.

- μῆ redundare solet, *id. obs.* 2.
 — οὐ, *quin, quominus, id. (b.) obs.* 3.
 μηκόμαι, A. 2. ξμακον, p. 51. § 43.
obs. 14; 116.
 μήκιστος, a μακρὸς, p. 29. *obs.* 2.
 μῆνυτρον, a μηνυτήρ, p. 125. *obs.* 2.
 μήτηρ, -τρὸς, p. 16. § 21. *obs.* 3.
 μήτρως, -ως, et -ω, p. 13. *obs.* 2.
 μιλῶν, A. 1. ἐμίηνα et -ᾶνα, p. 76.
obs. 1.; P. P. μεμίασμαι, p. 79. § 61.
obs. 3. (a.)
 μίγνυμι, a *μίγω, p. 86. *obs.*; et μίσγω,
 p. 62. *obs.* 2.
 μιμνήσκω, a *μνᾶω, p. 59. *not.*; F.
 μνήσω, p. 116.
 μίμνω et μένω, p. 62. *obs.* 2.
 μιν, Ion. pro ἐ, p. 32. *obs. Dial.*
 Μίνω, -ως et -ω, p. 13. *obs.* 2.
 μνᾶ, μνᾶς, p. 11. § 16. *Exc.*
 μνᾶμαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 μνημονεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132.
 (f) *obs.*
 μνήσω, F. a μιμνήσκω, p. 116.
 μνηστέω, P. P. μεμνήσσευμαι, p. 78.
obs. 1.
 μοῖσα, Dor. pro μοῦσα, p. 136.
 μολοῦμαι, F. M. a *μόλω, p. 75.
obs. 4; sub βλώσκω, p. 111.
 μολύνω, P. μεμόλυκα, p. 77. (a.);
 P. P. μεμόλυσμαι, p. 79. § 61.
obs. 3. (a.)
 μονόδους, μονόδον, -όδοντος, p. 26.
 (f) *obs.* 2.
 μουσᾶν, τᾶν, Dor. pro τῶν μουσῶν, p.
 136.
 μύζω, (-ξω), p. 59. (c.) 1; -ήσω, p. 116.
 μυθεῖν, Ion. pro -θέειν, p. 56. *obs.* 3.
 μυκᾶμαι, A. 2. ἐμυκον, p. 51. § 43.
obs. 14; 116.
 μῦς, Acc. μῦν, p. 16. § 22. *obs.* 1.
 μύω, P. μεμύκα, A. 1. ἐμύσα, p. 61. 7.
 N.
 ν παραγωγικόν, sive ἐφέλκυστικόν, p.
 8. § 11.
 ναί, Dor. pro νηί, a ναῦς, p. 14. *obs.* 1.
 ναιετάσκον, Imperf. Ep. a ναιετάω, p.
 56. § 44. *obs.* 2.
 ναλοῖσι, Dor. pro ναλόνσι, p. 42. *obs.* 1.
 ναίω, A. 1. ἐνάσα, p. 116; Trans. et
 Intrans. p. 119. (b.)
 νᾶν, Acc. Dor., νᾶς, Gen. Dor. a
 ναῦς, p. 14. *obs.* 1.
 νᾶπυ, -υος, p. 16. *obs.* 5.
 νᾶς, Dor. pro ναῦς, p. 14. *obs.* 1.
 νάσσομαι, F. M. a ναίω, p. 116.
 νάσσω, F. νάξω, P. P. νένασμαι, p. 59.
 (b.)
 ναῦς, Acc. ναῦν, p. 14. *obs.* 1.
 ναυστολήσομαι, et -ήσω, a -έω, p. 76.
 ναῶν, Dor. pro νεῶν, p. 14. § 20. *obs.* 1.
 νέα, νέας, νέες, νέεσσι, νεὺς, Formæ
 Ep. a ναῦς, p. 14. *obs.* 1.
 νεαίτερος, νεαίτατος et νέατος, a νέος,
 p. 28. *obs.* 4.
 νεηνίης, Ion. pro -ᾶς, p. 11. § 16. *obs.*
 νεικέσω, F. a νεικέω, p. 60. (e.) 3.
 νέμω, P. νενέμηκα, p. 77. *obs.* 3. (c.);
 p. 116.
 νένασμαι, P. P. a νάσσω, F. νάξω, p.
 59. § 47. (b.) p. 116.
 νεοῖν, G. D. Dual. a ναῦς, p. 14. *obs.* 1.
 νέομαι, νεῦμαι, *ido.* p. 74. *obs.* 4.
 νέύσομαι, F. a νέω, p. 61. 4; et -οὔμαι,
 F. M. p. 75. *obs.* 1.
 νεῶν, νεῶς, G. Pl. et Sing. a ναῦς, p.
 14. *obs.* 1.
 νεῶς, δ, Att. pro νᾶς, p. 13. *obs.* 1.
 νῆα, νῆας, νῆε, νῆε, νῆτ, νῆδς, νῆν,
 νῆυς, νῆυς, νῆυσί, νῆων, Formæ
 Ion. a ναῦς, p. 14. *obs.* 1.
 νῆστις, -ιος, -ews et -ιδος, p. 26. (c.)
obs. 2.
 νίζω et νίπτω, p. 62. *obs.* 2.
 νικᾶμαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 νικῆμι, Æol. pro νικάω, p. 87. *obs.* 3.
 νιν, Att. et Poët. pro σφᾶς, σφέας, p. 33.
 νίσσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 Nomen antecedens, casu suo posito,
 casum Relativi asciscens, *Synt.* §
 122.
 Nomina gentilia tanquam Adj. po-
 nuntur, *Synt.* § 121.
 Nominat. pro Vocat. ponitur, *Synt.*
 § 127.—absolutè pon. § 128.

Nominat. post. Verba Subst. *Synt.* § 129.

νοός, Gen. a νοῦς, p. 12. *obs.* 5.

νοσφίζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.

νοστιάω, -σω et -ξω, p. 59. (c.) 2.

νωί, νῶϊν, Ep. pro νῶ, νῶν, p. 33.

νωίτερος, ap. Hom. derivat. a Dual.

νῶ, p. 34. *obs.* 1.

Ξ.

ξέω, F. ξέσω, p. 60. (e.) 3.

ξηραίνω, P.P. ξήραμαι, p. 79. § 61. *obs.* 3. (b.)

ξηρέω, A. 1. M. ξηρύνω, p. 116.

ξύνω, P.P. ξυσμαι, p. 80. *obs.* 4.

Ο.

ὁ αὐτός, seq. Dat. *Synt.* § 136. (a.) *obs.* 1.

ὀγδόη, pro -δά, p. 22. *obs.* 1.

ὀγδῶκοντα, pro ὀγδοήκοντα, p. 137.

ὀδάξω, -ξω, p. 59. (c.) 1.

ὀδάξ, mordicus, p. 131. § 112. *obs.*

ὀδε, idem valens ac δεῦρο vel ὠδε, *Synt.* § 149. *obs.*

ὀδοῦς, ὀδόντος, p. 16. *obs.* 6.

ὀδυνάσαι, in Nov. Test. pro ὀδυνᾶ, p. 56. *obs.* 2.

ὀδύρομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

*ὀδύσσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

ὀδωδα, F. M. ab ὄζω, p. 83. *obs.* 3; p. 116.

ὀδῶν, Ion. pro ὀδοῦς, p. 16. *obs.* 6.

ὄζω, -ήσω, p. 116; seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 2.

ὀθεν, unde, p. 35. *obs.* 2.

ὀθομαι, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*

οἶ, Poët. quid, ib.

οἶγγυμι, ab *οἶγω, p. 86. § 71. *obs.*

οἶδα, οἶσθα, etc. p. 50. *obs.* 5; quasi pro ξοῖδα, p. 72. *obs.* 7; P. ab *εἶδα, p. 102; cum vi Præsentis, p. 119. (d.)

οἶδαινω, -δνω, -οιδέω, F. -ήσω, p. 116.

οἶδαμεν, οἶδατε, οἶδας, οἶδε, ab οἶδα, p. 50. *obs.* 5.

οἶει, non οἶη, p. 49. *obs.* 1.

οἰζυρότερος, ab οἰζυρός, p. 27. § 33. (a.) *obs.* 1.

-οἶην pro -οἶμι et -οἶμι, p. 42. *obs.* 9.

οἰήσομαι, F. ab οἶομαι, p. 116.

οἶκα, Ion. pro ξοῖκα, ab *εἶκα, p. 72.

obs. 7; p. 83. § 68. *obs.* 2.

οἰκουρέω, non augetur, p. 72. *obs.* 4.

οἶμοι, seq. Gen. *Synt.* § 131. (d.) *obs.*

οἰμάξομαι, ab οἰμάζω, p. 59. (c.) 1; F. M. p. 75. *obs.* 4.

οἰνίζω, non augetur, p. 72. *obs.* 4.

οἶνωμαι et φῖνωμαι, P. P. ab οἶνδομαι, p. 72. *obs.* 4.

οἶομαι, οἶμαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

οἶομαι, Ep. pro οἶομαι, p. 116.

οἶος, qualis, p. 35. *obs.* 2.

οἶς, ovīs, Pl. οἶες, contr. οἶς et οἶς, p. 20. § 26. *obs.* 3.

-οῖσα, Dor. pro -ουσα, p. 42. *obs.* 13.

οἶσε, Imp. Ep. ab *οἶω, p. 103. § 82.

οἶσθα, pro οἶδασθα, p. 90. *obs.* 1; rar.

οἶδας, p. 50. *obs.* 5.

οἰσθήσομαι, et ἐνεσθήσομαι, F. P. a φέρω, p. 103.

οἰστρεω, non augetur, p. 72. *obs.* 4.

οἰστός, -έος, Verb. Adj. a φέρω, p. 103.

οἶσω, F. a φέρω, p. 103.

οἶχωκα, P. Ep. et Att. ab οἶχομαι, p. 116; 83. § 68. *obs.* 3.

οἶω, Ep. pro οἶομαι, p. 116.

οἶχομαι, -ήσομαι, p. 116: cum vi Præteriti, p. 119. (c.)

ὄκωχα, per Metath. ὕχωκα, P. Ep. ab ἔχω, p. 114.

ὀλίγιςτος, ab ὀλίγος, p. 29. § 34. *obs.* 2.

ὀλιγωρέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*

ὀλισθαίνω, A. 2. ὀλισθον, F. ὀλισθήσω, p. 109. *not.*; p. 116.

ὀλλυμι, ab *ὀλω, p. 86. § 71. *obs.*; p. 116.

ὀλολύζω, -ξομαι, p. 59. (c.) 1.

ὀλοῦμαι, F. M. ab ὀλλυμι, p. 116.

ὀλῶ, F. ab *ὀλέω, ὀλλυμι, p. 60. § 47. (e.) 3; p. 116.

ὀλωλα, P. M. ab *ὀλω, ὀλλυμι, p. 83. *obs.* 3; p. 116.

ὀλώλεκα, P. ab *ὀλέω, ὀλλυμι, p. 78. § 59. *obs.* 3; p. 116.

- δμαρτέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 δμνυμι, ab *δμόω, p. 86. § 71. obs.
 δμνυμι et -ώω, p. 62. obs. 2.
 δμοιος, seq. Dat. et Gen. *Synt.* § 136.
 (α.) obs. 2.
 δμώργνυμι, ab *δμόργω, p. 86. § 71. obs.
 δμοῦμαι. (-όσμαι), p. 61. obs. 6. F.M.
 ab δμνυμι, p. 75. obs. 4.
 δμώμοκα, P. ab *δμόω, p. 78. obs. 3.
 δμώμοσμαι, δμώμοται, P. P. ab *δμόω,
 p. 81. § 64. obs. 2.
 δνομάζω et -αίνω, p. 62. obs. 2.
 ἔνομαι, -έσσομαι, p. 61. 6.
 ὀξέα, -έης, Poët.; ὀξείης, Ion. p. 24.
 obs. 1.
 ὀπηδέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 ὀπλότερος, ab [ὄπλος], p. 29. obs. 2.
 ὀποῖος, ὀπόσος, ὀπότερος, obliquè in-
 terrogant, p. 34. (d.) obs.
 ὀπόσος, ὅπου, pro ὅσος, οὐ, p. 35.
 obs. 2.
 ὀππατα, Æol. pro ὀμματα, p. 136. § 2.
 ὀππως, Ep. pro ὀπως, p. 139. Cap. III.
 ὀπτάζω et -αίνω, p. 62. obs. 2.
 ὀππωπα, P. M. ab *ὀπτω, p. 83. obs. 3;
 Ion. et Poët. sub ὀρῶω, p. 102.
 ὀπάωη, Dor. pro ὀπωπε, p. 42. obs. 2.
 ὀπως, cum temp. præterit. indic. *Synt.*
 p. 190. § 175. obs. 2; —et ὀπως μή
 cum Fut. indic. § 176. obs. 3.
 ὀράατς, Ep. pro ὀράτς, p. 56. obs. 2.
 ὀρῶω, Verb. Defect. p. 102.
 ὀργαίνω, A. 1. ὀργάνα, p. 76. obs. 1.
 ὀρεσφι, ab ὀρος, p. 21. obs. *Gener.* 1.
 ὀρέω, Ion. pro ὀράω, p. 102.
 ὀρήν, Dor. pro ὀρᾶν, p. 56. obs. 2.
 ὀρμάομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ὀρνηθοθήρας, ab ὀρνις et θηράω, p. 125.
 obs. 1.
 ὀρνις, -ίδος, p. 20. obs. 3.
 ὀρνυμι, ab *ὀρω, p. 86. obs.
 ὀρῶω, Ep. pro ὀρᾶω, p. 56. obs. 2.
 ὀρσω, F. ab *ὀρω, p. 60. (d.)
 ὀρύττω, P. ὀρύρυχα, p. 78. obs. 3. Plu-
 perf. ὀρῶρύχειν et ὀρῶρύχειν, p. 79.
 § 60. obs. 2.
 ὀρωρα, P. M. ab *ὀρα, p. 83. obs. 3.
- ὄς, ὄστε, qui, p. 35. obs. 2.
 ὄσος, quantus, id.
 ὄστις, ἥτις, ὅτι, quicunque, p. 34. (b.)
 obs.
 ὀσφραίνομαι, A. 2. ὠσφρόμην, F. ὀσ-
 φρήσομαι, p. 51. § 43. obs. 14: 109.
Not.; 117; seq. Gen. *Synt.* § 132.
 (f.) obs.
 ὀρφανός, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
 ὄτε, quum, p. 35. obs. 2.
 ὄτις, Ep. pro ὄστις, p. 34. § 38. (b.) obs.
 ὄτοσίζω, -ξομαι, p. 59. (c.) 1.
 ὄτου, ὄτω, ὄτων, ὄτοις, G. D. ab ὄστις,
 p. 34. (b.) obs.; (d.) obs.
 ὄττι, Ep. pro ὄτι, quodcunque, p. 139.
 Cap. III.
 οὐ πάννυ, non omnino, *Synt.* § 168. (b.)
 obs. 4.
 οὐ φημι, οὐ θέλω, οὐκ ἔδω, idem ac
 nego, nolo, prohibeo, *Synt.* § 168.
 (b.) obs. 4.
 οὐ, ubi, p. 35. obs. 2.
 οὕας, -ατος, p. 21. obs. 1.
 οὕατος, Ion. pro ὠτὸς, ab οὕς, p. 16.
 obs. 6.
 οὕδας, -εος, p. 21. obs. 2.
 οὐρανόθεν, ab οὐρανός, p. 21. obs. *Ge-
 ner.* 2.
 οὕς, ὠτὸς, Ion. οὕατος, p. 16. obs. 6.
 οὐτάω, A. 2. οὐταν, Infin. οὐτάμεναι,
 Part. οὐτάμενος, p. 100.
 οὐτάω et -άζω, p. 62. obs. 2.
 οὕτως et -ω, p. 120. § 96; p. 131. §
 112.
 ὀφειλήσω, F. ab ὀφείλω, A. 2. ὤφελον,
 p. 109. *not.*
 ὀφείλω, A. 1. ὠφελισσα, p. 117.
 ὀφθήσομαι, F. P. ab ὀρῶω, p. 102.
 ὀφλισκάνω, A. 2. ὤφλον, F. ὀφλήσω,
 p. 109. *not.*; p. 117.
 ὀχωκα, P. ab ἔχω, p. 83. obs. 3; p.
 114.
 ὀψει, nunquam ὤψη, p. 49. obs. 1.
 ὀψείω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* §
 132. (e.) obs.
 ὀψομαι, F. ab ὀρῶω, p. 102.
 ὀψοφάτος, -ίστερος, p. 28. obs. 4.

Π.

- παθητός, Verb. Adj. a πάσχω, p. 117.
 παυδολέτωρ, ὁ, ἡ, et ἡ -τέιρα, p. 27. § 32. obs. 2.
 παίζω, P. P. πέπαισμαι et -γμαι, p. 59. (α.) 2.
 παίησω, F. Att. a παίω, p. 117.
 παίζομαι, παιζοῦμαι, F. M. a παίζω, p. 75. obs. 1. 4.
 παίω, P. P. πέπαισμαι, p. 80. obs. 4; F. Att. -ήσω, p. 117.
 παλαιότερος, -αίτετος, a παλαιός, p. 28. obs. 4.
 παλαίω, P. P. πεπάλαισμαι, p. 80. obs. 4; seq. Dat. *Synt.* § 136. (δ.) obs.
 Παλλαντίδης, pro -ιάδης, p. 122. obs. 1.
 παμμήτωρ, ὁ, ἡ, et ἡ -τέιρα, p. 27. § 32. obs. 2.
 πανταχόθεν, p. 134. § 2. obs. 1.
 παρὰ, apud Poët. signif. interdum aruā, *Synt.* § 197. (α.) obs.
 παραβέβαιμαι, P. P. a παραβαίνω, p. 111.
 παραίνομαι, et -έσω, a -έω, p. 76. § 56.
 παραμελέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (ε.) obs.
 παραφθαίησι, Ion. Opt. pro -φθαίη, p. 91. obs. 11.
 παρεβάθην, A. 1. a παραβαίνω, p. 111.
 παρὼν, absol. posit. in acc. *Synt.* § 163. obs.
 Participia neutr. praefixo artic. partes agunt substant. *Synt.* § 124.
 παρῶχημαι, P. P. a παροίχομαι, sub οἰχομαι, p. 105 et 116.
 πάσσω, F. πάσω, p. 59. (δ.)
 πάσσω, a παχύνω, p. 29. obs. 2.
 πάσχω, προπύθσκω, A. 2. ἐπαθον, p. 117.
 πατέομαι, A. 1. ἐπασάμην, p. 51. § 43. obs. 14; 117.
 πατήρ, πατήρ, p. 16. obs. 3.
 πάτρω, -ως et ω, p. 13. obs. 2.
 παυστέος, Verbale, a παύω, πέπνυται, p. 129. § 108. obs. 1.
 παύω, A. 1. P. ἐπαύστην, p. 81. § 64. obs. 1. seq. Gen. *Synt.* § 132. (γ.) obs. 1.
 παχύνω, P. P. πεπάχυσμαι, p. 79. § 61. obs. 3. (α.)
- παχύνω, p. 29. obs. 2.
 πεδᾶ, Aeol. pro μετά, p. 136.
 πέθομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (ε.) obs.
 πέθω, A. 2. ἐπιθον, F. πιθήσω, p. 109. noi.
 πεινώμεν, πεινῶντι, Aeol. pro πεινώμεν, πεινώσι, p. 56. obs. 2.
 πεινώω, F. -ήσω et -ᾶσω, p. 60. (ε.) 1.
 πείρω, P. P. πέπαρμαι, p. 77. obs. 2.
 πείσομαι, F. a *πένθω, (πάσχω), p. 60. (ε.) 4; F. M. p. 75. obs. 4; sub πάσχω, p. 117.
 πέκτω, vel -έω, F. πέξω, p. 57. § 45. obs. 1.
 πελάζω, A. 2. M. ἐπλήμην, p. 100; a *πελω, per Metath. πλάω, p. 104.
 πελεμίζω, -ξω, p. 59. (ε.) 1.
 Πέλοψ, Aeol. ac Dor. pro Πέλοψ, p. 4. obs. 2.
 πέμπω, P. M. πέπομπα, p. 83. obs. 2; P. P. πέπεμμαι, p. 77. obs. 1.
 πένομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 πεπαθώς, Part. P. M. Hom. a πάσχω, p. 117.
 πεπαίνω, A. 1. ἐπέπᾶνα, p. 76. obs. 1.
 πέπαισμαι, P. P. a παίω, p. 80. obs. 4.
 πέπακα, P. a πάσσω, p. 59. (δ.)
 πεπάλαισμαι, P. P. a παλαίω, p. 80. obs. 4.
 πέπᾶμαι, P. P. a πάομαι, p. 60. (ε.) 1.
 πέπαρμαι, P. P. a πείρω, p. 77. obs. 2.
 πεπαρόνηκα, P. a παροινέω, p. 73. obs. 3.
 πέπασμαι, P. P. a πατέομαι, p. 117.
 πεπάχυσμαι, P. P. a παχύνω, p. 79. § 61. obs. 2. (α.)
 πέπεισθι, a πείθω, p. 101.
 πεπειθαται, Ion. 3. Pl. P. P. a πείθω, p. 50. obs. 8.
 πεπέρασμαι, P. P. a περαίνω, p. 79. § 61. obs. 2. (α.)
 πεπέρασμαι et πέπταμαι, P. P. a *πετάω, p. 80. § 61. obs. 4.
 πέπιθον, A. 2. Ep. pro ἐπιθον, a πείθω, p. 82. § 66. obs. 3.
 πέπλακα, P. a πλάσσω, p. 59. (δ.)
 πέπλευσμαι, P. P. a πλέω, p. 80. obs. 4.
 πέπληγον, A. 1. a πλήσσω, p. 82. § 66. obs. 3.

- πέπλημαι, P. P. Ep. a πελάζω, -άω, p. 104.
 πέπλυκα, πέπλυμαι, P. A. et P. a πλό-
 νω, p. 77. obs. 3. (δ.)
 πέπνυμαι, P. P. a πνέω, p. 81. 64. obs. 1.
 πέπομαι, P. P. a *πόω, p. 80. obs. 5 ;
 sub πίνω, p. 117.
 πέπομφο, P. a πέμπω, p. 77. obs. 1.
 πέπονθα, P. M. a *πένθω, p. 83. obs. 2 ;
 p. 85. obs. 3 ; sub πάσχω, p. 117.
 πεπόνθης, Dor. pro πέπονθας, p. 42.
 obs. 2.
 πέπορθα, P. M. a πέρθω, p. 83. obs. 2.
 πέποσθε, Hom. pro πεπόνθατε, p. 117.
 πεπόττημαι, P. a ποτόμαι, sub πέτο-
 μαι, p. 117.
 πέπρακα, -μαι, sub πιπράσκω, p. 117.
 πέπρισμαι, P. P. a πρίω, p. 80. obs. 4.
 πέπρωμαι, P. P. a *πορέω, p. 104.
 πέπταμαι, P. P. a *πετάω, p. 80. obs. 4.
 πέπταται, P. P. a πετάννυμι, p. 103.
 πεπτεύαται, Ion. pro πέπτανται, 50.
 obs. 4.
 πεπτηώς, p. 101. § 81. (δ.)
 πέπτω, et πέσσω, p. 62. obs. 2.
 πέπτωκα, P. P. a *πτώω, p. 78. obs. 1 ;
 sub πίπτω, p. 104.
 πεπτώς, et πεπτεώς, Part. P. M. a
 *πτώω, πίπτω, p. 101. (β.) ; p. 104.
 πέπυσμαι, a πεύθομαι, p. 80. obs. 6.
 πέπωκα, P. a *πόω, p. 80. obs. 5 ;
 sub πίνω, p. 117.
 πέπων, πεπαίτερος, p. 28. (d.) obs.
 περαίνω, P. P. a *περάσμαι, p. 79. §
 61. obs. 3. (α.)
 περάω, F. -άσω, p. 60. (ε.) 1.
 πέρθω, P. M. a πέπορθα, p. 83. obs. 2 ;
 A. 2. Poët. έπραθω, p. 104.
 περι, cum acc. praeced. Art. inservit
 periphrasi, *Synt.* § 195. (c.) obs.
 περι πάντων, prae omniūbus, *Synt.* §
 194. (α.) obs.
 — πολλοῦ, id.
 — φόβω prae metu, id. (β.) obs.
 περιγίγνομαι, περίειμι, seq. Gen. *Synt.*
 § 132. (α.) obs.
 Περικλέης, Περικλήης, p. 18. obs. 1.
 περιπνέοισι, Dor. pro -πνέουσι, p. 42.
 obs. 1.
 πεσοῦμαι, F. M. a *πέτω, πίπτω, p.
 75. obs. 1. 4.
 πετάννυμι, a *πετάω, p. 86. § 71.
 obs. ; P. P. πέπταται, p. 103.
 πετάσω, a *πετάω, p. 60. (ε.) 1.
 πέτομαι et -αμαι, A. 2. έπτην, p. 51
 § 43. obs. 14 ; 100 : F. πτήσομαι,
 p. 103 ; 117.
 πεύθομαι, P. P. πέπυσμαι, p. 51. § 43.
 obs. 14 ; 80. obs. 6.
 πευσούμαι et πεύσομαι, F. a *πευθομαι,
 πυνθάνομαι, p. 75. obs. 1 ; p. 117.
 πέφαγκα, P. a φαίνω, p. 77. obs. 3. (α.)
 κέφανσαι, (-ται, κέφασμαι), P. P. a
 φαίνω, p. 79. § 61. obs. 2. (α.) ;
 pro κέφασαι, p. 135. § 5. obs.
 κέφηνα, P. M. a φαίνω, p. 83. obs. 1.
 κειφιδέσθαι, κειφιδόμην, Inf. et Opt.
 A. 2. a φείδομαι, p. 82. obs. 3.
 κειφίλημι, Aeol. pro φιλέω, p. 87.
 obs. 3.
 κέφραδον, A. 2. a φράζω, p. 82. obs. 3.
 κέφυγμα, P. P. a φεύγω, p. 80. obs. 6.
 κεφύγω, p. 130. § 111. (α.)
 κεφύκω, p. 130. § 111. (α.)
 κῆ, quid ? et πῆ αἰτίω, p. 35. obs. 2.
 πηγνύμην, pro -ύμην, p. 93. obs. 4.
 πήγνυμι, a *πήγω, p. 86. obs.
 Πηλείων, a Πηλεῦς, p. 122. obs. 2.
 πηλικός, cuius aelatis, p. 35. obs. 2.
 Πηνέλεως, Ep. Gen. -ῶω, p. 13. obs. 4.
 πηνικά, quo temporis puncto, p. 35.
 obs. 2.
 πῆσας, A. 1. Part. a πάσχω, p. 117.
 πῆε, A. 2. Imperat. Poët. a πίνω, p.
 117.
 πιέζω, P. P. πεπίεσμαι, et πεπλεγμαι,
 p. 59. (α.) 2.
 πιθήσω, F. a πείθω ; A. 2. έπιθον, p.
 109. nol.
 πῖθι, A. 2. Imperat. a πίνω, p. 101.
 (α.) ; p. 117.
 πικρότερος, a πικρὸς, p. 27. § 33. (α.)
 obs. 2.
 πίλναμαι, proπίηκω, p. 97.

- πίμπλημι, A. πλέω, p. 87. obs. 2 ;
 A. 2. M. ἐπλήμην, p. 100.
 πίμπρωμι, a πῥάω, p. 87. obs. 2.
 πίνω, Imper. A. 2. πῖθι, p. 101. (a.) ;
 F. πίομαι, p. 74. obs. 4 ; p. 75. obs.
 4 ; p. 117.
 πιπίσκω, a *πίω, p. 59. not. ; F. πίσω,
 p. 117.
 πιπράσκω, a *πράω, P. πέπρακα, *ibid.*
 πίπτω et πίνω, p. 62. obs. 2 ; Part.
 P. M. πεπτῶς, p. 101. (b.) ; pro
 *πιπέτω, p. 104.
 πίσω, F. a πιπίσκω, p. 117.
 πίων, πίοτερος, p. 28. (d.) obs.
 πλάζω, F. -γξω, p. 60. (c.) 3.
 πλάσσω, F. πλάω, p. 59. (b.)
 πλείμην, Opt. A. 2. M. a πίμπλημι,
 p. 100.
 πλείων, πλείωτος, a πλέος, p. 29. §
 34. obs. 2.
 πλέομεν, nunquam πλοῦμεν, p. 56.
 obs. 1.
 πλεονέκτης, -ίστερος, p. 28. (c.) obs.
 πλεῖσθαμι, tanquam a πλεύω, p. 61.
 4 ; F. M. a πλέω, p. 75. obs. 4. et
 πλευσσῶμαι, p. 75. obs. 1.
 πλέω, non contrahitur, p. 56. obs. 1 ;
 P. P. πέπλευσμαι, p. 80. obs. 4 ;
 A. 2. ξπλων, p. 100.
 πλέων, et πλείων, a πλέος, p. 29. obs. 2.
 πλέως, Att. pro πλέος, p. 13. obs. 1.
 πλήθω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 πλήμενος, Part. A. 2. M. πίμπλημι,
 p. 100.
 πλήσιος, -αίτερος, p. 28. obs. 4.
 πλήσο, Imper. A. 2. M. a πίμπλημι,
 p. 100.
 πλήσσω, A. 2. P. ἐπλήγγην, in Comp.
 ἐπλάγγην, p. 85. obs. 1.
 πλοῦς, G. a πλοῦς, p. 12. obs. 5.
 πλύνω, P. πέπλυκα, p. 77. obs. 3. (b.)
 πλώω, A. 2. ξπλων, Part. πλῶς, p. 100.
 πνέω, F. πνεύω, p. 61. 4. et -σμαι,
 p. 76. § 56. et -σῶμαι, p. 75. obs.
 1 ; P. P. πέπνυμαι, A. 1. P. ἐπνεύ-
 σθη, p. 81. § 64. obs. 1.
 πνίζομαι, F. M. a πνίγω, p. 75. obs. 4.
 ποδός, G. a ποῦς, p. 16. obs. 6.
 πόθεν, ποθὲν, unde, *alicunde*, p. 35.
 obs. 2.
 ποθέω, F. ποθήσω, -έσω et -έσσομαι,
 p. 61. 3 ; p. 76. § 56.
 ποί, πολ, *quo, aliquo*, p. 35. obs. 2.
 ποιέειν, Dor. pro ποιεῖν, p. 56. obs. 3.
 ποινάω, F. -άσω, p. 60. (e.) 1.
 ποῖος, ποῖος, *qualis*, p. 35. obs. 2.
 πόκα, Dor. pro ποτέ, p. 136. § 1.
 πολεμέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 πολεμίζω, F. -ξω, p. 59. (c.) 1.
 πολεμῆϊος, Ep. pro πολέμιος, p. 138.
 § 5.
 πόλεως, propter accentum, p. 140.
 obs. 1.
 πόλις, πόλιος, πόληος, p. 19. obs. 1.
 πολῖται, non πολῖται, p. 141. obs. 1.
 πολίχρινον, a πολίχρη, p. 124 § 101.
 πολλάκις, et -κι, p. 120. § 96.
 πολλός, Ion. pro πολλός, p. 25. obs.
 πολῦπους, δ, ἦ, et τδ, -ουν, G. -ου, et
 -odos, p. 26. (f.) obs. 1.
 πολὺς, -έος, -εί, Poët. p. 25. § 30. obs.
 πόρτις, Pl. N. πόρτιες, -ις, p. 20. obs. 3.
 Ποσειδῶν, G. ὄνος, V. ὦ Ποσειδων, p.
 17. § 23. obs. 2 ; Acc. Ποσειδῶ, p.
 16. § 22. obs. 2.
 πόσος, ποσός, *quantus, aliquantus*, p.
 35. obs. 2.
 ποτέ, ποτὲ, *quando, aliquando*, p. 35.
 obs. 2.
 ποτὺς, Verb. Adj. a πίνω, p. 117.
 ποῦ, ποῦ, *ubi, alicubi*, p. 35. obs. 2.
 πολὺς, Ion. pro πολλός, p. 25. § 30. obs.
 ποῦς, G. ποδός, p. 16. obs. 6.
 ποῦστιν, per Crasin ex τοῦ ἔστιν, p.
 144. Cap. VII.
 πρεσβέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
 obs.
 *πρίμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
 πρίν, quando cum Opt. et Subj. constr.
Synt. § 176. obs. 2.
 πρίω, P. P. πέπρισμαι, p. 80. obs. 4.
 πρόβη, pro πρόβηθι, p. 90. obs. 8.
 πρόχω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.

- προσίμην, pro -είμην, p. 93. *obs.* 4.
 πρὸς, preceded. Art. cum omnib. cas.
 constr. inservit periphrasi, *Synt.* §
 198. (c.) *obs.* 1; cum acc. interdum
 Adv. vim habet, *ibid.* *obs.* 2.
 προσυδήτην, pro -δάτην, p. 56. *obs.* 2.
 προσήκον, absol. posit. in Acc. *Synt.*
 163. *obs.*
 προσθείτο, Ion. pro -θείτο, p. 93.
obs. 5.
 προσκυνέω, A. 1. -εκύνησα, et -έκυσα,
 p. 114. § 91.
 προῦβαλλον, Imperf. a προβάλλω, p.
 73. *obs.* 1.
 προφέρω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
obs.
 πρωτεύω, seq. Gen. *ibid.*
 πταίω, P.P. ἐπταίσμαι, p. 80. *obs.* 4.
 πτῖς, πτάμενος, πτάσθαι, πτήναι,
 Formae A. 2. A. et M. a πέτομαι,
 p. 100.
 πτήσομαι, pro πετήσομαι, a πέτομαι,
 p. 103; 117.
 πτίσσω, F. πτίσω, p. 59. (b.)
 πτύω, F. πτύσω, p. 61. 7.
 πτωχός, -ίστερος, p. 28. *obs.* 4.
 πυνθάνομαι, p. 51. § 43. *obs.* 13. seq.
 Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*; inter-
 dum Gen. personae, et acc. rei, *ibid.*
 πῦξ, *rugno*, p. 131. § 112. *obs.*
 πῶς, πῶς, *quomodo, aliquo modo*, p.
 35. *obs.* 2; πῶς ἄν, *utinam*, *Synt.*
 § 167. *obs.* 2.
 P.
 ραίνω, P.P. ἔρρασμαι, p. 79. § 61. *obs.*
 3. (a.)
 ράων, -στος, a ῥάδιος, p. 29. *obs.* 2.
 ρέζω, F. -ζω, p. 59. (c.) 1; p. 104. *not.*
 ρεύσομαι, F. a ρέω, p. 61. 4; F. M.
 p. 75. *obs.* 4; Att. ῥυήσομαι, p. 117.
 ρέω, Att. F. ῥυήσομαι, p. 109. *not.*;
 117; ρεύσομαι, p. 61. 4.
 ρήγνυμι, et ῥήσσω, p. 62. *obs.* 2; a
 *ρήγω, p. 86. *obs.*
 ρηθήσομαι, F.P. a φημι, p. 103.
 ρητὸς, -έος, Verb. Adj. a φημι, p. 103.
 ρυγέω, P.M. ἔρριγα, p. 117.
 ρυγῶν, pro ριγῶν, p. 57. *obs.* 5.
 ριν et ρίς, p. 14. § 20. *obs.*
 ριπτέω, et ρίπτω, p. 62. *obs.* 2.
 ροφήσομαι, F.M. a ροφάω, p. 75. *obs.* 4.
 ῥυήσομαι, Att. F. a ρέω, p. 109. *not.*
 ῥύομαι, A. 1. Hom. ῥυσάμην, Att.
 ἔρρυσάμην, p. 51. § 43. *obs.* 14. p.
 61. § 47. *obs.* 7.
 ῥύποι et -α, p. 12. *obs.* 3.
 ρυστάζω, -ζω, p. 59. (a.) 1.
 ῥώννυμι, a *ῥώω, p. 86. *obs.*
 ῥωννύω, A. 1. P. ἔρρώσθην, p. 81. §
 64. *obs.* 1.
 ῥώομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 Σ.
 σάββας et σάββατον, D. Pl. σάββασι,
 p. 12. *obs.* 2.
 σαίνω, A. 1. ἔσηνα, et -ἄνα, p. 76. §
 57. *obs.* 1.
 Σαλαμὶς, ᾧ, pro -μι, p. 17. § 23. (c.)
obs. 1.
 σαλπίζω, -γέω, p. 60. (c.) 3.
 Σαμπί, p. 2. *obs.* 2.
 σβείην, σβείς, Opt. et Part. A. 2. a
 σβέννυμι, p. 87. *obs.* 1; p. 100.
 σβέννυμι, a *σβέω, p. 86. *obs.*; A. 2.
 ἔσβην, p. 100.
 σβέννυμι et -ύω, p. 62. *obs.* 2.
 σβέσω, F. et σβήσομαι, a *σβέω, p.
 61. 3.
 σβῆθι, σβῆναι, -σβῶ, Imperat. Inf.
 et Subj. A. 2. a σβέννυμι, p. 87.
obs. 1; p. 100.
 σέβομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 σέθεν, Poët. σεῖο, Ep. pro σοῦ, p. 23.
 σέο, σεῦ, Ep. Ion. pro σοῦ, p. 32.
 σέσεισμαι, P.P. a σείω, p. 80. *obs.* 4.
 σέσωσμαι, et σέσωμαι, P.P. a σάω,
 σώω, p. 81. § 64. *obs.* 1.
 σεύω, P.P. ἔσσύμαι, p. 80. *obs.* 4. 6;
 A. 2. M. ἔσσύμην, p. 101. (a.)
 σημαίνω, A. 1. ἐσήμηνα et -ἄνα, p. 76.
 § 57. *obs.* 1.
 σιγῆσομαι, F.M. a σιγῶω, p. 75. *obs.* 4.
 σίζω, -ζω, p. 59. (c.) 1.
 Σιμόεις, -εντος, p. 16. *obs.* 6.

- σίνομαι, σινέομαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.
σίτα, α σίτος, δ, p. 12. *obs.* 3.
σιωπήσομαι, F. M. α σιωπάω, p. 75.
obs. 4.
σκατὸς, G. α σκάω, p. 15. *obs.* 2.
*σκεδάννυμι, α *σκεδάω*, p. 89. *obs.*
*σκεδάσω, α *σκεδάω*, p. 60. (ε.) 1.
σκεδῶ, F. Att. α σκεδάω, p. 74. *obs.* 2.
σκέλλω, A. 2. ἔσκλην, p. 104.
σκέπας, -ας, p. 21. *obs.* 1.
σκέπτομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
σκληρῶν, σκληρῶν, Opt. et Inf. A. 2.
*α *σκληρῶν, σκέλλω*, p. 100.
σκῶρ, σκατὸς, p. 15. *obs.* 2.
*σκόψομαι, F. M. α *σκόπτω*, p. 75.
obs. 4.
σμάω, contrahit αε et αει in η, p. 56.
obs. 2.
σοφίη, Ion. pro σοφία, p. 11. *obs.*
σπανίζω, seq. Gen. Synl. § 132. (g.)
obs. 1.
σπᾶω, F. σπᾶω, p. 60. (ε.) 1.
σπεῖω, pro σπέω, p. 50. *obs.* 2.
σπείρω, P. P. ἔσπαρμαι, p. 77. *obs.* 2;
P. M. ἔσπορα, p. 83. *obs.* 2.
σπείσω, F. α σπένδω, p. 60. (ε.) 4; p.
117. *not.*
σπερεῖ, nunquam σπερῆ, p. 49. *obs.* 1.
σπενδαῖος, -τερος, et -ότερος, p. 28.
obs. 4.
στάδιοι, et -α, α στάδιον, τδ, p. 12.
obs. 3.
στάζω, -ξω, p. 59. (ε.) 1.
σταθμοὶ et -α, p. 12. *obs.* 3.
σταλάω, -άω, et -άσσω, p. 62. *obs.* 2.
σταλάζω, -ξω, p. 59. (ε.) 1.
στασιδῶ, seq. Dat. Synl. § 136. (b.)
obs.
στάσκειν, Ion. pro ἔστην, p. 90. *obs.* 5.
στέαρ, -ἄτος, p. 15. § 21. *obs.* 2.
στέλω, Poët. pro στᾶω, p. 90. *obs.* 9.
στέλλω, P. ἔσταλκα, p. 77. *obs.* 2;
*P. M. *ἔστολα*, p. 83. *obs.* 2.
στενάζω, -ξω, p. 59. (ε.) 1; et *στενάζω*.
p. 62. *obs.* 2.
στενότερος, α στενὸς, p. 27. § 33. (α.)
obs. 1.
στερέω et στερίσκω, p. 62. *obs.* 2;
seq. Gen. Synl. § 132. (g.) obs. 1.
στέρομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
στεροπή, Ep. pro ἄστεροπή, p. 139.
στεύμαι, Ep. p. 51. § 43. obs. 14.
στεφανεύνται, Ion. pro στεφανοῦνται,
p. 57. *obs.* 4.
στέω, Ion. pro στᾶω, p. 90. *obs.* 9.
στήρης, ap. Hom. pro στῆς, ibid.
στήμεν, στήμεναι, Ep. pro στήναι, p.
91. *obs.* 13.
στηρίζω, ἐσθήριζα, p. 59. (ε.) 2.
στίζω, -ξω, p. 59. (ε.) 1.
στοχάζομαι, seq. Gen. apud Poët.
Synl. § 132. (ε.) obs.
*στορέννυμι, α *στορέω*, p. 86. *obs.*
*στορέσω, F. α *στορέω*, p. 60. (ε.) 3.
στρατηγέω, seq. Gen. Synl. § 132. (ε.)
obs.
στροφῶ, P. ἴστροφα, p. 77. *obs.* 1; p.
83. *obs.* 2; A. 2. P. ἑστράφην, p.
82. *obs.* 1.
στροτὸς, Aeol. pro στρατὸς, p. 136. § 2.
στροφῶν et στρέφω, p. 92. *obs.* 2.
*στράννυμι, α *στρώω*, p. 86. *obs.*
στυγέω, A. 1. ἔστυξα, A. 2. ἔστυγον,
p. 118.
στυφελίζω, -ξω, p. 59. (ε.) 1.
συγγιγνώσκω, seq. Dat. Synl. § 136.
(b.) Obs.
συλήτην, συναυτήτην, pro -ήτην, p. 56.
obs. 2.
συλλαμβάνω, συναίρωμαι, seq. Gen.
partitionis, Synl. § 132. (α.) obs. 1.
συνιών, Ion. pro -ιεις, p. 90. *obs.* 2.
σὺν cum nomine interdum adverbii
vim habet, Synl. § 187. obs. 1.—
aliquando deest, id. obs. 2.
συρίσδες, Dor. pro συρίζεις, p. 42.
obs. 2.
συρίζω et συρίσσω, p. 62. *obs.* 2.
συρίζω et -ξομαι, p. 76. § 56. *obs.* 4.
συρίζω et -σω, p. 59. § 47. (ε.) *obs.* 2.
σφάζω et σφάττω, ibid.
σφάλλομαι, seq. Gen. Synl. § 132. (g.)
obs. 1.
σφᾶς αὐτοὺς, pro ἑαυτοὺς, p. 33. (b.) *obs.*

σφέ, Dor. Att. et Poët. pro ξ ; p. 32 ;
pro σφᾶς, σφέα, p. 33.

σφέας, σφεῶν, σφεῶν pro σφᾶς, σφῶν,
p. 33. (a.) obs. Dial.

σφέτερος, pro ὑμέτερος, p. 34. obs. 2.

σφι, σφιν, Poët. pro σφίσι, p. 33. (a.)
obs. Dial.

σφίσιν αὐτοῖς, pro ἑαυτοῖς, p. 33. (b.)
obs.

σφδς, pro ὑμέτερος, p. 34. § 38. obs. 2.

σφύζω, F. -ξω, p. 59. (c.) 1.

σφῶϊ, σφῶϊν, Ep. pro σφῶ, σφῶν, p. 33.
σφωῖτερος, a Dual. derivat. ap. Hom.

p. 34. obs. 1.

σφῶν αὐτῶν, pro ἑαυτῶν, p. 33. (b.) obs.

σχῆς, Imper. A. 2. a *σχω, ἔχω, p. 100.

σχετὸς, -έος, et ἐκτὸς, -έος, ab ἔχω,
p. 102 ; 105 ; 114.

σχῆσω, F. ab ἔσχον, a *σχω, ἔχω,
p. 102 ; 109. *not.*

σχοίην, Opt. A. 2. a *σχω, ἔχω, p. 100.

σχολαίτερος, -αίτατος, a σχολαῖος,
p. 28. obs. 3.

σχῶ, Subj. A. 2. a *σχω, ἔχω, p. 100.

σῶζω, P.P. σέσωμαι, A. 1. P. ἐσώθην,
p. 81. § 64. obs. 1 ; et σῶω, p. 62.

obs. 2.

Σωκράτης, Acc. -η et -ην, p. 18. obs. 2.

σῶτερ, ᾧ, a σωτήρ, -ῆρος, p. 17. § 23.

(c.) obs. 2.

σῶω et σῶζω, p. 62. obs. 2 ; P.P. σέ-
σωμαι, p. 81. § 64. obs. 1.

T.

ται, Ep. Dor. pro αἱ, p. 9. § 13. obs. 2.

τὰ μάλιστα, τὰ νῦν, art. abund. *Synl.*
§ 169. obs.

τάμνω, Ion. pro τέμνω, p. 118.

τανύω, F. pro τανύσω, p. 74. obs. 3.

ταράσσω et θράπτω, p. 62. obs. 2.

Τάρταρα, τὰ, ab ὁ (ῆ) Τάρταρος, p. 12.
§ 18. obs. 3.

ταρῆς, foeminin. p. 24. § 30. (c.) obs. 3.

τῆτιον, per Crasin ex τὸ αἷτιον, p. 144.

Cap. VII.

ταῦτὸ, per Crasin pro τὸ αὐτὸ ; Att.

ταῦτόν, p. 35 ; p. 144. Cap. VII.

ταχὺς, θάσσων, τάχιστος, p. 29. § 34.
obs. 2.

τέ, Dor. Ep. pro σέ, p. 32. obs. Dial.

τεθέαται, Ion. προτέθεινται, p. 50. obs. 8.

τέθηπα, P.M. a *θάψω, p. 85. obs. 2.

τέθναθι, τεθναλῆν, τέθναμεν, τεθνάναι,
τεθνεὼς, -ηὼς, et -ειὼς, Formae P.M.

a *θνώω, θνήσκω, p. 101. (b.)

τέθνηκα, P. a θνήσκω, p. 104 ; 114.

τεθνήκω, *motior*, derivat. a P. Verbi
θνήσκω, p. 130 ; F. -ξω et τεθνήξο-
μαι, p. 76. § 56.

τέθορα, P.M. a θρώσκω, p. 114.

τέθραμμαι, P.P. a τρέφω, p. 62. obs. 1

p. 77. § 58. obs. 1 ; p. 79. § 61. obs. 1.

τέθραυσμαι, P.P. a θραύω, p. 80. obs. 4.

τέθυμμαι, P.P. a τύφω, p. 62. obs. 1.

τέην, Aeol. Ep. pro σοι, p. 32. obs. Dial.

τείνω, P. τέτακα, p. 77. obs. 2 ; 3. (b.)

τελεί, nunquam τελῆ, p. 49. obs. 1.

τελείει, Ion. pro τελέει, p. 56. obs. 3.

τελέω, F. τελέωω, p. 60. (c.) 3 ; F.

Ion. -έω, Att. -ῶ, p. 74. obs. 2.

τέμνω, A. 2. ἔτεμον et ἔταμον, p. 83.

obs. 2 ; P. τέτμηκα, p. 118.

τέρομαι et -ξω, a *τέκω, p. 76. § 56.

τεοῖο, Ep., τεοῦς, Dor. pro σου, p. 32.

obs. Dial.

τέοισι, Ion. Dat. pro τισι, p. 34. § 38. (c.)

τεὸς, Poët. pro σὸς, p. 34. § 38. (a.)

τέρας, -αος, et -ατος, Pl. τέρα, p. 21.

obs. 1.

τέρην, εἶνα, τέρεν, p. 26. (d.) obs.

τέρπω, A. 2. M. τεταρπόμεν, p. 82. obs. 3.

τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες, p. 137.

τέτακα, P. a τείνω, p. 77. obs. 2.

τέταλμαι, P.P. a τέλλω, p. 79. § 61.

obs. 1.

τεταρπόμεν, A. 2. M. a τέρπω, p. 82.

obs. 3.

τεταρταῖος, *quarto die*, p. 31. (b.) obs.

τέταφα, a θάπτω, p. 62. obs. 1.

τέτικα, -σμαι, a τίνω, p. 118.

τέτλαθι, τετλαλῆν, τετλάναι, τέτλατον,

τετληὼς, Formae P. M. a *τλᾶω,

p. 101. (b.)

τέτληκα, P. a *τλᾶω, p. 104.

- τέτμηκα, -μαι, α τέμνω, p. 118.
 τετμηώς, p. 101. § 81. (b.)
 τετμῶμαι, Subj. P.P. α *τμάω, τέμνω,
 p. 51. obs. 12.
 τέτοκα, P.M. α *τέκω, p. 83. § 68.
 obs. 2.
 τετράκις, *quater*, p. 31. (b.) obs.
 τέτραμμαι, P.P. α τρέπω, P. τέτροφα,
 p. 77. § 58. obs. 1; p. 79. § 61. obs. 1.
 τετραπλάσιος, *quadruplo major*, p. 31.
 (b.) obs.
 τετραπλοῦς, *quadruplex*, *ibid.*
 τετράρχυμαι, P.P. α τραχύνω, p. 79. (c.)
 τέτρηκα, P. α τιτρώω, p. 118.
 τετριγύσας, pro τετρίγους, p. 45. obs.
 τέτροφα, P. α τρέφω, p. 62. obs. 1;
 p. 77. § 58. obs. 1.
 τέτρωμαι, P.P. α τιτρώσκω, p. 118.
 τετυγμαι, P.P. α τεύχω, p. 80. obs. 5.
 τετύπημαι, P.P. Att. α τύπτω, (-έω),
 p. 118.
 τετύφεται, Ion. 3 Pl. P.P. α τύπτω,
 p. 50. obs. 8.
 τετύφειν, Augm. abjecto, p. 72. obs. 9.
 τετύχηκα, P. α τυγχάνω, A. 2. ξτυχον,
 p. 109. *not.*; p. 118.
 τέτυχον, A. 2. Ep. α τυγχάνω, p. 82.
 obs. 3.
 τεῦ, Ep. pro τοῦ, p. 9. § 13. obs. 2;
 Dor. pro σοῦ, p. 32.
 τεύξομαι, F. α τυγχάνω, p. 118.
 τεῦς, Aeol. pro σοῦ, p. 32.
 τεύχω, P.P. τέτυγμαι, p. 80. obs. 6.
 Τέω, τήν, pro Τέον, p. 13. obs. 3.
 τῆ, Poët. *ed. hie*; τηλίκος, τηλικούτος,
ejus aetatis; τηνίκα, *eo temporis*
puncto, p. 35. obs. 2.
 τῆ, accipe, α *τάω, p. 56. § 44. obs. 2.
 τημελέω, seq. Gen. apud Poët. *Synl.*
 § 132. (e.) obs.
 τῆνος, Dor. pro κείνος, p. 136. § 1.
 τιθέαται, Ion. pro τίθενται, p. 93. obs. 2.
 τιθεῖς, τιθεῖ, Ion. pro τίθης, -ησι, p.
 90. obs. 2.
 τιθέμεν, -έμεναι, Ep. pro τιθέναι, p. 91.
 obs. 13.
 τίθειντι, Dor. pro τιθεᾶσι, p. 90. obs. 3.
 τίθεσκον, Ion. pro ἐτίθην, p. 90. obs. 5.
 τιθέω, Ion. pro τιθῶ, p. 90. obs. 9.
 τίθη, Att. pro τίθεται, p. 93. obs. 1.
 τιθήμενος, Ep. pro τιθέμενος, p. 93.
 obs. 6.
 τίθησθα, Dor. pro τίθης, p. 90. obs. 1.
 τίθητι, Dor. pro τίθησι, p. 90. obs. 3.
 τιθοίμην, pro τιθείμην, p. 93. obs. 4.
 τίκτω, F. τέξω, et -ομαι, p. 55. § 47. obs. 1.
 τιμά, -ās, Dor. pro -ῆ, -ῆς, p. 11. obs.
 τιμαῖς, ταῖς, Dor. pro τὰς τιμάς, p.
 136. § 1.
 τιμάς, -άσσα, -άν, Dor. pro τιμῆς,
 -ῆσσα, -ῆν, contract. ex τιμῆεις,
 -ῆεσσα, -ῆεν, p. 23. obs.
 τιμῆτε, Dor. pro τιμάτε, p. 56. obs. 2.
 τιν, Dor. pro σοί, p. 32.
 τίνυμι et τίνω, p. 62. obs. 2; p. 86.
 obs.; p. 118.
 τίσω, F. α τῖνω, p. 61. 5; p. 118.
 τιτραίνω, A. 1. ἐτίτρηνα et -άνα, p. 76.
 § 57. obs. 1.
 τιτρώω, α *τρώω, p. 59. *not.*; F. τρή-
 σω, p. 118.
 τιτρώσκω, α *τρώω, p. 59. *not.*; F.
 τρώσω, p. 118.
 τιτύσκομαι, p. 51. § 43. obs. 14. seq.
 Gen. apud Poët. *Synl.* § 132. (e.) obs.
 τιτύσκω, α τεύχω, p. 106. § 87.
 *τλάω, τλήσομαι, sub *ταλάω, p. 104;
 A. 2. ἔτλην, p. 100. § 81. (a.);
 τλήθι, τλώ, τλαῖην, τλήναι, τλάς.
 τμήγω, Ep. pro τέμνω, p. 118.
 τὸ νῦν, τὸ πρὶν, Art. abund. *Synl.* §
 169. obs.
 τόδε, hocce, p. 34. (e.) obs.
 τοί, Ep. Ion. pro σοί, p. 32.
 τοί, Ep. Dor. pro οἱ, p. 9. § 13. obs. 2.
 τοῖος, τοιοῦτος, τόσος, τοσούτος, p. 35.
 τοξέω, seq. Gen. apud Poët. *Synl.* §
 132. (e.) obs.
 τότε, tunc, p. 35. obs. 2.
 τούνοματος, τούρανοῦ, per Crasin ex
 τοῦ ὀνόματος et τοῦ οὐρανοῦ, p. 144.
 Cap. VII.
 τραχύνω, P. P. τετράρχυμαι, p. 79. §
 61. obs. 3. (c.)

- τρέμω et τραμέω, p. 62. obs. 2.
 τρέπω, P. τέτροφα, P.P. τέτραμμαι, p. 77. obs. 1.
 τρέφω et τράφω, p. 62. obs. 2; F. θρέψω, p. 62. obs. 1; P. τέτροφα, P.P. τέτραμμαι, A. 1. ἐτρέφθην, p. 77. obs. 1.
 τρέχω, F. θρέξομαι, p. 62. obs. 1; p. 75. § 56. obs. 4; τρέχω et τρωχάω, p. 62. obs. 2; p. 103.
 τρέω, F. τρέσω, p. 60. (a.) 3.
 τρήσω, F. α τιτράω, p. 118.
 τρίζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) obs.
 τριηράρχης, α τριήρης et ἄρχω, p. 125. obs. 1.
 τριπλάσιος, *triplo maior*, τριπλοῦς, *triplex*, τρις, *ter*, τριταῖος, *tertio die*, p. 31. (b.) obs.
 τριχὺς pro θριχὺς, p. 15. (b.) obs.; p. 134. § 2.
 Τροίαθε, α Τροία, p. 21. obs. *gener.* 2.
 τρόφις, -ιος, p. 26. (c.) obs. 2.
 τρώγω, A. 2. ἔτραγον, p. 85. (a.) obs. 1.
 τρώσομαι, p. 75. § 56. obs. 4.
 τρώσω, F. α τιτρώσκω, p. 118.
 τὸ, Dor. pro σὸ, p. 32.
 τυγχάνω, A. 2. Ep. τέτυχον, p. 82. obs. 3; P. τετύχηκα, p. 109. *not.*; (τεύχω), p. 118; seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1; —cum Part. quomodo vertendum, *Synt.* § 165. obs.
 τυνδάρεις, Att. pro -eos, p. 13. o's. 1.
 τύνη, Ep. pro σὺ, p. 32.
 τυννός, τυννοῦτος, *tantillus*, p. 35. obs. 1.
 τύπτεν, Poët. pro τύπτειν, p. 42. obs. 12.
 τύπτεσκον, Ion. et Dor. pro ἔτυπτον, p. 72. obs. 10.
 τύπτησθα, Dor. pro τύπτης, p. 42. obs. 6.
 τύπτησι, Ion. pro τύπτη, p. 42. obs. 7.
 τυπτήσω, τυπτηγέος, F. Att. et Verb. Adj. α τύπτω, p. 118.
 τύπτητι, Dor. pro τύπτη, p. 42. obs. 7.
 τυπτοῖατο, Ion. pro τύπτοιγτο, p. 50. obs. 4.
 τύπτοισα, Dor. pro τύπτουσα, p. 42. obs. 13.
 τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, p. 42. obs. 1.
 τυπτόμεσθα, Poët. pro τυπτόμεθα, p. 49. obs. 3.
 τύπτοντι, Dor. pro τύπτονσι, p. 42. obs. 1.
 τυραννεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 τυφθέω, -έης, Ion. pro τυφθῶ, ἦς, p. 51. obs. 11.
 τύφθητι pro τύφθῃσι, p. 50. § 43. obs. 10; 134. § 2. obs. 2.
 τύφω, F. θύψω, p. 62. obs. 1.
 τυφῶς, ὁ, G. -ῶνος et -ῶ, p. 13. obs. 2.
 τύψαις, τύψαισα, Dor. pro τίψας, -ᾶσα, p. 42. obs. 13.
 τύψασκον, Ion. et Dor. pro ἔτυψα, p. 72. obs. 10.
 τύψεια, -ειας, -ειε, Aeol. pro τίψαιμι, -αις, ai, p. 42. obs. 11.
 τυψῶ, -εις, Dor. pro τίψω, p. 74. obs. 5.
 τῶμῳ, τῶργάτα, per Crasin ex τῷ ἐμῳ et τῷ ἐργάτα, p. 144. Cap. VII.
 τως, Poët. eo modo, p. 35. obs. 2.
 τῶφθαλμῶ, τῶχλαφ, per Crasin ex τῷ ὀφθαλμῶ et τῷ ὀχλαφ, p. 144. Cap. VII.
 Τ.
 ὑγία, -ᾶ, ὑγιάας, -εῖς, p. 25. § 31. (b.) obs. 1.
 ὕδωρ, -ατος, p. 15. obs. 2.
 υἱός, G. Ep. υἱος, Ep. et Att. υἱέος, p. 16. obs. 6.
 ὕμῃ, ὕμέας, ὕμέες, ὕμεῶν, ὕμῃς, ὕμεων, ὕμμι, ὕμμιες, ὕμμεων, ὕμμι, Formae Dialect. Pl. Pronom. Person. σὺ, p. 33. (a.)
 ὕμνός, Ep. et Dor. pro ὕμέτερος, p. 34. § 38. (a.)
 ὑπάρχον, absol. posit. in Acc. *Synt.* § 163. obs.
 ὑπάρχω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ὑπερ -βάλλω, -έχω, -φέρω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ὑπισχνέομαι, p. 51. § 43. obs. 14; v. ἀμπισχνέομαι.
 ὑποπτός, *suspiciens*, p. 128. § 108. obs.
 ὕπρῳδιος, ab ὕπρῳς, p. 122. obs. 2.

- ὤς, Acc. ὦν, p. 16. § 12. *obs.* 1.
 ὑστερέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ὑφαίνω, A. 1. ὑφῆνα, et -ᾶνα, p. 76.
obs. 1.
 ὦ, P.P. [ὤσμαι], p. 80. *obs.* 4.
- Φ.
- φάνθεν, Ep. pro φάνθεν, p. 138.
 φάγομαι, *edam*, p. 74. *obs.* 4; F. sub
 ἐσθίω, p. 102.
 φάθι, Imperf. a φημι, p. 90. *obs.* 8.
 φαίνω, P. πέφαγκα, p. 77. (a.); P. P.
 πέφασμαι, -νσαι, -νται, p. 79. § 61.
obs. 3. (a.)
 φανερός εἰμι, cum personā constr.
Synt. § 126.
 φανῆμεν, -ήμεναι, Dor. Ep. pro φανῆ-
 ναι, p. 51. *obs.* 13.
 φανοῖην pro φανοῖμι, p. 42. *obs.* 10.
 φάω, Ep. pro φάσω, p. 93. *obs.* 3.
 φάρυγξ, -υγγος, et -ύγος, p. 15. § 21.
b. obs.
 φάσκω et φημι, p. 103.
 φέβομαι, et φοβέομαι, p. 62. *obs.* 2.
 φειδομαι, Inf. A. 2. πεφιδέσθαι, p. 51.
 § 43. *obs.* 14; 82. *obs.* 3.
 φέρτερος, -τατος, -ιστος, p. 29. *obs.* 2.
 φερτὸς, Proē. pro οἰστὸς a φέρω, p. 103.
 φέρω et φορέω, p. 62. *obs.* 2; Verb.
 Defect. p. 103.
 φεύγω, P.P. πέφυγμαι, p. 80. *obs.* 6.
 φεύζω, E. -ζω, p. 59. (c.) 1.
 φεύζομαι et -οῦμαι, F.M. a φεύγω, p.
 75. *obs.* 1. 4.
 φημι, Verb. Defect. p. 103; p. 89.
 φθαῖν, Opt. A. 2. a *φθάω, φθάνω,
 p. 100.
 φθάνω et *φθάω, p. 62. *obs.* 2; A. 2.
 ἐφθην, p. 100; A. 1. ἐφθᾶσα, p.
 118; cum part. quomodo verten-
 dum, *Synt.* § 165. *obs.*
 φθαζῶ, F. Dor. a φθάνω, p. 118.
 φθᾶς, Part. A. 2. a *φθάω, φθάνω,
 p. 100.
 φθάσω, F. a *φθάω, p. 60. (e.) 1.
 φθέγγομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 φθείρω, P. ἐφθαρκα, p. 77. *obs.* 2.
- φθῆναι, Inf. A. 2. a *φθάω, φθάνω,
 p. 100.
 φθῆσμαι, F.M. a *φθάω, φθάνω, p.
 75. *obs.* 4; p. 18.
 φθίμενος, φθίμην, φθίσθαι, φθίωμαι,
 Formae A. 2. M. a φθίω, p. 101. (a.)
 φθίω, et φθίω, p. 62. *obs.* 2; A. 2.
 M. ἐφθίμην, p. 101. (a.); F. φθίσω,
 P. P. ἐφθίμαι, p. 80. § 61. *obs.* 4;
 Verb. Adj. φθιτὸς, p. 118.
 φθίω, F. φθίσω, p. 61. 5; Ep. pro
 φθίω, p. 118; Intrans. in Praes.
 Trans. in F., p. 119. (b.)
 φθονέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 φθῶ, Subj. A. 2. a *φθάω, φθάνω, p.
 100.
 φιλέαι, φιλέο, Ion. pro φιλέσαι, φιλέο,
 p. 50. *obs.* 2.
 φιλείω, Ion. pro φιλέω, p. 56. *obs.* 3.
 φιλεῦ, φιλεῖμεν, Ion. pro φιλέου,
 φιλέομεν, p. 56. *obs.* 3.
 φιλεῦντι, a φιλέοντι, Dor. pro φιλέ-
 ουσι, p. 136.
 φιλήν, Dor. pro φιλεῖν, p. 56. *obs.* 3.
 φιλόγλωσσος, G. -ω, et -ωτος, p. 26. (h.)
obs.; propter accentum, p. 140. *obs.*
 φίλος, ᾧ, pro φίλε, p. 12. *obs.* 1.
 φιλαίτερος, a φίλος, p. 28. *obs.* 4.
 φίλτερος, a φίλος, p. 28. *obs.* 3.
 φιν, Dor. pro σφίσι, p. 33. (a.)
 φλεγμαίνω, A. 1. ἐφλέγμηναι et -ᾶνα,
 p. 76. *obs.* 1.
 φοβέο, Ion. pro φοβέεο, p. 56. *obs.* 3.
 φοιτήτην, pro ἄτην, p. 56. *obs.* 2.
 φορῆμεναι, φορῆναι, Ep. pro φορεῖν,
 p. 56. *obs.* 3.
 φῶς, Proē. pro φῶς, p. 56. *obs.* 2.
 φράζω, A. 2. πέφραδον, p. 82. *obs.* 3;
 a *φράδω, P.P. πέφραδμαι, p. 79. §
 61. *obs.* 2.
 φρέαρ, -άτος, p. 15. *obs.* 2.
 φροντίζω, seq. Gen. et Acc. *Synt.* §
 132. (e.) *obs.*
 φροντιοῦμαι, et -ῶ, F. a φροντίζω, p.
 76. § 56.
 φρύγω et -σσω, p. 62. *obs.* 2.
 φύην, Opt. A. 2. a φύω, p. 101. (a.)

φύην, Opt. a φύμι, p. 91. obs. 10.
 φῦναι, Inf. A. 2. a φύω, p. 101. (a.)
 genit. asciscens, omisâ praep. ἐκ
 vel ἀπὸ, *Synt.* § 130. (a.) obs.
 φῦρδω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 φύρω, F. a φύρω, p. 60. (d.)
 φύω, A. 2. φύω, Part. φύς, p. 101.
 (a.); Trans. et Intrans. p. 119. (a.)
 φῠρδω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.

X.

χάζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 χαίρω, A. 2. ἐχάρην, P. κεχάρηκα, p.
 109. not.; F. -ήσω, p. 118.
 χαλάω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 χανδάνω, A. 2. ἐχάδον, p. 118.
 χάρης, Acc. χάριτα, et -ιν, p. 16. § 22.
 obs. 1.
 χαρτὸς, Verb. Adj. a χαίρω, p. 118.
 χεῖρ, χειρὸς, Poët. χερδς, p. 16. obs.
 6; χερσὶν, χειροῖν, χερσὶ, p. 17. §
 26. obs. 1; in Gen. et Dat. accent.
 in ultimâ, p. 141. obs. 2.
 χείριστος, χείρων, a χέρης, p. 29. obs. 2.
 χεῖρσομαι, a *χάδω, χανδάνω, p. 60.
 (c.) 4; p. 117. not.; p. 118.
 χέω, F. χέω, P. κέχυκα, p. 61. 4; p.
 74. obs. 4; A. 1. ἐχεα, Ep. ἐχευα,
 p. 76. obs. 2; P.P. κέχυμαι, p. 80.
 obs. 4; A. 2. M. ἐχόμεν, p. 101. (a.)
 χήρατο, A. 1. M. Ep. a χαίρω, p. 118.
 χόος, χοῦς, *cumulus*, p. 14. § 20. obs. 2.
 χόος, χοῦς, *congius*, *ibid.*
 χῶς et χώνυμι, p. 62. obs. 2.
 χῶς, P.P. κέχωσμαι, p. 80. obs. 4.
 χράομαι, A. 1. P. ἐχρήσθην, p. 51. §
 43. obs. 14; 81. § 64. obs. 1.
 χραισμέω, p. 108. § 92.
 χράω, χρῆς, etc. p. 56. obs. 2; F.
 χρήσω, M. -σομαι, p. 60. (e.) 1;
 P.P. κέχρησμαι, p. 80. obs. 4.
 χρέεται, χρέωνται, Ion. pro χρῆται,
 χρώνται, p. 56. obs. 2.
 χρῆ, seq. Gen. rei et Acc. personae
 apud Hom. *Synt.* § 132. (g.) obs. 3.
 χρῆν, Imperf. pro ἐχρήν, a χρῆ, p. 72.
 obs. 9.

χρηστὸς, a χράομαι, κέχρηται, p. 129.
 obs. 1.
 χρίω, P.P. κέχρισμαι, p. 80. obs. 4.
 χρίσσεος, -οῦς, -ῆς, -οῦν, p. 22. obs. 2.
 χρώζω, χρωννύω, et -υμι, p. 62. obs. 2.
 χρώννυμι, a *χρόω, p. 86. obs.
 χύμενος, Part. A. 2. M. a χέω, p.
 101. (a.)
 χάομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 χωρήσομαι, F.M. a χωρέω, p. 75. obs. 4.
 χωρίζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 χῶτι, per Crasin ex καὶ ὅτι, p. 144.
 Ψ.
 ψαύω, P.P. ἔψαυσμαι, p. 80. obs. 4.
 ψάω, ψῆς, etc. p. 56. obs. 2; P. P.
 ἔψημαι et -σμαι, p. 80. obs. 4.
 ψέ, Dor. pro σφᾶς, σφέα, p. 33. (a.)
 ψευδής, -ιστερος, p. 28. (c.) obs.
 ψεύδομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 ψιν, Dor. pro σφίσι, p. 33. (a.)
 ψύχω, A. 2. P. fortasse ἐψύγην et
 -χην, p. 85. obs. 4.
 Ω.
 ὠδῆκαντι, *tumuerunt*, Dor. p. 42. obs. 1.
 ὠζήσα, A. 1. ab ὄζω, p. 116.
 ὠθήθη, A. 1. P. ab οἶομαι p. 116.
 ὠθέω, F. -ήσω, et ὠσω, p. 118.
 ὠϊσάμην, ὠϊσθην, A. 1. Ep. ab οἶσσομαι,
 p. 116.
 ὠλεσα, A. 1; ὠλόμην, A. 2. M. ab
 ἄλλυμι, p. 116.
 ὠλισθηκα, P. ab ὀλισθαίνω, p. 116.
 ὠλισθον, A. 2. ab ὀλισθαίνω, F. -ήσω,
 p. 109. not.; p. 116.
 ὠμμαι, P. P. ab ὀράω, p. 102.
 ὠμοβρώς, ὁ et ἡ, G. τοῦ, τῆς, τοῦ
 ὠμοβρώτος, p. 29. (h.) obs.
 ὠμόθην, A. 1. P. ab *ὀμῶω, p. 81. §
 64. obs. 2.
 ὠναξ, per Crasin ab ὠ ἔναξ, p. 17. §
 23. (c.) obs. 3.
 ὠνέομαι, F. ὠνήσομαι, A. 2. ἐπιδίμην,
 p. 51. § 43. obs. 14; 103.
 ὠνωμαι, et οἶνωμαι, P.P. ab οἶνδομαι,
 p. 72. obs. 4.

- ᾠρωρύχειν, et ὀρωρύχειν, p. 79. § 60. ὠσφρρόμην, A. 2. ab ὠσφραίνομαι, F. *obs.* 2. -ήσσομαι, p. 109. *not.*; p. 117.
 ᾠς, Dor. pro οὖς, G. ᾠτὺς, p. 16. *obs.* 6. ὠφείλησα, A. 1. ab ὠφείλω, p. 117.
 ᾠς, altera forma pro εἰς, *Synt.* § 188. ὠφελον, A. 5. ab ὠφείλω, F. -ήσω, *obs.* 3. p. 109. *not.*; p. 117.
 ᾠς, *quomodo*, p. 35. *obs.* 2; ut cum temp. ὠφθην, A. 1. P. ab ὀράω, p. 102.
 praeterit. indic. *Synt.* § 175. *obs.* 2. ὠφληκα, P. ab ὠφλισκάνω, p. 117.
 ὠσφράμην, A. 1. Ion. ab ὠσφραίνομαι, ὠφλον, A. 2. ab ὠφλισκάνω, F. δ- *p.* 117. φλήσω, p. 109. *not.*; p. 117.

Form of Parsing a Greek Verb.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω :—

Passive voice ; Indicative mood ; First Future tense ; Singular number ; Third person.

τύπτω is a *Verb* in ω, of the *first Conjugation*.

The *First Future* is formed from the *Present*, by changing the last syllable in the first conjugation into ψω ; as τύπτω, τύψω.

The *Perfect Active* is formed from the *Future*, by changing, in the first conjugation, ψω into φα ; as, τύψω, τυφα ; and by prefixing the Reduplication (or the Augment for Reduplication ;) as, τυφα, τέτυφα.

The *Perfect Passive* is formed from the *Perfect Active*, by changing, in the first conjugation, φα, pure, into μμαι, μ being doubled ; as, τέτυφα, τέτυμμαι ; τέτυψαι ; τέτυπται.

The *First Aorist Passive* is formed from the third person singular of the *Perfect Passive*, by changing αι into ην ; as, τέτυπται, τετύπτην ; and by changing the tenues π, τ, into the aspirates φ, θ ; as, τετύπτην, τετύφθην ; and by taking away the letter of reduplication ; as, τετύφθην, ἐτύφθην.

The *First Future Passive* is formed from the *First Aorist Passive*, by changing ην into ησομαι ; as, ἐτύφθην, ἐτυφθήσομαι ; and by casting off the augment ; as, ἐτυφθήσομαι, τυφθήσομαι τυφθήσει (or -η), τυφθήσεται ; the word.

Shorter Form for the Higher Classes.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω:—

Passive voice; Indicative mood; First Future tense;
Singular number; Third person.

τύπτω is a *Verb* in ω, of the first Conjugation.

Future, τύψω; Perfect Active, τέτυφα; Perfect Passive, τέτυμμαι; First Aorist Passive, ἐτύφθην; First Future Passive, τυφθήσομαι, τυφθήσει (or -η), τυφθήσεται; the word.

If the Verb be Anomalous, parse as follows.

εὔρεῖν is a *Verb* from εὕρισκω:—

Active voice; Infinitive mood; Second Aorist tense.

εὕρισκω is an Anomalous Verb of the Second Class (see p. 106); throw out the inserted letters ισκ: root εὔρω; Second Aorist, εὔρον, εὔρε, εὔρω, εὔρομι, εὔρεῖν; the word.

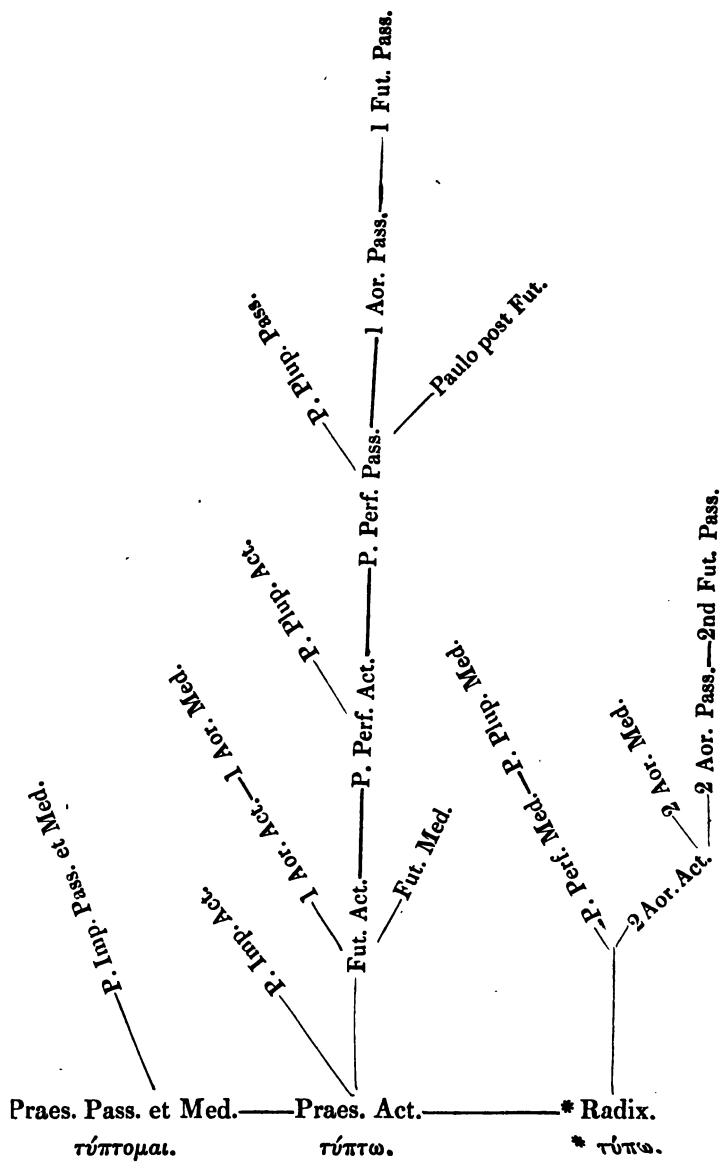
If the Verb be Defective, as follows.

ἦλθον is a *Verb* from ἔρχομαι:—

Active voice; Indicative mood; Second Aorist tense;
Singular number; First person.

ἔρχομαι is a Defective Verb, borrowing part of its tenses from the root *ἐλύθω, (see p. 102); Second Aorist, ἦλθον; by Syncope, ἦλθον; the word.

1

February, 1882.

BOOKS

PRINTED AT

The Clarendon Press, Oxford,

AND PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,

7 PATERNOSTER ROW, LONDON.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

- A Greek-English Lexicon**, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition.* 4to. cloth, 1*l.* 16*s.*
- A Greek-English Lexicon**, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Nineteenth Edition, carefully revised throughout.* 1881. square 12mo. cloth, 7*s.* 6*d.*
- A copious Greek-English Vocabulary**, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3*s.*
- Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum.** Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Nineteenth Edition, 1877.* 12mo. cloth, 4*s.*
- A Practical Introduction to Greek Accentuation**, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 10*s.* 6*d.*
- Scheller's Lexicon of the Latin Tongue**, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. fol. cloth, 1*l.* 1*s.*
- A Latin Dictionary**, founded on Andrews' Edition of Freund's Latin Dictionary. Revised, enlarged, and in great part re-written, by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 4to. cloth, 1*l.* 5*s.*
- A Practical Grammar of the Sanskrit Language**, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students. By Monier Williams, M.A. *Fourth Edition.* 8vo. cloth, 1*s.*
- A Sanskrit English Dictionary**, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. cloth, 4*l.* 14*s.* 6*d.*
- An Icelandic-English Dictionary**, based on the MS. collections of the late R. Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. With an Introduction, and Life of R. Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 4to. cloth, 3*l.* 7*s.*
- An Etymological Dictionary of the English Language**, arranged on an Historical basis. By W. W. Skeat, M.A. 4to. cloth, 2*l.* 4*s.*
Part IV. 10*s.* 6*d.* *Just Published.*

GREEK CLASSICS.

Aeschylus: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. *Second Edition*, 1851. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfii. *Third Edition*, 2 vols. fcap. 8vo. cloth, 1l. 1s. Each Play separately, *limp*, 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. cloth, 8s.

The Text alone, square 16mo. cloth, 3s. 6d.

Each Play separately, *limp*, 6d. (See also page 11.)

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorfii. Tomi II. 1849. 8vo. cloth, 10s.

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Euripides: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1834. 8vo. cloth, 10s.

Aristophanes Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1835. 8vo. cloth, 11s.

Aristoteles ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. cloth, 2l.

The volumes may be had separately (except Vol. IX.), 5s. 6d. each.

Aristotelis Ethica Nicomachea, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. cloth, 5s.

Demosthenes ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi IV. 1846. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Homerus: Ilias, ex rec. Guil. Dindorfii. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Homerus: Odyssea, ex rec. Guil. Dindorfii. 1855. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Plato: The Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. cloth, 8s. 6d.

Plato Philebus, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Plato Sophistes and Politicus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. cloth, 18s.

Plato: Theaetetus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. cloth, 9s.

Plato: The Dialogues, translated into English, with Analyses and Introductions. By B. Jowett, M.A. *A new Edition in five volumes.* 1875. Medium 8vo. cloth, 3l. 10s.

Plato The Republic, translated into English, with an Analysis and Introduction. By B. Jowett, M.A. Medium 8vo. cloth, 12s. 6d.

Thucydides translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes and Indices. By the same. 2 vols. 1881. Medium 8vo. cloth, 1l. 12s.

THE HOLY SCRIPTURES.

The Holy Bible in the Earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. cloth, 3l. 3s.

Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary by W. W. SKEAT, M.A.

- (1) **The New Testament in English, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388.** 1879. Extra fcap. 8vo. cloth, 6s.
- (2) **The Book of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and Solomon's Song, according to the Version by John Wycliffe. Revised by John Purvey.** Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1l. 1s.

Novum Testamentum Graece. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 18mo. cloth, 3s.

The same on writing paper, small 4to. cloth, 10s. 6d.

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum. 18mo. cloth, 2s. 6d.

The same on writing paper, small 4to. cloth, 9s.

The Greek Testament, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—

- (1) Pica type. *Second Edition, with Marginal References.* Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.
- (2) Long Primer type. Fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
- (3) The same, on writing paper, with wide margin, cloth, 15s.

Evangelia Sacra Graece. fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.

Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Editio Altera. Tomi III. 1875. 18mo. cloth, 18s.

ECCLESIASTICAL HISTORY, &c.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Chapters of Early English Church History. By William Bright, D.D. 8vo. cloth, 12s.

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the Text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.

Socrates' Ecclesiastical History, according to the Text of Hussey. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Analogy, with an Index. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Butler's Sermons. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Hooker's Works, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. *Sixth Edition*, 3 vols. 1874. 8vo. cloth, 1l. 11s. 6d.

Hooker's Works; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. cloth, 11s.

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. *Sixth Edition*, 1877. 8vo. cloth, 10s. 6d.

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1868. crown 8vo. cloth, 6s. 6d.

ENGLISH HISTORY.

A History of England. Principally in the Seventeenth Century. By Leopold Von Ranke. 6 vols. 8vo. cloth, 3l. 3s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. cloth, 2l. 10s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. cloth, 1l. 1s.

Freeman's (E. A.) History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results. *In Six Volumes*. 8vo. cloth, 5l. 9s. 6d.
Vol. I. and II. together, *Third Edition*, 1877. 1l. 16s.
Vol. III. *Second Edition*, 1874. 1l. 1s.
Vol. IV. *Second Edition*, 1875. 1l. 1s.
Vol. V. 1876. 1l. 1s.
Vol. VI. Index, 1879. 10s. 6d.

Rogers's History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1793. Vols. I. and II. (1259-1400). 8vo. cloth, 2l. 2s.
Vols. III. and IV. *in the Press*.

MISCELLANEOUS.

An Introduction to the Principles of Morals and Legislation. By Jeremy Bentham. Crown 8vo. cloth, 6s. 6d.

Bacon's Novum Organum, edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d. *See also page 15.*

Bacon's Novum Organum, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. cloth, 21s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. *Sixth Edition*. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the Clarendon Press Series, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. ENGLISH.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers*, 4d.

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. 1s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By the same Author. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. *Second Edition*, in Two Volumes. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d. each.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Book for Beginners in Anglosaxon. By John Earle, M.A., Professor of Anglosaxon, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

An Anglo-Saxon Reader, in Prose and Verse, with Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 2 vols. Extra fcap. 8vo. cloth, 21s.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughman's Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman,
by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Prioresses Tale; Sire Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Tale of the Man of Lawe; The Pardoner's Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Old English Drama. Marlowe's Tragical History of Doctor Faustus, and Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay. Edited by A. W. Ward, M.A., Professor of History and English Literature in Owens College, Manchester. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Marlowe. Edward II. With Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Shakespeare. Hamlet. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*.

The Tempest, 1s. 6d.

King Lear, 1s. 6d.

As You Like It, 1s. 6d.

A Midsummer Night's Dream, 1s. 6d.

Julius Caesar, 2s.

Coriolanus, 2s. 6d.

Richard the Third, 2s. 6d.

Henry the Fifth, 2s.

(For other Plays, see p. 7.)

Milton. Areopagitica. With Introduction and Notes. By J. W. Hales, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Bunyan. Holy War, Life and Death of Mr. Badman. Edited by E. Venables, M.A. *In Preparation.* (See also p. 7.)

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A., University College. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Burke. Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. *See also page 7.*

Also the following in paper covers.

Goldsmith. Deserted Village. 2d.

Gray. Elegy, and Ode on Eton College. 2d.

Johnson. Vanity of Human Wishes. With Notes by E. J. Payne, M.A. 4d.

Keats. Hyperion, Book I. With Notes by W. T. Arnold, B.A. 4d.

Milton. With Notes by R. C. Browne, M.A.

Lycidas, 3d.

L'Allegro, 3d.

Il Penseroso, 4d.

Comus, 6d.

Samson Agonistes, 6d.

Parnell. The Hermit. 2d.

A SERIES OF ENGLISH CLASSICS

Designed to meet the wants of Students in English Literature; by the late J. S. BREWER, M.A., Professor of English Literature at King's College, London.

1. **Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knights Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, LL.D. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. See also p. 6.
2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. By G. W. Kitchen, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. each.
3. **Hooker.** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., Dean of St. Paul's. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.
4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers.*
I. The Merchant of Venice. 1s. II. Richard the Second. 1s. 6d.
III. Macbeth. 1s. 6d. (For other Plays, see p. 6.)
5. **Bacon.**
I. Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
II. The Essays. With Introduction and Notes. By J. R. Thurstfield, M.A.
6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A. In Two Volumes. *Fourth Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 6s. 6d.
Sold separately, Vol. I. 4s., Vol. II. 3s.
7. **Dryden.** Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
8. **Bunyan.** The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, and A Relation of his Imprisonment. Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A., Precentor of Lincoln. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.
9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
I. Essay on Man. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
II. Satires and Epistles. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.
10. **Johnson.** Select Works. Lives of Dryden and Pope, and Rasselas. Edited by Alfred Milnes, B.A. (Lond.), late Scholar of Lincoln College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
11. **Burke.** Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A., Fellow of University College, Oxford.
I. Thoughts on the Present Discontents; the Two Speeches on America, etc. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
II. Reflections on the French Revolution. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. See also p. 6.
12. **Cowper.** Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A., formerly Scholar of Pembroke College, Oxford.
I. The Didactic Poems of 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779-1783. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.
II. The Task, with Tirocinium, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784-1799. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

II. LATIN.

An Elementary Latin Grammar. By John B. Allen, M.A.,
Head Master of Perse Grammar School, Cambridge. *Third Edition.* Extra
fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

A First Latin Exercise Book. By the same Author.
Second Edition. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Anglice Reddenda, or Easy Extracts, Latin and Greek,
for Unseen Translation, By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Passages for Translation into Latin. For the use of
Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. *Fifth Edition.* Ext.
fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. *Third
Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Second Latin Reader. -In Preparation.

**Caesar. The Commentaries (for Schools). With Notes
and Maps, &c.** By C. E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School.

The Gallic War. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Civil War. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Civil War. Book I. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages.
With Notes. By Henry Walford, M.A. In Three Parts. *Third Edition.*
Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Each Part separately, in limp cloth, 1s. 6d.

Cicero. Select Letters (for Schools). With Notes. By the
late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Cicero. Select Orations (for Schools). With Notes. By
J. R. King, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Cornelius Nepos. With Notes, by Oscar Browning, M.A.
Second Edition. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps.
By H. Lee Warner, M.A. In Three Parts. Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d. each.

Livy. Books V—VII. By A. R. Cluer, B.A. Extra fcap.
8vo. cloth, 3s. 6d. *First Published.*

**Ovid. Selections for the use of Schools. With Introduc-
tions and Notes, etc.** By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A.
Second Edition. Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Pliny. Select Letters (for Schools). With Notes. By the
late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. *Second Edition.* Extra
fcap. 8vo. cloth, 3s.

**Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatus
criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M.** 8vo. cloth, 16s.

Catullus. A Commentary on Catullus. By Robinson
Ellis, M.A. Demy 8vo. cloth, 16s.

**Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recog-
nitionem Robinson Ellis, A.M.** Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester.

Book I. Demy 8vo. cloth, 6s. Book II. Demy 8vo. cloth, 5s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and Lecturer of Brasenose College, Oxford. *Third Edition.* Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters (Text). By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Livy, Book I. By J. R. Seeley, M.A., Regius Professor of Modern History, Cambridge. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 6s.

Horace. With Introductions and Notes. By Edward C. Wickham, M.A., Head Master of Wellington College. Vol. I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 12s.

Horace. *A reprint of the above, in a size suitable for the use of Schools.* Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by H. Nettleship, M.A. *Second Edition.* 8vo. cloth, 7s. 6d.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A. Demy 8vo. cloth, 15s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introduction and Notes. By John Wordsworth, M.A. Demy 8vo. cloth, 18s.

Tacitus. The Annals. Books I—VI. With Essays and Notes. *Preparing.*

Virgil. With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A., Fellow of New College. *In the Press.*

A Manual of Comparative Philology, as applied to the Illustration of Greek and Latin Inflections. By T. L. Papillon, M.A., Fellow of New College. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 6s.

The Roman Poets of the Augustan Age. Virgil. By William Young Sellar, M.A., Professor of Humanity in the University of Edinburgh. 8vo. cloth, 14s.

The Roman Poets of the Republic. By the same Author. Extra fcap. 8vo. cloth, 14s.

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language.

By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Sixth Edition. Revised and Enlarged.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. Veitch. *Fourth Edition.* Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools):

abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

A Series of Graduated Greek Readers :

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L., formerly Fellow of St. John's College, Cambridge, Second Classical Master at the City of London School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Second Greek Reader. By A. J. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Third Greek Reader. *In Preparation.*

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. By W. W. Merry, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Fifth Greek Reader. Part I, Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry. By E. Abbott, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d. Part II. By the same Editor. *In Preparation.*

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.**A Golden Treasury of Greek Prose; with Introductory Notices and Notes.** By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.**Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Notes.** By A. O. Prickard, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.**Aeschylus. Agamemnon. With Introduction and Notes.** By Arthur Sidgwick, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge, and Assistant Master of Rugby School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.**Aristophanes. In Single Plays, edited with English Notes, Introductions, &c.** By W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo. The Clouds, 2s. *Other plays will follow.***Arrian. Selections (for Schools). With Notes.** By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School.**Cebetis Tabula. With Introduction and Notes by C. S. Jerram, M.A.** Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.**Euripides. Alcestis (for Schools).** By C. S. Jerram, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.**Euripides. Helena (for Schools).** By the same Editor. *In the Press.***Herodotus. Selections. With Introduction, Notes, and Map.** By W. W. Merry, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.**Homer. Odyssey, Books I-XII (for Schools).** By W. W. Merry, M.A. *Nineteenth Thousand.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d. Book II, separately, 1s. 6d.**Homer. Odyssey, Books XIII-XXIV (for Schools).** By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s.**Homer. Iliad. Book I (for Schools).** By D. B. Monro, M.A., Vice-Provost of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.

Homer. Iliad. Book VI. With Introduction and Notes.

By Herbert Hallstone, M.A. *Just ready.*

Homer. Iliad. Book XXI. With Introduction and Notes,

by Herbert Hallstone, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Lucian. Vera Historia (for Schools). By C. S. Jerram,

M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Plato. Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett,

M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A. *In the Press.*

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By

Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo.

Oedipus Rex, Oedipus Coloneus, Antigone, 1s. 9d. each.

Ajax, Electra, Trachiniae, Philoctetes, 2s. each.

Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by

the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Kynaston

(late Snow), M.A. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Xenophon. Easy Selections (for Junior Classes). With a

Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram,

M.A. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and

Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School. *Fourth*

Edition. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Xenophon. Anabasis, Book II. With Notes and Map.

By C. S. Jerram, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A., Fellow

of Balliol College, Oxford.

Demosthenes and Aeschines. The Orations on the

Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and

W. H. Simcox, M.A. Demy 8vo. cloth, 12s.

Homer. Odyssey, Books I-XII. Edited with English

Notes, Appendices, &c. By W. W. Merry, M.A., and the late James Riddell,

M.A. Demy 8vo. cloth, 16s.

Homer. Odyssey, Books XIII-XXIV. By S. H. Butcher,

M.A., Fellow of University College, Oxford.

Homer. Iliad. With Introduction and Notes. By D. B.

Monro, M.A., Vice-Provost of Oriel College, Oxford. *Preparing.*

A Homeric Grammar. By D. B. Monro, M.A. *In the Press.*

Sophocles. With English Notes and Introductions. By

Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. *Second Edition.*

8vo. cloth, 16s.

Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 8vo. cloth,

16s.

Sophocles. The Text of the Seven Plays. By the same

Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

A Manual of Greek Historical Inscriptions. By E. L.

Hicks, M.A., formerly Fellow and Tutor of Corpus Christi College. Demy

8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*

IV. FRENCH.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated by G. W. Kitchin, M.A. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, M.A. *Fifth Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

A Primer of French Literature. By George Saintsbury. *Second Edition, with Index.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

French Classics, Edited by GUSTAVE MASSON, B.A. Univ. Gallie. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. each.

Corneille's Cinna, and Molière's Les Femmes Savantes.

Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie. With Voltaire's Life of Molière.

Bernard's Le Joueur, and Brueys and Palaprat's Le Grondeur.

A Selection of Tales by Modern Writers.

Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With Notes, Genealogical Tables, etc. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

V. GERMAN.

German Classics, Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc., Professor in King's College, London.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. *Fifth Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, &c. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Schiller's Historische Skizzen: Egmonts Leben und Tod, and Belagerung von Antwerpen. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Goethe's Iphigenie auf Tauris. A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

A German Reader, in Three Parts. Part I. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Lessing's Nathan der Weise. With Introduction, Notes, etc. *In the Press.*

Schiller's Maria Stuart. With Notes, Introduction, etc.

Schiller's Jungfrau von Orleans. With Notes, Introduction, etc.

Selections from the poems of Schiller and Goethe.

Becker's (K. F.) Friedrich der Grosse.

LANGE's German Course.

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. *Second Edition.* 8vo. cloth, 2s. 6d.

The German Manual; a German Grammar, a Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Grammar of the German Language. 8vo. cloth, 3s. 6d.

This 'Grammar' is a reprint of the Grammar contained in 'The German Manual,' and, in this separate form, is intended for the use of students who wish to make themselves acquainted with German Grammar chiefly for the purpose of being able to read German books.

German Composition; Extracts from English and American writers for Translation into German, with Hints for Translation in foot-notes. *In the Press.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, &c. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A., Taylorian Teacher of German in the University of Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Wilhelm Tell. By Schiller. Translated into English Verse by Edward Massie, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s.

VI. MATHEMATICS, &c.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 1s.

The Scholar's Arithmetic. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Scholar's Algebra. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton and John Ball. *New and enlarged Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 2s.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A. F.R.S. A New Edition, edited by W. D. Niven, M.A. 2 vols. Demy 8vo. cloth, 1l. 11s. 6d. *Just Published.*

An Elementary Treatise on Electricity. By James Clerk Maxwell, M.A. Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. cloth, 7s. 6d. *Just Published.*

A Treatise on Statics. By G. M. Minchin, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* Demy 8vo. cloth, 14s.

Geodesy. By Colonel Alexander Ross Clarke, R.E. Demy 8vo. cloth, 12s. 6d.

XI. ART, &c.

- A Handbook of Pictorial Art.** By R. St. J. Tyrwhitt, M.A. *Second Edition.* 8vo. *half morocco*, 18s.
- A Treatise on Harmony.** By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., M.A., Mus. Doc. *Second Edition.* 4to. *cloth*, 10s.
- A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue**, based upon that of Cherubini. By the same Author. *Second Edition.* 4to. *cloth*, 16s.
- A Treatise on Musical Form, and General Composition.** By the same Author. 4to. *cloth*, 10s.
- A Music Primer for Schools.** By J. Troutbeck, M.A., and R. F. Dale, M.A., B. Mus. *Second Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- The Cultivation of the Speaking Voice.** By John Hullah. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

XII. MISCELLANEOUS.

- Text-Book of Botany, Morphological and Physiological.** By Dr. Julius Sachs, Professor of Botany in the University of Würzburg. Translated by S. H. Vines, M.A. Royal 8vo. *half morocco*, 31s. 6d. *A New Edition.* *In the Press.*
- A System of Physical Education: Theoretical and Practical.** By Archibald MacLaren, The Gymnasium, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary.** By Dr. Gudbrand Vigfusson and F. York Powell, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Dante. Selections from the Inferno.** With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos I, II.** By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- A Treatise on the Use of the Tenses in Hebrew.** By S. R. Driver, M.A., Fellow of New College. *New and Enlarged Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.** By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform.** By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c., addressed to the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

THE
OXFORD BIBLE FOR TEACHERS,
 IN NINE SIZES,

Corresponding page for page with each other.

THREE EXTREMELY THIN & LIGHT EDITIONS,
 Printed on India Paper.

Descriptions of Bindings.	No. 2A. Superintendent's Edition. Milon 8vo. Thin. 72 × 52 inches. 1 in. in thickness. 22oz. in weight.	No. 5A. Pocket Edition. Ruby 16mo. Thin. 64 × 44 inches. 1 in. in thickness. 15oz. in weight.	No. 6A. Smallest Edition. Pearl 16mo. Thin. 54 × 4 inches. 1 inch thick. 12oz. in weight.
	£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.
Cloth Boards, red edges	0 13 6	0 9 0	0 7 0
French Morocco, gilt edges	0 15 6	0 11 0	0 8 0
Paste Grain Morocco, limp	0 18 0	0 12 0	0 10 0
Persian, red under gilt edges	1 1 0	0 15 0	0 12 0
Turkey Morocco, limp	1 4 0	0 18 0	0 14 6
Levant Morocco, limp, with flaps, calf lined	1 11 6	1 2 6	0 18 0
Ditto, Ditto, Best, with edges red under gold in the round. The strongest and most flexible binding extant	0 3 0	0 2 3	0 2 3
With Apocrypha, extra	0 3 0	0 2 3	0 2 3
With Prayer-Book, extra			
Specimens of Types {	Search the Scriptures.	Search the Scriptures.	Search the Scriptures.

The paper upon which these Editions are printed is very thin, but wonderfully opaque and tough. Specimen leaves will be sent on application.

For list of Six Editions on ordinary Rag-made
 Printing Paper, Turn over.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

SIX EDITIONS,
On best Rag-made Printing Paper.

Descriptions of Bindings.	No. 1. Minion 4to. wide margins for MS. Notes. 9½ × 7 × 1½ in.	No. 2. Minion 8vo. 7½ × 5½ × 1½ inches.	No. 3. Nonp. 8vo. 7 × 4½ × 1½ inches.	No. 4. Nonp. 8vo. With Red Border Lines. 7 × 4½ × 1½ in.	No. 5. Ruby 16mo. 6½ × 4½ × 1½ inches.	No. 6. Pearl 16mo. 5½ × 3½ × 1½ inches.
	s. d.	s. d.	s. d.	s. d.	s. d.	s. d.
Cloth Boards, red edges	12 0	8 0	5 6	. . .	4 6	3 0
French Morocco	10 0	7 0	. . .	5 6	4 0
Paste-grain Morocco	10 6	7 6	. . .	6 6	4 0
Persian Morocco, limp	18 0	12 6	9 0	12 0	8 0	6 0
Turkey Morocco, limp	24 0	15 0	11 0	15 0	9 0	7 0
Ditto, with flap edges	30 0	19 6	13 6	19 0	12 0	9 0
Levant Morocco, lined calf, with flap edges	33 0	21 0	18 6	21 0	16 0	12 0
Ditto, ditto, very flexible, silk sewed, the most durable binding extant	45 0	23 6	22 6	26 0	21 0	15 0
With Apocrypha, extra	3 0	2 3	2 3	3 0	1 6	1 6
With Prayer-Book, extra	2 3	2 3	3 0	1 6	1 6

Specimens of Types will be sent on application.

THE HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, Comprising all the **ADDITIONAL MATTER** contained in the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Pearl 16mo. size.		Nonpareil 8vo. size.	
	s. d.		s. d.
Cloth limp	1 0	Cloth boards	2 0
French Morocco, gilt edges	1 6	Paste-grain, limp	3 0
Ruby 16mo. size.		Minion 8vo. size.	
	s. d.		s. d.
Cloth limp	1 6	Cloth limp	2 6

THE
OXFORD BIBLE FOR TEACHERS
 CONTAINS THE FOLLOWING
HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE.

I. NOTES ANALYTICAL, CHRONOLOGICAL, HISTORICAL, GEOGRAPHICAL, ZOOLOGICAL, BOTANICAL, AND GEOLOGICAL.

<p>1. NOTES ON THE OLD TESTAMENT:—
 i. Title of the Bible.
 ii. Hebrew Divisions of the Bible:—
 (a) The Law.
 (b) The Prophets.
 (c) The Scriptures.
 iii. Divisions of the English Bible:—
 (a) The Pentateuch.
 (b) The Historical Books.
 (c) The Poetical Books.
 (d) The Prophetical Books.
 Analysis and Summary of each.
 2. SUMMARY OF THE INTERVAL BETWEEN THE OLD AND NEW TESTAMENTS.
 3. FAMILY OF THE HERODS.
 4. JEWISH SECTS, PARTIES, &c.
 5. CHRONOLOGY OF THE OLD TESTAMENT.
 6. CHRONOLOGY OF THE ACTS AND EPISTLES.
 7. HISTORICAL SUMMARY.
 8. MIRACLES AND PARABLES OF THE OLD TESTAMENT.
 9. MIRACLES AND PARABLES OF OUR LORD.
 10. NAMES, TITLES, AND OFFICES OF CHRIST.
 11. PROPHECIES RELATING TO CHRIST.
 12. SPECIAL PRAYERS FOUND IN SCRIPTURE.
 13. NOTES ON THE NEW TESTAMENT:—
 i. Early Copies.
 ii. Divisions of the New Testament:—
 (a) Constitutional and Historical.
 (b) Didactic.
 (c) Prophetical.
 Analysis and Summary of each.
 14. HARMONY OF THE GOSPELS.</p> | <p>15. PAUL'S MISSIONARY JOURNEYS.
 16. " VOYAGE TO ROME.
 17. GEOGRAPHY AND TOPOGRAPHY OF PALESTINE.
 18. MOUNTAINS OF SCRIPTURE, WITH THEIR ASSOCIATIONS.
 19. RIVERS AND LAKES OF SCRIPTURE, AND EVENTS CONNECTED WITH EACH.
 20. ETHNOLOGY OF BIBLE LANDS.
 21. QUADRUPEDS NAMED IN THE BIBLE, WITH DESCRIPTION OF EACH.
 22. SUMMARY OF MAMMALIA OF THE BIBLE.
 23. FISHERIES OF PALESTINE, WITH THEIR PRODUCTS.
 24. AQUATIC ANIMALS MENTIONED IN THE BIBLE.
 25. BIRDS FOUND IN PALESTINE.
 26. REPTILES OF SCRIPTURE.
 27. INSECTS OF PALESTINE.
 28. TREES, PLANTS, FLOWERS, &c., OF PALESTINE.
 29. GEOLOGY OF BIBLE LANDS:—
 i. Mineral Substances, &c.
 ii. Metals.
 iii. Precious Stones.
 30. MUSIC AND MUSICAL INSTRUMENTS:—
 i. Stringed Instruments.
 ii. Wind Instruments.
 iii. Instruments of Percussion.
 31. TABLES OF WEIGHTS, MEASURES, TIME, AND MONEY.
 32. THE JEWISH YEAR.
 33. WORDS OBSOLETE OR AMBIGUOUS.
 34. WORDS USED SYMBOLICALLY.
 35. BLANK LEAVES FOR MS. NOTES.</p> |
|---|--|

II. AN INDEX TO THE HOLY BIBLE.

III. THE NEW OXFORD CONCORDANCE.

IV. DICTIONARY OF SCRIPTURE PROPER NAMES, WITH THEIR PRONUNCIATION AND MEANINGS.

V. SCRIPTURE ATLAS (INDEXED).

<p>1.—THE NATIONS OF THE ANCIENT WORLD.
 2.—ARMENIA, ASSYRIA, BABYLONIA, SYRIA, &c., IN THE PATRIARCHAL AGES.
 3.—CANAAN IN THE PATRIARCHAL AGES.
 4.—EGYPT AND THE SINAI PENINSULA, illustrating the journeys of the Israelites to the Promised Land.
 5.—CANAAN AS DIVIDED AMONG THE TRIBES.
 6.—DOMINIONS OF DAVID AND SOLOMON.</p> | <p>7.—THE KINGDOMS OF JUDAH AND ISRAEL.
 8.—ASSYRIA AND THE ADJACENT LANDS, illustrating the Captivities.
 9.—JERUSALEM AND ITS ENVIRONS.
 10.—PALESTINE IN THE TIME OF OUR SAVIOUR.
 11.—THE ROMAN EMPIRE IN THE APOSTOLIC AGE.
 12.—MAP ILLUSTRATING THE TRAVELS OF ST. PAUL.</p> |
|--|---|

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from Opinions.

"The large collection of varied information which you have appended to the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, in a form so readily available for reference, has evidently been compiled with the greatest care; and the testimony which you have received to its accuracy is a guarantee of its high value. I cannot doubt that the volume, in its various forms, will be of great service."—THE ARCHBISHOP OF CANTERBURY.

"The notion of including in one volume all the helps that a clergyman or teacher would be likely to want for the study of the Bible has never been realised before with the same success that you have attained in the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS. In the small edition (Ruby 16mo. thin), by the use of paper very skilfully adapted to the purpose, there is a Bible with an Atlas, a Concordance, an Index, and several Tractates on various points of Biblical antiquity, the whole, in a very solid binding, weighing a pound and an ounce: no great weight for what is really a miniature library. The clergy will probably give the preference to the larger book, marked No. 4. This includes the Apocrypha, with all the helps to the use of the Bible that distinguish the series. Its type is excellent. Many clergymen are obliged to write sermons when travelling from place to place. This volume would serve as a small library for that purpose, and not too large for the most moderate portmanteau. I think that this work in some of its forms should be in the hands of every teacher. The atlas is very clear and well printed. The explanatory work and the indices, so far as I have been able to examine them, are very carefully done. I am glad that my own University has, by the preparation of this series of books, taken a new step for the promotion of the careful study of the Word of God. That such will be the effect of the publication I cannot doubt."—THE ARCHBISHOP OF YORK.

"It would be difficult, I think, to provide for Sunday-School Teachers, or indeed for other students of the Bible, so much valuable information in so convenient a form as is now comprised in the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS."—THE BISHOP OF LONDON.

"Having by frequent use made myself acquainted with this edition of the Holy Scriptures, I have no hesitation in saying that it is a most valuable book, and that the explanatory matter collected in the various appendices cannot but prove most helpful, both to teachers and learners, in acquiring a more accurate and extensive knowledge of the Word of God."—THE BISHOP OF LICHFIELD.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from Opinions (*continued*).

"The idea of a series of Bibles in different types, corresponding page for page with one another, is one which the Dean has long wished to see realised for the sake of those who find the type of their familiar copies no longer available. . . . The amount of information compressed into the comparatively few pages of the Appendix is wonderful. And the Dean is glad to hear that the help of such eminent contributors has been available for its compilation. The Concordance seems to be sufficiently full for reference to any text that may be required."—THE DEAN OF ROCHESTER.

"I have examined the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS with very great care, and congratulate you upon the publication of so valuable a work. It contains within a reasonable compass a large mass of most useful information, arranged so conveniently as to be easily accessible, and its effect will be not merely to aid, but also, I think, to stimulate the studies of the reader. The book is also printed so beautifully, and is so handsome in every way, that I expect it will be greatly sought after, as a most acceptable present to any who are engaged in teaching in our Sunday Schools and elsewhere."—THE DEAN OF CANTERBURY.

"I have examined with some care a considerable portion of the 'Helps to the Study of the Bible,' which are placed at the end of the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, and have been much struck with the vast amount of really useful information which has there been brought together in a small compass, as well as the accuracy with which it has been compiled. The botanical and geological notices, the account of the animals of Scripture, &c., seem to be excellent, and the maps are admirable. Altogether, the book cannot fail to be of service, not only to teachers, but to all who cannot afford a large library, or who have not time for much independent study."—THE DEAN OF PETERBOROUGH.

"I have been for some time well aware of the value of the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, and have been in the habit of recommending it, not only to Sunday-School Teachers, but to more advanced students, on the ground of its containing a large mass of accurate and well-digested information, useful and in many cases indispensable to the thoughtful reader of Holy Scripture; in fact, along with the Bible, a copious Index, and a Concordance complete enough for all ordinary purposes, this one volume includes a series of short but comprehensive chapters equivalent to a small library of Biblical works."—THE BISHOP OF LIMERICK.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from *Opinions (continued)*.

"Having examined the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS carefully, I am greatly pleased with it. The 'Helps to the Study of the Bible' at the end contain a great amount of most valuable information, well calculated not only to lead to a good understanding of the text, but to stimulate the student to further efforts. It differs from many publications in this, that the information is so admirably arranged, that it is well suited for reference, and is easily available for the student. The edition would be most useful to Sunday-School Teachers, a great help to those who desire that the young shall have a real knowledge of the Word of God."—THE BISHOP OF CORK.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS may, I think, without exaggeration, be described as a wonderful edition of the Holy Scriptures. The clearness and beauty of the type, and the convenient shape of the volume, leave nothing to be desired. I know nothing of the same compass which can be compared to the 'Helps to the Study of the Bible' for fulness of information and general accuracy of treatment. It is only real learning which can accomplish such a feat of compression."—THE BISHOP OF DERRY AND RAPHAEL.

"I consider the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS to be simply the most valuable edition of the English Bible ever presented to the public."—THE VEN. ARCHDEACON REICHEL.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is in every respect, as regards type, paper, binding, and general information, the most perfect volume I have ever examined."—THE REV. PREBENDARY WILSON, of the *National Society's Depository*.

"The latest researches are laid under contribution, and the Bible Student is furnished *with the pith* of them all."—DR. STOUGHTON.

"The whole combine to form a Help of the greatest value."—DR. ANGUS.

"I cannot imagine anything more complete or more helpful."—DR. W. MORLEY PUNSHON.

"I congratulate the teacher who possesses it, and knows how to turn its 'Helps' to good account."—DR. KENNEDY.

"The essence of fifty expensive volumes, by men of sacred learning, is condensed into the pages of the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS."—THE REV. ANDREW THOMSON, D.D., of *Edinburgh*.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from *Opinions (continued)*.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is the most valuable help to the study of the Holy Scriptures, within a moderate compass, which I have ever met with. I shall make constant use of it; and imagine that few who are occupied with, or interested in the close study of the Scriptures, will allow such a companion to be far from their side."—THE REV. BALDWIN BROWN.

"I do not think I shall ever leave home without the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, for one can scarcely miss his ordinary books of reference when this Bible is at hand. I know no other edition which contains so much valuable help to the reader."—THE REV. A. H. CHARTERIS, D.D., *Dean of the Chapel Royal*.

"The OXFORD BIBLES FOR TEACHERS are as good as ever we can expect to see."—THE REV. C. H. SPURGEON.

"The modest title of the work scarcely does justice to the range of subjects which it comprehends, and the quality of their treatment. As a manual of Biblical information and an auxiliary of Biblical study, it is unrivalled. It is as exhaustive as it is concise,—no irrelevant matter has been introduced, and nothing essential to Biblical study seems to have been omitted,—and in no instance, so far as I can judge, has thoroughness or accuracy been sacrificed to the necessities of condensation."—THE REV. ROBERT N. YOUNG, *of Headingley College, Leeds*.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is really one of the greatest boons which in our day has been offered to the reading public. The information given is so various, and so complete, as scarcely to leave a single desideratum. To Christians, in their quiet researches at home, or in the course of extensive journeys, or in preparation for the duties of tuition, it is simply invaluable, and constitutes in itself a Biblical Library. The range of topics which it seeks to illustrate is very great, while the care and accuracy manifest in the articles deserves the highest praise. It is no exaggeration to say, that to the mass of Christian people it saves the expense of purchasing and the toil of consulting a library of volumes. At the same time, I know no book more likely to stimulate enquiry, and to give the power of appreciating further research into the history, structures, and meaning of the Sacred Oracles."—DR. GOULD, *of Edinburgh*.

"These admirable Bibles must tend to extend the fame even of the Oxford Press."—THE RIGHT HON. W. E. GLADSTONE, M.P.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS

IS RECOMMENDED BY

The ARCHBISHOP of CANTERBURY.
 The ARCHBISHOP of YORK.
 The BISHOP of LONDON.
 The BISHOP of WINCHESTER.
 The BISHOP of BANGOR.
 The BISHOP of CARLISLE.
 The BISHOP of CHESTER.
 The BISHOP of ELY.
 The BISHOP of GLOUCESTER and BRISTOL.
 The BISHOP of LICHFIELD.
 The BISHOP of LLANDAFF.
 The BISHOP of MANCHESTER.
 The BISHOP of OXFORD.
 The BISHOP of PETERBOROUGH.
 The BISHOP of RIPON.
 The BISHOP of ROCHESTER.
 The BISHOP of SALISBURY.
 The BISHOP of St. ALBANS.
 The BISHOP of St. ASAPH.
 The BISHOP of St. DAVID'S.
 The BISHOP of WORCESTER.
 The BISHOP of SODOR and MAN.
 The BISHOP of DERRY.
 The DEAN of CANTERBURY.
 The DEAN of DURHAM.
 The DEAN of BANGOR.
 The DEAN of WELLS.
 The DEAN of ELY.
 The DEAN of EXETER.
 The DEAN of Hereford.
 The DEAN of LICHFIELD.
 The DEAN of LLANDAFF.
 The DEAN of MANCHESTER.
 The DEAN of NORWICH.
 The DEAN of PETERBOROUGH.
 The DEAN of RIPON.
 The DEAN of ROCHESTER.
 The Late DEAN of WORCESTER.
 CANON LIDDON.
 CANON GREGORY.
 The ARCHBISHOP of ARMAH.
 The ARCHBISHOP of DUBLIN.
 The BISHOP of MEATH.
 The BISHOP of DOWN and CONNOR.
 The BISHOP of KILLALOE.
 The BISHOP of LIMERICK.
 The BISHOP of TUAM.
 The BISHOP of DERRY and RAPHOE.
 The BISHOP of CASHEL.
 The BISHOP of KILMORE.
 The BISHOP of CORK.
 The BISHOP of OSORY.
 The Vex. ARCHDEACON REICHEL.
 The PRINCIPAL of the THEOLOGICAL COLLEGE, GLOUCESTER.
 The PRINCIPAL of the NATIONAL SOCIETY'S TRAINING COLLEGE, BATHURST.
 The CANON in Charge of DIVINITY SCHOOL, TRURO.
 The PRINCIPAL of St. BRIS COLLEGE.
 The PRINCIPAL of the THEOLOGICAL COLLEGE, WELLS.
 The PRINCIPAL of LICHFIELD THEOLOGICAL COLLEGE.
 The PRINCIPAL, St. DAVID'S COLLEGE.
 The RT. HON. W. R. GILFILLAN, M.P., LL.D.
 The Rev. A. H. CHARTERIS, D.D., *Professor of Biblical Criticism in the University of Edinburgh.*
 Dr. LEE, *Professor of Ecclesiastical History in the University of Glasgow.*
 The RIGHT HON. JOHN INGLIS, D.C.L., LL.D., *Chancellor of the University of Edinburgh.*

The EARL of SHAFESBURY.
 Dr. ANGUS.
 Dr. STOUTON.
 The Rev. C. B. SPURGEON.
 Dr. BIGG, of the Westminster Normal Institution.
 Dr. KENNEDY.
 The Rev. EDWIN FATTON HOOD.
 The Rev. W. MORLEY PUNSHON, LL.D.
 The Rev. HORATIUS BONAR, D.D.
 Dr. GOULD, of Edinburgh.
 PROFESSOR BINNIE, D.D.
 PROFESSOR BLAIR, D.D.
 Dr. ANDREW THOMSON, of Edinburgh.
 Dr. DAVID BROWN, *Principal of Free Church College, Aberdeen.*
 PROFESSOR SALMOND, of Free Church College, Aberdeen.
 Dr. W. LINDSAY ALEXANDER.
 Dr. ALEXANDER MACLAREN.
 The Rev. PRINCIPAL RAINY, D.D., of New College, Edinburgh.
 Dr. JAMES MACGREGOR, of Edinburgh.
 Dr. ANTLIFF, *Principal of the Theological Institute, Sunderland.*
 Dr. NEWTH, of New College.
 The Rev. E. B. JENKINS, M.A., *President of the Wesleyan Conference.*
 The Rev. M. C. OSBORN, *Secretary of the Wesleyan Conference.*
 Dr. GEORGE OSBORN, of the Theological Institution, Richmond.
 The Rev. F. GREYBES.
 Dr. W. F. POPE, *Professor of Theology, Didsbury.*
 Dr. GERVASE SMITH.
 The Rev. GEORGE MARTIN.
 Dr. FALDING.
 Dr. CHARLES STANFORD.
 Dr. LANDREY.
 The Rev. JOHN H. GODWIN.
 The Rev. J. C. HARRISON.
 The Rev. JOSEPH WOOD, M.A.
 Dr. CUMMING.
 The Rev. COLIN CAMPBELL McKECHNIE.
 The Rev. R. TUCK, B.A.
 The Rev. PRINCIPAL McALL, of Hackney College.
 The Rev. ROBERT N. YOUNG, of Headingley College, Leeds.
 The Rev. E. VAUGHAN PRYCE, M.A., LL.D., of Chesham College.
 The Rev. PROFESSOR REYNOLDS, B.A., D.D., of Chesham College.
 The Late Dr. JOSEPH MULLEN, *Foreign Secretary of the London Missionary Society.*
 The Rev. T. G. ROOKE, B.A., *President of the Baptist College, Ransdon, Leeds.*
 The Rev. CHARLES CHAPMAN, M.A., of Western College, Plymouth.
 The Rev. ALEXANDER HANNAY, *Secretary of the Congregational Union of England and Wales.*
 The Rev. W. H. GRIFFITH, M.A., *Principal of Independent College, Tunton.*
 Dr. ALEXANDER THOMSON, *Professor of Hebrew in the Lancashire Independent College.*
 The Rev. JAMES COMPER GRAY, *Author of "Class and Desk," "Topics for Teachers," "Biblical Museum," &c., &c.*
 The Rev. J. BALDWIN BROWN, B.A.
 Sir CHARLES REED, *Chairman of the London School Board.*
 W. H. GROSSER, *Chairman of the Publication Committee of the Sunday School Union.*

LONDON: HENRY FROWDE,
 OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, 7, PATERNOSTER ROW.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from Opinions (*continued*).

"Having examined the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS carefully, I am greatly pleased with it. The 'Helps to the Study of the Bible' at the end contain a great amount of most valuable information, well calculated not only to lead to a good understanding of the text, but to stimulate the student to further efforts. It differs from many publications in this, that the information is so admirably arranged, that it is well suited for reference, and is easily available for the student. The edition would be most useful to Sunday-School Teachers, a great help to those who desire that the young shall have a real knowledge of the Word of God."—THE BISHOP OF CORK.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS may, I think, without exaggeration, be described as a wonderful edition of the Holy Scriptures. The clearness and beauty of the type, and the convenient shape of the volume, leave nothing to be desired. I know nothing of the same compass which can be compared to the 'Helps to the Study of the Bible' for fulness of information and general accuracy of treatment. It is only real learning which can accomplish such a feat of compression."—THE BISHOP OF DERRY AND RAPHAH.

"I consider the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS to be simply the most valuable edition of the English Bible ever presented to the public."—THE VEN. ARCHDEACON REICHEL.

"The OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is in every respect, as regards type, paper, binding, and general information, the most perfect volume I have ever examined."—THE REV. PREBENDARY WILSON, *of the National Society's Depository*.

"The latest researches are laid under contribution, and the Bible Student is furnished *with the pith* of them all."—DR. STOURTON.

"The whole combine to form a Help of the greatest value."—DR. ANGUS.

"I cannot imagine anything more complete or more helpful."—DR. W. MORLEY PUNSHON.

"I congratulate the teacher who possesses it, and knows how to turn its 'Helps' to good account."—DR. KENNEDY.

"The essence of fifty expensive volumes, by men of sacred learning, is condensed into the pages of the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS."—THE REV. ANDREW THOMSON, D.D., *of Edinburgh*.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS.

Extracts from Opinions (*continued*).

"THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is the most valuable help to the study of the Holy Scriptures, within a moderate compass, which I have ever met with. I shall make constant use of it; and imagine that few who are occupied with, or interested in the close study of the Scriptures, will allow such a companion to be far from their side."—THE REV. BALDWIN BROWN.

"I do not think I shall ever leave home without the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, for one can scarcely miss his ordinary books of reference when this Bible is at hand. I know no other edition which contains so much valuable help to the reader."—THE REV. A. H. CHARTERIS, D.D., *Dean of the Chapel Royal*.

"THE OXFORD BIBLES FOR TEACHERS are as good as ever we can expect to see."—THE REV. C. H. SPURGEON.

"The modest title of the work scarcely does justice to the range of subjects which it comprehends, and the quality of their treatment. As a manual of Biblical information and an auxiliary of Biblical study, it is unrivalled. It is as exhaustive as it is concise,—no irrelevant matter has been introduced, and nothing essential to Biblical study seems to have been omitted,—and in no instance, so far as I can judge, has thoroughness or accuracy been sacrificed to the necessities of condensation."—THE REV. ROBERT N. YOUNG, *of Headingley College, Leeds*.

"THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS is really one of the greatest boons which in our day has been offered to the reading public. The information given is so various, and so complete, as scarcely to leave a single desideratum. To Christians, in their quiet researches at home, or in the course of extensive journeys, or in preparation for the duties of tuition, it is simply invaluable, and constitutes in itself a Biblical Library. The range of topics which it seeks to illustrate is very great, while the care and accuracy manifest in the articles deserves the highest praise. It is no exaggeration to say, that to the mass of Christian people it saves the expense of purchasing and the toil of consulting a library of volumes. At the same time, I know no book more likely to stimulate enquiry, and to give the power of appreciating further research into the history, structures, and meaning of the Sacred Oracles."—DR. GOOLD, *of Edinburgh*.

"These admirable Bibles must tend to extend the fame even of the Oxford Press."—THE RIGHT HON. W. E. GLADSTONE, M.P.

THE OXFORD BIBLE FOR TEACHERS

IS RECOMMENDED BY

The ARCHBISHOP of CANTERBURY.
 The ARCHBISHOP of YORK.
 The BISHOP of LONDON.
 The BISHOP of WINCHESTER.
 The BISHOP of BANGOR.
 The BISHOP of CARLISLE.
 The BISHOP of CHESTER.
 The BISHOP of ELY.
 The BISHOP of GLOUCESTER and BRISTOL.
 The BISHOP of LICHFIELD.
 The BISHOP of LEANFARNA.
 The BISHOP of MANCHESTER.
 The BISHOP of OXFORD.
 The BISHOP of PETERBOROUGH.
 The BISHOP of RIPON.
 The BISHOP of ROCHESTER.
 The BISHOP of SALISBURY.
 The BISHOP of St. ASAPH.
 The BISHOP of St. DAVID'S.
 The BISHOP of WORCESTER.
 The BISHOP of SODOR and MAN.
 The BISHOP of BEDFORD.
 The DEAN of CANTERBURY.
 The DEAN of DURHAM.
 The DEAN of BANGOR.
 The DEAN of WELLS.
 The DEAN of ELY.
 The DEAN of EXETER.
 The DEAN of HEREFORD.
 The DEAN of LICHFIELD.
 The DEAN of LEANFARNA.
 The DEAN of MANCHESTER.
 The DEAN of NORWICH.
 The DEAN of PETERBOROUGH.
 The DEAN of RIPON.
 The DEAN of ROCHESTER.
 The Late DEAN of WORCESTER.
 CANON LIDDON.
 CANON GREGORY.
 The ARCHBISHOP of ARMAGH.
 The ARCHBISHOP of DUBLIN.
 The BISHOP of MEATH.
 The BISHOP of DOWN and CONNOR.
 The BISHOP of KILLALOE.
 The BISHOP of LINERICK.
 The BISHOP of TUAM.
 The BISHOP of DERRY and RAPHOE.
 The BISHOP of CASHIEL.
 The BISHOP of KILMORE.
 The BISHOP of CORK.
 The BISHOP of OSSORY.
 The Vex. ARCHDEACON REICHEL.
 The PRINCIPAL of the THEOLOGICAL COLLEGE, GLOUCESTER.
 The PRINCIPAL of the NATIONAL SOCIETY'S TRAINING COLLEGE, BATTERSEA.
 The CANONIC Charge of DIVINITY SCHOOL, TRURO.
 The PRINCIPAL of St. KES COLLEGE.
 The PRINCIPAL of the THEOLOGICAL COLLEGE, WELLS.
 The PRINCIPAL of LICHFIELD THEOLOGICAL COLLEGE.
 The PRINCIPAL, St. DAVID'S COLLEGE.
 The RT. HON. W. R. GLAUSTONE, M.P., LL.D.
 The Rev. A. H. CHARTERIS, D.D., Professor of Biblical Criticism in the University of Edinburgh.
 Dr. LEE, Professor of Ecclesiastical History in the University of Glasgow.
 The RIGHT HON. JOHN INGLIS, D.C.L., LL.D., Chancellor of the University of Edinburgh.

The EARL of SHAFTESBURY.
 Dr. ANGUS.
 Dr. STOUGHTON.
 The Rev. C. B. SPURGEON.
 Dr. BIGG, of the Westminster Normal Institution.
 Dr. KENNEDY.
 The Rev. EDWIN PATTON HOOD.
 The Rev. W. MORLEY PUNSHON, LL.D.
 The Rev. HORATIUS BONAR, D.D.
 Dr. GOULD, of Edinburgh.
 PROFESSOR BUNNIE, D.D.
 PROFESSOR BLAIR, D.D.
 Dr. ANDREW THOMSON, of Edinburgh.
 Dr. DAVID BROWN, Principal of Free Church College, Aberdeen.
 PROFESSOR SALMOND, of Free Church College, Aberdeen.
 Dr. W. LINDSAY ALEXANDER.
 Dr. ALEXANDER MACLAREN.
 The Rev. PRINCIPAL RAINY, D.D., of New College, Edinburgh.
 Dr. JAMES MACGREGOR, of Edinburgh.
 Dr. ANTILIFF, Principal of the Theological Institute, Sunderland.
 Dr. NEWELL, of New College.
 The Rev. E. E. JENKINS, M.A., President of the Wesleyan Conference.
 The Rev. M. C. OSBORN, Secretary of the Wesleyan Conference.
 Dr. GEORGE OSBORN, of the Theological Institution, Richmond.
 The Rev. F. GREEVES.
 Dr. W. P. POPE, Professor of Theology, Didsbury.
 Dr. GERVAASE SMITH.
 The Rev. GEORGE MARTIN.
 Dr. FALDING.
 Dr. CHARLES STANFORD.
 Dr. LANDAIS.
 The Rev. J. H. GODWIN.
 The Rev. J. C. HARRISON.
 The Rev. JOSEPH WOOD, M.A.
 Dr. CUMMING.
 The Rev. COLIN CAMPBELL McKECHNIE.
 The Rev. R. TUCK, B.A.
 The Rev. PRINCIPAL MCAL, of Hackney College.
 The Rev. ROBERT N. YOUNG, of Headingley College, Leeds.
 The Rev. R. VAUGHAN PRYCE, M.A., LL.D., of Chesham College.
 The Rev. PROFESSOR REYNOLDS, B.A., D.D., of Chesham College.
 The Late Dr. JOSEPH MULLIENS, Foreign Secretary of the London Missionary Society.
 The Rev. T. G. ROOKE, B.A., President of the Baptist College, Ransdon, Leeds.
 The Rev. CHARLES CHAPMAN, M.A., of Western College, Plymouth.
 The Rev. ALEXANDER HANNAY, Secretary of the Congregational Union of England and Wales.
 The Rev. W. H. GRIFFITH, M.A., Principal of Independent College, Taunton.
 Dr. ALEXANDER THOMSON, Professor of Hebrew in the Lancashire Independent College.
 The Rev. JAMES COMPER GRAY, Author of "Class and Desk," "Topics for Teachers," "Bible Museum," &c., &c.
 The Rev. J. BALDWIN BROWN, B.A.
 Sir CHARLES REED, Chairman of the London School Board.
 W. H. GOSSET, Chairman of the Publication Committee of the Sunday School Union.

LONDON: HENRY FROWDE,
 OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, 7, PATERNOSTER ROW.

1

1

